

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Rok 1905.

We Wiedniu.

Z ces.-król. drukarni nadwornej i rządowej.

1905.

Data ustawy, patent lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1905			
12. stycznia	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej, którem podaje się do wiadomości zaliczenie wyższej szkoły leśnictwa dla austriackich krajów alpejskich w Bruck nad Murem, pod względem wykazywania naukowego uzdolnienia do służby jako jednoroczny ochotnik, w poczet ośmioklasowych, publicznych, lub też prawem publiczności wyposażonych szkół średnich	19	33
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące zmiany statutu statystycznego Urzędu pracy w Ministerstwie handlu	9	14
19. „	Obwieszczenie Ministerstw skarbu, handlu, spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty i sprawiedliwości, dotyczące uskuteczniania kupna i sprzedaży papierów państwowych dla politycznych funduszów i zakładów, korporacji, fundacji, kościołów etc. oraz dla urzędów depozytowych i wspólnych kas sierocych przez pocztową kasę oszczędności	50	93
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, zawierające przydzielenie gminy Podhorn do okręgu sądu powiatowego w Lipniku	11	15
29. „	Rozporządzenie c. i k. wspólnego Ministra spraw zewnętrznych, zawierające ograniczenie sądownictwa c. i k. urzędów konsularnych w Egipcie i częściowe przeniesienie tego sądownictwa na istniejące tamże mieszane trybunały na dalszych lat pięć	12	15
31. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, dotyczące utworzenia sądu przemysłowego w Sternbergu	13	16
31. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące ustanowienia ekspozytury król. węgierskiej komory głównej Zimony, przy przeprawie w Kupinovo	20	33
1. lutego	Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości, skarbu, handlu i rolnictwa, zawierające zmianę rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. lutego 1896, Dz. u. p. Nr. 28, o ustanowieniu sędziów polubownych z poza giełdy dla giełdowych sądów polubownych, a mianowicie zmianę przepisów, wydanych dla czerniowieckiej giełdy zbozowej i towarowej	16	29
1. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia głównej komory w Simbach do wolnego od cła odprawiania ruchomości przedsiębiorców	17	29
4. „	Traktat zawarty pomiędzy Austro-Węgrami a Württembergią w celu zapobieżenia podwójnym opodatkowaniom, które mogłyby wyniknąć ze stosowania ustaw podatkowych, obowiązujących w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, względnie w królestwie würtberskiem	154	387
10. „	Rozporządzenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące ogłoszenia taryfy dla przewozu osób, pakunków, zwłok, żywych zwierząt i towarów na kolejach żelaznych	14	19
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wyrobu przyborów ze złota i srebra, przeznaczonych do wywozu poza obręb cłowy	21	33
11. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu, wydane w celu wykonania ustawy z dnia 7. maja 1874, Dz. u. p. Nr. 51, o dodatkach do funduszu religijnego za dziesięciolecie 1901 do 1910	22	34
12. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące doręczenia not należyciowych i należyciowych nakazów zapłaty stronom za granicą	40	77

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1905			
14. lutego	Reskrypt Ministerstwa skarbu, dotyczący wycofania banknotów dziesięciokoronowych z datą 31 marca 1900 i emisji banknotów dziesięciokoronowych z datą 2. stycznia 1904	18	31
16. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którym ustanawia się jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej)	35	57
17. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące wygaśnięcia Najw. koncesyi z dnia 19. września 1857, Dz. rozp. M. h. Nr. 67, dla szlaku kolei parowej z Zittau do Reichenberg, o ile tenże leży na terytorium austriackim	23	35
17. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu, kolei żelaznych i rolnictwa, tyżące się wyrobu i użycia acetylenu, tudzież obrotu karbidem wapniowym (calciumkarbid)	24	37
17. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące dopuszczenia wodomierzy typu XXXIII a do urzędowego uwierzytelniania	31	53
18. „	Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty, skarbu i sprawiedliwości, dotyczące wprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych dodatków szkolnych, względnie innych dodatków ustawowych na zakłady publiczne, opłacanych z nieruchomości majątku spadkowego, stanowiącego przedmiot takiego przewodu spadkowego, który według ogólnych prawideł o właściwości sądów przeprowadzony być ma w innem królestwie lub kraju w Radzie państwa reprezentowanym. (Porów. obwieszczenia z dnia 11. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 101, z 3. września 1898, Dz. u. p. Nr. 184, z 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 24 z r. 1899, z 4. kwietnia 1899, Dz. u. p. Nr. 69, z 6. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 111, z 7. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 245, z 22. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 230, z 20. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 34 z 1903 i z 24. marca 1904, Dz. u. p. Nr. 33)	36	67
21. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia ekspozytury komory w Spindelmühle do wolnego od cła postępowania z pakunkami gości kuracyjnych i turystów ze Spindelmühle, naprzód lub później wystanymi, tudzież do urzędowo-cłowego odprawiania nadchodzących dla tych osób przesyłek pocztowych	37	67
22. „	Ustawa, zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma księstwo Styryi w wysokości 12 milionów koron, do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych	26	49
22. „	Ustawa, zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma kraj Tyrol w wysokości 10 milionów koron, do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych	27	49
22. „	Ustawa, zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma miasto Innsbruck w wysokości 8,500.000 koron, do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych	28	50
22. „	Ustawa, zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma miasto Celowiec w wysokości 10 milionów koron, do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych	29	50
22. „	Ustawa, zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma miasto Solnogród w wysokości 6 milionów koron, do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych	30	51

Data ustawy, patent lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1905			
23. lutego	Ustawa, dotycząca przyznania zapomóg z funduszków państwowych z powodu klęsk elementarnych i wydania obligacji renty, utworzonej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131, na zwrotne pokrycie tych zapomóg, które mają być pobrane z kasowych zasobów skarbu państwa	25	47
24. "	Ustawa, dotycząca znizienia należitości od podań w sprawach przemysłowych i próśb o wpis do rejestru handlowego	32	54
24. "	Ustawa obowiązująca kraj Vorarlberg, a zawierająca szczególne hipoteczne i egzekucyjne postanowienia względem służebności gruntowych, przedstawiających się jako serwituty drogi, prowadzenia wody i spuszczenia drzewa	33	55
25. "	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty, dotyczące poboru wpisowego od nadzwyczajnych słuchaczy i frekwentantów (hospitantek) na uniwersytetach	51	94
27. "	Ustawa zawierająca oznaczenie kontyngentów rekrutów dla utrzymania armii, marynarki wojennej i obrony krajowej na rok 1905 oraz zezwolenie na ich pobór	34	56
28. "	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, według którego ustawa z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonaniu kar na wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowieniu komisji dla wykonywania kar, dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Budziejowicach od dnia 1. sierpnia 1905 obowiązywać zaczyna	41	78
2. marca	Ustawa, dotycząca emisji obligacji renty, ustanowionej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131, w celu zwrotnych spłat umorzeń ogólnego długu państwowego opędzonych w latach 1903 i 1904 na razie z zapasów kasowych	38	68
2. "	Ustawa o rozciągnięciu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego na te budynki, które na obszarze gminy miejskiej Karniów w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowotnych lub ze względu na komunikację publiczną zostaną przebudowane	39	68
4. "	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, według którego ustawa z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar na wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowieniu komisji dla wykonywania kar, dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Chebie od dnia 1. września 1905 obowiązywać zaczyna	42	78
4. "	Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych i sprawiedliwości, dotyczące otwarcia powszechnego państwowego Zakładu badania żywności i naczyń — w rodzaju, opisanym w ustawie z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 z r. 1897 — w Czerniowcach	43	78
8. "	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące utworzenia starostwa w Kamenicy nad Lindą	44	79
13. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia król. węgierskiej głównej komory w Brassó do wolnego od cła odprawiania dobytku imigrantów	47	91
14. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przekształcenia pomocniczej komory II. klasy Weipert-Strasse na ekspozyturę pomocniczej komory I. klasy Weipert-Bahnhof, z prawami głównej komory II. klasy	48	91
15. "	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące urzędowania starosty w Taborze	45	79
15. "	Reskrypt Ministerstwa skarbu, dotyczący wygotowania oznajmień w postępowaniu przechodowym z olejem mineralnym w razie jego wywozu z rafinerji oleju mineralnego	49	91

Data ustawy, patent lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1905			
16. marca	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, podające spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych	46	81
26. "	Reskrypt Ministerstwa skarbu, dotyczący zniżenia dodatku do kosztów wyciskania lizanek ze soli bydłcej	52	94
29. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia głównej komory cłowej II. klasy w Budziejowicach do wolnego od cła postępowania z ruchomościami podróznymi, naprzód i później przesłanymi	53	95
29. "	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące zmiany taryfy dla podległych należyciom dodatków czasopism	68	125
30. "	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem skarbu, dotyczące strawnego i drogowego dla organów sądowych	54	95
2. kwietnia	Drugi dodatek do instrukcji manipulacyjnej dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych, oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązującej względem podatku osobisto-dochodowego i podatku od płac, wymierzanego od poborów służbowych, Dz. u. p. Nr. 209 z r. 1899	57	105
5. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wprowadzenia na Węgrzech nowych marek zamknięcia dla kart do grania	58	105
5. "	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej, zawierające ogłoszenie umieszczenia wyższej szkoły przemysłowej przy czeskiej państwowej szkole przemysłowej w Bernie w spisie swojskich zakładów naukowych, stojących pod względem jednorocznej służby ochotniczej na równi z gimnazjami i wyższymi školami realnymi	76	197
6. "	Rozporządzenie Ministerstwa handlu o wyciskaniu dziennikarskich znaczków po 2 halerze na dziennikach	55	98
8. "	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, zawierające zakaz handlu obnośnego na obszarze miejscowości Reichenau, Hinterleiten i Payerbach, należących do gminy Reichenau	65	123
11. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące ustanowienia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Kamenicy nad Lipą w Czechach, oraz spowodowanej tem zmiany okręgu szacunkowego Pielgrzymowa	60	107
12. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące ustanowienia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Kamenicy n. L. w Czechach, oraz dotyczące zmiany liczby członków i ich zastępców komisji podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Pielgrzymów“	61	108
12. "	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, zawierające zakaz handlu obnośnego na obszarze gminy jarmarcznej Pottendorf	66	123
13. "	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu, którem obszar stołecznego miasta Czerniowiec ogłasza się pod względem unormowania koncesyjonowanego przemysłu budowlanego jako miejscowość wyłączoną po myśli §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193	59	106
14. "	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przerachowywania japońskich yenów na walutę koronową przy wymierzaniu i opłacie podatku od obrotu papierów wartościowych	62	108

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1905			
15. kwietnia	Rozporządzenie Ministra kolei żelaznych, dotyczące zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień regulaminu ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207, z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893	56	99
16. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące przyłączenia gminy i obszaru dworskiego Chocimierza do okręgu sądu powiatowego w Tlumaczu w Galicyi	63	108
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, zawierające ogłoszenie Regulaminu telegraficznego	64	109
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany ilości członków i zastępców komisji podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla okręgu rozkładu „Miasto Morawska Ostrawa“	67	124
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia ekspozytury pomocniczej komory Vallarsa w Piano della Fugazza (Streva) na przeciąg miesięcy letnich roku 1905	77	197
25. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany terminów wpłaty dla podatku domowo-czynszowego w okręgach podatkowych Czeskiej Lipy i Pilzna	69	125
25. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące ustanowienia podatkowego i sądowego urzędu depozytowego w Boiszowcach w Galicyi	70	126
26. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące przydzielenia gmin i obszarów dworskich Dobra szlachecka i Dobra rustykalna do powiatu sądowego Sanok w Galicyi	71	126
28. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, dotyczące udzielenia, przedłużenia i zmiany koncesyi dla prywatnych urządzeń sygnałowych telefonicznych (telegraficznych) i elektrycznych	72	126
4. maja	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę liczby członków komisji podatku zarobkowego IV. klasy i ich zastępców w okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Most z wyłączeniem miasta Mostu“	78	198
8. „	Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową, dotyczące kasowego załatwiania i rachunkowości cywilno-sądowych depozytów w gotówce	74	135
8. „	Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową, dotyczące utworzenia cywilno-sądowego Urzędu depozytowego we Lwowie	75	135
9. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia w Haidzie ekspozytury głównej komory II. klasy w Czeskiej-Lipie	80	201
10. „	Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmów: czeskiego, bukowińskiego, istryjskiego, dolno-austriackiego i przedarulańskiego	73	133
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia głównej komory II klasy w Nowosielic do wolnego od cła odprawiania ruchomości podróźnych, naprzód lub później przesyłanych	82	203
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany urzędowej nazwy c. k. sprzedażnego składu soli bydłowej w Lacku, stacya Dobromil	83	203

Data ustawy, patentów lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1905			
15. maja	Ustawa, dotycząca wykupu austriackich linii Pierwszej węgiersko-galicyskiej kolei żelaznej i Węgierskiej kolei zachodniej przez państwo	79	199
16. "	Ustawa, którą postanowieniom ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, o kolejach niższego rzędu nadano ponownie moc obowiązującą	81	201
16. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej w Splecie	84	203
19. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, zawierające upoważnienie król. węgierskiej głównej komory II. klasy w Essék do kredytowania cła	88	223
22. "	Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa, dotyczące uchylecia zakazu wywozu paszy	85	203
22. "	Ustawa o podwodach dla wojska w czasie pokoju	86	205
23. "	Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, skarbu, rolnictwa i handlu, którem na zasadzie umowy z Ministerstwem wojny zawartej, wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 22. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 86, o podwodach dla wojska w czasie pokoju	87	209
23. "	Ustawa, dotycząca częściowego przedłużenia okresu ważności ustawy o ulgach podatkowych z dnia 23. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 88, obowiązującej gminę miasta Lublany i inne obszary Krainy i Styryi, dotknięte trzęsieniem ziemi z r. 1895	89	223
25. "	Trzeci Dodatek do przepisu wykonawczego I. Głównej Części ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o osobistych podatkach bezpośrednich	90	224
30. "	Ustawa, dotycząca pozbycia i obciążenia części nieruchomości majątku państwa	94	229
1. czerwca	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przemiany ekspozytury cłowej Gargella w letnią ekspozyturę	92	227
3. "	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, zarządzające dołączanie kwitów odbioru i złożenia c. k. urzędu pocztowej kasy oszczędności do zleceń pocztowych w wewnętrznym obrocie austriackim, w celu bezpośredniego przekazywania pobranych kwot na rachunek zlecającego	97	233
6. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia ekspozytury głównej komory kotorskiej w folwarku obok tak zwanego czarnogórskiego bazaru w Kotorze	98	233
7. "	Ustawa, dotycząca używania zapisów długu szląskiego komunalnego zakładu kredytowego do procentującej się lokacyi fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów	93	227
7. "	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące uwolnienia wzorów handlujących podróżników (reisenderów) od obowiązku zgłaszania w celach statystycznych	95	230
8. "	Rozporządzenie całego Ministerstwa, zawierające nadanie c. i k. konsulatu w Mitrowicy pełnej władzy sędowniczej	91	225
8. "	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu, którem w porozumieniu ze wspólnem Ministerstwem wojny po myśli §u 20		

Data ustawy, patent lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1905	ustawy z dnia 22. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 86, o podwodach wojskowych w czasie pokoju ogłasza się stopy wynagrodzenia, obowiązujące od dnia 1. lipca 1905 do 31. grudnia 1909 od zwierzęcia podwodowego i kilometra	96	231
9. czerwca	Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem wyznań i oświaty, zawierające częściową zmianę i uzupełnienie rozporządzenia ministeryjalnego z dnia 5. sierpnia 1902, Dz. u. p. Nr. 175, dotyczącego nazwy tych przemysłowych zakładów naukowych, których świadectwa uprawniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych	99	234
12. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przyznanego fabrykantom likierów dwunastomiesięcznego kredytowania podatku spożywczego od wódki	105	257
16. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia pomocniczej komory I klasy na dworcu w Niedereinsiedel	101	235
17. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Aujezd-Luhaczowic do Luhaczowic	104	251
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, zawierające zmiany miejscowej właściwości sądów powiatowych we Wiedniu, powstałe wskutek zmian w odgraniczeniu wiedeńskich dzielnic miejskich, wprowadzonych ustawą krajową z dnia 28. grudnia 1904, Dz. ust. i rozp. kraj. dla arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy Nr. 1 z roku 1905	100	234
19. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu i handlu, dotyczące upoważnienia ekspozytury cłowej ze służbą morską w Lussingrande do odprawiania kawy w stanie surowym	108	263
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Wiener-Neustadt do wolnego od cła postępowania z ruchomościami podróźnych naprzód lub później wysłanemi, oraz z ruchomościami przesiedlców	109	263
22. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przeniesienia czynności połączonej z nadrukowywaniem znaczków stemplowych z głównej komory na krajową kasę skarbową w Linczu	106	262
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, powołujące do życia piąty miejski sąd powiatowy dla spraw cywilnych w Pradze	102	235
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, którem w wykonaniu artykułu X, l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, oznacza się na rok 1905 wysokość opustu z podatku gruntowego i budynkowego, dalej główną sumę podatku zarobkowego oraz stopę podatkową dla przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, określonych w §ie 100, ustęp 1 i 5 powołanej ustawy	107	262
25. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Gorycyi do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców	113	269
30. „	Ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1905	103	237
5. lipca	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów (areometrów gęstości), przeznaczonych do mierzenia gęstości płynów między 650 a 900 stopni gęstości	100	263
5. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, zawierające ogłoszenie przepisów o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu gazomierzy z przymusem opłaty z góry (tzw. automatów gazowych)	111	266

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1905			
7. lipca	Obwieszczenie Ministerstwa wyznań i oświaty, dotyczące zmiany §§ów 64, 74, 90, 105, 108 i 125 ewangelickiego ustroju kościelnego z dnia 9. grudnia 1891, Dz. u. p. Nr. 4 z r. 1892	114	269
11. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu, zawierające uzupełnienie przepisów o używaniu pras przy zarobkowym wyszynku piwa	112	268
11. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, zawierające zmianę dodatków aktywnych urzędników i nauczycieli państwowych oraz należących do kategorii służby funkcyjaryuszów państwowych, wreszcie zmianę kongruy duszpasterzy z powodu rozszerzenia wiedeńskiego obszaru gminnego . .	115	271
11. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Kładnie	116	271
15. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Chebie	117	271
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Morawskiej Ostrawie do wolnego od cla postępowania względem ruchomości podróźnych naprzód i później wysłanych	118	272
18. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznej, dotyczące przedłużenia terminu ukończenia budowy i puszczenia w ruch elektrycznej kolejki na obszarze miasta Tryjestu, a mianowicie od placu Goldoni do San Sabba i z powrotem na gościńcu istryjskim	119	272
18. „	Ustawa, dotycząca zgromadzenia środków pieniężnych na przekształcenie kolei kremstańskiej na główną kolej drugiego rzędu i ewentualne wykupno tej kolei przez państwo	121	273
18. „	Ustawa, dotycząca podwyższenia gwarancji państwowej dla kolei lokalnej Trydent—Małè	122	274
18. „	Ustawa, dotycząca budowy kolei lokalnej z Krems do Grein	123	274
18. „	Ustawa, dotycząca udziału państwa w zgromadzeniu kapitału na budowę kilku kolei lokalnych	124	276
18. „	Ustawa, zawierająca częściową zmianę i uzupełnienie ustawy z dnia 16. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 21, o unormowaniu spoczynku niedzielnego i świątecznego w przemyśle	125	277
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia ekspozytury preszburskiej głównej komory I. klasy w zabudowaniach fabrycznych firmy wyrobu naczyń emaliowanych P. Westen w Ligetalu pod Preszburgiem .	120	272
20. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i handlu, zawierające zakaz handlu obnośnego na obszarze gminy jarmarcznej „Hof am Leilhaberge“	138	293
21. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przeniesienia czynności stacyi cechowniczej w Marburgu, wykonywanych dotąd przez tamtejszy c. k. główny urząd podatkowy, na nowo-utworzoną samoistną c. k. główną komorę tamże	126	279
22. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące zmiany spisu okręgów szacunkowych podatku osobi-to-dochodowego, zawartego w obwieszczeniu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233	127	279
24. „	Ustawa, dotycząca nabycia pinegauskiej kolei lokalnej na rzecz państwa . .	128	281

Data ustawy, patentów lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1905			
24. lipca	Ustawa, pozwalająca dalszych kredytów na wykonanie i przeprowadzenie zatwierdzonego ustawą z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, programu budowlanego i inwestycyjnego zarządu państwowych kolei żelaznych	129	282
1. sierpnia	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące aktywowania samoistnej głównej komory II. klasy w Marburgu	130	283
2. „	Reskrypt Ministra wyznań i oświaty, zawierający zmianę punktu 1 reskryptu ministerialnego z dnia 29. czerwca 1882, Dz. u. p. Nr. 95, wydanego na zasadzie Najwyższego upoważnienia a dotyczącego prawno-historycznej komisji egzaminów państwowych w Pradze	131	283
2. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące dopuszczenia typu wodomierzy XLI do urzędowego uwierzytelniania	132	284
10. „	Ustawa, zawierająca zmianę ustaw o podatku budynkowym	133	287
10. „	Ustawa, zawierająca przejściowe postanowienia, względem rozkładu podatku budynkowego w gminach i częściach gmin, połączonych z c. k. stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem na podstawie dolno-austriackiej ustawy krajowej z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1905	134	288
11. „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące nostryfikacji zagranicznych studyów i dyplomów weterynarskich	135	289
14. „	Ustawa zmieniająca § 3 ustawy o należnościach przenośnych z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74	136	291
15. „	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące utworzenia starostwa w Zastawnie na Bukowinie	139	293
18. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące odstemplowania zagranicznych akcji, rent i obligacji, wstępujących w miejsce prowizorycznych zapisów (tymczasowych pokwitowań)	144	307
19. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną ze Lwowa do Podhajec	140	294
21. „	Ustawa, którą się upoważnia rząd do prowizorycznego unormowania stosunków handlowych i obrotowych ze Szwajcaryą i Bułgaryą	142	301
22. „	Rozporządzenie Ministra skarbu, wydane w celu wykonania ustawy z dnia 14. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 136, zmieniającej § 3 ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74, o należnościach przenośnych	137	291
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, zawierające wcielenie gminy jarmarcznej i obszaru dworskiego Straża do okręgu sądu powiatowego w Radowcach na Bukowinie	141	299
22. „	Reskrypt Ministerstwa wyznań i oświaty, dotyczący utworzenia samoistnej szkoły rytownictwa i medalierstwa we Wiedniu z równoczesną zmianą zatwierdzonego Najwyższem postanowieniem statutu akademii sztuk pięknych we Wiedniu	143	301
22. „	Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu, dotyczące rozszerzenia obszaru obowiązywania bonifikacji — ustanowionych w wojskowo-czynszowej taryfie z dnia 14. grudnia 1900, Dz. u. u. Nr. 214, dla Wiednia — z tytułu zjednoczenia większej ilości gmin i części gmin z Wiedniem	183	517

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1905			
2. września	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące przyłączenia gminy i obszaru dworskiego Bobestie do okręgu sądu powiatowego w Storzycu na Bukowinie	145	312
6. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Kutna Hora	146	312
7. „	Ustawa, dotycząca zapobiegania zarazie (pomorowi) świń i jej tępienia	163	443
12. „	Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej, zawierające nowe wydanie przepisów o powinności meldowania się obowiązanych do służby w politem ruszeniu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu	147	313
13. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące ustanowienia osobnej komisji miejscowej dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla miasta Roveredo w Tyrolu tudzież spowodowanej tem zmiany okręgu szacunkowego Roveredo	148	373
16. „	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, tyżące się zaprowadzenia teoretycznego egzaminu państwowego na kursie techniki ubezpieczenia w c. k. czeskiej akademii technicznej w Pradze	162	441
17. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu, wyznań i oświaty, rolnictwa i obrony krajowej oraz z Najwyższą Izbą obrachunkową, dotyczące bezpośredniego uiszczania należności od pokwitowań poborów funkcyjaryszy państwowych	150	377
21. „	Ustawa, zawierająca zmianę niektórych postanowień ustawy z dnia 22. października 1875, Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876, o utworzeniu Trybunału administracyjnego	149	374
23. „	Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych i kierownika Ministerstwa handlu, zawierające oznaczenie zakresu działania Ministerstwa spraw wewnętrznych, względnie Ministerstwa handlu w sprawach przemysłowych	151	382
24. „	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, dotyczące nazw przemysłów rękodzielniczych	152	383
25. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące ustanowienia okręgu rozkładu podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Zastawnie	155	390
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem skarbu, zawierające policyjne przepisy bezpieczeństwa dla ruchu samochodów i motocyklów	156	391
29. „	Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmów: Czech, Dalmacyi, Galicyi i Lodomerji z Krakowem, Austrii poniżej i powyżej Anizy, Solnogradu, Styrii, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Moraw, Szląska, Tyrolu i Vorarlberga, Gorycyi i Gradyski	153	385
29. „	Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty, zawierające stałą szkolną i naukową ordynację dla powszechnych szkół ludowych i wydziałowych	159	401
2. października	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące postępowania cłowego z żelaznemi łyżkami	160	435

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1905			
4. października	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące rozszerzenia odprawczych umocowań ekspozytury portowej i sanitarnej morskiej ze służbą celną w Orseva	165	457
5. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, zawierające uzupełnienie postanowień abecadłowego spisu towarów, dołączonego do taryfy cłowej a to pod wyrazem „krochmal“	157	399
5. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące nazwy sądu powiatowego w Nogaredo w Tyrolu	158	399
7. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Tarnowa do Szczucina	161	435
16. „	Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa wyznań i oświaty i Ministra skarbu, którem dodatkowo do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. lutego 1905, Dz. u. p. Nr. 22, wydaje się uzupełniające postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 7. maja 1874, Dz. u. p. Nr. 51, o dodatkach do funduszu religijnego na dziesięciolecie 1901 do 1910	166	457
22. „	Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa, dotyczące c. k. rolniczej stacji naukowej i doświadczalnej w Splecie	203	551
27. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Zastawnie na Bukowinie	167	458
27. „	Czwarty dodatek do przepisu wykonawczego do I. Części głównej ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych	168	458
3. listopada	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia ekspozytury pomocniczej komory Heinersdofskiej w Wünschendorf	169	459
6. „	Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu kolei żelaznych i rolnictwa, którem wydaje się przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 7. września 1905, Dz. u. p. Nr. 163, o zapobieganiu zarazie (pomorowi) świń i jej tępieniu	164	446
6. „	Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu, dotyczące postępowania cłowego z farbowanymi nićmi jedwabnymi, bawełnianymi i wełnianymi	170	459
6. „	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych, dotyczące upoważnienia c. k. głównego urzędu cłowego w Kotorze do odprawiania z zagranicy nadchodzących przesyłek roślin	173	463
8. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące powołania do życia sądu powiatowego w Suchy w Galicyi	171	461
12. „	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące utworzenia starostwa w Veglia w Pobrzeżu	172	461
12. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące uregulowania kompetencji w sprawie rozstrzygania na podania o lata wolne od podatku budowlanego	174	463
17. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące upoważnienia głównej komory w Morawskiej Ostrawie do kredytowania cła	177	511
17. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Veglia w Istrii	178	511

Data ustawy, patentu lub rozporządzenie	T r e ś ć	Numer	Strona
1905			
19. listopada	Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych, dotyczące upoważnienia c. k. pomocniczej komory I. klasy Weipert-Bahnhof do odprawiania roślin nadsyłanych z zagranicy	179	513
20. „	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, dotyczące dopuszczenia typu wodomierzy XXIX <i>a</i> do urzędowego uwierzytelniania	180	513
21. „	Reskrypt Ministerstwa skarbu, z powodu zmiany niektórych postanowień §§ów 24 i 28 jakoteż załącznika <i>D</i> przepisu wykonawczego o opodatkowaniu wódki	175	464
23. „	Rozporządzenie kierownika Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych, którem na zasadzie §u 74 ustawy z dnia 8. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 22, o zmianie i uzupełnieniu ustawy przemysłowej, wydaje się ogólne przepisy celem ochrony życia i zdrowia robotników pomocniczych	176	501
27. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące złączenia powiatów politycznych Lussin i Veglia w jeden okrąg rozkładu podatku zarobkowego III. klasy, ustanowienia nowego okręgu rozkładu podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu nowo utworzonego starostwa w Veglia tudzież zmiany liczby członków komisji podatku zarobkowego IV. klasy w okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Lussin“	181	515
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące wymiaru kosztów opakowania soli jadalnej	184	517
30. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, zawierające zmianę formularza zeznań podatku osobisto-dochodowego	187	519
1. grudnia	Rozporządzenie Ministerstwa handlu, którem dodatkowo do ordynacji policyjnej dla portów morskich z dnia 14. marca 1884, Dz. u. p. Nr. 33 i do rozporządzeń Ministerstwa handlu z dnia 18. kwietnia 1887, Dz. u. p. Nr. 42 i z dnia 24. lipca 1892, Dz. u. p. Nr. 118, wydaje się dalsze postanowienia dla portu w Poli	182	515
2. „	Rozporządzenie Ministerstw handlu i skarbu, dotyczące zaprowadzenia nowych listów przesyłkowych	185	518
6. „	Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości, dotyczące wprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych dodatków szkolnych względnie innych danin ustawowych na zakłady publiczne od nieruchomości majątku spadkowego, stanowiącego część spadku, którego przewód według ogólnych norm o właściwości sądów należy do innego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych. (Porów. obwieszczenia z dnia 11. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 101, z 3. września 1898, Dz. u. p. Nr. 184, z 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 24 z r. 1899, z 4. kwietnia 1899, Dz. u. p. Nr. 69, z 6. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 111, z 7. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 245, z 22. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 230, z 20. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 34 z r. 1903 i z 24. marca 1904, Dz. u. p. Nr. 33 i z dnia 18. lutego 1905, Dz. u. p. Nr. 36)	186	518
7. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przeniesienia siedziby urzędu podatkowego w Slemieniu w Galicyi i przydzielenia gmin z okręgu urzędu podatkowego w Slemieniu do okręgu urzędu podatkowego w Żywcu	189	527
8. „	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o nadaniu koncesyi na przedłużenie małej elektrycznej kolei wąsko-torowej z Tryjestu do Opczyna aż do dworca Opczyna linii kolei państwowej Gorycyja—Tryjest	188	525

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1905			
14. grudnia	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Krems do Grein	190	527
14. "	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, zawierające taryfę lekarstw na pierwszą połowę roku 1906	191	531
17. "	Obwieszczenie Ministerstwa handlu, zawierające ogłoszenie dodatkowych postanowień do przepisów, dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wag nachyłowych	200	549
18. "	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące koncesyi na dwa przedłużenia elektrycznych kolejek wąsko-torowych na obszarze miasta Uście i jego najbliższej okolicy	192	533
18. "	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych o nadaniu koncesyi na sieć małych kolei normalno-torowych w Bernie i okolicy, które utrzymywane być mają w ruchu zapomocą elektryczności	193	534
18. "	Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych, dotyczące zgaśnięcia koncesyi na linii małych kolei a) przez ul. Tivoligasse i targ zbożowy i b) przez ul. Rainerstraße (przedtem Hohlweggasse) w Bernie	194	535
18. "	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, zawierające ustalenie barwy znaków tożsamości, umieszczanych na tkaninach w t. zw. uszlachetniającym obrocie wyrobów hafciarskich	204	561
18. "	Wymiana not pomiędzy Austro-Węgrami i Szwajcaryą, dotycząca uregulowania stosunków handlowych i obrotowych na miesiące styczeń i luty 1906	218	577
19. "	Dokument koncesyjny na wąskotorową elektryczną kolej lokalną z Trydentu do Malè, tudzież normalnotorową, na razie parą pędzoną linię łączącą z Mezzolombardo do S. Michele	195	537
20. "	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Agonitz do Klaus	205	561
21. "	Ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1906 i wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1905	196	543
21. "	Ustawa, przedłużająca rozszerzone ustawą z dnia 24. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 248, do końca roku 1905 tymczasowe wstrzymanie progresywnego podwyższania podatku domowo-czynszowego i pięć-procentowego w mieście Tryjeście i jego okręgu	197	546
21. "	Ustawa, zawierająca przejściowe postanowienia względem rozkładu podatku budynkowego w niektórych gminach względnie częściach gmin sąsiadujących z gminą miasta Insbruka, a to na wypadek ich połączenia ze stolicą kraju Insbrukiem w jedną gminę	198	546
21. "	Ustawa, dotycząca pozbycia kilku nieruchomości, własnością państwa będących	199	547
21. "	Ustawa, zawierająca przedłużenie okresu ważności ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, o wsparciu dla marynarki handlowej	201	549
21. "	Ustawa, upoważniająca rząd do prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych z Włochami	202	550
21. "	Ustawa, dotycząca przejściowego wykonywania powiatowego sądownictwa w ósmej praskiej dzielnicy gminnej Alt-Lieben przez sąd powiatowy w Karolinenthal	207	565

Data ustawy, patent lub rozporządzenia	T r e ś ć	Numer	Strona
1905			
21. grudnia	Ustawa, zawierająca wyjątki od postanowień normy jurysdykcyjnej, ordynacji egzekucyjnej i powszechnej ustawy wekslowej dla XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia	208	565
22. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia ekspozytury celnej dla przesyłek pocztowych w Czerniowcach	206	564
22. „	Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Marienberg (Ellgoth) do Schönbrunn	215	573
22. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, którem w więzieniu celkoweru sądu krajowego i sądu powiatowego w Solnogradzie od dnia 1. marca 1906 wprowadza się w życie ustawę z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar na wolności w więzieniach odosobnionych i o ustanawianiu komisji do wykonywania kar	220	583
24. „	Ustawa, zawierająca ponowne przedłużenie ważności postanowień ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, o kolejach niższego rzędu	216	575
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące utworzenia sądu powiatowego dla XXI. dzielnicy (Floridsdorf) gminy stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia oraz wydzielenia gmin i części gmin z dotychczasowego okręgu sądowego Floridsdorfu i przyłączenia ich do innych okręgów sądowych	209	566
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, zawierające wyjątki od postanowień normy jurysdykcyjnej, ordynacji egzekucyjnej i powszechnej ordynacji wekslowej dla XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia	210	567
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości, zawierające zmianę miejscowej właściwości sądów powiatowych: w Hietzing dla XIII. dzielnicy miejskiej stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia oraz w Liesing	211	567
27. „	Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące zniesienia dotychczasowego starostwa we Floridsdorfie i utworzenia starostwa „Floridsdorf—Umgebung“	212	567
27. „	Ustawa, dotycząca fundowanych obligacji bankowych	213	568
27. „	Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, dotyczące utworzenia dyrekcji policji w Czerniowcach	214	571
28. „	Obwieszczenie Ministerstwa skarbu, dotyczące przemiany głównego urzędu podatkowego we Floridsdorf na skarbową i sądową kasę depozytową i związanej z tem zmiany granic okręgów urzędów podatkowych w Korneuburg, Groß-Enzersdorf, Wolkersdorf i Schwechat	217	575
29. „	Rozporządzenie Ministerstwa skarbu, dotyczące utworzenia administracji podatków dla XXI. dzielnicy wiedeńskiej	221	583
30. „	Rozporządzenie całego Ministerstwa, dotyczące postępowania względem towarów włoskiego i szwajcarskiego pochodzenia przy imporcie ich na austriacko-węgierski obszar celny	219	581

Drugi skorowidz.

Spis abecadłowy

ustaw, rozporządzeń itd., od dnia 1. stycznia do dnia 31. grudnia 1905 w Dzienniku ustaw państwa (Rocznik LVII, część I do LXXXIX) ogłoszonych*).

- Abecadłowy** spis towarów, dołączony do taryfy cłowej, uzupełnienie jego postanowień pod wyrazem „krochmal“ 157, **399**.
- Acetylen**, jego wyrób i użycie, tudzież obrót karbidem wapniowym 24, **37**.
- Administracja** podatków dla XXI. dzielnicy wiedeńskiej 221, **583**.
- rządowa, ustawa, dotycząca wygotowania zamknięcia rachunków centralnych za rok 1905 196, **543**.
- Agonitz-Klaus**, kolej lokalna, koncesya 205, **561**.
- Akademia** sztuk pięknych w Wiedniu, utworzenie samostanowionej szkoły rytownictwa i medalierstwa tamże z równoczesną zmianą zatwierdzonego Najwyższym postanowieniem jej statutu 143, **301**.
- techniczna w Pradze, czeska, zaprowadzenie teoretycznego egzaminu państwowego na kursie techniki ubezpieczenia tamże 162, **441**.
- Akcyze** zagraniczne, wstępujące w miejsce prowizorycznych zapisów (tymczasowych pokwitowań), ich odstemplowanie 144, **307**.
- Aktywne** dodatki, ob. Dodatki.
- Alt-Lieben**, ob. Praga.
- Apollo**, rafinerya ropy w Preszburgu, utworzenie tamże ekspozytury król. węgierskiej głównej komory presburskiej 3, **9**.
- Areometry** (areometry gęstości), przeznaczone do mierzenia gęstości płynów między 650 a 900 stopni gęstości, dopuszczenie ich do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania 110, **263**.
- Armia**, marynarka wojenna i obrona krajowa; ustawa zawierająca oznaczenie kontyngentów rekrutów dla ich utrzymywania, oraz zezwolenie na pobór tych kontyngentów 34, **56**.
- Aujezd-Luhaczowice**, koncesya na kolej lokalną znaną do Luhaczowice 104, **251**.
- Austria** poniżej Anizy, zwołanie sejmku 73, **133**; 153, **385**.
- Automaty** gazowe, ob. Gazomierze.
- Banknoty** dziesięciokoronowe z datą 2. stycznia 1904. ich emisya 18, **31**.
- — z datą 31. marca 1900, ich wycofanie 18, **31**.
- Barwa** znaków tożsamości, umieszczonych na tkaninach w t. zw. uszlachetniającym obrocie wyrobów hafciarskich 204, **561**.
- Bawarsko-austriacka** granica, połączenia kolejowe na niej, traktat 15, **23**.
- Bawełniane** nici, ob. Nici.
- Bazar czarnogórski**, ob. Kotor.
- Berno**, koncesya na sieć małych kolei normalno-torowych w tem mieście i jego okolicy, które utrzymywane być mają w ruchu zapomocą elektryczności 193, **534**.
- umieszczenie wyższej szkoły przemysłowej przy czeskiej szkole przemysłowej tamże w spisie swojskich zakładów naukowych, stojących pod względem jednorocznej służby ochotniczej na równi z gimnazjami i wyższymi szkołami realnymi 76, **197**.

*) Z dwóch cyfr przy każdym wyrazie podanych, pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś, grubszemi czcionkami wydrukowana, stronicę Dziennika ustaw państwa, na której tę ustawę umieszczono.

Berno, wygaśnięcie koncesyi na linie małych kolei
a) przez ul. Tivoligasse i Targ zbożowy i b) przez
ul. Rainerstraße (przedtem Hohlweggasse) tamże
194, 535.

Bezpieczestwo, ob. Policyjne przepisy.

Bobestie, gmina i obszar dworski, przyłączenie ich do
okręgu sądu powiatowego w Storożyciu na Buko-
winie 145, 312.

Bołszowce w Galicyi, ustanowienie tamże podatkowego
i sądowego urzędu depozytowego 70, 126.

Boniflkacje, ustanowione w wojskowo-czynszowej
taryfie z dnia 14. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 214,
rozszerzenie obszaru ich ważności z tytułu zjedno-
czenia większej ilości gmin z Wiedniem 183, 517.

Brassó, upoważnienie król. węgierskiej głównej komory
tamże do wolnego od cła odprawiania dobytku imi-
grantów 47, 91.

Bruck nad Murem, ob. Szkoła leśnictwa.

Budowlany program, ob. Program.

Budziejowice, sąd obwodowy i powiatowy; wykonywa-
nie kar na wolności w odosobnionem zamknięciu
i ustanowienie komisji dla wykonywania kar w cel-
kowych więzieniach tamże od dnia 1. sierpnia 1905
41, 78.

— upoważnienie głównej komory II. klasy tamże do
wolnego od cła postępowania z ruchomościami po-
dróznymi, naprzód i później przesłanymi 53, 95.

Bukowina, przydzielenie gminy i obszaru dworskiego
Bobestie do okręgu sądu powiatowego w Storożyciu
145, 312.

— utworzenie nowego okręgu szacunkowego podatku
osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzo-
nego starostwa w Zastawnie 167, 458.

— utworzenie starostwa w Zastawnie 139, 293.

— wcielenie gminy jarmacznej i obszaru dworskiego
Straża do okręgu sądu powiatowego w Radowcach
141, 299.

— zwołanie sejmiku 73, 133.

— — — 153, 385.

Bułgaria, ustawa, upoważniająca rząd do prowizory-
cznego unormowania stosunków handlowych i obro-
towych z tym krajem 142, 301.

Cechownicza stacya, ob. Stacya.

Celkowe więzienia w sądzie obwodowym i powiatowym
w Budziejowicach, ustanowienie komisji dla wyko-
nywania kar w nich od dnia 1. sierpnia 1905
41, 78.

— — — — — w Chebie, ustanowienie ko-
misji dla wykonywania kar w nich od dnia 1. wrze-
śnia 1905 42, 78.

Celowiec; ustawa, zawierająca upoważnienie do używa-
nia zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma to
miasto w wyokości 10 milionów koron, do lokacyi
kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym po-
dobnych 29, 50.

Cywilno-sądowe depozyty, ob. Depozyty.

— -sądowy urząd depozytowy, ob. Urząd.

Cheb, sąd obwodowy i powiatowy; wykonywanie kar na
wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowie-
nie komisji dla wykonywania kar w celkowych wię-
zieniach tamże od dn a 1. września 1905 42, 78.

— zmiana terminów wpłaty podatku domowo-czynszo-
wego w tamtejszym poborczym okręgu podatkowym
117, 271.

Chocimierz, gmina i obszar dworski, przyłączenie ich
do okręgu sądu powiatowego w Tłumaczu w Galicyi
63, 108.

Czartoria, gmina i obszar dworski, przydzielenie do
okręgu sądu powiatowego w Waszkowcach na Buko-
winie 6, 11.

Czasopism dodatki, należytościom podlegające, zmiana
ich taryfy 68, 125.

Czechy, zwołanie sejmiku 73, 133.

— — — 153, 385.

Czerńowiec, otwarcie powszechnego państwowego
Zakładu badania żywności i naczyń — w rodzaju
opisanym w ustawie dnia 16. stycznia 1896, Dz. u.
p. Nr. 89 z r. 1897 43, 78.

— utworzenie ekspozytury cłowej dla przesyłek poczt-
owych 206, 564.

— utworzenie dyrekcji policji 214, 571.

— ogłoszenie obszaru tego miasta pod względem unor-
mowania koncesyjonowanego przemysłu budowla-
nego jako miejscowości wyłączoną po myśli §u 2.
ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p.
Nr. 193 59, 106.

— ob. także Gielda.

Czeska Lipa, zmiana terminów wpłaty dla podatku do-
mowo-czynszowego w okręgu podatkowym tego
miasta 69, 125.

— — utworzenie w Haidzie ekspozytury tamtejszej
głównej komory II. klasy 80, 201.

Czynszowa taryfa, ob. Taryfa wojskowo-czynszowa.

Dalmacya, zwołanie sejmiku 153, 385.

Daniny ustawowe na zakłady publiczne od nierucho-
meo majątku spadkowego, stanowiącego część
spadku, którego przewód według ogólnych norm
o własności sądów należy do innego z królestw
i krajów w Radzie państwa reprezentowanych 186,
518.

Depozytowa kasa, ob. Kasa.

Depozytowy urząd, ob. Urząd.

Depozyty cywilno-sądowe w gotówce, kasowe załatwienie i rachunkowość 74, 135.

Deklaracyjne postępowanie w kolejowym obrocie zboża, owoców strączkowych i nasion, upoważnienie do niego komory w Skale 10, 15.

Dług państwowy, ogólny, ustawa, dotycząca emisji obligacji renty, ustanowionej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, w celu zwrotnych splat umorzeń, opędzonych w latach 1903 i 1904 na razie z zapasów kasowych 38, 68.

Dobra rustykalna, ob. Dobra szlachecka.

— szlachecka i Dobra rustykalna, przydzielanie tych gmin i obszarów dworskich do powiatu sądowego Sanok w Galicyi 71, 126.

Dobromil, ob. Lacko.

Dodatek do kosztów wyciskania lizanek ze soli bydłczej, jego znizenie 52, 94.

Dodatki aktywne urzędników i nauczycieli państwowych, oraz należących do kategorii służby funkcyjnych państwowych, ich zmiana z powodu rozszerzenia wiedeńskiego obszaru gminnego 115, 271.

— czasopism należytościom podlegające, zmiana ich taryfy 68, 125.

— do funduszu religijnego na dziesięciolecie 1901 do 1910, postanowienia wykonawcze uzupełniające do ustawy z dnia 7. maja 1874, Dz. u. p. Nr. 51, ich sięgająca 166, 457.

— — — za dziesięciolecie 1901 do 1910, rozporządzenie wykonawcze 22, 34.

— na zakłady publiczne, opłacane z nieruchomości majątku spadkowego, stanowiącego przedmiot takiego przewodu spadkowego, który według ogólnych prawideł o własności sądów przeprowadzony być ma w innym królestwie lub kraju w Radzie państwa reprezentowanym 36, 67.

— szkolne, względnie inne daniny ustawowe na zakłady publiczne od nieruchomości majątku spadkowego, stanowiącego część spadku, którego przewód według ogólnych norm o własności sądów należy do innego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych 36, 67; 186, 518.

Domowo-czynszowy podatek, ob. Podatek.

Doręczanie not należytościowych i należnościowych nakazów zapłaty stronom za granicą 40, 77.

— przez pocztę urzędowych pism w postępowaniu z powodu przekroczeń dochodowo-skarbowych 1, 1.

Drogowe, ob. Strawne i drogowe.

Duszpasterze, zmiana ich kongrui z powodu rozszerzenia wiedeńskiego obszaru gminnego 115, 271.

Dyplomy weterynarskie zagraniczne, ich nostryfikacja 135, 289.

Dyrekcya policyi w Czerniowcach, jej utworzenie 214, 571.

Dzienniki, wyciskanie na nich znaczków dziennikarskich po 2 halerze 55, 98.

Dziennikarskie znaczki po 2 halerze, wyciskanie ich na dziennikach 55, 98.

Egipt, sądownictwo urzędów konsularnych tamże 12, 15.

Egzamina państwowe prawnohistoryczne w Pradze, zmiana punktu 1 reskryptu ministerialnego z dnia 29. czerwca 1882, Dz. u. p. Nr. 95, dotyczącego komisji dla nich 131, 283.

— — teoretyczne na kursie techniki ubezpieczenia w c. k. czeskiej Akademii technicznej w Pradze, zaprowadzenie 162, 441.

Egzekucyjne postanowienia względem służebności gruntowych, przedstawiających się jako serwituty drogi, prowadzenia wody i spuszczenia drzewa, ustawa obowiązująca kraj Vorarlberg 33, 55.

Ekspozytura cłowa dla przesyłek pocztowych w Czerniowcach 206, 564.

— — Gargella, jej przemiana w letnia ekspozytura 92, 227.

— — w Splecie 84, 203.

— — ze służbą morską w Lussingrande, upoważnienie jej do odprawiania kawy w stanie surowym 108, 263.

— głównej komory II. klasy w Czeskiej Lipie, utworzenie w Haidzie 80, 201.

— — — kotorskiej w folwarku obok tak zwanego czarnogórskiego bazaru w Kotorze, utworzenie 98, 233.

— komory w Spindelmühle, jej upoważnienie do wolnego od cła postępowania z pakunkami gości kuracyjnych i turystów ze Spindelmühle, naprzód lub później wysłany. tudzież do urzędowo-cłowego odprawiania nadchodzących dla tych osób przesyłek pocztowych 37, 67.

— król. węgierskiej komory głównej Zimony, przy przeprowadzeniu w Kupinovo, ustanowienie 20, 33.

— — — — preszburskiej we fabryce spółki akcyjnej rafinerii nafty Apollo w Preszburgu, jej utworzenie 3, 9.

— pomocniczej komory Heinersdorfskiej w Wünschen-dorf, jej utworzenie 169, 459.

— — — Vallarsa w Piano della Fugazza (Streva), utworzenie jej na przeciąg miesięcy letnich roku 1905 77, 197.

- Ekspozytura** pomocnicza komory I. klasy Weipert-Bahnhof z prawami głównej komory, przekształcenie na nią pomocniczej komory II. klasy Weipert-Straße 48, **91**.
- portowa i sanitarna morska ze służbą celną w Osera, rozszerzenie umocowań odprawczych 165, **457**.
- Ellgoth**, ob. Marienberg.
- Emisya** banknotów dziesięciokoronowych z datą 2. stycznia 1904 i wycofanie banknotów dziesięciokoronowych z datą 31. marca 1900 18, **31**.
- obligacyi renty, ustanowionej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131, w celu zwrotnych spłat umorzeń ogólnego długu państwowego, opędzonych w latach 1903 i 1904 na razie z zapasów kasowych, ustawa 38, **68**.
- Essék**, upoważnienie tamtejszej król. węgierskiej komory głównej II. klasy do kredytowania cła 88, **223**.
- Ewangielicki** ustrój kościelny z dnia 9. grudnia 1891, zmiana §§ów 64, 74, 90, 105, 108 i 125 114, **269**.
- Fabrykanci** likierów, ob. Likierzy.
- Floridsdorf**, kasa depozytowa skarbową i sądową, przemiana tamtejszego głównego urzędu podatkowego na taką kasę 217, **575**.
- utworzenie sądu powiatowego dla tej dzielnicy gminy stołecznej i rezydencyjnego miasta Wiednia oraz wydzielenie gmin i części gmin z dotychczasowego okręgu sądowego Floridsdorfu i przyłączenie ich do innych okręgów sądowych 209, **566**.
- urząd podatkowy główny, przemiana jego na skarżarbową i sądową kasę depozytową i związana z tem zmiana granic okręgów i urzędów podatkowych w Korneuburg, Groß-Enzersdorf, Wolkersdorf i Schwechat 217, **575**.
- wyjątki od postanowień normy jurysdykcyjnej, ordynacyi egzekucyjnej i powszechnej ustawy wekslowej dla tej dzielnicy stołecznej i rezydencyjnego miasta Wiednia, ustawa 208, **565**.
- — — — — rozporządzenie 210, **567**.
- zniesienie tamtejszego starostwa i utworzenie starostwa „Floridsdorf-Umgebung“ 212, **567**.
- -Umgebung, utworzenie starostwa 212, **567**.
- Formularz** zeznań podatku osobisto - dochodowego, zmiana 187, **517**.
- Frekwentanci** (hospitantki) na uniwersytetach, pobór wpisowego od nich 51, **94**.
- Fundacye**, kupno i sprzedaż papierów państwowych dla nich 50, **93**.
- Fundacyjne** kapitały, ob. Kapitały.
- Fundowane** obligacye bankowe, ustawa 213, **568**.
- Fundusze i zakłady polityczne**, kupno i sprzedaż papierów państwowych dla nich 50, **93**.
- Fundusze państwowe**, zapomogi z nich, ob. Zapomogi.
- Fundusz religijny**, dodatki do niego na dziesięciolecie 1901—1910, postanowienia wykonawcze uzupełniające do ustawy z dnia 7. maja 1874, Dz. u. p. Nr. 51, ich się tyżące 166, **457**.
- — — — — za dziesięciolecie 1901 do 1910, rozporządzenie wykonawcze 22, **34**.
- Funkcjonaryusze** państwowi, bezpośrednie niszczenie należitości od pokwitowań ich poborów 150, **377**.
- — należący do kategorii służby, zmiana dodatków aktywalnych z powodu rozszerzenia wiedeńskiego obszaru gminnego 115, **271**.
- Galicya i Lodomerya** z Krakowem, zwołanie sejmku 153, **385**.
- przeniesienie siedziby urzędu podatkowego w Slemieniu i przydzielenie gmin z okręgu podatkowego w Slemieniu do okręgu urzędu podatkowego w Żywcu 189, **527**.
- sąd powiatowy w Suchej, powołanie go do życia 171, **461**.
- Gargella**, przemiana tamtejszej ekspozytury cłowej na letnią ekspozyturę 92, **227**.
- Gazomierze** z przymusem opłaty z góry (t. zw. automaty gazowe), przepisy, dotyczące ich sprawdzania i uwierzytelniania 111, **266**.
- Gielda** zbożowa i towarowa w Czerniowcach, zmiana przepisów, dotyczących ustanawiania sędziów polubownych z poza gieldy 16, **29**.
- Gieldy**, wiedeńska, praska i tryjeścieńska, ustanowienie jednostek gieldowych, służących za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów na nich notowanych 35, **57**.
- Goldoni**, ob. Tryjest.
- Goryeya i Gradyska**, zwołanie sejmku 153, **385**.
- -Tryjest, kolej państwowa, przedłużenie linii Tryjest—Opoczyna aż do dworca Opoczyna tej kolei 188, **525**.
- upoważnienie tamtejszej komory głównej II. klasy do wolnego od cła odprawiania ruchomości przedsiębiorców 113, **269**.
- Grein**, ob. Krems—Grein.
- Groß-Enzersdorf**, urząd podatkowy, zmiana granic jego okręgu, spowodowana przemianą głównego urzędu podatkowego we Floridsdorfie na skarbową i sądową kasę depozytową 217, **575**.
- Gwarancya** państwa dla kolei lokalnej Trydent—Malé, jej podwyższenie, ustawa 122, **274**.
- Hafeiarskie** wyroby, ob. Wyroby.
- Haida**, utworzenie tamże ekspozytury głównej komory II. klasy w Czeskiej Lipie 80, **201**.

Handel obnośny, zakazanie go na obszarze gminy jarmarcznej Hof am Leitberge 138, **293**.

— — — — — Pottendorf 66, **123**.

— — — — — miejscowości Reichenau, Hinterleiten i Payerbach, należących do gminy Reichenau 65, **123**.

Handlowa marynarka, ob. Marynarka.

Handlowe i obrotowe stosunki ze Szwajcaryą i Bułgarią, ich prowizoryczne unormowanie, ustawa 142, **301**.

Heinersdorf, utworzenie w Wünschendorfie ekspozytury tajejszej komory pomocniczej 169, **459**.

Hietzing, XIII. dzielnica miejska stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia, zmiana własności miejscowej tajejszego sądu powiatowego 214, **567**.

Hinterleiten, ob. Reichenau.

Hipoteczne i egzekucyjne postanowienia względem służebności gruntowych, przedstawiających się jako serwituty drogi, prowadzenia wody i spuszczenia drzewa, ustawa obowiązująca kraj Vorarlberg 33, **55**.

Hof am Leitberge, zakaz handlu obnośnego na obszarze tej gminy 138, **293**.

Hospitantki na uniwersytetach, pobór wpisowego od nich 51, **94**.

Imigrantów dobytek, upoważnienie król. węgierskiej głównej komory w Brassó do wolnego od cła odprawiania tegoż 47, **91**.

Insbruck; ustawa, zawierająca przejściowe postanowienia względem rozkładu podatku budynkowego w niektórych gminach względnie częściach gmin sąsiadujących z gminą miasta Insbruka, a to na wypadek ich połączenia ze stolicą kraju Insbrukiem w jedną gminę 198, **546**.

— — — upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma to miasto w wysokości 8,500.000 koron, do lokacji kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 28, **50**.

Instrukcja manipulacyjna dla kas nadwornych, państwowych i funduszy publicznych oraz dla kas c. k. funduszy prywatnych i familijnych, obowiązująca względem podatku osobisto-dochodowego i podatku od plac, wymierzanego od poborów służbowych. Dz. u. p. Nr. 209 z r. 1899, drugi dodatek do niej 57, **105**.

Investycje, ob. Program budowlany i inwestycyjny.

Istria, utworzenie dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Voglia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego 178, **511**.

— zwołanie sejmu 73, **133**.

Istryjski gościniec, ob. Tryjst.

Japońskie yeny, przerachowywanie ich na walutę koronową przy wymierzaniu i opłacie podatku od obrotu papierów wartościowych 62, **108**.

Jedwabne nici, ob. Nici.

Jednorocznych ochotników służba, zaliczenie wyższej szkoły leśnictwa dla austriackich krajów alpejskich w Bruck nad Murem pod względem wykazywania naukowego uzdolnienia do takiej służby, w poczet ośmioklasowych, publicznych, lub też prawem publiczności wyposażonych szkół średnich 19, **33**.

— — — — — przemysłowej przy czeskiej szkole przemysłowej w Bernie do swojskich zakładów naukowych, stojących pod względem tej służby na równi z gimnazjami i wyższymi szkołami realnymi 76, **197**.

Jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej) 35, **57**.

Kamienica nad Lindą, utworzenie starostwa 44, **79**.

Kapitał na budowę kilka kolei lokalnych, ustawa, dotycząca udziału państwa w jego zgromadzeniu 124, **276**.

Kapitały fundacyjne, pupilarne i tym podobne; ustawa, zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma miasto Gelowiec w wysokości 10 milionów koron, do ich lokacji 29, **50**.

— — — — — którą zaciągnąć ma miasto Insbruck w wysokości 8,500.000 K, do ich lokacji 28, **50**.

— — — — — którą zaciągnąć ma księstwo Styrii w wysokości 12 milionów koron, do ich lokacji 26, **49**.

— — — — — dotycząca używania zapisów długu szląskiego komunalnego zakładu kredytowego do procentującej się ich lokacji 98, **227**.

— — — — — zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma kraj Tyrol w wysokości 10 milionów koron, do ich lokacji 27, **49**.

Karbid wapniowy, obrót nim 24, **37**.

Karniów, ustawa o rozciągnięciu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego na te budynki, które na obszarze tej gminy miejskiej w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowotnych lub ze względu na komunikację publiczną zostaną przebudowane 39, **68**.

Karolinentahl, ustawa, dotycząca przejściowego wykonywania powiatowego sądownictwa w ósmej praskiej dzielnicy gminnej Alt-Lieben przez sąd powiatowy tamże 207, **565**.

Karty do grania, wprowadzenie na Węgrzech nowych marek zamknięcia dla nich 58, **105**.

Kary na wolności, wykonywanie ich w odosobnionom, zamknięciu i ustanowienie komisji dla wykonywania kar w celkowych więzieniach sądu obwodowego i powiatowego w Budziejowicach od dnia 1. sierpnia 1905 41, **78**.

Kary na wolności, wykonywanie ich w odosobnionem zamknięciu i ustanowienie komisji dla wykonywania kar w celkowych więzieniach sądu obwodowego i powiatowego w Chebie od dnia 1. września 1905 42, 78.

— — w więzieniu odosobnionem, ich wykonywanie i ustanowienie komisji wykonywania kar w więzieniu celkowym sądu krajowego i sądu powiatowego w Solnogradzie od 1. marca 1906 220, 583.

Karyntya, zwołanie sejm 153, 385.

Kasa depozytowa skarbowa i sądowa we Floridsdorfie, przemiana tamtejszego głównego urzędu podatkowego na taką kasę i związana z tem zmiana granic okręgów urzędów podatkowych w Korneuburgu, Groß-Enzersdorf, Wolkersdorf i Schwechat 217, 575.

— **oszczędności pocztowa**, uskutecznianie przez nią kupna i sprzedaży papierów państwowych dla funduszów i zakładów publicznych itp. 50, 93.

— — — dołączanie jej kwitów odbioru i złożenia do zleceń pocztowych w wewnętrznym obrocie austriackim, w celu bezpośredniego przekazywania pobranych kwot na rachunek zlecającego 97, 233.

— skarbowa krajowa w Lincu, przeniesienie na nią czynności połączonych z nadrukowywaniem znaczków stemplowych 106, 262.

Kasy funduszów publicznych, ob. Kasy nadworne.

— c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, ob. Kasy nadworne.

— nadworne, państwowe i funduszów publicznych, oraz kasy c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, drugi dodatek do instrukcyi manipulacyjnej dla nich, obowiązującej względem podatku osobisto-dochodowego i podatku od plac, wymierzanego od poborów służbowych, Dz. u. p. Nr. 209 z r. 1899 57, 105.

— państwowe, ob. Kasy nadworne.

— sierocewspólne, kupno i sprzedaż papierów państwowych dla nich 50, 93.

Kawa w stanie surowym, upoważnienie ekspozytury cłowej w Lussingrande do odprawiania jej 108, 263.

Klaus, ob. Agonitz-Klaus.

Kładno, zmiana terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w tamtejszym poborczym okręgu podatkowym 116, 271.

Klęski elementarne, zapomogi dla nawiedzonych nimi, ob. Zapomogi.

Kolej elektryczna na obszarze miasta Tryjestu, a mianowicie od placu Goldoni do San Sabba i z powrotem na gościncu istryjskim, przedłużenie terminu ukończenia jej budowy i puszczenia w ruch 119, 272.

— — wąskotorowa mała z Tryjestu do Opczyny, przedłużenie jej aż do dworca Opczyny linii kolei państwowej Gorycya—Tryjest, koncesya 188, 525.

Kolej kremstańska, ustawa dotycząca zgromadzenia środków pieniężnych na przekształcenie tej kolei na główną kolej drugiego rzędu i ewentualne wykupno tej kolei przez państwo 121, 273.

— lokalna z Agonitz do Klaus, koncesya 205, 561.

— — z Aujezd- Luhaczowic do Luhaczowic, koncesya 104, 251.

— — Krems—Grein, koncesya 190, 527.

— z Krems do Grein, ustawa, dotycząca jej budowy 123, 274.

— — ze Lwowa do Podhajec, koncesya 140, 294.

— — z Marienberg (Ellgoth) do Schönbrunn, koncesya 215, 573.

— — z Tarnowa do Szczucina, koncesya 161, 435.

— — elektryczna wąskotorowa z Trydentu do Malé, koncesya 195, 537.

— — Trydent—Malé, podwyższenie gwarancyi państwowej dla niej, ustawa 122, 274.

— państwowa Gorycya—Tryjest, przedłużenie linii Tryjest—Opczyna aż do dworca Opczyna tej kolei 188, 525.

— pingauska, nabycie jej na rzecz państwa, ustawa 128, 281.

— z Mezzolombardo do S. Michele, linia łącząca, na razie parą pędzona, koncesya 195, 537.

— żelazna, parowa z Zittau do Reichenberg, wygaśnięcie koncesyi dla szlaku, na terytorium austriackiem położonego 23, 35.

— — Pierwsza węgiersko-galicyjska i Węgierska zachodnia, wykupno linii austriackich przez państwo, ustawa 79, 199.

Koleje lokalne, ustawa, dotycząca udziału państwa w zgromadzeniu kapitału na budowę kilku takich kolei 124, 276.

— małe normalno-torowe w Bernie i okolicy, które utrzymywane być mają w ruchu zapomocą elektryczności, koncesya 193, 534.

— — w Bernie, wygaśnięcie koncesyi na linie a) przez ul. Tivoligasse i Targ zbożowy i b) przez ul. Rainerstraße (przedtem Hohlweggasse) 194, 535.

— niższego rzędu, nadanie ponownie mocy obowiązującej postanowieniom ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, ich dotyczącej 81, 201.

— żelazne królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zmiana i uzupełnienie regulaminu ruchu, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892 56, 99.

— — do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych, spis ich szlaków 46, 81.

Kolejki elektryczne wązkotorowe na obszarze miasta Uścia i jego najbliższej okolicy, koncesya na dwa ich przedłużenia 192, **533**.

Komisyja dla wykonywania kar w celkowych więzieniach sądu obwodowego i powiatowego w Budziejowicach, ustanowienie jej od dnia 1. sierpnia 1905 41, **78**.

— — — — — w Chebie, ustanowienie jej od dnia 1. września 1905 42, **78**.

— miejscowa osobna dla rozkładu podatku osobistodochodowego dla miasta Roveredo w Tyrolu tudzież spowodowanej tem zmiany okręgu szacunkowego Roveredo 148, **373**.

— podatku zarobkowego IV. klasy w okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Most z wyłączeniem miasta Mostu“, zmiana liczby jej członków i ich zastępców 78, **198**.

— — — — — dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Pielgrzymów“, zmiana liczby jej członków i ich zastępców 61, **108**.

— prawno - historycznych egzaminów państwowych w Pradze, zmiana dotyczącego jej punktu 1 reskryptu ministerialnego z dnia 29. czerwca 1882, Dz. u. p. Nr. 95 131, **283**.

Komisyje do wykonywania kar, wprowadzenie w życie ustawy o nich w więzieniu celkowym sądu krajowego i sądu powiatowego w Solnogradzie 220, **583**.

Komora główna w Brassó, król. węgierska, upoważnienie jej do wolnego od cła odprawiania dobytku emigrantów 47, **91**.

— — II. klasy w Budziejowicach, upoważnienie jej do wolnego od cła postępowania z ruchomościami podróżnymi, naprzód i później przesłanymi 53, **95**.

— — — — — w Czeskiej Lipie, utworzenie jej ekspozytury w Haidzie 80, **201**.

— — — — — w Essék, królewsko-węgierska, upoważnienie jej do kredytowania cła 88, **223**.

— — — — — w Gorycyi, upoważnienie jej do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców 113, **269**.

— — w Kotorze, utworzenie jej ekspozytury w folwarku tak zwanego czarnogórskiego bazaru w Kotorze 98, **233**.

— — w Lincu, przeniesienie czynności, połączonych z nadrukowywaniem znaczków stemplowych, na krajową kasę skarbową tamże 106, **262**.

— — w Marburgu, przeniesienie na nią czynności stacji cechowniczej w Marburgu, wykonywanych dotąd przez tamtejszy c. k. główny urząd podatkowy 126, **279**.

— — II. klasy w Marburgu, samoistne jej aktywowanie 130, **284**.

— — — — — w Morawskiej Ostrawie, upoważnienie jej do wolnego od cła postępowania względem ruchomości podróżnych naprzód i później wysłanych 118, **272**.

Komora główna w Morawskiej Ostrawie, upoważnienie do kredytowania cła 177, **511**.

— — II. klasy w Morawskiej Ostrawie, upoważnienie do stosowania postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym 4, **9**.

— — — — — w Nowosielicy, upoważnienie jej do wolnego od cła odprawiania ruchomości podróżnych, naprzód lub później przesyłanych 82, **203**.

— — I. klasy w Preszburgu, utworzenie jej ekspozytury w zabudowaniach fabrycznych firmy wyrobu naczyń emaliowanych P. Westen w Ligetfalu pod Preszburgiem 120, **272**.

— — w Simbach, upoważnienie jej do wolnego od cła odprawiania ruchomości przedmiotów 17, **29**.

— — II. klasy w Wiener-Neustadt, upoważnienie jej do wolnego od cła postępowania z ruchomościami podróżnymi, naprzód lub później wysłanymi, oraz z ruchomościami przesiedlców 109, **263**.

— — w Zimony, ustanowienie jej ekspozytury przy przeprawie w Kupinovo 20, **33**.

— pomocnicza w Heinersdorfie, utworzenie jej ekspozytury w Wünschendorfie 169, **459**.

— — I. klasy na dworcu w Niederneusiedel, utworzenie 101, **235**.

— — — — — w Skale, upoważnienie do stosowania postępowania deklaracyjnego w kolejowym obrocie zboża, owoców strączkowych i nasion 10, **15**.

— — Vallarsa, utworzenie jej ekspozytury w Piano della Fugazza (Streva) na przeciąg miesięcy letnich roku 1905 77, **197**.

— — I. klasy Weipert-Bahnhof; przekształcenie komory pomocniczej II. klasy Weipert-Straße na jej ekspozyturę z prawami głównej komory II. klasy 48, **91**.

— — — — — upoważnienie do odprawiania roślin, nadsyłanych z zagranicy 179, **513**.

— — II. klasy Weipert-Straße, przekształcenie jej na ekspozyturę pomocniczej komory I. klasy Weipert-Bahnhof, z prawami głównej komory II. klasy 48, **91**.

— w Preszburgu, utworzenie jej ekspozytury we fabryce spółki akcyjnej rafinerii nafty Apollo w Preszburgu 3, **9**.

Kompetencya w sprawie rozstrzygania na podania o lata, wolne od podatku budowlanego, jej uregulowanie 174, **463**.

Koncesya, ob. Kolej.

Koncesyje, dla prywatnych urządzeń sygnałowych telefonicznych (telegraficznych) i elektrycznych, ich udzielanie, przedłużanie i zmiana 72, **126**.

Kongrua, duszpasterzy, jej zmiana z powodu rozszerzenia wiedeńskiego obszaru gminnego 115, **271**.

Konsulat w Mitrowicy, nadanie mu pełnej władzy sądowniczej 91, **225**.

- Kontyngenty** rekrutów dla utrzymania armii, marynarki wojennej i obrony krajowej na rok 1905. oraz zezwolenie na ich pobór, ustawa 34, 56.
- Korneuburg**, urząd podatkowy, zmiana granic jego okręgu, spowodowana przemianą głównego urzędu podatkowego we Floridsdorfie na skarbową i sądową kasę depozytową 217, 575.
- Kościół ewangelicki**, zmiana jego ustroju z dnia 9. grudnia 1891. §§ 64, 74, 90, 105, 108 i 125 114, 269.
- Kościóły**, kupno i sprzedaż papierów państwowych dla nich 50, 93.
- Koszta** opakowania soli jadalnej 184, 517.
- Kotor**, upoważnienie tamtejszej komory głównej do odprawiania z zagranicy nadchodzących posyłek roślin 173, 463.
- utworzenia na folwarku obok tak zwanego czarnogórskiego bazaru tamże ekspozytury głównej komory kotorskiej 98, 233.
- Kraina**, przedłużenie okresu ważności ustawy o ulgach podatkowych dla tego kraju z powodu trzęsienia ziemi w r. 1895 89, 223.
- zwołanie sejmiku 153, 385.
- Kredytowanie cła**, upoważnienie do tego król. węgierskiej korony głównej II. klasy w Essök 88, 223.
- — — upoważnienie doń komory głównej w Morawskiej Ostrawie 177, 511.
- podatku spożywczego od wódki, przyznane fabrykantom likierów, dwunastomiesięczne 105, 257.
- Kredyty** na wykonanie i przeprowadzenie zatwierdzonego ustawą z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, programu budowlanego i inwestycyjnego zarządu państwowych kolei żelaznych, ustawa 129, 282.
- Krems-Grein**, kolej lokalna, koncesja 190, 527.
- — — — ustawa, dotycząca jej budowy 123, 274.
- Krochmal**, uzupełnienie posianowień alfabedowego spisu towarów, dołączonego do taryfy cłowej, pod tym wyrazem 157, 399.
- Kupinovo**, ob. Zimony.
- Kupno i sprzedaż** papierów państwowych dla politycznych funduszów i zakładów, korporacji, fundacji kościołów etc. oraz dla urzędów depozytowych i wspólnych kas sierocych przez pocztową kasę oszczędności 50, 93.
- Kurs** techniki ubezpieczenia. ob. technika ubezpieczenia.
- Kutna Hora**, zmiana terminów wpłaty podatku domowoczynszowego w tamtejszym podatkowym okręgu poborczym 146, 312.
- Kwity** odbioru i złożenia c. k. urzędu pocztowej kasy oszczędności, ich dołączanie do zleceń pocztowych w wewnętrznym obrocie austriackim, w celu bezpośredniego przekazywania pobranych kwot na rachunek zlecającego 97, 233.
- Lacko**, stacya Dobromil, zmiana urzędowej nazwy c. k. sprzedażnego składu soli bydłowej tamże 83, 203.
- Lekarstwa**, ich taryfa na pierwszą połowę r. 1906 191, 531.
- Liesing**, zmiana właściwości miejscowej tamtejszego sądu 211, 567.
- Ligetfalu** pod Preszburgiem utworzenie tamże ekspozytury preszburskiej głównej komory I. klasy w zabudowaniach fabrycznych firmy wyrobu naczyń emalowanych P. Westen 120, 272.
- Likiery**, przyznanie ich fabrykantom dwunastomiesięcznego kredytowania podatku spożywczego od wódki 105, 257.
- Linie**, przeniesienie czynności, połączonych z nadrukowywaniem znaczków stemplowych z tamtejszej komory głównej na krajową kasę skarbową 106, 262.
- Lipnik**, przydzielenie gminy Podhorn do okręgu sądu powiatowego tamże 11, 15.
- Listy** przesyłkowe, zaprowadzenie nowych 185, 518.
- Lizanki** ze soli bydłowej, zniesienie dodatku do kosztów ich wyciskania 52, 94.
- Lublana**, przedłużenie ważności ustawy o ulgach podatkowych dla niej z powodu trzęsienia ziemi w r. 1895 89, 223.
- Ludowe** szkoły, ob. Szkoły.
- Luhačowice**, ob. Aujezd-Luhačowice.
- Lussin**, powiat polityczny, złączenie go z powiatem politycznym Veglia w jeden okrąg rozkładu podatku zarobkowego III. klasy, tudzież zmiana liczby członków komisji podatku zarobkowego IV. klasy w okręgu rozkładu „Powiat polityczny Lussin“ 181, 515.
- Lussingrande**, upoważnienie tamtejszej ekspozytury cłowej ze służbą morską do odprawiania kawy w stanie surowym 108, 263.
- Lwów-Podhajec**, kolej lokalna, koncesja 140, 294.
- utworzenie cywilno-sądowego urzędu depozytowego tamże 75, 135.
- Łączki** żelazne, postępowanie cłowe z niemi 160, 435.
- Majątek państwa**, nieruchomości, pozbycie i obciążanie jego części, ustawa 94, 229.
- spadkowy nieruchomy, stanowiący część spadku, którego przewód według ogólnych norm o właściwości sądów należy do innego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych; dodatki na szkoły i daniny na zakłady publiczne od tegoż 186, 518.
- Malé**, ob. Trydent—Malé.
- Manipulacyjna instrukcja**, ob. Instrukcja manipulacyjna.

Marburg, aktywowanie samoistnej komory głównej II. klasy 130, **283**.

— przeniesienie czynności stacyi cechowniczej tamże, wykonywanych dotąd przez tamtejszy c. k. główny urząd podatkowy na nowo-utworzoną samoistną c. k. główną komorę tamże 126, **279**.

Marienberg — (Ellgoth)—Schönbrunn, koncesya na kolej lokalną 215, **573**.

Marki zamknięcia dla kart do grania, nowe, wprowadzone na Węgrzech 58, **105**.

Marynarka handlowa, ustawa, zawierająca przedłużenie okresu ważności ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, o wsparciu dla niej 201, **549**.

— wojenna, ob. Armia.

Medalierstwo, ob. Szkoła rytownictwa i medalierstwa.

Meldowanie się obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu, nowe wydanie dotyczących przepisów 147, **313**.

Mezzolombardo—S. Michele, kolej łącząca normalnotorowa, na razie parą pędzona, koncesya 195, **337**.

S. Michele, ob. Mezzolombardo-- S. Michele.

Mieszkania dla robotników, maksymalna stopa procentowa dla oprocentowania budynków w Tyrolu, takie pomieszkania zawierających 5, **9**.

Ministerstwo handlu, oznaczenie jego zakresu działania w sprawach przemysłowych 151, **382**.

— spraw wewnętrznych, oznaczenie jego zakresu działania w sprawach przemysłowych 151, **382**.

Mitrowica, nadanie c. i k. konsulatu tamże pełnej władzy sądowniczej 91, **225**.

Morawska Ostrawa, upoważnienie tamtejszej komory głównej do kredytowania cła 177, **511**.

— — — głównej komory II. klasy tamże do wolnego od cła postępowania względem ruchomości podróżnych naprzód i później wysłanych 118, **272**.

— — — zmiana ilości członków i zastępców komisji podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla okręgu rozkładu „Miasto Morawska Ostrawa“ 67, **124**.

— — — ob. także Komora.

Morawy, zwołanie sejmku 153, **385**.

Most; zmiana liczby członków komisji podatku zarobkowego IV. klasy i ich zastępców w okręgu rozkładu „Powiat polityczny Most z wyłączeniem miasta Mostu“ 78, **198**.

Motocykle, policyjne przepisy bezpieczeństwa dla ich ruchu 156, **391**.

Nachyłowe wagi, ob. Wagi.

Naczelnicy i kierownicy Najwyższego Trybunału sądownego i kasacyjnego, ich mianowanie 8, **13**.

Naczął badanie, otworzenie w Czerniowcach powszechnego Zakładu państwowego w tym celu 43, **78**.

Nadrukowywanie znaczków stemplowych, przeniesienie połączonych z niem czynności z głównej komory w Linciu na tamtejszą krajową kasę skarbową 106, **262**.

Nadzwyczajni słuchacze i frekwentanci (hospitantki) na uniwersytetach, pobór wpisowego od nich 51, **94**.

Nafty rafinerya w Preszburgu, ob. Apollo.

Nakazy zapłaty należnościowe, ich doręczanie stronom za granicę 40, **77**.

Należności przenośne, ustawa, zmieniająca § 3 ustawy z dnia 18. czerwca 1901. Dz. u. p. Nr. 74, ich się tyczącej 136, **291**.

— — — rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 14. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 136, zmieniającej § 3 ustawy z dnia 18. czerwca 1901. Dz. u. p. Nr. 74 i ich się tyczącej 137, **291**.

— — — od pokwitowań poborów funkcjonariuszy państwowych, bezpośrednio ich uiszczanie 150, **377**.

Nasiona, postępowanie deklaracyjne w obrocie kolejowym; upoważnienie do tego komory w Skale 10, **15**.

Nauczyciele państwowi, zmiana dodatków aktywnych z powodu rozszerzenia wiedeńskiego obszaru gminnego 115, **271**.

Nazwy przemysłów rękodzielniczych 152, **383**.

Nici jedwabne, bawełniane i wełniane, farbowane, postępowanie cłowe z nimi 170, **459**.

Niedernsiedel, utworzenie komory pomocniczej I. klasy na tamtejszym dworcu 101, **235**.

Niedzielny spoczynek, ob. Spoczynek.

Nieruchomy majątek państwa, ob. Majątek państwa.

Nieruchomości, własnością państwa będące, ustawa, dotycząca ich pozbycia 199, **547**.

Nogaredo w Tyrolu, nazwa tamtejszego sądu powiatowego 158, **399**.

Norma jurysdykcyjna, wyjątki od jej postanowień dla XXI. dzielnic (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia, ustawa 208, **565**.

— — — — — rozporządzenie 210, **567**.

Nostryfikacya zagranicznych studyów i dyplomów weterynaryjskich 135, **289**.

Noty należnościowe, ich doręczanie stronom za granicę 40, **77**.

- Nowosieltca**, upoważnienie komory głównej II. klasy także do wolnego od cła odprawiania ruchomości podróźnych, naprzód lub później przesyłanych 82, 203.
- Obciążanie części nieruchomości państwa**, ustawa 94, 229.
- Obligacje bankowe fundowane**, ustawa 213, 568.
- renty, ustanowionej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131, w celu zwrotnych spłat umorzeń ogólnego długu państwowego, opędzonych w latach 1903 i 1904 na razie z zapasów kasowych, ustawa, dotycząca ich emisji 38, 68.
  - — utworzonej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131, na zwrotne pokrycie zapomóg z funduszków państwowych z powodu klęsk elementarnych, które mają być pobrane z kasowych zasobów skarbu państwa, ustawa, dotycząca ich wydania 25, 47.
  - zagraniczne, wstępujące w miejsce prowizorycznych zapisów (tymczasowych pokwitowań), ich odstemplowanie 144, 307.
- Obrona krajowa**, ob. Armia.
- Obrót towarów na kolejach żelaznych**, spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, tycząca się tego obrotu 46, 81.
- uszlachetniający wyrobów hafciarskich, barwa znaków tożsamości na tkaninach, do niego przeznaczonych 204, 561.
- Ochrona życia i zdrowia robotników pomocniczych**, przepisy ogólne 176, 501.
- Odstemplowanie zagranicznych akcji, rent i obligacji, wstępujących w miejsce prowizorycznych zapisów (tymczasowych pokwitowań)** 144, 307.
- Okrag rozkładu**, ob. Podatek zarobkowy.
- szacunkowy, ob. Podatek.
- Okręgi szacunkowe podatku osobisto-dochodowego**, zmiana ich spisu, zawartego w obwieszczeniu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233 127, 279.
- Olej mineralny**, wygotowanie oznajmień w postępowaniu przechodowym w razie jego wywozu z rafinerii oleju mineralnego 49, 91.
- Opakowanie soli jadalnej**, wymiar jego kosztów 184, 517.
- Opcyzna**, ob. Tryjest—Opcyzna.
- Opłaty i podatki, dalszy ich pobór w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1905**, ustawa 103, 237.
- Opodatkowanie wódki**, ob. Wódka.
- Opust z podatku gruntowego i budynkowego na rok 1905** 107, 262.
- Ordynacja egzekucyjna**, wyjątki od jej postanowień dla XXI. dzielnicy (Flويدsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia, ustawa 208, 565.
- — — — rozporządzenie 210, 567.
  - policyjna dla portów morskich, dodatkowe postanowienia dla portu w Poli 182, 515.
  - szkolna i naukowa dla powszechnych szkół ludowych i wydziałowych 159, 401.
- Organa sądowe**, strawne i drogowe dla nich 54, 95.
- Orsera**, rozszerzenie umocowań odprawczych tamtejszej ekspozytury portowej i sanitarnej morskiej ze służbą celną 165, 457.
- Osób przewóz na kolejach żelaznych**, taryfa dlań 14, 19.
- Oznajmienia w postępowaniu przechodowym z olejem mineralnym w razie jego wywozu z rafinerii oleju mineralnego, ich wygotowanie** 49, 91.
- Pakunki**, naprzód lub później wysyłane, gości kuracyjnych i turystów ze Spindelmühle, upoważnienie ekspozytury komory także do wolnego od cła postępowania z nimi 37, 67.
- Pakunków przewóz na kolejach żelaznych**, ogłoszenie odnośnej taryfy 14, 19.
- Papiery wartościowe**, ob. Podatek.
- państwowe dla politycznych funduszków i zakładów, korporacji, fundacji, kościołów etc. oraz dla urzędów depozytowych i wspólnych kas sierocych, kupno i sprzedaż ich przez pocztową kasę oszczędności 50, 93.
  - notowane na giełdach wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej, ustanowienie jednostek, służących za podstawę wymierzania podatku od ich obrotu 35, 57.
- Pasza**, uchylenie zakazu jej wywozu 85, 203.
- Patent cesarski**, dotyczący zwolania sejmów: Czech, Dalmacyi, Galicyi i Łodomeryi z Krakowem, Austrii poniżej i powyżej Anizy, Solnogradu, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Moraw, Śląska, Tyrolu i Vorarlberga. Gorycyi i Gradyski 153, 385.
- — — — — czeskiego, bukowińskiego,istryjskiego, dolno-austryackiego i przedarulańskiego 73, 133.
- Payerbach**, ob. Reichenau.
- Piano della Fugazza (Streva)**, utworzenie ekspozytury komory pomocniczej na przeciąg miesięcy letnich roku 1905 77, 197.
- Pielgrzymów**, zmiana okręgu szacunkowego, spowodowana ustanowieniem nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Kamenicy nad Lipą w Czechach 60, 107.
- — liczby członków i ich zastępców w komisji podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu „Powiat polityczny Pielgrzymów“, spowodowana

- ustanowieniem okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Kamenicy nad L. w Czechach 61, **108**.
- Pilzno**, zmiana terminów wpłaty dla podatku domowo-czynszowego w okręgu podatkowym tego miasta 69, **125**.
- Piwo**, wyszynk zarobkowy, uzupełnienie przepisów o używaniu pras przy tem 112, **268**.
- Płyny**, przewożone w wagonach cysternowych. wymiar tary 2, 7.
- Pobór** podatków i opłat, tudzież pokrycie wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1906 i wygotowanie zamknięcia rachunków centralnych administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1905, ustawa 196, **543**.
- Pobory** funkcyjny państwowych, bezpośrednie niszczenie należności od pokwitowań na nie 150, **377**.
- Pobrzeże**, utworzenie starostwa w Veglia 172, **461**.
- Podania** o lata wolne od podatku budowlanego, uregulowanie kompetencji w sprawie ich rozstrzygnięcia 174, **463**.
- w sprawach przemysłowych i prośby o wpis do rejestru handlowego, ustawowe zniesienie należności od nich 32, **54**.
- Podatek** budynkowy, ustawa, zawierająca przejściowe postanowienia względem rozkładu tego podatku w niektórych gminach, względnie częściach gmin, sąsiadujących z gminą miasta Innsbruka, a to na wypadek ich połączenia ze stolicą kraju Innsbrukiem w jedną gminę 198, **546**.
- — — — — w gminach i częściach gmin, połączonych z c. k. stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem na podstawie dolnoaustriackiej ustawy krajowej z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1905 134, **288**.
- — ustawa, zawierająca zmianę ustaw o nim 133, **287**.
- — uregulowanie kompetencji w sprawie rozstrzygnięcia na podania o lata wolne od niego 174, **463**.
- czynszowy, ustawa o rozciągnięciu czasowego uwolnienia od niego na te budynki, które na obszarze gminy miejskiej Karniowa w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowotnych lub ze względu na komunikację publiczną zostaną przebudowane 39, **68**.
- domowo-czynszowy, zmiana terminów wpłaty w poborczym okręgu podatkowym Chebie 117, **271**.
- — — — — w okręgach podatkowych Czeskiej Lipy i Pilzna 69, **125**.
- — — — — w poborczym okręgu podatkowym Kładnie 116, **271**.
- — — — — jego wpłaty w podatkowym okręgu poborczym Kutna Hora 146, **312**.
- Podatek** domowo-czynszowy; ustawa, przedłużająca rozszerzone ustawą z dnia 24. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 248, do końca roku 1905 tymczasowe wstrzymanie progresywnego podwyższania podatku domowo-czynszowego i pięcioprocentowego w mieście Tryjeście i jego okręgu 197, **546**.
- gruntowy i budynkowy, opust na rok 1905 107, **262**.
- od obrotu papierów, notowanych na giełdach wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej, ustanowienie jednostek, służących za podstawę wymierzania jego 35, **57**.
- — — — wartościowych, przechowywanie japońskich yenów na walutę koronową przy jego wymierzaniu i opłacie 62, **108**.
- — — — — płac, ob. Podatek osobisto-dochodowy.
- osobisto-dochodowy i podatek od plac, wymierzany od poborów służbowych, Dz. u. p. Nr. 209 z r. 1899, drugi dodatek do instrukcyi manipulacyjnej, obowiązującej względem niego, wydany dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych, oraz dla kas e. i k. funduszów prywatnych i familijnych 57, **105**.
- — — — — ustanowienie nowego okręgu szacunkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Kamenicy nad Lipą w Czechach, oraz spowodowana tem zmiana okręgu szacunkowego Pielgrzymowa 60, **107**.
- — — — — utworzenie nowego okręgu szacunkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Veglia w Istrii 178, **511**.
- — — — — — — — — — — tego podatku dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Zastawnie na Bukowinie 167, **458**.
- — — — — — — — — — — ustanowienie osobnej komisji miejscowej dla rozkładu tego podatku dla miasta Roveredo w Tyrolu, tudzież spowodowana tem zmiana okręgu szacunkowego Roveredo 148, **373**.
- — — — — — — — — — — zmiana formularza zeznań 187, **519**.
- — — — — — — — — — — spisu jego okręgów, zawartego w obwieszczeniu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233 127, **279**.
- pięcioprocentowy, ustawa, przedłużająca rozszerzone ustawą z dnia 24. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 248, do końca roku 1905 tymczasowe wstrzymanie progresywnego podwyższania tego podatku w mieście Tryjeście i jego okręgu 197, **546**.
- spożywczy od wódki, przyznanie fabrykantom likierów dwunastomiesięcznego kredytowania 105, **257**.
- zarobkowy, ustanowienie okręgu rozkładu dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Kamenicy n. L. w Czechach, oraz zmiana liczby członków i ich zastępców komisji podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Pielgrzymów“ 61, **108**.
- — IV. klasy, zmiana liczby członków komisji tego podatku w okręgu rozkładu „Powiat polityczny Lussin“ 181, **515**.

Podatek zarobkowy III. klasy; złączenie powiatów politycznych Lussin i Veglia w jeden okrąg rozkładu tego podatku 181, 515.

— — III. i IV. klasy dla okręgu rozkładu „Miasto Morawska Ostrawa“, zmiana ilości członków i ich zastępców w komisji dla tego podatku 67, 124.

— — IV. klasy; zmiana liczby członków komisji dla tego podatku i ich zastępców w okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Most z wyłączeniem miasta Mostu“ 78, 198.

— — IV. klasy dla okręgu rozkładu „Powiat polityczny Pielgrzymów“, zmiana liczby członków i ich zastępców w komisji dla tego podatku 61, 108.

— — IV. klasy, ustanowienie nowego okręgu rozkładu dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Veglia 191, 515.

— — III. i IV. klasy dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Zastawnie, ustanowienie okręgu rozkładu 155, 390.

— — suma główna na r. 1905 107, 262.

Podatki i opłaty, dalszy ich pobór w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1905 103, 237.

— — — ustawa, dotycząca dalszego ich poboru, tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1906 i wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1905 196, 543.

— — — osobiste bezpośrednio, trzeci dodatek do przepisu wykonawczego I. Głównej Części ustawy z dnia 25. października 1896, ich się tyczącej 90, 224.

— — — czwarty dodatek do przepisu wykonawczego do I. Części głównej ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, ich się tyczącej 168, 458.

Podhajce, ob. Lwów—Podhajce.

Podhorn, przydzielenie do okręgu sądu powiatowego w Lipniku 11, 15.

Podróżnicy handlujący, uwolnienie ich wzorów od obowiązku zgłaszania w celach statystycznych 95, 230.

Podróżne ruchomości, ob. Ruchomości podróżne.

Podwoły dla wojska w czasie pokoju, ustawa 86, 205.

— wojskowe, rozporządzenie wykonawcze 96, 231.

— dla wojska, rozporządzenie wykonawcze 87, 209.

Podwójne opodatkowania, traktat z Württembergią w celu zapobieżenia im 154, 387.

Pokwitowania poborów funkcjonariuszy państwowych, bezpośrednio uiszczenie należności od nich 150, 377.

— tymczasowe, ob. Zapisy prowizoryczne.

Poła, postanowienia dodatkowe do ordynacji policyjnej dla portów morskich 182, 515.

Policyjne przepisy bezpieczeństwa dla ruchu samochodów i motocykli 156, 391.

Połączenia kolejowe na granicy austriacko-bawarskiej, traktat 15, 23.

Pomór, ob. Zaraza.

Porty morskie, ordynacja policyjna, dodatkowe postanowienia dla portu w Poli.

Pospolite ruszenie, nowe wydanie przepisów o powinności meldowania się obowiązanych do służby w niej w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu 147, 313.

Postępowanie cłowe z farbowanemi niemi jedwabnemi, bawełnianemi i wełnianemi 170, 459.

— — z żelaznemi łyżkami 160, 435.

— — względem towarów włoskiego i szwajcarskiego pochodzenia przy ich imporcie na austriacko-węgierski obszar celný 219, 581.

— — przechodowe z olejem mineralnym w razie jego wywozu z rafinerii oleju mineralnego, wygotowanie oznajmieni 49, 91.

— — zapowiadawcze w obrocie kolejowym, upoważnienie doń głównej komory II. klasy w Morawskiej Ostrawie 4, 9.

— — z powodu przekroczeń dochodowo-skarbowych, doręczanie pism urzędowych przez pocztę 1, 1.

Pottendorf, gmina jarmareczna, zakaz handlu obnośnego na jej obszarze 66, 123.

Powiat sądowy sanocki, przydzielenie doń gmin i obszarów dworskich Dobra szlachecka i Dobra rustykalna 71, 126.

Powiatowy sąd, ob. Sąd.

Pozbycie i obciążenie części nieruchomości majątku państwa, ustawa 94, 229.

Pozyczka, którą zaciągnąć ma miasto Gelowiec w wysokości 10 milionów koron, ustawa, zawierająca upoważnienie do używania jej zapisów długu do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 29, 50.

— — — — — Insbruck w wysokości 8,500.000 koron, ustawa, zawierająca upoważnienie do używania jej zapisów długu do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 28, 50.

— — — — — kraj Tyrol w wysokości 10 milionów koron, upoważnienie ustawowe do używania jej zapisów długu do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 27, 49.

— — — — — księstwo Styryi w wysokości 12 milionów koron, upoważnienie do używania jej zapisów długu do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 26, 49.

- Pożyczka**, którą zaciągnąć ma miasto Solnogród w wysokości 6 milionów koron, ustawa, zawierająca upoważnienie do używania jej zapisów długu do lokacji kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 30, 51.
- Praca przemysłowa**, przerwy w poszczególnych jej kategoriach 7, 11.
- Praga**, zmiana punktu 1 reskryptu ministeryalnego z dnia 29. czerwca 1882. dotyczącego prawno-historycznej komisji egzaminów państwowych tamże 131, 283.
- zaprowadzenie teoretycznego egzaminu państwowego na kursie techniki ubezpieczenia w c. k. czeskiej Akademii technicznej tamże 162, 441.
  - ustawa, dotycząca przejściowego wykonywania powiatowego sądownictwa w ósmej dzielnicy gminnej tego miasta, zw. Alt-Lieben, przez sąd powiatowy w Karolinenthal 207, 565.
  - rozporządzenie, powołujące do życia piąty miejski sąd powiatowy tamże 102, 235.
- Prasy przy zarobkowym wyszynku piwa**, uzupełnienie przepisów o ich używaniu 112, 268.
- Prawno-historyczne egzamina państwowe w Pradze**, zmiana punktu 1 reskryptu ministeryalnego z dnia 29. czerwca 1882. Dz. u. p. Nr. 95, dotyczącego komisji dla nich 131, 283.
- Preszburg**, utworzenie ekspozytury tamtejszej głównej komory I. klasy w zabudowaniach fabrycznych firmy wyrobu naczyń emaliowanych P. Westen w Ligetfalu pod Preszburgiem 120, 272.
- Preszburka komora główna**, utworzenie jej ekspozytury we fabryce spółki akcyjnej rafinerii ropy Apollo w Preszburgu 3, 9.
- Program budowlany i inwestycyjny zarządu państwowych kolei żelaznych**, dozwoleń dalszych kredytów na jego wykonanie i przeprowadzenie, ustawa 129, 282.
- Progresywne podwyższanie podatku domowo-czynszowego i pięcioprocentowego**; ustawa przedłużająca tymczasowe wstrzymanie tego podwyższenia dla miasta Tryjestu jego okręgu aż do końca roku 1905 197, 546.
- Prośby o wpis do rejestru handlowego**, niżenie należności od nich, ustawa 32, 54.
- Prowizoryczne uregulowanie stosunków handlowych i obrotowych ze Szwajcaryą i Bułgarią**, ustawa, upoważniająca rząd do tego 112, 301.
- — — — — z Włochami, ustawa upoważniająca rząd do tego 202, 550.
- Przedłużenie terminu ukończenia budowy i puszczenia w ruch elektrycznej kolejki na obszarze miasta Tryjestu a mianowicie od placu Gol-toni do San Sabba i z powrotem na gościńcuistryjskim 119, 272.**
- Przedsiębiorstwa**, obowiązane do publicznego składania rachunków, określone w §ie 100, ustęp 1 i 5, ustawy z dnia 25. października 1896, stopa podatkowa dla nich na r. 1905 107, 262.
- Przekroczenia dochodowo-skarbowe**, doręczanie pism urzędowych w postępowaniu o nie przez pocztę 1, 1.
- Przekształcenie pomocniczej komory II. klasy Weipert-Straße na ekspozyturę pomocniczej komory I. klasy Weipert-Bahnhof, z prawami głównej komory II. klasy 48, 91.**
- Przemysł budowlany**, koncesjonowany; ogłoszenie stołecznego miasta Czerniowiec pod względem unormowania tego przemysłu miejscowością wyłączoną po myśli §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193 59, 106.
- oznaczenie zakresu działania Ministerstwa spraw wewnętrznych, względnie Ministerstwa handlu w sprawach przemysłowych 151, 382.
  - rękodzielniczy, częściowa zmiana rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. sierpnia 1902, dotyczącego nazwy tych przemysłowych zakładów naukowych, których świadectwa uprawniają do rozpoczęcia tegoż 99, 234.
  - — rękodzielniczy, nazwy różnych jego gałęzi 152, 383.
  - ustawa, zawierająca częściową zmianę i uzupełnienie ustawy z dnia 16. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 21, o unormowaniu spoczynku niedzielnego i świątecznego 125, 277.
- Przemysłowe sprawy**, niżenie należności od podań w takich sprawach; ustawa 32, 54.
- zakłady naukowe, ob. Zakłady.
- Przepis wykonawczy I. Głównej Części ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o osobistych podatkach bezpośrednich, trzeci dodatek doń 90, 224.**
- — do I. Części głównej ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, czwarty dodatek doń 168, 458.
- Przerachowywanie japońskich yenów na walutę koronową przy wymierzaniu i opłacie podatku od obrotu papierów wartościowych 62, 108.**
- Przerwy w pracy w poszczególnych kategoriach przemysłu**, rozporządzenie uzupełniające 7, 11.
- Przesiedleńców ruchomości**, ob. Ruchomości.
- Przesyłki pocztowe**, nadchodzące dla gości kuracyjnych i turystów ze Spindelnhöhle, upoważnienie ekspozytury komory tamże do ich urzędowo-cłowego odprawaiania 37, 67.
- — ustanowienie dla nich ekspozytury cłowej w Czerniowcach 206, 564.
- Przybory złote i srebrne**, przeznaczone do wywozu poza obręb cłowy 21, 33.
- Pupilarno kapitały**, ob. Kapitały

- Rachunki** centralne administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1905, ustawa, dotycząca wygotowania ich i zamknięcia 196, **543**.
- Radowce** na Bukowinie, wezwanie gminy jarmarcznej i obszaru dworskiego Straża do okręgu tamtejszego sądu powiatowego 141, **299**.
- Rafinerie** oleju mineralnego, wygotowanie -oznajmień w postępowaniu przechodowym z olejem mineralnym w razie jego wywozu poza ich obręb 49, **91**.
- Regulamin** ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzony rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892, zmiana i uzupełnienie 56, **99**.
- telegraficzny, jego ogłoszenie 64, **109**.
- Reichenau**, zakaz handlu obnośnego na obszarze tej miejscowości, tudzież należących do niej miejscowości Hinterleiten i Payerbach 65, **123**.
- Reichenberg**, ob. Zittau.
- Rejestr** handlowy, zniesienie należności od próśb o wpis do niego, ustawa 32, **54**.
- Rekrutów** kontyngenty dla utrzymania armii, marynarki wojennej i obrony krajowej na rok 1905 oraz zezwolenie na ich pobór, ustawa 34, **56**.
- Renta**, ustanowiona ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131, w celu zwrotnych spłat umorzeń ogólnego długu państwowego opędzonych w latach 1903 i 1904 na razie z zapasów kasowych, ustawa, dotycząca emisji jej obligacji 38, **68**.
- utworzona ustawą z dnia 2. sierpnia 1892 Dz. u. p. Nr. 131; ustawa, dotycząca wydania jej obligacji na zwrotne pokrycie zapomóg z funduszków państwowych z powodu klęsk elementarnych, które mają być pobrane z kasowych zasobów skarbu państwa 25, **47**.
- Renty** zagraniczne, wstępujące w miejsce prowizorycznych zapisów (tymczasowych pokwitowań), ich odstemplowanie 144, **307**.
- Rękodzielniczy** przemysł, ob. Przemysł.
- Robotnicy** pomocniczy, ochrona ich życia i zdrowia, przepisy ogólne 176, **501**.
- Robotnicze** mieszkania, ob. Mieszkania.
- Rolnicza** stacya, ob. Stacya.
- Roślin** posyłki, nadechodzące z zagranicy, upoważnienie głównego urzędu cłowego w Kotorze do ich odprawiania 173, **463**.
- Rośliny**, nadsyłane z zagranicy, upoważnienie komory pomocniczej I. klasy Weipert-Bahnhof do ich odprawiania 179, **513**.
- Roveredo** w Tyrolu, ustanowienie osobnej komisji miejscowej dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla tego miasta, tudzież spowodowana tem zmiana okręgu szacunkowego Roveredo 148, **373**.
- Rozporządzenie** wykonawcze do ustawy o podwodach dla wojska w czasie pokoju 87, **209**.
- — — — z dnia 14. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 136, zmieniającej § 3 ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74, o należytościach przenośnych 137, **291**.
- — — — — 7. maja 1874, Dz. u. p. Nr. 51, o dodatkach do funduszu religijnego za dziesięciolecie 1901 do 1910 22, **34**.
- Ruchomości** podróźnych, naprzód i później przesłane, upoważnienie głównej komory cłowej II. klasy w Budziejowicach do wolnego od cła postępowania z nimi 53, **95**.
- — — — — lub później wysłane, upoważnienie głównej komory II. klasy w Morawskiej Ostrawie do wolnego od cła postępowania względem nich 118, **272**.
- — — — — przesyłane, upoważnienie głównej komory II. klasy w Nowosielicy do wolnego od cła odprawiania tychże 82, **203**.
- — — — — wysłane, upoważnienie głównej komory II. klasy w Wiener-Neustadt do wolnego od cła postępowania z nimi 109, **263**.
- — — — — przesiadków, upoważnienie komory głównej II. klasy w Gorycy do wolnego od cła ich odprawiania 113, **269**.
- — — — — w Sumbach do wolnego od cła ich odprawiania 17, **29**.
- — — — — II. klasy w Wiener-Neustadt do wolnego od cła postępowania z nimi 109, **263**.
- Rytownictwo**, ob. Szkoła rytownictwa.
- St. Sabba**, ob. Tryjest.
- Samochody**, policyjne przepisy bezpieczeństwa dla ich ruchu 156, **391**.
- Sanok**, przydzielenie do jego powiatu sądowego gmin i obszarów dworskich Dobra szlachecka i Dobra rustykalna 71, **126**.
- Sąd** krajowy i sąd powiatowy w Solnogradzie wprowadzenie w życie ustawy z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar na wolności w więzieniach odosobnionych i o ustanawianiu komisji do wykonywania kar 220, **583**.
- obwodowy i powiatowy w Budziejowicach; wykonywanie kar na wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowienie komisji dla wykonywania kar dla celkowych więzień tamże od 1. sierpnia 1905 41, **78**.
- — — — — w Chebie, wykonywanie kar na wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowienie komisji dla wykonywania kar dla celkowych więzień tamże od dnia 1. września 1905 42, **78**.

- Sąd powiatowy w Budziejowicach**, ob. Sąd obwodowy i powiatowy.
- — w Chebie, ob. Sąd obwodowy i powiatowy.
  - — dla XXI. dzielnicy (Floridsdorf) gminy stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia, utworzenie 209, 566.
  - — w Hietzingu dla XIII. dzielnicy miejskiej stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia, zmiana własności miejscowej 211, 567.
  - — w Karolinenthal, ustawa, dotycząca przejściowego wykonywania powiatowego sądownictwa w ósmej praskiej dzielnicy Alt-Lieben przez ten sąd 207, 565.
  - — w Liesingu, zmiana własności miejscowej 211, 567.
  - — lipnicki, ob. Lipnik.
  - — w Nogaredo w Tyrolu, jego nazwa 158, 399.
  - — miejski dla spraw cywilnych w Pradze, piąty, powołanie go do życia 102, 235.
  - — w Radowcach na Bukowinie, wezwanie do jego okręgu gminy jarmarcznej Straży i tamtejszego obszaru dworskiego 141, 299.
  - — w Solnogradzie, ob. Sąd krajowy i powiatowy.
  - — w Storożyńcu na Bukowinie, przyłączenie do jego okręgu gminy i obszaru dworskiego Bobestie 145, 312.
  - — w Suchej w Galicyi, powołanie do życia 171, 461.
  - — w Thumaczu w Galicyi, przydzielenie do jego okręgu gminy i obszaru dworskiego Chocimierza 63, 108.
  - — waszkowiecki, ob. Waszkowce.
- Sąd przemysłowy w Sternbergu**, utworzenie 13, 16.
- Sądownictwo powiatowe w ósmej praskiej dzielnicy gminnej Alt-Lieben**, przejściowe wykonywanie tegoż przez sąd powiatowy w Karolinenthal 207, 565.
- c. i k. urzędów konsularnych w Egipcie, ograniczenie jego i częściowe przeniesienie na trybunały mieszane tamże na dalszych lat pięć 12, 15.
- Sądy powiatowe w Wiedniu**, zmiany miejscowej ich własności 100, 234.
- Schönbrunn**, ob. Marienberg.
- Schwechat**, urząd podatkowy, zmiana granic jego okręgu, spowodowana przemianą głównego urzędu podatkowego we Floridsdorfie na skarbową i sądową kasę depozytową 217, 575.
- Sejmy**: Czech, Dalmacyi, Galicyi i Lodomeryi z Krakowem, Austrii poniżej i powyżej Anizy, Solnogradu, Styrii, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Moraw, Szląska, Tyrolu i Vorarlberga, Gorycyi i Gradyski, zwołanie 153, 385.
- Sejm bukowiński**, zwołanie 73, 133.
- czeski, zwołanie 73, 133.
  - dolno-austryacki, zwołanie 73, 133.
  - istryjski, zwołanie 73, 133.
  - przedarulański, zwołanie 73, 133.
- Serwituty drogi**, ob. Służebności gruntowe.
- prowadzenia wody, ob. Służebności gruntowe.
  - spuszczenia drzewa, ob. Służebności gruntowe.
- Sędziowie polubowni z poza giełdy dla giełdowych sądów polubownych**, zmiana dotyczących przepisów dla czerniowieckiej giełdy zbożowej i towarowej 16, 29.
- Simbach**, ob. Komora.
- Skala**, ob. Komora.
- Skarbowa kasa**, ob. Kasa.
- Skład sprzedażny soli bydłczej w Lacku**, stacya Dobromil, zmiana urzędowej nazwy 83, 203.
- Służba jednoroczna ochotnicza**, umieszczenie wyższej szkoły przemysłowej przy czeskiej państwowej szkole przemysłowej w Bernie w spisie swojskich zakładów naukowych, stojących pod względem tej służby na równi z gimnazjami i wyższymi szkołami realnemi 76, 197.
- w pospolitem ruszeniu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu, nowe wydanie przepisów o powinności meldowania się obowiązanych do niej 147, 313.
- Służebności gruntowe**, przedstawiające się jako serwituty drogi, prowadzenia wody i spuszczenia drzewa, ustawa, zawierająca szczególne hipoteczne i egzekucyjne postanowienia względem nich, obowiązująca kraj Vorarlberg 33, 55.
- Sól bydłcza**, zmiana urzędowej nazwy c. k. sprzedażnego składu tejże w Lacku, stacya Dobromil 83, 203.
- — niżenie dodatku do kosztów wyciskania lizanek, reskrypt Ministerstwa skarbu, dotyczący tegoż 52, 94.
  - jadalna, wymiar kosztów opakowania 184, 517.
- Solnogród**; ustawa zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma to miasto w wysokości 6 milionów koron, do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 30, 51.
- wprowadzenie w życie w więzieniu celkowym tamtejszego sądu krajowego i sądu powiatowego od dnia 1. marca 1906 ustawy z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar na wolności w więzieniach odosobnionych i o ustanawianiu komisji do wykonywania kar 220, 583.

Solnogród, zwołanie sejmu 153, 385.

Spadek, ob. Majątek spadkowy.

Spadkowy majątek nieruchomości, stanowiący przedmiot takiego przewodu spadkowego, który przeprowadzony być ma w innym królestwie lub kraju w Radzie państwa reprezentowanym, dodatki na szkoły, względnie zakłady publiczne z niego 36, 67.

Spindelmühle, ekspozytura komory tamże; jej upoważnienie do wólnego od cła postępowania z pakunkami gości kuracyjnych i turystów ze Spindelmühle, naprzód lub później wysłanymi, tudzież do urzędowego odprawiania nadchodzących dla tych osób przesyłek pocztowych 37, 67.

Spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, tycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych 46, 81.

— towarów, ob. Abecedłowy spis.

Splet, stacya rolnicza naukowa i doświadczalna tamże 203, 551.

— utworzenie ekspozytury cłowej 84, 203.

Spoczynek niedzielny i świąteczny w przemyśle, zmiana ustawy z dnia 16. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 21. o jego unormowaniu 125, 277.

Sprawdzanie i uwierzytelnianie areometrów (areometrów gęstości), przeznaczonych do mierzenia gęstości płynów między 650 a 900 stopni gęstości 110, 263.

— — — gazonierzy z przymusem opłaty z góry (t. zw. automatów gazowych), przepisy, dotyczące tych czynności 111, 266.

— — — wag nachyłowych, dodatkowe postanowienia do dotyczących przepisów 200, 549.

Sprzedazny skład, ob. Skład sprzedażny.

Srebrne przybory, przeznaczone do wywozu poza obręb cłowy 21, 33.

Stacya cechownicza w Marburgu, przeniesienie jej czynności, wykonywanych dotąd przez tamtejszy c. k. główny urząd podatkowy na nowo-utworzoną samoistną c. k. główną komorę tamże 126, 279.

— rolnicza naukowa i doświadczalna w Splecie 203, 551.

Starosta w Taborze, jego urzędowanie 45, 79.

Starostwo we Floridsdorfie, zniesienie dotychczasowego i utworzenie starostwa „Floridsdorf-Umgebung“ 212, 567.

— w Kamenicy nad Lipą, ustanowienie nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla jego obszaru, oraz spowodowana tem zmiana okręgu szacunkowego Pielgrzymowa 60, 107.

— — — — w Czechach, ustanowienie dlań okręgu rozkładu podatku zarobkowego i zmiana liczby

członków i ich zastępców w komisji podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu „Powiat polityczny Pielgrzymów“ 61, 108.

Starostwo w Kamenicy nad Lipą, utworzenie 44, 79.

— w Veglia, ustanowienie nowego okręgu rozkładu podatku zarobkowego IV. klasy dla jego obszaru 181, 515.

— — — w Pobrzużu, utworzenie 172, 461.

— — — w Istrii, utworzenie dla jego obszaru nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego 178, 511.

— w Zastawnie na Bukowinie, utworzenie 139, 293.

— — — — ustanowienie dla jego obszaru nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego 167, 458.

— — — ustanowienie okręgu rozkładu podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla jego obszaru 155, 390.

Statut Akademii sztuk pięknych w Wiedniu, jego zmiana 143, 301.

— statystycznego urzędu pracy w Ministerstwie handlu, jego zmiana 9, 14.

Statystyczne zgłaszanie, uwolnienie wzorów handlujących podróżników od tego obowiązku 95, 230.

Statystyczny urząd pracy w Ministerstwie handlu, zmiana statutu 9, 14.

Sternberg, utworzenie sądu przemysłowego tamże 13, 16.

Stopa podatkowa dla przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, określonych w §ie 100, ustęp 1 i 5 ustawy z dnia 25. października 1896 107, 262.

— procentowa maksymalna dla oprocentowania budynków ze zdrowemi mieszkańiami dla robotników w Tyrolu 5, 9.

Stopy wynagrodzenia od zwierzęcia podwodowego i kilometra na czas od dnia 1. lipca 1905 do 31. grudnia 1909 96, 231.

Stosunki handlowe i obrotowe pomiędzy Austro-Węgrami i Szwajcaryą, wymiana not. dotycząca ich uregulowania na miesiąc styczeń i luty 1906 218, 577.

— — — z Wiochami, ustawa, upoważniająca rząd do prowizorycznego ich uregulowania 202, 550.

Storożyniec na Bukowinie, przyłączenie gminy i obszaru dworskiego Bobestie do okręgu sądu powiatowego tamże 145, 312.

Strawne i drogowe dla organów sądowych 54, 95.

Straż, gmina jarmarczna i obszar dworski, wcielenie ich do okręgu sądu powiatowego w Radowcach na Bukowinie 141, 299.

Strączkowe owoce, postępowanie deklaracyjne w ich obrocie kolejowym; upoważnienie do tego komory w Skale 10, 15.

Streva, ob. Piano della Fugazza.

Studia i dyplomy weterynarskie zagraniczne, ich notyfikacja 135, 289.

Styrya, przedłużenie okresu ważności ustawy o ulgach podatkowych dla tego kraju z powodu trzęsienia ziemi w r. 1895 89, 223.

— ustawa, zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma ten kraj w wysokości 12 milionów koron, do lokacji kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 26, 49.

— zwołanie sejm 153, 385.

Sucha w Galicyi, powołanie do życia sądu powiatowego 171, 461.

Suma główna podatku zarobkowego na rok 1905 107, 262.

Szczucin, ob. Tarnów—Szczuciu.

Szkoło płynne wodne, przewożone w wagonach cysternowych, wymiar tary 2, 7.

Szkoła leśnictwa w Bruck nad Murem, zaliczenie jej pod względem wykazywania naukowego uzdolnienia do służby jako jednoroczny ochotnik, w poczet ośmioklasowych publicznych, lub też prawem publiczności wyposażonych szkół średnich 19, 33.

— przemysłowa przy czeskiej państwowej szkole przemysłowej w Bernie, wyższa, umieszczenie jej w spisie swojskich zakładów naukowych, stojących pod względem jednorocznej służby ochotniczej na równi z gimnazjami i wyższymi szkołami realnymi 76, 197.

— rytmnictwa i medalierstwa w Wiedniu, samoistna, jej utworzenie z równoczesną zmianą zatwierdzonego Najwyższem postanowieniem statutu Akademii sztuk pięknych w Wiedniu 143, 301.

Szkoły, dodatki na nie, ob. Dodatki szkolne.

— ludowe powszechne i wydziałowe, ordynacja szkolna i naukowa dla nich 159, 401.

Szlask, ustawa, dotycząca używania zapisu długu tamtejszego komunalnego zakładu kredytowego do procentującej się lokacji fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów 93, 227.

— zwołanie sejm 153, 385.

Sztuki piękne, ob. Akademia sztuk pięknych.

Szwajcarya, postępowanie względem towarów z tego kraju pochodzących przy ich imporcie na austriacko-węgierski obszar celny 219, 581.

— ustawa, upoważniająca rząd do prowizorycznego unormowania stosunków handlowych i obrotowych z tem państwem 142, 301.

Szwajcarya, wymiana not pomiędzy Austro-Węgrami i Szwajcaryą, dotycząca uregulowania stosunków handlowych i obrotowych na miesiąc styczeń i luty 1906 218, 577.

Ślemień, przeniesienie siedziby tamtejszego urzędu podatkowego i przydzielenie gmin z jego okręgu do okręgu urzędu podatkowego w Żywcu 189, 527.

Świąteczny spoczynek, ob. Spoczynek.

Świnie, ustawa, dotycząca zapobiegania zarazie (pomoru) na nie i tępienia tejże 163, 443.

— zaraza (pomór) na nie, przepisy wykonawcze do ustawy o zapobieganiu jej i tępieniu 164, 446.

Tabor, urzędowanie starosty tamże 45, 79.

Tara, która doliczać należy przy wymiarze cła od płynnego szkła wodnego z pod poz. tar. 322 i od innych płynów, przewożonych w wagonach cysternowych 2, 7.

Tarnów—Szczucin, kolej lokalna, koncesya 161, 435.

Taryfa cłowa, uzupełnienie postanowień dołączonego do niej abecadłowego spisu towarów pod wyrazem „krochmal” 157, 399.

— dla podległych należytościom dodatków czasopism, jej zmiana 68, 125.

— dla przewozu osób, pakunków, zwłok, żywych zwierząt i towarów na kolejach żelaznych 14, 19.

— lekarstw na pierwszą połowę roku 1906 191, 531.

— wojskowo-czynszowa, zmiana jej z tytułu zjednoczenia większej ilości gmin i części gmin z Wiedniem 183, 517.

Technika ubezpieczenia, zaprowadzenie teoretycznego egzaminu rządowego na jej kursie w c. k. czeskiej akademii technicznej w Pradze 162, 441.

Telegraficzny regulamin, ob. Regulamin.

Termian przedłużenie dla ukończenia budowy i puszczenia w ruch elektrycznej kolejki na obszarze miasta Tryjestu a mianowicie od placu Goldoni do San Sabba i z powrotem na gościńcuistryjskim 119, 272.

Terminy wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Chebie 117, 271.

— — dla podatku domowo-czynszowego w okręgach podatkowych Czeskiej Lipy i Pilzna. ich zmiana 69, 125.

— — podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Kladnie 116, 271.

— — — — w podatkowym okręgu poborczym Kutna Hora 146, 312.

- Tkaniny**, barwa znaków tożsamości na nich w t. zw. uszlachetniającym obrocie wyrobów hafciarskich 204, 561.
- Tłumacz**, przydzielenie gminy i obszaru dworskiego Chocimierza do okręgu sądu powiatowego tamże 63, 108.
- Towarów** przewóz na kolejach żelaznych, ogłoszenie odnośnej taryfy 14, 19.
- Towary** włoskiego i szwajcarskiego pochodzenia, postępowanie względem nich przy imporcie na austriacko-węgierski obszar celny 219, 581.
- Traktat** pomiędzy monarchią austriacko-węgierską i królestwem bawarskiem względem kilku połączeń kolejowych na wspólnej granicy 15, 23.
- zawarty pomiędzy Austro-Węgrami a Württembergią w celu zapobieżenia podwójnym opodatkowaniom, które mogłyby wynikać ze stosowania ustaw podatkowych, obowiązujących w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, względnie w królestwie württembergiem 154, 387.
- Trybunał administracyjny**, ustawa, zawierająca zmianę niektórych postanowień ustawy z dnia 22. października 1875, Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876, o jego utworzeniu
- Najwyższy sądowy i kasacyjny, mianowanie naczelników i kierowników w nim 8, 13.
- Trydent—Malé**, kolej lokalna, podwyższenie gwarancji państwowej dla niej, ustawa 122, 274.
- — koncesya na wąskotorową elektryczną kolej lokalną 195, 537.
- Tryjest—Opoczyna**, przedłużenie linii malej elektrycznej kolei wąskotorowej aż do dworca Opoczyna linii kolei państwowej Gorycyca—Tryjest, koncesya 188, 525.
- przedłużenie terminu ukończenia budowy i puszczenie w ruch elektrycznej kolejki na obszarze tego miasta, a mianowicie od placu Goldoni do San Sabba i z powrotem na gościńcu istryjskim 119, 272.
- ustawa, przedłużająca rozszerzone ustawą z dnia 24. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 248, do końca r. 1905 tymczasowe wstrzymanie progresywnego podwyższenia podatku domowo-czynszowego i pięcioprocentowego w tem mieście i jego okręgu 197, 546.
- Trzęsienie ziemi** z r. 1895; ustawa, dotycząca częściowego przedłużenia okresu ważności ustawy o ulgach podatkowych z dnia 23. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 88, obowiązującej gminę miasta Lublany i inne obszary Krainy i Styrii, niem dotknięte 89, 223.
- Tyrol**, budynki ze zdrowemi i tanimi mieszkaniami dla robotników, maksymalna stopa procentowa dla ich oprocentowania 5, 9.
- nazwa sądu powiatowego w Nogaredo 158, 399.
- ustanowienie osobnej komisji miejscowej dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla miasta Roveredo, tudzież spowodowana tem zmiana okręgu szacunkowego Roveredo 143, 373.
- Tyrol**, ustawa, zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma ten kraj w wysokości 10 milionów koron, do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 27, 49.
- i Vorarlberg, zwołanie sejmu 159, 385.
- Ubezpieczenie**, ob. także Technika ubezpieczenia.
- Uchylenie** zakazu wywozu paszy 85, 203.
- Ulgi** podatkowe dla miasta Lublany i innych obszarów Krainy i Styrii, dotkniętych trzęsieniem ziemi z r. 1895, przedłużenie okresu ważności ustawy, zezwalającej na nie 89, 223.
- Umowa międzynarodowa** z dnia 14. października 1890, dotycząca obrotu towarów na kolejach żelaznych, spis szlaków kolei żelaznych, do których się stosuje 46, 81.
- Uniwersytety**; pobór wpisowego od nadzwyczajnych słuchaczy i frekwentantów (hospitantek) 51, 94.
- Urząd cłowy** główny w Kotorze, upoważnienie do odprawiania z zagranicy nadchodzących przesyłek roślin 173, 463.
- depozytowy cywilno-sądowy we Lwowie, utworzenie 75, 135.
- — sądowy w Bołszowcach w Galicyi, ustanowienie 70, 126.
- pocztowej kasy oszczędności, dołączanie kwitów odbioru i złożenia tego urzędu do zleceń pocztowych w wewnętrznym obrocie austriackim, w celu bezpośredniego przekazywania pobranych kwot na rachunek zlecającego 97, 233.
- podatkowy i sądowo-depozytowy w Bołszowcach w Galicyi, ustanowienie 70, 126.
- — w Groß-Enzersdorf, zmiana granic jego okręgu 217, 575.
- — główny we Floridsdorfie, przemiana jego na skarbową i sądową kasę depozytową i związana z tem zmiana granic okręgów urzędów podatkowych w Korneuburg, Groß-Enzersdorf, Wolkersdorf i Schwechat 217, 575.
- — w Korneuburgu, zmiana granic jego okręgu 217, 575.
- — główny w Marburgu, przeniesienie czynności stacyi cechowniczej tamże, dotąd przezeń wykonywanych, na nowo utworzoną samoistną c. k. główną komorę marburską 126, 279.
- — w Schwechat, zmiana granic jego okręgu 217, 575.
- — w Słemienu w Galicyi, przeniesienie jego siedziby i przydzielenie gmin z jego okręgu do okręgu urzędu podatkowego w Żywcu 189, 527.
- — w Wolkersdorf, zmiana granic jego okręgu 217, 575.

Urząd podatkowy w Żywiecu, przydzielenie do jego okręgu gmin z okręgu urzędu podatkowego w Slemieniu 189, **527**.

Urządzenia sygnałowe telefoniczne (telegraficzne) i elektryczne, prywatne, udzielanie, przedłużanie i zmiana koncesyi dla nich 72, **126**.

Urzędnicy państwowi, zmiana dodatków aktywanych z powodu rozszerzenia wieciskiego obszaru gminnego 115, **271**.

Urzędowanie starosty w Taborze 45, **79**.

Urzędowe pisma w postępowaniu z powodu przekroczeń dochodowo-skarbowych, doręczanie ich przez pocztę 1, **1**.

Urzędy depozytowe, kupno i sprzedaż papierów państwowych dla nich 50, **93**.

— konsularne w Egipcie, ograniczenie ich sądownictwa 12, **15**.

Ustawa, dotycząca budowy kolei lokalnej z Krems do Grein 123, **274**.

— — częściowego przedłużenia okresu ważności ustawy o ulgach podatkowych z dnia 23. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 88, obowiązującej gminę miasta Lublany i inne obszary Krainy i Styryi, dotknięte trzęsieniem ziemi z r. 1895 89, **223**.

— — dalszego poboru podatków i opłat tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1906 i wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1905 196, **543**.

— — — — — od 1. lipca do 31. grudnia 1905 103, **237**.

— — emisji obligacji renty, ustanowionej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131, w celu zwrotnych splat umorzeń ogólnego długu państwowego, opędzonych w latach 1903 i 1904 na razie z zapasów kasowych 38, **68**.

— — fundowanych obligacji bankowych 213, **568**.

— — nabycia kolei pingauskiej na rzecz państwa 128, **281**.

— — podwyższenia gwarancji państwowej dla kolei lokalnej Trydent-Malé 122, **274**.

— — pozbycia kilku nieruchomości własnością państwa będących 199 **547**.

— — — i obciążenia części nieruchomości majątku państwa 94, **229**.

— — przejściowego wykonywania powiatowego sądownictwa w ósmej praskiej dzielnicy gminnej Alt-Lieben przez sąd powiatowy w Karolinenthal 207, **505**.

— — przyznania zapomóg z funduszy państwowych z powodu klęsk elementarnych i wydania obligacji renty, utworzonej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892,

Dz. u. p. Nr. 131, na zwrotne pokrycie tych zapomóg, które mają być pobrane z kasowych zasobów skarbu państwa 25, **47**.

Ustawa, dotycząca udziału państwa w zgromadzeniu kapitału na budowę kilku kolei lokalnych 124, **276**.

— — używania zapisów długu szląskiego komunalnego zakładu kredytowego do procentującej się lokacyi fundacyjnych, popularnych i im podobnych kapitałów 93, **227**.

— — wykupna austriackich linii Pierwszej węgiersko-galiczyjskiej kolei żelaznej i Węgierskiej kolei zachodniej przez państwo 79, **199**.

— — zapobiegania zarazie (pomorowi) świń i jej tępienia 163, **443**.

— — zgromadzenia środków pieniężnych na przekształcenie kolei kremstańskiej na główną kolej drugiego rzędu i ewentualne wykupno tej kolei przez państwo 121, **273**.

— — znizenia należitości od podań w sprawach przemysłowych i prośb o wpis do rejestru handlowego 32, **54**.

— — dozwalająca dalszych kredytów na wykonanie i przeprowadzenie zatwierdzonego ustawą z dnia 6. czerwca 1901 Dz. u. p. Nr. 63, programu budowlanego i inwestycyjnego zarządu państwowych kolei żelaznych 129, **282**.

— — którą postanowieniem ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, o kolejach niższego rzędu nadano ponownie moc obowiązującą 81, **201**.

— — się upoważnia rząd do prowizorycznego unormowania stosunków handlowych i obrotowych ze Szwajcaryą i Bułgaryą 142, **301**.

— — obowiązująca kraj Vorarlberg, a zawierająca szczególne hipoteczne i egzekucyjne postanowienia względem służebności gruntowych, przedstawiających się jako serwituty drogi, prowadzenia wody i spuszczenia drzewa 33, **55**.

— — o kolejach niższego rzędu, nadanie jej ponownie mocy obowiązującej 81, **201**.

— — o osobistych podatkach bezpośrednich z dnia 25. października 1893, dodatek trzeci do przepisu wykonawczego I. Głównej Części tejże 90, **224**.

— — o podwodach dla wojska w czasie pokoju 86, **205**.

— — o rozciągnięciu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego na te budynki, które na obszarze gminy miejskiej Karniów w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowotnych lub ze względu na komunikację publiczną zostaną przebudowane 39, **68**.

— — o ulgach podatkowych z dnia 23. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 88, obowiązująca gminę miasta Lublany i inne obszary Krainy i Styryi, dotknięte trzęsieniem ziemi z r. 1895, przedłużenie okresu jej ważności 89, **223**.

— — o unormowaniu spoczynku niedzielnego i świątecznego w przemyśle z 16. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 21, jej zmiana 121, **277**.

- Ustawa**, przedłużająca rozszerzone ustawą z dnia 24. grudnia 1902. Dz. u. p. Nr. 248, do końca roku 1905 tymczasowe wstrzymanie progresywnego podwyższenia podatku domowo-czynszowego i pięć-procentowego w mieście Tryjeście i jego okręgu 197, **546**.
- upoważniająca rząd do prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych w Włochach 202, **550**.
- wekslowa, wyjątki od jej postanowień dla XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia 208, **565**.
- — — — — rozporządzenie wykonawcze 210, **565**.
- zawierająca częściową zmianę i uzupełnienie ustawy z dnia 16. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 21, o unormowaniu spoczynku niedzielnego i świątecznego w przemyśle 125, **277**.
- — oznaczenie kontyngentów rekrutów dla utrzymania armii, marynarki wojennej i obrony krajowej na rok 1905 oraz zezwolenie na ich pobór 34, **56**.
- — ponowne przedłużenie ważności postanowień ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, o kolejach niższego rzędu 216, **575**.
- — przedłużenie okresu ważności ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, o wsparciu dla marynarki handlowej 201, **549**.
- — przejściowe postanowienia względem rozkładu podatku budynkowego w gminach i częściach gmin, połączonych z c. k. stołecznym i rezydencyjnym miastem Wiedniem na podstawie dolno-austriackiej ustawy krajowej z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1905 134, **288**.
- — — — — w niektórych gminach względnie częściach gmin sąsiadujących z gminą miasta Innsbruka, a to na wypadek ich połączenia ze stolicą kraju Innsbrukiem w jedną gminę 198, **546**.
- — upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma miasto Celowiec w wysokości 10 milionów koron, do lokacji kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 29, **50**.
- — — — — Innsbruck w wysokości 8.500.000 koron, do lokacji kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 28, **50**.
- — — — — Solnogród w wysokości 6 milionów koron, do lokacji kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 30, **51**.
- — — — — księstwo Styrii w wysokości 12 milionów koron, do lokacji kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 26, **49**.
- — — — — kraj Tyrol w wysokości 10 milionów koron, do lokacji kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 27, **49**.
- — wyjątki od postanowień normy jurysdykcyjnej, ordynacji egzekucyjnej i powszechnej ustawy wekslowej dla XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia 208, **565**.
- Ustawa**, zawierająca zmianę. ustaw o podatku budynkowym 133, **287**.
- — — niektórych postanowień ustawy z dnia 22. października 1875, Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876, o utworzeniu Trybunału administracyjnego 149, **374**.
- zmieniająca § 3 ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74, o należnościach przenośnych, rozporządzenie wykonawcze 137, **291**.
- — — — — o należnościach przenośnych z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74 136, **291**.
- Uzslachetniający obrót**, ob. Obrót.
- Uście**, koncesya na dwa przedłużenia elektrycznych kolejek wąskotorowych na obszarze tego miasta i jego najbliższej okolicy 192, **533**.
- Utworzenie administracji podatków dla XXI. dzielnicy wiedeńskiej** 221, **583**.
- cywilno-sądowego Urzędu depozytowego we Lwowie 75, **135**.
- dyrekcji policji w Czerniowcach 214, **571**.
- ekspozytury cłowej dla przesyłek pocztowych w Czerniowcach 206, **564**.
- — — w Splecie 84, **203**.
- — — — — głównej komory II. klasy w Czeskiej Lipie — w Haidzie 80, **201**.
- — — — — kotorskiej w folwarku obok tak zwanego czarnogórskiego bazaru w Kotorze 98, **233**.
- — — — — pomocniczej komory Vallarsa w Piano della Fuggazza (Streva) na przeciąg miesięcy letnich roku 1905 77, **197**.
- — — — — Heinerdorfskiej w Wünschendorf 169, **459**.
- — — — — preszburskiej głównej komory I. klasy w zabudowaniach fabrycznych firmy wyrobu naczyń emaliowanych P. Westen w Ligefalu pod Preszburgiem 120, **272**.
- komory pomocniczej I. klasy na dworcu w Niederneusiedel 101, **235**.
- sanoistnej szkoły rytownictwa i medalierstwa we Wiedniu z równoczesną zmianą zatwierdzonego Najwyższem postanowieniem statutu akademii sztuk pięknych we Wiedniu 143, **301**.
- sądu powiatowego dla XXI. dzielnicy (Floridsdorf) gminy stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia, oraz wydzielenie gmin i części gmin z dotychczasowego okręgu sądowego Floridsdorfu i przyłączenie ich do innych okręgów sądowych 209, **566**.
- starostwa w Kamienicy nad Lindą 44, **79**.
- — w Veglia w Pobrzczu 172, **461**.
- — w Zastawnie na Bukowinie 139, **293**.

Uwierzytelnianie urzędowe areometrów, przeznaczonych do mierzenia gęstości płynów między 650 a 900 stopni gęstości 100, **263**.

— — gazomierzy z przymusem opłaty z góry (t. zw. automatów gazowych), przepisy 111, **266**.

— — wodomierzy typu XLJ 132, **284**.

— — — — XXIX a 180, **513**.

— — — — XXXIII a 31, **53**.

Uwolnienie wzorów handlujących podróżników (reisenderów) od obowiązku zgłaszania w celach statystycznych 95, **230**.

Uzdolnienie naukowe do służby jako jednoroczny ochotnik, ob. Szkoła leśnictwa i Szkoła przemysłowa.

Vallarsa, utworzenie ekspozytury komory pomocniczej tamże w Piano della Fugazza na przeciąg miesięcy letnich roku 1905 77, **197**.

Veglia, powiat polityczny, złączenie go z powiatem politycznym Lussin w jeden okrąg rozkładu podatku zarobkowego III. klasy i ustanowienie nowego okręgu IV. klasy dla obszaru nowo utworzonego starostwa tamże 181, **515**.

— w Pobrżeżu, utworzenie starostwa 172, **461**.

— w Istrii, utworzenie dla obszaru tamtejszego starostwa nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego 178, **511**.

Vorarlberg, ustawa, zawierająca szczególne hipoteczne i egzekucyjne postanowienia względem służebności gruntowych, przedstawiających się jako serwituty drogi, prowadzenia wody i spuszczenia drzewa, obowiązująca ten kraj 33, **55**.

— zwołanie sejmiku 73, **133**.

— — — 153, **385**.

Wagi nachyłowe, dodatkowe postanowienia do przepisów, dotyczących urzędowego ich sprawdzania i uwierzytelniania 191, **531**.

Wagony cyslernowe, ob. Tara.

Waluta koronowa, przerahowywanie japońskich yenów na nią przy wymierzaniu i opłacie podatku od obrotu papierów wartościowych 62, **108**.

Waszkowce na Bukowinie, przydzielenie gminy i obszaru dworskiego Czartoria do okręgu sądu powiatowego tamże 6, **11**.

Weipert-Bahnhof, ob. Weipert-Straße i komora.

Weipert-Straße, przekształcenie komory pomocniczej II. klasy tamże na ekspozyturę pomocniczej komory I. klasy Weipert-Bahnhof, z prawami głównej komory II. klasy 48, **91**.

Wełniane nici, ob. Nici.

Westen, ob. Preszburg.

Weterynarskie studia i dyplomy zagraniczne, ich notyfikacja 135, **289**.

Węgiersko-galicyska kolej żelazna i Węgierska kolej zachodnia, linie austriackie, ustawa, dotycząca ich wykupu przez państwo 79, **199**.

Węgierska kolej zachodnia, wykupno jej linii austriackiej przez państwo, ustawa 79, **199**.

Węgry, wprowadzenie nowych marek zamknięcia dla kart do grania 58, **105**.

Wiedeń, XXI. dzielnica, utworzenie administracji podatków tamże 221, **583**.

— ustawa, zawierająca przejściowe postanowienia, względem rozkładu podatku budynkowego w gminach i częściach gmin, połączonych z tem miastem na podstawie dołno-austriackiej ustawy krajowej z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1905 134, **288**.

— utworzenie tamże samoistnej szkoły rytmownictwa i medalierstwa z równoczesną zmianą zatwierdzonego Najwyższem postanowieniem statutu Akademii sztuk pięknych we Wiedniu 143, **301**.

— utworzenie sądu powiatowego dla XXI. dzielnicy (Floridsdorf) gminy tego miasta, oraz wydzielenie gmin i części gmin z dotychczasowego okręgu sądownego Floridsdorfu i przyłączenie ich do innych okręgów sądownych 209, **566**.

— wyjątki od postanowień normy, jurydykcyjnej, ordynacji egzekucyjnej i powszechnej ustawy wekslowej dla XXI. dzielnicy (Floridsdorf) tego miasta, ustawa 208, **565**.

— — — — — rozporządzenie 210, **567**.

— zmiana wojskowo-czynszowej taryfy z tytułu zjednoczenia większej ilości gmin i części gmin z tem miastem 183, **517**.

— zmiany miejscowej właściwości sądów powiatowych, powstałe wskutek zmian w odgraniczeniu wiedeńskich dzielnic miejskich, wprowadzonych ustawą krajową z dnia 28. grudnia 1904 100, **234**.

Wiener-Neustadt, upoważnienie tamtejszej głównej komory II. klasy do wolnego od cla postępowania z ruchomościami podróżnych naprzód lub później wysłanemi oraz z ruchomościami przesiedlców 109, **263**.

Więzienia celkowe, ob. Celkowe więzienia.

Władza sądownicza, pełna, nadanie jej e. i k. konsulatowi w Mitrowicy 91, **225**.

Własność państwa, ustawa, dotycząca pozbycia kilku nieruchomości tego rodzaju 199, **547**.

Właściwość miejscowa sądów powiatowych w Wiedniu, zmiany jej, powstałe wskutek zmian w odgraniczeniu wiedeńskich dzielnic miejskich, wprowadzonych ustawą krajową z dnia 28. grudnia 1904 100, **234**.

- Właściwość** miejscowa sądów powiatowych w Hietzing dla XIII. dzielnicy miejskiej stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia, oraz w Liesing 211, **567**.
- Włochy**, postępowanie względem towarów z tego kraju pochodzących przy ich imporcie na austriacko-węgierski obszar celny 219, **581**.
- ustawa, upoważniająca rząd do prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych z tym krajem 202, **550**.
- Wodomierze** typu XXIX *a*, dopuszczenie ich do urzędowego uwierzytelniania 180, **513**.
- — XXXIII *a*, dopuszczenie ich do urzędowego uwierzytelniania 31, **53**.
- — XLI, dopuszczenie ich do urzędowego uwierzytelniania 132, **284**.
- Wódka**, przyznanie fabrykantom likierów dwunastomiesięcznego kredytowania podatku spożywczego od niej 105, **257**.
- zmiana niektórych postanowień §§ 24 i 28, jakoteż załącznika *D* przepisu wykonawczego o jej opodatkowaniu 175, **464**.
- Wolkersdorf**, urząd podatkowy, zmiana granic jego okręgu, spowodowana przemianą głównego urzędu podatkowego we Floridsdorfie na skarbową i sądową kasę depozytową 217, **575**.
- Wpis** do rejestru handlowego, zniżenie należności od próśb o dokonanie jego, ustawa 32, **54**.
- Wpisowe** od nadzwyczajnych słuchaczy i frekwentantów (hospitantek) na uniwersytetach, jego pobór 51, **94**.
- Wpłata** podatku domowo-czynszowego w okręgach podatkowych Czeskiej Lipy i Pilzna, zmiana jej terminów 69, **125**.
- Wsparcie** dla marynarki handlowej, ustawa 201, **549**.
- Wycofanie** banknotów dziesięcio-koronowych z datą 31. marca 1900 i emisja banknotów dziesięcio-koronowych z datą 2. stycznia 1904 18, **31**.
- Wyciskanie** dziennikarskich znaczków po 2 halerze na dziennikach 55, **98**.
- lizanek ze soli bydłowej, zniżenie dodatków do kosztów za nie 52, **94**.
- Wydatki państwowe**, ich pokrycie w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1905, ustawa 103, **237**.
- — ustawa, dotycząca ich pokrycia w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1906 196, **543**.
- Wydziałowe** szkoły, ob. Szkoły.
- Wygaśnięcie** koncesyi na linie małych kolei *a*) przez ul. Tivoligasse i Targ zbożowy i *b*) przez ulicę Rainerstraße (przedtem Hohlweggasse) w Bernie 194, **535**.
- Wygaśnięcie** Najw. koncesyi dla szlaku kolei parowej z Zittau do Reichenberg, o ile tenże leży na terytorjum austriackiem 23, **35**.
- Wykonawcze postanowienia** do ustawy z dnia 7. maja 1874, Dz. u. p. Nr. 51, o dodatkach do funduszu religijnego na dziesięciolecie 1901—1910 166, **457**.
- **przepisy** do ustawy z dnia 7. września 1905, Dz. u. p. Nr. 163, o zapobieganiu zarazie (pomorowi) świń i jej tępieniu 164, **446**.
- Wykonawczy** przepis o opodatkowaniu wódki, zmiana niektórych postanowień §§ 24 i 28, jakoteż załącznika *D* 175, **464**.
- Wypkupno** austriackich linii Pierwszej węgiersko-galicyskiej kolei żelaznej i Węgierskiej kolei zachodniej przez państwo, ustawa 79, **199**.
- Wymiana not** pomiędzy Austro-Węgrami i Schwajcaryą, dotycząca uregulowania stosunków handlowych i obrotowych na miesiące styczeń i luty 1906 218, **577**.
- Wyroby** hafciarskie, barwa znaków tożsamości na tkaninach w ich obrocie uszlachetniającym 204, **561**.
- Wyszynk** piwa, zarobkowy, uzupełnienie przepisów o używaniu pras do niego 112, **268**.
- Wywóz** paszy, uchylenie zakazu 85, **203**.
- Wünschendorf**, ob. Heinersdorf.
- Würtembergia**, traktat z nią w celu zapobieżenia podwójnym opodatkowaniom 154, **387**.
- Wzory** handlujących podróżników (reisenderów), uwolnienie ich od obowiązku zgłaszania w celach statystycznych 95, **230**.
- Zagraniczne** akcje renty i obligacje, wstępujące w miejsce prowizorycznych zapisów (tymczasowych pokwitowań), ich odstemplowanie 114, **307**.
- studia i dyplomy weterynarskie, ich nostryfikacja 135, **287**.
- Zakaz** handlu obnośnego, na obszarze gminy jarmarcznej „Hof am Leithaberge“ 138, **293**.
- — — — — Pottendorf 66, **123**.
- — — — — miejscowości Reichenau, Hinterleiten i Payerbach, należących do gminy Reichenau 65, **123**.
- wywozu paszy, jego uchylenie 85, **203**.
- Zakład** badania żywności i naczyń, powszechny państwowy — w rodzaju, opisanym w ustawie z dnia 16. stycznia 1896 — w Czerniowcach, otwarcie 43, **78**.
- komunalny kredytowy szlaski, ustawa, dotycząca używania zapisów długu tego zakładu do procentującej się lokacyi fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów 93, **227**.

Zakłady naukowe przemysłowe, których świadectwa uprawniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych, częściowa zmiana i uzupełnienie rozporządzenia ministerjalnego z dnia 5. sierpnia 1902, dotyczącego ich nazwy 99, **234**.

— — publiczne, dodatki ustawowe na nie 36, **67**.

— — daniny ustawowe na ich rzecz od nieruchomości majątku spadkowego, którego przewod według ogólnych norm o właściwości sądów należy do innego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych 186, **518**.

Zamknięcie odosobnione; wykonywanie kar na wolności w takim zamknięciu w sądzie obwodowym i powiatowym w Budziejowicach od 1. sierpnia 1905 41, **78**.

— — — w takim zamknięciu w sądzie obwodowym i powiatowym w Chebie od dnia 1. września 1905 42, **78**.

— rachunków centralnych administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1905 196, **543**.

Zapisy długu pożyczki, którą zaciągnąć ma miasto Celowiec w wysokości 10 milionów koron, ustawa, zawierająca upoważnienie do używania ich do lokacji kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 29, **50**.

— — — — — Insbruk w wysokości 8,500.000 K, ustawa, zawierająca upoważnienie do używania ich do lokacji kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 28, **50**.

— — — — — Solnogród w wysokości 6 milionów koron, ustawa, zawierająca upoważnienie do używania ich do lokacji kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 30, **51**.

— — — — — księstwo Styryi w wysokości 12 milionów koron, do lokacji kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 26, **49**.

— — — — — kraj Tyrol w wysokości 10 milionów koron, upoważnienie ustawowe, używania ich do lokacji kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych 27, **49**.

— — szląskiego komunalnego zakładu kredytowego, używanie ich do procentującej się lokacji fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów, ustawa 93, **227**.

— prowizoryczne (tymczasowe pokwitowania), odstemplowanie zagranicznych akcji, rent i obligacji, wstępujących na ich miejsce 144, **307**.

Zapomogi z funduszków państwowych z powodu klęsk elementarnych i wydanie obligacji renty, utworzonej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131, na zwrotne pokrycie tych zapomóg, które mają być pobrane z kasowych zasobów skarbu państwa, ustawa, dotycząca ich przyznania 25, **47**.

Zaraza (pomór) świni, zapobieganie jej i łagodzenie, ustawa 163, **443**.

— — — przepisy wykonawcze do ustawy o zapobieganiu jej i łagodzeniu 164, **446**.

Zarząd kolei państwowych, ustawa, pozwalająca dalszych kredytów na wykonanie i przeprowadzenie zatwierdzonego ustawą z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, programu budowlanego i inwestycyjnego tego zarządu 129, **282**.

Zastawna, ustanowienie okręgu rozkładu podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla obszaru nowo utworzonego starostwa tamże 155, **390**.

— na Bukowinie, ustanowienie dla obszaru tamtejszego starostwa nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego 167, **458**.

— utworzenie starostwa 139, **293**.

Zboże, postępowanie deklaracyjne w obrocie kolejowym; upoważnienie do tego komory w Skale 10, **15**.

Zezwania podatku osobisto-dochodowego, zmiana formularza 187, **519**.

Zimony, ob. Komora.

Zittau, ob. kolej żelazna.

Zlecenia pocztowe, dołączenie do nich kwitów odbioru i złożenie c. k. urzędu pocztowej kasy oszczędności w wewnętrznym obrocie austriackim, w celu bezpośredniego przekazywania pobranych kwot na rachunek zlecającego 97, **233**.

Złote przybory, przeznaczone do wywozu poza obręb cłowy 21, **33**.

Zmiana statutu statystycznego Urzędu pracy w Ministerstwie handlu 9, **14**.

Znaczkii dziennikarskie, ob. Dziennikarskie znaczki.

— stemplowe, przeniesienie czynności, połączonych z ich nadrukowywaniem z głównej komory w Lince na tamtejszą krajową kasę skarbową 106, **262**.

Znaki tożsamości, umieszczane na tkanina h w t. zw. uszlacheńiającym obrocie wyrobów hafciarskich 204, **561**.

Zniżenie dodatku do kosztów wyciskania lizanek ze soli bydlęcej 52, **94**.

— należytości od podań w sprawach przemysłowych i próśb o wpis do rejestru handlowego, ustawa 32, **54**.

Zwierzęta żywe, ogłoszenie taryfy dla ich przewozu na kolejach żelaznych 14, **19**.

Zwłoki, taryfy dla ich przewozu na kolejach żelaznych 14, **19**.

Zwołanie sejmów: czeskiego, bukowińskiego, istryckiego, dolno-austriackiego i przedarulańskiego 73, **133**.

— — Czech, Dalmacyi, Galicyi i Łodomeryi z Krakowem, Austrii poniżej i powyżej Anizy, Solnogradu, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Moraw, Szląska, Tyrolu i Vorarlberga, Gorycyi i Gradyjski 153, **385**.

Żywności i naczyni badanie. otwórczenie w Czerniowcach powszechnego Zakładu państwowego w tym celu 43, **78**.

Yeny, ob. Japońskie yeny.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 10. stycznia 1905.

Treść: (№ 1 i 2.) 1. Rozporządzenie, dotyczące doręczania przez pocztę urzędowych pism w postępowaniu z powodu przekroczeń dochodowo-skarbowych. — 2. Rozporządzenie, ustalające wymiar tary, którą doliczać należy przy wymiarze cła od płynnego szkła wodnego z pod poz. tar. 322 i od innych płynów, przewożonych w wagonach cysternowych.

1.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. grudnia 1904,

dotyczące doręczania przez pocztę urzędowych pism w postępowaniu z powodu przekroczeń dochodowo-skarbowych.

Obowiązujące w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem królestwa Dalmacyi.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwami sprawiedliwości i handlu wydaje się na zasadzie ustawy karnej o przekroczeniach dochodowo-skarbowych następujące rozporządzenie:

§ 1.

Przepisy rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 15. kwietnia 1902, Dz. u. p. Nr. 74, o doręczaniu pism sądowych w sprawach karnych przez pocztę, stosują się analogicznie także do doręczania stronom urzędowych pism w postępowaniu z powodu przekroczeń dochodowo-skarbowych.

§ 2.

Doręczanie przez pocztę w sprawach karnych o przekroczenia skarbowe wolne jest w myśl §u 905 ust. o przekr. sk. także i wtedy od opłaty

pocztowej, jeżeli doręczenie nastąpić ma w obrębie okręgu doręczeń nadawczego urzędu pocztowego.

W siedzibie lub w najbliższej okolicy sądu powiatowego dla przekroczeń skarbowych, władzy skarbowej lub urzędu względnie urzędnika przeprowadzającego dochodzenie stanu faktycznego i śledztwo w przekroczeniach dochodowo-skarbowych doręcza się przez pocztę, przez woźnych skarbowych lub przez funkcjonariuszy straży skarbowej, stosownie do tego, który sposób doręczenia okaże się w danym przypadku właściwym.

§ 3.

Do każdej posyłki pocztowej, która ma na celu doręczenie stronom w sprawach karnych o przekroczenia dochodowo-skarbowe, dołączyć należy zewnętrzny receptis zwrotny (dowód doręczenia) według dołączonych wzorów (A i B), wypełniony przez urząd nadawczy aż po datę i podpis.

Receptisy zwrotne według wzoru A z niebieskiego papieru służą do doręczeń, które muszą być uskutecznione do rąk własnych (§ 830 ust. 2 ust. o przekr. sk.), podczas gdy receptisy według wzoru B z białego papieru przeznaczone są na wszystkie inne doręczenia.

§ 4.

Jeżeli adresat odmawia przyjęcia posyłki, do której dołączono niebieski lub biały receptis zwrotny, należy posyłkę zostawić u adresata i zaznaczyć tę

okoliczność na recepisie. Takie poświadczenie z ramienia urzędu pocztowego ma ten sam skutek, co potwierdzenie urzędowe, przewidziane na takie przypadki w §ie 830, ustępie 1 ust. o przekr. sk.

§ 5.

Nie wolno urzędowi pocztowemu zostawiać wygotowań w sprawach karnych o przekroczenia dochodowo-skarbowe w urzędzie pocztowym lub u przetożonego gminy ani też posyłać takich doręczeń pocztowych za adresatem do miejscowości poza obrębem miejsca doręczenia.

§ 6.

Do doręczeń urzędowych w postępowaniu karnem o przekroczenia dochodowo-skarbowe pod adresem osób, należących do armii (obrony krajowej) i podlegających sądownictwu wojskowemu, stosować należy obowiązujące w tym względzie obecne przepisy (w szczególności § 613 ust. o przekr. sk., § 78 pouczenia urzędowego do ustawy o przekr. sk., dalej §§y 19 i 23 reskryptu Ministerstwa wojny z dnia 19. sierpnia 1849, Dz. u. p. Nr. 368).

Kosel wlr.

Wzór A (na niebieskim papierze).

(Ten b r z e g n a l e ż y n a g u m o w a ć.)

Recepis zwrotny.

(Nie do rąk funkcyonaryusza pocztowego.)

Z powodu nieprzyjęcia pisma po-
zostawiono je u adresata.

Potwierdzam własnoręcznym podpisem, że nadan . . . w c. k. urzędzie pocztowym . . . . .
z dnia . . . . . 19 . . . . . przez c. k. . . . .
polecen . . . . .
z dnia . . . . . , liczba czynności . . . . .
pod adresem . . . . .
. . . . .
. . . . .
dnia dzisiejszego otrzymałem.

dnia . . . . .

. . . . . dnia . . . . . 19 . . . . .

Doręczył listonosz
posłaniec . . . . .

Klej

Klej

Liczba czynności . . . . .

Rzecz urzędowa, wolna od opłaty pocztowej.

Nie zostawiać w urzędzie pocztowym ani u przełożonego gminy.

Nie posyłać dalej za adresatem.

Nr. polec. . . . .

Wzór B (na białym papierze).

(T e n b r z e g n a l e ż y n a g u m o w a ć.)

Recepis zwrotny.

Potwierdzam własnoręcznym podpisem, że nadan . . . w c. k. urzędzie pocztowym . . . . .
 . . . . . dnia . . . . . 19 . . . . . przez c. k. . . . . .
 polecon . . . . .
 z dnia . . . . . , liczba czynności . . . . .
 pod adresem . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 dnia dzisiejszego otrzymałem, ...
 . . . . . dnia . . . . . 19 . . . . .

Z powodu nieprzyjęcia pisma po-
 zostawiono je u adresata.
 dnia . . . . .

Doreczył listonosz . . . . .
posłaniec . . . . .

Klej

Klej

Liczba czynności . . . . .

Rzecz urzędowa, wolna od opłaty pocztowej.

Nie zostawiać w urzędzie pocztowym ani u przełożonego gminy.

Nie posyłać dalej za adresatem.

Nr. polec. . . . .

2.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 5. stycznia 1905,**

ustalające wymiar tary, którą doliczać należy przy wymiarze cła od płynnego szkła wodnego z pod poz. tar. 322 i od innych płynów, przewożonych w wagonach cysternowych.

W porozumieniu z interesowanymi król. węgierskimi Ministerstwami postanawia się na zasadzie artykułu XVII ustawy z dnia 25. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 47, zawierającej taryfę cłową, że przy wymiarze cła od płynnego szkła wodnego z pod poz. tar. 322, dowożonego w umyślnie na ten cel zbu-

dowanych wagonach cysternowych, bez dalszego opakowania, doliczać należy do stwierdzonej wagi netto tarę w wysokości piętnastu procentów.

Zarządza się dalej, że przy dowozie płynów w wagonach cysternowych, dla których nie postanowiono jeszcze doliczania tary w myśl przytoczonego artykułu XVII ustawy, zawierającej taryfę cłową, doliczać należy — aż do ostatecznego ustalenia tego dodatku w drodze rozporządzenia — do stwierdzonej wagi netto tarę w wysokości ośmiestu procentów.

O każdym odprawieniu takiej przesyłki zawiadamiać należy bezzwłocznie Ministerstwo skarbu.

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Kosel wlr.

Call wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1905 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . . 4 K 20 h	Rocznik 1868 za . . . . 4 K — h	Rocznik 1887 za . . . . 5 K — h
" 1850 " . . . . 10 " 50 "	" 1869 " . . . . 6 " — "	" 1888 " . . . . 8 " 40 "
" 1851 " . . . . 2 " 60 "	" 1870 " . . . . 2 " 80 "	" 1889 " . . . . 6 " — "
" 1852 " . . . . 5 " 20 "	" 1871 " . . . . 4 " — "	" 1890 " . . . . 5 " 40 "
" 1853 " . . . . 6 " 30 "	" 1872 " . . . . 6 " 40 "	" 1891 " . . . . 6 " — "
" 1854 " . . . . 8 " 40 "	" 1873 " . . . . 6 " 60 "	" 1892 " . . . . 10 " — "
" 1855 " . . . . 4 " 70 "	" 1874 " . . . . 4 " 60 "	" 1893 " . . . . 6 " — "
" 1856 " . . . . 4 " 90 "	" 1875 " . . . . 4 " — "	" 1894 " . . . . 6 " — "
" 1857 " . . . . 5 " 70 "	" 1876 " . . . . 3 " — "	" 1895 " . . . . 7 " — "
" 1858 " . . . . 4 " 80 "	" 1877 " . . . . 2 " — "	" 1896 " . . . . 7 " — "
" 1859 " . . . . 4 " — "	" 1878 " . . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . . 15 " — "
" 1860 " . . . . 3 " 40 "	" 1879 " . . . . 4 " 60 "	" 1898 " . . . . 6 " — "
" 1861 " . . . . 3 " — "	" 1880 " . . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . . 10 " — "
" 1862 " . . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . . 4 " 40 "	" 1900 " . . . . 7 " — "
" 1863 " . . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . . 6 " — "	" 1901 " . . . . 6 " — "
" 1864 " . . . . 2 " 80 "	" 1883 " . . . . 5 " — "	" 1902 " . . . . 7 " 50 "
" 1865 " . . . . 4 " — "	" 1884 " . . . . 5 " — "	" 1903 " . . . . 9 " — "
" 1866 " . . . . 4 " 40 "	" 1885 " . . . . 3 " 60 "	
" 1867 " . . . . 4 " — "	" 1886 " . . . . 4 " 60 "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cenę handlową rocznika 1904 ogłosi się z początkiem roku 1905.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 11. stycznia 1905.

Treść: (№ 3—5.) 3. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury król. węgierskiej głównej komory preszburzkiej we fabryce spółki akcyjnej rafinerii nafty Apollo w Preszburgu. — 4. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Morawskiej Ostrawie do stosowania postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym. — 5. Rozporządzenie, którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, zawierającej ulgi dla budowli ze zdrowemi i taniemi mieszkaniami dla robotników, ustanawia się maksymalną stopę procentową dla oprocentowania takich budynków w Tyrolu.

3.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. stycznia 1905,

dotyczące utworzenia ekspozytury król. węgierskiej głównej komory preszburzkiej we fabryce spółki akcyjnej rafinerii nafty Apollo w Preszburgu.

Według zawiadomienia król. węgierskiego Ministerstwa skarbu utworzono we fabryce spółki akcyjnej rafinerii nafty Apollo w Preszburgu ekspozyturę król. węgierskiej głównej komory preszburzkiej i upoważniono ją do wejściowej ewidencji białej blachy i przesyłek surowego ołowiu, importowanych przez powyższą spółkę w obrocie uszlachetniającym, tudzież do wyjściowego odprawiania sporządzanych z nich skrzynek.

Ekspozytura rozpoczęła już swe czynności.

Kosel wlr.

4.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. stycznia 1905,

dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Morawskiej Ostrawie do stosowania postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym.

Główną komorę II. klasy w Morawskiej Ostrawie upoważnia się do stosowania sumarycznego

postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym według przepisu z dnia 18. września 1857, Dz. u. p. Nr. 175.

Kosel wlr.

5.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 10. stycznia 1905,

którem w wykonaniu ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, zawierającej ulgi dla budowli ze zdrowemi i taniemi mieszkaniami dla robotników ustanawia się maksymalną stopę procentową dla oprocentowania takich budynków w Tyrolu.

§ 1.

W myśl §u 11, I, ustępu 1, ustawy z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 144, zawierającej ulgi dla budowli ze zdrowemi i taniemi mieszkaniami dla robotników, ustanawia się stopę procentową dla oprocentowania kapitału, użytego na zakupno gruntu i kosztu budowy takiego budynku, dla uksiążęconego hrabstwa Tyrolu w wysokości $4\frac{3}{4}\%$.

§ 2.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Bylandt wlr.

Kosel wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1905 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
" 1850 "	10 " 50 "	" 1869 "	6 " — "	" 1888 "	8 " 40 "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1870 "	2 " 80 "	" 1889 "	6 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1871 "	4 " — "	" 1890 "	5 " 40 "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1872 "	6 " 40 "	" 1891 "	6 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1892 "	10 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1893 "	6 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1875 "	4 " — "	" 1894 "	6 " — "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1876 "	3 " — "	" 1895 "	7 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1877 "	2 " — "	" 1896 "	7 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1897 "	15 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1898 "	6 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1899 "	10 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1900 "	7 " — "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1882 "	6 " — "	" 1901 "	6 " — "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1883 "	5 " — "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1865 "	4 " — "	" 1884 "	5 " — "	" 1903 "	9 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1885 "	3 " 60 "		
" 1867 "	4 " — "	" 1886 "	4 " 60 "		

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Cenę handlową rocznika 1904 ogłosi się z początkiem roku 1905.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 18. stycznia 1905.

Treść: (№ 6 i 7.) 6. Rozporządzenie, dotyczące przydzielenia gminy i obszaru dworskiego Czartoria do okręgu sądu powiatowego w Waszkowcach na Bukowinie. — 7. Rozporządzenie, którym się uzupełnia rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. maja 1885, zawierające szczegółowe postanowienia co do przerw w pracy w poszczególnych kategoriach przemysłu.

6.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 4. stycznia 1905,

dotyczące przydzielenia gminy i obszaru dworskiego Czartoria do okręgu sądu powiatowego w Waszkowcach na Bukowinie.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wyłącza się gminę i obszar dworski Czartoria z okręgu sądu powiatowego Stanestie i przydziela ją do okręgu sądu powiatowego w Waszkowcach na Bukowinie.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. marca 1905.

Klein wlr.

7.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 9. stycznia 1905,

którym się uzupełnia rozporządzenie ministeryalne z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 82, zawierające szczegółowe postanowienia co do przerw w pracy w poszczególnych kategoriach przemysłu.

Na zasadzie §u 74 a ustawy z dnia 8. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 22, uzupełnia się rozporządze-

nie ministeryalne z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 82, zawierające szczegółowe postanowienia co do przerw w pracy w przemyśle, i rozporządza co następuje:

Artykuł I.

W §ie 1 powołanego rozporządzenia zamieścić należy po punkcie 22 ustęp następujący:

23. Fabryki wyrobów z ciasta:

Co do personalu robotniczego, zatrudnionego przy walcowniach i gniotownikach, dalej zajętego zwijaniem ciasta, wyjmowaniem go z maszyn, przekrawianiem i przygotowywaniem do suszenia wreszcie dozorowaniem procesu suszenia nie potrzeba się trzymać stałych i z góry na ściśle określone chwile wyznaczonych przerw w pracy; spoczynki takie przenieść można na wolne chwile, które jako takie same przez się z toku robót wynikają.

Artykuł II.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Bylandt wlr.

Call wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Przenumerata na cały **rocznik 1905** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Przenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy przenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . . 4 K 20 h	Rocznik 1868 za . . . . 4 K — h	Rocznik 1887 za . . . . 5 K — h
" 1850 " . . . . 10 " 50 "	" 1869 " . . . . 6 " — "	" 1888 " . . . . 8 " 40 "
" 1851 " . . . . 2 " 60 "	" 1870 " . . . . 2 " 80 "	" 1889 " . . . . 6 " — "
" 1852 " . . . . 5 " 20 "	" 1871 " . . . . 4 " — "	" 1890 " . . . . 5 " 40 "
" 1853 " . . . . 6 " 30 "	" 1872 " . . . . 6 " 40 "	" 1891 " . . . . 6 " — "
" 1854 " . . . . 8 " 40 "	" 1873 " . . . . 6 " 60 "	" 1892 " . . . . 10 " — "
" 1855 " . . . . 4 " 70 "	" 1874 " . . . . 4 " 60 "	" 1893 " . . . . 6 " — "
" 1856 " . . . . 4 " 90 "	" 1875 " . . . . 4 " — "	" 1894 " . . . . 6 " — "
" 1857 " . . . . 5 " 70 "	" 1876 " . . . . 3 " — "	" 1895 " . . . . 7 " — "
" 1858 " . . . . 4 " 80 "	" 1877 " . . . . 2 " — "	" 1896 " . . . . 7 " — "
" 1859 " . . . . 4 " — "	" 1878 " . . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . . 15 " — "
" 1860 " . . . . 3 " 40 "	" 1879 " . . . . 4 " 60 "	" 1898 " . . . . 6 " — "
" 1861 " . . . . 3 " — "	" 1880 " . . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . . 10 " — "
" 1862 " . . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . . 4 " 40 "	" 1900 " . . . . 7 " — "
" 1863 " . . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . . 6 " — "	" 1901 " . . . . 6 " — "
" 1864 " . . . . 2 " 80 "	" 1883 " . . . . 5 " — "	" 1902 " . . . . 7 " 50 "
" 1865 " . . . . 4 " — "	" 1884 " . . . . 5 " — "	" 1903 " . . . . 9 " — "
" 1866 " . . . . 4 " 40 "	" 1885 " . . . . 3 " 60 "	" 1904 " . . . . 5 " — "
" 1867 " . . . . 4 " — "	" 1886 " . . . . 4 " 60 "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 22. stycznia 1905.

Treść: (№ 8 i 9.) 8. Rozporządzenie, dotyczące mianowania naczelników i kierowników kancelaryi Najwyższego Trybunału sądowego i kasacyjnego. — 9. Obwieszczenie, dotyczące zmiany statutu statystycznego Urzędu pracy w Ministerstwie handlu.

8.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11. stycznia 1905,

dotyczące mianowania naczelników i kierowników kancelaryi Najwyższego Trybunału sądowego i kasacyjnego.

Na zasadzie artykułu XXIV ustawy z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 110 i §u 99 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 217, rozporządza się co następuje:

Wymogi mianowania.

§ 1.

Naczelnikami i kierownikami kancelaryi Najwyższego Trybunału sądowego i kasacyjnego mianować można tylko takich urzędników kancelaryjnych, którzy:

1. ukończyli szkoły średnie lub według §u 96, ustępu 2 ust. o org. sąd. także i bez ukończenia szkół średnich mają warunki do zajmowania takiego stanowiska i

2. wykażą świadectwem złożenia egzaminu z dobrym wynikiem (§ 18 n. j.), że posiadają owe szczególnie wiadomości, których ich czynność urzędowa wymagać będzie.

Od wykazywania się tym egzaminem wolni są ci kandydaci, którzy złożyli z dobrym wynikiem drugi egzamin kancelaryjny lub egzamin sędziowski z takimże wynikiem (§ 6, ustęp 2 i § 8 rozporządzenia z dnia 18. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 170).

§ 2.

Za naczelników i kierowników kancelaryi Najwyższego Trybunału uważać należy: starszego dyrektora urzędów pomocniczych i dyrektorów urzędów pomocniczych.

Adjunktom dyrekcyjnym Najwyższego Trybunału wolno powierzać stałe, samoistne kierownictwo oddziału kancelaryjnego w Najwyższym Trybunale tylko w takim razie, jeżeli mają za sobą jeden z wymienionych w §ie 1 egzaminów z określonym tamże wynikiem.

Egzamin.

§ 3.

Egzamin kwalifikacyjny na naczelnika lub kierownika kancelaryi Najwyższego Trybunału sądowego i kasacyjnego składa się w tymże Trybunale. Egzamin ten jest ustny i odbywa się tajnie.

Przy tym egzaminie ma kandydat wykazać wiadomości, których stanowisko naczelnika i kierownika kancelaryi Najwyższego Trybunału wymaga. Oprócz tego obejmuje egzamin ten także następujące przedmioty: organizację i właściwość sądów w sprawach karnych i cywilnych w ogólnych zarysach; dyscyplinarne przepisy dla niesędziowskich urzędników; regulamin dla sądów I. i II. instancyi, o ile znajomość jego potrzebną jest dla manipulacyjnego załatwiania aktów, wpływających do Najwyższego Trybunału sądowego i kasacyjnego; rachunkowość i kasowość o tyle, o ile ich wymaga zarząd i rachunkowość funduszków Najwyższego Trybunału, wreszcie zgłoszone przez kandydata wiadomości językowe.

Komisja egzaminacyjna składa się z dwóch wyznaczonych w tym celu przez prezydium Najwyższego Trybunału radców tego Trybunału —

z których starszy rangą przewodniczy — i z jednego ze starszych urzędników kancelaryjnych. Każdoczesny referent kancelaryjny jest członkiem komisji egzaminacyjnej.

Wynik egzaminu ustala się większością głosów według stopni: „znakomicie“, „bardzo dobrze“, „dobrze“ lub „niedostatecznie“. Głos przetem ma każdy członek komisji.

Świadectwo z egzaminu z dodatnim wynikiem wystawia kandydatowi po uchwale komisji egzaminacyjnej, prezydium Najwyższego Trybunału, wyciskając na niem pieczęć prezydyalną.

Przypuszczenie do egzaminu.

§ 4.

Podania o przypuszczenie do egzaminu wnosić należy w drodze służbowej do prezydium Najwyższego Trybunału przyczem wykazać w niem należy dotychczasowe zatrudnienie służbowe kandydata. O przypuszczeniu orzeka prezydent Najwyższego Trybunału, który wyznacza także termin egzaminu. Przypuszczeni mogą być tylko tacy kandydaci, którzy są co najmniej w IX. klasie rangi.

Przeciw odmowie przypuszczenia do egzaminu jak i przeciw uchwale komisji egzaminacyjnej co do wyniku egzaminu nie ma środków prawnych.

Powtórzenie egzaminu.

§ 5.

Jeżeli komisja egzaminacyjna uchwali stopień „niedostateczny“, winna równocześnie oznaczyć, czy kandydat będzie przypuszczony ponownie do egzaminu, a jeżeli tak, orzec także, przez jaki przeciąg czasu ma pełnić dalszą służbę przygotowawczą w kancelaryi Najwyższego Trybunału.

Egzamin powtarzać wolno tylko raz jeden i to w każdym razie nie prędzej, jak po upływie sześciu miesięcy.

Klein wlr.

9.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 18. stycznia 1905,

dotyczące zmiany statutu statystycznego Urzędu pracy w Ministerstwie handlu.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 14. stycznia 1905 ze-

zwolić najmiłościwiej na zmianę pierwszych pięciu ustępów §u 5 statutu statystycznego Urzędu pracy w Ministerstwie handlu, ogłoszonego obwieszczeniami Ministerstwa handlu z dnia 25. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 132 i z dnia 6. czerwca 1899, Dz. u. p. Nr. 106, a w miejsce tych ustępów wejść mają postanowienia następujące:

Ku wspieraniu statystycznego Urzędu pracy jak niemniej dla spotęgowania dodatniego współdziałania onegoż i przemysłów, na które się jego działalność rozciąga, ustanawia się stałą Przyboczną Radę pracy, powołaną także do wydawania opinii i czynienia wniosków, dotyczących stosunku pracy, ochrony robotników. zabezpieczenia robotników i opieki nad nimi.

Przyboczna Rada pracy składa się z naczelnika statystycznego Urzędu pracy, jego zastępcy, z jednego delegata Ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu, rolnictwa, kolei żelaznych i handlu i najwyższej Rady sanitarnej, z prezydenta centralnej Komisji statystycznej tudzież z 30 członków, mianowanych przez Ministra handlu.

Mianowani członkowie Przybocznej Rady pracy pochodzić mają w jednej trzeciej części z przedsiębiorców, w jednej trzeciej z robotników a w jednej trzeciej z grona osób, których fachowy współdziałal w pracach Przybocznej Rady jest pożądanym. Dla każdego członka z grupy przedsiębiorców i robotników mianuje Minister handlu stałego zastępcę. O ile Minister handlu mianować ma członków Rady względnie ich zastępców, pochodzących z gałęzi zawodowych, podlegających innym wydziałom, winien powoływać ich w porozumieniu z interesowanymi wydziałami.

Członków Przybocznej Rady pracy i ich zastępców mianuje się na okresy trzyletnie.

Członkowie względnie ich zastępcy, którzy nie mieszkają stale we Wiedniu, otrzymują za podróż do Wiednia i z powrotem jakoteż przez czas trwania posiedzeń dyety po szesnaście koron dziennie, o ile już z innego tytułu nie pobierają dyet z kas państwa. Nadto w celu uczestniczenia w posiedzeniach przysługuje każdemu członkowi względnie jego zastępcy dla podróży na posiedzenia i z powrotem, wolny przejazd dowolną klasą na kolejach pod zarządem państwa zostających. Koszta podróży poniesione przez użycie innych zakładów komunikacyjnych będą im zwracane.

Członkowie Przybocznej Rady, względnie zastępcy ich, będący robotnikami a mieszkający stale we Wiedniu, pobierają za każdorazową funkcję wynagrodzenie po dziesięć koron dziennie.

Call wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 7. lutego 1905.

Treść: (№ 10—13.) 10. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia pomocniczej komory I. klasy w Skale do stosowania postępowania deklaracyjnego w kolejowym obrocie zboża, owoców strączkowych i nasion. — 11. Rozporządzenie, zawierające przydzielenie gminy Podhorn do okręgu sądu powiatowego w Lipniku. — 12. Rozporządzenie, zawierające ograniczenie sądownictwa c. i k. urzędów konsularnych w Egipcie i częściowe przeniesienie tego sądownictwa na istniejące tamże mieszane trybunały na dalszych lat pięć. — 13. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia sądu przemysłowego w Sternbergu.

10.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. grudnia 1904,

dotyczące upoważnienia pomocniczej komory I. klasy w Skale do stosowania postępowania deklaracyjnego w kolejowym obrocie zboża, owoców strączkowych i nasion.

Pomocniczą komorę I. klasy w Skale upoważnia się do stosowania sumarycznego postępowania deklaracyjnego według przepisu z dnia 18. września 1857, Dz. u. p. Nr. 175, a to przy odprawianiu przesyłek zboża, owoców strączkowych i nasion, które nadchodzą z Rosyi kołami z przeznaczeniem ich do importu względnie przechodu a które mają być dalej kolejną przewożone.

Kosel wlr.

11.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. stycznia 1905,

zawierające przydzielenie gminy Podhorn do okręgu sądu powiatowego w Lipniku.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59 względnie ustawy z dnia 26. kwie-

tnia 1873, Dz. u. p. Nr. 62, wydziela się gminę Podhorn z okręgu sądu powiatowego w Morawskiej-Hranicy i przyłącza ją do okręgu sądu powiatowego w Lipniku.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. kwietnia 1905.

Klein wlr.

12.

Rozporządzenie c. i k. wspólnego Ministra spraw zewnętrznych z dnia 29. stycznia 1905,

zawierające ograniczenie sądownictwa c. i k. urzędów konsularnych w Egipcie i częściowe przeniesienie tego sądownictwa na istniejące tamże mieszane trybunały na dalszych lat pięć.

Z upoważnienia Jego c. i k. Apostolskiej Mości i w porozumieniu z rządami obu połów monarchii rozporządza się na zasadzie §u 17 ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136 względnie §u 17 artykułu XXXI ustawy węgierskiej z roku 1891:

Postanowienia, dotyczące ograniczenia sądownictwa c. i k. urzędów konsularnych w Egipcie i częściowego przeniesienia tego sądownictwa na istniejące tamże mieszane trybunały, a zawarte w rozporządzeniu c. i k. wspólnego Ministra

spraw zewnętrznych z dnia 31. stycznia 1900, Nr. 5648/7 pozostają w mocy przez dalszych lat pięć, to jest do dnia 1. lutego 1910.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. lutego 1905.

We Wiedniu, dnia 29. stycznia 1905.

Gołuchowski wlr.

Rozporządzenie powyższe ogłasza się w myśl §u 18 ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136.

Klein wlr.

13.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych handlu i skarbu z dnia 31. stycznia 1905,

dotyczące utworzenia sądu przemysłowego w Sternbergu.

Na zasadzie §§ów 2 i 3 ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, wprowadzającej w życie sądy przemysłowe i sądownictwo przemysłowe w sporach, wynikających ze stosunku pracy, nauki i płacy w przemyśle, rozporządza się co następuje:

§ 1.

Dnia 1. maja 1905 rozpocząć ma czynności w Sternbergu sąd przemysłowy, utworzony na zasadzie ustawy z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218.

Ten sąd przemysłowy nosi nazwę: „C. k. Sąd przemysłowy w Sternbergu“. Pieczęć urzędowa tego sądu przemysłowego zawiera orła cesarskiego.

Jako trybunał pierwszej instancji, wyznaczony w ustawie z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 218, oraz jako Sąd odwoławczy działać ma w sprawach tego sądu przemysłowego c. k. Sąd obwodowy w Olomuńcu.

§ 2.

Miejscowa właściwość sądu przemysłowego w Sternbergu rozciąga się na okrąg sądów powiatowych w Sternbergu i Mährisch-Neustadt z wyjątkiem gmin Osków, Moskelle, Ehlend, Trübenz i Czeska-Libowa tego okręgu sądowego, przydzielo-

nych do sądu przemysłowego w Morawskim-Szumберку.

§ 3.

Rzeczowa właściwość sądu przemysłowego w Sternbergu rozciąga się na wszystkie przedsiębiorstwa, wymienione w §ie 1, ustępie 2 ustawy o sądach przemysłowych a znajdujące się w okręgu sądu przemysłowego, z wyjątkiem kolei żelaznych.

Termin od którego sąd przemysłowy nabędzie rzeczowej właściwości względem kolei żelaznych, wyznaczony będzie osobnem rozporządzeniem.

§ 4.

Liczbę asesorów sądu przemysłowego w Sternbergu ustanawia się na 56, liczbę zastępców zaś na 32.

§ 5.

Asesorów sądu przemysłowego i ich zastępców wybierać należy z oznaczonych szczegółowo grup przedsiębiorstw przemysłowych, w stosunku, który podany jest w podziale niżej zamieszczonym.

Wydanie zarządzeń, potrzebnych na przypadek, gdyby wybory odbywały się w kilku sekcjach terytorjalnie oddzielonych, pozostawia się c. k. Namieśtnictwu w Bernie.

Grupy przedsiębiorstw przemysłowych do odbycia wyborów i ogólną ilość asesorów sądu przemysłowego i ich zastępców, którą każda grupa wybierać ma po połowie z ciała wyborczego przedsiębiorców i z ciała wyborczego robotników, ustanawia się następująco:

Grupa I.

Wszystkie przedsiębiorstwa tkackie.

Klasa IX przedsiębiorstw i zatrudnień, przytoczonych w załączce J przepisu wykonawczego do I. części głównej ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, ogłoszonego reskryptem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 28. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 35:

20 asesorów,
12 zastępców.

Grupa II.

Przedsiębiorstwa handlowe.

Klasa XX, XXI, XXII i XXIII powyższego spisu:

12 asesorów,
8 zastępców.

Grupa III.

Wszystkie inne przedsiębiorstwa z wyjątkiem tkackich i handlowych:

24 asesorów,
12 zastępców.

W razie wątpliwości co do zaliczenia przedsiębiorstwa do jednej z wymienionych wyżej grup wzięć należy za podstawę alfabetyczny rejestr, dołączony do klasyfikacji przedsiębiorstw i zatrudnień (załączka J przepisu wykonawczego do I. części głównej ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220. ogłoszonego reskryptem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 28. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 35).

§ 6.

Zwrot wydatków w gotówce (§ 13 ustawy o sądach przemysłowych) przyznawać należy asesorom sądu przemysłowego i ich zastępcom, tudzież asesorom sądu odwoławczego z odpowiednim za-

stosowaniem postanowień §§ów 3 do 10, 15, 20, 21, 23 i 24 rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z dnia 17. września 1897, Dz. u. p. Nr. 221, o należnościach świadków i znawców w sporach cywilnych.

Wynagrodzenie za ubytek zarobku, należne asesorom i zastępcom ze stanu robotników, tudzież należące się według rozporządzenia ministerjalnego z dnia 5. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 165, asesorom i zastępcom z grona przedsiębiorców ustanawia się w kwocie 2 koron za pół dnia a w kwocie 4 koron za cały dzień, bez podziału dnia na drobniejsze części.

Za podstawę do wymierzania tego wynagrodzenia brać należy czas, przez który asesor był rzeczywiście pozbawiony zarobku; w szczególności liczyć należy przytem także czas drogi do sądu i z powrotem.

Call wlr.

Kosel wlr.

Bylandt wlr.

Klein wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I, Singerstraße 1. 26, także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1905** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I, Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniędzy, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
" 1850 "	10 " 50 "	" 1869 "	6 " — "	" 1888 "	8 " 40 "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1870 "	2 " 80 "	" 1889 "	6 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1871 "	4 " — "	" 1890 "	5 " 40 "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1872 "	6 " 40 "	" 1891 "	6 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1892 "	10 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1893 "	6 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1875 "	4 " — "	" 1894 "	6 " — "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1876 "	3 " — "	" 1895 "	7 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1877 "	2 " — "	" 1896 "	7 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1897 "	15 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1898 "	6 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1899 "	10 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1900 "	7 " — "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1882 "	6 " — "	" 1901 "	6 " — "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1883 "	5 " — "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1865 "	4 " — "	" 1884 "	5 " — "	" 1903 "	9 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1885 "	3 " 60 "	" 1904 "	5 " — "
" 1867 "	4 " — "	" 1886 "	4 " 60 "		

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana 10. lutego 1905.

Treść: **Nr 14.** Rozporządzenie, dotyczące ogłoszenia taryfy dla przewozu osób, pakunków, zwłok, zwierząt żywych i towarów na kolejach żelaznych.

14.

Rozporządzenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 10. lutego 1905,

dotyczące ogłoszenia taryfy dla przewozu osób, pakunków, zwłok, żywych zwierząt i towarów na kolejach żelaznych.

§ 1.

Na zasadzie i w wykonaniu postanowień zawartych:

w §ie 4 i 7 Regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852;

w §ie 10, lit. e) ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238;

w artykule IV ustawy z dnia 15. lipca 1877, Dz. u. p. Nr. 64, o maksymalnych taryfach dla przewozu osób na kolejach żelaznych;

w rozporządzeniu z dnia 16. listopada 1885, Dz. u. p. Nr. 162, dotyczącem terminu ogłaszania kolejowych taryf towarowych;

w artykule 11 układu międzynarodowego o obrocie towarów na kolejach żelaznych z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892;

w §ie 7 i 11, dalej w końcowych postanowieniach Regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207;

w §ie 5, l. 3. statutu organizacyjnego dla rządowej administracji kolejowej w królestwach i kra-

jach w Radzie państwa reprezentowanych, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1896;

jakoteż na zasadzie postanowień ustawowych, obowiązujących względem kolei lokalnych i kolei niższego rzędu

postanawia się pod względem ogłaszania taryf dla przewozu osób, pakunków, zwłok, żywych zwierząt i towarów na kolejach żelaznych (wraz z należącymi tutaj regulaminowemi i innemi postanowieniami) co następuje:

I. Przedmiot ogłoszeń.

§ 2.

Zarówno w wewnętrznym austriackim obrocie kolejowym jak i w obrocie kolejowym z Węgrami, z Bośnią i Hercegowiną i z zagranicą ogłaszać należy według obowiązujących obecnie przepisów:

1. taryfy nowo wprowadzane;
2. zmiany taryf (§ 3 i 4);
3. zestawienia skombinowanych stóp taryfowych (§ 5);
4. zniesienia taryf istniejących (§ 6).

§ 3.

(1) Przez zmiany taryf rozumieć należy w szczególności:

- a) zmiany i uzupełnienia istniejących taryf i stóp taryfowych wraz z opłatami na kolejach podjazdowych, jeżeli te ostatnie wliczone są do stóp taryfowych lub osobno obok taryfy wydrukowane;

b) przejście taryf ze szlaków konkurencyjnych na własną linię, o ile przejścia takiego nie ogłasza się pośród „Zniżeń taryfy w obrocie towarowym“, według przepisów, obowiązujących względem tych ostatnich;

c) sprostowania stóp taryfowych, które — w szczególności gdy chodzi o podwyższenia — zawsze jako takie określać należy, zaznaczając wyraźnie zaszłą pomyłkę (błąd drukarski czy rachunkowy).

(2) Późniejsze zastosowanie tańszego odprawa anizeli dokonane przez kolej w myśl objętych taryfą postanowień w tym względzie lub zatwierdzonych przez władze nadzorcze układów kolei żelaznych pomiędzy sobą, dopuszczalne jest bez osobnego ogłoszenia.

§ 4.

(1) Zmiany taryf następują:

- a) przez wydawanie dodatków, oznaczonych liczbami porządkowymi;
- b) przez nowe wydanie taryf, które — o ile to ze względu na wymagany nakład pracy wogóle jest dopuszczalne — skutecznie zawsze należy wtedy, gdy przez wydanie większej liczby dodatków przejrzystość taryf jest zagrożoną;
- c) przez obwieszczenia, jeżeli drobnostkowość przedmiotu nie uzasadnia dostatecznie wydania osobnego dodatku lub jeżeli odnośnej zmiany taryfy z powodu jej nagłości nie można odłożyć do wydania następującego dodatku. Dotyczy to naprzykład:

α) wprowadzenia, zniesienia, zmiany lub sprostowania poszczególnych postanowień taryfowych;

β) zniesienia lub sprostowania poszczególnych stóp taryfowych;

γ) wprowadzenia lub zmiany stóp taryfowych w poszczególnych relacjach, jeżeli stopy taryfowe opierają się na obowiązującej w odnośnym obrocie normalnej względnie związkowej podstawie lub też, jeżeli je przejęto ze szlaków konkurencyjnych (porównaj § 3 b).

Tego rodzaju zmiany taryf zamieszczać należy w najbliższym dodatku z wymienieniem pierwotnego terminu ich wprowadzenia.

(2) W taryfach zaznaczać należy w odpowiednim miejscu, że ewentualne zmiany taryf ogłaszane będą w Dzienniku rozporządzeń dla kolei żelaznych i żeglugi.

§ 5.

Przez zestawienia skombinowanych stóp taryfowych rozumieć należy takie pomocnicze a w pierwszym rzędzie do użytku organów kolejowych służące taryfy, z których przez skombinowanie istniejących stóp taryfowych, obowiązujących na jednej lub kilku kolejach żelaznych, zestawie można stopy taryfowe dla relacji, dla których albo zupełnie niema taryf bezpośrednich lub też których istniejące taryfy przewyższają znowu stopy taryfowe skądinąd pochodzące.

§ 6.

(1) Przez zniesienie istniejących taryf rozumieć należy:

a) zastąpienie ich nową taryfą;

b) zupełne uchylenie ich mocy obowiązującej, bez wprowadzenia nowych na ich miejsce.

(2) Częściowe zniesienie taryfy stanowi jej zmianę i podpada przeto postanowieniom §u 4.

(3) W przypadku zniesienia taryfy nie potrzeba wydawać osobnego dodatku do niej, zawierającego samo jej zniesienie.

(4) W taryfach zaznaczać należy w odpowiednim miejscu, że ewentualne zniesienie ich ogłoszone będzie w Dzienniku rozporządzeń dla kolei żelaznych i żeglugi.

II. Forma ogłoszeń.

§ 7.

Ogłoszenie następuje:

1. przez zapowiedź w publicznych pismach, względnie co do obwieszczeń [§ 4 (1) c)] przez umieszczenie ich w takich pismach (§ 8);

2. przez wyłożenie taryf, dodatków do nich i t. d. do wglądu publiczności (§ 9);

3. przez rozdawanie taryf i dodatków do nich między publiczność (§ 10);

4. przez wyliczenie uchylonych właśnie taryf i dodatków do nich w nowo wprowadzanych taryfach i dodatkach (§ 11).

§ 8.

1. Ogłaszanie w publicznych pismach.

(§ 7, 1.)

(1) Ogłaszanie w publicznych pismach należy:

a) względem ruchu lokalnego, do zarządu, który ruch utrzymuje, względnie do tego przedsiębiorstwa (korporacji, koncesjonariusza), którego własność odnośna linia kolejowa stanowi;

b) względem innego obrotu, do administracji prowadzącej zarząd, jeżeli jest austriacką, zresztą do zarządu, który ma obowiązek przedkładania odnośnych taryf austriackiej władzy nadzorczej.

(2) Ogłaszanie następować ma w każdym razie w Dzienniku rozporządzeń dla kolei żelaznych i żeglugi. [Względem ogłoszeń w innych pismach publicznych porównaj ustęp (11).]

(3) Ogłoszenia przeznaczone dla tego dziennika opatrywać należy dwoma napisami.

(4) Pierwszy napis zawierać ma — o ile chodzi o związkowe taryfy — nazwę związku, zresztą zaś firmę ogłaszającego, względnie wszystkich interesowanych zarządów kolejowych.

(5) Drugi napis zawierać ma krótkie oznaczenie przedmiotu ogłoszenia („Zaprowadzenie nowej taryfy . . .“, „Zniesienie taryfy . . .“, „Dodatek x do taryfy . . .“, „Wcielenie stacji do taryfy . . .“, „Zaprowadzenie nowych stóp towarowych“ i t. d.).

(6) Osnowa obejmować ma przedmiot ogłoszenia z wymienieniem rozpoczęcia jej mocy obowiązującej z wszelką możliwą dokładnością i w jak najzwięźlejszej formie.

W szczególności podać należy:

czy i którego dnia podwyższenia taryfy zaczną obowiązywać;

ewentualne równoczesne, zupełne lub częściowe zniesienie innych taryf lub dodatków do nich;

sprzedażną cenę lub też bezpłatność wydawnictwa taryfy, dodatku do niej etc.;

urząd, za którego pośrednictwem otrzymać można egzemplarze tych wydawnictw taryfowych.

Obwieszczenia w myśl §u 4 (1) c) zamieszczać należy w całej osnowie.

(7) W przyładkach §u 4 (1) c), lit. γ), należy względem obrotu towarów oznaczać okres ważności obwieszczenia „aż do odwołania, względnie aż do przeprowadzenia w drodze taryfowej, najpóźniej jednak do 1. lutego następnego roku kalendarzowego“, względem obwieszczeń zaś, ogłaszanych po 1ym październiku, najpóźniej po dzień 1. lutego o rok późniejszego roku kalendarzowego. Jak długo zmian taryfowych dokonanych przez obwieszczenia w myśl §u 4 (1) c) nie przeprowadzono w drodze taryfowej, należy je — o ile warunki ich dalszego

obowiązywania istnieją — z roku na rok odnawiać, przyczem obwieszczenia, ogłoszone w roku ubiegłym a dotyczące jednego i tego samego obrotu zebrać należy przeglądowo w jedno obwieszczenie zbiorowe i zamieścić je w Dzienniku rozporządzeń dla kolei żelaznych i żeglugi najpóźniej do dnia 1. lutego każdego roku.

(8) Ogłoszenia należy dokładnie datować a podpisem ogłaszającego je zarządu wtedy tylko zapatrywać, jeżeli obwieszczenie wydano imieniem kilku zarządów lub jakiegoś związku.

(9) Uchylając jakąś taryfę bez zastępowania jej inną, wydać należy osobne ogłoszenie w tym względzie.

(10) Ogłoszenia przeznaczone do opublikowania w Dzienniku rozporządzeń dla kolei żelaznych i żeglugi przesyłać należy do jego administracji; ogłoszenia te drukuje się w jednolitej formie w przeznaczonej na to kolumnie wspomnianego dziennika rozporządzeń.

(11) Ogłaszanie w innych pismach publicznych jakoteż formę jego pozostawia się ocenie każdego zarządu kolejowego, przyczem jednak uwzględniać należy odpowiednio te pisma, które statut spółki wymienia.

§ 9.

2. Wyłożenie do wglądu publiczności.

(§ 7, 2.)

Regulamin ruchu, jakoteż taryfy, dodatki do taryf i obwieszczenia [§ 4, (1) c)] względnie wydane o nich cyrkularze utrzymywać należy do wglądu publiczności tak w dyrekcji zarządu, interesowanego w tych taryfach, jakoteż także — o ile one dotyczą poszczególnych podlegających mu stacji — na tychże stacjach. Szczegół ten zaznaczyć należy w obwieszczeniu, które ma być przybitem na odpowiednim miejscu w odnośnych ekspedytach.

§ 10.

3. Rozdawanie między publiczność.

(§ 7, 3.)

(1) Należy mieć staranie o to, by na każdej stacji można było otrzymać dotyczące ją taryfy i dodatki do taryf, jeżeli już nie natychmiast, to przynajmniej na zamówienie, które jak najspieszniej ma być wykonanem.

(2) Na kartce tytułowej taryf i dodatków do nich wymienić należy urzędy, za których pośrednictwem egzemplarze tych wydawnictw można otrzymać, dalej cenę sprzedażną, względnie bezpłatne ich rozdawnictwo.

(3) Egzemplarze Regulaminu ruchu winne większe stacje mieć w pogotowiu na sprzedaż dla publiczności.

§ 11.

4. Wyliczenie uchylonych właśnie taryf i dodatków do nich w nowo wprowadzanych taryfach i dodatkach. (§ 7, 4.)

(1) W nowych taryfach i dodatkach do nich wymieniać należy dokładnie wszystkie te taryfy i dodatki do taryf, jakoteż wszystkie stopy taryf i postanowienia taryfowe, które się nowymi zastępuje lub które się w inny sposób zmienia albo zupełnie znosi.

(2) Znosząc większą część taryfy jakiejś, względnie jeżeli częściowe zniesienia już przedtem miały miejsce, należy wyraźnie nadmienić, które części pozostają jeszcze w mocy.

(3) Jeżeli częściowo już zniesiona taryfa przez nową taryfę zupełnie zniesioną zostanie, należy to całkowite zniesienie w nowej taryfie wyraźnie zaznaczyć; bezwarunkowo przeto niedostatecznym jest zaznaczenie uchylecia obowiązującej jeszcze reszty taryfy.

III. Terminy ogłoszeń.

§ 12.

Termin czternastodniowy.

(1) Ogłoszenie (§ 7, 1 do 3) następować winno w ogólności co najmniej na czternaście dni przed chwilą, z którą odnośne zarządzenie taryfowe ma uzyskać moc obowiązującą.

(2) Co do taryf dla nowo otwieranych kolei żelaznych stosuje się ten termin tylko do obwieszczenia w Dzienniku rozporządzeń dla kolei żelaznych i żeglugi.

(3) W przypadkach szczególnie nagłych może władza nadzorcza zezwolić na odpowiednie skrócenie tego terminu.

(4) Dla sprostowań taryfowych, zawierających niższenie, a przy widocznych pomyłkach drukarskich i rachunkowych także podwyższenie istniejących stóp taryfowych dla bezpośrednich cen jazdy, opartych w poszczególnych relacjach na normalnej podstawie lub przejętych ze szlaków konkurencyjnych, dalej dla zestawień skombinowanych stóp taryfowych, wreszcie dla rocznej repulikacji [§ 8 (7)] zmian taryfowych, dokonanych w myśl §u 4 (1) e) — niema przepisano terminu ogłoszenia.

§ 13.

Termin sześciotygodniowy.

(1) Zmiany taryf kolejowych, zawierające podwyższenie obowiązujących stóp taryfowych lub inne utrudnienia warunków przewozu, wchodzą w życie — o ile taryfy odnośnej nie wprowadzono tylko na czas ograniczony lub o ile podwyższenie to nie pochodzi wyłącznie ze sprostowań taryfy — nie przędzej jak po upływie sześciu tygodni po ogłoszeniu w Dzienniku rozporządzeń dla kolei żelaznych i żeglugi.

(2) Względem ostatniego przypadku, jakoteż względem innych rodzajów ogłoszenia, przepisanych w §ie 7, obowiązuje czternastodniowy termin, przewidziany w §ie 12 (1). [Porównaj jednak także § 12 (4).]

IV. Szczególne postanowienia dla kolei małych.

§ 14.

Zarządzenia taryfowe, wydawane przez koleje małe, ogłaszać należy co najmniej na ośm dni przed chwilą, w której nabierają mocy obowiązującej; pozatem stosują się postanowienia objęte tem rozporządzeniem także i do małych kolei.

Kolejom takim może władza nadzorcza ze względu na szczególne stosunki na każdorazową prośbę pozwalać na odstąpienia od tych postanowień.

V. Postanowienie końcowe.

Wskutek tego rozporządzenia, które z dniem 1. marca 1905 nabiera mocy obowiązującej, tracą ją: rozporządzenie c. k. Ministerstwa handlu z dnia 1. listopada 1890, L. 47510, Dz. rozp. Nr. 128, o ogłaszaniu taryf dla przewozu osób i towarów na kolejach żelaznych i zmiana jego, jakoteż rozporządzenie z dnia 15. grudnia 1892, L. 63072, Dz. rozp. Nr. 148, zawierające I. dodatek do pierwszego rozporządzenia, w końcu reskrypt c. k. Ministerstwa handlu z dnia 1. października 1894, L. 32396, Dz. rozp. Nr. 116, dotyczący prostowania widocznych omyłek drukarskich lub takichże omyłek rachunkowych w ogłoszonych taryfach.

Król węgierski Minister handlu, z którym się w tym względzie porozumiano, wydaje równocześnie odpowiednie zarządzenie dla kolei żelaznych w obrębie krajów korony węgierskiej.

Wittek wtr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 14. lutego 1905.

Treść: (№ 15 – 17.) 15. Traktat pomiędzy monarchią austriacko-węgierską i królestwem bawarskiem względem kilku połączeń kolejowych na obopólnej granicy. — 16. Rozporządzenie, zawierające zmianę rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. lutego 1896, o ustanowieniu sędziów polubownych z poza giełdy dla giełdowych sądów polubownych a mianowicie zmianę przepisów, wydanych dla czerniowieckiej giełdy zbożowej i towarowej. — 17. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia głównej komory w Simbach do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców.

15.

Traktat z dnia 22. listopada 1904

pomiędzy monarchią austriacko-węgierską i królestwem bawarskiem względem kilku połączeń kolejowych na wspólnej granicy.

(Zawarty w Monachium, dnia 22. listopada 1904, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość we Wiedniu, dnia 18. stycznia 1905; ratyfikacje wymieniono w Monachium dnia 31. stycznia 1905.)

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki,

Apostolski Król Węgierski; Król Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illyryjski; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Solnogradzki, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Śląski, Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd.

wiadomo czynimy:

Gdy Nasi pełnomocnicy i pełnomocnicy Jego królewskiej Mości Księcia Leopolda, Regenta królestwa bawarskiego, podpisali w dniu 22. listopada 1904 w Monachium traktat względem wybudowania kilku połączeń kolejowych na granicy monarchii austriacko-węgierskiej i królestwa bawarskiego, opiewający dosłownie jak następuje:

**Jego cesarska Mość Cesarz austriacki,
Król czeski itd. i apostolski Król węgierski**

i

**Jego królewska Wysokość Książę Leo-
pold, Regent królestwa Bawaryi, imieniem
Jego królewskiej Mości Króla,**

mianowali w celu wybudowania dalszych połączeń kolejowych pomiędzy obustronnymi obszarami państwowymi oraz w celu unormowania i ustalenia w drodze układu odnoszących się do tego stosunków, pełnomocnikami swymi:

**Jego cesarska Mość Cesarz austriacki,
Król czeski itd. i Apostolski Król węgierski:**

Swego tajnego radcę, nadzw. posła i uprawnionego ministra, Teodora hrabiego Zichy na Zich i Vásonykeó,

a

**Jego królewska Wysokość Książę Leo-
pold, Regent królestwa Bawaryi:**

Swego podkomorzego, radcę stanu, ministra królewskiego Domu i spraw zagranicznych, przewodniczącego rady ministrów Klemensa barona Podewils-Dürniz,

którzy po okazaniu i wzajemnem uznaniu swych pełnomocnictw ułożyli i z zastrzeżeniem ratyfikacji zawarli następujący traktat.

Artykuł I.

Wysokie strony kontraktujące postanowiły budowę połączeń kolejowych:

1. z Wallern do Waldkirchen;
2. z Reutte na Vils do Pfronten

zabezpieczyć według następujących postanowień.

Cesarsko-królewski rząd austriacki zabezpieczy wykonanie częściowej przestrzeni nowego połączenia kolejowego z Wallern do Waldkirchen pomiędzy istniejącą stacją Wallern albo innym odpowiednim punktem lokalnej kolei Strakonice—Winterberg—Wallern a granicą państwa pomiędzy Brandhäuser a Haidmühle oraz przestrzeni projektowanego połączenia kolejowego z Reutte na Vils do Pfronten, leżącej między Reutte a granicą państwa pod Schönbichl, a to w czasie, który uzna za odpowiedni, drogą udzielenia koncesyi przedsiębiorstwu prywatnym.

O zabezpieczeniu budowy wymienionych wyżej przestrzeni zawiadomi kaźdocześnie cesarsko-królewski rząd austriacki wezas królewski rząd bawarski, poczem tenże ostatni wybuduje łączące przedłużenia wspomnianych linii kolejowych od granicy państwa między Brandhäuser i Haidmühle do Waldkirchen i od granicy państwa pod Schönbichl do Pfronten na własny rachunek jako kolej państwową i przyspieszy budowę ich w ten sposób, by w mowie będące linie ile możności równocześnie z austriackimi przestrzeniami łączącymi były w ruch puszczzone.

Artykuł II.

Królewski rząd bawarski zastrzega sobie prawo wybudowania — na zasadzie ustawniczego umocowania i na rachunek państwa, w czasie dla niego dogodnym — kolei żelaznej z Berchtesgaden, ewentualnie w połączeniu z tamtejszą stacją król. bawarskich kolei państwowych, do obustronnej granicy w kierunku St. Leonhard-Drachenloch.

O zabezpieczeniu budowy przytoczonej tu kolei żelaznej zawiadomi królewski rząd bawarski wezas cesarsko-królewski rząd austriacki, poczem tenże ostatni udzieli solnogradzkiej spółce kolejowej i tramwajowej pozwolenia na budowę i utrzymywanie w ruchu przestrzeni od granicy do St. Leonhard-Drachenloch, leżącej na obszarze austriackim, a to w myśl postanowień Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. kwietnia 1885, Dz. u. p. Nr. 70.

Artykuł III.

Obydwa wysokie rządy postanawiają zgodnie z zastrzeżeniem, że przyjdzie do skutku osobny układ co do bliższych szczegółów w grę wchodzących — zezwolić na wybudowanie połączenia kolejowego z Garmisch-Partenkirchen na Mittenwald i Scharnitz do Insbruka lub do innego odpowiedniego punktu na linii kolejowej Insbruck—Landeck i popierać je w sposób, który kaźdy z nich uzna za stosowny.

Z tem samym zastrzeżeniem zamierzają obydwie wysokie rządy dopuścić i popierać budowę linii kolejowej z Garmisch-Partenkirchen na Lermoos do Reutte.

Artykuł IV.

Szczegółowe ustalenie linii kolejowych, jako też całego planu budowy i poszczególnych projektów budowy pozostawia się względem własnych obszarów ocenieniu kaźdego z wysokich rządów.

Ponieważ miejsce, w którym wymieniona w artykule I. kolej z Reutte do Pfronten granicę przekracza, wydelegowani w tym celu komisarze techniczni już ustalili, przeto obydwie wysokie rządy zatwierdzają układ, zawarty w tym względzie.

Natomiast miejsca, w których wymieniona w artykule I. kolej z Wallern do Waldkirchen, dalej oznaczone w artykułach II. i III. koleje przekraczać mają granicę, oznaczone będą dopiero w drodze wzajemnych układów przez obustronnych komisarzy.

W celu nabycia gruntów, potrzebnych pod budowę kolei żelaznych, oznaczonych w artykule I, II i III. udzielić należy przedsiębiorcom w każdym z obydwóch obszarów państwowych prawa wywłaszczenia według przepisów ustawowych, obowiązujących łącznie w odnośnych państwach.

Artykuł V.

Koleje, stanowiące przedmiot tego traktatu, mają być wybudowane jako koleje lokalne, względnie poboczne i opatrzone na razie tylko jednym torem całoliniowym. Gdyby później miała się okazać potrzeba wybudowania drugiego toru na jednej lub drugiej z tych linii kolejowych lub na poszczególnych częściowych ich przestrzeniach, albowiem potrzeba dalszego uzupełnienia pierwotnej budowy i urządzeń ruchu, podyktowanego wymogami regularnego obrotu, wejdą oba wysokie rządy, w celu porozumienia się w tym względzie, w dalsze układy.

Rozpięcie toru na kolejach, wymienionych w artykule I i II, wynosić ma zgodnie z kolejami, z którymi się łączą, 1-435 metra w świetle szyn.

Stosunki konstrukcyjne zamierzonych przestrzeni kolejowych i ich środki ruchu w ten sposób według zgodnych zasad ustalić należy, by obustronne przestrzenie kolejowe dawały możliwość wymiennego ruchu a w szczególności, by także ruch wozów mógł się odbywać wzajemnie bez przeszkody, względnie by ich można w ten sposób używać.

Środki ruchu (wozy) zbadane przez jeden z wysokich rządów dopuszczane będą bez ponownego badania także na przestrzeni kolejowej, leżącej na obszarze drugiego.

Ustalenie rozpięcia toru kolei, wymienionych w artykule III, zastrzega się późniejszemu porozumieniu obydwu wysokich rządów.

Artykuł VI.

Obydwie wysokie rządy zobowiązują się pozwolić na to, względnie zarządzić, by wymienione w artykułach I, II i III koleje w ich końcowych punktach połączono odpowiednio szynami z kole-

jami żelaznymi, istniejącymi tamże w danej chwili.

Artykuł VII.

Pełną zwierzchność państwową (a więc i wykonywanie władzy sądowniczej i policyjnej) nad granicznymi dworcami kolejowymi, jakoteż nad przestrzeniami kolejowymi między tymi dworcami i granicą, wreszcie nad liniami kolejowymi, przekraczającymi obustronną granicę, zastrzega się na każdym z obu obszarów wyłącznie odnośnemu rządowi terytorjalnemu.

Artykuł VIII.

Wysokie rządy zastrzegają sobie prawo ustanowienia komisarzy, których zadaniem będzie wykonywanie praw zwierzchnictwa i nadzoru, przysługujących rządowi nad przestrzeniami kolejowymi w granicach własnych obszarów i nad ruchem na nich; komisarze ci zastępować będą rządy swe w stosunkach ich z zarządami kolejowymi w tych wszystkich przypadkach, które nie nadają się do bezpośredniego sądowego lub policyjnego załatwienia przez właściwe władze państwowe.

Artykuł IX.

Wykonywanie prawa nadzoru nad zarządami kolejowymi, utrzymującymi ruch, spoczywa — bez naruszenia prawa zwierzchnictwa i nadzoru wysokich stron kontraktujących nad przestrzeniami, leżącymi na ich obszarze i nad utrzymywanym na nich ruchem — w ogólności w ręku tego rządu, na którego obszarze zarządy te mają swą siedzibę.

Artykuł X.

Policyę kolejową wykonywać będą pod nadzorem właściwych po temu władz w każdym z obu obszarów urzędnicy zarządu kolejowego, utrzymującego ruch na odnośnej przestrzeni kolejowej, w miarę przepisów i zasad, obowiązujących na odnośnym obszarze.

Na przestrzeniach wymienionej w artykule I kolei od wspólnej granicy do Reutte, leżących na obszarze austriackim, jakoteż w przypadku wprowadzenia przechodowego ruchu pociągów osobowych między Berchtesgaden i Solnogradem i między wspólną granicą i Solnogradem powołane będą także organy król. bawarskiego zarządu kolei państwowych (artykuł XVII) sprawujące służbę ruchu pociągowego i przewozowego we własnym zakresie działania do wykonywania policyi kolejowej.

Te same uprawnienia przysługiwać mają w ostatnim przypadku także organom austriackiego zarządu kolejowego, sprawującym służbę ruchu

pociągowego i przewozowego, względem leżącej na bawarskim obszarze przestrzeni kolejowej od wspólnej granicy do Berchtesgaden.

Artykuł XI.

Jeżeli austriacki przedsiębiorca obejmuje lub w przyszłości objąćby miał w całości lub częściowo budowę, względnie ruch na jednej lub drugiej linii kolejowej, będącej przedmiotem tego traktatu, w granicach bawarskiego obszaru lub niemiecki przedsiębiorca w granicach obszaru austriackiego, natenczas poddać się winien co do wszystkich pretensji do odszkodowania, pochodzących z budowy lub ruchu tej kolei, ustawom i sądownictwu tego państwa, w którym szkoda nastąpiła — z wyłączeniem pretensji do odszkodowania, powstałej z interesu przewozowego, zawartego z zarządem kolejowym, który ruchem kieruje lub z jedną z innych kolei, biorących udział w transporcie.

Artykuł XII.

Obywatele jednego z państw kontraktujących, powołani przez zarządy kolejowe do służby przy ruchu na przestrzeni leżącej na obszarze drugiego państwa, nie występują przez to ze związku państwowej swej ojczyzny.

Posady miejscowych urzędników z wyjątkiem naczelników stacyjnych, urzędników telegraficznych i tych, którzy upoważnieni są do poboru pieniędzy, należy jednak obsadzać ile możności swoimi obywatelami.

Wszyscy urzędnicy — bez różnicy miejsca zatrudnienia przy kolei — podlegają w sprawach dyscyplinarnych tylko władzy mianującej, zresztą zaś ustawom i władzom tego państwa, w którym leży ich stałe miejsce zamieszkania.

Artykuł XIII.

Rozkłady jazdy i taryfy ustanawia i zatwierdza ten rząd, na którego obszarze kierujący ruchem zarząd kolejowy ma siedzibę.

Artykuł XIV.

Postanowienia traktatowe, obowiązujące jednocześnie w interesie ułatwienia wzajemnego obrotu kolejowego między państwem niemieckim a monarchią austriacko-węgierską, stosują się także do połączeń kolejowych, objętych obecnym traktatem.

Obie wysokie strony kontraktujące obowiązują się mieć staranie o to:

1. by na kolejach żelaznych, będących przedmiotem tego traktatu, ile możności w połączeniu z pociągami graniczącymi z nią przestrzeni kolejowej

tyle przechodziło osobowych i towarowych pociągów, ile ich odnośny obrót będzie wymagał, oraz by inne warunki ruchu przystosowano do lokalnych wymogów obrotu;

2. aby kierujące ruchem zarządy wchodzących w grę kolei żelaznych nie sprzeciwiały się wprowadzeniu bezpośrednich transportów w osobowym i towarowym obrocie między omawianymi kolejami i graniczącymi z nimi przestrzeniami kolejowymi, jeżeli oba wysokie rządy uznają to w interesie obrotu za pożądane;

3. aby w mowie będące koleje żelazne zgłoszono do wpisu na listę kolei żelaznych, podlegających międzynarodowej umowie względem obrotu towarów na kolejach żelaznych.

Artykuł XV.

Wymiana ruchu na wymienionej w artykule I kolei z Wallern do Waldkirchen następować będzie na stacji Haidmühle, którą postawić należy na obszarze bawarskim, w bezpośredniej bliskości granicy.

Natomiast na linii kolejowej, wymienionej w artykule II, stanowić ma — bez naruszenia ewentualnego układu między obustronnymi zarządami kolejowymi co do ruchu przechodowych pociągów osobowych pomiędzy Berchtesgaden a Solnogradem i na odwrót — stację graniczną i wymienną, leżącą na obszarze austriackim stacja St. Leonhard-Draachenloch, którą ewentualnie odpowiednio przesunąć i przekształcić należy.

Ustanowienie stacji wymiany ruchu dla linii kolejowych, wymienionych w artykule III, zastrzega się dla każdej z tych linii późniejszemu układowi między obydwoma wysokimi rządami.

Dla budowy i urządzenia stacji granicznych wymiennych miarodajne są zasady, obowiązujące w granicach odnośnego obszaru państwowego.

Natomiast budowy, urządzenia ruchu, konstrukcyje budowlane nad powierzchnią ziemi i urządzenia sygnałowe na przestrzeniach od granicy do stacji wymiennych zgadzać się mają z temi urządzeniami, które pod tym względem przyjęte będą jako norma dla łączącej się z nimi przestrzeni zagranicznej.

Artykuł XVI.

Obydwa wysokie rządy oświadczają, że zgadzają się na to, by ruch na przestrzeniach od wspólnej granicy aż do stacji wymiany ruchu (artykuł XV) sprawowało przedsiębiorstwo zagranicznej przestrzeni łączącej.

Ułożenie warunków, pod którymi przedsiębiorstwo zagranicznej przestrzeni łączącej powierzyć

należy utrzymywanie ruchu na przestrzeni od granicy do stacyi wymiany ruchu, jakoteż dozwoleń współużywania stacyi wymiany ruchu, zastrzega się porozumieniu interesowanych zarządów kolejowych między sobą.

W braku zgody poddać się mają zarządy kolejowe poleceniom obu wysokich rządów, które one po poprzednim porozumieniu się wspólnie wydadzą.

W każdym jednak razie winien kierujący ruchem zarząd przyjąć wobec rządu sprawującego nadzór ścisłą gwarancję należytej konserwacji na własny koszt oddanej jej przestrzeni wraz z wszelkimi przynależnościami i odnowieniami, których prawidła administracyi odnośnego rządu terytorjalnego będą wymagały. dalej gwarancję oprocentowania w stosunku po 4 od sta rocznie kapitału zakładowego, którego właściciel przestrzeni dowodnie na nią użył, bez wliczenia jednak ewentualnych kosztów zgromadzenia kapitału i strat na kursie.

Koszta urządzeń i budowli na stacyach wymiennych łącznie ze służbowymi i mieszkalnymi pokojami dla zarządu kolejowego, celnego, pocztowego, telegraficznego i policyjnego, w rozmiarze, podyktowanym istotnymi wymogami obrotu na omawianej kolei, oprocentowywać ma na rzecz właściciela współkorzystający z tej stacyi zagraniczny zarząd kolejowy w stosunku współużywania po 4 od sta.

Te same zasady stosowane będą do tych rozszerzeń pierwotnych budowli kolejowych na przestrzeni aż do granicy i na stacyi wymiennej, które odnośny rząd terytorjalny w interesie obrotu uznałby za wskazane, lub którychby rząd obcego państwa zażądał dla jednej z gałęzi służbowych określonych w ustępie piątym.

Artykuł XVII.

Obydwa wysokie rządy przystają zgodnie na to, by przeprowadzanie pociągów i służbę przewozową na austriackiej przestrzeni kolei, wymienionej w artykule I od wspólnej granicy po Reutte wykonywał aż do odwołania w miejsce austriackiego przedsiębiorstwa król. bawarski zarząd kolei państwowych.

Tak samo zgadzają się obydwaj wysokie rządy na to, by na przestrzeniach kolejowych od wspólnej granicy pod St. Leonhard-Drachenloch do Berchtesgaden z jednej strony, a do Solnogradu z drugiej strony zaprowadzono przechodowy ruch pociągów osobowych.

Ułożenie warunków, pod którymi król. bawarski zarząd kolei państwowych objąć ma przepra-

wianie pociągów i służbę przewozową na austriackiej przestrzeni od granicy do Reutte, jak niemniej ewentualne zaprowadzenie bezpośredniego ruchu pociągów osobowych między Berchtesgaden i Solnogradem i na odwrót, zastrzega się porozumieniu obydwu zarządów kolejowych pomiędzy sobą.

W braku zgody poddać się mają zarządy kolejowe poleceniom, które oba wysokie rządy po poprzednim porozumieniu się wspólnie wydadzą.

Na wypadek, gdyby wspomniana wyżej przestrzeń kolejowa od wspólnej granicy do Reutte miała otrzymać bezpośrednie połączenie z jakąś austriacką koleją, zastrzega sobie cesarsko-królewski rząd austriacki prawo tej treści, że ruch na tej przestrzeni w pełnym rozmiarze albo sam obejmie albo powierzy go przedsiębiorstwu austriackiej kolei łączącej. W przypadku tym następować będzie wymiana ruchu na projektowanym na bawarskim terenie dworcu Pfronten-Steinach a pod względem ruchu na przestrzeni od granicy do wymiennej stacyi, jakoteż pod względem współużywania stacyi wymiany ruchu, znajdują analogiczne zastosowanie przepisy artykułu XVI.

Artykuł XVIII.

Na linii Reutte—Pfronten utworzyć należy bawarską komorę graniczną na projektowanej stacyi Pfronten-Steinach oraz otworzyć tamże również ekspozyturę austriackiej komory granicznej, która ma powstać w Reutte.

Te komory graniczne wyposażać należy uprawnieniami odprawczemi, odpowiadającemi stosunkom obrotu.

Obydwa wysokie rządy oświadczają gotowość rozszerzenia uprawnień powyższych komór, jak tylko i o ile rozwój ruchu tego będzie wymagał.

Królewski rząd bawarski oznajmia gotowość wysyłania na sześć wielkich targów bydła, odbywających się rok rocznie w Reutte, na swój koszt bawarskich organów celnych i weterynarskich, celem urzędzenia czasowej służby odprawczej i przeprowadzenia badań weterynarskich w Reutte.

Artykuł XIX.

Względem linii kolejowych z Wallern do Waldkirchen i z Berchtesgaden do St. Leonhard-Drachenloch, jakoteż ewentualnie względem linii kolejowych, omówionych w artykule III, zastrzega się ułożenie warunków i szczegółów celnego i innego nadzoru późniejszym układom obu wysokich rządów pod warunkiem, że szczególne stosunki

tych linii kolejowych pod względem budowy i ruchu znajdują uwzględnienie.

Artykuł XX.

Formalności rewizji cłowej i odprawiania pakunków podróżnych, towarów dowożonych i wywożonych, jakoteż cłowego nadzoru nad obrotem tranzytowym ułożyć mają w swoim czasie obustronni komisarze.

Baczyć przytem należy szczególnie na jak najdalej idące ułatwienie tranzytowego obrotu z Scharnitz na Garmisch-Partenkirchen do Lermoos i Reutte i stąd na Garmisch-Partenkirchen do Scharnitz.

Artykuł XXI.

Obowiązujące obecnie, względnie w przyszłości ułożyć się mające postanowienia względem wykonywania policyi paszportowej i nad obcymi stosować należy także do połączeń kolejowych, stanowiących przedmiot tego traktatu.

Urzędowy zakres działania urzędników policyjnych, których ewentualnie obcy rząd stacjonować będzie na granicznych stacyach kolejowych, unormują oba wysokie rządy w drodze osobnego porozumienia.

Oдноśne układy wdrożyć należy co najmniej na trzy miesiące przed rozpoczęciem ruchu na odnośnej kolei i ukończyć je ile możności zupełnie jeszcze przed otwarciem ruchu.

Artykuł XXII.

Służbę pocztową i telegraficzną unormują obustronne rządy pocztowe i telegraficzne w drodze osobnego porozumienia.

W razie wybudowania lub wprowadzenia w ruch przedłużonej przestrzeni na obcem terytorium, winien kierujący ruchem zarząd przyjąć na się wszelkie zobowiązania i świadczenia, które nań w interesie służby pocztowej i telegraficznej włoży właściwa dla odnośnego obszaru administracya.

Artykuł XXIII.

Obydwa wysokie rządy nie obciążą ruchu na leżących na ich obszarze przestrzeniach kolei, omawianych w artykułach I i II żadnymi innymi lub wyższymi opłatami aniżeli te, które kolejowy ruch utrzymywany przez zagraniczne rządy kolejowe z reguły ponosi, o ile jak długo ruch ten utrzymywać będzie obcy zarząd kolejowy.

Artykuł XXIV.

Gdyby w czasie późniejszym miała zajść zmiana w stosunkach własności przestrzeni, stanowiących przedmiot tego traktatu — o ile je przedsiębiorstwa prywatne wybudują — a to wskutek ich wykupienia lub przejścia ich na państwo inną drogą, alboważ gdyby odnośny rząd terytorjalny objął ruch na wspomnianych przestrzeniach, bez nabycia ich na własność, pozostaną mimo to postanowienia tego traktatu bez zmiany w mocy.

Artykuł XXV.

Traktat ten przedłożony być ma obustronnie do Najwyższego zatwierdzenia, a wymiana odnośnych dokumentów ratyfikacyjnych ma nastąpić jak najrychlej w Monachium.

W dowód czego umieścili pełnomocnicy na dwóch wygotowaniach traktatu swe podpisy i pieczęcie.

Działo się w Monachium, dnia 22. listopada 1904.

Theodor hr. Zichy wkr.

Klemens br. Podewils wkr.

Po zbadaniu wszystkich artykułów tego traktatu uznaliśmy go i potwierdziliśmy i przyrzekamy cesarskiem i królewskiem słowem Naszem w imieniu Naszem i Naszych następców, że go w całej osnowie zachowywać wiernie będziemy i zachowywać każemy.

W dowód czego podpisaliśmy własnoręcznie ten dokument i kazaliśmy wycisnąć na nim naszą pieczęć.

Działo się we Wiedniu, dnia 18. stycznia w roku zbawienia tysiąc dziewięćset piątym, Naszego panowania pięćdziesiątym siódmym.

Franciszek Józef wkr.

Agenor hr. Gołuchowski wkr.

Z najwyższego rozkazu Jego cesarskiej i królewskiej Apostolskiej Mości:

Jan v. Mihalovich wkr.,
c. i k. radca nadworny i ministeryalny.

Traktat powyższy ogłasza się jako obowiązujący w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

We Wiedniu, dnia 9. lutego 1905.

Gautsch wkr.
Call wkr.

Wittek wkr.
Kosel wkr.

16.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości, skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 1. lutego 1905,

zawierające zmianę rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. lutego 1896, Dz. u. p. Nr. 28 o ustanowieniu sędziów polubownych z poza giełdy dla giełdowych sądów polubownych a mianowicie zmianę przepisów, wydanych dla czerniowieckiej giełdy zbożowej i towarowej.

W wykonaniu artykułu XVI ustawy wprowadzonej do ustawy o postępowaniu w sprawach cywilnych z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 112, rozporządza się co następuje:

§ 1.

Zmienia się ostatni ustęp §u 1, rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. lutego 1896, Dz. u. p. Nr. 28, a ustęp ten ma brzmieć:

8. Dla sądu polubownego czerniowieckiej giełdy zbożowej i towarowej, przez krajową radę rolniczą w Czerniowcach i Izbę handlową i przemysłową w Czerniowcach.

§ 2.

Mianowanie sędziów polubownych, których obecnie umieścić ma na liście krajowa rada rolnicza w Czerniowcach, nastąpić ma w ciągu 30 dni po obwieszczeniu tego rozporządzenia.

Call wkr.
Buquoy wkr.

Kosel wkr.
Klein wkr.

17.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. lutego 1905,

dotyczące upoważnienia głównej komory w Simbach do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców.

C. k. główną komorę w Simbach upoważnia się do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców w miarę art. VIII., l. 7, ustępu 1 i art. IX, l. 1, ustępów 2 i 3 ustawy z dnia 25. maja 1882, zawierającej taryfę cłową.

Kosel wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1905 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
" 1850 "	10 " 50 "	" 1869 "	6 " — "	" 1888 "	8 " 40 "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1870 "	2 " 80 "	" 1889 "	6 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1871 "	4 " — "	" 1890 "	5 " 40 "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1872 "	6 " 40 "	" 1891 "	6 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1892 "	10 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1893 "	6 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1875 "	4 " — "	" 1894 "	6 " — "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1876 "	3 " — "	" 1895 "	7 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1877 "	2 " — "	" 1896 "	7 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1897 "	15 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1898 "	6 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1899 "	10 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1900 "	7 " — "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1882 "	6 " — "	" 1901 "	6 " — "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1883 "	5 " — "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1865 "	4 " — "	" 1884 "	5 " — "	" 1903 "	9 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1885 "	3 " 60 "	" 1904 "	5 " — "
" 1867 "	4 " — "	" 1886 "	4 " 60 "		

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozesłana dnia 15. lutego 1905.

Treść: 18. Reskrypt, dotyczący wycofania banknotów dziesięcio-koronowych z datą 31. marca 1900 i emisji banknotów dziesięcio-koronowych z datą 2. stycznia 1904.

18.

Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 14. lutego 1905,

dotyczący wycofania banknotów dziesięcio-koronowych z datą 31. marca 1900 i emisji banknotów dziesięcio-koronowych z datą 2. stycznia 1904.

Według zamieszczonego poniżej obwieszczenia wycoła i ściągnie bank austriacko-węgierski będące obecnie w obiegu banknoty dziesięcio-koronowe z datą 1. marca 1900 — uwzględniając postanowienia, zawarte w tem obwieszczeniu a wydane na zasadzie artykułu 89 statutu banku austriacko-węgierskiego, Dz. u. p. Nr. 176 z r. 1899 — i rozpocznie w dniu 25. lutego 1905 emisję banknotów dziesięcio-koronowych z datą 2. stycznia 1904

Kosel wlr.

Obwieszczenie,

dotyczące emisji banknotów 10cio-koronowych banku austriacko-węgierskiego z datą 2. stycznia 1904 oraz wycofania z obiegu banknotów 10cio-koronowych z datą 31. marca 1900.

Z dniem 25. lutego 1905 rozpocznie bank austriacko-węgierski wydawać w swoich zakładach głównych we Wiedniu i w Budapeszcie, jakoteż we wszystkich filiach, banknoty 10cio-koronowe z datą 2. stycznia 1904.

Opis tych nowych banknotów ogłasza się w dodatku do tego obwieszczenia.

Obecnie w obiegu będące banknoty 10cio-koronowe z datą 31. marca 1900 zostaną wycofane z obiegu i ściągnięte.

W myśl rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. września 1899, Dz. u. p. Nr. 176, część II, rozdział 4. i w myśl artykułu XXXIV ustawy węgierskiej z roku 1899, emisja banknotów 10cio-koronowych ograniczoną jest do 160 milionów koron; bank austriacko-węgierski obowiązany jest przeto, w myśl artykułu 88 statutów bankowych, do wydawania na żądanie okaziciela banknotów tej kategorii w zamian za banknoty innych kategorii, tylko w miarę tego kontyngentu.

Banknoty 10cio-koronowe z datą 2. stycznia 1904 wydawać będą zakłady główne i filie banku austriacko-węgierskiego tylko w miarę ściągnięcia banknotów 10cio-koronowych z datą 31. marca 1900 i reszty znajdujących się jeszcze w obiegu not państwowych po 5 zł. w. a. z datą 1. stycznia 1881 i po 50 zł. w. a. z datą 1. stycznia 1884.

Rząd królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych i rząd krajów korony węgierskiej postanowiły co do ściągnięcia wycofanych banknotów 10cio-koronowych w porozumieniu z radą jeneralną banku austriacko-węgierskiego, co następuje:

Znajdujące się obecnie w obiegu banknoty 10cio-koronowe, z datą 31. marca 1900, przyjmować będą zakłady główne i filie banku austriacko-węgierskiego do zapłaty względnie wymiany do 28. lutego 1907 tak, że z dniem 28. lutego 1907 upływa ostatni termin do ściągnięcia tych banknotów.

Od tej chwili będą zakłady banku austriacko-węgierskiego przyjmować te wywołane banknoty już tylko w drodze wymiany.

Po dniu 28. lutego 1913 bank austriacko-węgierski nie jest więcej obowiązany (artykuł 89 statutu) do wykupna lub wymiany wywołanych banknotów 10cio-koronowych z 31. marca 1900.

We Wiedniu, dnia 14. lutego 1905.

Bank austriacko-węgierski.

Biliński
gubernator.

Wolfrum
członek Rady generalnej.

Pranger
sekretarz generalny.

(Załączka.)

Opis banknotu 10cio-koronowego banku austriacko-węgierskiego z roku 1904.

Banknoty 10cio-koronowe banku austriacko-węgierskiego z dnia 2. stycznia 1904 są 135 milimetrów szerokie, a 80 milimetrów wysokie, wykonane na papierze bez znaków wodnych i zawierają w druku podwójnym na jednej stronie tekst niemiecki, a na drugiej węgierski.

Właściwy obraz banknotu, 125 milimetrów szeroki, a 70 milimetrów wysoki, wykonany w kolorze fioletowym, składa się z dwóch równo do siebie przystających części. Na lewej niemieckiej stronie okazuje się w prostokątnej wężykowatej obwódce u góry obrazu w środku, tarcza z cesarskim orłem austriackim, pod którym znajduje się tekst niemiecki. Pod tekstem widać w środku wężykowatą rozetę, do której z prawej i lewej strony przytykają w ośmiu językach krajowych, podane napisy imiennej wartości banknotu, mianowicie 10 koron, a to w następującym porządku:

z lewej strony słowa: z prawej strony słowa:

DESET KORUN	DESET KRON
DZIESIĘĆ KORON	DESET KRUNA
ДЕСЯТЬ КОРОН	ДЕСЕТ КРУНА
DIECI CORONE	ZECE COROANE

Na stronie węgierskiej umieszczono, zamiast cesarskiego orła austriackiego, herb krajów korony węgierskiej, a w miejsce wartości imiennej w różnych językach wartość imienną tylko w języku węgierskim słowami: „Tiz korona“.

Prawa część, ograniczona wężykowatą, prostokątną, równą, wąską obwódką z białych linii ma w obu górnych rogach po jednej okrągłej tarczy,

w których w białym kolorze na ciemnym tle znajduje się cyfra „10“. Te dwie tarcze łączy wstęga, na której również w białym kolorze na ciemnym tle widać na niemieckiej stronie słowa: „Zehn Kronen“, a na węgierskiej stronie słowa: „Tiz korona“. W środku obwódki znajduje się w okrągłym wycięciu idealna głowa dziecięca, do której z góry, z prawej, z lewej strony i z dołu w środku przytykają wężykowate rozety na wężykowatym tle, stopniowaniem w cieniu.

Między dolną środkową rozetą, a obwódką jest tablica, na której białym pismem na ciemnym tle, tak na niemieckiej jak i na węgierskiej stronie, umieszczono przepis karny opiewający: „Die Nachmachung der Banknoten wird gesetzlich bestraft“, względnie: „A bankjegyek utánzása a törvény szerint büntetetik“.

Pstre pole tworzy wypukło-ornamentalne tło, przedstawiające na przemian, prostokątne ozdobne rysunki i cyfrę „10“. To tło mieści w środku pola wielką cyfrę „10“ i jest w tem miejscu czysto czerwone.

Oznaczenie seryi znajduje się na stronie niemieckiej, a oznaczenie liczby na stronie węgierskiej, w kolorze zielonym, a to po prawej i po lewej stronie odnośnych herbów.

Tekst banknotu wraz z firmą banku, umieszczony na tle obrazu, opiewa na stronie niemieckiej:

„Die Oesterreichisch-ungarische Bank zahlt gegen diese Banknote bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest sofort auf Verlangen

Zehn Kronen

in gesetzlichem Metallgelde. Wien, 2. Jänner 1904.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK.

Biliński
Gouverneur.

Schoeller
Generalrat

Pranger
Generalsekretär.

na stronie węgierskiej:

„Az Osztrák-magyar bank e bankjegyért bárki kívánságára azonnal fizet bécsi és budapesti főintézetéinél

Tiz korona

törvényes ércpénzt. Bécs, 1904. január 2-án.

OSZTRÁK-MAGYAR BANK

Biliński
kormányzó.

Schreiber
főtanácsos.

Pranger
vezértitkar.

We Wiedniu, dnia 14. lutego 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć IX. — Wydana i rozesłana dnia 23. lutego 1905.

Treść: (№ 19—23.) 19. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości zaliczenie wyższej szkoły leśnictwa dla austriackich krajów alpejskich w Bruck nad Murem, pod względem wykazywania naukowego uzdolnienia do służby jako jednoroczny ochotnik, w poczet ośmioklasowych, publicznych, lub też prawem publiczności wyposażonych szkół średnich. — 20. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia ekspozytury król. węgierskiej komory głównej Zimony, przy przeprawie w Kupinovo. — 21. Rozporządzenie, dotyczące wyrobu przyborów ze złota i srebra, przeznaczonych do wywozu poza obręb cłowy. — 22. Rozporządzenie do wykonania ustawy z dnia 7. maja 1874, o dodatkach do funduszu religijnego za dziesięciolecie 1901 do 1910. — 23. Obwieszczenie, dotyczące wygaśnięcia Najw. koncesyi z dnia 19. września 1857, dla szlaku kolei parowozowej z Zittau do Reichenberg, o ile ten leży na terytorium austriackiem.

19.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 12. stycznia 1905,

którem podaje się do wiadomości zaliczenie wyższej szkoły leśnictwa dla austriackich krajów alpejskich w Bruck nad Murem, pod względem wykazywania naukowego uzdolnienia do służby jako jednoroczny ochotnik, w poczet ośmioklasowych, publicznych, lub też prawem publiczności wyposażonych szkół średnich.

Na zasadzie § 25. ustawy o służbie wojskowej, zalicza się w porozumieniu z dotyczącymi Ministerstwami, wyższą szkołę leśnictwa dla austriackich krajów alpejskich w Bruck nad Murem, pod względem wykazywania naukowego uzdolnienia do służby jako jednoroczny ochotnik, w poczet ośmioklasowych, publicznych, lub też prawem publiczności wyposażonych szkół średnich.

W ten sposób uzupełnia się dodatek II b przepisów o służbie wojskowej, część 1., ogłoszonych tutejszem rozporządzeniem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45.

Weltersheimb wtr.

20.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 31. stycznia 1905,

dotyczące ustanowienia ekspozytury król. węgierskiej komory głównej Zimony, przy przeprawie w Kupinovo.

Według doniesienia król. węgierskiego Ministerstwa skarbu ustanowiono przy przeprawie w Kupinovo, ekspozyturę król. węgierskiej komory głównej Zimony, z upoważnieniem do ekspedowania poszczególnych — po myśli konwencji handlowej ze Serbią — wolnych od opłaty cłowej towarów w pogranicznym obrocie.

Kosel wtr.

21.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. lutego 1905,

dotyczące wyrobu przyborów ze złota i srebra, przeznaczonych do wywozu poza obręb cłowy.

W częściowej zmianie punktu 5. reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1866, Dz.

u. p. Nr. 149 wydaje się w celu wykonania § 19. cesarskiego rozporządzenia z dnia 26. maja 1866, Dz. u. p. Nr. 75, następujące postanowienia:

1. Przybory ze złota i srebra niecechowane, przeznaczone do wywozu poza obręb cłowy, można wyrabiać także z mniejszą, jak najniższą dla krajowego obrotu ustanowioną zawartością.

2. Przed wyrobieniem jednak takich niewytrzymujących próby przyborów, należy donieść o tem odnośnemu urzędowi cechowniczem z podaniem liczby, gatunku i wagi sztuk, jakoteż przeciągu czasu, w którym ma się je wyrobić, a nie wolno przed otrzymaniem zezwolenia rozpoczynać wyrobu. Po otrzymaniu doniesienia rozstrzyga urząd cechowniczy o tem według własnej oceny i może każdego czasu udzielone pozwolenie odwołać.

3. Wyroby takie można wywozić tylko pod kontrolą właściwego urzędu cechowniczego. W tym celu mają być przybory przedłożone wraz z dokładnym spisem, zawierającym wszystkie potrzebne wyszczególnienia; zresztą należy przy tem postępować według punktu 5. reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 149.

4. Również należy przesłać odnośnemu urzędowi cechowniczem z dołączeniem spisu, zepsute lub niewywiezione przybory tego gatunku w celu rozbicia. Tak samo ma się donieść niezwłocznie o niezrealizowaniu wyrobu oznajmionych już przyborów.

5. Obowiązkiem strony następnie jest, tak materiał do roboty, jak i gotowe, do wywozu przeznaczone przybory, osobno zamknięte przechowywać i tak dla wyrobu, jak i wydawania takich, nie wytrzymujących próby towarów, prowadzić dokładną notatkę, która się ma ściśle zgadzać z przedłożonymi urzędowi cechowniczem, pod 2, 3 i 4 podanymi wykazami i również zawierać liczbę, gatunek i wagę tak wyrobionych jak i za granicę wywiezionych lub zepsutych towarów.

6. Jeżeli organy kontrolne, przez urząd cechowniczy wydelegowane, uznają przy rewizji skład towarów za niezgodny z zapiskami pod 5 podanymi, lub też z wykazami urzędowi cechowniczem przedłożonymi, szczególnie, jeżeli braku nie można należycie uzasadnić wywozem za granicę lub w jaki inny sposób, natenczas można, i to nawet natychmiast, odwołać zezwolenie na wyrób nie wytrzymujących próby przyborów ze złota i srebra do wywozu przeznaczonych.

7. W razie niestosowania się do postanowienia, podanego w tem rozporządzeniu, lub też puszczenia w obrót w kraju przyborów ze złota i srebra tego gatunku, podlega zresztą wyrób nie wytrzymujących próby przyborów ze złota i srebra postanowieniom karnym rozporządzenia cesarskiego z dnia 26. maja 1866, Dz. u. p. Nr. 75.

Rozporządzenie to nabywa mocy obowiązującej z dniem 1. marca 1905.

Kosel wlr.

22.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 11. lutego 1905

wydane w celu wykonania ustawy z dnia 7. maja 1874, Dz. u. p. Nr. 51, o dodatkach do funduszu religijnego za dziesięciolecie 1901 do 1910.

Wymiar dodatków do funduszu religijnego za dziesięciolecie 1901—1910, ma się aż do dalszego zarządzenia odbywać przy analogicznem zastosowaniu postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. sierpnia 1881, Dz. u. p. Nr. 112 tak, że w miejsce §u 6, alinea 2, tego rozporządzenia zostanie ze względu na nową od roku 1898 obowiązującą ustawę o podatku osobistym, ogłoszone nowe postanowienie w rozporządzeniu dodatkowem, dalej, że powołany w §ie 2, alinea 2, reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 26. lipca 1880, Dz. u. p. Nr. 102, ma być zastąpiony rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 14. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 120, dotyczącem wyjawienia majątku, podlegającego ekwiwalentowi należności za VI. dziesięciolecie i że po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. czerwca 1892, Dz. u. p. Nr. 110, dochód płynący z gruntu lub ziemiopłodów należy oznaczyć natychmiast po datach katastralnych, zestawionych dla podatku gruntowego.

W końcu we wszystkich tych postanowieniach przytoczonego rozporządzenia ministeryalnego, którym służy za podstawę stan z dnia 1. stycznia 1881, ma naturalnie w miejsce jego obowiązywać stan z dniem 1. stycznia 1901.

Hartel wlr.

Kosel wlr.

23.**Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 17. lutego 1905,**

dotyczące wygaśnięcia Najw. koncesyi z dnia 19. września 1857, Dz. rozp. M. h. Nr. 67, dla szlaku kolei parowej z Zittau do Reichenberg, o ile tenże leży na terytoryum austriackiem.

Gdy c. k. rząd austriacki stosownie do artykułu I. konwencyi państwowej z dnia 26. kwietnia 1904, Dz. u. p. Nr. 90, zawartej między austriacko-węgierską monarchią a królestwem saskiem udzielił swego pozwolenia na objęcie szlaków Towarzystwa kolei żelaznej Zittau—Reichenberg na własność państwa saskiego i według uwiadomienia król.

saskiego rządu, czynność prawna uzasadniająca to nabycie własności z dniem 1. stycznia 1905 nabrała mocy obowiązującej, uznaje się stosownie do artykułu II. powołanej konwencyi państwowej Najw. koncesyę z dnia 19. września 1857, Dz. rozp. M. h. Nr. 67, dla szlaku kolei parowej z Zittau do Reichenberg, o ile tenże przypada na terytoryum austriackie, za wygasłą.

Począwszy od wymienionego wyżej czasu, ruch kolei żelaznej Zittau—Reichenberg, na części szlaku leżącej na terytoryum austriackiem utrzymywać będzie, na zasadzie odnośnych postanowień (artykuł III. do XVI. włącznie) wspomnianej konwencyi państwowej, zarząd królewsko saskich kolei państwowych, w imieniu i na rachunek państwa saskiego.

Wittek wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I, Singerstraße 1. 26, także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Przenumerata na cały rocznik 1905 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Przenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I, Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy przyniosą przynależną kwotę zapłaconą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . . . 4 K 20 ^h	Rocznik 1868 za . . . . . 4 K — ^h	Rocznik 1887 za . . . . . 5 K — ^h
" 1850 " . . . . . 10 " 50 "	" 1869 " . . . . . 6 " — "	" 1888 " . . . . . 8 " 40 "
" 1851 " . . . . . 2 " 60 "	" 1870 " . . . . . 2 " 80 "	" 1889 " . . . . . 6 " — "
" 1852 " . . . . . 5 " 20 "	" 1871 " . . . . . 4 " — "	" 1890 " . . . . . 5 " 40 "
" 1853 " . . . . . 6 " 30 "	" 1872 " . . . . . 6 " 40 "	" 1891 " . . . . . 6 " — "
" 1854 " . . . . . 8 " 40 "	" 1873 " . . . . . 6 " 60 "	" 1892 " . . . . . 10 " — "
" 1855 " . . . . . 4 " 70 "	" 1874 " . . . . . 4 " 60 "	" 1893 " . . . . . 6 " — "
" 1856 " . . . . . 4 " 90 "	" 1875 " . . . . . 4 " — "	" 1894 " . . . . . 6 " — "
" 1857 " . . . . . 5 " 70 "	" 1876 " . . . . . 3 " — "	" 1895 " . . . . . 7 " — "
" 1858 " . . . . . 4 " 80 "	" 1877 " . . . . . 2 " — "	" 1896 " . . . . . 7 " — "
" 1859 " . . . . . 4 " — "	" 1878 " . . . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . . . 15 " — "
" 1860 " . . . . . 3 " 40 "	" 1879 " . . . . . 4 " 60 "	" 1898 " . . . . . 6 " — "
" 1861 " . . . . . 3 " — "	" 1880 " . . . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . . . 10 " — "
" 1862 " . . . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . . . 4 " 40 "	" 1900 " . . . . . 7 " — "
" 1863 " . . . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . . . 6 " — "	" 1901 " . . . . . 6 " — "
" 1864 " . . . . . 2 " 80 "	" 1883 " . . . . . 5 " — "	" 1902 " . . . . . 7 " 50 "
" 1865 " . . . . . 4 " — "	" 1884 " . . . . . 5 " — "	" 1903 " . . . . . 9 " — "
" 1866 " . . . . . 4 " 4) "	" 1885 " . . . . . 3 " 6) "	" 1904 " . . . . . 5 " — "
" 1867 " . . . . . 4 " — "	" 1886 " . . . . . 4 " 60 "	

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część X. — Wydana i rozesłana 24. lutego 1905.

Treść: № 24. Rozporządzenie, dotyczące się wyrobu i użycia acetylenu, tudzież obrotu karbidem wapniowym (calciumkarbid).

24.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, handlu, kolei żelaznych i rolnictwa z dnia 17. lutego 1905,

tyczące się wyrobu i użycia acetylenu, tudzież obrotu karbidem wapniowym (calciumkarbid).

Na mocy ustawy przemysłowej, ogólnej ustawy górniczej, sanitarnej ustawy państwowej z dnia 30. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68, i ustawy z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 134, zawierających zarządzenia przeciw używaniu środków wybuchowych w sposób dla ogółu niebezpieczny, wydaje się ze względów publicznych tu w rachubę wchodzących, następujące zarządzenia co do wyrobu i użycia acetylenu, tudzież obrotu karbidem wapniowym z zastrzeżeniem — w miarę dalszych doświadczeń — koniecznych uzupełnień i zmian:

A. O karbidzie wapniowym.

§ 1.

Zbiorniki na wapień.

Karbid wapniowy wolno wprowadzać w obrót lub przechowywać tylko w szczelnie zamkniętych, wody nie przepuszczających zbiornikach.

Zbiorników tych nie wolno wyrabiać z miedzi lub innych kruszców, które z acetylenem dają połączenia wybuchowe, następnie muszą być zbiorniki te, jeżeli więcej jak 10 kilogramów karbidu wapniowego zawierają, opatrzone napisem o głoskach

w oczy wpadających: „Karbid wapniowy! Trzymać zawsze w szczelnem zamknięciu i zdala od wilgoci!“

Zalutowane zbiorniki z karbidem otwierać wolno tylko w drodze mechanicznej, bez używania przyrządów do rozlutowywania.

Jeżeli nie cała ilość w zbiorniku zawarta ma być naraz użyta, dobywać należy z niego karbid wapniowy, tylko w miarę każdorazowej potrzeby i zbiornik znowu zamknąć lub przykryć.

Zbiorniki z karbidem należy trzymać na składzie tak, by się do nich woda dostać nie mogła.

§ 2.

Przechowywanie w budynkach mieszkalnych.

W ilości do 300 kilogramów wolno trzymać karbid wapniowy w budynkach mieszkalnych, jednakże tylko w zbiornikach, zawierających najwięcej po 110 kilogramów (dozwolone przekroczenie normalnego opakowania 100 kilogramów).

Lokale na przechowanie karbidu wapniowego muszą być jak najlepiej zabezpieczone od dostępu wilgoci. Piwnice są wykluczone.

§ 3.

Przechowywanie w lokalach w których są przyrządy.

W lokalach, w których są ustawione przyrządy do wyrobu gazu acetylenowego, nie ma być z reguły więcej na składzie, nad pięciokrotne dzienne zapotrzebowanie karbidu wapniowego, aż do ilości 300 kilogramów w zbiornikach o zawartości co najwięcej 110 kilogramów.

Przechowywanie karbidu wapienia w wyżej oznaczonych lokalach w ilości, pięciokrotne zapotrzebowanie dzienne przekraczającej, jest tylko wtedy dopuszczalne, jeżeli karbid wapienia w nie więcej jak dwóch zbiornikach się trzyma. Tych zbiorników równocześnie otwierać nie wolno i nie mogą one mieć większej zawartości, jak po 110 kilogramów.

§ 4.

Składy karbidu.

Jeżeli karbid wapniowy ma zostawać na składzie w ilościach większych niż 300 kilogramów do najwięcej 1000 kilogramów, trzeba go umieszczać — wyjąwszy przypadek z § 6 — tylko w umyślonych, odosobnionych lokalach, które muszą być od mieszkalnych albo do trwałego pobytu ludziom służących ubikacji całkiem murami oddzielone. Do tych składów nie ma mieć dostępu wilgoć ani woda, muszą być jasne i nie mają zawierać żadnego rodzaju palenisk i dymników. Sztucznie oświetlać można tylko zewnątrz przez szczelnie zamkniętą taflę szklaną (okno). Składy karbidu muszą mieć należytą wentylację; otwory wentylacyjne nie mogą być opatrzone żadnymi przyrządami do zamykania i mają być tak urządzone, żeby deszcz i śnieg nie mogły się nimi dostać a ewentualnie powstający gaz acetylenowy mógł uchodzić bez niebezpieczeństwa, nawet z najwyższych miejsc lokalu. Drzwi składów karbidu wapniowego powinny się otwierać na zewnątrz. Ubikacje piwniczne są od użycia na skład karbidu wykluczone. Zbiorniki na karbid należy tak ustawiać, ażeby się same nie mogły stoczyć.

Wchodzenie do składów karbidu ze światłem, jakoteż palenie tytoniu i wszelka manipulacja z przedmiotami palnymi jest w nich zakazana. Na drzwiach wchodowych należy umieścić następujący wyraźnie widzialny napis: „Skład karbidu! Wchodzenie ze światłem, jakoteż wszelka manipulacja z przedmiotami palnymi i palenie tytoniu wzbronione!“

W składach karbidu oprócz chemikaliów służących do oczyszczania gazu acetylenowego można przechowywać tylko takie przedmioty, które nie są zapalne.

§ 5.

Magazyny karbidu.

Karbid wapniowy w ilości ponad 1000 kilogramów należy — wyjąwszy przypadek §u 6 — umieszczać w osobnych magazynach; te, jeżeli nie są przynajmniej o 10 metrów oddalone od mieszkalnych lub do stałego pobytu ludziom służących budynków, jakoteż od granic sąsiedzkich, muszą być oddzielone od nich murami ogniowymi a z zewnątrz od ognia zabezpieczone.

Magazyny muszą być pokryte lekkim dachem z nieprzepuszczającej wody dachówki, jakoteż mieć nieprzepuszczającą wody, odpływ jej umożliwiającą, pochyloną podłogę, której powierzchnia o 20 centymetrów wyżej ma leżeć, jak powierzchnia graniczącego terenu. W obrębach powodziowych takich magazynów stawiać nie wolno.

Co się tyczy miejsc składu w takich magazynach, obowiązują zresztą postanowienia, zawarte w §ie 4 tego rozporządzenia.

§ 6.

Skład karbidu pod gołym niebem.

Karbid wapniowy składać można pod gołym niebem, jeżeli plac na skład służący płotem, kratą z drutu lub w inny jaki sposób odpowiednio jest ogrodzony i przynajmniej o 10 metrów oddalony od budynków i granic sąsiedzkich; w tym przedziale nie wolno składać żadnych palnych przedmiotów.

Karbid wapniowy w zbiornikach zamkniętych, nie przepuszczających wody, należy ustawiać na pochyłym, przepuszczającym wodę lub umożliwiającym odpływ wody podniesieniu, które dolną krawędzią od ziemi przynajmniej 20 centymetrów jest oddalone i tak urządzone, że do zbiorników karbidu woda ani z dołu ani z góry dostać się nie może.

Zbiorniki wapienia należy dachem ochronnym lub innym stosownym okryciem przed wilgocią zabezpieczyć i na odpowiednie podstawki ustawić tak, by nie leżały bezpośrednio na podniesieniu i na stoczenie się nie były narażone.

Przystęp do placu składu jest dla nieupoważnionych niedozwolony. Wchodzenie na plac ze światłem, jakoteż palenie tytoniu i wszelka manipulacja z przedmiotami zapalnymi na nim jest zakazana. Przy wejściach należy umieścić tablice z ostrzeżeniem o następującym, wyraźnie czytelnym napisie: „Skład karbidu! Uważać, by zawsze sucho było! Obcym wstęp wzbroniony. Wszelka manipulacja ze światłem i przedmiotami zapalnymi, tudzież palenie tytoniu jak najsurowiej wzbronione!“

§ 7.

Rozdrabnianie.

Rozdrabniając karbid wapniowy starać się należy jak najusilniej, żeby przytem nie powstawał pył; przy większych robotach tego rodzaju robotnicy przy tem zajęci powinni być opatrzeni w respiratory i okulary ochronne.

§ 8.

Zakłady przemysłowe.

Jakie zarządzenia mają być wydane względem do wyrobu karbidu wapniowego w przemysłowych

zakładach wytwórczych, jakoteż względem handlu nim, pozostawia się każdorazowemu rozstrzygnięciu co do przemysłowo-policyjnej dopuszczalności zakładu.

B. O acetylenie.

I. Postanowienia ogólne.

§ 9.

Acetylen ciekły.

Do acetyleny ciekłego stosują się postanowienia ustawy z dnia 27. maja 1885, Dz. u. p. Nr. 134, zawierającej zarządzenia przeciwko używaniu środków wybuchowych w sposób niebezpieczny dla ogółu i obchodzeniu się z nimi w takiż niebezpieczny sposób, tudzież dodatkowe rozporządzenia do tej ustawy.

Wyrób i używanie acetyleny ciekłego jest na teraz niedozwolone.

§ 10.

Acetylen zgęszczony.

Gaz acetylenowy zgęszczony pod bezwzględem ciśnieniem, wynoszącym więcej niż 2 atmosfery (2 kg na cm^2), można wyrabiać i puszczać w obrót w stanie czystym i w mieszaninach z innymi gazami i parami, tudzież w rozczynach, tylko za szczególnem zezwoleniem politycznej władzy krajowej.

Celem uzyskania takiego zezwolenia należy przedłożyć politycznej władzy krajowej dokładny opis zamierzonego postępowania (w trzech egzemplarzach), który zawierać ma w szczególności daty o wysokości stosować się mającego ciśnienia, o ewentualnym stosunku mieszaniny, o rodzaju wyrobu, przechowywania, jakoteż o rodzaju zamierzonego użycia zgęszczonego gazu acetylenowego, względnie jego mieszanin i rozczynach. Opis ten musi być taki, by umożliwił stanowczy sąd, czy przyrządy i przybory przy postępowaniu użyte, należyte zabezpieczone są od niebezpieczeństwa wybuchu.

§ 11.

Mieszaniny z powietrzem.

Przechowywanie i gromadzenie mieszanin gazu acetylenowego z powietrzem atmosferycznym lub z innymi, wolny tlen zawierającymi lub wydzielającymi gazami, jest wzbronione.

§ 12.

Zakłady wyrobu i użycia gazu acetylenowego.

Zakłady przemysłowe zarobkowego wyrobu i użycia gazu acetylenowego podlegają postanowieniom ustawy przemysłowej.

Zakłady niezarobkowego wyrobu gazu acetylenowego potrzebują, o ile produkcja gazu na godzinę przy pełnym ruchu więcej jak 300 litrów wynosi, zezwolenia politycznej władzy pierwszej instancji. Celem uzyskania tego zezwolenia należy przedłożyć rzeczonyj władzy jeszcze przed rozpoczęciem przygotowań potrzebne plany i opisy zakładu z podaniem wymaganych dat o systemie przyrządów, które mają być użyte.

Zezwolenia na urządzenie zakładu można po zasięgnięciu opinii gminy już na podstawie takiego podania udzielić, chyba że szczególniejsze publiczne względy wymagają wyjątkowo przedsięwzięcia komisyjnej pertraktacji.

Gdy zakład urządzony został, należy o tem władzy politycznej donieść.

Przy zakładach obliczonych na większe spożycie gazu niż 1500 litrów na godzinę, musi się władza na miejscu przekonać o prawidłowym urządzeniu zakładu. To samo obowiązuje zakłady z mniejszym spożyciem gazu, jeżeli szczególne okoliczności wymagają takiego skontrolowania zakładu.

Żaden zakład dla większego spożycia gazu jak 300 litrów na godzinę nie może być w ruch puszczone, zanim władza orzekła, że przeszkody żadnej nie ma.

Do urządzenia i puszczenia w ruch zakładów ze spożyciem gazu aż do 300 litrów na godzinę, wystarczy przed rozpoczęciem robót instalacyjnych wniesienie do politycznej władzy pierwszej instancji pisemnego oznajmienia, które zawierać ma potrzebne daty o systemie przygotowanego przyrządu, tudzież opis zakładu (zwłaszcza lokalu przyrządów). Władza ma prawo w razie potrzeby zażądać także przedłożenia planów. Zresztą zastrzega się władzy prawo, przekonywania się na miejscu o przestrzeganiu istniejących przepisów, usunięcia znalezionych nieprawidłowości a nawet, jeżeli tego względy na dobro publiczne wymagają, wstrzymania ruchu.

Gminie należy dać sposobność brania udziału w czynnościach komisyjnych.

Przy przedsięwzięciu istotnych zmian w ustroju zakładu mają powyższe postanowienia analogiczne zastosowanie.

§ 13.

Umieszczanie karbidu przy wyrobie gazu acetylenowego.

W przypadkach § 12. starać się należy o wykonanie przepisów dotyczących się umieszczenia karbidu wapniowego.

§ 14.

Zaprowadzenie przewodów gazu acetylenowego i przyrządów do oświetlania.

Wymagana koncesya.

Stosownie do § 15., punkt 17., ustawy przemysłowej, potrzebna jest koncesya do przemysłowego ustawiania stałych przyrządów, względnie do zaprowadzania i naprawy przewodów gazu acetylenowego i przyrządów do oświetlania.

Ubiegający się o taką koncesyę mają oprócz dopełnienia ogólnych warunków § 23 ustawy przemysłowej, udowodnić swoje szczególne uzdolnienie, aż do dalszego zarządzenia według postanowień punktu 8. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1883, Dz. u. p. Nr. 151 i rozporządzeń ministeryalnych z dnia 20. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 184, jakoteż z dnia 18. października 1899, Dz. u. p. Nr. 203.

Instalatorowie koncesyonowani do zaprowadzania przewodów gazu acetylenowego i do ustawiania stałych przyrządów dla wyrobu gazu, obowiązani są utrzymywać chronologiczny, dla władzy politycznej pierwszej instancyi w każdym czasie dostępny rejestr objętych do wykonania robót około gazu acetylenowego a to oddzielnie od rejestru robót około gazu oświetlającego, o ileby byli obowiązani równocześnie według § 2 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 9. maja 1875, Dz. u. p. Nr. 76, taki rejestr prowadzić.

Stale przyrządy ustawiać, jakoteż istotne zmiany w zakładach gazu acetylenowego przedsiębrać mogą tylko koncesyonowani do tego instalatorowie gazowi.

II. Postanowienia szczególne.

a) Co do przyrządów do wyrobu gazu acetylenowego.

§ 15.

Badanie przyrządów.

Z przyrządów dla zakładów gazu acetylenowego wszelkiego rodzaju wolno używać do wytwarzania gazu tylko takich, których system polityczna władza krajowa na osobną prośbę uzna na podstawie orzeczenia rzeczoznawców za dopuszczalny.

Do takiego oświadczenia jest z reguły powołana ta władza krajowa polityczna, w której obszarze

administracyjnym znajduje się siedziba firmy zamierzającej wprowadzać w obrót lub też — jeżeli to firma zagraniczna — jej skład. Oświadczenie to uzyskać jednak może firma lub strona zamierzająca ustawić aparat, którego system nie jest jeszcze aprobowany, także u tej władzy krajowej, w której obszarze administracyjnym ma być przyrząd ustawiony.

Jeżeli do wydania orzeczenia rzeczoznawców o systemie przyrządu potrzebne jest wypróbowanie przyrządu, natenczas strona prosząca ma ponosić koszty dostawy i przysposobienia tego; tak samo należy do strony dostarczenie potrzebnego do wypróbowania przyrządu karbidu wapniowego jak i ewentualnie potrzebnego personelu pomocniczego.

Oświadczenie dopuszczalności, wydane przez jedną władzę krajową ma znaczenie dla wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych królestw i krajów.

§ 16.

Dodatek informacyjny do przyrządu.

Do każdego przyrządu musi być dodany dokładny opis jego konstrukcyi z wyraźnym szkicem szematycznym przyrządu, jakoteż krótkie przedstawienie obchodzenia się z nim i obsługi.

Opis ten, który w odpowiedniej formie, na wpadającym w oczy miejscu, za szkłem, w lokalu przyrządów ma być umieszczony, ma zawierać według §u 15. tego rozporządzenia aprobatę dotyczącego systemu ze strony władzy aprobowującej daty rezolucyi, jakoteż pouczenie o obchodzeniu się z karbidem wapniowym i gazem acetylenowym i o ich własnościach; w tem pouczeniu podać także należy, w jakim odstępie czasu lub po jakim spotrzebowaniu karbidu czy też gazu przy pewnej wielkości przyrządu do czyszczenia ma się zmieniać masę oczyszczającą. W końcu w tem pouczeniu podać należy te zasady postępowania, które są wskazane w celu odwrócenia niebezpieczeństw w czasie ruchu zakładu gazu acetylenowego powstać mogących i ich następstw. Opis (pouczenie) podlega cenzurze politycznej władzy krajowej, musi zatem być dołączony do podania wnoszonego po myśli § 15. tego rozporządzenia, o dopuszczenie systemu przyrządowego i to w trzech egzemplarzach.

§ 17.

Systemy przyrządów o rozmaitej wydajności.

W razie zamierzonego wykończenia systemu przyrządu o rozmaitej wydajności, należy przy wniesieniu prośby o uznanie dopuszczalności (§ 15) podać wymiary głównych części składowych a przede wszystkim także przeznaczoną do użycia zawar-

tość zbiornika gazu poszczególnych obiektów budowlanych i uwzględnić je w opisie systemu przyrządu (§ 16).

§ 18.

Oznaczenie przyrządów.

Na każdym przyrządzie ma być na łatwo dostępnym miejscu przymocowany szyld z podaniem nazwiska, względnie firmy wykonawcy, roku wykonania, przeznaczonej do użycia zawartości zbiornika gazu (w litrach) i największej dopuszczalnej wydajności przyrządu (oddawanej na godzinę ilości gazu w litrach).

§ 19.

Wydajność przyrządów.

Główne części składowe każdego przyrządu muszą zostawać w należytych stosunkach do oznajmionej w myśl § 18. wydajności przyrządu; szczególnie zawartość użytego zbiornika gazu musi przynajmniej 75 procent objętości na godzinę oddawanego gazu wynosić. Przekroczenie oznajmionej wydajności jest w czasie ruchu niedopuszczalne.

§ 20.

Przyrządy, przy których dzwon gazowy musi się zdejmować.

Przyrządy, przy których w celu zasilenia karbidek wapniowym i wodą lub też w celu usunięcia pozostałości musi się dzwon gazowy zdejmować albo zbiornik gazowy otwierać, są dopuszczalne tylko dla spożycia gazu aż do 50 litrów na godzinę i napełnienia wapieniem w ilości do 1 kilograma.

§ 21.

Wyparcie powietrza z przyrządów.

Przyrządy dla spożycia gazu ilości większej niż 50 litrów na godzinę muszą być tak urządzone, by można było przed puszczeniem w ruch powietrze wyprzeć i umożliwić bez niebezpieczeństwa, gdy gaz powstawać zaczyna, uchodzenie wylaniającej się mieszaniny gazu z powietrzem (tak zwanego „fałszywego powietrza“).

§ 22.

Otwieranie przyrządów.

Przy przyrządach, które są przysposobione do spożycia gazu ilości większej niż 1500 litrów na godzinę, muszą być w celu zasilenia karbidek wapniowym lub wodą, jak i dla usunięcia pozostałości, te części przyrządu, które się otwierają, tak urządzone, by przed otwarciem mógł ewentual-

nie w tych częściach zawarty gaz acetylenowy bez niebezpieczeństwa ujsć.

Takie szczególne urządzenia nie są jednak wymagane przy przewodach rurowych, kurkach i podobnych częściach przyrządu, które tylko nieznaczne ilości gazu acetylenowego zawierają.

§ 23.

Przyrządy, działające automatycznie.

Przy automatycznie działających przyrządach, gdzie generatory są wbudowane w zbiornik gazu, nie może wydzielana na godzinę ilość gazu przekraczać 300 litrów.

§ 24.

Przyrządy, w których woda dochodzi i przyrządy, w których karbid wapniowy zanurzany jest w wodzie.

Przy przyrządach, w których gaz się wytwarza przez dopływ wody do karbidu wapniowego lub przez peryodyczne stykanie się tych obydwóch czynników, należy starać się, by późniejsze tworzenie się gazu nie wywołało szkodliwych następstw.

§ 25.

Przyrządy, w których karbid wapniowy kawałkami spada w wodę.

Przyrządy, w których karbid wapniowy kawałkami spada w wodę, muszą mieć do użytku zawartość zbiornika gazu (§ 18 i 19) o takiej przynajmniej objętości, by cała z jednego kawałka karbidu wytworzona ilość gazu mogła się zmieścić w zbiorniku gazu, bez przekroczenia dopuszczalnego ciśnienia.

§ 26.

Ciśnienie gazu.

Wszystkie przyrządy służące do wytwarzania gazu acetylenowego muszą być tak urządzone, by ciśnienie gazu w żadnej ich części nie przekraczało bezwzględnego ciśnienia o 1.1 atmosfery.

§ 27.

Temperatura.

Temperatura, która powstaje wskutek rozkładu karbidu wapniowego w wodzie, nie śmie wynosić w przestrzeni gazowej generatora, w żadnej chwili procesu tworzenia się gazu więcej, jak 80° stępnego termometru.

§ 28.

Materyał.

Przyrządy służące do wytwarzania gazu acetylenowego mają być wykonane wraz z całym urzą-

dzeniem fachowo, z materiału odpornego pod względem zmian formy i przerdzewienia. Do tych części, które się stykają z karbidem wapniowym lub gazem acetylenowym, nie wolno używać kruszców, które z acetylenem, zwłaszcza jak miedź, łączą się w związku wybuchowe. Aliaże miedzi (mosiądz, bronz itp.) dozwolone są tylko do kurków, wentylów, ześrubowań i podobnych części składowych i muszą być wciąż czysto trzymane.

Wszystkie części przyrządu, które są wystawione na zewnętrzne i wewnętrzne ciśnienie gazu acetylenowego i nie z jednego są wykonane, muszą być fachowo nitowane lub szwejsowane. Podwójne falcowanie jest dopuszczalne tylko przy przyrządach o spożebowaniu gazu do 100 litrów na godzinę. Lutu używać można tylko do uszczelnienia.

Użycie węzów gumowych jako przewodów, które gaz acetylenowy przeprowadzają pod ciśnieniem, dozwolone jest, wyjąwszy przypadki w § 44 przewidziane tylko przejściowo.

§ 29.

Wentyle bezpieczeństwa, rury bezpieczeństwa.

Każdy przyrząd musi być opatrzony wentylem lub rurą bezpieczeństwa, o takim przecięciu poprzecznym, by gaz bez niedopuszczalnego przekroczenia ciśnienia mógł uchodzić.

Rura odprowadzająca powinna wychodzić na wolne powietrze, o ile możności ponad dach i być odpowiednio zabezpieczona od deszczu i śniegu; pod żadnym warunkiem nie może być umieszczona w pobliżu okien lub w ten sposób, by uchodzący gaz mógł się dostać do sąsiednich, zamkniętych lokali, lub by ktoś niepowołany mógł go zapalić. Sąsiedztwa kominów o ile możności należy unikać; jeżeli zaś kominy znajdują się w mniejszej odległości od rury odprowadzającej jak 5 metrów, wtedy musi ona co najmniej o 1 metr przewyższać otwory kominowe. Odprowadzanie gazu do dymników jest niedozwolone.

§ 30.

Przyrząd do czyszczenia.

W celu oswobodzenia gazu acetylenowego od domieszanych zanieczyszczeń (amoniaku, siarkowodoru, fosforowodoru itp.) powinien być każdy przyrząd opatrzony należycie funkcjonującym przyrządem odpowiednich rozmiarów do czyszczenia, w razie potrzeby także opłóczką lub przyrządem do suszenia.

Przyrząd do czyszczenia powinien być zamknięty od strony zbiornika gazu i generatora, jakoteż przewodu gazowego.

Przy sposobności wydawania — przepisanej §em 15 tego rozporządzenia — opinii rzeczoznaw-

ców o systemie przyrządu, należy stwierdzić, czy czyszczenie odbywa się prawidłowo i czy zawarte w pouczeniu daty o zmienianiu masy do czyszczenia na podstawie doświadczenia przy normalnym ruchu dają gwarancję także trwałego, dostatecznego czyszczenia.

Pod względem wykonania przyrządów do czyszczenia, tudzież ewentualnych, osobnych przyrządów do płukania i suszenia obowiązują postanowienia § 28. tego rozporządzenia; nadto mają być materiały do tego użyte dostatecznie odporne na szkodliwe działanie mas użytych do czyszczenia lub suszenia.

§ 31.

Manometr.

Manometrów rtęciowych przy przyrządach, służących do wyrobu gazu acetylenowego, używać nie wolno.

Manometry ciecz zawierające, mają być w razie ich użycia, zamykalne i co najmniej dwa razy tak długie, jak tego normalne ciśnienie gazu wymaga.

W czasie regularnego ruchu przy przyrządach automatycznie działających, ma być kurek manometry do zamykania zamknięty.

§ 32.

Zabiegi przeciw zamarzaniu.

Niebezpieczeństwu zamarzania należy przy wszystkich przyrządach wyrobu gazu acetylenowego w stosowny sposób zapobiegać.

Gdzie temu już w inny jaki sposób nie zapobieżono, należy używać jako cieczy zubożniającej takich płynów lub rozczyńców, które mają dostatecznie niski punkt marznięcia i szkodliwie nie działają na stykający się z nimi gaz acetylenowy lub na ścianę naczynia. To samo obowiązuje przy użyciu cieczy lub rozczyńców do użytych ewentualnie manometrów.

§ 33.

Urządzenia sygnałowe.

Urządzenia sygnałowe oznajmiające najwyższy lub najniższy dozwolony stan dzwonu gazowego muszą, — jeżeli są jakie — być tego rodzaju, by powstawanie iskiei w lokalu przyrządu było wykluczone.

§ 34.

Naprawa przyrządu.

Naprawy, przy których posługiwać się trzeba płomieniami dmuchawkowymi lub innymi środkami pomocniczymi, które mogą wzniecić ogień spowodować, można przedsięwziąć tylko wtedy, gdy ruch zakładu zupełnie wstrzymany został a gaz

acetylenowy, w częściach naprawy wymagających ewentualnie zawarty wodą lub w inny nadający się sposób został wyparty. Przeszukiwanie miejsc nieuszczelnionych przy pomocy wolnych płomieni jest wzbronione.

§ 35.

Obsługa przyrządów.

Przyrządy wyrobu gazu acetylenowego obsługiwane mogą tylko osoby dorosłe, na które się spuścić można a które z urządzeniem i ruchem przyrządu są obznajomione.

§ 36.

Przyrządy przenośne.

Przyrządy wyrobu gazu acetylenowego, przy których tak generator jak i palnik są przenośne (lampy stołowe, wiszące, projekcyjne, latarnie rowerowe, lampki do lutowania, przyrządy do gotowania itp., tudzież wszystkie wyłącznie na wolnym powietrzu używane, stałe przyrządy (lampy przydrożne i ogrodowe itp.) są z pod postanowień tego rozporządzenia obowiązujących dla przyrządów oprócz §§ 26, 27 i 28, ustęp 1, wyjęte, jeżeli spożyczenie gazu nie wynosi więcej, jak 50 litrów na godzinę a całe napełnienie wapieniem nie więcej jak 1 kilogram.

b) Co do lokali dla przyrządów.

§ 37.

Wielkość, położenie i urządzenie.

Wszystkie lokale, gdzie się ustawia przyrządy do wyrobu gazu acetylenowego, muszą być takich rozmiarów a zwłaszcza tak jasne i wysokie, by przyrząd bez przeszkody można obsługiwać. Nie wolno ich do żadnego innego celu używać, jak do przechowywania karbidu wapieniowego (§ 3) i przetworów, potrzebnych do oczyszczania gazu acetylenowego.

Lokale te powinny mieć podłogę, nieprzepuszczającą wody, i światło dostateczne. Opalane być mają tyłką parą lub gorącą wodą i nie mają zawierać żadnych palenisk i dynników. Należy się postarać o sztuczne oświetlenie lokalu dla przyrządów; światło umieszczone być musi zewnątrz tylko, za zawsze szczelnie zamkniętą taflą szklaną (oknem), od uszkodzeń kratą z drutu zaopatrzoną; w tej samej ścianie, w której się znajduje to okno zamknięte nie śmie być żaden inny otwór — chyba, żeby to było bezwarunkowo potrzebne. Jeżeli gaz acetylenowy ma dostarczać oświetlenia sztucznego dla lokalu przyrządów, należy postarać się nadto o posiłkowe oświetlenie w razie wypadku.

Drzwi lokali od przyrządów mają się otwierać na zewnątrz i nie mogą stać otworem.

W lokalach tych należy się postarać o dostateczną wentylację; wentyle mają być niezamykalne i tak umieszczone, by gaz mógł bez niebezpieczeństwa uchodzić nawet z najwyższych położonych punktów lokali. Zresztą do rur wentylacyjnych mają analogiczne zastosowanie postanowienia §u 29., ustępu 2.

Na przypadek pożaru należy trzymać w lokalach przyrządów w pogotowiu dostateczną ilość piasku, popiołu, ziemi lub t. p.

Wstęp do hali przyrządów jest dla niepowołanych wzbroniony. Wchodzenie do tych lokali ze światłem, jakoteż palenie tytoniu i wszelka manipulacja z przedmiotami zapalnymi jest w nich zakazana. Na drzwiach wchodowych należy umieścić wyraźnie widzialny napis: „Zakład gazowo-acetylenowy! Obcym wstęp wzbroniony. Wszelka manipulacja ze światłem i przedmiotami zapalnymi tudzież palenie tytoniu jak najsurowiej wzbronione!”

§ 38.

Ustawianie przyrządów w domach mieszkalnych.

Przyrządy do gazu acetylenowego, obliczone na spożyczenie gazu w ilości do 300 litrów na godzinę, można także ustawiać w bocznych lub suterenowych lokalach budynków. W razie jednak użycia przyrządów do spożyczenia gazu w ilości ponad 50 litrów na godzinę lub do napełniania karbidem ponad 1 kilogram, nie mogą te lokale znajdować się pod lokalami zamieszkanymi lub służącymi ludziom do stałego przebywania i muszą być od nich pełnymi murami oddzielone. Klatek schodowych i piwnic, tudzież lokali, w których stale ludzie przebywają, do ustawiania przyrządów służących do wytwarzania gazu acetylenowego używać nie wolno.

§ 39.

Ustawianie przyrządów w umyślnie do tego przeznaczonych budynkach.

Przyrządy gazu acetylenowego, obliczone na spożyczenie gazu w ilości większej ponad 300 litrów na godzinę, mogą być ustawiane tylko w budynku umyślnie na ten cel przeznaczonym. Budynek ten musi być od budynków mieszkalnych lub do stałego przebywania ludzi przeznaczonych, o ile one nie są od pierwszego murem ogniowym oddzielone, jakoteż od granic sąsiednich, co najmniej o 5 metrów oddalony, na zewnątrz od ognia zabezpieczony i opatrzony lekkim, wody nieprzepuszczającym dachem.

Jeżeli budynek oddalony jest przynajmniej o 10 metrów od innych mieszkalnych lub do stałego przebywania dla ludzi przeznaczonych budynków,

jakoteż od granic sąsiednich, natenczas zabezpieczenie od ognia nie jest wymagane.

§ 40.

Zakłady ze zbiornikiem gazu o więcej jak $8m^3$.

Zakłady gazu acetylenowego, w których używana zawartość zbiornika gazu wynosi więcej jak 8 metrów sześciennych, stawiać należy tak, żeby przyrząd w którym się gaz wytwarza i zbiornik gazu znajdowały się w zabudowaniach od siebie oddzielonych; zbiornik gazu może być umieszczony i pod gołym niebem; musi być jednak ogrodzony, by niepowołani wstępu nie mieli. Zakłady tego rozmiaru stać powinny w odległości przynajmniej 10 metrów od budynków mieszkalnych, lub ludziom do stałego przebywania służących, tudzież od granic sąsiednich, nadto winny być zaopatrzone w gromochrony.

§ 41.

Zachowanie się w razie niebezpieczeństwa pożaru.

Gdy w pobliżu zakładu wybuchnie pożar, nie wolno zamykać głównego kurka przewodu gazu rurowego (§ 43) dopóty, dopóki nie będzie zupełnej pewności pod tym względem, że nie ma już ludzi w tych zagrożonych lokalach, w których mieści się przewód rurowy.

§ 42.

Zawiadomienie straży pożarnej.

Pożarnej straży miejscowej należy podać do wiadomości, gdzie się znajdują w ruchu będące zakłady gazu acetylenowego.

c) Dla przewodów gazu acetylenowego.

§ 43.

Zastosowanie regulaminu gazowego.
Próby manometru.

Do przewodów gazu acetylenowego stosują się w ogólności postanowienia regulaminu gazowego (rozporządzenie ministeryalne z dnia 9. maja 1875, Dz. u. p. Nr. 76); dla prób manometrycznych wziąć jednak należy za podstawę zamiast ciśnienia słupa wody o co najmniej 350 milimetrach a przy ciśnieniu przewodowym słupa wody ponad 117 milimetrów, przynajmniej potrójne ciśnienie przewodowe. Opadnięcie ciśnienia, które się przy tem okaże, nie powinno w czasie 5 minutowym wynosić więcej, jak 20 milimetrów słupa wody.

Istniejących już przewodów gazowych używać można do gazu acetylenowego tylko wtedy, jeżeli czynią zadość wspomnianej próbie manometrycznej.

Wszystkie przewody gazu acetylenowego muszą być od przyrządu oddzielone kurkiem do zamykania (kurek główny).

§ 44.

Materyał.

Na przewody gazu acetylenowego używać należy z reguły tylko żelaza i ołowiu, tego ostatniego jednak tylko wtedy, jeżeli przewody leżą zupełnie swobodnie i nie są wystawione na mechaniczne uszkodzenia.

Przewody rurowe mają być o ile możności niedostępne.

Metale, które się z gazem acetylenowym łączą w związki wybuchowe, zwłaszcza miedź, są od użycia przy przewodach gazu acetylenowego wykluczone. Aliażów miedzi (mosiądzu, bronzu itp.) można używać tylko do kurków, wentyli, zaśrubowań i podobnych części składowych a czysto je zawsze utrzymywać należy.

Węzów gumowych wolno używać tylko do połączenia z lampami ruhomemi, przyrządami do gotowania itp. Każdy węz musi się dać odgraniczyć bezpośrednio przed odgałęzieniem się jego od stałego przewodu, zaponiocą umieszczonego w nim kurka i tak być przymocowany na obydwóch końcach, żeby usunięcie się jego było wykluczone.

d) Pozbywanie się pozostałości.

§ 45.

Doły składowe.

Pozostałości zawarte w przyrządach do wytwarzania gazu acetylenowego (wapno, woda acetylenowa, masa oczyszczająca itp.) usuwać należy w sposób nieszkodliwy.

Z przyrządów do spożyczenia gazu aż do ilości 300 litrów na godzinę, można pozostałości po starannem wymięszeniu z wodą wrzucać także do dołów murowanych.

Na pozostałości z przyrządów do większego spożyczenia gazu pozakładać należy osobne doły. Doły te mogą być otwarte, jeżeli mają należyte ogrodzenie, w przeciwnym razie muszą mieć mocne pokrywy i stosowne urządzenie do wywietrzania.

C. Postanowienia karne i końcowe.

§ 46.

Przekroczenia.

Przekroczenia postanowień tego rozporządzenia karane będą — o ile nie podlegają powszechnej ustawie karnej, postanowieniom karnym ustawy

przemysłowej, powszechnej ustawy górniczej lub innych odnośnych ustaw — według rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198. grzywnami w kwocie od 2 do 200 K lub aresztem od 6 godzin do dni 14.

§ 47.

Doświadczenia naukowe.

Przepisy dla wyrobu i użycia acetyleny nie stosują się do naukowych doświadczeń w laboratoriach, zakładach badania itp.

§ 48.

Stosowanie przepisów w obrębie kolei żelaznych.

Do zakresu działania kolei żelaznych stosują się postanowienia niniejszego rozporządzenia o tyle, o ile nie odnoszą się do przedsięwzięć przemysłowych (artykuł V, lit. l patentu obwieszczonego ustawą przemysłową z dnia 20. grudnia 1859, Dz. u. p. Nr. 227) i o ile osobne przepisy co do przewozu kolejami żelaznymi nie zawierają odmiennych zarządzeń. Postanowienia §§ów 1, 2, 4, 5 i 6 nie znajdują zastosowania do przejściowego składu karbidu wapniowego w ruchu kolei żelaznych.

O ile ruch kolei żelaznych wchodzi w rachubę, powołana jest do przepisanych czynności urzędowych, w miejsce władz w §§ach 10, 12, 15 i 16 oznaczonych, władza nadzorcza kolei żelaznych (§ 8 obwieszczenia z dnia 19. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 16), która w przypadkach, w których do wytwarzania zgęszczonego gazu acetylenowego lub ustawienia przyrządów do wyrobu gazu acetylenowego potrzebne jest osobne pozwolenie władzy (§§ 10 i 12), winna przed wydaniem decyzji porozumieć się z właściwą polityczną władzą krajową. Rzeczona władza nadzorcza może poruczać wykonanie i naprawę przewodów gazu acetylenowego i ustawianie przyrządów do wyrobu gazu acetylenowego także takim odpowiednio ukwalifikowanym funkcjonariuszom kolejowym, którzy nie posiadają koncesji w § 14 niniejszego rozporządzenia przewidzianej.

§ 49.

Transport i użycie karbidu wapniowego i acetyleny w obrębie ruchu okrętowego.

Do transportu i użycia karbidu wapniowego i acetyleny w żegludze morskiej i lądowej postanowienia niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania.

§ 50.

Użycie karbidu wapniowego i acetyleny w górnictwie.

Jeżeli w jakiej kopalni zastrzeżonych minerałów urządzi się po myśli § 131. powszechnej ustawy górniczej zakłady do wytwarzania i użytkowania karbidu wapniowego i acetyleny na powierzchni a wymagane jest do tego wedle obowiązujących przepisów zezwolenie władzy, należy się postarać u władzy politycznej o konsens na budowę przewidziany w § 133 powszechnej ustawy górniczej; do zakładów tego rodzaju stosują się przepisy tego rozporządzenia z tym dodatkiem, że przy wszystkich czynnościach urzędowych władz politycznych należy działać w porozumieniu z właściwymi władzami górniczymi. O urządzeniu i puszczeniu w ruch takich zakładów ma posiadacz kopalni oznajmić władzy górniczej; do tej władzy należy w myśl §u 220 i następnych paragrafów powszechnej ustawy górniczej nadzór ruchu, wykonanie przepisów niniejszego rozporządzenia i usuwanie ewentualnych nieprawidłowości.

Do wytwarzania i użytkowania karbidu wapniowego i acetyleny w kopalniach — pod powierzchnią — nie stosują się postanowienia niniejszego rozporządzenia; potrzebne środki ostrożności mają w nich władze górnicze przedsiębrać.

§ 51.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem obwieszczenia.

Równocześnie przestaje obowiązywać rozporządzenie ministerjalne z dnia 14. listopada 1901, Dz. u. p. Nr. 184.

Wittek wtr.

Bylandt wtr.

Call wtr.

Buquoy wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1905** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
" 1850 "	10 " 50 "	" 1869 "	6 " — "	" 1888 "	8 " 40 "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1870 "	2 " 80 "	" 1889 "	6 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1871 "	4 " — "	" 1890 "	5 " 40 "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1872 "	6 " 40 "	" 1891 "	6 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1892 "	10 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1893 "	6 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1875 "	4 " — "	" 1894 "	6 " — "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1876 "	3 " — "	" 1895 "	7 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1877 "	2 " — "	" 1896 "	7 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1897 "	15 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1898 "	6 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1899 "	10 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1900 "	7 " — "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1882 "	6 " — "	" 1901 "	6 " — "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1883 "	5 " — "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1865 "	4 " — "	" 1884 "	5 " — "	" 1903 "	9 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1885 "	3 " 60 "	" 1904 "	5 " — "
" 1867 "	4 " — "	" 1886 "	4 " 60 "		

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydania niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XI. — Wydana i rozesłana dnia 24. lutego 1905.

Treść: **№ 25.** Ustawa, dotycząca przyznania zapomóg z funduszków państwowych z powodu klęsk elementarnych i wydania obligacji renty, utworzonej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, na zwrotne pokrycie tych zapomóg, które mają być pobrane z kasowych zasobów skarbu państwa.

25.

Ustawa z dnia 23. lutego 1905,

dotycząca przyznania zapomóg z funduszków państwowych z powodu klęsk elementarnych i wydania obligacji renty, utworzonej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131, na zwrotne pokrycie tych zapomóg, które mają być pobrane z kasowych zasobów skarbu państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Upoważnia się rząd, by celem zapobieżenia brakowi paszy oraz na zapomogi dla potrzebującej pomocy ludności w dotkniętych lub zagrożonych niedostatkiem okolicach w obrębie obszaru królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, dalej na naprawy uszkodzonych budowli państwowych w księstwie Karyntyi — o ile kosztów tych naprawek nie można było pokryć środkami, uchwalonymi ustawą z dnia 21. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 259 — wydał z funduszków państwowych za złożeniem rachunku, w miarę rzeczywistej potrzeby, kwoty do wysokości 15,500.000 K.

§ 2.

Dotacya ta przeznaczona jest w ogólności na poparcie wszystkich tych zarządzeń, które mają na celu zmniejszenie lub uchylenie niedostatku, a w szczególności także i tych, które zdążają do dostarczenia względnie ułatwienia poboru paszy dla bydła, jakoteż do przyznawania bezzwrotnych zapomóg, udzielanych ubogim osobom, gminom, powiatom i konkurencyom na zakupno żywności, nasion i tym podobnych rzeczy, na odbudowę zburzonych lub uszkodzonych domostw w obrębie obszaru, dotkniętego klęską, wreszcie na wykonanie na tymże obszarze robót publicznych, leżących w interesie dobra ogólnego. Tego rodzaju potrzebującym pomocy przyznawać można także za odpowiedniemi zabezpieczeniem bezprocentowe zaliczki, spłacalne w ratach najpóźniej w ciągu lat 20, począwszy od 1. stycznia 1909.

§ 3.

Zapomogi i zaliczki przyznają i rozdzielają władze państwowe.

Przy rozdzielaniu zapomóg uwzględniać należy wedle możliwości korporacje rolnicze, jakoteż stowarzyszenia i ich związki.

§ 4.

Dokumenty prawne, podania i czynności urzędowe, dotyczące zapomóg i zaliczek, o których

mowa w tej ustawie, wolne są od stempli i należności.

§ 5.

Zaległe raty zaliczek ściągać można w drodze egzekucyi politycznej.

§ 6.

Celem pokrycia sumy, przyznanej tą ustawą, upoważnia się rząd do wydania obligacyi renty — utworzonej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131, — w rzeczywistej kwocie 15,500.000 K.

W ślad za tem należy wygotować obligacye w potrzebnej sumie i oddać je Ministrowi skarbu.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy, która nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i rolnictwa.

We Wiedniu, dnia 23. lutego 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Bylandt wkr.

Kosel wkr.

Buquoy wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 25. lutego 1905.

Treść: (M^o 26—30.) 26. Ustawa, zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma księstwo Styryi w wysokości 12 milionów koron, do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 27. Ustawa, zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma kraj Tyrol w wysokości 10 milionów koron, do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 28. Ustawa, zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma miasto Insbruck w wysokości 8,500.000 koron, do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 29. Ustawa, zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma miasto Celowiec w wysokości 10 milionów koron, do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych. — 30. Ustawa, zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma miasto Solnogród w wysokości 6 milionów koron do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

26.

Ustawa z dnia 22. lutego 1905,

zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma księstwo Styryi w wysokości 12 milionów koron, do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Częściowych zapisów długu pożyczki w wysokości 12,000.000 K, którą według uchwały sejmowej z dnia 6. listopada 1903. zatwierdzonej postanowieniem Mojem z dnia 24. listopada 1904. zaciągnąć ma księstwo Styryi, wolno używać do lokacyi kapitałów fundacyjnych, kapitałów zakładów, pozostających pod publicznym nadzorem, pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych, według kursu giełdowego zaś — nie przekraczającego jednak wartości imiennej — na kaucye służbowe i kontraktowe.

§ 2.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

We Wiedniu, dnia 22. lutego 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gantsch wkr.

Bylandt wkr.

Kosel wkr.

Klein wkr.

27.

Ustawa z dnia 22. lutego 1905,

zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma kraj Tyrol w wysokości 10 milionów koron, do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Częściowych zapisów długu pożyczki w wysokości najwyższej 10 milionów koron, którą według

tyrolskiej ustawy krajowej z dnia 13. marca 1904, Dz. u. kr. Nr. 27, zaciągnąć ma kraj Tyrol, wolno używać do lokacyi kapitałów fundacyjnych, kapitałów zakładów, pozostających pod publicznym nadzorem, pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych, według kursu giełdowego zaś — nie przekraczającego jednak wartości imiennej — na kaucyje służbowe i kontraktowe.

§ 2.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

We Wiedniu, dnia 22. lutego 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Bylandt wkr.

Kosel wkr.

Klein wkr.

28.

Ustawa z dnia 22. lutego 1905,

zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma miasto Insbruck w wysokości 8,500.000 koron, do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Częściowych zapisów długu pożyczki do wysokości najwyżej 8,500.000 K, którą według tyrolskiej ustawy krajowej z dnia 13. marca 1904, Dz. u. kr. Nr. 26, zaciągnąć ma miasto Insbruck, wolno używać do lokacyi kapitałów fundacyjnych, kapitałów zakładów, pozostających pod publicznym nadzorem, pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych, według kursu giełdowego zaś — nie przekraczającego jednak wartości imiennej — na kaucyje służbowe i kontraktowe.

§ 2.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

We Wiedniu, dnia 22. lutego 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Bylandt wkr.

Kosel wkr.

Klein wkr.

29.

Ustawa z dnia 22. lutego 1905,

zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma miasto Celowiec w wysokości 10 milionów koron, do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Częściowych zapisów długu pożyczki do wysokości najwyżej 10,000.000 K, którą według karyntyjskiej ustawy krajowej z dnia 20. lipca 1903, Dz. u. kr. Nr. 28, zaciągnąć ma miasto Celowiec, wolno używać do lokacyi kapitałów fundacyjnych, kapitałów zakładów, pozostających pod publicznym nadzorem, pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych, według kursu giełdowego zaś — nie przekraczającego jednak wartości imiennej — na kaucyje służbowe i kontraktowe.

§ 2.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

We Wiedniu, dnia 22. lutego 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Bylandt wkr.

Kosel wkr.

Klein wkr.

30.**Ustawa z dnia 22. lutego 1905,**

zawierająca upoważnienie do używania zapisów długu pożyczki, którą zaciągnąć ma miasto Solnogród w wysokości 6 milionów koron, do lokacyi kapitałów fundacyjnych, pupilarnych i tym podobnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Częściowych zapisów długu pożyczki w wysokości najwyżej 6.000.000 K, którą według solnogradzkiej ustawy krajowej z dnia 6. maja 1904, Dz. u. kr. Nr. 25, zaciągnąć ma miasto Solnogród, wolno używać do lokacyi kapitałów fundacyjnych, kapitałów zakładów, pozostających pod publicznym

nadzorem, pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych, według kursu giełdowego zaś — nie przekraczającego jednak wartości imiennej — na kaucyje służbowe i kontraktowe.

§ 2.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

We Wiedniu, dnia 22. lutego 1905.

Franciszek Józef włr.

Gautsch włr.

Bylandt włr.

Kosel włr.

Klein włr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße I. 26, także w roku 1905 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1905 każdego z tych osmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße I. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik	1849 za . . .	4 K 20 h	Rocznik	1868 za . . .	4 K — h	Rocznik	1887 za . . .	5 K — h
"	1850 " . . .	10 " 50 "	"	1869 " . . .	6 " — "	"	1888 " . . .	8 " 40 "
"	1851 " . . .	2 " 60 "	"	1870 " . . .	2 " 80 "	"	1889 " . . .	6 " — "
"	1852 " . . .	5 " 20 "	"	1871 " . . .	4 " — "	"	1890 " . . .	5 " 40 "
"	1853 " . . .	6 " 30 "	"	1872 " . . .	6 " 40 "	"	1891 " . . .	6 " — "
"	1854 " . . .	8 " 40 "	"	1873 " . . .	6 " 60 "	"	1892 " . . .	10 " — "
"	1855 " . . .	4 " 70 "	"	1874 " . . .	4 " 60 "	"	1893 " . . .	6 " — "
"	1856 " . . .	4 " 90 "	"	1875 " . . .	4 " — "	"	1894 " . . .	6 " — "
"	1857 " . . .	5 " 70 "	"	1876 " . . .	3 " — "	"	1895 " . . .	7 " — "
"	1858 " . . .	4 " 80 "	"	1877 " . . .	2 " — "	"	1896 " . . .	7 " — "
"	1859 " . . .	4 " — "	"	1878 " . . .	4 " 60 "	"	1897 " . . .	15 " — "
"	1860 " . . .	3 " 40 "	"	1879 " . . .	4 " 60 "	"	1898 " . . .	6 " — "
"	1861 " . . .	3 " — "	"	1880 " . . .	4 " 40 "	"	1899 " . . .	10 " — "
"	1862 " . . .	2 " 80 "	"	1881 " . . .	4 " 40 "	"	1900 " . . .	7 " — "
"	1863 " . . .	2 " 80 "	"	1882 " . . .	6 " — "	"	1901 " . . .	6 " — "
"	1864 " . . .	2 " 80 "	"	1883 " . . .	5 " — "	"	1902 " . . .	7 " 50 "
"	1865 " . . .	4 " — "	"	1884 " . . .	5 " — "	"	1903 " . . .	9 " — "
"	1866 " . . .	4 " 40 "	"	1885 " . . .	3 " 60 "	"	1904 " . . .	5 " — "
"	1867 " . . .	4 " — "	"	1886 " . . .	4 " 60 "			

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25%, a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. — Wydana i rozesłana dnia 26. lutego 1905.

Treść: (№ 31 i 32.) 31. Obwieszczenie, dotyczące dopuszczenia wodomierzy typu XXXIII *a* do urzędowego uwierzytelniania. — 32. Ustawa, zawierająca znizzenie należytości od podań w sprawach przemysłowych i próśb o wpis do rejestru handlowego.

31.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 17. lutego 1905, dotyczące dopuszczenia wodomierzy typu XXXIII *a* do urzędowego uwierzytelniania.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872 i w wykonaniu przepisów o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do pomiaru zużycia wody, ogłoszonych rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 146, dopuściła c. k. główna Komisya miar i wag opisane poniżej wodomierze typu XXXIII *a* do urzędowego uwierzytelniania.

Call whr.

O p i s

(z ryciną)

wodomierza typu XXXIII *a*.

Wodomierze tego typu (porów. poniższą figurę) różnią się od wodomierzy typu XXXIII (porów. Dz. u. p. Nr. 175 z r. 1900) tem, że komora koła skrzydlastego *A* ma nasadę *L*, opatrzoną gwintem śrubowym i przechodzącą przez spodnią ścianę skrzynki wodomierza. Niasada ta *L* opatrzona jest wklęsłym gwintem na śrubę *E*, dźwigającą achatowe łożysko osi koła skrzydlastego *F*. Śruba *E* umożliwia przeto podnoszenie i spuszczenie koła

skrzydlastego a zatem regulowanie wodomierza bez konieczności otwierania go.

Aby zapobiedz nastawianiu wodomierza po ozechowaniu, znajduje się na nim przykrywa *T*, osłaniająca śrubę *E*.

Na rycinach typów XXXIII i XXXIII *a* oznaczone są analogiczne części składowe temisamemi literami.

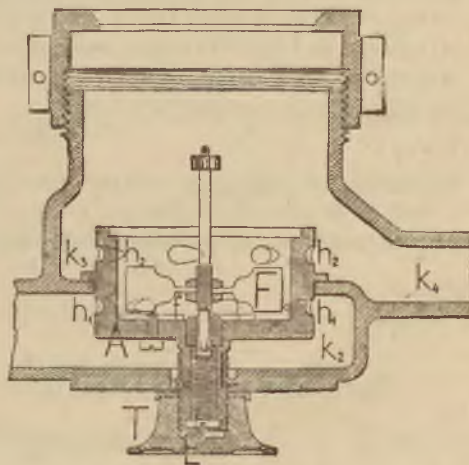
We Wiedniu, dnia 4. lutego 1905.

C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang whr.

Wodomierz typu XXXIII *a*.

(Przedstawiony do wypróbowania typu przez firmę Carl Andrae w Stuttgarcie).

32.

Ustawa z dnia 24. lutego 1905,

dotycząca znizienia należitości od podań w sprawach przemysłowych i próśb o wpis do rejestru handlowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Pozycya taryfy 43, lit. b, l. 1 ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, względnie ustawy z dnia 9. lipca 1891, Dz. u. p. Nr. 97, dalej pozycya taryfy 43, lit. l, l. 1 pierwszej z wymienionych ustaw, tracą w dotychczasowej osnowie swą moc obowiązującą i brzmieć mają następująco:

b) podania dotyczące niżej wymienionych uprawnień zarobkowych:

1. Które zawierają zgłoszenie samoistnego wolnego lub rękodzielniczego przemysłu u władzy lub prośbę o koncesyę władzy, wymaganą do prowadzenia jakiegoś przemysłu, wreszcie prośbę o dozwolenie na prywatne agentury:

- a) w stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu i w miejscowościach liczących więcej aniżeli 50.000 dusz, od pierwszego arkusza . . . . . 8 K;
- b) w miejscowościach liczących wyżej jak 10.000 do 50.000 dusz, od pierwszego arkusza 6 K;
- c) 5.000 do 10.000 dusz, od pierwszego arkusza . . . . . 4 K;
- d) we wszystkich innych miejscowościach, od pierwszego arkusza . . . . . 3 K;

W przypadku, jeżeli pięć procent rocznej kwoty podatku zarobkowego, przypadającego od odnośnego przemysłu, przekracza powyższą stałą należitość stempłową od pierwszego arkusza podania, należy nadwyżkę tę wymierzyć do bezpośredniego uiszczenia równocześnie z podatkiem zarobkowym i złożyć ją już przy opłacie pierwszej jego raty.

Uwaga:

Zgłoszenia, przedkładane władzy przemysłowej w myśl 1. ustępu tylko z powodu zmian w osobach członków lub reprezentantów firmy, protoko-

lowanej w sądzie handlowym, podpadają tylko należitości, oznaczonej pod a—d.

l) Prośby o następujące wpisy do rejestrów handlowych, prowadzonych przez sądy handlowe, jakoto:

1. o wpis firmy lub zmiany wpisanej już firmy względnie jej właściciela:

- a) jeżeli wpis dotyczy wyłącznie firmy, nie posiadającej żadnej filii, od pierwszego arkusza . . . . . 15 K;
- b) we wszystkich innych przypadkach, od pierwszego arkusza . . . . . 20 K;

W przypadku, jeżeli pięć procent podatku zarobkowego, przypadającego od wpisane go przedsiębiorstwa za rok, w którym wpis nastąpił, wynosi więcej, aniżeli powyższa stała należitość stempłowa od pierwszego arkusza prośby, należy tę nadwyżkę wymierzyć do bezpośredniego uiszczenia.

Uwagi:

1. Jeżeli wpis następuje przed rozpoczęciem ruchu w przedsiębiorstwie, wtenczas za podstawę wymiaru tej należitości wziąć należy podatek z pierwszego rocznego okresu ruchu.

2. Zmiany i dodatki, zawierające tłumaczenie firmy na inny język, stosunek następstwa lub stosunek obecnego właściciela do poprzedniego (na przykład przez dodanie słowa: wdowa, synowiec itp.), odróżnienie firmy od innych firm tej samej nazwy (na przykład przez dodanie oznaczenia: senior, filia itp.), lub inne wyjaśnienia tylko co do firmy, pozostającej co do treści swej tą samą, jako też zmiany firmy pod względem oznaczenia przemysłu, nie mającej na celu jego rozszerzenia lub przekształcenia — podlegają tylko należitości stempłowej w wysokości 1 K od każdego arkusza.

Artykuł II.

Wykonanie tej ustawy powierzam Mojemu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 24. lutego 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Kosel wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XIV. — Wydana i rozesłana dnia 28. lutego 1905.

Treść: (M 33 i 34.) 33. Ustawa dla Vorarlbergu zawierająca szczególne hipoteczne i egzekucyjne postanowienia względem służebności gruntowych, przedstawiających się jako serwituty drogi, prowadzenia wody i wyrębu. — 34. Ustawa zawierająca oznaczenie kontyngentów rekrutów dla utrzymania armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, na rok 1905 oraz zezwolenie na ich pobór.

33.

Ustawa z dnia 24. lutego 1905.

obowiązująca kraj Vorarlberg,

a zawierająca szczególne hipoteczne i egzekucyjne postanowienia względem służebności gruntowych, przedstawiających się jako serwituty drogi, prowadzenia wody i spuszczenia drzewa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Serwituty drogi, prowadzenia wody i spuszczenia drzewa przedstawiające się jako służebności gruntowe, wyjęte są z pod wpisu do księgi gruntowej.

W ślad za tem ograniczyć należy odpowiednio zastosowanie tych ustawowych postanowień, które dotyczą nabycia, ograniczenia i zniesienia służebności i w ogóle praw rzeczowych, hipotecznego wpisu takich praw i zgłoszenia ich w celu wpisania do księgi gruntowej.

To samo odnosi się do tych postanowień ustawowych, które dotyczą ochrony zaufania do ksiąg publicznych.

Artykuł II.

Wszystkie wpisy w założonych dotychczas księgach gruntowych, odnoszące się do służebności gruntowych, wymienionych w artykule I, tracą moc obowiązującą a dotyczące karty ksiąg gruntowych należy na nowo założyć z wypuszczeniem tych wpisów.

Artykuł III.

Służebności gruntowe, wymienione w artykule I, musi nabywca przy przymusowych sprzedażach nieruchomości, na których ciąży, objąć bez wliczenia na poczet ceny kupna.

Artykuł IV.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Artykuł V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.

We Wiedniu, dnia 24. lutego 1903.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Klein wkr.

34.**Ustawa z dnia 27. lutego 1905,**

zawierająca oznaczenie kontyngentów rekrutów dla utrzymania armii, marynarki wojennej i obrony krajowej na rok 1905 oraz zezwolenie na ich pobór.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Kontyngent rekrutów, potrzebny do utrzymania armii i marynarki wojennej, oznacza się na rok 1905 w sumie 103.100 — z czego w myśl postanowień 1. i 2. ustępu §u 14 ustawy wojskowej przypada 59.024 na królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane — a kontyngent rekrutów, potrzebny do utrzymania obrony krajowej w wysokości 14.500, oprócz tych rekrutów, których według

ustawy dostarczyć ma w tym celu Tyrol i Vorarlberg.

Równocześnie zezwala się na pobór w tymże roku wymienionych wyżej kontyngentów, jakoteż rezerwy zapasowej z pomiędzy mężczyzn zdolnych do broni w powołanych ustawowo klasach wieku.

§ 2.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Wykonanie jej poruczam Mojemu Ministrowi obrony krajowej, który porozumieć się ma w tym względzie z Moim wspólnym Ministrem wojny.

We Wiedniu, dnia 27. lutego 1905.

Franciszek Józef włr.

Gautsch wlr.

Welsersheimb wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 28. lutego 1905.

Treść: 35. Rozporządzenie, którem ustanawia się jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryjestyńskiej).

35.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. lutego 1905,

którem ustanawia się jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej).

Ponieważ od wejścia w życie rozporządzenia z dnia 18. marca 1904, Dz. u. p. Nr. 27, którem ustanowiono jednostki giełdowe, służące za podstawę do wymierzania podatku od obrotu papierów wartościowych notowanych na giełdach swojskich (wiedeńskiej, praskiej i tryjesteńskiej), niektóre papiery wartościowe do notowania na nich nowo przypuszczono, niektóre zaprzestano notować, względem innych zaś papierów zmieniono warunki obrotu co do jednostki giełdowej, przeto Ministerstwo skarbu, na zasadzie upoważnienia, nadanego mu

w §ie 4, l. 2, ust. 3 ustawy z dnia 9. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 195 o opodatkowaniu obrotu papierów wartościowych (podatek giełdowy), uznaje za stosowne w miejsce załączek, ogłoszonych rozporządzeniem z dnia 18. marca 1904, Dz. u. p. Nr. 27, ogłosić następujące, nowo wygotowane załączki A do C, podające warunki zawierania interesów pod względem jednostki giełdowej papierów, notowanych na giełdach swojskich, służące za podstawę do wymierzania podatku giełdowego.

O ile według powołanej ustawy obrót pieniężny nie stanowi podstawy do opodatkowania, uchodzi względem wszystkich niewymienionych w tych załączkach papierów wartościowych imienna kwota 5.000 zł. w. a. czyli 10.000 K za jednostkę giełdową.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. marca 1905.

Kosel wlr.

Załączka A,

podająca warunki zawierania interesów na giełdzie wiedeńskiej pod względem jednostki giełdowej dla papierów wartościowych na tej giełdzie notowanych.

Uwaga wstępna. Dla papierów wartościowych, notowanych na giełdzie wiedeńskiej, które podanym spisem nie są objęte, uchodzi za jednostkę giełdową imienna kwota 5000 zł. a. w. czyli 10.000 K.

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
A. Ogólny dług państwowy.		Kwota imienna:	
Losy z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4% . . .	2.500 zł. w. a.	Kolejowe obligacje pierwszeństwa przez państwo do spłacenia objęte.	
„ „ 1860 po 100 „ „ 4% . . .	2.500 „ „ „	Kolei Albrechta 300 zł. sr. 5%	5.100 zł. srebr.
„ „ 1864 po 100 „ „	2.500 „ „ „	detto 200 „ zlot. = 400 M. = 20 ₰ = 500 fr. 5% . . .	5.000 zł. zlotem
„ „ 1864 po 50 „ „	2.500 „ „ „	Kolei zach. czeskiej em. 1885 M. 4% . . .	10.200 marek
Listy zastawne dóbr państwowych 120 zł. w. a. (300 fr.)	25 sztuk	Kolei Elzbiety 600 i 3000 mk.	10.200 „
B. Państwowy dług królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.		detto 400 i 2000 „ wol. od pod.	10.000
Austr. renta złota wol. od pod. w zł. 4%	5.000 zł. zlotem	Moraw.-szląsk. kolei centr. 600 i 3000 K	10.200 K
Kolejowe zapisy długu państwa.		Pilz.-brzeź wol. od pod. 150 zł. srebr. . .	5.100 zł. w. a. sr.
Kolei Elzbiety w zlocie. wol. od pod., po 10.000 zł. 4%	5.000 zł. zlotem	Kolei Rudolfa (dobra sk. sol.) M.	5.000 zł. zlotem
C. Państwowy dług krajów korony węgierskiej.		C. Państwowy dług krajów korony węgierskiej.	
Akcje kolejowe przestemplowane na obligacje długu państwa.		Węg. renta złota 4%	5.000 zł. zlotem
Kolei Elzbiety . . . . . 200 zł. m. k.	25 sztuk	„ oblig. p. rz. w zł. na reg. Żel. Br. K	12.000 K
detto Linc-budziej. 200 „ w. a. sr.	25 „	„ pożyczka preniowa po 100 zł.	2.500 zł. w. a.
detto Salcb.-tyr. 200 „ „ „ „	25 „	„ detto po 50 zł.	2.500 „ „ „
		„ oblig. prem. regul. Cisy i Szeg. los. w. a.	2.500 „ „ „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
D. Inne pożyczki publiczne.		Kwota imienna:	
Pożycz. miasta Wiednia (srebro lub złoto) z r. 1874 5%	5.000 zł. złotem	Kolei północno-zachod. austr., lit. C, em. 1874 w mark. konwert. 3½%	10.200 marek
Renta włoska 100 lirów 5%	10.000 lir. kap.	Kolei północno-zachod. austr., lit. C, em. 1903 w mark. 3½%	10.000
„ „ 100 „ 4%	10.000 „ „	Kolei ostrawsko-friedlandzkiej zł. sr. 5%	5.100 zł. w. a. s.
Bułgar. pożycz. hip. kol. żel. rząd. z r. 1889 w złocie	5.000 zł. złotem	Kolei prasko-duchc. em. 1896 w mar. 3%	10.200 marek
Bułgar. pożycz. hip. rząd. z r. 1892 w złocie	5.000	Spółki kolei państwowych fr. 3%	25 sztuk
„ pożycz. (tyt.) państw. z r. 1902	10.000 fr.	detto em. 1874 fr. 3%	25 „
Turecki konw. dług państwa serya B l. s.	500 l. st.	detto X. em. 1885 fr. 3%	25 „
„ „ „ „ „ C „ „	500 „ „	detto sieć uzupeł. fr. 3%	25 „
„ „ „ „ „ D „ „	500 „ „	detto 500 frank. = 405 M. 4%	25 „
E. Listy zastawne, obligacje pożyczek gminnych i kolejowych i bankowe.		detto em. 1895 w m. 3%	10.000 marek
Banku kred. ziem. cent., austr. 34 l. los. 150 zł. sr. op. w zł. 2%	5.100 zł. srebr.	detto I. em. zł. złotem 5%	5.000 zł. złotem
Banku kred. ziem. cent., austr. 34 l. los. 300 marek 2¼%	5.100 zł. złotem	detto II. em. 1874 zł. złot. 5%	5.000 „ „
		detto (Berno-Rossice) 5%	5.100 zł. srebr.
		detto em. 1883 w m. 4%	10.000 marek
		Sp. kolei połud., styczeń-lipiec fr. 3%	25 sztuk
		detto kwiecień-paźdz. fr. 3%	25 „
		detto 500 fr. = 405 M. 4%	25 „
		detto zł. srebr. lub złot. 5%	5.000 zł. złotem
		detto w markach 4%	10.000 marek
		Poż. pierw. zjed. kol. żel. węg. w m. 4½%	10.000 „
Poż. ks. Schwarzenberga w markach 4%	10.000 marek	G. Obligacje innych przedsiębiorstw przewozowych.	
F. Obligacje pierwszeństwa kolei żelaznych.		Sp. żegl. par. na Dunaju 400 i 10.000 M. 4%	10.000 marek
Kolei duchc.-podmok. I. em. 1869 srebr. w. a. 5%	5.100 zł. w. a. s.	Sp. żegl. parow. na Dunaju em. 1886 M. 4%	10.000
Kolei duchc.-podmok. II. em. 1871 srebr. w. a. 5%	5.100 „ „ „ „	Lloyda austr. em. 1881 po 500 zł. zł. 5%	5.000 zł. złotem
Kolei duchc. podmok. III. em. 1874 złot. 5%	5.100 zł. złotem	„ em. 1882 po 500 zł. zł. 5%	5.000 „ „
Kolei duchc.-podmok. em. 1891 zł. srebr. 4%	5.100 zł. w. a. s.	„ „ 1884 po 500 „ „ 4½%	5.000 „ „
Kolei duchc.-podmok. em. 1891 w mark. 4%	10.200 marek	„ „ 1887 po 500 „ „ 4%	5.000 „ „
Kolei kosz.-bogum. em. 1889 w m. 4%	10.000 „	„ „ 1895 po 1000 i 5000 zł. złotem 4%	5.000 „ „
detto em. 1891 „ „ 4%	10.000 „	H. Obligacje spółek przemysłowych.	
Sp. kolei lwow.-czern.-jasskiej em. 1884 srebr. 4%	5.100 zł. w. a. s.	Sp. gór. austr. alp. 500, 2.500, 12.500 fr. 4½%	12.500 fr.
Sp. kolei lwow.-czern.-jassk. wol. od pod. em. 1884 srebr. 4%	5.100 „ „ „ „	Praska sp. przem. żel. em. 1873 300 zł. srebr. 5%	5.100 zł. w. a. s.
Kolei północno-zachod. austr., lit. C, em. 1874 w mark. 5%	10.200 marek		

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
	Kwota imienna:		
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1880 500 fr. = 200 zł. złotem 5%	5.000 zł. złotem	Cedule losowe 3% oblig. premiov. zakł. kred. ziem. em. 1880	25 sztuk
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1883 500 fr. = 200 zł. złotem 5%	5.000 „ „	Cedule losowe 3% oblig. premiov. zakł. kred. ziem. em. 1889	25 „
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1889 500 fr. = 200 zł. złotem 4%	5.000 „ „	Cedule losowe obl. premiov. 4% banku hipot. węgier.	25 „
Spółki kop. węgla w Terbowlu em. 1893 500 fr. = 200 zł. złotem 4%	5.000 „ „		
I. Losy rozmaite.		K. Akcje przedsiębiorstw przewozowych.	
a) Losy oprocentowane.		„Adria“, Sp. kr. węg. żegl.	25 sztuk
Zakł. kred. ziem. pow. austr. obl. prem. em. 1880 po 100 zł. w. a. 3%	50 sztuk	Kolei uściecko-cieplickiej	5 sztuk
Zakł. kred. ziem. pow. austr. obl. prem. em. 1889 po 100 zł. w. a. 3%	50 sztuk	Austr.-belg. Spółki kolei żelaznej	25 sztuk
Losy regul. Dunaju z r. 1870 po 100 zł. w. a. 5%	25 sztuk	Kolei Bares-Pakracz akc. pierwsz.	25 „
Banku hipot. węg. obl. prem. po 100 zł. w. a. 4%	50 sztuk	Spółki ruchu kolei orient.	25 „
Pozyczki prem. serb. po 100 fr. 2%	25 sztuk	Kolei północno-czeskiej	25 „
b) Losy bezprocentowe.		Kolei bożeńsko-merañskiej, c. k. uprz.	25 „
Bazyliki budap. (bud. katedry) 5 zł. w. a.	50 sztuk	Spółki kolei lokalnej berneńskiej	25 „
Zakładu kredyt. dla handlu i przemysłu 100 zł. w. a.	25 sztuk	Kolei lokal. bukowińskich akc. pierw.	25 „
Clary'ego 40 zł. m. k.	10 sztuk	detto akcje zakład.	25
Pozyczki miasta Insbruku 20 zł. w. a.	25 sztuk	Kolei busztiehradzkiej	5 sztuk
Pozyczki loter. krakowskiej 20 zł. w. a.	25 „	detto (lit. B)	25 sztuk
Pozyczki prem. lublańskiej 20 zł. w. a.	25 „	Spółki austr. żegl. par. na Dun., I. c. k. up.	10 sztuk
Gminy miasta Budy 40 zł. w. a.	25 „	Kolei duchcowsko-podmokielskiej	25 sztuk
Palfy'ego 40 zł. m. k.	10 sztuk	Kolei północnej Ferdynanda	5 sztuk
Austr. towarz. Czerwonego Krzyża 10 zł. w. a.	25 sztuk	Kolei frylskiej akc. pierwsz.	25 sztuk
Węgier. towarz. Czerwonego Krzyża 5 zł. w. a.	50 sztuk	Kolei pięciokośc.-barskiej	25 „
Fundacyi Rudolfa 10 zł. w. a.	25 sztuk	Sp. kol. na górze Gaisberg akc. pierwsz.	25 „
Salma 40 zł. m. k.	10 sztuk	Kolei Gleisdorf-Weiz akc. pierwsz.	25 „
Pozyczki prem. salcburskiej 20 zł. w. a.	25 sztuk	Spółki kolej. i górn. gradec.-köflach.	25 „
Tureck. poż. kol. obl. prem. 400 fr.	25 „	Spółki kolei kahlenb. (system Rigi)	25 „
Losy komun. wiedeńsk. z r. 1874 100 zł. w. a.	25 „	Kolei koszycko-bogumińskiej	25 „
		Kolei lwow.-bełzec. (tomaszow.) akc. pr.	25 „
		Spółki kolei lwowsko-czern.-jasskiej	25 „
		Kolei lokal. Lwów-(Kleparów) Jaworów, akc. pierw.	25 „
		Kolei Leoben-Vordernberg	25 „
		Lloyda austr.	10 sztuk
		Kolei półn.-zach. austr.	25 sztuk
		detto (lit. B)	25 „
		Spółki żegl. par. austr. półn.-zach.	25 „
		Kolei lokal. wsch.-galic. akc. pierwsz.	25 „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
Kolei ostrawsko-friedlandzkiej	25 sztuk	Banku eskont. styryjskiego	25 sztuk
Kolei prasko-duchcowskiej	25 „	Towarz. eskont. dolno-austr.	25 „
detto akcyje pierwsz.	25 „	detto i banku weksl. węg.	25 „
Kolei liberecko-jablonecko-tannwaldzkiej akcyje pierwsz.	25 „	Galic. banku hip. akcyj.	25 „
Kolei liberecko-jablonecko-tannwaldzkiej akc. zakład. lit. A	25 „	detto banku dla handlu i przem.	25 „
Kolei liberecko-jablonecko-tannwaldzkiej akc. zakład. lit. B	25 „	Stowarz. żyro- i kas. wied.	25 „
Spółki salcb. kolei żel. i tramw.	25 „	Banku hipot. austr.	25 „
Spółki kolei państwowych	25 „	detto węgier.	25 „
Spółki kolei południowej	25 „	Banku hipot. kraj. kroac.-slaw.	25 „
Kolei łącz. połudn.-półn. niemieckiej	25 „	Banku dla krajów austr. (Länderbanku)	25 „
Kolei w dolinie Samoszy, akcyje pierwsz.	10 sztuk	Banku kraj. bośn.-herc.	25 „
Spółki tramw. wied., nowej, akcyje pierw.	25 sztuk	Banku kred. roln. dla Czech	25 „
detto detto akcyje zakład.	25 „	Banku lombard. i eskont. wied.	25 „
Międzyn. akc. Towarz. przew., przedtem powsz. austr.	25 „	Spółki akc. kant. weks. „Merkur“	25 „
Kolei Überetsch, akc. pierwsz.	5 sztuk	Banku górno-austr. i salcburskiego	25 „
Kolei żel. węg.-galic., pierwsz.	25 „	Banku austr.-węgier.	5 sztuk
Kolei zach. węg. (Stuhlw.-Raab-Grac)	25 „	Węg. banku roln. i rent., Sp. a.	25 sztuk
Kolei Wiedeń-Pottendorf-Wr.-Neustadt	25 „	Węg. powsz. sp. akc. kas oszcz. w Buda- peszcie	10 sztuk
Spółki akc. wied. kolei lokal.	25 „	Centr. kraj. węg. kasy oszcz.	10 sztuk
Spółki kolei państw., akc., dow. uczest.	25 „	Banku Union	25 „
		Banku Union, czeskiego	25 „
		Banku obrotowego, powszechnego	25 „
		Živnostenská banka	25 „
L. Akcyje banków.			
Banku anglo-austr.	25 sztuk	Zakłady ubezpieczeń.	
Stowarzyszenia bankowego wiedeńskiego	25 „	Sp. akc. „Allianz“ ubezp. na życie i rent	25 sztuk
Banku esk. i weksl. bielsko-bialskiego	25 „	Sp. akc. „Anker“ ubezp. na życie i rent	5 sztuk
Zakładu kred. ziem. austr.	25 „	„Assicurazioni generali“	5 „
Banku przemysł. czeskiego	25 „	Spółki akc. austr. ubezpiecz. „Donau“	25 sztuk
Zakładu kred. ziem. bukowńskiego	25 „	Spółki akc. peszt. ubezpiecz. „Foncière“	25 „
Banku kred. ziem. central. austr.	25 „	Sp. akc. węg. ubez. od gradob. i kontraz.	25 „
Banku hip. centr. węg. kas oszcz. t. s. a.	10 sztuk	Sp. ubezp. od gr. i kontraz. „Meridionale“	25 „
Banku komerc. węg. w Peszcie	5 „	Sp. ubezp. „Phönix“ austr., c. k. uprz.	25 „
Zakładu kred. dla handlu i przem.	25 sztuk	Spółki kontrasekuracyjnej wiedeńskiej	25 „
Banku kred. węgier. powsz.	25 „	Spółki kontrasekuracyjnej „Securitas“	10 sztuk
Zakł. kr. austr. dla przeds. kom. i z. pub.	25 „	Sp. I. austr. powsz. ubezp. od wypadków	25 sztuk
Banku depoz. powsz.	25 „	Sp. międzyn. akc. ubezp. od wypadków	25 „
Banku eskont. czeskiego	25 „	Zakładu wied. ubezp. na życie i rent	25 „
detto morawskiego	25 „	Spółki asekuracyjnej wiedeńskiej	25 „
Banku eskont. maryborskiego	25 „		

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
M. Akcje przedsiębiorstw przemysłowych.			
Spółki akc. fabr. em. i met. „Austria“	25 sztuk	Spółki akc. hotel. pierw. wiedeń.	25 sztuk
Spółki budown. powszech. austr.	25 „	Fabr. spir. i chem. pr. sp. akc. w Młod. Bolesławiu	25 „
detto I. pow. stow. urzęd.	25 „	Przędzalni i tkalni juty, I. austr.	25 „
Towarz. budow. dolno-austr.	25 „	Fabryki wap. i cem. w Kaltenleutgeben	25 „
Browarn. spółki akc. (Schellenhof)	25 „	Przędzalni i tkal. baweł. w Kleinmünchen	25 „
Bosn. amon. i sody fabr. S. A. I.	25 „	Spółki akc. fabr. cementu w Königshofie	25 „
Bern. sp. akc. browar i fabryka siodu I.	25 „	Spółki węgl. w Łankowicach	25 „
detto fabryka świec i mydła S. a.	25 „	Fabryki cukru lipn.-brzeźl. Sp. akc.	25 „
detto fabrykacyi maszyn	25 „	Fabryka cem. portl. w Lengenfeld. Sp. a.	20 „
detto wyrobu towar. wełn., Sp.	25 „	Leykam-Josefsthal	25 „
Spółki kopal. węgla w Moście	25 „	Browaru w Liesing	25 „
Spółki akc. browaru w Brunn	25 „	Browaru akc. i fabr. siodu w Lincu	25 „
Spółki akc. dynamitu Nobla	25 „	Spółki akc. cukrow. w Lobosicach	25 „
Spółki przem. żelaza i stali w Egydy	25 „	Spółki akc. fabr. lokomot., wiedeń.	25 „
Zakładu austr. obr. kolej.	25 „	detto przedt. G. Sigla w Wr. Neustadt	25 „
Spółki akc. węg. obr. kolej.	25 „	Spółki akcyj. brow. i fabr. siodu w Mor. Ostrawie	25 „
Spółki wypoż. wozów kolej., pierwszej	25 „	Spółki akc. bud. m. Branda i Lhuilliera	25 „
Fabr. pap. i sp. nakłd. w Elbemühl	25 „	„ „ „ „ Dañek i C. w Pradze	25 „
Towarz. elektr. powsz. austr.	25 „	Spółki akc. hotel. „Metropole“	25 „
detto międzynarod.	25 „	Towarz. górń. czesk. ks. Fürstenb. M.	25 „
detto S. a. zjednocz.	25 „	detto austr. alpej.	25 „
detto wiedeńskiego	25 „	„Moravia“, Sp. a. browarów i wyrobu siodu	25 „
detto akc. powsz. budapeszt.	25 „	Towarz. przem. żelaz. nadragaskiego	25 „
detto węgier.	25 „	Spółki akc. fabr. wag. w Nesselsdorfie	25 „
Braci Enderlin fabr. druk. i mech. tkactwa	25 „	Spółki akc. fabr. papieru w Nettingsdorf	25 „
Tkalni i apretury w Felixdorfie	25 „	Spółki akc. fabr. papieru w Neusiedl	25 „
Fabryki fezów, austr. sp. akc.	25 „	Spółki półn. czesk. kop. węgla	25 „
Spółki akc. galic. naft. karpac. przedtem Sp. górń. i hut.	20 sztuk	Spółki akc. półn. węg. zjedn. kop. węgla	25 „
Towarz. gazow., powsz. austr. węg.	10 „	Spółki akc. hutn. i górń. górno-węg.	25 „
Towarz. przemysł. gazow. wiedeń.	10 „	Towarz. przem. olejnego	25 „
Huty szklane, przedt. J. Schreiber & Neffen, Sp. a.	10 „	Fabr. wapna hidraul. i cementu portland. w Perlmoos	25 „
Spółki akc. browar. w Göss	25 sztuk	Browaru akc. w Pilźnie, pierw.	5 sztuk
Sp. akc. kop. węgla w Gran-Szászvár	25 „	Fabr. papieru w Pitten, c. k. uprzyw.	25 sztuk
Browaru akc. gradec., pierw. (Schreiner)	10 sztuk	„Poldihütte“ sp. akc. fabr. stali lanej	25 „
Sp. akc. wag. i masz. w Gracu J. W.	25 sztuk	Austr. spółki akc. fabr. cement. portlandz.	25 „
Spółki akc. fabr. gum., austr.-ameryk.	25 „	Przędzalni i tkalni baweł. w Pottendorfie	25 „
Fabr. nab. kap. i met. w Hirtenbergu	25 „	detto detto akc. pierw.	25 „
		Spółki przem. żelaz. w Pradze	25 „

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:	Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
Sp. akc. I. fabr. łuszcz. ryżu w Tryjeście	25 sztuk	Spółki mater. budow. Union	25 sztuk
Fabr. żel. w Rimamurány-Sálgo-Tarján .	25 „	Spółki fabr. żelaza i blachy Union . . .	25 „
Spółki górń. rossickiej	25 „	Spółki akc. vares. przem. żel.	25 „
„Rudolfshütte“ fabr. tow. blasz.	25 „	Kaz. magnezytu w Viezu a. pr.	25 „
Sp. akc. kop. węgla kam. w Sálgo-Yarján	25 „	Lej. żel. i zakł. bud. most. Waagnera R. Ph., Sp. akc., 400 K	25 „
Sp. akc. fabr. papieru w Schlöglmühl .	25 „	Spółki fabr. broni, austr.	25 „
„Schodnica“ sp. akc. przem. naft. . . .	10 sztuk	Spółki akc. międzyn. wypoż. wozów kolej.	25 „
Fabryki maszyn i wozów w Simmeringu	25 sztuk	Spółki powsz. wypoż. woz. kol. w Peszcie	25 „
Spółki fabr. pap. i nakł. w Steyrermühl .	25 „	Towarz. akcyj. górń. zach. czesk. . . .	25 „
Stözlza synowie S. a. fabr. szkła	25 „	Spółki budow. wiedeńskiej	25 „
Fabr. kob. i mater. do sprzęt. F. H. i syn.	25 „	Sp. fabr. cegieł i budow. wienerberskiej	25 „
Spółki kop. węgla w Terbowlu	25 „	Spółki gazet. wiedeńsk. pierwsz. . . .	25 „
Spółki turec. zarz. tyton.	25 „	Spółki czeskiej przemysł. cukrow. . . .	25 „
Towarz. kop. węgla węgier. powsz. . .	25 „	Spółki akc. węg. „ „	5 sztuk
Spółki budow. Union	25 „		

Załączka B,

podająca warunki zawierania interesów na giełdzie praskiej pod względem jednostki giełdowej dla papierów wartościowych, notowanych na tej giełdzie, lecz nie notowanych także na giełdzie wiedeńskiej.

Wstępna uwaga. Dla papierów wartościowych, notowanych na giełdzie praskiej, a nie notowanych równocześnie także na giełdzie wiedeńskiej, nieobjętych poniższym spisem, uchodzi za jednostkę giełdową imienna kwota 5000 zł. w. a. czyli 10.000 K.

Nazwa papierów	Jednostka giełdowa wynosi:
A. Akcje banków. (Rubryka F ceduły giełdowej.)	
Pražská úvěrní banka (Banku kredytowego praskiego) *	25 sztuk
Založní úvěrní ústav v Hradci Králové (Zakładu kredytowego zaliczkowego w Hradcu Králové)	25 „
B. Akcje przedsiębiorstw przewozowych. (Rubryka G ceduły giełd.)	
Elektr. drobná dráha Praha—Libeň—Vysočany (Kolej mała elektr. Praga—Libeň—Wysoczany)	25 sztuk
Praska Spółka żegluga parowej na Wełtawie i Łabie (Pražská spol. paropl. po Vltavě a Labi)	5 sztuk
Kolej lokalna Post Iberg—Laun (Akcje pierwszeństwa)	25 sztuk
Mała kolej (kolejka) Königshof—Berun—Koněprus	25 „
C. Akcje przedsiębiorstw przemysłowych. (Rubryka H ceduły giełd.)	
Akciová továrna na vyrábění umělých hnojiv a lučebnin v Kolině (Fabryki akcyjnej wyrobu nawozu sztucznego i chemikaliów w Kolinie)	25 sztuk
Podolskiej fabryki cementu (Podolská cementárna)	25 „
Český akc. pivovar v Č. Budějovicích (Akc. czesk. brow. w Budziejowicach)	5 sztuk
Pierwsza czeska spółka akcyjna fabryk wschodnich towarów cukrowych i czekolady w Królewskich Winogradach po K 200 (První česká akc. společnost tovarů na orient. cukrovinky a čokolátu na Král. Vinohradech)	25 sztuk
Banku pierw. czesk. powsz. kontrasekuracyjnego (První česká všeob. zajišť. banka)	25 „
Pierwszej czeskiej spółki akcyjnej rafinerii cukru (První česká spol. pro raf. cukru) (Modřany)	25 „
Spółki akcyjnej praskiej budowy maszyn (dawniej Ruston) (Pražská strojnická spol. [dř. Ruston])	25 „
Praskiego stowarzyszenia akcyjnego kładki łańcuchowej (Pražská akc. spol. řetězové lávky)	25 „
První česko-moravská továrna na stroje v Praze (Pierw. czesko-morawskiej fabryki maszyn w Pradze)	25 „
*) Dawna firma: Úvěrní banka v Kolině (Bank kredytowy w Kolinie).	

Załączka C,

podająca warunki zawierania interesów na giełdzie tryjeścieńskiej pod względem jednostki giełdowej dla papierów wartościowych, notowanych na tej giełdzie, lecz nie notowanych także na giełdzie wiedeńskiej.

N a z w a p a p i e r ó w	Jednostka giełdowa wynosi:
A. Akcje banków.	
Banca commerciale Triestina (Bank komercyjny tryjeścieński)	10 sztuk
B. Akcje przedsiębiorstw przewozowych i przemysłowych.	
Stabilimento tecnico Triestino	25 sztuk
" " " (Akcje pierwszeństwa)	25 "
Società d'Acquedotto Aurisina (Towarzystwo wodociągowe Aurisina)	10 sztuk
Stowarzyszenie akcyjne „Tergesteo“	10 "
Società Triestina Tramway (Spółka tramwajowa tryjeścieńska)	50 "
Riunione Adriatica di Sicurtà	10 "
Pilatura di Riso del Litorale (Spółka akcyjna nadbrzeżnych fabryk łuszczenia ryżu)	25 "
Krakowskiej spółki tramwajowej	25 "

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVI. — Wydana i rozesłana dnia 4. marca 1905.

Treść: (№ 36—39.) 36. Obwieszczenie, dotyczące wprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych dodatków szkolnych, względnie innych dodatków ustawowych na zakłady publiczne, opłacanych z nieruchomości majątku spadkowego, stanowiącego przedmiot takiego przewodu spadkowego, który według ogólnych prawideł o właściwości sądów przeprowadzony być ma w innym królestwie lub kraju w Radzie państwa reprezentowanym. — 37. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia ekspozytury komory w Spindelmühle do wolnego od cła postępowania z pakunkami gości kuracyjnych i turystów ze Spindelmühle, naprzód lub później wysłanymi, tudzież do urzędowo-cłowego odprawiania nadchodzących dla tych osób przesyłek pocztowych. — 38. Ustawa, dotycząca emisji obligacji renty, ustanowionej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, w celu zwrotnych spłat umorzeń ogólnego długu państwowego, opędzonych w latach 1903 i 1904 na razie z zapasów kasowych. — 39. Ustawa o rozciągnięciu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego na te budynki, które na obszarze gminy miejskiej Karniów w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowia lub ze względu na komunikację publiczną zostaną przebudowane.

36.

Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty, skarbu i sprawiedliwości z dnia 18. lutego 1905,

dotyczące wprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych dodatków szkolnych, względnie innych dodatków ustawowych na zakłady publiczne, opłacanych z nieruchomości majątku spadkowego, stanowiącego przedmiot takiego przewodu spadkowego, który według ogólnych prawideł o właściwości sądów przeprowadzony być ma w innym królestwie lub kraju w Radzie państwa reprezentowanym. (Porów. obwieszczenia z dnia 11. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 101, z 3. września 1898, Dz. u. p. Nr. 184, z 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 24 z r. 1899, z 4. kwietnia 1899, Dz. u. p. Nr. 69, z 6. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 111, z 7. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 245, z 22. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 230, z 20. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 34 z 1903 i z 24. marca 1904, Dz. u. p. Nr. 33.)

Z dodatków, w rodzaju wymienionych w tytule, wprowadzono dalej dodatek do kasy pensyjnej nauczycieli (funduszu pensyjnego nauczycieli) szkół ludowych w Solnogradzie (ustawa z dnia 14. czerwca 1904, Dz. u. kr. Nr. 10 z 1905, z mocą obowiązują-

jąca od dnia 18. lutego 1905). Do wymiaru tego dodatku szkolnego powołany jest po myśli tej ustawy krajowej c. k. Urząd wymiaru należitości w Solnogradzie.

Ustawa krajowa stosuje się do takich spadków, które przyznano już po wejściu w życie tej ustawy.

Bylandt wlr.

Hartel wlr.

Kosel wlr.

Klein wlr.

37.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. lutego 1905,

dotyczące upoważnienia ekspozytury komory w Spindelmühle do wolnego od cła postępowania z pakunkami gości kuracyjnych i turystów ze Spindelmühle, naprzód lub później wysłanymi, tudzież do urzędowo-cłowego odprawiania nadchodzących dla tych osób przesyłek pocztowych.

Ekspozyturę komory w Spindelmühle upoważnia się do wolnego od cła postępowania z pakunkami podróżnymi naprzód lub później wysłanymi gości kuracyjnych i turystów ze Spindelmühle i Friedrichsthal stosownie do artykułu IX, l. 1, cłowej ustawy taryfowej z dnia 25. maja 1882, tudzież do urzędowo-cłowego odprawiania nadchodzących dla tych osób przesyłek pocztowych, z wyjątkiem tych, do których taryfowania potrzebne są instrumenta.

Kosel wlr.

38.**Ustawa z dnia 2. marca 1905,**

dotycząca emisji obligacji renty, ustanowionej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131, w celu zwrotnych spłat umorzeń ogólnego długu państwowego opędzonych w latach 1903 i 1904 na razie z zapasów kasowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

W celu zwrotnej spłaty opędzonych po myśli §u 2 ustawy z dnia 24. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 3 z 1868. w latach 1903 i 1904, z zapasów kasowych umorzeń kapitałów ogólnego długu państwowego w kwocie 25,334.568 K i 26,397.282 K, łącznie 51,731.850 K, upoważnia się rząd do wydania obligacji, ustanowionej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131, renty w kwocie, która potrzebuje jest do otrzymania tej sumy 51,731.850 K.

Stosownie do tego należy natychmiast takie obligacje w wymaganej kwocie nominalnej wygotować i w ręce Ministra skarbu złożyć.

§ 2.

Wykonanie tej ustawy, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 2. marca 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Kosel wkr.

39.**Ustawa z dnia 2. marca 1905,**

o rozciągnięciu czasowego uwolnienia od podatku czynszowego na te budynki, które na obszarze gminy miejskiej Karniów w celu polepszenia powszechnych stosunków zdrowotnych lub ze względu na komunikację publiczną zostaną przebudowane.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Dla tych budynków — które na obszarze gminy miejskiej Karniowa celem polepszenia powszechnych stosunków zdrowotnych lub ze względu na komunikację publiczną zostaną w miejscach wymienionych w dołączonym, integralną część tej ustawy stanowiącym spisie, nowo postawione, o ile one aż do powierzchni ziemi będą zburzone, a to w obrębie linii regulacji ulic (linii budowy) już oznaczonej albo dopiero oznaczyć się mającej i na przestrzeni, gdzie stał dawniejszy budynek — chociażby nawet ta przestrzeń ze względu na linię budowy albo skutkiem przebudowania doznała zmiany (uszczerplenia lub rozszerzenia) — rozciąga się okres uwolnienia od podatku czynszowego, przysługującego im na zasadzie ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39, na lat 18.

§ 2.

Rozciągnięcie uwolnienia od podatku czynszowego w § 1 unormowane, przysługuje tylko takim domom przebudowanym, które w przeciągu lat 10, licząc od dnia wejścia ustawy tej w wykonanie, będą rozpoczęte i całkiem ukończone względnie do użytku przysposobione, i którym na zasadzie ustawy krajowej przyznane będzie także na równie długi okres czasu prawo do uwolnienia od krajowych i gminnych dodatków do podatku czynszowego.

§ 3.

Zresztą także do budowli w ustawie tej oznaczonych stosują się postanowienia ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39.

§ 4.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

§ 5.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 2. marca 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Kosel wkr.

S p i s

tych domów na obszarze gminy miejskiej Karniowa, których przebudowa byłaby pożądaną ze względu na polepszenie powszechnych stosunków zdrowotnych lub ze względu na komunikację publiczną.

Liczba pozycyi	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny	U w a g a
1	108	Śródmieście	Bäckengasse	2	
2	22	Śródmieście	Bäckengasse	25	Z tylną częścią, osobno (dla tego domu składającego się z przedniej i tylnej części przyznaje się rozszerzone uwolnienie od podatku i w tym przypadku, gdyby tylko przednia lub tylna część sama dla siebie z osobna miała być przebudowaną).
3	77	Obere Vorstadt	Bennischerstraße	1	Tylko dla frontu o 22 metrach długości (tych 22 metrów liczyć należy od rogu oznaczyć się na nowo mającej linii budowy Bennischerstraße i Rudolfsgasse; wolną od podatku powierzchnię ogranicza się na południowym końcu linią, pociągniętą prostopadle do nowej linii budowy Bennischerstraße i to na punkcie przecięcia się z ustaloną długością frontową).
4	76	Obere Vorstadt	Bennischerstraße	7	a) Pod warunkiem, że wystający na ulicę budynek przyległy zostanie równocześnie rozebrany; b) tylko dla 15 metrów frontowej długości, na 18 metrów w głąb (tych 15 metrów frontowej długości liczy się od północnego rogu istniejącego budynku mieszkalnego lub, co na jedno wychodzi, od południowej linii budowy, projektowanej tam nowej ulicy bocznej; granicę w głębi znajdzie się, pociągniawszy równoległą w odległości ustalonej głębi (18 metrów) do linii budowy; pod granicą szerokości rozumie się linię prostopadle pociągniętą do linii budowy Bennischerstraße).

Liczba pozycyi	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny	U w a g a
5	75	Obere Vorstadt	Bennischerstraße	15	<p>a) Pod warunkiem, że wystające na ulicę budynki gospodarskie równocześnie zostaną rozebrane;</p> <p>b) tylko dla 15 metrów frontowej długości na 18 metrów w głąb (tych 15 metrów długości frontowej należy liczyć od granicy sąsiedzkiej od numeru orientacyjnego 17; zresztą patrz liczbę pozycyi 4 b).</p>
6	116	Obere Vorstadt	Bennischerstraße	17	Na 18 metrów w głąb (granice w głębi znajduje się, pociągnąwszy równoległą do linii budowy w oddaleniu ustalonej głębi).
7	74	Obere Vorstadt	Bennischerstraße	19	Tylko dla 15 metrów frontowej długości na 18 metrów w głąb (tych 15 metrów linii frontowej liczy się od granicy sąsiedzkiej numer orientacyjny 17; zresztą patrz liczbę pozycyi 4 b).
8	233	Śródmieście	Elisabethplatz	2	
9	238	Śródmieście	Elisabethplatz	6	
10	240	Śródmieście	Elisabethplatz	8	
11	72	Śródmieście	Elisabethplatz	16	Bez tylnej części budynku (tej części budynku, która ewentualnie została wzniesiona w miejsce dawnej, na parceli tylnej części budynku, nie przysługuje prawo do rozszerzonego uwolnienia od podatku.
12	231	Śródmieście	Franz Josephsplatz	6	Także w tym przypadku, gdyby przebudowa tego budynku nastąpiła przed nabyciem mocy obowiązującej przez tę ustawę.
13	210	Śródmieście	Franz Josephsplatz	12	
14	215	Śródmieście	Franz Josephsplatz	17	
15	126	Śródmieście	Franz Josephsplatz	22	
16	147	Śródmieście	Franz Josephsplatz	23	
17	148	Śródmieście	Franz Josephsplatz	24	<p>a) Bez tylnej części budynku (patrz liczbę pozycyi 11);</p> <p>b) na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).</p>
18	84	Leobschützer Vorstadt	Friedhofgasse	8	Na 14 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).

Liczba pozycyi	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny	U w a g a
19	85	Leobschützer Vorstadt	Friedhofgasse	10/12	<p>a) Bez tylnej części budynku (patrz liczbę pozycyi 11);</p> <p>b) na 14 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6);</p> <p>c) także w razie przebudowy jednego tylko z obydwóch domów, numer orientacyjny 10 i 12 (dwa domy o jednym numerze konskrypcyjnym).</p>
20	86	Leobschützer Vorstadt	Friedhofgasse	14	<p>a) Pod warunkiem, że parcela rozszerzoną zostanie przynajmniej na 20 metrów w głąb od ninii budowy;</p> <p>b) tylko dla 14 metrów frontowej długości na 14 metrów w głąb (tych 14 metrów frontowej długości liczyć należy od granicy sąsiedzkiej z numerem 12; zresztą patrz liczbę pozycyi 4 b).</p>
21	87	Leobschützer Vorstadt	Friedhofgasse	18/20	<p>a) Pod warunkiem, że parcela rozszerzoną zostanie przynajmniej na 20 metrów w głąb od linii budowy;</p> <p>b) także w razie przebudowy jednego tylko z obydwóch domów, numer orientacyjny 18 i numer orientacyjny 20 (dwa domy o jednym numerze konskrypcyjnym);</p> <p>c) tylko dla długości frontowej, po 14, razem 28 metrów na 14 metrów w głąb (tych 28 metrów frontowej długości liczyć należy razem, jednym ciągiem od południowego rogu obecnego domu murowanego, numer orientacyjny 18; zresztą patrz liczbę pozycyi 4 b).</p>
22	88	Leobschützer Vorstadt	Friedhofgasse	24/26	<p>a) Pod warunkiem, że parcela rozszerzoną zostanie przynajmniej na 20 metrów w głąb od linii budowy;</p> <p>b) także w razie przebudowy jednego tylko z obydwóch domów, numer orientacyjny 24 i numer orientacyjny 26 (dwa domy o jednym numerze konskrypcyjnym);</p> <p>c) tylko dla długości frontowej, po 14, razem 28 metrów na 14 metrów w głąb (tych 28 metrów frontowej długości liczyć należy razem, jednym ciągiem od granicy sąsiedzkiej ze strony numeru orientacyjnego 28; zresztą patrz liczbę pozycyi 4 b).</p>
23	23	Leobschützer Vorstadt	Friemergasse	4	

Liczba pozycyi	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny	U w a g a
24	24	Leobschützer Vorstadt	Friemergasse	6	Tylko dla 17 metrów frontowej długości na 18 metrów w głąb (tych 17 metrów frontowej długości liczyć należy od granicy sąsiedzkiej ze strony numeru orientacyjnego 4; zresztą patrz liczbę pozycyi 4 b).
25	94	Obere Vorstadt	Göbelgasse	6	
26	95	Obere Vorstadt	Göbelgasse	8	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
27	97	Obere Vorstadt	Göbelgasse	12	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
28	98	Obere Vorstadt	Göbelgasse	14	a) Bez tylnej części budynku (patrz liczbę pozycyi 11); b) tylko przy zabudowaniu aż do domu z numerem orientacyjnym 16; c) na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
29	219	Śródmieście	Herrengasse	4	
30	155	Obere Vorstadt	Herzog Nikolausstraße	17	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
31	2	Śródmieście	Kirchenplatz	2	
32	4	Śródmieście	Kirchenplatz	4	a) Bez tylnej części budynku (patrz liczbę pozycyi 11); b) na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
33	7	Śródmieście	Kirchenplatz	7	a) Bez budynków gospodarskich (analogicznie, jak przy liczbie pozycyi 11); b) tylko w długości obecnego frontu na ulicę budynku mieszkalnego, to jest 22 metrów (tych 22 metrów liczyć należy od granicy sąsiedzkiej ze strony numeru orientacyjnego 6; zresztą analogicznie, jak przy liczbie pozycyi 3).
34	81	Troppauer Vorstadt	Königsstraße	1	Tylko dla 17 metrów frontowej długości na 18 metrów w głąb (tych 17 metrów frontowej długości liczyć należy od granicy sąsiedzkiej ze strony numeru orientacyjnego 36, Stephaniestraße (numer konskrypcyjny 80, Troppauer Vorstadt, zresztą patrz liczbę pozycyi 4 b).
35	129	Troppauer Vorstadt	Königsstraße	10	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).

Liczba pozycji	Numer konspiracyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny	U w a g a
36	70	Troppauer Vorstadt	Königstraße	14	Tylko dla 30 metrów frontowej długości, na 18 metrów w głąb (tych 30 metrów frontowej długości należy liczyć od zachodniej granicy sąsiedzkiej; zresztą patrz liczbę pozycji 4 b).
37	108	Leobschützer Vorstadt	Leobschützerstraße	2	
38	76	Leobschützer Vorstadt	Leobschützerstraße	3	Bez tylnej części budynku (patrz liczbę pozycji 11).
39	60	Leobschützer Vorstadt	Leobschützerstraße	4	a) Bez budynków fabrycznych (analogicznie, jak przy liczbie pozycji 11); b) tylko dla 14 metrów frontowej długości, na 18 metrów w głąb (tych 14 metrów frontowej długości liczyć należy od granicy sąsiedzkiej ze strony numeru orientacyjnego 2; zresztą patrz liczbę pozycji 4 b).
40	109	Leobschützer Vorstadt	Leobschützerstraße	41	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycji 6).
41	66	Leobschützer Vorstadt	Leobschützerstraße	43	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycji 6).
42	20	Obere Vorstadt	Lichtensteinplatz	3	a) Bez sąsiedniego budynku warsztatowego (analogicznie, jak przy liczbie pozycji 11); b) na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycji 6).
43	94	Leobschützer Vorstadt	Minoritenplatz	22	Z tylną częścią budynku, razem (dla tego z przedniej i tylnej części składającego się budynku przynajmniej się rozszerzone uwolnienie od podatku tylko pod tym warunkiem, że przednia i tylna część budynku wspólnie zostaną przebudowane).
44	142	Śródmieście	Mühlbachgasse	1	
45	131	Troppauer Vorstadt	Neuegasse	5	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycji 6).
46	48	Troppauer Vorstadt	Neuegasse	19	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycji 6).
47	45	Troppauer Vorstadt	Neuegasse	25	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycji 6).
48	44	Troppauer Vorstadt	Neuegasse	27	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycji 6).
49	43	Troppauer Vorstadt	Neuegasse	29	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycji 6).
50	100	Obere Vorstadt	Opparing	18	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycji 6).
51	117	Obere Vorstadt	Opparing	20	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycji 6).

Liczba pozycyi	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny	U w a g a
52	101	Obere Vorstadt	Opparing	22	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
53	102	Obere Vorstadt	Opparing	24	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
54	21	Obere Vorstadt	Rudolfstraße	2	a) Bez tylnej części budynku (patrz liczbę pozycyi 11); b) na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
55	90	Obere Vorstadt	Rudolfstraße	3	a) Bez lodowni (analogicznie, jak przy liczbie pozycyi 11); b) na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
56	22	Obere Vorstadt	Rudolfstraße	4	a) Bez budynków na dziedzińcu (analogicznie, jak przy liczbie pozycyi 11); b) na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
57	89	Obere Vorstadt	Rudolfstraße	5	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
58	88	Obere Vorstadt	Rudolfstraße	7	a) Bez tylnej części budynku (patrz liczbę pozycyi 11); b) na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6);
59	87	Obere Vorstadt	Rudolfstraße	9	a) Bez tylnej części budynku (patrz liczbę pozycyi 11); b) na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
60	81	Obere Vorstadt	Rudolfstraße	23	Tylko dla 15 metrów frontowej długości na 18 metrów w głąb (tych 15 metrów frontowej długości należy liczyć od granicy sąsiedzkiej ze strony numeru orientacyjnego 25; zresztą patrz liczbę pozycyi 4 b).
61	79	Obere Vorstadt	Rudolfstraße	31	Tylko dla 18 metrów frontowej długości, na 18 metrów w głąb (tych 18 metrów frontowej długości należy liczyć od granicy sąsiedzkiej ze strony numeru orientacyjnego 29; zresztą patrz liczbę pozycyi 4 b).
62	78	Obere Vorstadt	Rudolfstraße	39	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
63	63	Śródmieście	Schlossplatz	16	a) Bez tylnej części budynku (patrz liczbę pozycyi 11); b) na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
64	65	Śródmieście	Schlossplatz	12	Bez tylnej części budynku (patrz ustawa z dnia 2. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 55, liczba pozycyi 157 spisu domów).

Liczba pozycyi	Numer katastracyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny	U w a g a
65	21	Leobschützer Vorstadt	Stephaniestraße	5	a) Bez stajen i bocznych budynków (analogicznie, jak przy liczbie pozycyi 11); b) na 22 metrów w głąb od linii budowy Stephaniestraße (patrz liczbę pozycyi 6).
66	19	Leobschützer Vorstadt	Stephaniestraße	9	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
67	18	Leobschützer Vorstadt	Stephaniestraße	11	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
68	17	Leobschützer Vorstadt	Stephaniestraße	13	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
69	16	Leobschützer Vorstadt	Stephaniestraße	15	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
70	15	Leobschützer Vorstadt	Stephaniestraße	17	a) Bez tylnej części budynku (patrz liczbę pozycyi 11); b) na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
71	14	Leobschützer Vorstadt	Stephaniestraße	19	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
72	13	Leobschützer Vorstadt	Stephaniestraße	21	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
73	12	Leobschützer Vorstadt	Stephaniestraße	23	a) Tylko przy zabudowaniu aż do domu z numerem orientacyjnym 25; b) na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
74	64	Troppauer Vorstadt	Stephaniestraße	24	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
75	11	Leobschützer Vorstadt	Stephaniestraße	25	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
76	65	Troppauer Vorstadt	Stephaniestraße	26	a) Bez tylnej części budynku (patrz liczbę pozycyi 11); b) na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
77	10	Leobschützer Vorstadt	Stephaniestraße	27	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
78	66	Troppauer Vorstadt	Stephaniestraße	28	
79	8	Leobschützer Vorstadt	Stephaniestraße	31	Na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
80	7	Leobschützer Vorstadt	Stephaniestraße	33	Bez jednopiętrowego w tyle położonego budynku warsztatowego (analogicznie, jak przy liczbie pozycyi 11).

Liczba pozycyi	Numer konskrypcyjny	Dzielnica	Ulica albo plac	Numer orientacyjny	U w a g a
81	80	Troppauer Vorstadt	Stephaniestraße	36	Tylko dla długości frontowej o 22 metrach w Stephaniestraße na 18 metrów w głąb od Stephaniestraße (tych 22 metrów długości frontowej liczyć należy od linii budowy w Königsstraße; zresztą patrz liczbę pozycyi 4 b).
82	4	Leobschützer Vorstadt	Stephaniestraße	39	Bez tylnej części budynku (patrz liczbę pozycyi 11).
83	3	Leobschützer Vorstadt	Stephaniestraße	41	a) Bez tylnej części budynku (patrz liczbę pozycyi 11); b) na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
84	59	Leobschützer Vorstadt	Tempelring	1	
85	58	Leobschützer Vorstadt	Tempelring	3	
86	100	Leobschützer Vorstadt	Tempelring	9	
87	55	Leobschützer Vorstadt	Tempelring	11	
88	203	Śródmieście	Wassergasse	1	
89	185	Śródmieście	Wassergasse	35	a) Bez tylnej części budynku (patrz liczbę pozycyi 11); b) na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).
90	182	Śródmieście	Wassergasse	41	a) Bez tylnej części budynku (patrz liczbę pozycyi 11); b) na 18 metrów w głąb (patrz liczbę pozycyi 6).

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVII. — Wydana i rozesłana dnia 10. marca 1905.

Treść: (M 40—43.) 40. Rozporządzenie, dotyczące doręczania not należyciowych i należyciowych nakazów zapłaty stronom za granicą. — 41. Rozporządzenie, według którego ustawa z dnia 1. kwietnia 1872, o wykonaniu kar na wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowieniu komisji dla wykonywania kar, dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Budziejowicach od dnia 1. sierpnia 1905 obowiązują zacząć. — 42. Rozporządzenie, według którego ustawa z dnia 1. kwietnia 1872, o wykonywaniu kar na wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowieniu komisji dla wykonywania kar, dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Chebie od dnia 1. września 1905 obowiązują zacząć. — 43. Obwieszczenie, dotyczące otworzenia powszechnego państwowego Zakładu badania żywności i naczyń — w rodzaju, opisanym w ustawie z dnia 16. stycznia 1896 — w Czerniowcach.

40.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. lutego 1905,

dotyczące doręczenia not należyciowych i należyciowych nakazów zapłaty stronom za granicą.

W porozumieniu z c. i k. Ministerstwem spraw zewnętrznych, z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych i z c. k. Ministerstwem handlu zmienia się II. rozdział rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 28. grudnia 1884, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1885, zawierającego postanowienia o urzędowym traktowaniu i obrachowywaniu należyci stemplowych i bezpośrednich, które od stron za granicą zamieszkałych pobierają c. i k. misye i konsulaty, a brzmiąc on ma na przyszłość następująco:

II. Względem wszystkich innych należyci, wymierzanych według ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, tudzież według dotyczących późniejszych ustaw i rozporządzeń, należy w przypadku, jeżeli należyci nie można ściągnąć od innych obowiązanych do zapłaty osób, względnie poręczycieli w obrębie państwa przebywających, wygotowywać dla poddanych państw obcych noty

należyciowe, dla przebywających zaś za granicą poddanych austriackich nakazy zapłaty. Wymiar ten ograniczać się ma w przypadkach, jeżeli obowiązany do zapłaty nie posiada w obrębie monarchii majątku, nadającego się do egzekucji, do wysokości pojedynczej należyci.

W nocie należyciowej (nakazie zapłaty) oznaczyć należy dokładnie ową tutejszokrajową kasę, w której zapłatę uiścić należy, dalej obowiązek płacenia procentów zwłoki w razie niedotrzymania terminu zapłaty, klauzulę dotyczącą rekursu oraz zagrożenie egzekucją na majątku, znajdującym się w obrębie monarchii.

Doręczanie not należyciowych (nakazów zapłaty) skuteczniąją na bezpośrednie żądanie kierujących władz skarbowych I. instancyi (Centralnego urzędu taks i wymiaru należyci we Wiedniu, urzędów wymiaru należyci, oddziałów należyciowych w powiatowych dyrekcjach skarbu) c. i k. misye i konsulaty; tylko co do kontrybuentów, zamieszkałych w królestwie saskiem zwracać się mają wspomniane władze skarbowe względem doręczeń do król. saskich sądów.

Pisma, skierowane do c. i k. misyi (konsulatów) i do król. saskich sądów zawierać mają także prośbę o przesłanie dowodu doręczenia, wypełnionego przez kontrybuenta, względnie o podanie przeszkód w doręczeniu, wreszcie o nadesłanie kwot

należytości, złożonych ewentualnie dobrowolnie przez kontrybuenta; nie należy jednak z pismach tych żądać ściągnięcia przepisanej należytości.

Jeżeli wymiaru dokonał urząd podatkowy (główny urząd podatkowy) lub kasa skarbową, w takim razie urzędy te mają przedłożyć notę należytościową (nakaz zapłaty) w celu zarządzenia doręczenia przełożonej kierującej władzy skarbowej I. instancji, dołączając akta dochodzeń, a władza ta zbadać ma dokładnie wymiar należytości jakoteż i notę należytościową (nakaz zapłaty) w myśl podanych wyżej postanowień.

Urzędowe korespondencje pod adresem c. i k. misji i konsulatów, jakoteż król. saskich sądów frankować należy przy nadaniu.

Wolne od opłaty pocztowej są tylko urzędowe korespondencje adresowane:

1. do c. i k. misji i urzędów konsularnych w Bułgarii, Czarnogórze, Rumunii i Serbii;

2. do tych c. i k. misji i urzędów konsularnych w Turcji, w których siedzibie znajduje się c. k. urząd pocztowy;

3. do c. i k. misji i urzędów konsularnych w portowych miejscach Egiptu i Grecji, dalej do c. i k. jeneralnego konsulatu w Wenecji i do c. i k. urzędów konsularnych w Bari i Brindisi, pod warunkiem wyłącznego przeprowiania okrętami austriackiego Lloyd'a; przesyłki tego rodzaju muszą być opatrzone uwagą: „Über Triest mittels Lloyd“.

Należytości kontrybuentów zamieszkałych za granicą przepisują i utrzymują w ewidencji urzędy wymierzające.

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Kosel wtr.

41.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 28. lutego 1905,

według którego ustawa z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar na wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowieniu komisji dla wykonywania kar, dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Budziejowicach od dnia 1. sierpnia 1905 obowiązywać zaczyna.

Na zasadzie §u 16 ustawy z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar na

wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowieniu komisji dla wykonywania kar, rozporządza Ministerstwo sprawiedliwości, że postanowienia tej ustawy stosować należy w celkowych więzieniach sądu obwodowego i powiatowego w Budziejowicach, począwszy od dnia 1. sierpnia 1905.

Klein wtr.

42.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 4. marca 1905,

według którego ustawa z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar na wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowieniu komisji dla wykonywania kar, dla celkowych więzień sądu obwodowego i powiatowego w Chebie od dnia 1. września 1905 obowiązywać zaczyna.

Na zasadzie §u 16 ustawy z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar na wolności w odosobnionem zamknięciu i ustanowieniu komisji dla wykonywania kar, rozporządza Ministerstwo sprawiedliwości, że postanowienia tej ustawy stosować należy w celkowych więzieniach sądu obwodowego i powiatowego w Chebie, począwszy od dnia 1. września 1905.

Klein wtr.

43.

Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 4. marca 1905,

dotyczące otworzenia powszechnego państwowego Zakładu badania żywności i naczyń — w rodzaju, opisanym w ustawie z dnia 16. stycznia 1896, Dz. u. p. Nr. 89 z r. 1897 — w Czerniowcach.

W dniu 18. lutego 1905, otworzono w Czerniowcach powszechny państwowy Zakład badania żywności z zakresem działania, określonym w rozporządzeniu ministerjalnym z dnia 13. października 1897, Dz. u. p. Nr. 240.

Okręg urzędowy tego Zakładu obejmuje Bukowinę, którą się równocześnie wydzieliła z okręgu powszechnego państwowego Zakładu badania żywności w Krakowie.

Bylandt wtr.

Klein wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVIII. — Wydana i rozesłana dnia 18. marca 1905.

Treść: (№ 44 i 45.) 44. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia starostwa w Kamenicy nad Lindą. — 45. Rozporządzenie, dotyczące urzędowania starosty w Taborze.

44.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. marca 1905,

dotyczące utworzenia starostwa w Kamenicy nad Lindą.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłosciwiej zezwolić Najwyższem postanowieniem z dnia 5. marca 1905 na częściową zmianę administracyjnego podziału królestwa Czech, objętego rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 101, i na utworzenie starostwa z siedzibą urzędową w Kamenicy nad Lindą; okręg urzędowy nowego starostwa obejmować ma wyłączone z dotychczasowego powiatu politycznego Pielgrzymów powiaty sądowe: Kamenica nad Lindą i Początek.

Starostwo w Kamenicy nad Lindą rozpocząć ma swe czynności urzędowe z dniem 1. kwietnia 1905.

Bylandt wlr.

45.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. marca 1905,

dotyczące urzędowania starosty w Taborze.

Z powodu utworzenia starostwa w Kamenicy nad Lindą (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. marca 1905, Dz. u. p. Nr. 44) zmienia się § 2, punkt 13 rozporządzenia Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 31. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 114, o przeniesieniu wykonywania urzędowych czynności namiestnictwa w imieniu namiestnika na starostów w Czechach i rozporządza, że rozszerzony zakres działania starosty w Taborze rozciągać się ma na przyszłość na starostwa w Mühlhausen, Pielgrzymowie, Beneszowie, Sedlczanach i Kamenicy nad Lindą.

Bylandt wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 24. marca 1905.

Treść: *M* 46. Obwieszczenie, podające spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, dotycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

46.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 16. marca 1905,

podające spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, dotycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych.

Spis tych szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa z dnia 14. października 1890, Dz. u. p. Nr. 186 z r. 1892, dotycząca się obrotu towarów na kolejach żelaznych, opiewać ma z uwzględnieniem zmian i uzupełnień, które zaszły od obwieszczenia z dnia 3. września 1904, Dz. u. p. Nr. 100, jak następuje:

Spis szlaków kolei żelaznych, do których stosuje się umowa międzynarodowa, dotycząca się obrotu towarów.

Austria i Węgry

(wraz z Bośnią i Hercegowiną.)

I. Królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa.

(Łącznie z Liechtensteinem.)

A. Wszystkie linie, na których ruch utrzymują poniżej wymienione zarządy kolejowe i spółki, mające siedzibę w Austrii lub na Węgrzech.

1. C. K. austriackie koleje państwowe, łącznie z częścią linii z Feldkirch do Buchs, leżącej na obszarze księstwa Liechtenstein.

z wyłączeniem zaś:

a) następujących dalmatyńskich linii c. k. austriackich kolei państwowych:

- α) od Spletu na Sivericz do Kninu,
- β) od Perkowicz-Slivno do Szybeniku,
- γ) od Spletu do Sinj;

b) kolei lokalnej wąsko-torowej Unzmarkt—Mauterdorf (kolei nadmurańskiej).

2. Kolej uściecko-cieplicka.

3. Koleje handlowe czeskie.

4. Kolej północna czeska.

5. Kolej bożeńsko-merańska.

6. Kolej busztiehradzka.

7. Frydlandzkie koleje powiatowe, do których należą lokalne linie:

Frydland—Granica koło Hermsdorf;

Frydland—Granica koło Heinersdorf (przebieżenie do Heinersdorf a. T.), oraz

Raspenau—Weißbach.

8. Kolej północna Cesarza Ferdynanda.

9. Kolej koszycko-bogumińska (linie utrzymywane w ruchu na obszarze austriackim).

10. Morawsko-śląska akcyjna spółka kolei lokalnych (kolej lokalna Hruszów—Polska Ostrawa).

11. Kolej lokalna nowoiczyńska.

12. Dolno-austriackie koleje krajowe, do których należą linie: Gänserndorf—Gannersdorf; Gmünd—Groß-Gerungs i Gmünd—Litschau—Heidenreichstein; Korneuburg—Ernstbrunn i St. Pölten—Kirchberg a. P.—Mank.

13. Kolej północno-zachodnia austriacka.

14. Austriacko-węgierska spółka kolei państwowych.

15. Kolej lokalna Przywoz—Morawska Ostrawa—Witkowice.

16. Salcburska spółka kolejowa i tramwajowa.

17. Kolej lokalna w Kameralnych Dobrach Solnych.

18. Spółka kolei południowej (linie utrzymywane w ruchu na obszarze austriackim), z wyłączeniem kolei lokalnych:

c) Grobelno—Rohitsch (kolei lokalnej rohitschańskiej),

d) Kapfenberg—Seebach—Au,

e) Kühnsdorf—Eisenkappel,

f) Mödling—Hinterbrühl pod Wiedniem (elektrycznej),

g) Pöltschach—Gonobitz,

h) Preding—Wieselsdorf—Stainz,

i) kolei überetscherskiej (kolei lokalnej Bozen—Kaltern oraz kolejki elektrycznej Kaltern—Mendel [kolej mendelska]).

19. Kolej łącząca, południowo-północna niemiecka.

20. Kolej lokalna Stauding—Stramberg.

21. Kolej Wiedeń—Aspang, z wyłączeniem:

k) przestrzeni kolei zębnicowej na Schneeberg a mianowicie z Puchberg na Hochschneeberg.

22. Przestrzenie, na których ruch utrzymują król. węgierskie koleje państwowe a mianowicie przestrzenie c. k. austriackich kolei państwowych od Ławocznego do granicy węgierskiej i od Fehring do granicy węgierskiej, tudzież linie austriacko-węgierskiej Spółki kolei państwowej od Marchegg do granicy węgierskiej, następnie co do kolei Wiedeń—Pottendorf—Wiener-Neustadt, utrzymywanej w ruchu przez Spółkę kolei południowej, przestrzeń od Ebenfurth do granicy węgierskiej, na której kolej Raba (Győr)—Szopron—Ebenfurt¹⁾ ruch utrzymuje.

B. Przestrzenie kolejowe, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi.

I. Zarządy włoskie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez włoską Spółkę kolei nad Adryatykiem od granicy austriacko-włoskiej.

23. pod Korminem do Kormina.

24. pod Pontebą do Pontafel w kierunku z Włoch.

25. pod Peri do Ala.

Przestrzeń utrzymywana w ruchu przez włoską Spółkę kolejową „Società Veneta per costruzioni

ed esercizio di ferrovie secondarie italiane“, od granicy austriacko-włoskiej:

26. pod Cervignano do Cervignano.

II. Zarządy niemieckie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez zarządy król. bawarskich kolei państwowych od granicy niemiecko-austriackiej:

27. pod Kiefersfelden do Kufsteinu.

28. pod Salcburgiem do Salcburga.

29. pod Waldsassen do Chebu.

30. pod Schirnding do Chebu.

31. pod Asch do Chebu.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez król. saskie koleje państwowe od granicy niemiecko-austriackiej:

32. pod Brambach do Chebu.

33. pod Bärenstein do Weipert.

34. pod Makersdorf do Hermsdorf w B.

35. pod Moldawą do Moldawy.

36. pod Schöna do Podmokiel (Bodenbach).

37. pod Schöna do Dzieczyna.

38. pod Neusalza-Spremberg do granicy austriacko-niemieckiej pod Taubenheim.

39. pod Alt- i Neu-Gersdorf do granicy austriacko-niemieckiej pod Ebersbach.

40. pod Seiffhennersdorf do Warnsdorf.

41. pod Groß-Schönau do Warnsdorf.

42. pod Żytawą do Liberca.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez król. pruskie koleje państwowe od granicy niemiecko-austriackiej:

43. pod Heinersdorf a. T. do Heinersdorf a. T.

44. pod Grünthal do Grünthal.

45. pod Neusorge do Halbstadt.

46. pod Karniowem do Karniowa.

47. pod Opawą do Opawy.

48. pod Boguminem do Bogumina.

49. pod Goczalkowicami do Dziedzie.

50. pod Nowym Berunem do Oświęcimsa.

III. Zarządy rosyjskie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez zarząd rosyjskich kolei południowo-zachodnich w kierunku z Rosji, od granicy rosyjsko-austriackiej:

51. pod Radziwiłłowem do Brodów.

52. pod Wołoczyskami do Podwołoczysk.

53. do Nowosieliicy austriackiej.

IV. Zarządy rumuńskie.

Przestrzeń utrzymywana w ruchu przez król. rumuńskie koleje państwowe, w kierunku z Rumunii, od granicy rumuńsko austriackiej:

54. pod Ickanami do Ickan.

Uwaga:

1) Spółka kolejowa: Raba—Ödenburg—Ebenfurt.

C. Przestrzenie kolejowe, utrzymywane w ruchu przez bośniacko-hercegowińskie koleje państwowe.

55. Gravosa—Granica pod Uskoplje.

56. Granica pod Glavska—Granica pod Nagu-manac.

57. Granica pod Igalo—Zelenika.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą przez zarządy austriackie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, l. 98 do 112 włącznie.

Włochy, l. 8.

Rosya, l. 38, 39, 40, 41.

Szwajcarya, l. 20, 21.

II. Węgry.

Wszystkie linie, na których ruch utrzymują wymienione poniżej zarządy kolejowe i spółki, mające siedzibę na Węgrzech lub w Austrii.

1. Król. węgierskie koleje państwowe tudzież koleje lokalne i linie innych kolei, na których one ruch utrzymują, z wyjątkiem:

wąsko-torowej linii Strzygoń-Brzeźnica — Szczawnica węgierska¹⁾,

normalno-torowej kolei lokalnej Soroksar—Św. Wawrzyniec i

wąsko-torowej kolei lokalnej taraczańskiej.

2. Spółka kolei południowej (linie utrzymywane w ruchu na obszarze węgierskim), łącznie z kolejami lokalnymi przez nią w ruchu utrzymywanymi.

3. Kolej koszycko-bogumińska (linie utrzymywane w ruchu na obszarze węgierskim), łącznie z utrzymywanymi w ruchu przez nią kolejami lokalnymi i liniami innych kolei, z wyłączeniem:

wąsko-torowej przestrzeni Hnilec—Smolnik²⁾

kolei lokalnej nadhnilcekiej,

normalno-torowej odnogi Tarpatak—Tatra-Lomnicz, i

kolei zębnicowej ze Szczyrby do Szczyrbskiego Jeziora.³⁾4. Spółka kolei Raba—Szopron—Ebenfurt⁴⁾ i lokalna kolej we Fertővidék przez nią w ruchu utrzymywana.

5. Połączone koleje żelazne aradzka i csanadzka, z wyłączeniem:

lokalnej, wąsko-torowej kolei Borossebes—Menyháza i pierwszej wąsko-torowej kolei rolniczej w Alföld.

6. Kolej żelazna w dolinie Szamoszy i kolej lokalna Zsibó—Nagybánya, przez nią w ruchu utrzymywana.

7. Kolej żelazna Mohacz—Pécs.⁵⁾

Uwaga.

¹⁾ Gran-Bresnitz—Schemnitz,²⁾ Gólniczbánya—Schmölnitz,³⁾ Csorba—Csorbahase,⁴⁾ Raab—Ödenburg—Ebenfurt, spółka kolejowa,⁵⁾ Mohács—Pięciokościoly.

8. Kolej lokalna wąsko-torowa Nagy-Károly—Somkut.

9. Kolej slawońska w dolinie Drawy.

10. Kolej lokalna wąsko-torowa Segesvár—Szentágota.¹⁾

11. Kolej lokalna Szatmar—Erdöd.

12. Przestrzenie król. węgierskich kolei państwowych, na których ruch utrzymują c. k. austriackie koleje państwowe, a mianowicie z Mező-Laborecz do austriackiej granicy, z Jaszinyja (Körösmező) do austriackiej granicy i część kolei koszycko-bogumińskiej z Orłowa do austriackiej granicy.

13. Przestrzenie król. węgierskich kolei państwowych, na których ruch utrzymuje austriacko-węgierska Spółka kolei państwowych, a mianowicie z Trenczyna-Cieplic²⁾ do austriackiej granicy przy Jarze Vlára, z Bruck n. L.³⁾ do austriackiej granicy i ze Skalic⁴⁾ do austriackiej granicy

14. Przestrzeń węgierskiej kolei lokalnej północno-zachodniej — na której co do reszty przestrzeni utrzymują ruch król. węgierskie koleje państwowe — od Kutti do granicy austriackiej i kolei lokalnej holiczko—hodoniejskiej z Holic do austriackiej granicy, na których ruch utrzymuje kolej północna Cezarza Ferdynanda.

III. Bośnia-Hercegowina

1. C. i k. kolej wojskowa Banjaluka—Doberlin.

2. Bośniacko-hercegowińskie koleje państwowe łącznie z elektryczną koleją miejską w Sarajewie.

Uwaga. Co do przestrzeni kolejowych, utrzymywanych w ruchu przez bośniacko-hercegowińskie koleje państwowe w Austrii, porównaj:

Austria, l. 55, 56, 57.

Niemcy.**A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy niemieckie.****I. Koleje żelazne państwowe lub zostające w państwowym zarządzie.**

1. Koleje państwowe w Alzacy i Lotaryngii.

2. Kolej żelazna wojskowa.

3. Koleje państwowe król. pruskie łącznie z kolejami państwowymi Wielkiego Księstwa heskiego wspólnie w ruchu utrzymywanymi i koleje prywatne w pruskim zarządzie państwowym zostające, z wyjątkiem:

a) górno-śląskich odnóg wąsko-torowych.

Uwaga.

¹⁾ Segesvár—Szentágota,²⁾ Trencsén-Teplitz,³⁾ Bruck—Királyhida.⁴⁾ Szakolcza.

4. Król. bawarskie koleje państwowe wraz z utrzymaniem przez nie w ruchu kolejami lokalnymi Augsburg — Haunstetten i Lam — Kötzing i Röthenbach b. L. — Weiler z wyjątkiem jednak kolei lokalnych:

b) Augsburg — Göggingen — Pfersee;

c) kolei lokalnej augsburskiej.

5. Król. saskie koleje państwowe i saskie koleje prywatne zostające w zarządzie państwowym.

6. Król. wirtemberskie koleje państwowe.

7. Koleje państwowe w Wielkim Księstwie badeńskim i prywatne koleje badeńskie w administracji państwowej zostające.

8. Koleje państwowe w Wielkim Księstwie meklemburskim wraz z morskim połączeniem promem parowym między Warnemünde i Gjedser; co do połączenia tym promem obacz B VI, 129.

9. Koleje państwowe w Wielkim Księstwie oldenburskim.

II. Koleje prywatne we własnym zarządzie.

10. Kolej poboczna Achern — Ottenhöfen.

11. Kolej z Altony do Kaltenkirchen.

12. Koleje poboczne, na których ruch utrzymuje Spółka kolei lokalnych badeńskich:

a) Bruchsal — Ubstadt — $\frac{\text{Hilsbach}}{\text{Menzingen}}$;

b) Bühl — Oberbühlerthal (kolej bühlerthalska);

c) Karlsruhe — Ettlingen — $\frac{\text{Herrenalb}}{\text{Pforzheim}}$ (kolej althalska);

d) Neckarbischofsheim — Hüffenhardt;

e) Wiesloch — $\frac{\text{Meckesheim}}{\text{Waldangelloch}}$.

13. Bawarskie koleje lokalne, utrzymywane w ruchu przez akcyjne Towarzystwo kolei lokalnych w Monachium:

a) Bad Aibling — Feilnbach;

b) Fürth — Zirndorf — Cadolzburg;

c) Markt Oberdorf — Füssen;

d) Monachium — Wolfrathshausen — Bichl;

e) Murnau — Garmisch-Partenkirchen;

f) Murnau — Oberammergau;

g) Sonthofen — Oberstdorf;

h) Stadthof — Donaustauf — Würth.

14. Kolej obwodowa benthemska.

15. Kolej poboczna Biberach — Oberhamersbach.

16. Kolej miejska w Branderburgii.

17. Kolej krajowa brunświcka.

18. Kolej Brunświk — Schöning.

19. Kolej broeltalska.

20. Kolej broeltalska.

21. Kolej Butzbach — Licher.

22. Koleje obwodowe z Kolonii do Bonn.

23. Kolej krefeldska.

24. Kolej kronberska.

25. Kolej Dahme — Uckro.

26. Kolej lokalna Deggendorf-Metten.

27. Kolej Dessau-Wörlitz.

28. Kolej Diëdenhofen — Mondorf.

29. Kolej Eisern — Siegen.

30. Kolej Eutin — Lubeka.

31. Kolej filderska.

32. Kolej łącząca frankfurcka (Frankfurt n. M.).

33. Kolej Georgs-Marienhütte.

34. Kolej Gera — Meuselwitz — Wuitz.

35. Kolej Gernrode — Harzgerode.

36. Kolej lokalna Gotteszell — Viechtach.

37. Kolej Greifswald — Grimmen.

38. Kolej Halberstadt — Blankenburg.

39. Kolej poboczna Haltingen — Kandern.

40. Kolej obwodowa Hildesheim — Pein.

41. Kolej hoyańska (Hoya — Eystrup).

42. Kolej lokalna Kahl — Schoellkrippen.

43. Kolej kaysersberska, wraz z koleją Colmar — Winzenheim.

44. Kolej kerkerbachska.

45. Kolej Królewiec — Cranz.

46. Kolej wąsko-torowa obwodu, Altena.

47. Kolej obwodowa Eckernförde — Kappeln.

48. Koleje poboczne obwodu Bergheim.

49. Kolej Kremmen — Neu-Ruppin — Wittstock.

50. Kolej poboczna Krozingen — Staufen — Sulzburg.

51. Kolej miejska w Lahr.

52. Kolej łużycka (Rauscha — Freiwaldau; Muskau — Teuplitz — Sommerfeld; Hansdorf — Priebus).

53. Kolej lignicko-rawicka.

54. Kolej lubecko-bücheńska.

55. Kolej Ludwika (Norymbergia — Fürth).

56. Kolej Meckenbeuren — Tettnang.

57. Kolej meklemburska Fryderyka Wilhelma.

58. Kolej Meppen — Haselünn.

59. Poboczna kolej Möckmühl — Dörzbach.

60. Kolej Mödrath — Liblar — Brühl.

61. Kolej Mühlhausen — Ebeleben.

62. Kolej Nauendorf — Gerlebock.

63. Kolej z Nowego Brandenbura do Frydlandu.

64. Kolej neuhaldenslebeńska.

65. Kolej Neustadt — Gogolin.

66. Kolej dolno-łużycka.

67. Kolej Nordhausen — Wernigerode.

68. Kolej Oschersleben — Schöning.

69. Kolej Ostrowice — Wasserleben.

70. Kolej Paulinenaue — Neu-Ruppin.

71. Kolej Pień — Ilsed.

72. Koleje palatynackie.

73. Kolej prignicka.
 74. Kolej Reinickendorf—Liebenwalde—Groß-Schönebeck.
 75. Kolej lokalna Ren—Ettenheimmünster.
 76. Kolej Rhene—Diemeltal (Bredelar—Martenberg).
 77. Kolej Rinteln—Stadthagen.
 78. Kolej poboczna Rosheim—St. Nabor.
 79. Kolej obwodowa rupińska.
 80. Kolej lokalna Schaftlach—Gmund—Tegernsee.
 81. Kolej Stendal—Tangermünd.
 82. Kolej Stralsund—Tribsee.
 83. Kolej drogowe sztrasburskie.

84. Koleje poboczne, na których ruch utrzymuje Spółka kolejowa południowo-niemiecka:

- a) Frei-Weinheim — Ingelheim — Jugenheim — Partenheim;
 b) Hetzbach — Beerfelden;
 c) Hüfingen — Furtwangen (kolej bregtalska);
 d) Mannheim — Weinheim — Heidelberg — Mannheim;
 e) Osthofen — Westhofen;
 f) Reinheim — Reichelsheim;
 g) Riegel — $\frac{\text{Breisach}}{\text{Gottenheim}}$ (kolej kaiserstuhlska);
 h) Sprendlingen — Fürfeld;
 i) Wormacya — Offstein i
 k) Zell — Todtnau.

85. Kolej południowo-harzka.
 86. Kolej w lesie teutoburskim.

87. Linie, na których ruchem zarządzają koleje poboczne turyngskie:

- a) Arnstadt — Ichtershausen;
 b) Greussen — Ebeleben — Keula;
 c) Hohenebra — Ebeleben;
 d) Ilmenau — Grossbreitenbach i
 e) Wutha — Ruhla.

88. Kolej lokalna Türkheim — Wörishofen.
 89. Kolej Vorwohle — Emmertal.
 90. Kolej krajowa westfalska.
 91. Kolej Wittenberge — Perleberg.

92. Koleje poboczne, utrzymywane w ruchu przez dyrekcję wirtemburskiej Spółki kolejowej:

- a) Amstetten — Laichingen;
 b) Ebingen — Onstmettingen;
 c) Gaildorf — Untergröningen;
 d) Nürtingen — Neuffen i
 e) Vaihingen-Sersheim — Enzweilingen.

93. Koleje poboczne utrzymywane w ruchu przez dyrekcję wirtemburskich kolei lokalnych:

- a) Aalen — Ballmertshofen;
 b) Reutlingen — Gönningen.
 94. Zschipkau — Finsterwald.

B. Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez niemieckie zarządy kolei żelaznych lub na wspólnie z nimi.

I. Zarządy rosyjskie.

95. Przestrzeń od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Eydkunami do Eydkun, utrzymywana w ruchu przez kolej petersbursko-warszawską.

96. Przestrzeń od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Prostkowem do Prostkowa, utrzymywana w ruchu przez koleje połud.-zachodnie.

97. Przestrzeń od granicy rosyjsko-niemieckiej pod Ilowem do Ilowa, utrzymywana w ruchu przez kolej nadwiślańską.

II. Zarządy austriackie.

98. Przestrzeń od granicy austriacko-niemieckiej pod Mysłowicami do Mysłowic, utrzymywana w ruchu przez kolej północną Cesarza Ferdynanda.

99. Przestrzeń od granicy austriacko-niemieckiej pod Hladkowem do Mittelwalde, utrzymywana w ruchu przez kolej północno-zachodnią austriacką.

100. Przestrzeń od granicy austriacko-niemieckiej pod Mittelsteine do Mittelsteine, utrzymywana w ruchu przez austriacko-węgierską Spółkę kolei państwowych.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez kolej łączącą południowo-północno-niemiecką od granicy austriacko-niemieckiej:

101. pod Libawą do Libawy.

102. pod Seidenberg do Seidenberg.

103. Przestrzeń od granicy austriacko-niemieckiej pod Ebersbach do Ebersbach, utrzymywana w ruchu przez czeską kolej północną.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez kolej busztiehradzką od granicy austriacko-niemieckiej:

104. pod Reitzenhain do Reitzenhain.

105. pod Klingenthal do Klingental.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez c. k. austriackie koleje państwowe od granicy austriacko-niemieckiej:

106. pod Hengersdorf do Ziegenhals.

107. pod Mikulowicami do Ziegenhals.

108. pod Heinersdorf do Heinersdorf (na górnym Śląsku).

109. pod Furth w W. do Furth w W.

110. pod Pasawą do Pasawy.

111. pod Brumowem do Simbach.

112. pod Lochau do Lindau.

III. Zarządy szwajcarskie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez szwajcarskie koleje związkowe od granicy szwajcarsko-niemieckiej:

113. pod Konstancją do Konstancji.

114. pod Rielasingen do Singen.

115. pod Waldshut do Waldshut.

116. pod Lottstetten do granicy niemiecko-szwajcarskiej pod Altenburg-Rheinau.

IV. Zarządy francuskie.

Przestrzenie, należące do alzacko-lotaryngskich kolei państwowych, utrzymywane w ruchu wspólnie z koleją wschodnią francuską od granicy francusko-niemieckiej:

117. pod Altmünsterol do Altmünsterol.

118. pod Avricourt do Deutsch-Avricourt.

119. pod Chambrey do Chambrey.

120. pod Novéant do Novéant.

121. pod Amanweiler do Amanweiler.

122. pod Fentsch do Fentsch.

V. Zarządy niderlandzkie.

123. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Gennep do Wesel, utrzymywana w ruchu przez koleję północno-brabancko-niemiecką.

124. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Kranenburg do Kleve, utrzymywana w ruchu przez holenderską Spółkę kolejową na wspólnie ze Spółką ruchu niderlandzkich kolei państwowych.

125. Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez Spółkę ruchu niderlandzkich kolei państwowych od granicy niderlandzko-niemieckiej:

- a) pod Elten do Welle;
- b) pod Herzogenrath do Herzogenrath;
- c) pod Akwizgranem do Akwizgranu¹⁾;
- d) pod Dalheim do Dalheim²⁾;
- e) pod Gronau do Gronau¹⁾.

126. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Elten do Emmerich, utrzymywana w ruchu przez Spółkę ruchu niderlandzkich kolei państwowych na wspólnie z holenderską Spółką kolejową.

127. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Gildehaus do Salzbergen, utrzymywana w ruchu przez holenderską Spółkę kolejową i przez Spółkę ruchu niderlandzkich kolei państwowych.

128. Przestrzeń od granicy niderlandzko-niemieckiej pod Alstätte do Ahaus utrzymywana w ruchu przez holenderską Spółkę kolejową.

¹⁾ Spółka ruchu niderlandzkich kolei państwowych zajmuje się tylko ekspedycją pociągów w obu kierunkach.

²⁾ Spółka ruchu niderlandzkich kolei państwowych załatwia na tej przestrzeni tylko służbę pociągową w kierunku z Niderlandów do Niemiec, i odwrotnie pruska kolej państwowa załatwia ją na niderlandzkiej przestrzeni pod Dalheim do Vlodrop (Spis: Niderlandy B 11) w kierunku od Dalheim do Niderlandów.

VI. Zarządy duńskie.

129. Połączenie promem parowym z Warnemünde—Gjedser, utrzymywane w ruchu przez duńskie koleje państwowe na wspólnie z kolejami państwowymi wielkiego księstwa meklenburskiego.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą kraju przez zarządy niemieckie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Austria, l. 27 do 50 włącznie.

Dania, l. 3, 4.

Francya, l. 19, 20, 21, 22, 23, 24.

Luksemburg, l. 2, 3.

Niderlandy, l. 6, 7, 8, 9, 10, 11.

Rosya, l. 32, 33, 34, 35, 36, 37.

Szwajcarya, l. 22, 23, 24, 25, 26, 27.

Belgia.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy belgijskie.

1. Zarząd belgijskich kolei państwowych.
2. Belgijska kolej północna.
3. Gandawa—Terneuzen.
4. Malin—Terneuzen.
5. Kolej zachodnio-flandryjska.
6. Kolej w Chimay.
7. Termonde—St. Nikolas.
8. Hasselt—Maeseyek.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi.

I. Zarządy francuskie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez francuską koleję północną od granicy belgijsko-francuskiej:

9. pod Comines do Comines.
10. pod Halluin do Menin.

II. Zarządy luksemburskie.

11. Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez luksemburską koleję Księcia Henryka od granicy belgijsko-luksemburskiej pod Rodange do Athus.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą kraju przez zarządy belgijskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Francya, l. 15, 16, 17, 18.

Niderlandy, l. 12, 13.

Dania.

A. Przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy duńskie.

1. Duńskie koleje państwowe, wraz z połączeniami zapomocą promów parowych, które one utrzymują w ruchu:

- a) przez Limfjord (Oddsund Nord—Oddsund Syd i Nykjöbing Morsö-Glyngöre);
- b) przez Mały [lille] Belt (Fredericia—Strib);

- c) przez Wielki [store] Belt (Nyborg—Korsör);
- d) przez Öresund (Helsingör — Helsingborg i Kopenhaga [Kjöbenhavn]—Malmö);
- e) przez Masnedsund (Mansnedö—Orehoved);
- f) pomiędzy Gjedser i Warnemünde — co do tego połączenia obacz pod B 4;

z wyłączeniem jednak:

przestrzeni państwowej Nyborg—Faaborg i szlaku parowcowego Korsör—Kiel, na których ruch utrzymuje Spółka kolei żelaznej południowo-liońskiej.

2. Następujące przestrzenie kolei prywatnych, zostające pod zarządem państwowym:

- a) Orehoved—Gjedser;
- b) Aalestrup—Viborg;
- c) Sorö—Vedde.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi.

Zarządy niemieckie.

3. Przestrzeń od granicy niemiecko-duńskiej pod Farris do Vamdrup, utrzymywana w ruchu przez król. pruskie koleje państwowe.

4. Połączenie promem parowym Gjedser—Warnemünde utrzymywane w ruchu na wspólnie z kolejami państwowymi wielkiego księstwa meklenburskiego.

Uwaga: Co do przestrzeni utrzymywanych w ruchu zagranicą przez zarządy duńskie porównaj:

Niemcy, l. 129.

Francya.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy francuskie.

Główne linie:

1. Kolej północna.
2. Kolej wschodnia łącznie z liniami z Monthermé do Monthermé, z Vrigne-Meuse do Vrigneaux-Bois, z Carignan do Messempré, z Charmes do Rambervillers, z Arricourt do Blamont i do Cirey, z St. Dizier do Vassy, utrzymywanymi w ruchu na rachunek koncesjonaryuszów.
3. Kolej zachodnia.
4. Kolej parysko-lyońska do morza Śródziemnego, łącznie z linią do starego portu marsejskiego i linią z Arles do St. Louis, utrzymywanymi w ruchu na rachunek koncesjonaryuszów.
5. Kolej orleańska.
6. Kolej południowa.
7. Koleje państwowe łącznie z lokalną koleją z Ligré-Rivière do Richelieu utrzymywaną w ruchu na rachunek departamentu Indre-et-Loire.

8. Obie obwodowe koleje paryskie wraz z linią strategiczną z Valenton do Massy-Palaiseau.

9. Linie Spółki kolei departamentowych.

10. Linie Spółki kolejowej ze Somain do Anzin i do granicy belgijskiej.

11. Linie Spółki Médoc.

Linie lokalnego znaczenia:

12. Spółki kolei departamentowych.

13. Kolei z Marlieux do Châtillon-sur-Chalarronne.

14. Z Castelnou do Margaux i Pauillac do Port de Pilotes (Spółka Médoc).

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi.

I. Zarządy belgijskie.

15. Przestrzeń od granicy belgijsko-francuskiej pod Doische do Givet, utrzymywana w ruchu przez Zarząd belgijskich kolei państwowych.

16. Przestrzeń od granicy francusko-belgijskiej pod Heer-Agimont do Givet, utrzymywana w ruchu przez belgijską kolej północną.

17. Przestrzeń od granicy francusko-belgijskiej pod Abeele do Hazebrouck, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolei we Flandryi zachodniej.

18. Przestrzeń od granicy francusko-belgijskiej pod Momignies do Anor, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolejową w Chimay.

II. Zarządy niemieckie.

Przestrzenie francuskiej kolei wschodniej utrzymywane w ruchu na wspólnie z kolejami państwowymi w Alzacyi i Lotaryngii, od granicy francusko-niemieckiej:

19. pod Altmünsterol do Petit-Croix.
20. pod Deutsch-Avrécourt do Igney-Avrécourt.
21. pod Chambrey do Moncel.
22. pod Novéant do Pagny-sur-Moselle.
23. pod Amanweiler do Batilly.
24. pod Fentsch do Audun-le-Roman.

III. Zarządy szwajcarskie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez szwajcarskie koleje związkowe od granicy francusko-szwajcarskiej:

25. pod Delle do Delle.
26. pod Vallorbe do Pontarlier.
27. pod Les Verrières-Suisses do Pontarlier.

IV. Zarządy włoskie.

28. Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez włoską spółkę sieci kolejowej nad morzem Śródziemnym, od granicy włosko-francuskiej pod Modane do Modane.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą kraju przez zarządy francuskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Niemcy, l. 117, 118, 119, 120, 121, 122.

Belgia, l. 9, 10.

Włochy, l. 6.

Szwajcarya, l. 28, 29, 30, 31.

Włochy.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy włoskie.

1. Wszystkie linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę sieci kolejowej nad morzem Śródziemnym.

2. Wszystkie linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę sieci kolejowej nad Adryatykiem.

3. Wszystkie linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę sieci kolei sycylijskich łącznie z linią przez cieśninę messyńską.

4. Linie utrzymywane w ruchu przez Spółkę *Società Veneta per costruzione ed esercizio di ferrovie secondarie italiane*:

a) Padwa—Bassano,

b) Vicenza—Treviso,

c) Vicenza—Schio,

d) Cividale—Portogruaro,

e) Parma—Suzzara,

f) Bologna S. V.—Portomaggiore,

g) Budrio—Massalombarda,

h) Arezzo—Pratovecchio—Stia,

i) Conegliano—Vittorio i

k) S. Giorgio di Nogaro do granicy austriacko-włoskiej pod Cervignano.

5. Koleje północne medyolańskie w Medyolanie, a mianowicie:

l) Medyolan—Bovisa—Seveso S. Pietro—Merone Pontenuovo (wspólny dworzec linii Como—Lecco, sieć adryatycka)—Incino Erba, z odnogami z Bovisy do Medyolanu—Libreria (sieć śródziemnomorska) i z Seveso S. Pietro do Camnago (wspólny dworzec linii Chiasso—Medyolan sieci śródziemnomorskiej i adryatyckiej),

m) Medyolan—Bovisa—Saronno,

n) Saronno—Malnate—Varese Nord—Laveno Nord, z odnogami z Varese Nord do Varese i z Laveno Nord do Laveno Mombello (sieć śródziemnomorska),

o) Saronno—Grandate,

p) Como Lago Nord—Camerlata—Grandate—Malnate, z odnogą z Camerlata do Albate Camerlata (sieć śródziemnomorska i adryatycka),

q) Novara Nord—Busto Arsizio Nord—Saronno—Seregno (wspólny dworzec linii Chiasso—Medyolan sieci śródziemnomorskiej i adryatyckiej), z odnogami z Novary Nord do Novary (sieć śródziemnomorska) i z Busto Arsizio Nord do Busto Arsizio (sieć śródziemnomorska).

r) Castellanza—Lonate Ceppino in Val d'Olon.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi.

I. Zarządy francuskie.

6. Przestrzeń od granicy włosko-francuskiej pod Ventimiglia do Ventimiglia, utrzymywana w ruchu przez kolej francuską parysko-lyońską do morza Śródziemnego.

II. Zarządy szwajcarskie.

7. Przestrzeń od granicy włosko-szwajcarskiej pod Pino do Luino, utrzymywana w ruchu przez kolej gotthardzką.

III. Zarządy austriackie.

8. Przestrzeń od granicy włosko-austriackiej pod Pontaslem do Pontebby, utrzymywana w ruchu na wspólnie z c. k. austriackimi kolejami państwowymi, w kierunku do Włoch.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą przez zarządy włoskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Austria, l. 23, 24, 25, 26.

Francya, l. 23.

Szwajcarya, l. 32.

Luksemburg.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy luksemburskie.

1. Kolej księcia Henryka.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi.

Zarządy niemieckie.

2. Wszystkie linie kolei luksemburskiej Wilhelma, utrzymywane w ruchu przez koleje państwowe w Alzacy i Lotaryngii.

3. Przestrzeń od granicy niemiecko-luksemburskiej pod Ulflingen do Ulflingen, utrzymywana w ruchu przez król. pruskie koleje państwowe.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą przez zarządy luksemburskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

Belgia l. 11.

Niderlandy.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy niderlandzkie.

1. Spółka ruchu niderlandzkich kolei państwowych.
2. Holenderska spółka kolei żelaznych.
3. Niderlandzka spółka centralnej kolei żelaznej.
4. Spółka północnej brabancko-niemieckiej kolei żelaznej.
5. Spółka północno-fryzyjskiej kolei lokalnej.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi.

I. Zarządy niemieckie.

6. Przestrzeń od granicy niemiecko-niderlandzkiej pod Neuschanz do Neuschanz, utrzymywana w ruchu przez koleje państwowe Wielkiego Księstwa oldenburskiego.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez król. pruskie koleje państwowe, od granicy niemiecko-niderlandzkiej:

7. pod Borken do Winterswyk.
8. pod Bochoft do Winterswyk.
9. pod Straelen do Venlo.
10. pod Kaldenkirchen do Venlo.
11. pod Dahlheim do Wludrop.

II. Zarządy belgijskie.

12. Przestrzeń od granicy belgijsko-niderlandzkiej pod La Clinge do Terneuzen, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolejową Mecheln-Terneuzen.

13. Przestrzeń od granicy belgijsko-niderlandzkiej pod Selzaete do Terneuzen, utrzymywana w ruchu przez Spółkę kolei Gandawa-Terneuzen.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą przez zarządy niderlandzkie w ruchu utrzymywanych, porównaj: Niemcy, l. 123, 124, 125, 126, 127, 128.

Rumunia.

Królewsko rumuńskie koleje państwowe.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni zagranicą przez zarząd rumuński w ruchu utrzymywanych, porównaj: Austria, l. 54.

Rosya.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymuje państwo.

1. Kolej mikołajowska (z odnogą do portu i z kolejami nowotorzecką i rzewo-wiazemską), z wyłączeniem sekcji do Borowieży.

2. Kolej petersbursko-warszawska.
3. Koleje bałtyckie (z wyłączeniem 2. sekcji Ligowo—Oranienbaum) i kolej pskowsko—rygska.
4. Kolej moskiewsko—brzeska.
5. Kolej moskiewsko — kurska, moskiewsko—niżnonowogrodzka i muromska.
6. Kolej sysrańsko—wiazemska.
7. Kolej Katarzyny.
8. Kolej rygsko—orelska (z koleją rygsko—tukumską).
9. Kolej libawsko—romneńska.
10. Koleje nadwiślańskie.
11. Kolej charkowsko — mikołajewska.
12. Kolej kursko — charkowsko — sebastopolska.
13. Kolej zamarsko—złotouska.
14. Koleje poleskie.
15. Koleje południowo-zachodnie.
16. Kolej permska.
17. Kolej syberyjska.
18. Koleje zakaukaskie.
19. Kolej moskiewsko—jaroślawsko—archangielska.

B. Koleje i przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy prywatne.

20. Kolej warszawsko — wiedeńska.
21. Kolej władykaukazka.
22. Kolej łódzka.
23. Kolej moskiewsko—kijowsko—worieska.
24. Kolej moskiewsko—kazańska.
25. Kolej moskiewsko—windawsko—rybińska.
26. Kolej rizańska—uralska.
27. Koleje południowo-wschodnie.
28. Kolej białogrodzko—szumińska.
29. Lokalne koleje I. spółki kolei lokalnych w Rosji:

Pernau—Reval z liniami:

Walk—Pernau,
Moisekull—Fellin,
Fellin—Port Reval,
Allenkull—Weißenstein.

Święcany;

Koleje południowe z liniami:

Rudnica—Olwiopol,
Dochno—Czeczelnik,
Berszad—Berszad Fabryka,
Żytomierz—Gaiworon,
Choloniewska—Szemka,
Woronowice—Winnica.

30. Kolej lokalna Nowozybków.
31. Kolej Gherby—Częstochowa.

C. Części pograniczne kolei, utrzymywane w ruchu na wspólnie z zarządami zagranicznymi.

I. Zarządy niemieckie.

Przestrzenie, na których ruch utrzymują król. pruskie koleje państwowe, od granicy niemiecko-rosyjskiej:

32. pod Eydkunami do Wierzbołowa.
33. pod Ołoczynem do Aleksandrowa.
34. pod Szopińcami do Sosnowic (linia dawnej kolei na prawym brzegu Odry).
35. pod Szopińcami do Sosnowic (linia dawnej kolei górnośląskiej).
36. pod Prostkowem do Grajewa.
37. pod Ilnowem do Mławy.

II. Zarządy austriackie.

38. Przestrzeń od granicy austriacko-rosyjskiej pod Szczakową do Granicy, utrzymywana w ruchu przez kolej północną Cesarza Ferdynanda.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez c. k. austriackie koleje państwowe w kierunku do Rosji, od granicy austriacko-rosyjskiej:

39. pod Brodami do Radziwiłłowa.
40. pod Podwołoczyskami do Wołoczysk.
41. pod Nowosielicą do Nowosielicy.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą przez zarządy rosyjskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

- Niemcy, l. 95, 96, 97.
Austria, l. 51, 52, 53.

Szwajcarya.

A. Koleje i przestrzenie, na których ruch utrzymują zarządy szwajcarskie.

1. Koleje związkowe szwajcarskie, z wyłączeniem utrzymywanej przez nie w ruchu kolei linowej Cossonay-dworzec n. B. B.—Cossonay miasto.
2. Kolej gothardzka.
3. Kolej neuenbursko-jurajska.
4. Kolej emmentalska.
5. Kolej Langenthal—Huttwil.
6. Kolej tössthalska.
7. Kolej seethalska szwajcarska.
8. Kolej południowo-wschodnia szwajcarska.
9. Kolej Rorschach-Heiden.
10. Kolej sihlthalska.
11. Kolej thunerseeńska.
12. Kolej Önsingen—Balsthal.
13. Kolej Berno—Neuenburg (prosta linia).
14. Kolej Fryburg—Murten—Ins.
15. Kolej Le Pont—Brassus.
16. Kolej obwodowa Saignerlégier—Glovelier.

17. Kolej Uerjkon—Bauma.
18. Kolej wąsko-torowa Yverdon—St. Croix.
19. Kolej wąsko-torowa retycka.

B. Przestrzenie, utrzymywane w ruchu przez zarządy zagraniczne lub na wspólnie z nimi.

I. Zarządy austriackie.

Linie utrzymywane w ruchu przez c. k. austriackie koleje państwowe, od granicy austriacko-szwajcarskiej:

20. pod Buchs do Buchs.
21. pod St. Margarethen do St. Margarethen.

II. Zarządy niemieckie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez koleje państwowe Wielkiego Księstwa badeńskiego, od granicy niemiecko-szwajcarskiej:

22. pod Gottmadingen do granicy szwajcarsko-niemieckiej pod Wilchingen.
23. pod Stetten do Bazylei (kolej badeńska).
24. pod Leopoldshöhe do Bazylei (kolej badeńska).
25. pod Grenzach do Bazylei (kolej badeńska).
26. Połączenie między bazylejsko-badeńską a bazylejsko-szwajcarską związkową koleją, utrzymywane w ruchu na wspólnie z kolejami państwowymi Wielkiego Księstwa badeńskiego.

27. Przestrzeń od granicy niemiecko-szwajcarskiej pod St. Ludwig do bazylejsko-szwajcarskiej kolei związkowej, utrzymywana w ruchu przez koleje państwowe w Alzacy i Lotaryngii.

III. Zarządy francuskie.

Przestrzenie utrzymywane w ruchu przez Spółkę kolei Paryż—Lyon do morza Śródziemnego, od granicy francusko-szwajcarskiej:

28. pod St. Gingolph do Bouveret.
29. pod Chêne-Bourg do Genewy-Eaux-Vives.
30. pod La Plaine do Genewy-Cornavin.
31. pod Col-des-Rosches do Le Locle.

IV. Zarządy włoskie.

32. Przestrzeń utrzymywana w ruchu przez włoskie Spółki sieci kolejowej nad morzem Śródziemnym i Adryatykiem, od granicy włosko-szwajcarskiej pod Chiasso do Chiasso.

Uwaga. Co się tyczy przestrzeni za granicą przez zarządy szwajcarskie w ruchu utrzymywanych, porównaj:

- Niemcy, l. 113, 114, 115, 116.
Francya, l. 25, 26, 27.
Włochy, l. 7.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX. — Wydana i rozesłana dnia 24. marca 1905.

Treść: (№ 47—49.) 47. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia król. węgierskiej głównej komory w Brassó do wolnego od cła odprawiania dobytku imigrantów. — 48. Obwieszczenie, dotyczące przekształcenia pomocniczej komory II. klasy Weipert-Straße na ekspozyturę pomocniczej komory I. klasy Weipert-Bahnhof, z prawami głównej komory II. klasy. — 49. Reskrypt, dotyczący wygotowania oznajmień w postępowaniu przechodowym z olejem mineralnym w razie jego wywozu z rafinerji oleju mineralnego.

47.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. marca 1905,

dotyczące upoważnienia król. węgierskiej głównej komory w Brassó do wolnego od cła odprawiania dobytku imigrantów.

Według doniesienia król. węgierskiego Ministerstwa skarbu upoważniono król. węgierską główną komorę I. klasy w Brassó do wolnego od cła odprawiania dobytku imigrantów.

Kosel wlr.

48.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. marca 1905,

dotyczące przekształcenia pomocniczej komory II. klasy Weipert-Straße na ekspozyturę pomocniczej komory I. klasy Weipert-Bahnhof, z prawami głównej komory II. klasy.

Pomocniczą komorę II. klasy Weipert Straße przekształcono na ekspozyturę pomocniczej komory I. klasy Weipert-Bahnhof, z prawami głównej komory II. klasy, która jako taka działalność swoją już rozpoczęła.

Kosel wlr.

49.

Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 15. marca 1905,

dotyczący wygotowania oznajmień w postępowaniu przechodowym z olejem mineralnym w razie jego wywozu z rafinerji oleju mineralnego.

Na zasadzie artykułu 3. cesarskiego rozporządzenia z dnia 29. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 267, zarządza się w porozumieniu z król. węgierskim Ministerstwem skarbu, co następuje:

Jeżeli zgłoszenie wysyłki oleju mineralnego zagranicę równocześnie nastąpi z oznajmieniem wywozu za opłatą podatku spożywczego, natenczas postanowienie §u 11. I, l. 1, alinea 2, przepisu wykonawczego o podatku od oleju mineralnego z dnia 9. lipca 1903, Dz. u. p. Nr. 143, ma być stosowane analogicznie także do oznajmienia w postępowaniu przechodowym. W odnośnych oznajmieniach należy przeto przed wniesieniem wypełnić tylko kolumny 1, następnie 6 do 13 (wzór B), resztę zaś dat, dotyczących liczby i rodzaju naczyń, wagi brutto, tary i wagi netto każdego naczynia z osobna, wciągnąć dopiero po urzędowym załatwieniu posyłki a to na podstawie urzędowego wywołu oględzin, jednak przed wyjściem jej jeszcze z rafinerji oleju mineralnego.

Kosel wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXI. — Wydana i rozesłana dnia 1. kwietnia 1905.

Treść: (№ 50—52.) 50. Obwieszczenie, dotyczące uskuteczniania kupna i sprzedaży papierów państwowych dla politycznych funduszów i zakładów, korporacji, fundacji, kościołów etc. oraz dla urzędów depozytowych i wspólnych kas sierocych przez pocztową kasę oszczędności. — 51. Rozporządzenie, dotyczące poboru wpisowego od nadzwyczajnych słuchaczy i frekwentantów (hospitantek) na uniwersytetach. — 52. Reskrypt, dotyczący zniesienia dodatku do kosztów wyciskania lizanek ze soli bydlęcej.

50.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu, handlu, spraw wewnętrznych, wyznań i oświaty i sprawiedliwości z dnia 19. stycznia 1905,

dotyczące uskuteczniania kupna i sprzedaży papierów państwowych dla politycznych funduszów i zakładów, korporacji, fundacji, kościołów etc. oraz dla urzędów depozytowych i wspólnych kas sierocych przez pocztową kasę oszczędności.

Od dnia 1. kwietnia 1905 począwszy przechodzi na pocztową kasę oszczędności zakupno i sprzedaż papierów wartościowych dla politycznych funduszów i zakładów, korporacji, fundacji, kościołów etc., jakoteż dla urzędów depozytowych i wspólnych kas sierocych, tudzież pośrednictwo w związanych z tem winkulacjach i dewinkulacjach, o ile w tego rodzaju sprawach pośredniczy obecnie centralna kasa państwowa, pod tymi samymi warunkami.

Celem uniknienia ruchu gotówki następować winna wymiana waluty ile możliwości w drodze obrotu czekowego i to albo z użyciem kwitu złożenia na rachunek pocztowej kasy oszczędności, którego na życzenie dostarcza odbiorcom urząd po-

cztowych kas oszczędności, albowiem zapomocą kwitu płatniczego, służącego do wpłat do kas państwowych, który stosownie do przeznaczenia na rachunek głównej kasy urzędu pocztowych kas oszczędności wygotować należy.

W analogiczny sposób przekazywać się będzie stronom walutę także i przy sprzedażach w drodze czekowego obrotu.

Ponieważ pośrednictwa centralnej kasy państwowej używano dotychczas także i w winkulacjach, dewinkulacjach i przepisaniach papierów wartościowych bez związku z kupnami i sprzedażami, zwraca się uwagę na to, że pośrednictwo takie na przyszłość ustaje, albowiem obligacje przeznaczone do wymiany przedkładać można w myśl §u 3 obwieszczenia z dnia 6. marca 1869, Dz. u. p. Nr. 29 poza obrębem Wiednia — w celu doręczenia ich tej kasie długów państwowych, która powołaną jest do przeprowadzenia odnośnych czynności urzędowych — we wszystkich wymienionych w §ie 4 obwieszczenia z dnia 28. grudnia 1868, Dz. u. p. Nr. 158 kasach i urzędach t. j. we wszystkich kasach krajowych i urzędach podatkowych.

Bylandt wlr.
Call wlr.

Hartel wlr.
Kosel wlr.

Klein wlr.

51.**Rozporządzenie Ministra wyznań
i oświaty z dnia 25. lutego 1905,****dotyczące poboru wpisowego od nadzwyczajnych
słuchaczy i frekwentantów (hospitantek) na uni-
wersytetach.**

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 8. lutego 1905 i odnośnie do §u 18 ogólnego regulaminu nauk z dnia 1. października 1850, Dz. u. p. Nr. 370 oraz do tutejszego rozporządzenia ministerialnego z dnia 9. kwietnia 1886, Dz. u. p. Nr. 57, dotyczącego taksy imatrykulacyjnej, opłacanej przez zwyczajnych słuchaczy uniwersytetu, zarządzam, by od roku szkolnego 1905/06 począwszy pobierano w analogiczny sposób także i od innych kategorii słuchaczy uniwersyteckich wpisowe, a to w miarę następujących postanowień:

1. Nadzwyczajni słuchacze farmacyi płacić mają przy przyjęciu ich na dwuletni kurs uniwersytecki (Regulamin nauk i egzaminów z dnia 16. grudnia 1889, Dz. u. p. Nr. 200) wpisowe w kwocie pięciu (5) koron.

W razie zmiany uniwersytetu lub ewentualnej przerwy w studiach nie składa się powtórnie wpisowego.

2. Nadzwyczajni słuchacze i nadzwyczajne słuchaczki płacić mają przy ważnem na dwa półrocza dopuszczeniu do wpisu na wykłady uniwersyteckie należność w kwocie trzech (3) koron.

3. Inni słuchacze, dopuszczani do poszczególnych wykładów uniwersyteckich (frekwentanci i hospitantki), składać mają przy wnoszeniu prośby

o dopuszczenie do wpisu na jedno półrocze należność w kwocie dwóch (2) koron, którą w razie odrzucenia tej prośby się zwraca.

4. Uwolnienia od powyższych należności wpisowych nie istnieją.

Przepisy o płaceniu taksy imatrykulacyjnej przez zwyczajnych słuchaczy uniwersytetu mają tutaj analogiczne zastosowanie.

5. Wpływające należności wpisowe mają to samo przeznaczenie, co taksy imatrykulacyjne zwyczajnych słuchaczy uniwersytetu (§ 19 ogólnego regulaminu nauk i rozporządzenia ministerialne z dnia 30. lipada 1862, Dz. u. p. Nr. 91 i z dnia 9. kwietnia 1886, Dz. u. p. Nr. 57).

Hartel wtr.

52.**Reskrypt Ministerstwa skarbu
z dnia 26. marca 1905,****dotyczący zniżenia dodatku do kosztów wyciska-
nia lizanek ze soli bydłowej.**

Dodatek do kosztów wyciskania 5-cio-kilowych lizanek ze soli bydłowej, sprzedawanych w składach sprzedaży soli w Ebensee, Aussee, Hallein i Hall, wyznaczony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 31. maja 1904, Dz. u. p. Nr. 55, w wysokości 2 K za 100 kg, zniża się od 1. maja b. r. począwszy na jedną (1) koronę za 100 kg, czyli na 5 h od sztuki (5 kg) lizanki.

Kosel wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 8. kwietnia 1905.

Treść: (№ 53—55.) 53. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia głównej komory cłowej II. klasy w Budziejowicach do wolnego od cła postępowania z ruchomościami podróżnemi, naprzód i później przesłanemi. — 54. Rozporządzenie, dotyczące strawnego i drogowego dla organów sądowych. — 55. Rozporządzenie o wyciskaniu gazetowych franko-znaczków po 2 halerze.

53.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 29. marca 1905,

dotyczące upoważnienia głównej komory cłowej II. klasy w Budziejowicach do wolnego od cła postępowania z ruchomościami podróżnemi, naprzód i później przesłanemi.

C. k. główną komorę II. klasy w Budziejowicach upoważnia się do wolnego od cła postępowania z ruchomościami naprzód i później przesłanemi po myśli art. IX, l. 1 ustawy o taryfie cłowej z dnia 25. maja 1882.

Kosel wlr.

54.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 30. marca 1905,

dotyczące strawnego i drogowego dla organów sądowych.

Na zasadzie artykułu XXXIV ustawy z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 112, zaprowadzającej procedurę cywilną, rozporządza się:

§ 1.

Woznym sądowym należy się po myśli postanowień zawartych w dalszych paragrafach strawne i drogowe za czynności urzędowe, które oni wykonują w przymocie organów wykonawczych albo jako wysłannicy sądowi lub też jako przydani urzędnikowi na komisją wysłanemu poza obrębem budynku urzędowego:

Samego tylko doręczenia w sprawach cywilnoprawnych przez wysłannika sądowego nie uważa się za czynność urzędową po myśli ustępu 1.

Samoistne czynności organów wykonawczych stosownie do §u 386 instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi nie uprawniają — z wyjątkiem poprzedniego ocenięcia rzeczy ruchomych, które mają być licytowane (§ 386, l. 7, o. s., § 275 o. e.) — do osobnej należytości, lecz są częścią składową czynności urzędowej, podlegającej należytości stosownie do ustępu 1.

§ 2.

Strawne należy się:

1. w kwocie 2 K za przedsiębranie licytacji, wprowadzenie przymusowego zarządcy, oddanie majątku nieruchomego nabywcy i przymusowe usunięcie z rzeczy nieruchomej;

2. w kwocie 50 h za każdą inną czynność wykonawczą w celu ściągnięcia należytości, nie większej ponad 50 K;

3. w kwocie 1 K za wszystkie inne czynności urzędowe rodzaju w §ie 1 oznaczonego.

Woznemu przy licytacji wywołującemu przysłuża prawo do strawnego tylko w tym razie, jeżeli urzędnikowi w celu przedsiębrania licytacji poza obrębem budynku urzędowego delegowanemu w tym celu towarzyszy.

Wysokość strawnego za przyjęcie oświadczenia trzeciego dłużnika (§ 301 o. e.) stosuje się, jeżeli wysokość wziętej w zastaw należności jest mniejszą niż należność, dla ściągnięcia której egzekucją się przeprowadza, do pierwszej, zresztą stosuje się do ostatniej należności.

Jeżeli czynność wykonawcza dotyczy ściągnięcia jednej z kwot w §ie 104 o. s. oznaczonych, natenczas wymierza się strawne od wysokości kwoty, która ma być ściągnięta.

§ 3.

W razie, jeżeli organ wykonawczy udał się już na miejsce, gdzie przedsiębrana być miała jedna z czynności urzędowych, oznaczonych w §ie 2, ustęp 1, l. 1 do 3, dokonanie jej jednak nie nastąpiło czy to z braku przedmiotów, któreby wziąć można w zastaw z powodu zapłaty lub gdyby zobowiązanego odnaleźć nie było można, czy też z jakiegokolwiek bądź innego powodu, natenczas przysłuża mu strawne w wysokości połowy kwot w §ie 2 podanych.

Nie przysłuża woznemu prawo do należności, jeżeli przedmioty, które już na rzecz innego wierzyciela zajęte zostały, weźmie się w zastaw bez ponownych dochodzeń na miejscu (§ 257, ustęp 2, o. e.) jedynie w drodze zanotowania na poprzednim protokole zastawu.

§ 4.

Jeżeli czynność urzędowa, podlegająca należności — nie licząc drogi tam i napowrót — zajmuje więcej niż jeden cały dzień, za dalsze odbywanie czynności urzędowej w dniu następnym należy się znowu strawne.

§ 5.

Jeżeli wózny za zezwoleniem naczelnika sądu (§ 30 o. e.) wykonuje czynność egzekucyjną w porze nocnej (§ 45 o. s.) lub rozpoczętą za dnia czynność urzędową rodzaju w §ie 1 oznaczonego zdoła zakończyć dopiero nocą, należy się mu, w razie, jeżeli mu po myśli §u 7 nie przysłuża noclegowe, strawne w kwocie o 50 procent podwyższonej (dodatek do strawnego).

§ 6.

Czynności wykonawcze, przedsiębrane w wykonaniu jednego i tego samego polecenia wobec

tego samego zobowiązanego w różnych lokalach, lecz w tej samej miejscowości, uważa się za jedną czynność urzędową, podpadającą należności strawnego. W tem samym znaczeniu uważa się za jedną czynność, czynność egzekucyjną, przedsiębraną wobec kilku zobowiązanych, którzy albo wspólnie gospodarstwo prowadzą, lub też w innej jakiej wspólności żyją a czynność egzekucyjna wspólnego ich majątku dotyczy.

§ 7.

Jeżeli wózny, z powodu przedsiębrania czynności urzędowej, w §ie 1, ustęp 1, oznaczonej, albo też z przyczyny połączenia kilku takich czynności urzędowych dla zaoszczędzenia czasu i kosztów, zmuszony jest pozostać przez noc poza domem, natenczas należy mu się noclegowe w kwocie 2 K za każdy nocleg.

W drugim przypadku należy noclegowe rozdzielić w różnych częściach na połączone czynności urzędowe, podlegające należności, chyba że powodem przenocowania było widocznie tylko poświęcenie czasu jednej lub tylko niektórym z tych czynności urzędowych.

§ 8.

Jeżeli wózny, aby się dostać na miejsce czynności urzędowej, musi odbyć bezpośrednią drogę tam i napowrót, wynoszącą więcej aniżeli 7.6 km, natenczas należy mu się drogowe, które od drogi o długości ponad 7.6 km do 10 km 30 h a od każdego dalszego kilometra 10 h więcej wynosi.

Przy odległościach ponad 10 km, — w razie jeżeli są dziesięć kilometra, — liczy się przy obliczaniu drogowego ułamki większe jak pięć dziesiątych za całe kilometry, mniejszych zaś się nie uwzględnia.

Jeżeli wózny zmuszony jest do korzystania ze środka komunikacyjnego zbiorowego, należy się mu, gdyby cena jazdy większą była od wysokości przysługującego mu podług ustępu 1 drogowego, zamiast drogowego wynagrodzenie jazdy najniższą klasą środka komunikacyjnego.

W razie przedsiębrania kilku czynności urzędowych jednym chodem, rozdziela się drogowe po równych częściach na pojedyncze czynności urzędowe, należności jednak według tego na pojedyncze czynności urzędowe przypadające nie mogą być większe, jakby bez takiego połączenia były.

§ 9.

Jeżeli doręczenia lub inne czynności urzędowe w sprawach karnych wykonywane bywają przez organa sądowe (woźnych albo postaćców) poza obrębem miejsca urzędowego, należy się za każdy kurs

bez względu na ilość wykonanych czynności urzędowych albo doręczeń drogowo w kwocie 60 h, jeżeli zaś droga bezpośrednia tam i napowrót wynosi więcej aniżeli 7·6 km i w ciągu tego samego kursu nie powstało już także roszczenie do drogowego za czynność urzędową w sprawach cywilnych, nadto jeszcze drogowo podług §u 8, wreszcie w tych samych okolicznościach, jeżeli w ciągu kursu musiano przenocować, noclegowe podług §u 7.

Jeżeli w czasie takiego kursu woźny załatwia takie doręczenia w sprawach cywilnych, natenczas przy wymierzaniu drogowego nie uwzględnia się chodu celem doręczenia.

Za kurs w sprawach karnych, który odbywa woźny sądu we Wiedniu na obszarze gminy stołecznej i rezydencyjnego miasta, w drugiej lub trzeciej strefie, ustanowionej rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 3. kwietnia 1892, Dz. u. p. Nr. 67. należy się drogowo podług ustępu 1.

Dla Dalmacyi ma zastosowanie przepis pierwszego ustępu tylko o tyle, o ile według §u 15 rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 21. lipca 1897, l. 15356, Dz. u. kr. dla Dalmacyi Nr 8 z roku 1898, doręczenia w sprawach karnych odbywać się mają bez kosztów.

§ 10.

Jeżeli do uiszczenia jednej z powyższych należności obowiązana jest strona korzystająca z prawa ubogich lub też, dla której po myśli §u 276 p. k. u. c. ustanowiony został kurator, względnie jeżeli egzekucya wdrożona przez popierającego urzędnika (§ 105 o. s.) okaże się bezskuteczną, opędza się należności zaliczką z funduszu podręcznego sądu, zapisując to w wykazie. Egzekucye w rodzaju wyżej oznaczonym, o których przypuszczać można, że żadnego dodatniego rezultatu nie wykażą, należy o ile możliwości łączyć z innymi, w których prawdopodobnie należności będą ściągane.

Jeżeli na przeciwnika takiej strony nałożone zostaną koszta odszkodowania, dalej w razie, jeżeli strona zobowiązana do uiszczenia należności wskutek wyniku sporu prawnego, względnie przymusowej egzekucyi lub w inny sposób znajdzie się w możliwości zapłacenia, w końcu jeżeli o nieobecnej stronie powszechnie jest wiadomem, że posiada w granicach państwa majątek, natenczas we wszystkich tych przypadkach należy zanotowane należności ściągnąć (§ 104 i nast., 134 o. s.).

Jeżeli od prawomocnego zakończenia sporu prawnego względnie przymusowej egzekucyi rok upłynie a niewypłacalność strony trwa dalej, należy zanotowane należności skreślić.

§ 11.

Strawne, noclegowe, jakoteż drogowo w sporach cywilnych wymierza urzędnik doręczający względnie kierownik oddziału doręczeń i egzekucyjnego i ściąga je po myśli §u 104 i nast., o. s. Wygotowanie kartek należnościowych należy do urzędnika wymierzającego.

Naczelnik sądu winien od czasu do czasu na wrywki badać zgodność wymiaru przy pomocy dziennika podróznego, księgi egzekucyjnej i aktów.

Czynności urzędowe, należnościom podlegające, należy wciągnąć do dziennika podróznego tylko wtedy, jeżeli za nie w danym przypadku miała być uiszczona oprócz strawnego dopłata do strawnego, noclegowe lub też drogowo.

§ 12.

Naczelnik sądu może upoważnić organ wykonawczy, któremu tylko strawne (§ 2) się należy, do ściągnięcia go u popierającego wierzyciela lub zobowiązanego także w przypadkach innych jak w §ie 96, ustęp 3, o. s. podany. Upoważnienie, którego się — z wymienieniem kwoty, która ma być ściągniętą — zapomocą notatki na aktach (drukem w oczy wpadającym, stampilią, lub w innej jakiej formie pisemnej) udziela, należy stronie okazać.

Strawnego w ten sposób ściągniętego nie wciąga się do księgi pieniężnej bez względu na likwidacyą po myśli §u 11.

Jeżeli po takim bezpośrednim ściągnięciu strawnego w tej samej sprawie cywilnej ma być doręczone załatwienie przeciwnikowi strony płacącej, natenczas w załatwieniu tem należy zawsze umieścić zawiadomienie o wymiarze i uiszczeniu należności.

§ 13.

Należności drogowego i noclegowego w sprawach karnych należy stosownie do §u 5 rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. września 1895, Dz. rozp. m. spr. Nr. 25, miesięcznie likwidować i wypłacać z funduszu podręcznego na opędzanie kosztów sądownictwa karnego.

Wysokość drogowego za doręczenia w sprawach karnych ma organ doręczający (woźny, względnie posłaniec) uwidocznic na odnośnych kwitach doręczenia, kancelarya zaś wciągnie je do wykazu kosztów. Jeżeli po likwidacyi, po myśli pierwszego ustępu przedsiębranej, okaże się zniżona należności tej w wykazie kosztów zanotowanej, należy wykaz kosztów sprostować a w danym razie niesłusznie ściągniętą nadwyżkę kwoty zwrócić.

§ 14.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem obwieszczenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą:

1. § 26, ustęp 2 rozporządzenia Ministrów spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu z dnia 3. lipca 1854, Dz. u. p. Nr. 169, o ile one do należyłości woźnych się odnoszą;

2. §y 1—8, 10, 11, 14 i 15 rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 22. sierpnia 1899, Dz. u. p. Nr. 162, i rozporządzenie z dnia 14. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 212, i

3. rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 20. stycznia 1900, Dz. u. p. Nr. 165, o ile się ono odnosi do przypadków, w których woźni urzędnikowi na komisji towarzyszą.

Kosel wlr.

Klein wlr.

55.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 6. kwietnia 1905

o wyciskaniu dziennikarskich znaczków po 2 halerze na dziennikach.

Zarząd poczt przyjmuje do wyciskania dziennikarskich znaczków po 2 halerze, kowerty, opaski i kartki adresowe, począwszy od dnia 10. kwietnia 1905.

Wyciśnięty na formularzach znaczek wartościowy wyobraża dziennikarski znaczek po 2 halerze w kolorze zielonym.

Bliższe warunki, pod którymi zarząd poczt przyjmuje wyciskanie tych znaczków pocztowych, obwieszcza dziennik rozporządzeń dla poczt i telegrafów.

Call wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 15. kwietnia 1905.

Treść: *M* 56. Rozporządzenie, dotyczące zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień regulaminu ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892, z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893.

56.

Rozporządzenie Ministra kolei żelaznych z dnia 15. kwietnia 1905,

dotyczące zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień regulaminu ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207, z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893.

Regulamin ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych wprowadzony po myśli rozporządzenia z dnia 10. grudnia 1892, Dz. u. p. Nr. 207, z mocą obowiązującą od dnia 1. stycznia 1893, zmienia się, względnie uzupełnia z ważnością od dnia 1. maja 1905 w sposób następujący:

§ 5.

Przytoczenie „(porów. także § 21, ustęp 5)“ należy zmienić na „(porów. także § 21, ustęp 7)“.

§ 21.

Ten opiewać będzie:

„§ 21.

Kontrola biletów jazdy. Karty wstępu na peron.

(1) Bilet jazdy należy przy wejściu do poczekalni, wchodząc na peron i wychodząc, przy wsia-

daniu do wagonu, jakoteż każdej chwili w czasie jazdy na żądanie okazać a na krótko przed ukończeniem lub po ukończeniu jazdy — zależnie od przepisów istniejących dla ostatniej sekcji drogi — oddać.

(2) Podróżny, nieposiadający ważnego biletu jazdy winien za całą przebytą przez siebie drogę — a jeżeli stał, na której wsiadł, natychmiast z zupełną pewnością stwierdzić się nie da, za całą przez pociąg przebytą drogę — uiścić dwa razy tyle, ile zwykła cena wynosi, najmniej jednak 6 koron. Kto jednak sam, bez wezwania, oznajmi konduktorowi lub kierownikowi pociągu, że wskutek spóźnienia się nie był w stanie nabyć biletu jazdy, płaci tylko zwyczajną cenę jazdy z dodaniem 1 korony, żadną miarą jednak więcej, jak podwójną cenę jazdy.

(3) Podróżnego, który wzbrania się natychmiast zapłacić, można od jazdy wykluczyć.

(4) Kto bez ważnego biletu jazdy zajmie miejsce w pociągu gołowym do odjazdu, winien uiścić kwotę 6 koron.

(5) We wszystkich przypadkach wydaje się bilet dodatkowy lub inne poświadczenie.

(6) Jednolite uregulowanie za pomocą taryfy tych przypadków, w których ściągania kwot w ustępach 2 i 4 oznaczonych ze względów słuszności zaniechać lub też mniejsze jak w tych ustępach podane kwoty pobierać należy, pozostawia się za przyzwoleniem władzy nadzorczej własnemu zakreśleniu działania zarządów kolei żelaznych.

(7) Na stacyach z zamkniętymi poczekalniami lub peronami należy kartę peronową przy wejściu

do poczekalni lub na peron okazać a oddalając się oddać.

§ 46.

Ostatnie zdanie ustępu 3 opiewać będzie:

„Po upływie tego terminu ma kolej żelazna prawo oddać zwierzęta na utrzymanie na koszt i niebezpieczeństwo interesowanego, względnie, jeżeli na ich dalsze pozostawienie w wagonie lub na dworcze pozwoli, ściągając taryfą ustaloną „miejscowe.“

§ 51.

Ustęp 2 opiewać będzie:

„(2) Dopisywanie innych szczegółów w liście przewozowym, wystawianie innych dokumentów zamiast listu przewozowego jakoteż dołączanie innych pism do niego jest niedopuszczalne, o ile na nie nie pozwala regulamin ruchu lub zarządy kolei żelaznych za przyzwoleniem władzy nadzorczej. Deklaracje, dokumenty i pisma tyczyć się mogą tylko interesu przewozowego.“

§ 53.

Ustęp 13 należy uzupełnić nową lit. d) z następującą osnową:

„d) w razie zwiększenia się wagi w czasie transportu, o ile wysyłający wykaże, że ono jest następstwem stanu powietrza.“

§ 70.

Ustęp 1 opiewać będzie:

„(1) W razie przeszkody zaszłej przy dostawie, winna stacya odbiorcza za pośrednictwem stacyi wysyłającej podać przyczynę jej niezwłocznie do wiadomości wysyłającego. Jeżeli chodzi o posyłki pospieszne, żyjące zwierzęta i posyłki, które szybko się psują a odpowiednie życzenie w liście przewozowym jest wyrażone, doniesienie to nastąpi bezzwłocznie w drodze telegraficznej. Koszta ponosi nadawca; na każdy sposób obciąży się nimi posyłkę. Stacyi odbiorczej nie wolno w żadnym przypadku bez wyraźnego przyzwolenia nadawcy odsyłać posyłkę napowrót. Tyczy się to przede wszystkim posyłek, których przyjąć lub odebrać nie chciano, posyłek spóźnionych wreszcie takich, których doręczenie jest z jakiegoś innego powodu niemożliwe.“

§ 77.

Liczba 3 ustępu 1 opiewać będzie:

„3. Co do tych posyłek, których ładowanie względnie wyładowanie należy do nadawcy lub od-

biorecy po myśli postanowienia tego regulaminu lub taryfy względnie umowy z nimi umieszczonej w liście przewozowym,

za szkodę, powstałą z niebezpieczeństwa połączonego z ładowaniem, wyładowaniem“ lub wadliwym przeładowaniem.“

Załącznik B.

Nr. VI a.

Po Nr. VI należy umieścić nowy numer VI a z następującą osnową:

„VI a.

(1) Mięszaniny bezkształtnego (czerwonego) fosforu z ciężkimi kruszcami, żywicami lub tłuszczami — (środkami wybuchowe dla pocisków) — dopuszcza się do transportu, jeżeli mięszaniny te są ściśte, lub jeżeli powstały przez stopienie ich części składowych.

(2) Mięszaniny tego rodzaju muszą być zapakowane w puszkach blaszanych a nadto w paczkach, szczelnie przed kurzem zamkniętych lub znajdować się w nienabitych (ślepych) nabojach, których otwory mają być przed kurzem szczelnie zaśrubowane.

Nr. VII.

Ustęp 2 opiewać będzie:

„(2) 1. (Tekst dotychczasowego ustępu 2.)

2. Jeżeli masa do oczyszczania gazu, pod liczbą 1 wspomniana, zupełnie się zoksydowała, i okoliczność tę nadawca w liście przewozowym wyraźnie potwierdził, przyjmuje się ją do transportu przy nadawaniu jako osobną posyłkę w dowolnem opakowaniu a przy nadawaniu w ładunkach wagonowych w zwykłych, otwartych wozach bez osłony.“

Nr. VIII a.

Ten numer należy przekreślić.

Nr. IX.

Ten numer opiewać będzie:

„IX.

(1) Eter siarczany i rozcyny nitrocelulozy w eterze siarczanym, alkoholu metylowym, etylowym i amyłowym, eterze octowym, octanie amyłowym, acetonie, azotanie benzyłowym względnie w mięszaninach tych płynów, jakoteż inne

plyny, zawierające eter siarczany w większych ilościach (jak krople Hoffmanna) przewożone będą tylko:

albo

1. w naczyniach szczelnych z mocnej, naley zanitowanej względnie szwejsowanej lub falcowanej blachy żelaznej o zawartości co najwięcej 500 kilogramów,

lub też

2. w naczyniach metalowych lub szklanych całkiem szczelnie zamkniętych, brutto najwięcej 60 kilogramów wazących, których opakowanie następującym przepisom odpowiada:

a) jeżeli więcej naczyń stanowi jedną posyłkę, należy je zapakować w mocnych, drewnianych skrzyniach, używając do tego słomy, siana, otrębów, mączki trocinowej, ziemi wycieczkowej względnie innych sypkich ciał.

b) przy osobnem opakowaniu dopuszczalna jest przesyłka naczyń w koszach lub kubiach mocnych, z dobrze przymocowaną osłoną ochronną, jakoteż zaopatrzonych rękojeściami i dostatecznie wyścielonych materyałem do pakowania; osłona ochronna musi być, jeżeli jest sporządzona ze słomy, trzciny, sitowia lub podobnego materyału, napojona rozcieńczoną gliną względnie rozcieńczonem wapnem lub podobnym materyałem z domieszką szkła wodnego.

(2) Naczynia blaszane lub inne metalowe przy 15 stopniach Celsyusza mogą być napełnione nie więcej, jak do dziewięć dziesiątych zawartości.

(3) Rozczyny nitrocelulozy w kwasie octowym można transportować tylko w szczelnych, dobrze zamkniętych naczyniach glinianych lub szklanych w ilościach aż do 90 kilogramów brutto. Do opakowania naczyń stosują się przepisy w ustępie 1, pod liczbą 2 a) i b) podane.

(4) Co do opakowania wspólnego z innymi przedmiotami porów. Nr. XXXV.

(5) Postanowienia ustępu 1, liczba 2, i ustępu 4, mają zastosowanie także do etylu cynkowego, do opakowania jednak nie wolno używać materyałów palnych.

Nr. XI.

Na końcu ustępu 1. należy po słowach „Nr. IX“ umieścić „ustęp 1, liczba 2“.

Nr. XV.

Liczby 6 i 7 należy skreślić.

Nr. XV a.

W ostatniem zdaniu ma być zamiast „liczba 1 do 6“ „liczba 1 do 5“.

Nr. XV b.

Po Nrze XV a należy umieścić nowy numer XV b z następującą osnową:

„XV b.

Akumulatory elektryczne napełnione, nabite lub nienabite przesyła się pod następującymi warunkami:

1. Akumulatory należy w skrzynce od baterji do ich wielkości przystosowanej przymocować tak, by pojedyncze komórki nie mogły się w niej poruszać.

2. Skrzynkę baterijną wstawia się w pakę transportową, a przestrzeń między obydwoma wypełnia naokoło drobnym piaskiem żwirowym, trocinami, startym na proch węglem, piaskiem lub innymi podobnymi chłonącymi materyalami.

3. Bieguny muszą być zabezpieczone przeciw krótkiemu spięciu.

4. Skrzynie muszą być zaopatrzone dwoma rękojeściami a na pokrywach mieć wyraźne napisy „elektryczne akumulatory“ i „góra“.

Nr. XVI.

W ustępie 1, zdaniu 1. ma być zamiast „4, 5 i 6“, „4 i 5“.

Nr. XVII.

Słowa w nawiasie „z wyjątkiem pod liczbą 7“ należy skreślić.

Nr. XIX.

W ustępie 1, w klamrze należy po „eter siarczany“ wstawić zamiast „Nr. VIII a“ „Nr. IX“.

Nr. XXIII.

W ustępie 1 umieścić należy przed słowem „formalina“: „roztwór aldehydu formalinowego i od“.

Nr. XXV.

Na końcu ma być zamiast „4, 5 i 6“ „4 i 5“.

Nr. XXVI.

Po liczbie „XXVI“ należy umieścić znak ustępu „(1)“.

W 1. zdaniu należy słowo „siarkan miedzi“ skreślić.

Następnie po słowach „popiół cynkowy i antymonowy“ należy umieścić: „dalej popiół ołowiany, odchody przy topieniu i pozostałości ołowiu i inne zresztą odpadki, ołów zawierające“.

Jako ustęp 2. dodać należy następujące postanowienie:

„(2) Siarkan miedzi dopuszcza się do transportu, zapakowany w nowe dobrze zamknięte worki z gęstej, silnej tkaniny“.

Nr. XXVI a.

Po Nrze XXVI należy umieścić nowy numer XXVI a z następującem brzmieniem.

„XXVI a.

1. (1) Sinek potasu i sinek sodu w stałej formie należy opakowywać:

- a) w żelazne mocne beczki z naśrubowaną przykrywą i obręczami do toczenia, lub też
- b) w beczki szczelne, z mocnego, suchego drzewa sporządzone, z wkładanemi obręczami albo w tak samo sporządzone podwójne skrzynie z zewnętrznemi obręczami. Wewnętrzne schowki muszą być wyscielone szczelnym materiałem i być tego rodzaju, by pomimo wstrząśnień, uderzeń itd. przy transporcie nieuniknionych, żaden kurz z zawartości przedostać się nie mógł. Zamiast wewnętrznych, drewnianych można użyć zalutowanych metalowych naczyń. Użycie szczelnie zamkniętych naczyń ze szkła lub kamienia zamiast wewnętrznych, drewnianych jest dopuszczalne, jeżeli te naczynia są owinięte w gęste materye lub zaszyte a następnie w wytrzymałe paki drewniane sianem, słomą, względnie innymi stosownymi materiałami do pakowania mocno zapakowane.

(2) Pod powyższymi warunkami ustępu 16 można i z większej liczby naczyń utworzyć jedną posyłkę.

2. (1) Ług sinku potasu i ług sinku sodu dopuszcza się do transportu tylko:

- a) w szczelnych, dobrze zamkniętymi opatrzonych, żelaznych schowkach, które w mocnych, drewnianych lub metalowych skrzyniach umieszczone są w piasku żwirowym, mące trocinowej lub w innych absorbujących materiałach, lub też
- b) w umyślnie do tego urządzonych wozach kotłowych. Kotły muszą mieć podwójne ściany i być całkiem szczelne; nie mogą na dolnych częściach mieć żadnych otworów (kurków, wentyli lub tym podobnych). Otwory koła

muszą być uszczelnione, zamknięte i mieć dla ochrony mocno przyśrubowane nakrywki metalowe.

(2) Ładowanie i wyladowywanie posyłek zawierających ługi, jakoteż napełnianie i wypróżnianie wozów kotłowych jest rzeczą nadawcy i odbiorcy. Przedstawionego ewentualnie kolei żelaznej wniosku o odstąpienie robotników do takich czynności uwzględniać nie wolno.

(3) Ciężar brutto jednej przesyłki z ługami nie może być większy jak 75 kilogramów. Transport dozwolony jest tylko w otwartych wozach.

3. Wspólne przepisy do 1 i 2:

- a) na posyłkach i na wozach kotłowych musi być umieszczone i to pismem wyraźnem, odbijającym, trwałem oznaczenie „trucizna“ i zawartość („sinek potasu“, „sinek sodu“, „ług sinku potasu“ itd.);
- b) posyłek nie wolno przeładowywać razem z kwasami lub kwaśnemi solami, tak samo z artykułami spożywczymi, środkami lekarskimi itp. Wozów kotłowych nie należy wstawiać do pociągów w pobliżu wozów naładowanych kwasem.

4. Przepisy pod liczbami 1 do 3 mają analogiczne zastosowanie także do naczyń i wozów kotłowych, w których znajdował się transport siłku potasu lub sinku sodu. Tego rodzaju naczynia należy zawsze jako takie deklarować.“

Nr. XXIX.

Jako ustęp 4 należy dodać następujące postanowienie:

„(4) Węgiel drzewny, cały (nierozdrobniony) przyjmuje się do transportu tylko wtedy, jeżeli w liście przewozowym zawarta jest deklaracja, że przynajmniej 48 godzin leżał na składzie.“

Nr. XXIX a.

Po Nrze XXIX należy wstawić nowy Nr. XXIX a z następującem brzmieniem:

„Nr. XXIX a.

Węgiel brunatny i kamienny, mielony, przyjmuje się do transportu tylko w mocno gwoździami zabitych, szczelnie zamkniętych, całkiem wypełnionych skrzyniach drewnianych albo beczkach.“

Nr. XXXI.

W ustępie 1 należy po słowie „czyszczenia“ dodać jako drugie zdanie:

„Z zastrzeżeniem postanowień w ustępie 4 zawartych, można te przedmioty tylko w suchym

stanie dostawiać a odpadków z przedzenia i tkania nie wolno zbijać w bale.“

Dalej, jako nowy ustęp 4 należy umieścić następujące postanowienie:

„(4) Przesłanknięte tłuszczem lub pokostem szmaty (ścierki do czyszczenia) dopuszcza się do transportu w opakowaniu, w ustępie 3 przewidzianem, także w stanie mokrym lub wilgotnym.“

Nr. XXXV.

Cyfrę VIII *a* należy w dwóch miejscach kreszlić.

Nr. XXXV *a*.

Pod liczbą 6, w ustępie 2, należy po słowie „zawartość wody“ umieścić „lub ostatni także z co najmniej 35 procentami alkoholu“.

Nr. XL.

Jako ustęp 4. dodaje się następujące postanowienie:

„(4) Przepisy dotyczące się opakowania w ustępie 1, jakoteż postanowienia w ustępie 2 znajdują także zastosowanie co do wełny kolidynowej. zwilżonej co najmniej 35 procentami alkoholu.“

Nr. XLIV *a*.

Po Nrze XLIV umieścić należy nowy Nr. XLIV *a* osnowy następującej:

„XLIV *a*

(1) Powietrze płynne dopuszcza się do przewozu we flaszkach szklanych, dwuściennych, uniemożliwiających przewód i promieniowanie ciepła, obłożonych filcem i korkiem fileowym tak zamkniętych, by wyparowujące gazy uciekać mogły nie wywierając wewnątrz nadzwyczajnego ciśnienia, wpływ zawartości jednak był przecież niemożliwym. Korek fileowy musi być tak na flaszcze umocowany, by się przy nachyleniu lub obróceniu flaszki nie zwolnił. Każda flaszka (lub więcej flaszek wspólnie) musi być zabezpieczona przeciw uderzeniom zapomocą mocno stojącego kosza drucianego lub podobnego naczynia. Transport koszów drucianych lub naczyń winien się odbywać w skrzyniach metalowych, u góry otwartych, albo zamkniętych tylko siatką drucianą, przykrywą opatrzoną otworami lub podobnem urządzeniem względnie w skrzyniach drewnianych, wyścielonych blachą, z napisem „Flüssige Luft“. W tych schowkach nie wolno umieszczać żadnych łatwo zapalnych materiałów do pakowania, jak trociny, wełna drzewna, torf, słoma, siano. Skrzynie i paki w wozie kolejowym należy ustawić tak, by się nie mogły przewrócić

lub spaść, by flaszki prosto stały i nie były narażone na uszkodzenia przez inne posyłki transportowe. Łatwo palnych drobnych posyłek lub łatwo palnych płynnych materiałów nie przeladowuje się w bezpośredniej bliskości płynnego powietrza.

(2) Zamiast dwuściennych, filcem wyścielonych flaszek szklanych, można użyć innych naczyń, jeżeli są przeciw ogrzaniu tak zabezpieczone, że nie znajdą wilgocią, ani okryją się szronem. Naczynia te, jeżeli są dosyć mocne i dobrze stoją, mogą się obyć bez kosztów drucianych lub tym podobnych. Zresztą mają przepisy ustępu 1 analogiczne zastosowanie.“

Dotychczasowy Nr. XLIV *a* należy zmienić na XLIV *b*.

Nr. XLVII.

Liczba 1 opiewać będzie następująco:

„1. w zupełnie szczelnych i dobrymi zamknięciami zaopatrzonych naczyniach z żelaza kutego, lanego, lanej stali, ołowiu lub miedzi.“

Nr. XLVIII *a*.

Po Nrze XLVIII należy umieścić nowy Nr. XLVIII *a* treści następującej:

„XLVIII *a*.

Sód i potas należy przysyłać w mocnych puszkach blaszanych z zalutowaną nakrywką względnie w mocnych, szczelnie zamkniętych flaszkach szklanych, pociągniętych naftą lub też suchych. Flaszki szklane winno się umieszczać w piasku zwirowym. Puszkę blaszaną zapakuje się w skrzynie drewniane, flaszki ze szkła w skrzynie drewniane z zalutowanymi wstawkami blaszanymi.“

Nr. XLIX *a*.

Ten numer opiewać będzie:

„XLIX *a*.

Nadtlenek sodu nadaje się w mocnych, wody zupełnie nieprzepuszczających puszkach blaszanych, opakowanych w mocnej skrzyni z zalutowaną wstawką z blachy.“

Nr. XLIX *b*.

Ten numer opiewać będzie:

„XLIX *b*.

(1) Węgielek wapniowy musi być zapakowany w naczyniach żelaznych, szczelnie zamkniętych przed dopływem powietrza. Innych materiałów do tych naczyń nie wolno dopakowywać.

(2) 1. Grubość ściany musi wynosić w naczyniach o wadze brutto jednej sztuki:

do 55 kilogramów	przynajmniej	0·6	milimetrów,
„ 110	„	0·85	„ a
„ 120	„	1·00	„ ;

przesyłek tego rodzaju z wagą brutto większą niż 120 kilogramów nie przyjmuje się do transportu. W razie użycia pak ochronnych o deskach przynajmniej na 15 milimetrów grubych, wystarczy dla ścian wszystkich powyż wspomnianych naczyń grubość przynajmniej 0·3 milimetrów.

2. Nakrywy naczyń kształtu walca (bębna) należy na całym obwodzie przylutować a nakrywy beczek żelaznych prasowanych lub walcowanych przymocować do beczek bez użycia śrub, uszczelniającym środkiem.“

Król węgierski Minister handlu, z którym się w tym względzie porozumiano, wydaje to samo zarządzenie dla krajów węgierskiej korony.

Wittek wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 15. kwietnia 1905.

Treść: (№ 57—59.) 57. Drugi dodatek do instrukcyi manipulacyjnej dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązującej względem podatku osobisto-dochodowego i podatku od płac, wymierzanego od poborów służbowych. — 58. Obwieszczenie, dotyczące wprowadzenia na Węgrzech nowych marek zamknięcia dla kart do grania. — 59. Rozporządzenie, którem obszar stołecznego miasta Czerniowiec ogłasza się pod względem unormowania koncesyonowanego przemysłu budowlanego jako miejscowość wyłączoną po myśli §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893.

57.

Drugi dodatek

do instrukcyi manipulacyjnej dla kas nadwornych, państwowych i funduszów publicznych oraz dla kas c. i k. funduszów prywatnych i familijnych, obowiązującej względem podatku osobisto-dochodowego i podatku od płac, wymierzanego od poborów służbowych, Dz. u. p. Nr. 209 z r. 1899.

(Ogłoszony reskryp. tem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 2. kwietnia 1905.)

§ 34 powołanej wyżej instrukcyi manipulacyjnej brzmić ma na przyszłość jak następuje:

„Odprawy jednorazowe, wypłacane na zasadzie poprzedzającego stosunku służbowego, uwidoczniać należy w wykazach zmian równocześnie z zastanowieniem poborów służbowych a mianowicie w kolumnie na uwagi.“

Kosel wtr.

58.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 5. kwietnia 1905,

dotyczące wprowadzenia na Węgrzech nowych marek zamknięcia dla kart do grania.

W ślad za rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 2. listopada 1881, Dz. u. p. Nr. 128 oraz za obwieszczeniami Ministerstwa skarbu z dnia 23. kwietnia 1886, Dz. u. p. Nr. 68 i z dnia 10. września 1893, Dz. u. p. Nr. 142 podaje się do publicznej wiadomości, że król. węgierskie Ministerstwo skarbu zarządziło — w drodze okrężnego rozporządzenia z dnia 19. marca 1905, l. 24212 o wprowadzeniu nowych marek zamknięcia dla kart do grania, ogłoszonego w dzienniku „Pénzügyi Közlöny“ — co następuje:

„W myśl §§ów 4 i 8 XXVIIgo artykułu ustawy z roku 1881 wycofuje się wprowadzone ostatnio z dniem 1. czerwca 1886, na austryacką walutę opiewające urzędowe marki zamknięcia dla kart do grania z obiegu z dniem 31. marca br. i wprowadza w obieg od dnia 1. kwietnia br. nowe, na koronową walutę opiewające marki zamknięcia.

Opis nowych, wprowadzonych w obieg marek zamknięcia jest następujący:

Marki zamknięcia dla kart do grania po 30 i 60 halerzy i po 1 koronie 20 halerzy są podobnie jak opisane w ogłoszonym w numerze 16 dziennika „Pénzügyi Közlöny“ z roku 1886 rozporządzeniu okrężnem l. 20257 z r. 1886 a dotąd w obiegu będące marki zamknięcia po 15, 30 i 60 centów sporządzone z cienkiego, białego papieru długości 22 *cm*, szerokości 4 *cm*, opatrzone kolorowym i czarnym drukiem i z odwrotnej strony naklejone.

Na środkowym polu kartki, podzielonej na trzy pola, opasanem czarnym, 2.5 *mm* szerokim brzegiem i razem z tym brzegiem 7.2 *cm* długiem, znajduje się zjednoczony średni herb krajów korony węgierskiej z aniołami, drukowany czarno na giloszowanym tle kolorowym.

Ponad herbem widnieją czarnymi literami drukowane słowa: „Harminez fillér“ względnie „Halvan fillér“ czy też „Égy korona husz fillér“ a ponad niemi, w ornamentacyjnie nakreślonej we formie prostokątnej ramie wymiar należytości stemplowej „30“, „60“ względnie „1 K 20 h“ arabskimi cyframi; na obu stronach jest napis „Zárjegy a játékkártyára“, poniżej liczba roku „1904“ arabskimi cyframi, pod nią zaś w czterech wierszach czarnymi literami drukowana osnowa marek zamknięcia, które dotąd były w użyciu:

Pozatem zgadzają się one zupełnie z używanymi dotąd markami zamknięcia.

Tło marek po 30 halerzy jest siwe, po 60 halerzy zielone a marek po 1 koronie 20 halerzy czerwone.“

Kosel wtr.

59.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 13. kwietnia 1905,

którem obszar stołecznego miasta Czerniowiec ogłasza się pod względem unormowania koncesyjonowanego przemysłu budowlanego jako miejscowość wyłączoną po myśli §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193.

W myśl §u 2, ustępu 2 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, normującej koncesyjonowany przemysł budowlany, ogłasza się za zgodą Wydziału krajowego księstwa Bukowiny obszar stołecznego miasta Czerniowiec jako miejscowość wyłączoną.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Bylandt wtr.

Call wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXV. — Wydana i rozesłana dnia 22. kwietnia 1905.

Treść: (№ 60—63.) 60. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Kamenicy nad Lipą w Czechach oraz spowodowanej tem zmiany okręgu szacunkowego Pielgrzymowa. — 61. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Kamenicy n. L. w Czechach oraz dotyczące zmiany liczby członków i zastępców komisji podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Pielgrzymów“. — 62. Rozporządzenie, dotyczące przeliczowania japońskich yenów na walutę koronową przy wymierzaniu i opłacie podatku od obrotu papierów wartościowych. — 63. Rozporządzenie, dotyczące przyłączenia gminy i obszaru dworskiego Chocimierza do okręgu sądu powiatowego w Thumaczu w Galicyi.

60.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. kwietnia 1905,

dotyczące ustanowienia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Kamenicy nad Lipą w Czechach oraz spowodowanej tem zmiany okręgu szacunkowego Pielgrzymowa.

Dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Kamenicy nad Lipą w Czechach (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. marca 1905, Dz. u. p. Nr. 44), ustanawia się na zasadzie §§ów 177 i 179 ustawy z dnia 25. października

1896, Dz. u. p. Nr. 220, z dniem 1. stycznia 1906 począwszy, dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego, komisję szacunkową, liczącą 6 członków.

Z tą samą chwilą zniża się liczbę członków komisji szacunkowej dla politycznego powiatu Pielgrzymowa, ze względu na wydzielenie sądowych powiatów Kamenica nad Lipą i Počatek z obszaru powyższego okręgu szacunkowego, z 18 na 12.

W ślad za tem należy spis okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, uzupełnić w następujący sposób:

(Strona 1349 i 1350 XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

C z e c h y					
1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okręg rozkładu	Miej-	Powia-	Siedziba komisji	Ilość członków komisji
		scowa	towa		
		komisya			
68a	Powiat polityczny Kamenica nad Lipą	.	1	Starostwo w Kamenicy nad Lipą	6
96	Powiat polityczny Pielgrzymów	.	1	Starostwo w Pielgrzymowie	12

Kosel wlr.

61.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. kwietnia 1905,**

dotyczące ustanowienia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa Kamenicy n. L. w Czechach oraz dotyczące zmiany liczby członków i ich zastępców komisji podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Pielgrzymów“.

Dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Kamenicy n. L. w Czechach (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. marca 1905, Dz. u. p. Nr. 44), ustanawia się na zasadzie §§ów 13 i 16 ustawy z dnia 25. października

1896, Dz. u. p. Nr. 220, od okresu rozkładu 1906/1907 począwszy. okręg rozkładu dla III. i IV. klasy podatku zarobkowego a ilość członków komisji dla pierwszej spółki podatkowej ustanawia się w wysokości 4, dla ostatniej zaś spółki podatkowej w wysokości 6.

Zarazem obniża się ze względu na zmianę terytoryalnego obszaru starostwa Pielgrzymów liczbę członków komisji podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Pielgrzymów“ z 8 na 6.

W ślad za tem należy spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, w następujący sposób uzupełnić względnie sprostować:

(Strona 903 XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897.)

Numer okręgu	Okręg rozkładu	Siedziba komisji	Ilość członków komisji dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
dla spółek podatkowych III. i IV. klasy			klasy	
3a	Polityczny Powiat Kamenica n. L.	Starostwo w Kamenicy n. L.	4	6
9	Polityczny powiat Pielgrzymów	Starostwo w Pielgrzymowie	4	6

Kosel wtr.

62.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. kwietnia 1905,**

dotyczące przerachowywania japońskich yenów na walutę koronową przy wymierzaniu i opłacie podatku od obrotu papierów wartościowych.

Na zasadzie §u 6, ustępu 2 ustawy z dnia 9. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 195, dotyczącej opodatkowania obrotu papierów wartościowych (podatek giełdowy) zarządza się, że jeżeli w przypadkach określonych w §ie 4, l. 3 i 4 i w §ie 5 tej ustawy imienna wartość waloru względnie pieniężny obrót wyrażony jest w japońskiej walucie, przerachowywać ją należy na walutę koronową w celu obliczenia podatku giełdowego według stosunku: 100 yenów japońskich = 246 koronom.

Kosel wtr.

63.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. kwietnia 1905,**

dotyczące przyłączenia gminy i obszaru dworskiego Chocimierza do okręgu sądu powiatowego w Tłumaczu w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59 i z dnia 26. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 62, wydziela się gminę i obszar dworski Chocimierz z okręgu sądu powiatowego w Obertynie i sądu obwodowego w Kołomyji i przyłącza je do sądu powiatowego w Tłumaczu i do sądu obwodowego w Stanisławowie.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. czerwca 1905.

Klein wtr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 26. kwietnia 1905.

Treść: 64. Rozporządzenie, zawierające ogłoszenie Regulaminu telegraficznego.

64.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 18. kwietnia 1905, zawierające ogłoszenie Regulaminu telegraficznego.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 10. kwietnia 1905 i w wykonaniu dekretu kancelaryi nadwornej z dnia 25. stycznia 1847. l. 2581, zb. ust. adm. Nr. 9, wydaje się następujący Regulamin telegraficzny, który od dnia 1. maja 1905 rozpocząć ma moc obowiązującą. Regulamin telegraficzny, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 16. lipca 1873, Dz. u. p. Nr. 130, traci równocześnie moc obowiązującą.

Regulamin telegraficzny.

I. Przepisy ogólne.

§ 1. (Obszar mocy obowiązującej.) Postanowienia tego Regulaminu telegraficznego obowiązują w całym obrocie telegraficznym, w którym pośredniczy c. k. państwowy urząd telegraficzny i kolejowe stacje telegraficzne, otwarte dla powszechnej komunikacji telegraficznej.

§ 2. Prawo korzystania z urzędów telegraficznych. Korzystanie z c. k. państwowego urzędu

telegraficznego wolne jest dla każdego. Rząd ma jednak prawo, jeżeli uzna to za potrzebne, zawiesić służbę telegraficzną albo w zupełności alboważ na pewnych liniach i dla pewnych rodzajów korespondencji, i to na oznaczony lub nieoznaczony przeciąg czasu.

§ 3. (Kontrola osnowy depeszy.) Depesze prywatne, których osnowa jest groźną dla państwa lub narusza ustawy, porządek publiczny lub obyczajność, wyłączone są z obrotu. Jeżeli przesłania depeszy odmówiono, winien urząd nadawczy zaawiadomić o tem natychmiast nadawcę, jeżeli jest mu znany.

Depeszę wstrzymać może nietylko urząd nadawczy, ale także każdy urząd telegraficzny po drodze, jak niemniej urząd w miejscu przeznaczenia.

Pisemnych oryginałów tych depesz, które już po przyjęciu wstrzymano, nie zwraca się nadawcy.

§ 4. (Zabezpieczenie tajemnicy depesz.) Tajemnicy depesz należy surowo przestrzegać.

Pisemnego oryginału depeszy nie wolno wydawać nikomu, odpis jej zaś tylko nadawcy lub adresatowi albo ich wykazanym pełnomocnikom.

Funkcjonariuszom urzędu telegraficznego jest udzielanie treści depesz lub choćby tylko nazwiska korespondentów — nadawcy i adresata — jakoteż innych dat depeszy osobom trzecim surowo wzbronione.

§ 5. (Doręczanie w razie śledztwa karno-sądowego lub w razie konkursu.) W śledztwach karno-sądowych należy depesze, nadchodzące do obwinionego, wydawać na żądanie właściwemu sądowi.

Na żądanie prokuratury państwa zatrzymywać należy depesze aż do nadejścia sądowego polecenia. Jeżeli polecenia tego jednak do dni trzech nie wydano, nie wolno doręczenia dłużej wstrzymywać.

Jeżeli adresat jest w konkursie, wydawać należy nadchodzące dla niego depesze na zarządzenie sądu konkursowego zarządcy masy.

§ 6. (Informacje, odpisy.) Tak nadawca jak i adresat depeszy może w telegraficznej lub pocztowej drodze zasięgać informacji co do depeszy, a mianowicie za pośrednictwem nadawczego lub odbiorczego urzędu telegraficznego. Ponadto mają nadawca i adresat depeszy, jakoteż ich pełnomocnicy, prawo żądać wglądu w pisemny oryginał nadawczy i wydania za zapłatą przepisanej należytości uwierzytelnionych odpisów oryginalnej depeszy lub przechowanego ewentualnie wygotowania informacji. W tym celu wnieść należy do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów pisemną prośbę, która zawierać ma potrzebne do odszukania depeszy wskazówki (nazwę urzędu nadawczego, dzień nadania, adresata, osnowę i podpis depeszy).

Prawo zasięgania informacji i żądania odpisów lub wglądu w pisemny oryginał gaśnie po upływie okresu, wyznaczonego na przechowywanie depesz, to jest po ośmiu miesiącach, licząc od miesiąca, następującego po tym miesiącu, w którym depeszę nadano.

Wydawane odpisy depesz zaopatrywa władza wydająca formułką: „Für die richtige Abschrift (Pour la copie conforme:“ oraz pieczęcią urzędową lub urzędowym stemplem.

Pod wspomnianymi wyżej warunkami żądać można także odpisów recepisów nadawczych i odbiorczych.

§ 7. (Odpowiedzialność zarządu telegrafów.) Zarząd telegrafów nie przyjmuje względem oddanych mu do przesłania lub doręczenia depesz żadnej odpowiedzialności jakiegokolwiek bądź rodzaju; nie odpowiada przeto także bezwarunkowo za szkody, powstałe ewentualnie z przeoczeń lub przypadków, zaszłych w służbie telegraficznej.

Zwrot taksy ma miejsce tylko w granicach tym regulaminem telegraficznym ustalonych (§ 45).

§ 8. (Władze, postępowanie.) Na zażalenia w sprawach telegraficzno-służbowych rozstrzyga Dyrekcyja poczt i telegrafów; przeciw jej rozstrzygnięciu i odwołać się można do Ministerstwa handlu w przeciągu czterech tygodni, poczynawszy od dnia doręczenia rezolucyi. Odwołanie wnieść należy w tej Dyrekcyi poczt i telegrafów, która rezolucyę wydała.

II. Nadawanie depesz.

A. Ułożenie.

§ 9. (Sposób pisania.) Każda depesza winna być pisana wyraźnie niemieckimi lub łacińskimi literami lub takimi znakami pisarskimi, które można oddać telegraficznie (§ 10).

Wszelkie dodatki wpisane, dopiski marginesowe, przekreślenia i napisy musi nadawca potwierdzić podpisem.

§ 10. (Znaki pisarskie.) Przy układaniu depesz używać można następujących znaków pisarskich:

a) liter: A, B, C, Ch (jako jedna litera), D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z, Ä, Á, Â, É, Ñ, Ö, Ü; lub a, b, c, ch (jako jedna litera), d, e, f, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, q, r, s, t, u, v, w, x, y, z, ä, á, â, é, ñ, ö, ü;

b) cyfr: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0. Rzymskie cyfry należy wyrazić przez dodatek „römisch“.

c) interpunkcyi i innych znaków, jak: kropka (.), przecinek (,), średnik (;), dwukropki (:), pytajnik (?), wykrzyknik (!), apostrof ('), łącznik lub domysłnik (—), nawias (), cudzysłów („“), kreska ułanikowa (/), podkreślenie;

d) znaków konwencyonalnych:

= D = albo { dringend
urgent

= RPx = albo { Antwort bezahlt x Wörter
Réponse payée x mots

= RPDx = albo { Dringende Antwort bezahlt
x Wörter
Réponse payée urgente
x mots

= TC = albo { Kollationierung
Collationnement

= PC = albo	{	Telegramm mit telegraphischer Empfangsanzeige Télégramme avec accusé de réception télégraphique
= PCD = albo	{	Telegramm mit dringender tele- graphischer Empfangsanzeige Télégramme avec accusé de réception télégraphique urgent
= PCP = albo	{	Telegramme mit postalischer Empfangsanzeige Télégramme avec accusé de réception postal
= FS = albo	{	Nachsenden Faire suivre
—	{	Post Poste
= PR = albo	{	Post rekommandiert Poste recommandée
—	{	Eilbote Exprès
= XP = albo	{	Eilbote bezahlt Exprès payé
= XPfrx = albo	{	Eilbote bezahlt x Fr. Exprès payé x fr.
= XPT = albo	{	Eilbote bezahlt, Botenlohn tele- graphisch anzeigen Exprès payé télégraphie
= XPP = albo	{	Eilbote bezahlt, Botenlohn brief- lich anzeigen Exprès payé lettre
= RO = albo	{	Offen zustellen Remettre ouvert
= MP = albo	{	Zu eigenen Händen zustellen Remettre en mains propres
= J = albo	{	Bei Tag zustellen Jour
= TR = albo	{	Telegraphlagernd Télégraphe restant
= GP = albo	{	Postlagernd Poste restante
= GPR = albo	{	Postlagernd rekommandiert Poste restante recommandée
= TMx = albo	{	x Adressen x addresses.

§ 11. (**Zestawienie depeszy.**) Układając depeszę, należy pisać istotne jej części składowe w następującym porządku:

1. ewentualne osobliwsze zlecenia co do przesłania (§ 12);
2. adres (§ 13);
3. tekst (§ 14 do 17);
4. podpis (§ 18).

§ 12. (**Osobliwsze zlecenia.**) Nadawca winien wyraźnie na pisemnym oryginale wypisać ewentualne szczególniejsze zlecenia, jak: znaki konwencyonalne (§ 10 *d*) i inne bliższe oznaczenia, które się odnoszą do przesłania lub też doręczenia.

Przy depeszy z kilkoma adresami należy daty te umieścić przed każdym z adresów, którego się one tyczą. Jeżeli chodzi o depeszę pilną lub depeszę z kilkoma adresami, która ma być kolacyonowaną, natenczas wystarczy daty, odnoszące się do nagłości lub kolacyonowania tylko raz wypisać i to przed pierwszym adresem.

§ 13. (**Adres.**) Adres zawierać ma wszystkie szczegóły, które dają rękojmię przesłania depeszy na miejsce przeznaczenia i doręczenia jej adresatowi bez osobnych dochodzeń lub też wywiadów. Daty te, z wyjątkiem nazwisk osób, wypisać należy w depeszach międzynarodowych w języku francuskim lub też w języku w kraju przeznaczenia używanym.

Przy adresach, zwłaszcza w wielkich miastach, podać należy przynajmniej ulicę i numer domu, mieszkania, następnie imię i nazwisko adresata.

Depesz takich, których adres nie zawiera co najmniej nazwiska adresata i urzędu miejsca przeznaczenia, z reguły nie przyjmuje się do wysłania.

Adres może być pisany w formie umówionej lub skróconej. Nazwa miejsca przeznaczenia musi być jednak podana na końcu skróconej depeszy. Prawo żądania, by depesze z takim adresem były doręczane, jest zawisłe od poprzedniego zgłoszenia adresu i dopuszczalności jego w urzędzie oddawczym. Za to należy uiścić należytość rejestrową.

Przyjmowanie depesz poste-restante lub télégraphe restant z umówionymi czy też skróconymi adresami jest niedozwolone.

We wszystkich przypadkach nadawca przypisze sam sobie następstwa niedokładności podanego adresu. W razie niedokładnego adresu nie przysłuża mu tedy pod żadnym warunkiem prawo do żądania zwrotu należytości.

§ 14. (Tekst.) Tekst depesz można układać w mowie jawnej lub tajnej; ta ostatnia może być albo umówiona lub szyfrowana. Każdego z tych rodzajów mowy używać można — w jednej i tej samej depeszy — samego tylko, lub w połączeniu z innymi, w którym to ostatnim przypadku oznacza się depeszę jako „mieszaną“.

Depesze bez tekstu są dopuszczalne; przeciwnie niedozwolonem jest, by tekst depeszy składał się wyłącznie z jednego lub więcej znaków piskarskich.

§ 15. (Depesze w mowie jawnej.) W jawnej mowie jest tekst ułożony, jeżeli jest zestawiony ze słów do ruchu telegraficznego dopuszczonych języków w ten sposób, że budowa zdań oddaje myśl ogólnie zrozumiałą; wolno jest używać do tekstu słów jednego lub więcej z tych języków.

Dopuszczone są języki: niemiecki, czeski, kroacki, illiryjski, włoski, polski, rumuński, ruski, serbski, sławoński, słowacki, słoweński, węgierski, anamicki, arabski, ormiański, bułgarski, duński, angielski, flamandzki, francuski, grecki, hebrejski, holenderski, japoński, maorowski, łaciński, luksemburski, malajski, norweski, perski, portugalski, rosyjski, szwedzki, syamski, hiszpański i turecki.

Używanie znaków fabrycznych, liter, które przedstawiają znaki ogólnego kodeksu handlowego i są używane w semaforycznych depeszach, następnie skróconych wyrażeniach, w zwyczajnej lub handlowej korespondencji używanych, nie odbiera depeszy charakteru depeszy w mowie jawnej ułożonej.

Ściągania lub zmiany słów, niezgodne ze zwyczajem mówienia, nie są dozwolone.

§ 16. (Depesze w umówionej mowie.) W umówionej mowie ułożony jest tekst wtedy, jeżeli się składa ze słów, które, chociaż wzięte są z jednego lub więcej niż podanych języków, a zatem pojedynczo dla siebie znaczenie mają, w związku jednak ogólnie zrozumiałego zdania nie tworzą.

Pojedyncze słowa depeszy, ułożonej w mowie umówionej, czy są one wzięte z zasobu słów jednego języka, czy też umyślnie utworzone zostały, muszą się składać z głosek, które w jednym z niżej podanych języków po zwyczaju wymówić można; języki te są: niemiecki, angielski, francuski, holenderski, włoski, portugalski, hiszpański i łaciński. Pojedyncze słowo nie może zawierać więcej jak dziesięć liter alfabetu Morse'go.

Kombinacje, nie odpowiadające tym warunkom, uważa się za litery o tajnym znaczeniu i od-

powiednio do tego się taksuje; kombinacje jednak takie, które powstały przez połączenie dwóch lub więcej słów wbrew zwyczajowi mówienia, są wogóle niedopuszczalne.

§ 17. (Depesze w mowie szyfrowanej.) W mowie szyfrowanej depesza jest ułożona, jeżeli tekst się składa:

1. z pojedynczych, arabskich cyfr lub też z grup czy seryi takich cyfr o tajnym znaczeniu, lub

2. z pojedynczych liter, czy też grup, lub seryi liter o tajnym znaczeniu, lub

3. ze słów, nazw, wyrażeni lub połączeń liter, które nie odpowiadają ustalonym warunkom dla mowy jawnej (§ 15) lub umówionej (§ 16).

Mieszanie cyfr i liter z tajnym znaczeniem w tekście jednej i tej samej depeszy nie jest dozwolone.

Grup liter, wspomnianych w przedostatnim ustępie § 15 (jawna mowa) nie uważa się za litery o tajnym znaczeniu.

§ 18. (Podpis.) Podpis można skrócić lub zupełnie wypuścić.

Nadawca depeszy prywatnej jest upoważniony żądać umieszczenia w depeszy uwierzytelnienia swego podpisu i przesłania go w dosłownym brzmieniu lub w formule: „Unterschrift legalisiert durch . . . .“.

Urzędowi nadawczemu wolno uwierzytelnienie podpisu depeszy tylko wtedy przyjmować i ekspedycyować, jeżeli dokonane zostało przez c. k. sąd lub c. k. notariusza i zaopatrzone jest stemplem lub pieczęcią podpisanej władzy, względnie osoby urzędowej; urzędowi telegraficznemu samemu uwierzytelniać nie wolno.

Przy liczeniu słów, w celu obliczenia taksy, wlicza się uwierzytelnienie tak, jak w depeszy jest wypisane.

Pisemne oryginały depesz rządowych muszą być opatrzone pieczęcią lub stemplem wysyłającej władzy.

§ 19. (Uiszczanie należności stemplowej przy podaniach w drodze telegraficznej.) Podania stemplowane, wnoszone do władz austriackich, jeżeli się je wnosi telegraficznie, mają być oddane odnośnemu urzędowi telegraficznemu bez stempla.

Obowiązkowi stemplowania czyni się przy takich depeszach w ten sposób zadość, że strona

wniesie do władzy, do której depesza wystosowana, w przeciągu ośmiu dni po nadaniu tej ostatniej, podanie dodatkowe, treść jej w zupełności lub przynajmniej wyciąg zawierające, które musi być należycie ostemplowane i zaopatrzone napisem „Erfüllungsstempel für das Telegramm vom . . . . (Datum) nachstehenden Inhaltes“.

B. Nadawanie.

§ 20. (Miejsca nadawcze.) Nadawać depesze można:

w urzędach telegraficznych,
w urzędach pocztowych,
w składach pocztowych,
w stacjach telefonicznych,
przez oddanie listonoszowi wiejskiemu,
przez wrzucenie do skrzynki listowej (pueumatycznej),

wkońcu w miejscach, gdzie niema ani urzędu telegraficznego państwowego ani stacji telegrafu kolejowego, przez oddanie posłańcowi telegraficznemu. Ten obowiązany jest czekać do dziesięciu minut na takie depesze.

§ 21. (Godziny służbowe.) Depesze w urzędach telegraficznych nadawać można tylko w czasie dla nich obowiązujących, na przybitem ogłoszeniu uwidocznionych godzin służbowych.

Depesze jednak tak rządowe jak i prywatne, odnoszące się do wypadków nieszczęśliwych wszelkiego rodzaju, obowiązane są zakłady telegraficzne, jeżeli to możebne, przyjmować także poza przepisaniem godzinami urzędowymi; takie depesze należy z największym możliwym pospiechem wysyłać na miejsce przeznaczenia.

Urzędy telegraficzne dzieli się podług czasu, w którym są otwarte, na cztery klasy, mianowicie:

- a) z nieprzerwaną dzienną i nocną służbą (N),
- b) z połowiczną (do 10 godziny wieczór lub do północy trwającą) służbą nocną (N/2),
- c) pełną służbą dzienną (C) i
- d) ograniczoną służbą dzienną (L).

Godziny służbowe urzędów z połowiczną służbą nocną zaczynają się przez cały rok o godzinie 7. rano.

Godziny służbowe urzędów z pełną służbą dzienną zaczynają się z reguły, i to w czasie od 1. kwietnia do 30. września o godzinie 7. rano, w innych miesiącach o godzinie 8. rano i trwają jednym ciągiem aż do godziny 9. wieczór.

Godziny służbowe w urzędach z ograniczoną służbą dzienną trwają z reguły w dnie powszednie i w przypadające na dnie powszednie święta od godziny 8. do 12. przed południem i od godziny 2. do 6. po południu, w niedziele zaś tylko od 8 $\frac{1}{4}$ do 11 $\frac{1}{2}$ godziny przed południem i od godziny 3. do 4. po południu.

W ruchu telegraficznym obowiązuje czas średnio-europejski.

§ 22. (Depesze do miejscowości, leżących poza obrębem sieci telegraficznej.) Depesze do miejscowości poza obrębem miejsca stacji urzędu oddawczego można na miejsce przeznaczenia wysyłać pocztą lub posłańcem, zależnie od życzenia nadawcy; żądanie dalszego przesłania posłańcem stawiane być mogą tylko co się tyczy depesz do takich państw, które dla doręczania depesz mają i do wiadomości podały szybszy środek komunikacyjny, jak pocztą. Bliższe postanowienia o tem zawiera taryfa telegraficzna.

Koszta przesłania poza linie telegraficzne środkiem komunikacyjnym, szybszym, jak pocztą, ponosić musi wogóle adresat.

Nadawca może jednak adresata uwolnić od ciężaru płacenia, biorąc opłatę na siebie; w takim razie musi dla gwarancyi złożyć odpowiednią kwotę w Urzędzie nadawczym, jakoteż podać do wiadomości urzędu nadawczego nazwisko swoje i miejsce zamieszkania. Po otrzymaniu wiadomości o wysokości zapłaty posłańca, zwróci się nadawcy nadwyżkę, względnie brakującą kwotę dodatkowo się ściągnie.

Uwiedomienie urzędu nadawczego o wysokości zapłaty posłańca nastąpić może zależnie od życzenia nadawcy albo

- a) listownie, w którym to razie depesza zawierać ma przed adresem dopisek taksie podlegający = XPP = albo „Eilbote bezahlt, Post“, lub też „Expres payé lettre“, względnie
- b) telegraficznie; w tym przypadku należy umieścić przed adresem dopisek taksie podlegający = XPT = albo „Eilbote bezahlt, Telegraph“, lub też „Expres payé télégraphie“.

Jeżeli zarząd urzędu odbiorczego już przedtem oznaczył i podał do wiadomości koszt przesłania, natenczas ma je bezwarunkowo nadawca ponosić. W tym razie mają być umieszczone przed adresem podlegające taksie słowa „Eilbote bezahlt“, „Expres payé“ albo „= XP =“.

Jeżeli nadawca depeszy, wystosowanej do ograniczonej stacji, życzy sobie opłacić przesłanie

jej poza linie telegraficzne i może podać także takse za to pobieraną przez urząd doręczenia, natenczas może ją złożyć bez zabezpieczenia; w depeszy musi być w tym razie przed adresem podlegający taksie dopisek: „Eilbote bezahlt fr. . . .“, albo „Expres payé fr. . . .“, „= XPfr. =“.

Jeżeli uiszczona kwota nie wystarczy, dopełnienie jej ściąga się od adresata; jeżeli zaś ściągnięta kwota jest za wielka, reszty w takim razie nie zwraca się nadawcy.

§ 23. (Recepisy nadawcze.) Recepis nadawczy na nadane depesze wydaje się tylko na wyraźne, przy nadawaniu depeszy postawione żądanie nadawcy za opłatą 10 h.

Recepisy na rządowe depesze są wolne od opłaty.

C. Osobliwsze zarządzenia nadawcy.

§ 24. (Cofnięcie depesz.) Kto się wylegitymuje jako nadawca depeszy, może ją wycofać lub żądać wstrzymania jej wysłania (unieważnienia).

Jeżeli nadawca wycofa depeszę, zanim przystąpiono do odprawienia jej, natenczas zwraca się mu za tę depeszę uiszczoną takse, po potrąceniu stałej należności 25 h (przy depeszach lokalnych 10 h). Zwrot reszty taksy otrzymanej ma wysyłający potwierdzić na pisemnym oryginale depeszy.

Jeżeli urząd wysyłający wyprawił już depeszę, natenczas może nadawca żądać unieważnienia jej tylko w drodze płatnego awiza służbowego. Awizo to wysyła się o ile możności po kolei do wszystkich tych urzędów, przez które pierwotna depesza przechodzi, aż ją osiągnie. Jeżeli zaś depesza, która ma być unieważnioną, tymczasem doręczoną już została adresatowi, natenczas zawiadamia się go o unieważnieniu depeszy, o ile awizo nie zawiera ewentualnie temu przeciwnego zlecenia.

W razie wycofania depeszy, nadawcy oryginału jej się nie zwraca.

§ 25. (Pilne, prywatne depesze.) Nadawca depeszy prywatnej może jej zapewnić pierwszeństwo przy wysłaniu i doręczeniu pod wskazanym adresem przed innymi depeszami prywatnymi, umieszczając przed adresem dopisek „Dringend“ albo „= D =“, lub też „Urgent“ i płacąc potrójną takse zwykłej depeszy o tej samej długości i dla tej samej drogi.

§ 26. (Odpowiedzi opłacone.) Wysyłający depeszę może z góry zapłacić za odpowiedź, której żąda od swego korespondenta.

W tym przypadku należy napisać przed adresem „Antwort bezahlt“ albo „= RP =“ lub też „Réponse payée“ z dodaniem liczby słów odpowiedzi opłaconych.

Takse za odpowiedź telegraficzną oblicza się podług podanej liczby słów i za tę drogę, którą się pierwotną depeszę wysłał.

Przy depeszach z kilkoma adresami dopisek „Antwort bezahlt“ albo „= RP =“ lub też „Réponse payée“ z dodaniem liczby słów dla odpowiedzi z góry opłaconych umieścić należy przed adresem każdego adresata, którego oczekiwana odpowiedź ma być opłaconą.

Jeżeli nadawca chce pilną odpowiedź z góry opłacić, natenczas należy przed adresem dodać „Dringende Antwort bezahlt“ albo „= RPD =“ lub też „Réponse payée urgente“ z dodaniem liczby słów dla odpowiedzi z góry opłaconych napisać i według liczby słów takse za pilną depeszę złożyć.

Przy depeszach z odpowiedzią z góry opłaconą doręcza adresatowi urząd odbiorczy z nadeszłą depeszą równocześnie przekaz, stemplem urzędowym opatrzone, upoważniający do nadania bezpłatnej depeszy pod dowolnym adresem, w dowolnym urzędzie odbiorczym, w granicach z góry opłaconej taksy.

Do nadania z góry opłaconych odpowiedzi telegraficznych można używać tylko urzędowych przekazów umyślnie wystawionych i to w przeciągu czasu 42-dniowego, licząc od dnia ich wystawienia.

Jeżeli taksa odpowiedzi telegraficznej większą jest niż stosownie do przekazu z góry opłacona kwota, natenczas winien niedostającą kwotę nadawca uiścić gotówką lub znaczkami pocztowymi. Jeżeli zaś naprzód opłacona kwota większą jest od taksy za odpowiedź telegraficzną, natenczas zwraca się wysyłającemu pierwotną depeszę różnicę między wartością przekazu a kwotą za odpowiedź przypadającej taksy, jeżeli o to prosi, a różnica przynajmniej 1 K wynosi.

W razie, jeżeli adresat z przekazu na odpowiedź z jakiegobądź powodu użytku nie zrobił lub wzbraniał się go przyjąć, należność z góry za odpowiedź opłacona będzie na prośbę nadawcy zwróconą, jeżeli przekaz zwrócony zostanie przed upływem trzymiesięcznego terminu, licząc od dnia

wygotowania. Dotyczącą prośbę wnieść należy w urządzenie nadawczym.

Upoważnienie do nadania odpowiedzi jako depeszy państwowej wykazać należy, okazując depeszę państwową, na którą się ma odpowiedzieć.

§ 27. (Kolacyonowanie.) Nadawca depeszy może żądać, by ją skolacyonowano, to jest dokładnie powtórzono i porównano przy odprawianiu. W tym przypadku należy napisać przed adresem dodatek „Kollationierung“ albo = TC = lub też „Collationnement“.

Taksa za kolacyonowanie równa się czwartej części taksy zwykłej depeszy o tej samej ilości słów i za tę samą drogę; także przy pilnych depeszach oblicza się tylko w wysokości czwartej części taksy zwykłej depeszy.

§ 28. (Depesze z większą liczbą adresów.) Nadawca może depeszę adresować:

- a) do kilku adresatów w jednej i tej samej miejscowości lub w różnych miejscowościach, leżących jednak w obrębie doręczenia jednego i tego samego urzędu telegraficznego, albo
- b) do jednego i tego samego adresata z kilkoma pomieszkaniem w jednej i tej samej miejscowości lub w różnych miejscowościach, leżących jednak w obrębie doręczenia jednego i tego samego urzędu telegraficznego.

Przed adresem należy wtedy napisać dodatek taksie podlegający „x Adresen“ albo „x adresses“, względnie = TMx =.

Nazwę urzędu telegraficznego miejsca przeznaczenia umieszcza się tylko raz i to na końcu adresu.

W przypadkach pod a) wyżej wspomnianych zaopatruje się wygotowaną w urządzeniu oddawczym depeszę tylko adresem tego adresata, dla którego jest przeznaczoną, o ile wysyłający wyraźnie nie żądał właśnie wprost czegoś przeciwnego od tego. W tym przypadku żądanie to wyrażone zostanie dopiskiem taksie podlegającym, przed adresem umieszczonym: „Sämtliche Adressen mitteilen“, albo „Communiquer toutes adresses“.

Przy depeszach z kilkoma adresami ściąga się oprócz taksy od słów, jeszcze należytość za wygotowanie każdego odpisu. Odnosne bliższe postanowienia są ogłoszone w taryfie telegraficznej.

Szczególniejsze zlecenia — z wyjątkiem odnoszących się do nagłości lub kolacyonowania — na-

leży umieszczać przed adresem każdego adresata, dla którego odnośna osobna czynność jest wymagana. Przy depeszy do jednego i tego samego adresata z kilkoma pomieszkaniem w tem samym miejscu wystosowanej, należy również umieszczać szczegóły przed tymi adresami, co do których osobliwszych czynności urzędowych się wymaga.

§ 29. (Otwarte albo do rąk własnych doręczane depesze.) Wysyłający depeszę może żądać, żeby ją doręczono otwartą lub do rąk własnych. W tym celu umieszcza się przed adresem dodatek „Offen zustellen“ albo = RO = lub też „Remettre ouvert“, względnie „Zu eigenen Händen zustellen“ albo = MP = „Remettre en mains propres“.

§ 30. (Potwierdzenia odbioru.) Nadawca depeszy może żądać, by go telegraficznie albo listownie uwiadomiono o dniu i godzinie doręczenia depeszy adresatowi, jeżeli zaś depesza ma być przesłana pocztą do ostatecznego miejsca przeznaczenia, dzień i godzinę przedania służbie pocztowej natychmiast po doręczeniu, względnie oddaniu poczcie. W tym celu poda nadawca w urządzeniu nadawczym nazwisko swoje i miejsce zamieszkania.

Jeżeli uwiadomienie to ma w drodze telegraficznej nastąpić, należy dopisać przed adresem „Empfangsanzeige“ albo = PC = lub też „accusé réception“. Taksa za telegraficzne potwierdzenie odbioru równa się taksie zwykłej depeszy z pięciu słów złożonej dla tego samego miejsca przeznaczenia i tej samej drogi. Jeżeli nadawca życzy sobie, by potwierdzenie odbioru jako pilne było traktowane, natenczas należy przed adresem napisać = PCD = albo „Dringende Empfangsanzeige“ lub też „accusé réception urgent“ i uściślić należytość przypadającą za pilną depeszę o pięciu słowach dla tego samego miejsca przeznaczenia i tej samej drogi.

Telegraficzne potwierdzenie odbioru zalicza się pod względem przesłania do prywatnych depesz; pilne potwierdzenia odbioru zwykle również jak potwierdzenia odbioru depesz rządowych wysyła się w porządku ustalonym dla pilnych, prywatnych depesz i dla depesz rządowych.

Jeżeli potwierdzenie odbioru ma nastąpić w drodze pocztowej, natenczas należy przed adresem dopisać „Postalische Empfangsanzeige“ albo = PCP = lub też „accusé réception postal“; potwierdzenie to musi zawierać te same daty potrzebne, co telegraficzne potwierdzenie odbioru a wysyła się je, jak opłacony, rekomendowany list z urzędu do urzędu; przypadające należytości pocztowe uiszczą wysyłający przy nadawaniu depeszy.

Natychmiast, po nadejściu w urządzie nadawczym telegraficznego względnie pocztowego potwierdzenia odbioru, podaje się je do wiadomości nadawcy depeszy.

Jeżeli depesza nie może być natychmiast doręczona, natenczas wygotowuje się przedewszystkiem oznajmienie niedoręczalności, które ma być przesłane nadawcy. W razie jeżeli taka depesza jako niedoręczalna zameldowana później i to w przeciągu sześciotygodniowego terminu, licząc od dnia nadejścia depeszy w urządzie odbiorczym, może być przecie doręczona, natenczas wygotowuje się natychmiast po doręczeniu depeszy, pocztowe, względnie telegraficzne potwierdzenie odbioru; jeżeli ten termin sześciotygodniowy minie bez rezultatu, na prośbę nadawcy depeszy zwraca się mu należytość za potwierdzenie odbioru.

Jeżeli telegraficzne potwierdzenie odbioru, wskutek posłania depeszy za adresatem przebędzie inną drogą, jak pierwotnie przewidzianą, natenczas winien wysyłający depeszę uiścić dodatkową opłatę w miarę podniesienia się należytości przypadającej na potwierdzenie odbioru według rzeczywiście przebytej drogi; jeżeli zaś za drogą, którą potwierdzenie odbioru rzeczywiście przebyło, przypada mniejsza należytość niż z góry zapłaconą, powstałej stąd różnicy należytości nie zwraca się.

§ 31. (Posłanie za adresatem na żądanie wysyłającego.) Nadawca depeszy może żądać, by ją posłano za adresatem w inne miejsce. W tym celu dopisuje się przed adresem „Nachsenden“ albo = FS = względnie „Faire suivre“, a nadawca ma podać urzędowi nadawczemu swoje nazwisko i miejsce zamieszkania.

Jeżeli depesza zawiera zlecenie posłania za adresatem bez dalszej uwagi, natenczas ma urząd miejsca przeznaczenia wstawić nowy adres, o którym się na miejscu dowiedział i tam przesłać depeszę. To postępowanie powtarza się tak długo, aż depesza zostanie doręczona, względnie żadnego nowego adresu dowiedzieć się nie można.

Przy nadawaniu depeszy, która ma być posłana za adresatem, ściąga się tylko należytość, przypadającą za wysłanie pod pierwotnym adresem.

Należytość za posłanie depeszy za adresatem na żądanie jej nadawcy, ma adresat uiścić. Od pierwszego w adresie podanego urzędu począwszy, liczy się tedy taksa za każde dalsze posłanie przypadające. Łączną sumę poda się z urzędu na wstępie depeszy.

Jeżeli posłanej za adresatem depeszy nie można doręczyć, natenczas przechowuje się ją urzędowo i odmeldowuje. W tym przypadku winien nadawca ponosić koszt, których wysokość urzędowi nadawczemu służbowo zostanie do wiadomości podana.

Jeżeli po dopisku „Nachsenden“ albo = FS = względnie „Faire suivre“ następują po kolei adresy, wysyła się depeszę do każdego z podanych miejsc przeznaczenia po kolei.

Jeżeli na depeszę, która ma być posłaną za adresatem, zażądane będzie telegraficzne potwierdzenie odbioru, wtedy ma nadawca, w razie jeżeli depeszę posyła się za adresatem poza granice pierwotnego kraju przeznaczenia, pominiawszy nieściągnięte przy doręczeniu koszty posłania za adresatem, uiścić dopłatę od drogi, którą rzeczywiście potwierdzenie odbioru przebyło.

III. Ekspedycyowanie i doręczenie.

§ 32. (Podział depesz według urzędowego z niemi postępowania.) Depesze dzielą się na trzy rodzaje:

1. Depesze państwowe: Depesze nadane przez Jego c. i k. Apostolską Mość i Członków Najwyższego Domu Cesarskiego, względnie w Najjaśniejszem lub Najwyższem zleceniu, depesze nadane przez urzędy i organy należące do c. i k. najwyższych, nadwornych urzędów, urzędy dyplomatyczne i konsularne, następnie depesze władz państwowych i wojskowych i odpowiedzi na te depesze;

2. Depesze służbowe:

A) Depesze, wymieniane między władzami telegraficznymi kierującymi a urzędami telegraficznymi wykonawczymi, odnoszące się do służby telegraficznej,

B) Depesze wymieniane w wewnętrznym ruchu, następnie w ruchu z Bośnią-Hercegowiną, Węgrami, Bułgarią, Rumunią i Serbią, między władzami pocztowymi kierującymi a urzędami pocztowymi wykonawczymi a odnoszące się do służby pocztowej i

C) Depesze, którym w publicznym interesie osobnem rozporządzeniem Ministerstwa handlu przyznany został charakter depesz służbowych. Te ostatnie rodzaje depesz są ogłoszone w urzędowej taryfie telegraficznej.

3. Depesze prywatne i to pilne i zwykłe depesze prywatne (§ 25).

Przy wysyłaniu mają państwowe depesze pierwszeństwo przed wszystkimi innymi, depesze służbowe przed wszystkimi depeszami prywatnymi, a pilne depesze prywatne przed zwykłymi depeszami prywatnymi.

§ 33. (Droga przesłania.) Depesze posyła się z reguły drogą normalną, to jest najtańszą, w ruchu będącą.

Jeżeli nadawca przepisał w pisemnym oryginalnie depeszy drogę, natenczas przesyła się drogą podaną, jeżeli nie jest przerwana albo przewód nie jest przeciążony.

Żądaniu nadawcy, by depeszę jego aż do urzędu przezeń podanego telegrafem, a stamtąd do miejsca przeznaczenia pocztą posłać, należy o ile możliwości zadość uczynić.

Jeżeli w czasie przesłania są linie przerwane, ostatni urząd, po za którym linia jest przerwana, posyła dalej drogą telegraficzną dalszą, uboczną lub w braku i tej. gońcami, względnie pocztą (o ile możliwości, jako rekomendowany list).

§ 34. (Przesyłanie depesz zapomocą semaforów.) Pod semaforycznymi depeszami rozumie się takie depesze, które się wymienia z okrętami zapomocą semaforów (telegrafy morskie). Depesze przez austriackie stacje semaforyczne wyprawiane, muszą być ułożone albo w języku włoskim lub też znakami ogólnego kodeksu handlowego. Te znaki są: B, C, D, F, G, H, I, K, L, M, N, P, Q, R, S, T, V, W. Używając ich przy szyfrowaniu, nie można więcej, jak cztery litery razem grupować.

Każda depesza semaforyczna, oddawana przez okręt, znajdujący się na morzu, musi mieć na początku urzędowy dopisek „semaphorisch“ lub „sémaphorique“.

Jeżeli depesza przeznaczoną jest dla okrętu, znajdującego się na morzu, natenczas musi adres, oprócz zwyczajnych danych zawierać także nazwę lub urzędowy numer okrętu przeznaczenia i podanie jego narodowości. Nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy należy podać stacyi semaforycznej.

Przy państwowych semaforycznych depeszach, które wysyła okręt na morzu, zastępuje się pieczęć sygnałem odmiennym komendy. Nazwa okrętu musi być podana.

Należytość łączną przy depeszach, adresowanych do okrętów na morzu, ściągają od nadawcy,

przeciwie przy depeszach, które okręty na morzu wysyłają, od adresata (§ 42). W ostatnim przypadku zawiera depesza na początku dopisek: „Einzuheben . . .“ albo „Percevoir . . .“.

Depesze, pochodzące od okrętu na morzu, przyjmuje się tylko wtedy, jeżeli w miejscu adresem urząd telegraficzny się znajduje. Posyła się je dalej na miejsce przeznaczenia w znakach powszechnego kodeksu handlowego, jeżeli sobie tego wysyłający okręt życzył. Jeżeli życzenie to nie zostało wyrażone, natenczas przełoży depesze naczelnik stacyi semaforycznej na mowę otwartą.

Nadawca depeszy przeznaczonej dla okrętu na morzu może oznaczyć liczbę dni, w ciągu których stacya semaforyczna ma trzymać depeszę w pogotowiu celem przesłania jej okrętowi; w tym przypadku ma wyraźnie podać liczbę dni czekania, w które dzień nadania wliczyć należy.

Gdyby okręt, dla którego depesza semaforyczna jest przeznaczoną, nie nadszedł w przeciągu czasu przez nadawcę podanego lub jeżeli o tem wzmianki nie było do 29. dnia rano, od dnia nadejścia depeszy do stacyi semaforycznej, doniesie o tem stacya semaforyczna nadawcy w drodze uwiadomienia służbowego. Nadawca może następnie w drodze opłaconego awiza służbowego telegraficznego, względnie pocztowego, adresowanego do stacyi semaforycznej, żądać, by stacya ta depeszę jego w czasie dalszego 30dniowego terminu trzymała w pogotowiu do przesłania i t. d.; jeżeli żądanie takie nie zostało postawione, traktuje się depeszę jako niedoręczalną.

§ 35. (Dalsze wyprawianie z odbiorczego urzędu telegraficznego pocztą.) Depesze do miejscowości poza obrębem sieci telegraficznej wyprawia się z odbiorczego urzędu telegraficznego pocztą, jeżeli

- a) tego nadawca lub adresat wyraźnie żądał; odbiorczy urząd telegraficzny może jednak, także depeszę opatrzoną dopiskiem „Post“ wyprawić umyślnym posłańcem, jeżeli adresat zwrócił się do urzędu z pisemną prośbą, by mu dla niego nadeszłe depesze bez wyjątku przez umyślnego posłańca dostawiano;
- b) jeżeli odbiorczy urząd telegraficzny nie ma do rozporządzenia żadnego szybszego środka komunikacyjnego.

Nadto odbiorczy urząd telegraficzny uprawniony jest do posługiwania się pocztą, celem dalszego wyprawienia depeszy:

- a) jeżeli w depeszy środek komunikacyjny, którym się ma wyprawić, nie jest podany;
- b) jeżeli podany środek różni się od służbowo zarządzanego;
- c) jeżeli dalsze wyprawienie ma nastąpić przez posłańca, płatnego przez adresata, a ten się raz dawniej wzbraniał zapłacić za drogę posłańcowi wyrównać.

§ 36. (Odbiorca.) Depesze wydaje się adresatowi, względnie pełnoletnim członkom jego rodziny, służbie jego, komornikom lub właścicielom mieszkania, ewentualnie portyerowi hotelu lub domu, w którym adresat mieszka, o ile on w pisemnym uwiadomieniu do urzędu telegraficznego odbiorczego nie wskazał osobnego zastępcy lub wysyłający nie żądał wyraźnie doręczenia do rąk adresata.

Co do doręczania depesz osobom, znajdującym się w śledztwie karno-sądowym lub w konkursie, obowiązują postanowienia § 5.

§ 37. Doręczenie przez posłańca.) Depesze prywatne, które mają być doręczone w mieszkaniu adresata za potwierdzeniem odbioru na odnośnych receptach odbiorczych i za uiszczeniem ewentualnie na depeszach ciążących należytości, doręcza z reguły posłańcem telegraficznym (roznosiciel depesz).

W razie oddania depeszy przez posłańca (roznosiela) nie adresatowi, lecz innej, po myśli § 36 do odebrania uprawnionej osobie, ma ta ostatnia w receptach odbiorczych do własnego podpisu dodać słowo „za“ i nazwisko adresata.

Odbiorca ma na receptach odbiorczych podać miejsce i czas (dzień, godzinę i minutę) doręczenia depeszy, a ewentualnie potwierdzić otrzymanie, wraz z depeszą doręczonego przekazu na odpowiedź; jeżeli odbiorca mimo wezwania dat tych nie umieścił ma to roznosiciel depesz uczynić.

Gdyby drzwi do mieszkania adresata nie otworzono lub roznosiciel nikogo nie znalazł, toby był uprawniony i chciał przyjąć depeszę dla adresata, natenczas zostawi we wskazanem mieszkaniu awizo, a depeszę odniesie napowrót do urzędu, w celu wydania jej na późniejsze żądanie adresatowi lub jego pełnomocnikowi. Gdyby w przeciągu 24 godzin od czasu pierwszej próby doręczenia żądanie takie nie zostało postawione, a druga następnie przedsięwzięta próba doręczenia okazała się bezskuteczną, natenczas należy uważać depeszę jako niedoręczoną.

Jeżeli depesza adresowana jest „telegraph-lagernd“ albo „télégraphe restant“, wydaje się ją wtedy przy okienku w urzędzie telegraficznym

tylko adresatowi lub jego pełnomocnikowi zastępcy.

Depesze, które są adresowane „postlagernd“ albo „poste restante“ lub mają być przez pocztę doręczone, podlegają pod względem doręczenia i terminów przechowania tym samym przepisom, co pošylki pocztowe.

Wszystkie depesze — z wyjątkiem semaforycznych, wystosowanych do okrętów i adresowanych „poste restante“ — które nie mogą być doręczone adresatom w przeciągu sześciu tygodni od dnia nadejścia do urzędu telegraficznego oddawczego, będą po upływie tego terminu niszczone.

§ 38. (Komunikowanie depesz przez telefon.) Depesze dla adresatów, posiadających telefoniczne połączenie z urzędem oddawczym (uczestników telefonu), można na żądanie także telefonicznie podać im do wiadomości.

Urzędowe pisemne wygotowania depesz, telefonicznie podanych uczestnikowi do wiadomości, przesyła się mu albo w wolnych od opłaty listach służbowych zwyczajną drogą pocztową lub też (na ogólne, przez uczestnika z góry w urzędzie oddawczym złożone pisemne oświadczenie) deponuje poste restante, względnie télégraphe restant albo też składa się w półce listowej, jeżeli uczestnik ma taką.

Poprzednio wspomniane oświadczenie uczestnika winno być tej treści, że życzy sobie, by wszystkie dla niego w centralnym urzędzie nadeszłe depesze były mu telefonicznie do wiadomości podane i zarazem ma dokładnie oznaczyć, w jaki z wyżej podanych sposobów wygotowania telegraficzne mają mu być doręczone; takiemu żądaniu postanowionemu w pojedynczym tylko przypadku uczyni się zadość tylko wyjątkowo, w razie uwzględnienia godnym.

Za zarejestrowanie osobnego zarządzenia pod względem doręczenia ściąga się należytość roczną.

Depeszę, podaną do wiadomości uczestnikowi przez telefon, uważa się nawet bez przysłania urzędowego wygotowania jako przepisowo doręczoną.

Gdyby z jakiegoś powodu nie można było niezwłocznie telefonicznie podać do wiadomości depeszy, natenczas należy doręczyć depeszę adresatowi po myśli zresztą obowiązujących postanowień.

§ 39. (Sprostowania.) Tak nadawca jak i adresat może wysłać, względnie otrzymać depeszę celem sprostowania kazać powtórzyć, czy to przez urząd przeznaczenia, czy też urząd nadawczy.

lub też przez stację przejściową i to w całości lub częściowo. Za to złożyć należy:

1. Należytość za depeszę, w której żądanie jest wyrażone.

2. Należytość za odpowiedź telegraficzną:

- a) jeżeli powtórzenia żąda adresat;
- b) jeżeli nadawca sprostowania żąda i wyraźnie telegraficznej odpowiedzi się domaga.

Należytości za uwiadomienia służbowe dotyczące się sprostowania zwraca się w całości lub częściowo, jeżeli awiza te spowodowane zostały przez omyłki zaszłe w służbie telegraficznej.

Należytości za depesze, do których się awiza służbowe dotyczące sprostowania odnoszą, nie zwraca się bezwarunkowo.

Jeżeli słowa, których powtórzenia zażądano, są niewyraźnie napisane, winien urząd nadawczy do powtórzenia dodać uwagę: „Schreibweise zweifelhaft“ lub „Ecriture douteuse“. W tym przypadku nie się zwraca.

Sprostowanie lub powtórzenie już wysłanych depesz można spowodować także w drodze poczty za pośrednictwem urzędu nadawczego i odbioru; obowiązkiem tych jest, jeżeli odnośne żądanie przez pocztę postawione zostanie, wyprawić je listem rekomendowanym. Koszta pocztowe ma z góry złożyć strona prosząca o sprostowanie w urzędzie, w którym żądanie postawiła.

§ 40 (Posłanie za adresatem na jego żądanie.) Każdy może żądać, by mu depesze pod jego adresem w urzędzie telegraficznym nadeszłe posłano pod podanym, innym adresem.

Każda prośba o posłanie za adresatem wniesioną być musi pismennie i to za pośrednictwem uwiadomienia służbowego, za które się płaci, albo pocztą przez adresata samego, względnie przez jedną z osób uprawnionych do odbioru jego depesz.

Wniesienie takiej prośby zobowiązuje adresata do wyrównania należytości ewentualnie przez urząd przeznaczenia nie ściągniętych.

Jeżeli w miejscu przeznaczenia depeszy, nie mającej dopisku „Nachsenden“ albo = FS = podano wprawdzie urzędowi oddawczemu nowy adres, jednak nie dano zlecenia do telegraficznego posłania za adresatem, natenczas przesyła się adresatowi odpis depeszy przez pocztę, chyba że proszono o przechowanie depeszy. Telegraficzne przesłanie w tych przypadkach może być z ważnych powodów z urzędu zarządzone.

W kraju, w razie przesłania z urzędu nie ściąga się za to żadnych należytości.

IV. Należytości.

A. Ściąganie należytości.

§ 41. (Ściąganie należytości przy nadawaniu.) Należytości telegraficzne należy, pominąwszy wyjątki w § 42. naprowadzone, uiścić przy nadawaniu depeszy i to gotówką lub przez nalepienie znaczków pocztowych w kwocie taryfą wskazanej na stronie tekstu depeszy. Depesze, wrzucone do skrzynek pocztowych i do skrzynek dla korespondencyi pneumatycznej, jakoteż nadane w urzędach pocztowych w miejscowościach poza obrębem sieci telegraficznej, w składach pocztowych, przez listonoszów wiejskich lub posłańców telegraficznych muszą być znaczkami pocztowymi w wysokości taryfą wskazanej, opłacone.

Stronom, które prowadzą szczególnie ożywioną korespondencję telegraficzną, można pozwolić na przedłużenie terminu do obliczenia się z należytości na prośbę do Dyrekcji poczt i telegrafów wniesioną, za złożeniem odpowiedniego, pieniężnego depozytu. Depesze za późniejszym zachowaniem należytości nadawać można w tym urzędzie telegraficznym, w którym depozyt pieniężny złożono.

§ 42. (Uiszczenie należytości przy wydawaniu.) Następujące należytości ściąga się od adresata:

- a) taksę uzupełniającą depeszy posłanej na zlecenie strony za adresatem;
- b) całą taksę depeszy semaforycznej, pochodzącej z okrętu na morzu się znajdującego;
- c) taksę uzupełniającą za nienaturalne a przy pierwszym taksowaniu nie uwzględnione ściągnięcia lub przekręcania słów;
- d) koszt za wysłanie depeszy poza linie telegraficzne, przez nadawcę nie pokryte. Wysokość zapłaty posłańca, którą ma adresat uiścić, wyczytać można w taryfie płat posłańca widzialnie umieszczonej w każdym urzędzie telegraficznym. Jeżeli posłaniec jednym chodem dwie lub więcej depesz jednemu i temu samemu adresatowi doręczy, płaci się tylko za jeden raz posłańcowi. Jeżeli za jednym chodem doręcza posłaniec depesze w jednym i tem samym miejscu różnym adresatom, należy za każde doręczenie zapłacić posłańcowi uiścić.

We wszystkich przypadkach, gdzie przy doręczeniu ma być należność ściągnięta, wydaje się depeszę adresatowi tylko za uiszczeniem winnej kwoty.

§ 43. (Taryfa telegraficzna.) Urzędowa taryfa telegraficzna zawiera bliższe postanowienia o należnościach w ruchu telegraficznym uiszczanych i ich wymiarze.

§ 44. (Obowiązek poręki nadawcy co do należności.) Jeżeli należności za przesłane depesze przez pomyłkę pobrano w mniejszej kwocie, aniżeli je adresat uiszczyć miał, względnie jeżeli z jakiegokolwiek powodu nie zostały ściągnięte, natenczas winien je nadawca wyrównać.

Mylnie, w za wysokiej kwocie gotówką pobrane należności zwraca się z urzędu nadawcy, jeżeli jest znany, uiszczono je zaś w znaczkach pocztowych tylko na osobną prośbę.

B. Zwrot należności.

§ 45. (Należności, przypadające do zwrotu.) Następujące należności zwraca się na żądanie tym, którzy je złożyli:

- a) pełną takse każdej depeszy, która z winy służby telegraficznej nie osiągnęła swego miejsca przeznaczenia;
- b) pełną takse każdej depeszy, którą wstrzymano w drodze z powodu przerwania linii i której unieważnienia wysyłający z tego powodu zażądał;
- c) pełną takse każdej depeszy, która z winy służby telegraficznej później doszła na miejsce swego przeznaczenia, niż gdyby pocztą była nadeszła, albo, jeżeli adresatowi doręczoną została po upływie:

1. 12 godzin, przy depeszy, wymienionej między miejscowościami dwóch sąsiednich lub liniami wprost połączonych krajów europejskich,

2. 24 godzin, przy depeszy wymienionej między dwoma miejscowościami niesąsiednich lub liniami wprost niepołączonych europejskich krajów (do których pod tym względem zalicza się także Algier, Tunis, kaukaską Rosję i azyatycką Turcję),

3. trzy razy po 24 godzin we wszystkich innych przypadkach.

Czasu, kiedy urzędy są zamknięte jak i czasu trwania przesłania posłańcem nie wlicza się do wyżej wspomnianych terminów.

Za depesze państwowe i pilne prywatne zwraca się takse z powodu przekroczenia terminu w powyżej sub 2 i 3 podanych przypadkach już przy przekroczeniu o połowę podanych terminów;

- d) pełną takse każdej, w tajnej mowie ułożonej depeszy z kolacyonowaniem lub każdej w otwartej mowie ułożonej depeszy, która z powodu omyłek przy przesłaniu zaszłych celu swego widocznie spełnić nie mogła, o ile omyłki nie zostały ewentualnie w drodze opłaconego awiza służbowego sprostowane;
- e) należność za osobną czynność, która spełnioną nie została;
- f) pełną takse za każde opłacone telegraficzne, czy pocztowe awizo służbowe, którego wysłanie spowodowane zostało przez omyłki zaszłe w służbie telegraficznej;
- g) pełną kwotę każdej, za odpowiedź z góry zapłaconej sumy, jeżeli adresat z przekazu żanego użytku nie zrobił względnie go nie przyjął i jeżeli przekaz zwrócony został przed upływem trzymiesięcznego terminu, licząc od dnia wygotowania;
- h) takse za telegraficzną wysyłkę niedokonaną, jeżeli wskutek przerwania telegraficznej drogi depesza przesłana została pocztą lub w inny sposób na miejsce przeznaczenia. Wydatki jednak poniesione w celu zastąpienia telegraficznego przesłania innym środkiem komunikacyjnym, potrąca się ze sumy zwracanej;
- i) takse za słowa przy przesłaniu wypuszczone, jeżeli przynajmniej 1 K wynosi i jeżeli omyłka nie została już w opłatnej drodze służbowej sprostowana;
- j) takse za zapłacone awiza służbowe, za pomocą których żąda się powtórzenia domniemanie błędnie oddanego jakiego miejsca, następnie także kwoty za odpowiedzi do tego się odnoszące, jeżeli powtórzenie nie jest jednobrzmiące z pierwszym podaniem. Jeżeli jednak na podstawie tego postępowania sprostowanego wykaże się dowodnie, że ze słów, których powtórzenia zażądano, w oryginalnej depeszy tylko kilka słów błędnie, inne zaś poprawnie oddano, natenczas nie zwraca się takse za te słowa w żądaniu sprostowania i odpowiedzi, które się odnoszą do słów już za pierwszym razem poprawnie oddanych;
- k) różnicę między wartością przekazu na odpowiedź a mniejszą takse od depeszy tym przekazem opłaconej, jeżeli różnica ta przynajmniej 1 K wynosi;

- l) taksę za każde słowo depeszy na zasadzie urzędowego zarządzenia od wysłania wykluczone;
- m) przy cofnięciu (unicważnieniu) depeszy wszelkie jako zwrotne w rachubę wchodzące taksy, względnie części taksy.

§ 46. (Termin reklamacyjny i postępowanie.) Każda reklamacja celem zwrotu taksy, musi być pod grozą utraty prawa wniesiona w czasie pięciomiesięcznym, licząc od dnia nadania depeszy.

Jako dowody dołączyć należy:

- a) pisemne poświadczenie urzędu przeznaczenia lub adresata, jeżeli depesza za późno doręczoną została lub wcale nie doszła na miejsce przeznaczenia;
- b) wygotowanie adresatowi doręczone, jeżeli chodzi o wypaczenie lub wypuszczenie.

Podania reklamacyjne wnosić należy w urzędzie nadawczym lub urzędzie odbioru, względnie w dyrekcji poczt i telegrafów, której urząd nadawczy lub urząd odbioru podlega.

C. Uwolnienia od należności.

§ 47. (Depesze wolne od opłaty.) Od należności telegraficznych wolne są:

- a) Depesze państwowe:

Depesze przez Jego c. i k. Apostolską Mość i członków Najwyższego domu cesarskiego lub z Najwyższego polecenia nadane, następnie telegraficzne korespondencye urzędów i organów należących do c. i k. Najwyższych urzędów nadwornych w ruchu wewnętrznym austriackim, jakoteż w ruchu z Węgrami i Bośnią-Hercegowiną (depesze państwowe, nadworne).

Wszystkie inne państwowe depesze podlegają należności.

- b) Depesze służbowe.

D. Zniżone należności.

§ 48. (Depesze z zapowiedziami meteorologicznymi.) Pobieranie depesz meteorologicznych (z zapowiedzią stanu pogody) wydawanych co-

dziennie przez c. k. Zakład centralny dla meteorologii i geodynamiki we Wiedniu i państwowy Urząd telegraficzny w Insbruku dopuszcza się za zniżoną należnością w drodze abonamentu, który każdy i to w każdym urzędzie telegraficznym państwowym i każdego dnia rozpocząć lub zaprzestać może tak jednak, by przynajmniej pierwszy i ostatni dzień tego samego miesiąca zawierał.

Depesze zapowiedzi stanu pogody przesyła się szyfrowane; abonenci sami sobie je odczytują i dostają w tym celu z urzędu potrzebny do tego klucz szyfrowy.

Depesze zapowiedzi stanu pogody muszą abonenci odbierać sami w urzędzie telegraficznym.

§ 43. (Depesze dziennikarskie i najmy przewodów.) Depesze w jawnej mowie ułożone, adresowane do przedsiębiorstw dziennikarskich i zawierające wiadomości, które są przeznaczone do ogłoszenia w dotyczących czasopismach, mogą być w obrocie wewnętrznym jak i z Węgrami przesyłane za złożeniem należności ryczałtowej. Taka korespondencya za ryczałtowej jest dopuszczalna tylko w godzinach nocnych i musi być oznajmioną w urzędzie nadawczym najpóźniej do 7 godziny wieczorem. Proszące przedsiębiorstwo dziennikarskie zawiadamia się w przeciągu dwóch godzin o dopuszczalności lub niedopuszczalności oznajmionej korespondencyi.

W depeszy dziennikarskiej, wyprawianej za należnością ryczałtową, nie wolno umieszczać większej liczby adresów.

Nadto można na osobną prośbę przedsiębiorstwom dziennikarskim w czasie godzin nocnych dać w najem do użytku niewykorzystane dostatecznie przewody telegraficzne.

Podania o pozwolenie na takie najmy przewodów wnosi się do c. k. Ministerstwa handlu, które w razie udzielenia pozwolenia ustali warunki korzystania z wynajętego przewodu telegraficznego i należność, która ma być za to uiszczoną.

Blizsze postanowienia o zniżkach należnościowych dla depesz prasowych zawiera taryfa.

Call wtr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 29. kwietnia 1905.

Treść: (72 65—67.) 65. Rozporządzenie, zawierające zakaz handlu obnośnego na obszarze miejscowości Reichenau, Hinterleiten i Payerbach, należących do gminy Reichenau. — 66. Rozporządzenie, zawierające zakaz handlu obnośnego na obszarze gminy jarmarcznej Pottendorf. — 67. Obwieszczenie, dotyczące zmiany ilości członków i zastępców komisji podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla okręgu rozkładu „Miasto Morawska Ostrawa“.

65.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 8. kwietnia 1905, zawierające zakaz handlu obnośnego na obszarze miejscowości Reichenau, Hinterleiten i Payerbach, należących do gminy Reichenau.

Na zasadzie §u 10. cesarskiego patentu z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, tudzież §u 5 przepisu wykonawczego do tego patentu, zabrania się handlu obnośnego na obszarze miejscowości Reichenau, Hinterleiten i Payerbach, należących do gminy Reichenau (w politycznym powiecie Neunkirchen), w czasie od 1. czerwca do 15. września każdego roku.

Zakaz ten nie ma zastosowania do osób, mających prawo przynależności w uprzywilejowanych pod względem handlu obnośnego okolicach, wymienionych w §ie 17 patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

Przez ten zakaz nie doznaje żadnej zmiany wspomniana w §ie 60, ustępie 2, ustawy przemysłowej sprzedaż wymienionych tamże, do codziennego użytku służących wytworów gospodarstwa rolnego i leśnego od domu do domu lub na ulicy.

Bylandt wlr.

Call wlr.

Kosel wlr.

66.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 12. kwietnia 1905, zawierające zakaz handlu obnośnego na obszarze gminy jarmarcznej Pottendorf.

Na zasadzie §u 10 cesarskiego patentu z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252, tudzież §u 5 przepisu wykonawczego do tego patentu, zabrania się od 1. czerwca 1905 począwszy handlu obnośnego na obszarze gminy jarmarcznej Pottendorf.

Zakaz ten nie ma zastosowania do osób, mających prawo przynależności w uprzywilejowanych pod względem handlu obnośnego okolicach, wymienionych w §ie 17 patentu o handlu obnośnym i w odnośnych rozporządzeniach dodatkowych.

Przez ten zakaz nie doznaje żadnej zmiany wspomniana w §ie 60, ustępie 2, ustawy przemysłowej sprzedaż wymienionych tamże, do codziennego użytku służących wytworów gospodarstwa rolnego i leśnego od domu do domu lub na ulicy.

Bylandt wlr.

Call wlr.

Kosel wlr.

67.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. kwietnia 1905,

dotyczące zmiany ilości członków i zastępców komisji podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Miasto Morawska Ostrawa“.

Ilość członków i zastępców komisji podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla okręgu rozkładu „Miasto Morawska Ostrawa“ powiększa się w każdej grupie z 4 na 6.

W ślad za tem należy spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego — ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, a co do okręgu rozkładu „Miasto Morawska Ostrawa“ uzupełniony względnie sprostowany reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 5. marca 1901, Dz. u. p. Nr. 21 — sprostować w sposób następujący:

(Strona 909 XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897, względnie strona 111 X. części wydanej dnia 15. marca 1901.)

Numer okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziba komisji	Ilość członków komisji dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
dla spółek podatkowych III. i IV. klasy			klasy	
3	Miasto Morawska Ostrawa	Starostwo w Morawskiej Ostrawie	6	6

Kosel wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 4. maja 1905.

Treść: (№ 68—72.) 68. Rozporządzenie, dotyczące zmiany taryfy dla podległych należyciom dodatków czasopism. — 69. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów wpłaty dla podatku domowo-czynszowego w okręgach podatkowych Czeskiej Lipy i Pilzna. — 70. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia podatkowego i sądowego urzędu depozytowego w Bolszowcach w Galicyi. — 71. Rozporządzenie, dotyczące przydzielenia gmin i obszarów dworskich Dobra szlachecka i Dobra rustykalna do powiatu sądowego Sanok w Galicyi. — 72. Rozporządzenie, dotyczące udzielenia, przedłużenia i zmiany koncesyi dla prywatnych urządzeń sygnałowych telefonicznych (telegraficznych) i elektrycznych.

68.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 29. marca 1905,

dotyczące zmiany taryfy dla podległych należyciom dodatków czasopism.

Postanowienia §u 3 regulaminu taksy pocztowej (rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 25. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 231) o nadzwyczajnych dodatkach do czasopismu zmienia się, jak następuje:

Jako nadzwyczajne dodatki do czasopism dopuszcza się tylko druki do 30u gramów wagi. Opłata pocztowa wynosi za każdy dodatek do 10u gramów $\frac{1}{3}$ halerja, ponad 10u do 20u gramów $\frac{2}{3}$ halerja a wyżej 20u do 30u gramów 1go halerja. Ułamki halerzy zaokrągla się na całe halerze.

Te stopy opłaty pocztowej będą stosowane także w obrocie z Bośnią i Hercegowiną. W obrocie z Węgrami obowiązują i nadal dotychczasowe stopy porta.

Call wlr.

69.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. kwietnia 1905,

dotyczące zmiany terminów wpłaty dla podatku domowo-czynszowego w okręgach podatkowych Czeskiej Lipy i Pilzna.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, dotyczącej upoważnienia Ministra skarbu do zmiany terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, by podatek domowo-czynszowy, który według dotychczas obowiązujących postanowień w okręgach podatkowych Czeskiej Lipy i Pilzna miał być płatny w ratach kwartalnych z góry a to zapadłych dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, na przyszłość w okręgach tych uiszczany był w czterech jednokowych ratach, zapadłych dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Po myśli ostatniego ustępu §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, te same terminy mają obowiązywać także dla wpłaty 5⁰/₁₀₀ podatku od czystego dochodu z budynków, tytułem budowy całkiem lub częściowo od podatku domowo-czynszowego uwolnionych.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. lipca 1905.

Kosel wlr.

70.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. kwietnia 1905,

dotyczące ustanowienia podatkowego i sądowego urzędu depozytowego w Boleszowcach w Galicyi.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 1. listopada 1904 ustanawia się w Boleszowcach w Galicyi podatkowy i sądowy urząd depozytowy dla gmin, wcielonych po myśli rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 24. września 1899, Dz. u. p. Nr. 189, do powiatu sądowego tej samej nazwy.

Urząd ten rozpocznie działalność swoją równocześnie ze sądem powiatowym na dniu 1. czerwca 1905.

Z chwilą tą zostają gminy: Boleszowce, Bouszów, Bybło, Chochoniów, Dytiatyn, Hanowce, Herbutów, Jabłonów, Konkolniki, Kunaszów, Podszumłańce, Popławniki, Skomorochy nowe, Skomorochy stare, Słobódka boleszowiecka, Słobódka konkolnicka, Zagórze konkolnickie i Żelibory z okręgu podatkowego Bursztyn wyłączone a do okręgu podatkowego Boleszowce przydzielone.

Kosel wtr.

71.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 26. kwietnia 1905,

dotyczące przydzielenia gmin i obszarów dworskich Dobra szlachecka i Dobra rustykalna do powiatu sądowego Sanok w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wyłącza się gminy i obszary dworskie Dobra szlachecka i Dobra rustykalna z powiatu sądowego Bircza a przydziela się do powiatu sądowego Sanok.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. czerwca 1905.

Klein wtr.

72.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 28. kwietnia 1905,

dotyczące udzielenia, przedłużenia i zmiany koncesyi dla prywatnych urzędzeń sygnałowych telefonicznych (telegraficznych) i elektrycznych.

Na zasadzie najwyższego postanowienia z dnia 19. kwietnia 1905 w wykonaniu Najwyższego Pisma gabinetowego z dnia 16. stycznia 1847 (dekret kancelaryi Nadwornej z dnia 25. stycznia 1847, l. 2581, zb. u. adm. Nr. 9) zarządza się co następuje:

§ 1.

Ustawienie i utrzymywanie w ruchu sygnałowego urządzenia telefonicznego (telegraficznego) lub elektrycznego jest przywiązane do koncesyi państwowej, o udzielenie której wniesić należy podanie na piśmie ostemplowane, zaopatrzone planem trasy i wzorem połączenia po trzy egzemplarze jednego i drugiego.

Do urzędzeń jednak sygnałowych telefonicznych (telegraficznych) lub elektrycznych, które właściciel wewnątrz budynków lub na ogrodzonych kawałkach gruntu do niego należących ustawi a z innymi przewodami elektrycznymi nie łączy, koncesya nie jest potrzebna.

§ 2.

Nadanie koncesyi do ustawienia i puszczenia w ruch prywatnego urządzenia sygnałowego telefonicznego (telegraficznego) lub elektrycznego przysłuży Ministerstwu handlu, które na podanie według własnego uznania rozstrzyga.

§ 3.

Koncesyi na prywatne urządzenia telefoniczne (telegraficzne) udziela się z reguły na lat pięć; na prośbę koncesjonariusza można ją jednak przedłużyć.

Dla elektrycznych urzędzeń sygnałowych udziela się koncesyi z prawem cofnięcia jej z reguły na czas potrzeby.

§ 4.

Do każdego rozszerzenia lub zmiany koncesyonowanego urządzenia sygnałowego telefonicznego (telegraficznego) lub elektrycznego potrzeba poprzedniego zezwolenia Ministerstwa handlu.

Do prośby pisemnej o nie należy dołączyć plan trasy, przedstawiający rozszerzenie, lub zmianę, jakoteż wzór połączenia — i to po trzy egzemplarze jednego i drugiego.

§ 5.

Ministerstwo handlu lub w jego imieniu i zleceniu Dyrekcya poczt i telegrafów wygotowuje na nadanie koncesyi dokument koncesyjny (załącznik A).

Ministerstwo handlu zastrzega sobie prawo, ogólne postanowienia dokumentu koncesyjnego ewentualnie w drodze rozporządzenia ustalić i nadto osobne warunki, gdyby się w pojedynczym przypadku okazała tego potrzeba, w dokumencie koncesyjnym zaznaczyć.

Na przedłużenie koncesyi, jako też na zezwolenie do rozszerzenia, względnie zmiany koncesyowanego urządzenia wystawia Ministerstwo handlu lub w jego imieniu i zleceniu Dyrekcya poczt i telegrafów dokument dodatkowy odnoszący się do pierwotnego dokumentu koncesyi.

§ 6.

Koncesyonaryusz urządzenia telefonicznego (telegraficznego) uiszcza administracyi państwa z reguły roczną należność, przez Ministerstwo handlu wymierzaną. Urządzenia telefoniczne (telegraficzne), w celach dobra publicznego ustawiane (zwłaszcza przyrzędy pożar sygnalizujące) mogą być od tej należności uwolnione.

Urządzenia sygnałowe wolne są od wszelkiej należności.

§ 7.

Jeżeli wniesiono prośby o przedłużenie takich koncesyi, które w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia już były nadane, lub też prośbę o ze-

zwolenie na rozszerzenie względnie zmianę koncesyi przed tym czasem nadanej, natenczas należy w razie zezwolenia wygotować nowe dokumenty koncesyjne po myśli przepisów §u 5tego rozporządzenia.

§ 8.

Jeżeli koncesyonaryusz pomimo kilkakrotnego wezwania nie czyni zadość zarządzeniom telegraficznej władzy państwowej lub też postępuje wbrew postanowieniom tego rozporządzenia względnie dokumentu koncesyjnego, a w końcu jeżeli tego dobro publiczne wymaga, może Ministerstwo handlu uznać koncesyę za wygasłą.

W tym przypadku koncesyonaryusz jest obowiązany urządzenie w terminie przez władzę oznaczonym na własny koszt usunąć. Gdyby koncesyonaryusz zlecenia tego w terminie nie wypełnił, natenczas na koszt jego zostanie urządzenie przez organy telegraficznej administracyi państwowej usunięte.

Analogiczne zastosowanie będzie mieć postanowienie to w przypadku, gdyby prywatne urządzenie sygnałowe telefoniczne (telegraficzne) lub elektryczne ustanowiono bez poprzednio uzyskanej koncesyi.

§ 9.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. czerwca 1905.

Równocześnie znosi się wszelkie w sprzeczności z niem zostające przepisy.

Call wir.

Dokument koncesyjny.

Ministerstwo handlu nadaje . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 koncesję na ustawienie i puszczenie w ruch prywatnego urządzenia sygnałowego, telefonicznego (telegraficznego) elektrycznego w celu . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 między . . . . .
 . . . . .
 pod następującymi warunkami.

Artykuł 1.

Urządzenie . . . . .
 ma być wykonane dokładnie podług szkicu trasy, stanowiącego integralną część składową tego dokumentu koncesyjnego i można z niem połączyć stacje . . . . .
 . . . . .
 . . . . .

Łączenie tych stacji jak i ich wewnętrzne urządzenie winno dokładnie odpowiadać wzorowi łączy, który również stanowi integralną część tego dokumentu.

Artykuł 2.

Bez pozwolenia Ministerstwa handlu nie wolno przewodu . . . . .
 przymocowywać do punktów oparcia państwowych (kolejowych) przewodów telegraficznych lub telefonicznych lecz jedynie tylko na własnych podporach układać.

Jeżeli się dla tego przewodu . . . . .
 . . . . . obierze trasę, która bieży równoległe z państwowymi (względnie kolejowymi) przewodami telegraficznymi lub telefonicznymi, natenczas musi być on przeprowadzony w jak największem oddaleniu od przewodów państwowych, względnie kolejowych, co najmniej zaś na 10 metrów.

Krzyżować się z przewodami państwowymi względnie kolejowymi może przewód . . . . .
 . . . . . tylko pod kątem ostrym i to w odległości przynajmniej jednego metra.

Artykuł 3.

Koncesyjonowanego urządzenia nie wolno w żadnym punkcie łączyć z innym telegraficznym lub telefonicznym urządzeniem (państwowym, kolejowym lub obcym prywatnym).

Używać tego urządzenia może wedle potrzeby tylko koncesyonaryusz a korzystanie z niego w celach innych, jak na wstępie tego dokumentu podanych, zwłaszcza opłatne, ze strony kogoś trzeciego, jest wykluczone.

Artykuł 4.

Do każdego rozszerzenia i zmiany koncesyjonowanego urządzenia potrzeba poprzedniego zezwolenia Ministerstwa handlu.

Artykuł 5.

(Przy koncesjach na telefoniczne [telegraficzne] urządzenia dobru publicznemu służące.)

Ze względu na interes publiczny, któremu służy to urządzenie, należytości rozpoznawczej się nie przepisuje.

(Przy urządzeniach sygnałowych artykuł 5 odpada.)

Artykuł 5

Od każdej grupy przyrządów, która do tego urządzenia wcielona, samoistną . . . . .
 . . . . . stację stanowi, winien koncesyonaryusz tytułem należytości rozpoznawczej rocznie . . . . .
 uiszczać.

Zobowiązanie to rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca po otwarciu ruchu dotyczącej stacji a kończy się z ostatnim dniem tego miesiąca, w którym Dyrekcya poczt i telegrafów w . . . . .
 . . . . . otrzyma pisemne oznajmienie o zwinięciu poszczególniej stacji względnie całego urządzenia.

Należytości te winno się uiszczać do kasy Dyrekcji pocztowej w . . . . .
 w ratach półrocznych a to w dniu 1. stycznia i 1. lipca płatnych.

Artykuł 6.

Koncesję tę, licząc od dnia dzisiejszego, nadaje się na przeciąg lat pięciu.

Po upływie tego czasu, dalsze używanie koncesyjonowanego urządzenia zawisłem jest od ponownego udzielenia koncesyi, o które koncesyonaryusz przynajmniej na 6 tygodni przed jej upływem w Dyrekcji poczt i telegrafów w . . . . .
 ma podanie wniesić.

(Przy urządzeniach sygnałowych artykuł 6 odpada.)

Artykuł 7.

Administracja telegrafów państwowych ma prawo urządzenie to . . . . . każdego czasu przez organy swoje poddać dokładnym oględzinom i ruch jego kontrolować.

Gdyby się przytem jakie nieprawidłowości okazały, ma koncesyonaryusz celem usunięcia ich zlecenia Dyrekcyi poczt i telegrafów w . . . . . i jej organów wypełnić.

Artykuł 8.

Ministerstwo handlu zastrzega sobie prawo ruchu tego urządzenia bez podania powodów i bez odszkodowania koncesyonaryusza zawiesić.

(Odpada przy urządzeniach sygnałowych i urządzeniach telefonicznych [telegraficznych] publicznemu dobru służącym.)

Za czas trwania zawieszenia ruchu należytości rozpoznawczej się nie uiszcza.

Artykuł 9.

Administracyi telegrafów państwowych przysłuża prawo bezpłatnego połączenia przewodów państwowych na punktach oparcia koncesyonowanego urządzenia.

Artykuł 10.

Gdyby trasy, obranej dla przewodu . . . . . potrzeba było do ustawienia przewodu państwowego, lub gdyby temu stała ona na przeszkodzie, winien koncesyonaryusz przewód swój natychmiast na własny koszt według otrzymanych wskazówek przedstawić. Czy podane tu warunki do przestawienia prywatnego urządzenia istnieją, rozstrzyga wyłącznie administracja telegrafów państwowych.

Artykuł 11.

Gdyby koncesyonaryusz pomimo kilkakrotnych upomnień do wyżej podanych warunków się nie zastosował względnie gdyby dalsze wykonywanie koncesyi z interesem publicznym się nie zgadzało, może koncesya być odebrana.

Artykuł 12.

W razie zgaśnięcia koncesyi, czy to z powodu że czas, na który była nadana, upłynął, czy też z powodu zrzeczenia się jej lub odebrania, winien koncesyonaryusz urządzenie na własne koszta najpóźniej w przeciągu czterech tygodni od doręczenia zlecenia ze strony Dyrekcyi poczt i telegrafów usunąć.

Gdyby koncesyonaryusz zlecenia tego w terminie oznaczonym nie wypełnił, zostanie urządzenie na koszt jego przez organa administracyi telegrafów państwowych usunięte.

Ministerstwo handlu zastrzega sobie prawo — w razie wygaśnięcia koncesyi wykupienia urządzenia za odpowiedniemi odszkodowaniem w całości lub w części.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 14. maja 1905.

Treść: **73.** Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmów: czeskiego, bukowińskiego, istryjskiego, dolno-austriackiego i przedarulańskiego.

73.

Patent cesarski z dnia 10. maja 1905,

dotyczący zwołania sejmów: czeskiego, bukowińskiego, istryjskiego, dolno-austriackiego i przedarulańskiego.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austriacki,

Król Węgierski i Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Solnogradzki, Styryjski, Karyntyjski, Krański i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogradzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modencki, Parmański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryulski, Dubrownicki i Zadarski; Uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Lużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie,

Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd.; Pan na Tryjeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda Województwa Serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejmy arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy i księstwa Bukowiny zwołujemy na dzień 17. maja 1905 do ich ustawowego miejsca zebrania, sejm margrabstwa Istrii na dzień 25. maja do Kapodistrii.

Odroczone Naszem postanowieniem sejmy królestwa Czech i kraju Przedarulanii zwołujemy w celu podjęcia na nowo czynności ostatni na dzień 17. maja, pierwszy na dzień 18. maja 1905 do ich ustawowych miejsc zebrania.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia 10. maja w roku tysiąc dziewięćset piątym, Naszego panowania pięćdziesiątym siódmym.

Franciszek Józef włr.

Gautsch włr.

Bylandt włr.

Hartel włr.

Call włr.

Piętak włr.

Kosel włr.

Randa włr.

Buquoy włr.

Schönaich włr.

Klein włr.

Wrba włr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXX. — Wydana i rozesłana dnia 16. maja 1905.

Treść: (№ 74 i 75.) 74. Rozporządzenie, dotyczące kasowego załatwiania i rachunkowości cywilno-sądowych depozytów w gotówce. — 75. Rozporządzenie, dotyczące ustanowienia cywilno-sądowego Urzędu depozytowego we Lwowie.

74.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 8. maja 1905,

dotyczące kasowego załatwiania i rachunkowości cywilno-sądowych depozytów w gotówce.

Wszystkie cywilno-sądowe depozyty w gotówce należy bez względu na ich przynależność do poszczególnych mas depozytowych przechowywać we wspólnej kasie i zarachowywać w księgach i dziennikach depozytowych pod wspólnym napisem „gotówka“.

Wyjątek od tego zarządzenia stanowią takie złote monety krajowe, które w podaniu depozytów wyraźnie oznaczono jako złożone *in natura*. Takie złote monety krajowe traktować należy w urzędzie depozytowym jako składowe części odnośnych mas na równi z kosztownościami i zarachowywać je w rubryce dla nich przeznaczonej.

Prowadzenie kilku kolumn dla depozytów w gotówce, podzielonych według różnych gatunków pieniędzy, ustaje.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Kosel wlr.

Klein wlr.

75.

Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości i skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 8. maja 1905, dotyczące utworzenia cywilno-sądowego urzędu depozytowego we Lwowie.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 7. sierpnia 1904, ustanawia się we Lwowie cywilno-sądowy urząd depozytowy, który swe czynności rozpocząć ma dnia 1. lipca 1905.

W załączeniu ogłasza się instrukcję dla tego cywilno-sądowego urzędu depozytowego.

Kosel wlr.

Klein wlr.

Instrukcja

dla

c. k. cywilno-sądowego urzędu depozytowego we Lwowie.

I. Ogólne postanowienia.

A. Tytuł urzędu depozytowego.

§ 1.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy we Lwowie jest wspólnym urzędem pomocniczym dla wszystkich w jego siedzibie urzędowej istniejących sądów cywilnych I. instancji (sądu krajowego, sądu powiatowego sekcya I, sądu powiatowego sekcya II, sądu przemysłowego). Nosi on tytuł: „C. k. cywilno-sądowy urząd depozytowy we Lwowie“ i rozporządza własną pieczęcią urzędową.

B. Zakres działania i stosunek służbowy urzędu depozytowego.

§ 2.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy ma za zadanie odbieranie i przechowywanie depozytów cywilno-sądowych i majątku wspólnych kas sierocych, następnie załatwianie czynności obrotowych i kontrolowanie losowań papierów wartościowych, jako też odnośne kasowe zarachowywanie i manipulację.

Ustawowe rozporządzenie tym całym majątkiem należy do zakresu działania właściwych sądów. Zlecenia ich ma urząd depozytowy ściśle wypełniać.

§ 3.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy podlega w ogólności sądowi krajowemu we Lwowie, a w sprawach personalnych i dyscyplinarnych prezydentowi tego Trybunału.

C. Obowiązki służbowe urzędników i służb urzędu depozytowego.

§ 4.

Czuwanie nad zgodnym z instrukcją tokiem czynności cywilno-sądowego urzędu depozytowego należy przede wszystkim do przełożonego

urzędu depozytowego, który obowiązany jest w sposób, jaki uzna za stosowny, przekonywać się o prawidłowym toku czynności urzędowych i kasowych i dostrzeżone uchybienia usuwać.

Przełożony urzędu depozytowego jest odpowiedzialny za należyte wypełnianie tego obowiązku czuwania, przede wszystkim zaś za dokładność dzienników i rejestrów dla czynności obrotowych.

On ma urzędnikom swoim prace wyznaczać, o ile ich nie przydzielono już w tej instrukcji pe-
nalty funkcyjnym, jako związane z ich charakterem służbowym, i ma na to zwracać uwagę, by urzędnicy zachowywali się wobec stron grzecznie i przyzwoicie. Dokonany przezeń rozdział czynności ma być przedłożony do zatwierdzenia prezydentowi sądu krajowego.

Gdyby powstały wątpliwości co do osoby któregoś z podwładnych urzędników, ma o tem przełożony urząd depozytowego prezydenta sądu krajowegoawiadomić.

Obowiązkiem przełożonego urzędu depozytowego jest zapobiegać w odpowiedni sposób wszelkim niebezpieczeństwom, któreby grozić mogły urzędowi depozytowemu.

§ 5.

Przełożony urzędu depozytowego ma przechowywać klucze od zewnętrznych drzwi wchodowych i wewnętrznych przejściowych urzędu depozytowego, z wyjątkiem kluczy od właściwego pokoju kasowego, i być osobiście obecnym przy zamykaniu tychże drzwi.

Zewnętrzne drzwi wchodowe i wewnętrzne przejściowe otwierać ma w celu czyszczenia, przewietrzania i opalania lokalów urzędowych służący kasy przynajmniej na godzinę przed rozpoczęciem urzędowania; klucze ma on odebrać w mieszkaniu przełożonego urzędu depozytowego.

Gdyby służący kasy przy otwieraniu lokalu urzędowego cokolwiek tylko spostrzegł, coby wzbudzało podejrzenie, przede wszystkim ślady wła-

mania, ma natychmiast drzwi wchodowe napowrót zamknąć i przełożonego urzędu depozytowego, kasyera urzędu, jakoteż prezydenta sądu krajowego o tem zawiadomić.

Służącemu kaasy jest jaknajsurowiej wzbronionem wpuszczać strony do lokalów urzędowych przed rozpoczęciem godzin urzędowych.

Przed zamknięciem drzwi trzeba się starannie przekonać, czy się kto nie ukrył w lokalach urzędowych, czy wszelkie środki ostrożności przeciw wybuchowi ognia mogącego powstać z oświetlania i opalania lokalów urzędowych przedsięwzięto, czy kto nie rzucił niedopalonego cygara lub zapałki i czy okiennice dobrze zamknięto.

Jeden klucz od przeznaczonego do bezpośredniego przechowywania kas, szaf i ksiąg lokalu urzędowego, który musi być sklepiony i zabezpieczony przeciw włamaniu i niebezpieczeństwu pożaru i na się podwójnie zamykać, otrzymuje kasyer urzędu depozytowego, drugi zaś kontrolor urzędu depozytowego. Przy otwieraniu i zamykaniu tego lokalu, jakoteż przy czyszczeniu jego muszą być obydwaj ci urzędnicy równocześnie obecni. Stronom nie wolno wchodzić do pokoju kasowego; palenie tytoniu w nim jest najsurowiej wzbronione.

§ 6.

Przełożony urzędu depozytowego i kontrolor urzędu reprezentują wspólnie cywilno-sądowy urząd depozytowy tak wobec sądów przełożonych, jak na zewnątrz i mają wspólnie podpisywać relacje, które zdaje urząd depozytowy, dalej wykazy i wszystkie inne wygotowania, o ile instrukcyja ta czego innego nie postanawia.

Kasyer urzędu depozytowego jest powołany do odbierania przedmiotów wartościowych przechodzących w depozyt w obecności kontrolora urzędu depozytowego.

Następnie wspólnym obowiązkiem obu tych urzędników jest, majątek depozytowy i kas sierocych sumiennie i porządnie przechowywać a przy otwieraniu i zamykaniu schowków kasowych równocześnie być obecnymi. Przy wydawaniu depozytów ma kasyer urzędu depozytowego wydawać efekty w obecności kontrolora urzędu depozytowego.

Pieczęć urzędową (stampilię i pieczęć) należy przechowywać poza urzędowaniem w kasie pod zamknięciem. W czasie urzędowania ma pieczęć urzędową przełożony urzędu depozytowego u siebie.

§ 7.

Czynności, którą ta instrukcyja przydziela przełożonemu, kontrolorowi lub też kasyerowi urzędu depozytowego, nie wolno załatwiać innemu urzędnikowi bez poprzednio uzyskanej substytucyi.

Jeżeli jeden z tych urzędników przeszkodzony jest, natenczas należy niezwłocznie zwrócić się do prezydenta sądu krajowego, o wyznaczenie urzędnika, który ma zastępować przeszkodzonego. Zastępca ten przyjmuje na się odtąd współodpowiedzialność solidarną.

Przeszkodzony urzędnik ma przestać klucz opieczętowany prezydentowi sądu krajowego. W danym razie prezydent poszle po klucz.

Jeżeli zmiana jednego z obydwóch urzędników, którym poruczono wspólne zamknięcie, ma trwać dłuższy czas, następuje połączone z likwidacją oddanie wraz z zamknięciem dzienników i bieżących wykazów szczegółowych, z przeliczeniem przechowanej gotówki i kolejnem odliczeniem jednego po drugim wszystkich innych przedmiotów deponowanych, bez zamykania księgi głównej. Jeżeli zmiana jest krótkotrwała, natenczas wolno wstępującemu lub występującemu urzędnikowi zażądać takiego oddania połączonego z likwidacją.

Zastępstwo urzędnika innej rangi zarządza sam przełożony urzędu depozytowego, jednakowoż równocześnie zawiadomi o tem prezydenta sądu krajowego.

§ 8.

Klucze przeznaczone do wspólnego zamykania kas i lokalu kasowego muszą być dokładnie oznaczone i w żadnym razie nie wolno zostawiać ich w lokalu urzędowym. Wogóle zabronionem jest oddawać klucz przeznaczony do wspólnego zamknięcia urzędnikowi, w którego rękach się znajduje klucz drugi.

Z rozpoczęciem substytucyi ma klucz występującego przejść na substytuta, który ma zamykać wspólnie. Zamiana kluczy jest wzbroniona. Zapobiegać również należy, by wypadek taki nastąpił, ażeby wszystkie klucze z biegiem czasu dostały się w ręce jednego i tego samego urzędnika. W tym celu należy prowadzić dla każdego schowku kasowego wykaz każdorazowego rozdziału kluczy i przechowywać go w dotyczącym schowku kasowym.

Jeżeli do jednego zamku jest kilka kluczy jednakowych, winien urzędnik, któremu poruczono zamykanie, także duplikat i tryplikat tego klucza w swoim mieszkaniu starannie przechowywać.

W razie uszkodzenia kasy lub zamku kasowego należy zasięgnąć wskazówek prezydenta sądu krajowego.

§ 9.

W razie wypadków elementarnych obowiązkiem jest przedewszystkiem przełożonego, kasyera i kontrolora mieć na oku ratunek majątku depozytowego i kas sierocych.

Urzędnicy, którym poruczono prowadzenie ksiąg, rejestrów i wykazów mają przede wszystkim ratować księgi i akta.

Reszta personalu kasowego winna również przyczynić się odpowiednio do odwrócenia niebezpieczeństwa.

§ 10.

Funkcjonariusze urzędu depozytowego winni obowiązki swe urzędowe wypełniać pilnie, skrupulatnie i punktualnie.

Szczególnie do należytego prowadzenia czynności urzędu depozytowego potrzebne księgi, rejestry i wykazy należy prowadzić jak najstaranniej i wydanych rozporządzeń w tym względzie dokładnie przestrzegać.

Żaden funkcjonaryusz nie śmie się oddalić przed zamknięciem lokalu urzędowego bez pozwolenia przełożonego urzędu depozytowego nawet po upływie zwykłych godzin urzędowych.

§ 11.

Każdy funkcjonaryusz jest nie tylko odpowiedzialny za każdą niedokładność w spełnianiu swoich obowiązków służbowych, ale odpowiada także za szkodę, którą spowodował czynnością urzędową, dokonaną wbrew przepisom, albo zaniechaniem czynności wbrew obowiązkom. Jeżeli wina spada w tym względzie na dwóch lub więcej funkcjonaryuszków, natenczas odpowiadają solidarnie.

Także wyżsi urzędnicy powołani do nadzoru odpowiadają solidarnie, wspólnie z urzędnikiem lub służącym, który spowodował szkodę, jeżeli weale nie wykonywali kontroli dotyczącej, do której ich instrukcja ta wyraźnie obowiązuje, lub niedokładnie, albo jeżeli szkody uniknąć można było przy zwykłej staranności w spełnianiu ogólnego obowiązku nadzoru.

Szczególnie obowiązany jest do odszkodowania każdy, kto przekraczając swój obowiązek służbowy dopuszcza się względem strony naruszenia ustawy i przez to jej szkodę wyrządza, a to według ustawy z dnia 12. lipca 1872, Dz. u. p. Nr. 112.

D. Współdziałanie cywilno-sądowego urzędu depozytowego w obrocie przekazowym pocztowej kasy oszczędności.

§ 12.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy winien przystąpić jako współuczestnik do obrotu przekazowego (czekowego) pocztowej kasy oszczędności.

Do podpisywania czeków są powołani wspólnie przełożony urzędu depozytowego, kasjer tego

urzędu i urzędnik, do którego czynność likwidacyjna należy (§ 67); obok dotyczących ich podpisów należy wycisnąć pieczęć urzędową.

Co się tyczy zgłoszenia przystąpienia, zamówienia książeczki czekowej z kowertami czekowymi i rewersów odbioru i złożenia, dalej podania osób powołanych do podpisywania czeków w drodze prezydium wyższego sądu krajowego ma analogiczne zastosowanie I. ustęp rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. października 1897, Dz. rozp. m. spr. Nr. 41, a co do zarachowywania kosztów i przekazywania z końcem roku pozostajej nadwyżki kosztów z konta czekowego urzędu depozytowego na konto czekowe Ministerstwa sprawiedliwości „Pieniądze stron administracji sądowej“, ustęp IV. powołanego rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości.

Książeczki czekowe należy starannie przechowywać pod zamknięciem kasowym, tak ze względu na niewypełnione jeszcze blankiety czekowe, jak dla ważności, jaką mają dla kontroli wygotowanych czeków odcinki kuponowe.

II. Księgi cywilno-sądowego urzędu depozytowego prowadzone wspólnie dla przełożonych sądów.

§ 13.

Protokół czynności należy prowadzić według formularza I. wspólnie dla czynności depozytowych i kas sierocych dla wszystkich sądów. Formularz I.

Do niego ma się wpisywać w krótkości zlecenia sądów wydane cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu, jakoteż inne wpływające podania i korespondencje. Wyjątek od tego stanowią pisma zawierające li tylko prośbę o przyjęcie depozytu łącznie z temi, które dotyczą czynności obrotowych (rozdział IX), jakoteż dotyczące ich zlecenia sądowe w sprawie czynności przechowania i obrotu, następnie podania w sprawie zamówień i odbiorów odpisów deponowanych dokumentów jak i wyciągów z ksiąg depozytowych.

Liczba czynności urzędu depozytowego (I. cz.) w kolumnie 2 ma iść nieprzerwanym porządkiem przez cały rok kalendarzowy, ułamków zaś, wszelkich przeszkakiwań lub powtarzań należy jak najstaranniej unikać.

Kolumna 5. pozostaje niewypełniona przy pismach sądów przełożonych, jeżeli one wkraczają w sprawach depozytowych i kas sierocych, należących do własnego zakresu działania, dalej przy pismach treści ogólnej, nie ograniczających się do zakresu działania pewnego sądu.

Kolumny 6 i 7 nie wypełnia się, jeżeli akt nie dotyczy pewnej oznaczonej masy depozyto-

wej, względnie pewnego oznaczonego konta kasy sieroczej.

Protokół czynności zamyka się codziennie i przedkłada przełożonemu urzędowi depozytowego, który po dokładnem przeglądnięciu zaopatrzy go uwagą „widziałem“.

Każdy wciągnięty do protokołu czynności akt należy oznaczyć u góry i to w środku pierwszej strony tekstu notatką wpływu i bieżącą liczbą czynności; nadto trzeba podać, w ilu wygotowaniach podanie zostało wniesione i z ilu rubrykami.

Do protokołu czynności należy prowadzić rejestr podręczny (indeks) alfabetycznie uporządkowany.

§ 14.

Księgę depozytową należy prowadzić według formularza II. dla wkładek depozytowych i kas sierocych wspólnie dla wszystkich sądów.

Do niej wciąga się wszystkie prośby o przyjęcie depozytu łącznie z temi, które przychodzą w czynnościach obrotowych dla przełożonych sądów i temi, które wpływają z prośbami zamiejscowych sądów o komisyjne wydanie depozytów albo majątku kas sierocych.

Prowadzenie księgi depozytowej należy do przełożonego urzędu depozytowego.

Liczba bieżąca dla depozytu w kolumnie 2 nosi nazwę „Liczba depozytu“ (l. d.). Bieży ona w nieprzerwanym porządku przez cały rok kalendarzowy, ułamków zaś, przeskakiwań i powtarzań należy się jak najstaranniej wystrzegać.

Przełożony urzędu depozytowego winien wypełnić kolumnę 3 przez wstawienie artykułu dziennika, pod którym depozyt odebrano, w ten sam dzień, w którym został złożony, porównawszy wpięty odbiory zaciągnięte w dzienniku depozytowym i dziennikach kas sierocych.

Kolumny 13 („Data oddania aktu do sądu“) użyć należy przy czynnościach obrotowych i wydawaniach komisyjnych do powołania odnośnej liczby rejestru dla czynności obrotowych.

§ 15.

Dziennik depozytowy dla odbioru i wydania należy prowadzić dla wszystkich sądów wspólnie według formularza III. Do tego będą użyte pojedyncze arkusze, które po zamknięciu kasy 7., 14., 21. i ostatniego dnia każdego miesiąca, jeżeli zaś dni te przypadają na niedzielę lub święto, bezpośrednio poprzedzającego dnia powszedniego tak się ma zżyć, by były mocną nicią przeciągnięte i urzędową pieczęcią urzędu depozytowego opatrzone. Format dotyczącego druku normuje się na 59 centymetrów szerokości a 48 centymetrów długości.

Prowadzenie dziennika depozytowego należy poruczyć oficyałowi urzędu depozytowego, który ma własnoręcznie, sumarycznie i dokładnie w chronologicznym porządku wciągać każdy wpływ urzędu depozytowego i każde wydanie depozytu szczegółowo, publiczne obligacje i inne na pieniądze wymienne wartościowe papiery, o ile się nadają do losowania, z podaniem seryj, numerów i daty papierów, papiery nie nadające się do losowania bez podania tych dat, dalej wszystkie przypisania własności, stałe przekazy odsetek i inne zanotowania, jakoteż wszystkie wykreślenia.

Artykuły dziennika w kolumnie 1 mają iść nieprzerwanym porządkiem przez cały rok kalendarzowy, ułamków zaś, przeskakiwań i powtarzań należy się jak najstaranniej wystrzegać.

W kolumnie pod napisem „gotówka“ zachowuje się monety złote krajowe waluty koronowej, monetę zdawkową waluty koronowej, srebrne guldeny i banknoty austriacko-węgierskiego banku. Kolumny 8 i 13 służą nadto także do zarachowania parcyalnych przekazów hipotecznych (zapisów salinarnych); datę wystawienia, stopę procentową i termin płatności należy w kolumnie przedmiotowej (7) wpisać. Co do złotych monet krajowych, złożonych in natura odsyła się do ustępu 10.

W kolumny 9 i 14 wciąga się oprócz publicznych obligacji (obligów państwowych i krajowych) także wszystkie inne papiery wartościowe przeznaczone do publicznego obrotu, jakoto: listy zastawne, losy, akcje, listy udziałowe towarzystw oszczędnościowych i zaliczkowych itp., podczas gdy naprzykład kwity depozytowe na majątek przyjęty w przechowanie, rewersy na pożyczkę daną za złożeniem przedmiotów (kartki zastawnicze), rewersy wygranych i kupony premiiowe wyciągniętych obligów premialnych i losów, promesy, police ubezpieczeń, weksle, książeczki towarzystw losowych i książeczki rentowe pocztowej kasy oszczędności zachowuje się w kolumnach 12 i 17 (inne prywatne zapisy dłużne i reszta dokumentów).

Przy obligacjach, które nie opiewają na walutę koronową należy wstawić kwotę imienną w innej walucie wewnątrz kolumny przedmiotowej (7), wartość w walucie koronowej w kolumnie gotówki.

Przy obligacjach, które mają kupony, należy wpisać w kolumnie 7 także liczbę znajdujących się przy nich kuponów z podaniem terminu płatności pierwszego kuponu, jakoteż talon, jeżeli jest, zresztą zaś termin płatności ostatniego kuponu.

W razie deponowania samych kuponów albo talonów, które należą do znajdującej się już w masie depozytowej obligacji, wciąga się je tylko do kolumny przedmiotowej dziennika (7) z powołaniem

Formularz II.

Formularz III.

liczby bieżącej, pod którą obligacya w głównej księdze depozytowej (formularz XV, kolumna 4) wpisana została. Wpis takich kuponów albo talonów na wydatek następuje również tylko w przedmiotowej kolumnie dziennika.

Jeżeli zaś złożone same kupony albo talony nie należą do jakiejś w tejże masie depozytowej znajdującej się już obligacyi, natenczas należy wciągnąć do dziennika kupony z ich pełną wartością imienną także do kolumny 9, względnie 14, talony także do kolumny 12, względnie 17.

Z monetami handlowemi, zagranicznymi pieniędzmi i wyszłymi z obiegu gatunkami monet i pieniędzy należy postępować tak jak z kosztownościami i wciągać je z ich kasową wartością (§ 7 rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12. grudnia 1899, Dz. rozp. m. spr. Nr. 54) do kolumn przeznaczonych na kosztowności. Tak samo jak kosztowności zarachowywać należy złote monety krajowe, które w prośbie o przyjęcie depozytu wyraźnie oznaczono, jako złożone in natura.

Załączników prywatnych dokumentów nie trzeba wpisywać do kolumn 12 i 17 tylko z podaniem ich liczby i jakości oznaczyć je przy głównych dokumentach w kolumnie przedmiotowej 7.

§ 16.

Na każdej zapisanej stronie dziennika depozytowego należy dodać kwoty w pojedynczych rubrykach wartości i przedmiotów, jakoteż w rubryce należytości za przechowanie i sumy na następną stronę przenieść. Zarazem ma prowadzący dziennik urzędnik każdą zapisaną stronę własnoręcznym znakiem zaopatrzyć.

Kontrolor urzędu depozytowego ma dziennik codziennie dokładnie pozycya za pozycya sprawdzić i z oryginałami załączników porównać. Jeżeli nie ma żadnej usterki, ma dziennik podpisem swoim jako zgodny i zupełny aprobować.

Poza urzędowaniem ma przechowywać dziennik depozytowy przełożony urzędu depozytowego pod zamknięciem. Dziennik należy zamykać dnia 7., 14., 21. i ostatniego każdego miesiąca, jeżeli zaś na dnie te niedziela albo święto przypada, bezpośrednio poprzedzającego dnia powszedniego, a następnie po zaopatrzeniu podpisami urzędnika prowadzącego dziennik, kasyera i kontrolora urzędu depozytowego, przedłożyć przełożonemu urzędowi depozytowego, który po zrobieniu próby wyrwkowej odnośnie do kontowania (§ 105, ustęp 4) również podpisze go i aż do oddania departamentowi rachunkowemu wyższego sądu krajowego przechowywać go będzie pod zamknięciem.

Po każdym zamknięciu dziennika należy samemu sprawdzić kasę i to w dzienniku i liście

monet (§ 62, ustęp 4) uwidocznic; odnośne klauzule mają podpisać kasyer i kontrolor.

§ 17.

Polecenie sądów w sprawie odbioru i wydania depozytów, kwity stron i wszystkie inne dokumenty pokrywające pozycye odbioru i wydania, uważać należy jako załączniki dziennika depozytowego. Trzeba je oznaczyć artykułem dziennika do którego należą. Jeżeli kilka załączników należy do jednego artykułu dziennika, to się je zszywa razem.

Wyjątek stanowią te kupony i talony, które się wydaje bez obligacyi, do której należą. Potwierdzenia odbioru od takich kuponów i talonów należy po przedziurawieniu włożyć do fasykułu papierów wartościowych, w którym one były przechowane.

§ 18.

Dla kontroli, czy cywilno-sądowy urząd depozytowy we właściwym czasie odbiera zaawizowane przesyłki pocztowe, jakoteż gotówki podejmowane na podstawie przekazów pocztowych, przekazów płatniczych pocztowej kasy oszczędności i telegraficznych przekazów pocztowych, następnie dla kontroli zarachowania nadeszłych przesyłek wartościowych, prowadzić należy wspólny rejestr zapiszków według formularza IV. (rejestr odbioru z poczty); do tego przeznaczy przełożony urzędu depozytowego jednego z urzędników urzędu depozytowego pod nadzorem kontrolora urzędu depozytowego.

Formularz
IV

Osobny dziennik należytości sądowych, grzywien i dokumentów prawnych po myśli reskryptu ministerstwa sprawiedliwości z dnia 31. grudnia 1875, l. 16893, i z dnia 10. lutego 1876, l. 1159, ma się prowadzić dla przesyłek wartościowych, doręczanych cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu, przy których otwarciu się okaże, że nie podlegają urzędowej czynności depozytowej lub sierocej, tylko wprost mają być odstąpione sądowni. Liczba porządkowa, jaką otrzyma przesyłka wartościowa odstąpiona sądowni ma być wciągnięta do rejestru odbioru z poczty w kolumnie 8.

§ 19.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy winien prowadzić wspólnie dla wszystkich sądów rejestr co do wszystkich pocztą przezeń innym urzędom i władzom przesyłanych depozytów i majątków kas sierocych według formularza V. (rejestr wysyłek pocztą), przez co ma być należyta dostawa przesyłki kontrolowana.

Formularz
V.

§ 20.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy ma prowadzić rejestr co do depozytów i gotówek kas sierocych, wydanych stronom przez pocztę i w obrocie przekazowym pocztowej kasy oszczędności, według formularza VI. wspólnie dla wszystkich sądów, w celu kontroli nadawania na pocztę, jakoteż nadchodzących wyciągów kont czekowych.

Formularz VI.

W kolumnie 12 „uwaga“ wyszczególni urząd depozytowy należyłości za przechowanie (§ 86, ustęp 4), które sobie odciągnie a przy wydaniu przekazem pocztowym także opłatę pocztową (§ 81, ustęp 1).

Rejestr ten prowadzić ma urzędnik, któremu poruczono czynności likwidacyjne (§ 67). Sprawdzanie jego codzienne co do zgodności i dokładności wciągnięć należy do urzędnika prowadzącego dziennik.

§ 21.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy utrzymuje w ewidencji zlecenia sądowe dotyczące peryodycznych wydań gotówki przekazem pocztowym lub w obrocie przekazowym pocztowej kasy oszczędności albo peryodycznej wymiany kuponów odsetkowych i dywidendowych lub też peryodycznego podejmowania kapitału lub odsetek na książeczki kas oszczędności i inne książeczki wkładkowe, za pomocą rejestru — prowadzonego wspólnie dla wszystkich sądów według formularza VII. (terminarz peryodycznych czynności) — który założony należy od razu tak, by starczył na lat kilka.

Formularz VII.

Wspomniane czynności kasowe należy zawsze zaraz po otrzymaniu sądowego polecenia do tego rejestru wciągnąć i terminy, w których mają być przeprowadzone, w przeznaczonych do tego kolumnach odnośnych miesięcy zanotować.

Przez rewidowanie rejestru z miesiąca na miesiąc dopilnuje się terminu do przedsiębrania pojedynczych czynności we właściwym czasie.

§ 22.

Dla czynności obrotowych, których wykonanie polecają cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu sądy w jego siedzibie się znajdujące, należy prowadzić rejestr według formularza VIII. dla tych wszystkich sądów wspólnie.

Formularz VIII.

Dla przeglądu zaś tych czynności obrotowych, o których wykonanie upraszają cywilno-sądowy urząd depozytowy sądy z poza siedziby jego, jakoteż depozytów mających się wydać na prośbę zamiejscowych sądów komisyjnie, ma się prowadzić rejestr według formularza IX.

Formularz IX.

W kolumnie tych rejestrów przeznaczonej na uwagi należy uwidocznic wszelkie szczególniejsze

zajścia, któreby się przy dokonaniu czynności obrotowej wydarzyły.

§ 23.

Rejestr według formularza X. ma służyć dla ewidencji w tych wypadkach, w których cywilno-sądowy urząd depozytowy zarządza nabycie nowych arkuszy kuponowych do papierów wartościowych, znajdujących się w jego przechowaniu bez sądowego zlecenia i w których zarządza przepisanie, winkulowanie i dewinkulowanie państwowych papierów kredytowych. Rejestr zakłada się dla kilkuletniego użytku dla wszystkich sądów wspólnie.

Formularz X.

§ 24.

Dla zamówień i odbiorów odpisów deponowanych dokumentów i wyciągów z ksiąg depozytowych i z ksiąg kontowych kas sierocych należy prowadzić wspólnie dla wszystkich sądów zapiski (dziennik zamówień) według formularza XI. Zakłada się go dla kilkuletniego użytku, jednakowoż bieżące liczby mają się poczynać co roku od 1. Do tego dziennika zamówień wciąga się także odpisy i wyciągi, które na podstawie sądowego zlecenia mają być sporządzone.

Formularz XI.

§ 25.

Wszelkie przepisy i polecenia, które dotyczą manipulacji depozytowej i sieroco-urzędowej w ogólności, należy chronologicznie wpisać albo włożyć do księgi normalistów, którą zaopatrzyć należy indeksem alfabetycznie ułożonym.

III. O depozytach sądowych.

A. Ogólne postanowienia o depozytach.

§ 26.

Do deponowania w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym nadają się tylko: gotówka, obligi państwowe i inne znajdujące się w publicznym obiegu papiery wartościowe, książeczki kas oszczędności i inne książeczki wkładkowe, prywatne skrypta dłużne i inne do wartości pieniężnej odnoszące się dokumenty, kosztowności i inne złote i srebrne przedmioty.

§ 27.

Wkładki cywilno-sądowych depozytów odbywają się w następujący sposób:

1. przez oddanie przedmiotu depozytowego ze strony złoźyciela w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym z równoczesnem wniesieniem podania o przechowanie (prośba o przyjęcie depozytu, uwiadomienie o złożeniu) w tym urzędzie;

2. przez oddanie przedmiotu depozytowego ze strony złoźyciela w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym z powołaniem się na akt sądowy, równocześnie do urzędu nadchodzący, na którym się wkładka opiera (protokolarna prośba o pozwolenie deponowania, zawiadomienie urzędowe, przypomnienie urzędowe);

3. przez przesłanie przedmiotu depozytowego pocztą do sądu. Takie przesyłki pocztowe podpadają postanowieniom rozdziału III C.

4. przez przesłanie kwot pieniężnych do cywilno-sądowego urzędu depozytowego w obrocie przekazowym (czekowym) pocztowej kasy oszczędności.

Złożenie depozytu uważa się za uskutecznione we wszystkich razach — za późniejszym przyzwoleniem sądowym — z chwilą wejścia do cywilno-sądowego urzędu depozytowego.

B. Bezpośrednie deponowanie w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym.

§ 28.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy jest uprawniony do odbioru depozytów w imieniu tych sądów, dla których jest jako urząd pomocniczy ustanowiony i w tym celu obowiązany jest przyjąć każdy depozyt w dniach i godzinach, które mają być za pomocą obwieszczenia ogłoszone, jeżeli on się wogóle nadaje do sądowego deponowania i z nim wniesione zostanie podanie o przechowanie, ułożone według przepisu (§§ 29 i 30), a adresowane do sądu, przełożonego cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu, względnie, jeżeli doręczoną zostanie prośba o przyjęcie depozytu w myśl §u 27, l. 2.

W nagłych wypadkach jednak należy przyjmować depozyty także w innych dniach, niż te, które w tym celu są wyznaczone, depozyty zaś przez sąd składane nawet poza godzinami kasowymi, o ile ogólne urzędowe godziny urzędu depozytowego nie upłynęły. Jeżeli deponowanie takie ma się odbyć poza godzinami kasowymi, winien o tem sąd zawiadomić urząd depozytowy podczas godzin kasowych.

Postanowienia te nie naruszają w niczem przywołanego sądowi uprawnienia do rozstrzygania o dopuszczalności depozytu, przyjętego przez urząd depozytowy.

§ 29.

Każda prośba o przyjęcie depozytu musi być wystosowaną do sądu, któremu ma przysługiwać prawo rozporządzania depozytem i zawierać nazwisko, stan (zatrudnienie) i miejsce zamieszkania złoźyciela, dokładne oznaczenie przedmiotu, który się ma deponować i cel, w którym się deponuje.

Dalej ma się podać, czy depozyt składa się do nowej masy depozytowej, lub też czy do której z już istniejących należy.

Jeżeli dla jakiej masy w głównej księdze depozytowej jest już konto otwarte, natenczas ważne jest ono dla wszystkich następnych dotyczących tej masy depozytów i nie należy tworzyć dla dalszych złożzeń nowych mas na osobnych kontach.

Prośbę o przyjęcie depozytu wnosi się z wyjątkiem wypadków §u 27, l. 2, w potrójnem wygotowaniu albo w jednym wygotowaniu z dwoma napisami, zawierającemi istotną treść podania.

§ 30.

Oznaczenie przedmiotów, które ma się deponować, odbywa się w następujący sposób:

Przy parcyalnych przekazach hipotecznych (zapisach salinarnych) należy podać kwotę, datę wystawienia, stopę procentową i termin płatności.

Przy obligacjach państwowych i innych w publicznym obiegu się znajdujących papierach wartościowych ma się wymienić: rodzaj, stopę procentową, seryę, numer, datę wystawienia, nazwisko, na które one ewentualnie opiewają, kwotę wartości nominalnej, liczbę przylegających kuponów z podaniem dnia zapadłości pierwszego i ostatniego kuponu, jakoteż talonów.

Przy prywatnych dokumentach podać trzeba: rodzaj dokumentu, datę wystawienia, nazwisko wystawiciela, wartość, stopę procentową, a przy książeczkach kas oszczędności i innych zresztą książeczkach wkładkowych datę ostatniego saldo i wogóle takie szczegóły, które służą do dokładnego oznaczenia dokumentu i do odróżnienia od innych dokumentów podobnego rodzaju.

Jeżeli dokument ma załączniki, natenczas należy je oznaczyć bardzo krótko co do liczby i jakości w sposób wyżej wzmiankowany.

Kosztowności i inne złote i srebrne przedmioty, jakoteż handlowe monety, zagraniczne monety i pieniądze należy opisać co do liczby i rodzaju, względnie materiału, kształtu i innych znamion i szczególnych własności. O ile wartość ich ma się podać w prośbie o przyjęcie depozytu, postanawia § 32.

§ 31.

Prośbę o przyjęcie depozytu w przypadkach §u 27, l. 1, ma złoźyciel wręczyć przełożonemu urzędowi depozytowemu, który ją sprawdzi pod względem przedmiotu, który się ma deponować i pod względem zupełności podania.

W razie, jeżeli przełożony urzędowi depozytowemu nie ma żadnych skrupułów co do przyjęcia depozytu, wciąga go do księgi depozytowej i na zewnętrznej stronie wszystkich wygotowań podania, względnie ich napisów wypisze czerwonym atramentem

liczbę depozytową, następnie czarnym atramentem datę złożenia. Przy istniejących już masach należy dopisać także oznaczenie masy (numer przechowania, tom i folio księgi głównej).

Liczba depozytowa stanowi z poprzedzającymi ją głoskami l. d. zarazem depozytową liczbę czynności aktu.

Gdyby zaś przełożony urzędu depozytowego uznał, że wniesiony depozyt nie nadaje się do przyjęcia, natenczas ma odmówienie przyjęcia oznajmić stronie pisemnie na rubrum jednego egzemplarza prośby o przechowanie z krótkim podaniem powodów. Stronie wolno natychmiast wnieść ustne zażalenie do prezydenta sądu krajowego, który po przedsięwziętem zbadaniu albo dopisze zlecenie do przyjęcia depozytu lub też potwierdzenie odmowy. Prowizoryczne polecenie prezydenta sądu krajowego przyjęcia depozytu nie uprzedza jednakowoż ostatecznego załatwienia podania o przechowanie.

Podobnie postępuje się przy depozytach, które urząd depozytowy otrzymuje według §u 27, l. 2, jednakże z pominięciem przytem wzmiankowanego w ustępie 1 badania depozytu przez przełożonego urzędu depozytowego.

§ 32.

Depozyt oddaje się do rąk kasyera urzędu depozytowego w obecności kontrolora urzędu depozytowego.

Ci dwaj urzędnicy mają porównać dokładnie depozyt z treścią prośby o przyjęcie depozytu.

Gdyby się przytem jaka niezgodność okazała, natenczas należy przedsięwziąć odpowiednie sprostowanie zapomocą osobnej uwagi na końcu podania i uwagę tę dać podpisać oddawcy. Gdyby w podaniu były ważne poprawki, natenczas ma oddawca na każdy sposób okoliczność tę w dodatkowej uwadze na końcu podania osobno potwierdzić.

Odebrane gotówką pieniądze należy wpisać do podręcznej księgi kasowej (zapiski w pojedynczej formie na dokonane odbiory i wydania w gotówce), którą prowadzić ma kasyer urzędu depozytowego.

Kosztowności i inne złote i srebrne przedmioty należy w tym wypadku, jeżeli wartość ich nie jest już znana z poprzednich rozpraw, o ile możności w obecności strony, poddać ocenieniu przez sądownie zaprzysiężonych rzeczoznawców, nadto cenne klejnoty jeszcze za pośrednictwem sądownie zaprzysiężonego taksatora kosztowności bliżej opisać, w którym to celu winna strona deponując kosztowności przyjść z taksatorem.

Taksatorowie mają podpisać wartość przez nich stwierdzoną we wszystkich wygotowaniach prośby o przyjęcie depozytu.

Jeżeli kosztowności deponuje na podstawie sądownego polecenia urzędnik sądowy, natenczas ma tenże ocenienie to i bliższy opis w prośbie o przyjęcie depozytu uwidocznić i dać ją do podpisania sądowo-zaprzysiężonemu taksatorowi, który był przytem czynny. W wypadku tym należy zaniechać powtórnego ocenienia ze strony urzędu depozytowego.

Kosztowności należy w obecności strony w dobrze zamkniętych pakietach lub też innych opakowaniach urzędową pieczęcią cywilno-sądowego urzędu depozytowego opieczętować.

Przy większej ilości kosztowności pewnej masy ma interweniować także urzędnik sądu krajowego, którego prezydent sądu krajowego stale do tego przeznaczy; w obecności jego należy kosztowności komisyjnie opakować i pieczęciami urzędowymi urzędu depozytowego i sądu krajowego zaopatrzyć.

Co się tyczy ocenienia kosztowności, które się deponuje sądownie w postępowaniu egzekucyjnym i konkursowem, mają zastosowanie postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 9. marca 1900, Dz. u. p. Nr. 48.

§ 33.

Równocześnie z przyjęciem depozytu zarządza się wciągnięcie jego do dziennika depozytowego.

Po zaciągnięciu do dziennika należy artykuł tegoż umieścić na wszystkich wygotowaniach i napisach prośby o przyjęcie depozytu obok tamże już wpiętej napisanej liczby depozytowej.

§ 34.

Przyjęcie depozytu należy uwidocznić na wszystkich wygotowaniach i rubrykach prośby o przyjęcie depozytu zapomocą podpisów obu przyjmujących urzędników (kasyera i kontrolora), poniżej dat depozytu tamże umieszczonych (liczba depozytu, dzień złożenia, artykuł dziennika). Nadto przy depozytach, składanych na nowe masy winno się dopisać numer przechowania masy, jakoteż tom i folio księgi głównej. Wyciśnięcie pieczęci urzędowej zbyteczne.

Na skutecznie złożenie otrzyma oddawca, jeżeli się osobiście stawi, potwierdzenie wolne od stempla, zaopatrzone podpisami obydwóch przyjmujących urzędników — które się wystawi na druku cywilno-sądowego urzędu depozytowego według formularza XII — a które ma zawierać Formularz XII. nazwisko, stan i miejsce zamieszkania złożyciela,

datę deponowania, artykuł dziennika i krótkie oznaczenie przedmiotu złożonego, jeżeli zaś oddawcą i złożycielem są dwie różne osoby, także adres oddawcy; na potwierdzeniu wycisnąć należy pieczęć urzędową.

Strona może zażądać, by dodatkowo za ściągnięciem tego kwitu odbiór został potwierdzony na doręczonej jej rezolucyi depozytowej (§ 35, ustęp 1).

Druki dla potwierdzeń złożenia ma przechowywać pod zamknięciem kontrolor urzędu depozytowego. Prowadzi on ich rachunek, zamykany przy rewizjach, skontrach i oddaniach.

§ 35.

Prośbę o przyjęcie depozytu należy z pośpiechem, najpóźniej jednak bezpośrednio następnego dnia zapomocą książki dostawy w krótkiej drodze odesłać do bióra podawczego sądu, który na to wyda dodatkowe zlecenie przechowania albo stosownie do okoliczności inaczej rozporządzi, a na każdy sposób złożyciela o załatwieniu zawiadomi.

Jeżeli sąd uzna za stosowne depozytu nie aprobować, natenczas ma równocześnie nakazać złożycielowi, by złożony przedmiot w ciągu odpowiednio wyznaczonego mu terminu w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym sobie odebrał, gdyż w przeciwnym razie zostanie przedmiot złożycielowi na niebezpieczeństwo i koszt jego pocztą zwrócony.

Sądowe załatwienie należy cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu doręczyć na każdy wypadek najpóźniej trzeciego dnia po upływie do sądu prośby o przyjęcie depozytu. Rezolucya, w której odmawiając aprobaty dla depozytu wyznacza się złożycielowi termin do zabrania sobie przedmiotu złożonego, stanowi dla urzędu depozytowego polecenie wydania depozytu, do ewentualnego jednak uskuteczenia zwrotu przedmiotu pocztą przez urząd depozytowy, zasięgnąć należy jeszcze osobnej, pisemnej wskazówki sądu.

Przełożony urzędu depozytowego zaciągnie w księdze depozytowej (kolumna 14 i 15) rezolucyę sądową, nadeszłą do urzędu depozytowego; uważać ją należy za załącznik dziennika.

Oryginał prośby o przyjęcie depozytu (pierwsze wygotowanie) zostaje w sądzie.

§ 36.

Obligę państwowe, opiewające na nazwisko pewnych osób, należy wciągać przy ich deponowaniu do wykazu ułożonego według formularza XIII. Skoro sąd w tym wykazie wypełni przeznaczoną na

ten cel kolumnę G przez wpisanie nazwiska tej osoby, która jest uprawniona do podejmowania odsetków i zaopatry go podpisem urzędowym, przesłać urząd depozytowy wykaz ten w dwóch egzemplarzach kasie długów państwowych we Wiedniu.

Kasa długów państwowych winna w księgach likwidacyjnych, które prowadzi, poczynić odpowiednie notatki, ustalić czas, od którego począwszy mają być pobierane odsetki, wypełnić odnośną kolumnę (5) w obydwóch egzemplarzach a następnie przesłać je zawodowo-rachunkowemu departamentowi I c. k. Ministerstwa skarbu.

Ten ostatni po dokonaniem zanotowaniu jeden egzemplarz wykazu zatrzyma a drugi egzemplarz, klauzulą zaopatrzony, przesłać w drodze urzędu odsetki likwidującego (departamentu rachunkowego krajowej władzy skarbowej [głównego] urzędu podatkowego) urzędowi depozytowemu.

O zmianach, które zajdą co do osoby tego, który został uprawniony do podejmowania odsetek, ma sąd zawiadomić cywilno-sądowy urząd depozytowy i kasę długów państwowych, która znowu zarządzi, co należy celem zawiadomienia departamentu zawodowo-rachunkowego I c. k. Ministerstwa skarbu i urzędu likwidującego odsetki.

§ 37.

W lokalach urzędowych sądów i cywilno-sądowego urzędu depozytowego, należy w miejscu w oczy wpadającym przybić w sposób w oczy wpadający drukowane obwieszczenie, w którym zwrócić należy uwagę stron na przepis, że deponowanie przedmiotów, przeznaczonych do przechowania depozytowo-urzędowego lub w kasach sierocych nigdy się nie uskutecznia do rąk urzędnika sądowego i wymienić kasyera urzędu depozytowego jako tego urzędnika kasowego. do którego rąk ma się odbywać składanie depozytów i deponowań dla kas sierocych, jakoteż kontrolora urzędu depozytowego, który ma być przy tem obecny i zarazem podać także dnię i godziny urzędowe, przznaczone dla stron, w których się depozyty w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym przyjmuje i wydaje. Obwieszczenie powinno również zawierać pouczenie, że na złożony depozyt oddawca otrzymuje powierzenie na osobnym druku, zaopatrzone własnoręcznymi podpisami obydwóch odbierających urzędników i pieczęcią urzędową, od czego stanowią wyjątek tylko wkładki, które się potwierdza w stosownie do instrukcyi prowadzonych książeczkach wpisowach włożycieli kas sierocych i dłużników hipotecznych kas sierocych.

Obwieszczenie ma zawierać także własnoręczne podpisy obydwu do odbioru depozytów powołanych urzędników.

C. Postępowanie z zamkniętymi posyłkami wartościowymi, nadchodzącymi dla sądów i z posyłkami wartościowymi przekazanymi.

§ 38.

Wartościowe posyłki zamknięte, pocztą dla sądów nadesłane, jakoteż oznajmienia (listy przesyłkowe, awiza i recepty oddawcze) tego rodzaju posyłek wartościowych do sądów adresowanych a na poczcie się znajdujących, ma poczta wprost oddać cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu.

Tylko w przypadku, jeżeli posyłka jest oznaczona: „Księga pieniężna“ albo „W sprawach karnych“ lub też zaopatrzona uwagą: „Nie dla depozytowo-urzędowej lub sieroco-urzędowej czynności przeznaczone“, awizuje się ją i doręcza sądowi.

Powyższe postanowienia mają ważność i wtedy, gdy posyłka wartościowa dla sądu nadeszła adresowaną jest: do rąk naczelnika sądu.

Przy złożeniach depozytowo-urzędowych i sieroco-urzędowych przez pocztę winna strona wraz z przedmiotem wartościowym, który nada na pocztę, zapakować odnośną prośbę o przyjęcie depozytu w myśl § 29 albo ją osobno cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu przesłać, wyjąwszy ten wypadek, że odnośnie do depozytu, sąd wydał już urzędowi depozytowemu polecenie przyjęcia.

§ 39.

Jeżeli zamknięta posyłka wartościowa do sądu adresowana, zostanie doręczona cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu, natenczas mają obydwa do czynności kasowej powołani urzędnicy urzędu depozytowego (kasyer i kontrolor) najpierw się przekonać, czy się nie okaże jaka usterka ze względu na opakowanie i opieczętowanie posyłki. Jeżeli to jest posyłka wartościowa, nadana pod pocztowo-urzędową pieczęcią kontrolną (otwarta), należy ją natychmiast w obecności doręczającego sługi pocztowego otworzyć i zawartość jej sprawdzić.

Jeżeli dochodzenia te nie wykażą żadnej usterki, natenczas obydwa wspomniani urzędnicy urzędu depozytowego mają potwierdzić odbiór posyłki na recepty oddawczym z wyciśnięciem pieczęci, a recepty oddawczy zwrócić słudze pocztowemu.

Gdyby zaś zauważono jakie niedokładności, natenczas należy natychmiast o tem naczelnika sądu zawiadomić, a stwierdzoną niedokładność uwidocznić na opakowaniu posyłki, względnie na dokumencie przylegającym i posyłkę odesłać pocztowemu urzędowi oddawczemu do wdrożenia postępowania pocztowo-urzędowego. Przy dochodzeniu, które się następnie odbywa komisyjnie w urzędzie pocztowo-

wym, ma być obecnym jeden z obydwa kasowych urzędników depozytowego urzędu.

§ 40.

Oznajmienia (listy przesyłkowe, awiza i recepty oddawcze) posyłek wartościowych znajdujących się na poczcie a do sądu adresowanych, mają zawsze słudzy pocztowi doręczać.

Uskutecznione doręczenie mają obydwa urzędnicy urzędu depozytowego, którym poruczono czynność kasową, w obecności sługi pocztowego potwierdzić w książce dostawy awizów, którą ten z sobą przyniesie, a to w sposób podany w § 39, ustępie 2.

§ 41.

Każde, przyjęte w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym oznajmienie, przekaz pocztowy, przekaz płatniczy pocztowej kasy oszczędności i telegraficzny przekaz pocztowy należy wciągnąć do rejestru odbioru z poczty prowadzonego po myśli §u 18.

Przesyłki wartościowe odbiera z poczty posłaniec cywilno-sądowego urzędu depozytowego. Jeżeli posyłka wartościowa wynosi więcej jak 3000 K, natenczas odebranie poruczyć należy urzędnikowi, któremu ma być dodany służący urzędu depozytowego.

Posłaniec ma oddać urzędowi pocztowemu podpisane przez obydwoch kasowych urzędników listy przesyłkowe, awiza i recepty oddawcze i przed odebraniem awizowanych posyłek wartościowych przedsięwziąć zarządzone w § 39, ustępie 1, sprawdzenie tychże w obecności urzędnika pocztowego, a gdyby się okazała niedokładność, spowodować wdrożenie postępowania pocztowo-urzędowego za odebraniem oznajmienia. Urząd depozytowy winien niezwłocznie zrobić o tem doniesienie przelożonemu właściwemu sądu.

§ 42.

Przed przyjęciem posyłek wartościowych do urzędowego przechowania winni zawsze obydwa urzędnicy cywilno-sądowego urzędu depozytowego, którym poruczono czynność kasową, stwierdzić zgodność przedmiotów z poczty przyniesionych z zapiskami rejestru dla odbioru z poczty, a następnie zawartość posyłek co do jej dokładności sprawdzić.

Jeżeli przy sprawdzaniu okaże się niezgodność otwartej posyłki, natenczas należy natychmiast zawiadomić o niej naczelnika sądu celem dalszego zarządzenia i uwidocznić ją na piśmie znajdującem się przy posyłce.

Posyłki pocztowe z kosztownościami może urząd depozytowy otwierać tylko w obecności sądowo zaprzysiężonego taksatora i postępuje się z nimi następnie pod względem opisanego i ocenienia jak z kosztownościami bezpośrednio deponowanymi w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym (§ 32).

§ 43.

Gdyby przy posyłce nie było żadnego zgodnego z przepisami pisma, natenczas należy przy przyjęciu wygotować krótkie przypomnienie urzędowe, do niego dołączyć zapisek albo inne pismo, jeżeli się ono znajduje przy posyłce i z tem przypomnieniem urzędowem postępować tak, jak z wnioskiem pismem; w razach wątpliwych jednakże należy zasięgnąć dalszego zarządzenia naczelnika sądu.

§ 44.

Co do zamkniętych posyłek wartościowych przez urząd depozytowy przyjętych, które się nadają do czynności depozytowo- lub sieroco-urzędowej, postąpi następnie urząd depozytowy po myśli postanowień rozdziału III B.

Jeżeli zaś po otwarciu posyłki urzędowi depozytowi doręczonej okaże się, że ona nie nadaje się do czynności depozytowo- lub sieroco-urzędowej, natenczas należy dotyczący przedmiot wartościowy zaciągnąć jedynie do prowadzonego w urzędzie depozytowym po myśli § 18, ustęp 2, osobnego „Dziennika dla należytości sądowych, grzywien i dokumentów prawnych“, a następnie wraz z należącym doń podaniem pisemnym i opakowaniem spiesznie, najpóźniej bezpośrednio następnego dnia odesłać sądowi, gdzie odbiór we wspomnianym dzienniku potwierdzi zależnie od jakości wypadku albo prowadzący księgę pieniężną albo urzędnik, któremu poruczono przechowanie i zarachowywanie urzędowych pauszaliów względnie pieniędzy kosztów karnych.

§ 45.

Jeżeli zamknięta posyłka wartościowa doręczona urzędowi depozytowemu jest adresowana do rąk naczelnika sądu, natenczas ma urząd depozytowy uwiadomić go o tem w krótkiej drodze. Od naczelnika sądu zależy, czy będzie osobiście obecnym przy otwarciu takiej posyłki lub się da zastąpić przez przeznaczonego do tego urzędnika sądowego i co zarządzi, by treść przedmiotu czynności tylko o tyle dostała się do wiadomości urzędu depozytowego, o ile to okaże się koniecznym do wykonania czynności depozytowo- lub sieroco-urzędowej.

§ 46.

Do odbioru zamkniętych przesyłek pieniężnych i w ogóle przesyłek wartościowych, które po myśli § 38, ustęp 2, mają być w sądzie oddane, mają zastosowanie przepisy § 68 instrukcji służbowej z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112.

§ 47.

Gdyby przeznaczona dla sądu zamknięta przesyłka wartościowa, której zawartość podana jest na opakowaniu, inną drogą jak przez pocztę, na przykład przez prywatnego posłańca, dostawiona została, należy postąpić analogicznie w myśl powyższych postanowień, które dotyczą zamkniętych przesyłek wartościowych, pocztą wpływających.

Oddawcę przesyłki należy wezwać, by był obecnym przy otwarciu tejże i zbadaniu jej zawartości, względnie, by się w tym celu udał do cywilno-sądowego urzędu depozytowego; gdyby się oddawca wzbraniał to uczynić, należy okoliczność tę na dotyczącym akcie uwidocznić.

§ 48.

Nadeszłe do urzędu pocztowego przekazy pocztowe dla sądu, tudzież do sądu adresowane przekazy płatnicze pocztowej kasy oszczędności, jakoteż telegraficzne przekazy pocztowe, należy zawsze sądowi doręczać.

§ 49.

Jeżeli z dat na kuponie się znajdujących lub też z bliższych okoliczności, skąd inąd znanych sądowi, odnośnie do celu przekazu pocztowego lub przekazu płatniczego pocztowej kasy oszczędności wyraźnie wypływa, że przekazana kwota pieniężna nie ma podlegać czynności depozytowej lub sieroczej, natenczas przysługuje podjęcie przekazanej kwoty w urzędzie pocztowym sądowi. Przytem należy postępować w myśl przepisu § 68 instrukcji służbowej z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112.

§ 50.

Gdyby jednak przekazana kwota stanowiła przedmiot czynności depozytowo- lub sieroco-urzędowej, natenczas odbiór przekazu pocztowego albo przekazu płatniczego pocztowej kasy oszczędności uskutecznia zawsze prowadzący księgę pieniężną, który odbiór potwierdzić ma na receptysie oddawczym z wyciśnięciem pieczęci sądowej.

Odebrany przekaz wraz z umyślnie wygotowanym krótkim przypomnieniem urzędowem i z do-

łączeniem odciętego kuponu, należy następnie za pomocą księgi depozytowo-podawczej (§ 59) przesłać cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu.

Urząd depozytowy jest obowiązany podjąć przekazaną kwotę na poczcie (§ 41, ustęp 2). Odbiór przekazanej kwoty potwierdzić mają na odwrotnej stronie przekazu pocztowego albo przekazu płatniczego pocztowej kasy oszczędności obydwa urzędnicy urzędu depozytowego, którym poruczono czynność kasową, z wyciśnięciem pieczęci urzędowej.

Do dalszego postępowania z przypomnieniem urzędowem i pobraną posyłką pieniężną mają następnie odnośne postanowienia rozdziału III B odpowiednie zastosowanie.

§ 51.

Do sądu adresowane telegraficzne przekazy pocztowe należy doręczać naczelnikowi sądu, który obiór telegramu przekazowego potwierdzić ma na recepisie oddawczym.

Jeżeli posyłka pieniężna nie ma być przedmiotem czynności depozytowo- albo sieroco-urzędowej, natenczas naczelnik sądu poleci podjąć ją na poczcie za zwrotem pokwitowanego przezeń i pieczęcią sądową zaopatrzonego telegramu. Załączony do telegramu kupon zostaje w sądzie.

Następnie należy bezzwłocznie oddać posyłkę pieniężną, zależnie od jakości, albo prowadzącemu księgę pieniężną lub też urzędnikowi, któremu poruczono przechowywanie i zarachowywanie pauszaliów urzędowych względnie pieniędzy kosztów karnych.

Jeżeli jednak telegraficznie przekazana kwota ma stanowić przedmiot czynności depozytowo- lub sieroco-urzędowej, natenczas należy postępować analogicznie jak przy zwykłych przekazach pocztowych (§ 50).

Co się tyczy dalszego postępowania z kuponem, ewentualnie z przypomnieniem urzędowem i odebraną posyłką pieniężną mają odpowiednie zastosowanie odnośne postanowienia rozdziału III B.

Doręczanie sądowi telegraficznych przekazów pocztowych nie jest ograniczone do godzin urzędowych sądu. Kwotę przekazaną przekazem, doręczonym po za godzinami urzędowemi, należy podjąć w najbliższych następnych godzinach urzędowych.

§ 52.

Tych funkcyjaryuszy sądowych i cywilno-sądowego urzędu depozytowego, którzy są przeznaczeni do odbioru i podejmowania nadsyłanych

pocztą dla sądów posyłek wartościowych i oznajmień, musi zawsze prezydent sądu krajowego wczas pocztowemu urzędowi oddawczemu wymienić. Dotyczące uwiadomienie, zaopatrzone przez prezydenta sądu krajowego pieczęcią urzędową, mają funkcyjaryusze, którzy są powołani do ważnego pokwitowania odbioru posyłek (oznajmień), własnoręcznie podpisać; nadto należy wycisnąć pieczęć cywilno-sądowego urzędu depozytowego.

§ 53.

Gdyby po otwarciu nadesłanej do sądu posyłki zamkniętej znalazł się w teje przedmiot wartościowy, bez wzmianki o tem na opakowaniu, natenczas ma urzędnik biura podawczego najpierw zaopatrzyć wniesienie uwagą wpływu.

Jeżeli znaleziona rzecz wartościowa nie ma być poddana czynności depozytowo- albo sieroco-urzędowej, natenczas ma ją urzędnik biura podawczego niezwłocznie, zależnie od jakości, prowadzącemu księgę pieniężną albo innemu urzędnikowi, powołanemu do przechowywania i zarachowywania takich rzeczy wartościowych, za potwierdzeniem odbioru na dotyczącym dokumencie oddać. W przeciwnym razie należy przedmiot wartościowy odesłać cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu.

W razach wątpliwych winien urzędnik biura podawczego zasięgnąć wskazówki naczelnika sądu.

D. Składanie depozytów w przekazowym obrocie pocztowej kasy oszczędności.

§ 54.

Deponowanie gotówek w przekazowym (czekowym) obrocie pocztowej kasy oszczędności (§ 27, I. 4) jest w ten sposób dopuszczalne, że strona albo gotówkę złoży w kasie pocztowej kasy oszczędności we Wiedniu albo w którymkolwiek urzędzie pocztowym (składnicy) królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na konto czekowe cywilno-sądowego urzędu depozytowego, albo też, jeżeli strona sama posiada czekowe konto w pocztowej kasie oszczędności, kwotę ze swego konta na konto czekowe cywilno-sądowego urzędu depozytowego przekaże.

Do każdej takiej wkładki albo przekazania należy używać rewersu wpłaty, wydanego umyślnie dla wpłat dla urzędów podatkowych, kas skarbowych, cywilno-sądowych urzędów depozytowych itd., który otrzymać można we wszystkich miejscach sprzedaży znaczków pocztowych, w cenie 7 h.

Za pomocą takiego rewera wpłaty można złożyć kwotę w dowolnej wysokości. Rewers ten należy — by mógł być do skutecznienia przyjęty — wypełnić odpowiednio do druków w ten sposób, by kwota, którą się składa, była tak na recepisie odbiorczym jak i na rewersie książkowym i na kwicie złożenia (na przedniej stronie) podana w cyfrach, a na recepisie odbiorczym także i słowami, następnie, by dokładnie wymieniona była nazwa cywilno-sądowego urzędu depozytowego, na którego konto czekowe wkładkę się składa, jakoteż kraj koronny, w którym się urząd depozytowy znajduje — druk „(Główny) urząd podatkowy“ przekreśla się równocześnie — nadto, by w „kwicie złożenia“ imię i nazwisko złożyciela, stan (zatrudnienie i miejsce zamieszkania z dokładnym adresem mieszkania jak najwyraźniej było podane, dalej by (na odwrotnej stronie „kwitu złożenia“) rodzaj wkładki (depozyt, pieniądze kas sierocych), nazwa sądu przynależnego i bliższe podanie powodu i celu wkładki były uwidocznione; przedewszystkiem, jeżeli się złożenie odnosi do sądowego zarządzenia, należy także umieścić odnośną sądową liczbę czynności, ewentualnie powołać się na podanie w tym względzie przesłane cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu. Złożyciel obowiązany jest także kartę korespondencyjną, która dołączona jest do rewera wpłaty zaopatrzyć już z góry dokładnym swoim adresem.

Gdy złożenie ma się skutecznić w drodze przekazania kwoty z konta czekowego złożyciela na konto czekowe cywilno-sądowego urzędu depozytowego, natenczas winna strona wraz z rewersem wpłaty, wygotowanym w myśl zarządzenia w poprzedzającym ustępie zawartego, przesłać zarazem i czek w myśl przepisów wygotowany, opiewający na tę samą kwotę, z uwagą umieszczoną w wolnym miejscu między przekazaną kwotą a podpisem wystawiającego: „Wpis na dobro konta c. k. cywilno-sądowego urzędu depozytowego we Lwowie w Galicyi“ w kowercie czekowej pocztowej kasie oszczędności we Wiedniu.

Czeków przekazowych, do których nie jest załączony przepisowo wypełniony rewers wpłaty, pocztowa kasa oszczędności nie przyjmuje. Czeki właścicieli kont mogą być tylko wtedy uwzględnione, jeżeli majątek po odliczeniu zakładowej wkładki wystarcza jeszcze do zupełnego pokrycia przekazanej kwoty.

§ 55.

Na każdą wkładkę, uiszczoną w sposób w § 54 wzmiankowany, przesyła pocztowa kasa oszczędności natychmiast po jej zaksiążkowaniu na konto czekowe cywilno-sądowego urzędu depozytowego, temu ostatniemu wyciąg kontowy z dołączeniem „kwitu złożenia“.

Odbiór wyciągów kontowych i kwitów złożenia, które nadchodzą do cywilno-sądowego urzędu depozytowego mają przełożony i kontrolor urzędu depozytowego na pocztowym recepisie oddawczym z wyciśnięciem pieczęci urzędowej potwierdzić, a recepis oddawczy służyć pocztowemu zwrócić.

Wyciąg kontowy należy natychmiast pod względem cyfrowej zgodności przez porównanie z ostatnim za zgodny uznanym wyciągiem kontowym i z załączonym „kwitem złożenia“ sprawdzić. Gdyby się przytem jaki błąd okazał, należy bezzwłocznie, ewentualnie telegraficznie znieść się z pocztową kasą oszczędności celem wyjaśnienia go.

Po skutecznionem zbadaniu należy daty wyciągu kontowego uznane za słuszne albo po reklamacji sprostowane zaciągnąć do „Dziennika obrotu przekazowego“.

Dziennik ten ma urząd depozytowy prowadzić według formularza A rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. października 1897, Dz. rozp. m. spr. Nr. 41, w sposób tamże przepisany. Ponieważ jednak między dziennikiem a sądową księgą pieniężną związku żadnego niema, nie należy w kolumnie 2 dziennika wciągać numerów pozycji księgi pieniężnej, tylko użyć tej kolumny do powołania numerów pozycji dziennika kontów czekowych, które zostają w związku z pojedynczemi złożeniami i wyjęciami, w ten sposób, że przy każdym złożeniu należy notować numer pozycji odpowiadającego mu wyjęcia i na odwrot. Kolumnę 2 należy przeto zaopatrzyć napisem „Powołanie na odnośne numeru pozycji“.

Koszta pocztowej kasy oszczędności (§§ 56 i 81) zarachowuje się: jeżeli strona składa, na tej poczcie, która skuteczną wkładkę strony zapisała (ustęp 4 tego paragrafu), w razie zaś depozytowego wydania, na tej poczcie, która dokonane wyjęcie z konta czekowego uwidacznia.

Jeżeli wkładka złożona przez stronę została zrealizowaną przez przeniesienie do kasy urzędu depozytowego, natenczas należy obydwa numera pozycji w związku ze sobą zostające (złożenie i wyjęcie) kolorowym ołówkiem zakreślić. Tego samego należy przestrzegać przy realizowaniu wydania z depozytu przez przekazanie stronie kwoty, którą urząd depozytowy do pocztowej kasy oszczędności włożył.

§ 56.

Po wciągnięciu wkładki do dziennika kontów czekowych (§ 55, ustęp 4) należy bezzwłocznie spowodować wypłatę wkładki gotówką cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu w ten sposób, że powołani do tego urzędnicy urzędu depozytowego wystawią czek, który się poszle w kowercie czekowej pocztowej kasie oszczędności we Wiedniu.

Blankiet czekowy należy po myśli „pouczenia“, które urząd depozytowy jako właściciel konta czekowego otrzyma od pocztowej kasy oszczędności, wypełnić odpowiednio do druków dokładnie i wyraźnie, tak że czek ma zawierać: miejsce, dzień miesiąca i rok wystawienia, kwotę, która ma być wypłacona w walucie koronowej cyframi i głoskami, podpisy wystawiających, następnie w wolnym miejscu między przekazaną kwotą a podpisami wystawiających uwagę „Do wypłaty gotówką cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu we Lwowie“.

Wydatki na pocztową kasę oszczędności urosłe cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu przez wpłatę i przesłanie mu pieniędzy:

za czek 2 h,

należność manipulacyjna za wpis na dobro i ciężar na koncie czekowym urzędu depozytowego po 4 h,
ponosi złościciel.

Tylko resztę, pozostającą po pokryciu tych wydatków, uważa się za kwotę przeznaczoną do czynności depozytowo-urzędowej (albo sieroco-urzędowej). Koszta przeto (10 h) winien urząd depozytowy przy wystawianiu czeku od wpłaconej kwoty odciągnąć, tak, że czek ma tylko na resztę opiewać. By cywilno-sądowy urząd depozytowy pewną sumę dostał, musi strona wkładkę, względnie przekazanie skutecznić w kwocie zwiększonej o wydatki na pocztową kasę oszczędności.

Sumę przekazaną czekiem należy zgodnie z przepisami zestawzić z liczb kontrolnych przy blankiecie czekowym się znajdujących.

W pozostałym kuponie czekowym należy dla uzyskania dokładnego przeglądu zarządzonych wypłat z należności, daty wygotowawczego czeku w sposób drukiem wskazany i cel przekazu odpowiednio uwidocznić, np.: „do wpłaty gotówką do masy depozytowej N. N.“.

§ 57.

Pocztowa kasa oszczędności przesła natychmiast po otrzymaniu czeku cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu przekaz płatniczy, na podstawie którego nastąpi wypłata przekazanej kwoty gotówką Urzędowi depozytowemu w urzędzie pocztowym we Lwowie.

Co się tyczy doręczenia przekazów płatniczych cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu i podjęcia przekazanej kwoty na poczcie odsyła się do postanowień §§ 55, ustęp 2 i 50, ustęp 3, co się zaś tyczy dalszego postępowania, do odnośnych postanowień rozdziału III B z tą uwagą, że przekaz płatniczy doręczony cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu należy natychmiast sprawdzić pod względem dokładności jego także z pomocą należącego do dotyczącego czeku kuponu, pozostałego w książeczce czekowej.

Po dokonaniem zarachowaniu depozytowo-urzędowym (sieroco-urzędowym) przyjęcia złożenia, należy wystawić na karcie korespondencyjnej przylegającej do „kwitu złożenia“ urzędowe potwierdzenie dokonanego zarachowania i tak wygotowaną kartkę korespondencyjną o ile możliwości jeszcze w dniu zarachowania, najpóźniej jednak bezpośrednio następnego dnia poczcie do przesłania oddać.

§ 58.

Na skuteczną wypłatę gotówką, przesyła pocztowa kasa oszczędności — natychmiast po odpisaniu wpłaconej kwoty na koncie czekowym cywilno-sądowego urzędu depozytowego — temuz wyciąg konta czekowego, którego zgodność należy sprawdzić, porównując go z ostatnim uznanym wyciągiem kontowym i z kuponem czekowym książeczki czekowej.

Dokonane zrealizowanie uwidoczni się przytem na kuponie czekowym w sposób łatwo wpadający w oczy, np.: „zrealizowano $\frac{16}{9}$ 05“.

Na podstawie uznanego albo po reklamacji sprostowanego wyciągu kontowego wciąga się następnie dokonane wyjęcie pieniędzy w dzienniku dla obrotu przekazowego.

Załatwione wyciągi kontów czekowych tak dla wkładki (§ 55), jak dla wyjęcia (ustęp 1 tego paragrafu) przechowuje się wspólnie w chronologicznym porządku pod wspólnym zanknięciem.

Wraz ze złożeniem depozytu gotówką w obrocie przekazowym pocztowej kasy oszczędności winna strona także odnośną prośbę o przyjęcie depozytu przesać po myśli § 29 cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu, wyjąwszy ten wypadek, że sąd już wydał urzędowi depozytowemu zlecenie przyjęcia depozytu.

E. Prowadzenie ksiąg depozytowo-podawczych.

§ 59.

Każdy sąd winien prowadzić księgę depozytowo-podawczą według formularza XIV. dla wszystkich prośb o przyjęcie depozytu wpływających do sądu z cywilno-sądowego urzędu depozytowego z jednej strony, z drugiej strony zaś dla wszystkich aktów z dołączeniem pieniędzy lub pieniężnej wartości, które sąd cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu odsyła, jakoteż dla wszystkich tam podawanych przekazów pocztowych, przekazów płatniczych pocztowej kasy oszczędności i telegraficznych przekazów pocztowych. Sprawozdań urzędu depozytowego o dokonanych na zlecenie czynnościach obrotowych (§ 121) nie wpisuje się do tej księgi.

Formularz XIV.

W księdze depozytowo-podawczej ma cywilno-sądowy urząd depozytowy potwierdzić odbiór doręczonych mu aktów i depozytów przez obydwóch urzędników, którym poruczono czynność kasową (kasyera i kontrolora), przyczem pieczęci urzędowej się nie wyciska.

Gdy sąd otrzymuje prośby o przyjęcie depozytu z cywilno-sądowego urzędu depozytowego, bez względu na to czy prośby te wprost bezpośrednio temu ostatniemu oddano lub mu je pocztą przysłano, ma sąd kolumny 1 do 6 wypełnić.

Jeżeli przeciwnie sąd przesyła cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu akt, na którym się depozyt opiera (akt sądowy, przekaz pocztowy itp.) a szczególnie we wszystkich wypadkach §u 27, l. 2, gdzie przytem urząd depozytowy także depozyt otrzymuje, ma sąd wypełnić kolumny 1 do 4, urząd depozytowy zaś kolumny 7 do 9, podczas gdy kolumny 5 i 6 pozostaną próżne. Przy przekazach pocztowych i przekazach pocztowej kasy oszczędności należy artykuł dziennika umieścić w kolumnie 8 dopiero po nadesłaniu kwoty pieniężnej i to przy najbliższej sposobności.

W kolumnie 3 podaje się sądową liczbę czynności, jeżeli ona przy wciągnięciu jest wiadoma.

IV. Przechowywanie depozytów.

§ 60.

Depozyty cywilno-sądowe należy przechowywać w mocnych potrójnym zamkiem zaopatrzonych żelaznych kasach albo szafach, do których klucze mają: kasyer urzędu depozytowego i kontrolor urzędu depozytowego, dla każdego sądu oddzielnie.

Przedmioty depozytowe, przyjęte przez urząd depozytowy — z wyjątkiem gotówki, z którą po myśli §u 62 postępować należy — umieszcza się bezzwłocznie po dokonaniem wpisaniu do dziennika w przeznaczonym do przechowania schowku.

§ 61.

Publiczne obligacje należące do masy depozytowej i inne na pieniądze wymienne papiery wartościowe należy przechowywać w osobnej osłonie.

Taksamo prywatne obligi i inne dokumenty (kolumna 10 depozytowej księgi głównej, formularz XV.).

Na każdej osłonie umieści się zewnątrz nazwę masy, numer przechowania, a po skutecznym zakontowaniu depozytu także tom i folio księgi głównej. Pakiety tych samych kategorii depozytów składa się wspólnie w arytmetycznym kolejnym porządku numerów przechowania.

Wspólnie także należy przechowywać książeczki kas oszczędności i inne książeczki wkładkowe

w kolejnym porządku numerów przechowania. Każdą książeczkę wkładkową oznaczy się na nalepionej zewnątrz kartce nazwą masy, numerem przechowania, następnie tomem i folio księgi głównej.

Opieczętowane kosztowności pojedynczych mas winno się przechowywać oddzielnie od powyżej wzmiankowanych depozytów, i to o ile możliwości uporządkowane kolejno według numerów przechowania. Pakiety oznacza się w sposób w ustępie 3 podany.

Prowadzenie indeksu kosztowności ułatwia odnalezienie kosztowności w miejscu ich przechowania. Indeks kosztowności winien być prowadzony dla każdego sądu oddzielnie i w kolejnym porządku artykułów dziennika odnośnych depozytów i ma zawierać kolumny: 1. artykuł dziennika odbioru, 2. nazwę masy depozytowej, 3. przechowano w szafie i przedziale, jakoteż 4. kolumnę na uwagi. Pojedyncze pozycje należy, gdy kosztowności przyjęte pod dotyczącym artykułem dziennika w całości znowu wydane zostaną, przekreślać czerwonym atramentem.

§ 62.

Gotówkę, o ile jej nie stanowią złote monety krajowe in natura złożone lub o ile nadto sąd umyślnie jej nie przeznaczy do oddzielnego przechowania, należy w głównej kasie wspólnie bez względu na przynależność do masy, jednakowoż według rozmaitych gatunków posortowaną — przechować.

Parcyalne przekazy hipoteczne (zapisy salinarne) należy dla każdej masy do osobnej osłony włożyć (§ 61, ustęp 3).

Do codziennego użytku można zostawić w kasie podręcznej kasyera urzędu depozytowego gotówkę aż do 10.000 K.

Dla przeglądu każdorazowo przechowanych gatunków pieniędzy winien kasyer urzędu depozytowego prowadzić dla gotówki znajdującej się w przechowania listę monet w ten sposób kolejnie bieżącą, by każde zdeponowanie i wyjęcie według pojedynczych gatunków było zanotowane.

Po stwierdzeniu sumy pieniędzy, które z dziennem zamknięciem przechodzą do głównej kasy, winien kontrolor urzędu depozytowego zgodność wciągniętych do listy monet pieniędzy sprawdzić i dokonane sprawdzenie podpisem swoim potwierdzić.

Następnie składa się tak pieniądze, jak i listę monet do głównej kasy.

§ 63.

Jeżeli w czasie trwania stanu przechowania zostanie depozyt z miejsca przechowania kasy w celu manipulacyjnym wyjęty, natenczas mają

ohydwać urzędnicy, którym poruczono czynność kasową, obowiązek czuwać, by przy manipulacji z depozytem żadnego nadużycia nie było, a przy ponownem złożeniu depozytu przekonać się o jego należytem stanie, przedewszystkiem zaś czy przy papierach wartościowych kupony w zgodnej liczbie przylegają, a przy książeczkach wkładkowych dobro w należytej wysokości jest wykazane.

V. Wydawanie depozytów.

A. Ogólne postanowienia o wydawaniu.

§ 64.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy może wydawać depozyty — z wyjątkami w tej instrukcji wyraźnie określonymi — tylko na mocy pisemnego zarządzenia właściwego sądu.

Podania o wydanie depozytów należy wносить do właściwego sądu w potrójnem wygotowaniu albo w jednym wygotowaniu z dwoma, istotną treść podania zawierającymi rubrykami.

W pozwoleniu sądowym na wydanie depozytu należy przedmiot, który ma być wydany, jakoteż masę depozytową, w której leży i osobę, której ma być wydany z wyraźnem podaniem adresu dokładnie oznaczyć.

Jeżeli wydanie nie do rąk samego uprawnionego do odbioru, tylko do rąk zastępcy jego ma mieć miejsce, natenczas jest rzeczą sądu, odbiorcę, po sprawdzeniu upoważnienia do zastępstwa, w zleceniu wydania depozytu imiennie podać.

Wydawanie depozytów innym jak w sądowych poleceniach wydania imiennie podanym osobom jest bezwarunkowo niedopuszczalne.

Osoba odbiorcy musi być w postanowieniu sądowym i wtedy podana, gdy się zarządza wydanie depozytu na rzecz jakiej władzy albo urzędu, firmy lub korporacji.

Gotówki, które mają być wydane, należy w pozwoleniu na wydanie depozytu wypisać nie tylko cyframi, lecz także i głoskami.

Nie wolno wydawać tak zawarunkowanych pozwoleń na wydanie depozytu, żeby się pozostawiało urzędowi depozytowemu do rozstrzygnięcia, czy przy podejmowaniu wypełniono wymagane warunki; tylko w tym wypadku, jeżeliby szczególniejsze formalności przepisano co do przedłożenia potwierdzenia odbioru, może się to w ten sposób odbyć, że się je podaje zupełnie wyraźnie i w sposób wątpliwość wykluczający.

Przy załatwianiu podań o wydanie depozytów nie może sąd ograniczać się na samem wglądnięciu do głównej księgi depozytowej lub też ewentualnie do znajdującego się lustrum, ale ma sprawdzić podanie zawsze dokładnie także przy pomocy poprzednich aktów sądowych (i księgi sieroczej).

§ 65.

Wydawanie depozytów cywilno-sądowych odbywa się w następujący sposób:

1. przez bezpośrednie wręczenie w samym lokalu urzędowym cywilno-sądowego urzędu depozytowego;

2. przez komisyjne wydanie w innym cywilno-sądowym urzędzie depozytowym, względnie w urzędzie podatkowym, jako sądowym urzędzie depozytowym (skarbowe i sądowe kasy depozytowe we Wiedniu);

3. przez przesłanie stronie c. k. pocztą;

4. przez przesłanie stronie w obrocie przekazywanych c. k. urzędu pocztowych kas oszczędności.

Kosztowności powinno się z reguły wydawać tylko w samym przechowującym, cywilno-sądowym urzędzie depozytowym. Zresztą, jeżeli w danym razie sąd przeciwko temu nie ma, należy co do sposobu wydawania uwzględniać żądanie stron uprawnionych do podejmowania. Strony mogą swe odnośne żądanie przedstawić także w krótkiej drodze ustnie.

Wydanie uskutecznia się bezpośrednio w samym lokalu urzędowym cywilno-sądowego urzędu depozytowego, jeżeli w sądowym zezwoleniu wydania o sposobie wydania inaczej nie postanowiono. Gotówkę wydaje się jednak na życzenie stron przekazem pocztowym, na co t. j. na który to sposób wydania wyraźnie opiewającej rezolucyi sądowej nie trzeba; tyczy się to także wydawania stronom kuponów przez pocztę (§ 77, ustęp 1).

§ 66.

Polecenie wydania należy we formie rezolucyi, własnoręcznie przez naczelnika sądu względnie przez sędziego samoistnego, który zezwolenie wydania postanowił, podpisanej i po myśli § 216, ustęp 2, rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112, osobną pieczęcią sądową zaopatrzonej, urzędowi depozytowemu bezpośrednio doręczyć i stronę o tem również w drodze rezolucyi zawiadomić, podanie zaś, na którem się wydanie depozytu opiera, wraz z tymi załącznikami, których według zdania sądu,

stronie wydać nie należy, przechować w sądowej registraturze.

§ 67.

Wydawanie depozytów stronom może być uskutecznione tylko za potwierdzeniem ich odbioru.

Przed dokonaniem każdego wydania ma oficyał urzędu depozytowego przedsięwziąć likwidację dokumentów, na których się ono opiera. Likwidacya polega na badaniu zezwolenia wydania co do prawdziwości podpisu i osobnej pieczęci sądowej, jakoteż co do jej wykonalności ze względu na książkowy stan masy depozytowej i co do zgodności, jakoteż przepisowego wygotowania potwierdzenia odbioru. Przedewszystkiem także na to baczyc należy, by w potwierdzeniu odbioru nie było żadnego zastrzeżenia, do którego wystawca nie jest uprawniony. Gdyby się przeto potwierdzenia odbioru z klauzulą wbrew przepisom przytrafiły, należy wydania zaniechać.

Urzędnik likwidujący ma wynik badania uwi-docznić na potwierdzeniu odbioru i przy tej uwadze umieścić datę likwidacyi i swój podpis. W klauzuli likwidacyjnej kwotę uznaną za zgodną lub sprostowaną, jeżeli wynosi więcej jak 2000 K, wypisuje się słowami. W razie, jeżeli wydanie ma nastąpić w jeden ze sposobów wspomnianych w § 65, l. 2, 3 i 4, winien sposób wydania urzędnik likwidujący zaznaczyć na potwierdzeniu odbioru strony, a urzędnik prowadzący dziennik w dzienniku. Po dokonaniem wydania dopisuje się do klauzuli likwidacyjnej odnośny artykuł dziennika wraz z datą wydania a potwierdzenie odbioru się przedziurawia.

Jeżeli strona wniosła pisemną prośbę (§ 65, koniec) do urzędu depozytowego o przysłanie gotówki depozytowej za przekazem pocztowym lub kuponów przez pocztę, natenczas ma likwidujący urzędnik dołączyć odnośne (wolne od stempla) pismo do kwitu.

§ 68.

Jeżeli się okaże przy likwidowaniu, że zezwolenie wydania nie podaje wszystkich przepisanych znamion całkiem wyraźnie, lub że zawiera zarządzenie, które nie jest zgodne ze stanem głównej księgi depozytowej, albo, że na depozycie, na którego wydanie zezwolono, ciąży jakieś zanotowanie lub ostrzeżenie, co do którego zlecenie wydania nie zawiera żadnej wyraźnej wskazówki, natenczas winien o tem urząd depozytowy bezzwłocznie zrobić doniesienie do sądu. Doniesienie takie uwidacznia się tak na rezolucyi wydania, jak i w księdze głównej i protokole czynności (kolumna 8). Jak długo

urząd depozytowy na doniesienie takie nie dostanie żadnej odpowiedzi sądu, ma się wstrzymać z uskutecznieniem wydania.

B. Wydawanie w samym cywilno-sądowym urzędzie depozytowym lub w innym urzędzie depozytowym.

§ 69.

Jeżeli wydawanie depozytów odbywa się w samym cywilno-sądowym urzędzie depozytowym lub też w uproszonym urzędzie depozytowym (§ 65, l. 1 i 2), ma strona wręczyć kwit wydającemu urzędowi depozytowemu.

Jeżeli strona pisać nie może lub nie umie natenczas musi w obecności przełożonego urzędu depozytowego zrobić znak własnoręczny a okoliczność tę mają dwaj dobrani świadkowie potwierdzić, z których jeden ma wypisać nazwisko wystawcy.

W razie, gdyby osoba, której wydanie depozytu zezwolono, nie była znana urzędnikom urzędu depozytowego, mają oni wyrobić sobie pewność co do tożsamości osoby przez dwóch znanych im, godnych zaufania świadków, w razie potrzeby także, gdy się jakie wątpliwości nasuną, dla większej ostrożności znieść się w tej sprawie z naczelnikiem sądu lub jego zastępcą i zastosować się do jego zarządzeń. Jeżeli się w ten sposób nabędzie przekonania o tożsamości osoby, natenczas muszą wezwani świadkowie zaopatrzyć dokument odbioru swoimi podpisami w obecności przełożonego urzędu depozytowego i przytem wyraźnie potwierdzić, że osoba odbiorcy jest im znana.

Urząd depozytowy zadowolony się sprowadzeniem tylko jednego świadka tożsamości, jeżeli podejmująca strona wykaże się dokumentami legitymacyjnymi, jak wyciągi z metryk urodzenia i ślubu, świadectwa swojszczyzny, paszporty podrózne, dekrety nominacyjne, urzędowe legitymacje jazdy kolejowej, arkusze immatrykulacyjne, świadectwa służbowe, urzędowe uwiadomienia itp., których posiadanie przemawia za przypuszczeniem tożsamości legitymującego się z tym, dla którego taki dokument wystawiony został. Użycie takiego dokumentu ma urząd depozytowy zaznaczyć na dokumencie odbioru z podaniem rodzaju dokumentu.

Strona winna przy podejmowaniu depozytu wykazać się także rezolucją wydania, doręczoną jej ze sądu. Na niej ma urząd depozytowy zaznaczyć uskutecznienie wydania z umieszczeniem daty i podpisów i ewentualnie uiszczoną należność za przechowanie uwidocznąć.

§ 70.

Jeżeli depozyt ma być wydany w zamiejscowym urzędzie depozytowym (§ 65, l. 2), natenczas ma sąd pozwalający na wydanie prośbę swoją o skuteczenie wydania wystosować do zamiejscowego urzędu depozytowego, nie używając interwencji sądu, któremu ten urząd depozytowy podlega.

W takich razach udziela sąd cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu wraz z poleceniem wydania depozytu także wygotowaną do zamiejscowego urzędu depozytowego prośbę, którą dołączyć się ma do wysyłanego przedmiotu wartościowego wraz z konceptem pisma i zarazem zawiadania stroną o zarządzeniem przesłaniu depozytu.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy po wciągnięciu rozchodu do dziennika i po przeprowadzeniu go w księdze głównej, umieści artykuł dziennika na koncepcie sądowego pisma i zwróci go sądowi w krótkiej drodze.

Następnie należy posyłkę zaciągnąć do prowadzonego po myśli § 19 rejestru wysyłek pocztą i przy samem wysyłaniu przestrzegać środków ostrożności zarządzonych w ogólnych przepisach kasowych.

Z wyjątkiem kwoty pieniężnej przekazem pocztowym przesyłanej, nadaje się posyłkę na poczcie zawsze zamkniętą z deklaracją wartości. Co do rodzaju opakowania i zamknięcia, jakoteż adresowania i deklaracji wartości, należy dokładnie przestrzegać odnośnych przepisów pocztowych.

Opakowanie i opieczętowanie odbywa się w obecności dwóch do tego przeznaczonych urzędników urzędu depozytowego; ci mają znak swego podpisu umieścić na odwrotnej stronie posyłki.

Nadawczy receptis pocztowy dołącza się do dziennika depozytowego jako tymczasowy załącznik.

Równocześnie z nadaniem na pocztę ma cywilno-sądowy urząd depozytowy wystosować zawiadomienie o tem do urzędu depozytowego, uproszonego o wydanie, a to przez przesłanie awiza w podwójnem wygotowaniu na druku.

W uproszonym urzędzie depozytowym przeprowadza się wydanie w rejestrze dla czynności obrotowych i komisyjnych wydań dla zamiejscowych sądów a nadto także w dzienniku depozytowym. Urząd depozytowy umieszcza artykuł dziennika, pod którym posyłka w przychód wstawiona została na awizie i odsyła je napowrót cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu we Lwowie, względnie podaje do jego wiadomości usterki, gdyby jakie miały miejsce.

Napowrót otrzymane awizo dołącza się w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym jako dowód do dziennika.

Drugi egzemplarz awiza przesyła w kowercie uproszony urząd depozytowy, umieściwszy artykuł dziennika i datę sądowi, który go prosił o wydanie.

Gdyby w przeciągu dni 14 po wysłaniu depozytu cywilno-sądowy urząd depozytowy nie otrzymał jeszcze napowrót awiza, ma zrobić o tem doniesienie do odnośnego sądu.

§ 71.

Postępowanie określone w § 70 znajdzie analogiczne zastosowanie, jeżeli sąd, pominiawszy przypadek komisyjnego wydania, zarządzi przesłanie depozytu innej władzy.

§ 72.

Jeżeli zajdzie ewentualność, że sąd zarządzi przesłanie gotówki z masy depozytowej innemu sądowi, a gotówka przeznaczoną jest, by ją sąd otrzymujący przyjął do księgi pieniężnej, do rachunku pauszaliów urzędowych lub kosztów karnych, natenczas ma okoliczność tę sąd przesłanie zarządzający w poleceniu wydania wyraźnie nadmienić i rozprządzić, by posyłka zaopatrzoną została odpowiedniem oznaczeniem: „Księga pieniężna“, „W sprawach karnych“, „Nie dla czynności depozytowo- lub sieroco-urzędowej przeznaczone“.

Przypadającą należytość za przechowanie potrąca się z gotówki depozytowej przy wysyłaniu.

We wspomnianym przypadku ma cywilno-sądowy urząd depozytowy zaadresować awizo (§ 70, ustęp 8) w pojedynczem wygotowaniu, bezpośrednio do sądu, któremu się posyła; rzeczą tego sądu jest, po dokonany odbiorze posyłki potwierdzić na awizie odbiór z dopisaniem dat zarachowania i wyciśnięciem pieczęci urzędowej i odesłać awizo cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu.

§ 73.

Przy posyłaniu depozytów gminom lub innym jakim władzom, gdzie nie może być zarządzone inkontrowanie ze strony władzy cenzuralnej, odpada uwiadomienie władzy zapomocą awiza i sądy mają oddawać cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu widymowane odpisy otrzymanych potwierdzeń odbioru w celu pokrycia dziennika.

§ 74.

Jeżeli cywilno-sądowy urząd depozytowy oddaje depozyty sądowe do dalszego przechowania

innemu urzędowi depozytowemu, np. jeżeli z masy spadkowej znajdującej się w przechowaniu cywilno-sądowego urzędu depozytowego przypada zostającemu pod opieką schedy i posyła się ją do władzy jego nadopiekuńczej lub kuratelarnej, ma cywilno-sądowy urząd depozytowy przesać równocześnie drugiemu urzędowi depozytowemu wygotowany po myśli §u 139, ustęp 1, wyciąg księgi depozytowej, ze wszystkimi temi datami, od których zależeć będzie w swoim czasie wymiar należności za przechowanie.

§ 75.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy winien polecenie wydania otrzymane od sądu we wszystkich przypadkach dołączyć do dziennika.

Przy bezpośrednim wręczaniu depozytu stronie (§ 65, l. 1) ma nadto użyć, jako dowodów dziennika, kwitu strony a w razie przesłania depozytu innemu urzędowi depozytowemu do komisijnego wydania (§ 65, l. 2), także odnośnego pocztowego receptysu nadawczego i napowrót otrzymanego awiza.

Urzędowi depozytowemu, uproszonym o komisyjne wydanie (§ 65, l. 2), służy odnośna prośba sądu i kwit strony jako pokrycie dziennika.

§ 76.

Jeżeli cywilno-sądowy urząd depozytowy na prośbę zamiejscowego sądu dokonywa (komisyjnie) wydania depozytów, ma się stosować do przepisów §u 70, ustępu 9 i 11 i §u 75, ustępu 3.

C. Wydawanie depozytów przez pocztę i w przekazywym obrocie pocztowej kasy oszczędności.

§ 77.

Depozyty można przysyłać bezpośrednio stronie pocztą (§ 65, l. 3) tylko wtedy, jeżeli depozyt składa się z gotówki lub kuponów od złożonych papierów wartościowych.

Przesyłanie depozytu stronie drogą przekazywającego obrotu pocztowej kasy oszczędności (§ 65, l. 4), zastosować można tylko do gotówki.

W obydwóch przypadkach (ustęp 1 i 2) ma strona przedtem przysłać cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu potwierdzenie odbioru.

Przy nadawaniu takiego rodzaju posyłek, przeznaczonych dla poczty i dla pocztowej kasy oszczędności, względnie przy wygotowaniu przekazów (przekazów pocztowych, czeków) przedewszystkiem na to uważać należy, by adres odbiorcy

i miejsce przeznaczenia były dokładnie i wyraźnie podane.

§ 78.

W przypadkach §u 65, l. 3, przesyła się gotówkę przekazem pocztowym.

Względem najwyższej dopuszczalnej kwoty gotówki miarodajne są przepisy pocztowe. Obecnie 1000 K jest najwyższą kwotą ustaloną dla przekazu pocztowego w obrębie państwa.

Przekaz pocztowy wypełniać ma cywilno-sądowy urząd depozytowy zgodnie z przepisami pocztowymi i z uwzględnieniem rozporządzeń §u 81, ustęp 1 i §u 86, ustęp 4. Przy kwotach do 100 K włącznie, należy na adresie dodać pismem w oczy wpadającym: „Do rąk własnych“. Na kuponie przekazu podać należy jako nadawcę cywilno-sądowy urząd depozytowy z wymienieniem dotyczącego sądu w nawiasie, tudzież dopisać oznaczenie posyłki (depozyt, pieniądze kasy sieroczej) ze sądową liczbą czynności, wskutek której posyłka następuje. Należyte wystawienie przekazu pocztowego, a przedewszystkiem właściwe i dokładne podanie adresu odbiorcy mają powierzyć skróconym podpisem w części przekazu pocztowego przeznaczony do nalepiania znaczków pocztowych u dołu, obydwaj kasowi urzędnicy tudzież urzędnik, któremu poruczono czynność likwidacyjną.

§ 79.

Kupony przesyła się pocztą (§ 77, ustęp 1) — na koszt uprawnionej do podjęcia strony — natychmiast po przedłożeniu przez nią dowodowych dokumentów wydania (potwierdzenie odbioru, rezolucya wydania).

Postanowienie §u 78, ustęp 3, o umieszczeniu w adresie uwagi: „Do rąk własnych“ ma i tutaj odpowiednie zastosowanie.

§ 80.

Do skutecznego wydania w przypadkach §u 65, l. 4, potrzeba, by kwota pieniężna, która ma być wydana, była w gotówce zapomocą kwitu odbioru i złożenia do pocztowej kasy oszczędności złożona, a nadto czekiem odbiorcy przekazana.

W tym celu winien cywilno-sądowy urząd depozytowy wyjąć najpierw kwotę ze swej gotówki — po potrąceniu przypadającej należności za przechowanie (§ 86, ustęp 4) — i złożyć ją na swoje konto czekowe zapomocą zwykłego kwitu odbioru i złożenia w urzędzie pocztowym (składnicy).

Następnie ma w celu przekazania kwoty odbiorcy wystawić prawidłowo czek z uwzględnieniem przepisu §u 81, ustęp 1, i przesać go —

używając do tego kowerty czekowej — urzędowi pocztowych kas oszczędności we Wiedniu.

Nastąpić to ma w takim czasie, by czek nie nadszedł do urzędu pocztowych kas oszczędności przed awizem dokonanej wpłaty; w tym celu ma urząd depozytowy działać w porozumieniu z nadającym urzędem pocztowym.

Odbiorcę wymienić należy na czeku w wolnym miejscu między przekazaną kwotą a podpisami wystawców, podając imię i nazwisko, stan (zatrudnienie) i miejsce zamieszkania wraz z dokładniejszym adresem. W prawym kącie u góry pierwszej strony czeku umieścić należy wyraźnie sądową liczbę czynności, do której się przekaz odnosi, wraz z podaniem celu przekazu, a przy kwotach do 100 K włącznie, nadto na górnym brzegu przykleić czerwoną kartkę z napisem: „Do rąk własnych“. Kartki takie wyda urzędowi depozytowemu na żądanie urząd pocztowych kas oszczędności we Wiedniu bezpłatnie.

§ 81.

Koszta pocztowe i pocztowej kasy oszczędności w przypadkach §u 65, l. 3 i 4, połączone z wydaniem depozytów gotówką (blankiety przekazów pocztowych 2 h, należność za przekazanie pocztowe podług skali; kwit złożenia 2 h, blankiet czekowy 2 h, należność manipulacyjna za wpis w dobro i w ciężar na koncie czekowym cywilno-sądowego urzędu depozytowego po 4 h) ponosi odbiorca. Tylko pozostałą po pokryciu tych kosztów resztę posyła się odbiorcy przekazem pocztowym, względnie przekazuje się zapomocą czeku.

Jeżeli kwota, którą się ma złożyć gotówką na poczcie (składnicy), wynosi więcej jak 3000 K, poruczyć należy nadanie jej urzędnikowi urzędu depozytowego, któremu towarzyszyć ma woźny tego urzędu.

§ 82.

O zaksięzkowaniu kwoty po myśli §u 80 wpłaconej, jakoteż o wypłacie jej odbiorcy, względnie wpisie w dobro dla niego, zawiadania pocztowa kasa oszczędności cywilno-sądowy urząd depozytowy zapomocą wyciągu z konta czekowego z dołączeniem odnośnego „kwitu złożenia“.

Co się tyczy doręczania i dalszego postępowania z wyciągiem kontowym i „kwitem złożenia“, dalej wpisania ich dat do dziennika dla obrotu przekazowego obowiązują analogicznie postanowienia §§ów 55 i 58.

§ 83.

Do depozytowego zarachowania wydania służyć mają oprócz sądowych poleceń wydania jako

załączniki dziennika: przy wydawaniach zapomocą przekazu pocztowego i przy wydawaniu kuponów (§ 77, ustęp 1) pocztowy receptis nadawczy i kwit odbiorcy; przy wydawaniach w obrocie przekazowym pocztowej kasy oszczędności (§ 80) „kwit odbiorczy“ urzędu pocztowego (składnicy) i kwit odbiorcy.

§ 84.

Odmienne od postanowień §§ów 80 do 83 odbywa się wydanie w tych wypadkach, w których uprawniona do odbioru strona sama jest właścicielką konta czekowego w pocztowej kasie oszczędności, tudzież sama dostarczy kwitu odbioru i złożenia opiewającego na to konto czekowe i równocześnie kwit przedłoży — o ile sąd osobnem zarządzeniem czego innego nie postanowił — w ten sposób, że cywilno-sądowy urząd depozytowy składa kwotę pieniężną zapomocą otrzymanego kwitu odbioru i złożenia w urządzie pocztowym (składnicy) na czekowe konto strony.

W przypadku tym dołączyć należy do dziennika oprócz sądowego polecenia wydania także „kwit odbiorczy“ urzędu pocztowego i pokwitowanie strony.

§ 85.

Jeżeli przesłanie depozytu w gotówce do urzędu podatkowego i sądowego urzędu depozytowego (kasy skarbowej i depozytów sądowych) nastąpić ma w drodze przekazowego obrotu urzędu pocztowych kas oszczędności, wtedy nie należy nigdy kwoty — złożonej w tym celu najpierw na konto czekowe cywilno-sądowego urzędu depozytowego — przekazywać na konto czekowe urzędu podatkowego (kasy skarbowej), lecz zawsze do bezpośredniej wypłaty gotówką.

D. Należności za przechowanie.

§ 86.

Przy wymiarze należności za przechowanie winien cywilno-sądowy urząd depozytowy stosować się do istniejących w tym względzie przepisów.

Gdy należność za przechowanie ma być uiszczoną, natenczas depozyt wydać można dopiero po dokonaniem wyrównaniu tej należności, nie naruszając postanowień ustępu 3 tego paragrafu.

Jeżeli cywilno-sądowy urząd depozytowy nie sam wydaje stronie depozyt, tylko komisyjnie inny urząd depozytowy, natenczas winien wymierzyć należność za przechowanie i podać do wiadomości urzędu depozytowego proszonego o wydanie, a równocześnie także kwotę uwidocznić w rejestrze dla posyłek pocztą, w kolumnie uwag 15.

Jeżeli depozyt, który ma być komisyjnie wydany, składa się z gotówki lub też depozyt w gotówce ma być przesłany wprost stronie przez pocztę lub w obrocie przekazowym pocztowej kasy oszczędności, winien cywilno-sądowy urząd depozytowy potrącić z niej przy wysyłaniu należność, przypadającą za przechowanie.

Ściągnięte względnie potrącone przez cywilno-sądowy urząd depozytowy należności za przechowanie należy zarażować w odnośnej kolumnie dziennika depozytowego, a w przypadkach poprzedzającego ustępu uwidocznic także w rejestrze dla posyłek pocztą (kolumna 12), względnie w rejestrze prowadzonym po myśli §u 20 (kolumna uwag).

Przy końcu każdego miesiąca ma cywilno-sądowy urząd depozytowy należności za przechowanie, które wpłynęły, z dołączeniem kwitu złożenia, przesłać krajowej kasie skarbowej we Lwowie, a otrzymany na to kwit do dziennika depozytowego jako dowód załączyć.

E. Wydawanie depozytów sądowym organom egzekucyjnym.

§ 87.

Co do postępowania przy podejmowaniu sądowo deponowanych przedmiotów przez sądowe organa egzekucyjne w celu przedsięwzięcia czynności egzekucyjnych, obowiązuje rozporządzenie ministerjalne z dnia 10. stycznia 1900, Dz. rozp. m. spr. Nr. 1.

IV. Peryodyczne wkłady i wydania.

§ 88.

Sąd może odnośnie do ściśle oznaczonych mas depozytowych i sierocych polecić cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu raz na zawsze peryodyczne przyjmowanie bieżących wpłat w gotówce, naprzykład odsetek czynnych kapitałów właściciela depozytu lub czynszów najmu lub dzierżawy nieruchomości osób pod opieką pozostających, jakoteż peryodyczne wydawanie pewnych kwot w gotówce lub pewnej liczby papierów wartościowych w publicznym obiegu się znajdujących pewnego gatunku lub ich każdnocześnie zapadłych kuponów, naprzykład na opędzenie kosztów utrzymania pupila.

Sądowe uchwały, upoważniające strony do peryodycznego podejmowania bieżących poborów (rezolucje legitymacyjne), zawierać muszą wyraźne i dokładnie wszystkie szczegóły, służące do oceny wysokości kwot i papierów wartościowych, które mają być wydane i podawać także pewnie i niewątpliwie środki ostrożności, których przy wydawaniu ewentualnie przestrzegać należy.

Pod jakimi warunkami może się peryodyczne wydawanie rozciągać także na każdnocześnie jeszcze niezapadłe kupony, o tem postanawia rozporządzenie ministerjalne z dnia 12. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 194.

Przekazy wspomnianego rodzaju należy notować natychmiast w głównej księdze depozytowej względnie w kontowej księdze kas sierocych, a o ile odnoszą się do peryodycznych wydań w gotówce, które mają być uskutechnione zapomocą przekazu pocztowego lub w przekazowym obrocie pocztowej kasy oszczędności, należy je wpisywać do prowadzonego w myśl §u 21 terminarza dla peryodycznych czynności.

W głównej księdze (księdze kontowej) należy także uwidocznic odnośną liczbę pozycji terminarza.

Sądowe uchwały, doręczone urzędowi depozytowemu, dołączać należy do dziennika jako załączniki przy pierwszej odnośnej pozycji odbioru lub wydania.

§ 89.

Przy peryodycznych wkładach i wypłatach, które na podstawie takich przekazów się uskutecznia, wciągnąć należy do dziennika zawsze także czas, za jaki wkład lub wypłata następuje a przy wkładzie odsetek także i stopę procentową.

Przy każdoczesnym odbiorze należy przedkładać urzędowi depozytowemu rezolucje legitymacyjne do peryodycznych poborów (§ 88, ustęp 2) — o ile wydanie w lokalu urzędu depozytowego następuje — a to celem zanotowania dokonanej wypłaty; przy ostatniej wypłacie winien je urząd depozytowy przekreślić na krzyż czerwonym atramentem.

VII. Prowadzenie głównych ksiąg depozytowych i bieżących wykazów szczegółowych.

§ 90.

Główne księgi depozytowe należy prowadzić według formularza XV. osobno dla każdego sądu, któremu cywilno-sądowy urząd depozytowy jako urząd pomocniczy służy. Format odnośnych druków oznacza się na 84 centymetrów szerokości a 59 centymetrów długości.

Księgi główne muszą być przed użyciem przeciągnięte mocną nicią i tak pieczęcią urzędową jak i podpisem prezydenta sądu krajowego lub jego zastępcy zaopatrzone.

Każdy tom księgi głównej należy zaopatrzyć z zewnątrz na okładce i na grzbiecie nazwą właściwego sądu, arytmetycznie bieżącą liczbą tomu, następnie liczbę roku, z którym się w tomie poczyna rubryka wpływów.

Dla wszystkich tomów księgi głównej zakłada się inwentarz i utrzymuje się go w bieżącym stanie.

Prowadzenie księgi głównej poruczyć należy asystentowi urzędu depozytowego.

§ 91.

Dla każdej masy depozytowej otwiera się osobne konto w tej księdze głównej, która przeznaczoną jest dla sądu, do którego depozyt należy.

Każda masa otrzymuje własny numer przechowania w arytmetycznym porządku jej wpisania.

Nazwę masy należy bliżej oznaczyć przez podanie tych cech, które ją od podobnych mas odróżniają, na przykład przez wymienienie stanu, miejsca zamieszkania, dnia śmierci spadkodawcy lub ojca dotyczącego pupila, przez umieszczenie dat urodzenia, szczególnie, jeżeli w tej samej gminie więcej jest jednakobrzmiących nazwisk itd. Sąd winien w swoim poleceniu przechowania masę dokładnie oznaczyć.

Ponieważ pod nazwą folio rozumieją się obydwie obok siebie znajdujące się strony kart konta, przeto w napisie każdego konta należy w miejscach, oznaczonych po lewej i po prawej stronie, umieścić ten sam numer folia. Numery folia idą za porządkiem w każdym tomie osobno.

Każde deponowanie i każde wydanie kontuje się — na podstawie oryginalnych oznajmień złożenia i oryginalnych poleceń sądów, jakoteż przy pomocy dziennika depozytowego potwierdzonego przez kontrolora urzędu depozytowego — niezwłocznie w księdze głównej a wpis podpisze urzędnik, który go skutecznili.

To samo dotyczy przypisania własności, zanotowań i ostrzeżeń (uwag co do postępowania z depozytem i jego odsetkami, ostrzeżeń co do zakazu wypłaty lub praw zastawu itd.), jakoteż wykreśleń. Te ostatnie zaciągnąć można do księgi głównej tylko na polecenie właściwego sądu. Jeżeli przeto urząd depozytowy zlecenie tego rodzaju od innej władzy otrzyma, to należy je wprawdzie niezwłocznie zanotować, wypełnić jednak takiego zlecenia urząd depozytowy nie może prędzej, aż dostanie odnośne zarządzenie właściwego sądu. Jeżeli ono w odpowiednim przeciągu czasu nie nadejdzie, natenczas ma urząd depozytowy zasięgnąć wskazówki dotyczącego sądu.

§ 92.

Pod względem wpisywania depozytów na przykład należy się trzymać tej zasady, że każdą poje-

dynczą z kategorii wartościowych, należących do kolumn 6 do 10, wciąga się pod osobną liczbą bieżącą pozycji (kolumna 4). Przy papierach wartościowych, należących do kolumn 7 i 8 należy jednak dla każdej grupy tego samego rodzaju papierów wartościowych (na przykład dla większej ilości listów zastawnych tej samej instytucji kredytowej i tej samej emisji, dla większej ilości książeczek wkładowych tej samej kasy oszczędności) wybrać osobną liczbę pozycji. Ale i części składowe depozytu, należące do kolumn 9 i 10 można w grupach wykazywać pod osobnymi liczbami pozycji, jeżeli z postaci rzeczy przypuszczać można, że następnie zaszkłe czynności kasowe zawsze tylko całej odnośnej grupy dotyczyć będą.

§ 93.

Jeżeli przedmiot jaki po myśli §u 8, ustępu 2. cesarskiego patentu z dnia 26. stycznia 1853, Dz. u. p. Nr. 18, zostanie deponowany na miejsce dawniejszego depozytu, natenczas należy przy wpisywaniu go do kolumny 5 uwidocznili redeponowanie przez umieszczenie czerwonym atramentem litery *r* i pierwotnej daty złożenia.

§ 94.

Przy książkowaniu kuponów i talonów przestrzega się analogicznie postępowania zarządzonego dla wciągania tychże do dziennika (§ 15, ustęp 7 do 9).

§ 95.

Jeżeli z oznaczenia masy depozytowej, zawartego w napisie konta, niedokładnie wypływa, kto jest właścicielem, a sąd go zna, jakoteż jeżeli się okażą różnice w stosunkach własności części składowych depozytu, ma sąd podać urzędowi depozytowemu imiennie właścicieli, skoro się o nich dowie.

Urząd depozytowy winien następnie podać właścicieli wraz z rezolucją sądową, na której się wciągnięcie opiera, w kolumnie 12 i to o ile możności w rzędzie odnośnych liczb pozycji.

§ 96.

Każde polecenie wydania wpisuje się natychmiast do kolumny przedmiotowej 5, datę jednak dokonanego wydania w kolumnie 2 i kwotę wartości względnie sumę sztuk, wykazywaną w odnośnej kolumnie wydatku, można wstawiać dopiero przy rzeczywistym wydaniu depozytu, po wciągnięciu jej do dziennika.

§ 97.

Przy zaksiążkowaniu wydatku w kolumnie 5, w razie, jeżeli wydanie dotyczy całej pozycji przychodu (kolumna 4), wystarczy do oznaczenia przedmiotu podać sumarycznie przedmiot, powołując się na odnośny numer pozycji przychodu; przytem podać także należy kwotę wartości, względnie liczbę sztuk przedmiotów, które mają być wydane.

§ 98.

Przez sąd zarządzone przypisania własności, zanotowania, ostrzeżenia i wykreślenia wpisuje się dokładnie do dotyczących kolumn (12, 21 i 22), a szczególnie wyraźnie zaznaczyć należy, czy te wpisy do wszystkich pozycji względnie do których z nich odnosić się mają.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy ma każdorazowo o dokonaniu takich zleceń zrobić sądowi krótkie pisemne doniesienie.

Porządek wpisów w kolumnie 21 (adnotacje i ostrzeżenia) ma być chronologiczny a wpisy rzymskimi liczbami w arytmetycznym szeregu u góry oznaczone.

Przy wpisywaniu zakazów wypłaty (§§ 295 i 325 o. egz.), jeżeli inny sąd, a nie sąd egzekucyjny wkracza, należy uwidocznic w tej samej kolumnie także dzień doręczenia sądowi przekazującemu zakazu wypłaty. Sąd przekazujący poda przeto dzień ten do wiadomości urzędu depozytowego.

§ 99.

Przedmioty rzeczywiście wydawane, jak w ogóle wszystkie wciągnięcia w napisie konta, które się stają bezprzedmiotowe w kolumnach 5 (oznaczenie przedmiotu), 6 do 10 (wartość i sztuki), 12 (właściciel) i 21 (adnotacje i ostrzeżenia), jakoteż także bieżące numera pozycji (kolumna 4), które stały się bezprzedmiotowe, należy czerwonym atramentem w ten sposób przekreślić, by mimo to pozostały czytelne.

§ 100.

Wpisanie wykreślenia w kolumnie 22 odbywa się bez względu na czas wpisania obok odnośnych adnotacji lub ostrzeżeń (kolumna 21) w krótki sposób tak, by żadna wątpliwość nie powstała, która adnotacja lub ostrzeżenie wykreślone zostało.

§ 101.

Każdą zapisaną stroną konta zlicza się, a samą na nową stronę przenosi.

Na końcu każdej strony podać należy liczbę tomu i folio, gdzie jest ciąg dalszy, a na nowem folio przedewszystkiem nazwę masy i poprzednie folio.

Zupełnie wyczerpane konta zamyka się prawidłowo przy ostatniem książkowaniu.

Z końcem każdego roku zamyka się wszystkie konta księgi głównej. Wyniki zamknięcia księgi zestawia się w skontrach i bada zgodność ich ze stanem dziennika.

§ 102.

Jeżeli się wspólną masę zupełnie według sztuk rozdziela natenczas należy — z wyjątkiem pojedynczych mas, przy których przeprowadzenie rozdziału we wspólnem koncie nie psuje przeglądu — konto na zarządzenie sądowe zamknąć i skreślić, a dla każdego uczestnika osobne konto na nowo otworzyć.

Gdyby to dla lepszego przeglądu miało być koniecznem, można na zarządzenie sądowe założyć nowe konta dla pojedynczych uczestników także wtedy, jeżeli rozdział na sztuki tylko część masy obejmuje.

Przeniesienia na nowe konta należy jednak zaniechać, jeżeli na częściach składowych depozytu, które mają być na więcej kontach przepisane, ciążą wspólnie zanotowania lub ostrzeżenia, których przeniesienie na więcej kont okazałoby się nieodpowiedne.

Przeniesienie odbywa się bez przeprowadzania w dziennikach.

We wszystkich przypadkach należy w napisach nowych kont, poniżej numeru przechowania zaznaczyć dokonane przeniesienie z pierwotnej masy (numer przechowania) czerwonym atramentem. Toż samo należy we wspólnem koncie, na końcu, jeżeli całą masę się przenosi, przy przenieszeniu zaś pojedynczych części składowych w kolumnie 20 odesłać czerwonym atramentem do nowego numeru przechowania.

§ 103.

Przy zawikłanym stanie masy depozytowej należy na sądowe zarządzenie konto zamknąć, a po przeniesieniu mających jeszcze znaczenie wpisów do nowo otwartego konta, skreślić je.

Przy tem mają analogiczne zastosowanie postanowienia §u 102, ustępu 5.

§ 104.

Przy napływie nowych mas, co do których przypuszczać należy, że wymagać będą dłuższego czasu i nader licznych lub obszernych wpisów, winien sąd polecić cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu, by dla takiej masy zarezerwował odpowiednią ilość kolejno po sobie następujących foliów.

§ 105.

Każde zakontowanie ma kontrolor urzędu depozytowego niezwłocznie dokładnie zbadać, porównać z dziennikiem, przyczem baczyć na to należy, czy każdy artykuł dziennika w księdze głównej należycie jest zaciągnięty względnie czy każda czynność, do dziennika wciągnięta, jest w księdze głównej przepisowo przeprowadzoną.

Zgodność wpisów uznana za prawdziwą ma potwierdzić kontrolor przez umieszczenie swego podpisu. Także zniesienia i przeniesienia ma kontrolor zbadać a na znak powtórnego przeliczenia zakreślić.

W razie spostrzeżenia różnicy ma kontrolor urzędu depozytowego zrobić w celu usunięcia usterki krótkie pisemne doniesienie przełożonemu urzędowi depozytowego, ale nigdy nie wolno mu samemu wpisów zmieniać.

Przełożony urzędowi depozytowego ma obowiązek przedsiębrać tygodniowo (§ 16, ustęp 3) przy pomocy zamkniętego dziennika depozytowego wielokrotne próby wrywkowe w celu przekonania się o zgodności rewidowanych przez kontrolora urzędu depozytowego wpisów w księdze głównej.

§ 106.

Dla wszystkich w głównej księdze zaciągniętych mas depozytowych należy prowadzić osobny wykaz alfabetyczny (indeks mas), do którego musi być wciągnięta każda masa z podaniem numeru przechowania i z powołaniem liczby tomu i folio księgi głównej.

Masy zupełnie wyczerpane przekreśla się w indeksie mas czerwonym atramentem.

Prawidłowo dokonany wpis nowych mas do indeksu ma stwierdzić przez zakreślenie dotyczącego oznaczenia w prośbie o pozwolenie deponowania ten urzędnik, do którego należy rewizya indeksu mas.

§ 107.

Jeżeli prawo rozporządzania pewną masą przechodzi z jednego sądu na drugi, natenczas należy na zlecenie sądowe odpisać masę w dotychczasowej księdze głównej z wymienieniem sądu, na który prawo rozporządzania przechodzi i na nowo ją zakontować w głównej księdze ostatniego.

Jeżeli strona w oznajmieniu złożenia mylnie sąd podała i z tego powodu odstępuje się prawo rozporządzania depozytem innemu sądowi, natenczas odstąpienie to ma oznajmić cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu ten sąd, który się niewłaściwym uznał i odstąpienie zarządził.

§ 108.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy winien dla każdego sądu prowadzić na podstawie ksiąg głównych bieżące szczegółowe wykazy składów depozytowych, które mają być osobno przechowane i to:

- a) gotówki, która ma być odrębnie przechowana,
- b) parcyalnych przekazów hipotecznych (zapisów salinarnych),
- c) publicznych obligacji i innych papierów wartościowych, na pieniądze wymiennych,
- d) książeczek kas oszczędności i innych książeczek wkładkowych,
- e) kosztowności, monet handlowych, zagranicznych pieniędzy i innych przedmiotów,
- f) innych prywatnych skryptów dłużnych i innych dokumentów.

W wykazach tych, zaopatrzonych w potrzebne rubryki, wykazuje się w bieżących pozycjach dokładnie wszystkie pojedyncze depozyty według ich cech istotnych, dalej masy, do których depozyty należą a prowadzić je należy tak, by mogły być zamknięte w celu porównania z wynikami dziennika depozytowego.

Nowe przybytki wpisuje się po kolei w chronologicznym porządku, z podaniem daty deponowania, ubytki zaś uwidacznia się wpisując datę wydania przy odnośnych pozycjach, przyczem odpadające kwoty wartości lub liczby sztuk czerwonym atramentem tak przekreślić należy, by mimo to były czytelne.

Wykazy szczegółowe prowadzić ma urzędnik przeznaczony do tego przez przełożonego urzędu depozytowego pod szczególniejszym nadzorem obydwóch urzędników kasowych (kasyera i kontrolora); wykazy te należy zamykać miesięcznie (stronicami) spisując równocześnie wszystkie odpadłe pozycje i łączną sumę rozchodów.

Ponieważ wydawanie na prośbę zamiejscowych sądów, dokonywane (komisyjnie), przeprowadza się w dzienniku depozytowym, nie zaś także w głównych księgach depozytowych i bieżących wykazach szczegółowych, należy w celu skonstatowania zgodności wykazów szczegółowych do ich sum zamknięcia doliczyć dotyczące w dzienniku na przychód wpisane depozyty, których komisyjne wydanie nie zostało jeszcze przeprowadzone, aby się okazała zgodność wykazów szczegółowych z dziennikiem.

Próbkę tę należy przedsiębrać przy każdorazowym zamknięciu wykazów szczegółowych, a następnie zamknięcie na włożonej karcie uwidocznic.

Przy końcu miesiąca (przed oddaniem dziennika), ma jeden z obydwóch urzędników kasowych to porównanie wykazów szczegółowych z dziennikiem zrewidować i przy tem wstawić przy odnośnych pozycjach wykazu artykuły dziennika dochodów i rozchodów. Stwierdzoną zgodność wykazów szczegółowych winien podpisem swoim potwierdzić.

Z bieżącymi wykazami szczegółowymi należy się obchodzić jak najstaranniej i przechowywać je w lokalu kasowym pod wspólnem zamknięciem.

VIII. Postanowienia o zawiadywaniu kasami sierocemi.

§ 109.

Względem przyjmowania i przechowywania majątku wspólnych kas sierocych, przydzielonych cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu, jakoteż odnośnego kasowego zarachowywania i manipulacji (§ 2), winien urząd depozytowy — o ile czego innego instrukcyja ta nie zarządza — zastosować odpowiednio te przepisy, które istnieją względem postępowania urzędów podatkowych jako kumulatywnych urzędów sierocych ze zbiorowym majątkiem sierocym.

Należy pamiętać o tem, że wspólna kasa sieroca każdego sądu stanowi jedną całość dla siebie, dla której księgi, zapiski i wykazy osobno się prowadzi, o ile niniejsza instrukcyja czego innego nie zarządza.

Postanowienia tej instrukcyi o złożeniach i wydaniach uznaje się za obowiązujące szczególnie co do uregulowanego w nich używania pocztowej kasy oszczędności także przy wpłatach i wypłatach w czynności sieroco-kasowej.

Cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu nie wolno dla wspólnych kas sierocych niczego przyjmować względnie wydawać bez pisemnego polecenia właściwego sądu, nie naruszając w niczem postanowień §u 27 i istniejących przepisów o ściąganiu rat, odsetek i odsetek zwłoki od pożyczek z kas sierocych.

Wkładki i wypłaty dokonane za pośrednictwem poczty i w obrocie przekazowym pocztowej kasy oszczędności należy w księżeczkach wpisowych dla stron, wygotowanych po myśli §§ów 22 i 44 instrukcyi dla kas sierocych z dnia 24. czerwca 1859, Dz. u. p. Nr. 123, za okazaniem ich, dodatkowo wciągnąć.

Postanowienia tej instrukcyi o przechowywaniu depozytów mają także odpowiednie zastosowa-

nie przy przechowywaniu majątności wspólnych kas sierocych.

Również należy — według zarządzeń w tej instrukcyi zawartych (§ 108) — prowadzić bieżące szczegółowe wykazy efektów, należących do stanu majątkowego wspólnych kas sierocych i to:

- a) publicznych obligacyi i innych na pieniądze wymiennych papierów wartościowych,
- b) księżeczek kas oszczędności i innych księżeczek wkładkowych i
- c) prywatnych skryptów dłużnych, jakoteż cesyi.

§ 110.

O ile cywilno-sądowy urząd depozytowy załatwia czynności dotyczące majątku kas sierocych, dodaje się do tytułu jego „c. k. cywilno-sądowy urząd depozytowy“ zawsze oznaczenie: „jako urząd sierocy“. Stosuje się to szczególnie do odnośnych poleceń dawanych urzędowi depozytowemu przez sądy.

§ 111.

Dla dziennika przychodu i rozchodu kasy sieroczej zaprowadza się formularz XVI. Dziennik ma Formularz XVI. prowadzić — i to dla każdego sądu osobno — oficyał urzędu depozytowego.

§ 112.

Prowadzenie przepisanych dla kasy sieroczej biernych i czynnych ksiąg kontowych należy poruczyć asystentowi urzędu depozytowego.

Pod względem sprawdzania kontowania przez kontrolora i przełożonego urzędu depozytowego obowiązują postanowienia §u 105.

IX. Załatwianie czynności obrotowych.

§ 113.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy jest powołany — na zlecenie sądów we własnej jego siedzibie, jak i na prośbę innych sądów — do załatwiania w swojej siedzibie następujących czynności:

I. Kupna i sprzedaży, wykupna i wymiany obligacyi długu państwa, listów zastawnych, akcyi i innych w publicznym obiegu się znajdujących papierów wartościowych; wykupna kuponów odsetkowych i dywidendowych, jakoteż dostarczania nowych arkuszy kuponowych; wpłat na niecałkiem wpłacone papiery wartościowe; wykonywania połączonego ewentualnie z papierami wartościowymi prawa do poboru nowych papierów; przedkładania papierów wartościowych do ostemplowania.

II. Wkładek pieniężnych, przypisywania odsetek, podejmowania pieniędzy i z niem połączonych wypowiedzeń jakoteż winkulowania i dewinkulowania w kasach oszczędności i innych instytucjach kredytowych.

Takie czynności obrotowe przedsięwzięć się tak w celach depozytowych jak i sieroco-kasowych.

§ 114.

Czynności wspomniane w § 113 pod I ma załatwiać z reguły urząd depozytowy za pośrednictwem domów wekslowych; w sprawie kupna lub sprzedaży obligacji długu państwa może jednak na zlecenie sądowe — a to w przypadku, gdzie to jest widocznie odpowiedniem, zwłaszcza, jeżeli chodzi o wysokie kwoty lub równoczesne winkulowanie względnie dewinkulowanie — zwrócić się do c. k. urzędu pocztowych kas oszczędności we Wiedniu.

W celu załatwiania czynności w § 113 pod I wspomnianych zastrzega sobie Ministerstwo sprawiedliwości osobne układy z domami wekslowymi.

Jako reguła co do załatwiania czynności obrotowych w domu wekslowym, o ile układów takich nie zawarto, obowiązuje, że urząd depozytowy cenę kupna, względnie przedmiot sprzedaży lub zamiany wręcza dopiero po odbiorze waluty lub innego pokrycia.

Jeżeli papiery, których urząd depozytowy potrzebuje, nie są w tej chwili rozporządzalne, wydać należy tylko polecenie kupna a czynność obrotową dopiero po nadejściu żądanych przedmiotów przeprowadzić.

Czynności wspomniane w § 113 pod II ma przeciwnie sam cywilno-sądowy urząd depozytowy załatwić.

§ 115.

Każdą czynność obrotową, skoro tylko cywilno-sądowy urząd depozytowy otrzyma polecenie względnie prośbę sądu, należy osobno przepisać w rejestrze po myśli § 22 do tego przeznaczonym, a całe przy tem przestrzegane postępowanie dokładnie trzymać w ewidencji.

Czynności obrotowe, których uskutecznienie zależy od poprzedniego złożenia przedmiotu wartościowego, załatwia się dopiero po dokonaniem złożeniu.

§ 116.

Dostarczenie nowych kuponów odsetkowych i dywidendowych do znajdujących się w przechowaniu cywilno-sądowego urzędu depozytowego papierów wartościowych, ma załatwić cywilno-sądowy urząd depozytowy nawet bez sądowego polecenia,

na prośbę stron uprawnionych do poboru kuponów, jeżeli powołane do wydawania arkuszy kuponowych kasy w siedzibie urzędu depozytowego się znajdują.

Co do obligacji długu państwa jest cywilno-sądowy urząd depozytowy upoważniony do podejmowania nowych arkuszy kuponowych, znosząc się bezpośrednio z kasą długów państwowych we Wiedniu i to, gdyby spostrzegł w tym przypadku zaniechanie ze strony partyi, z urzędu.

Dalej może cywilno-sądowy urząd depozytowy w bezpośrednim stosunku z kasą długów państwowych we Wiedniu zarządzać przepisanie przez sąd dozwolone, winkulowanie i dewinkulowanie znajdujących się w przechowaniu jego państwowych efektów kredytowych.

Utrzymywanie w ewidencji czynności w tym paragrafie przewidzianych odbywa się za pomocą rejestru podług formularza X (§ 23).

§ 117.

Jako organ wykonawczy do bezpośredniego wykonywania czynności obrotowych, które mają być w siedzibie cywilno-sądowego urzędu depozytowego poza obrębem lokalu urzędowego załatwiane, to jest do przenoszenia przedmiotów obrotowych do instytucji kredytowej i przenoszenia napowrót wartości wymienionych ustanawia się urzędnik urzędu depozytowego. Wyznacza go prełożony urzędu depozytowego, potwierdza prezydent sądu krajowego a nazwisko tego wyznaczonego urzędnika podaje się do wiadomości dotyczących instytucji kredytowych.

Jeżeli wartość przedmiotu obrotowego przekracza kwotę 3000 K, natenczas przy czynnościach poza urzędem ma organowi wykonawczemu towarzyszyć woźny urzędu depozytowego.

§ 118.

Urzędnikowi depozytowemu, delegowanemu do przeprowadzenia czynności obrotowej, wydają odnośny przedmiot wartościowy, za potwierdzeniem odbioru w przewidzianej do tego kolumnie dotyczącego rejestru, obydwaj urzędnicy, do których czynność kasowa należy.

Wysłany winien interes bezzwłocznie załatwić i przy dostawieniu nowych przedmiotów wartościowych wykazać się kontami dotyczącymi użycia wydanego mu przedmiotu wartościowego i innymi dowodami, które obydwaj wyżsi urzędnicy urzędu depozytowego sprawdzić mają tak cyfrowo, jak i pod względem podania wartości.

Należyte wykonanie mają organowi wykonawczemu osobno potwierdzić obydwaj urzędnicy kasowi. Następnie należy załatwienie przeprowadzić w dotyczącym rejestrze a ewentualnie, zaciągnąć

stanowczo do dziennika po myśli §u 120, ustęp 2. Wystawienie osobnego potwierdzenia organowi wykonawczemu odpada, jeżeli się tenże zadowoli tem, że wglądając do rejestru przekona się o bieżącym zaciągnięciu rezultatu czynności obrotowej.

W tych przypadkach, gdzie czynności obrotowe zdane na organ wykonawczy nie mogą być tego samego dnia załatwione, winien organ wykonawczy otrzymane na włożony przedmiot obrotowy od dotyczącej likwidatury kasowej pokwitowanie (kwit tymczasowy, rewers, recepis itp.) jeszcze tego samego dnia złożyć w kasie cywilno-sądowego urzędu depozytowego.

Jeżeli czynność obrotowa wymaga ewentualnie przesłania wartości, ma się to odbyć z zachowaniem środków ostrożności, zarządzonych w ogólnych przepisach kasowych; aż do stanowczego zarachowania służy za dowód kasowy pocztowy recepis nadawczy.

Podjęte pieniądze i inne przedmioty wartościowe winien organ wykonawczy jeszcze w dniu podjęcia dostawić urzędowi depozytowemu.

Jeżeli interes obrotowy nie zostanie zrealizowany i potwierdzenie odbioru po myśli czwartego ustępu nie może także być złożone, natenczas należy przedmiot obrotowy oddać napowrót do kasy cywilno-sądowego urzędu depozytowego i okoliczność tę uwidocznic w dzienniku depozytowym względnie w dzienniku kas sierocych, albo też, jeżeli chodzi o czynności obrotowe dla obcego sądu, w kolumnie uwag rejestru, formularz IX.

§ 119.

Obowiązkiem przełożonego i kontrolora urzędu depozytowego pod własną odpowiedzialnością jest, czuwać dokładnie, by polecane urzędowi czynności obrotowe i przedsiębrane przezeń dostarczania kuponów były w czas załatwiane jakoteż czuwać nad redeponowaniem, wynikiem z czynności obrotowych.

§ 120.

Czynności obrotowe, załatwione dla sądów przełożonych, należy przeprowadzać w dzienniku depozytowym względnie w dzienniku kasy sieroczej i w księdze głównej względnie w księdze kontowej.

Przedmiot wartościowy wręczony organowi wykonawczemu wstawia się w dzienniku najpierw *intra marginem* w rozchód. Rozchód ten ostatecznie zarachowuje się po nadejściu wartości, na jaką przedmiot wymieniony został, z równoczesnym zaciągnięciem odbioru tej ostatniej do dziennika i dołączeniem dotyczących dowodów kasowych.

Jeżeli przeciwnie cywilno-sądowy urząd depozytowy ma innemu urzędowi depozytowemu — uproszonemu do tego umyślnie przez jeden z sądów przełożonych — przesłać przedmioty wartościowe

celem przeprowadzenia czynności obrotowych, natenczas musi przesłany przedmiot wartościowy być w dzienniku zaraz stanowczo w rozchód wstawiony i wydatek ten pokryty pocztowym recepisem nadawczym. Jeżeli ma nadejść wartość wymieniona, należy ją zaraz po otrzymaniu — powołując się na poprzednią pozycję rozchodu — wstawić w dzienniku na przyszłość.

Czynności obrotowe, które mają być załatwione na prośbę sądu nie przełożonego, wpisuje się tylko do rejestru według formularza IX.

§ 121.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy winien o dokonaniu każdej czynności obrotowej zdać obszerną relację z dołączeniem kontów i innych załączników sądowi, który od niego przeprowadzenia żądał.

W razie, jeżeli nie chodzi o zlecenie sądu przełożonego, ma sąd rzeczywiste nadejście wartości wymienionej, pochodzącej z czynności obrotowej, potwierdzić urzędowi depozytowemu.

§ 122.

Jeżeli przy zupełnem lub częściowem realizowaniu przechowanych w depozycie lub w kasie sieroczej książeczek kas oszczędności i innych książeczek wkładkowych uzyskana kwota ma być wydaną uprawnionej do poboru stronie, natenczas wydanie to przez cywilno-sądowy urząd depozytowy ma się odbywać w sposób po myśli instrukcyi dopuszczalnej (§ 65).

Współdziałal urzędników sądowych w czynnościach, które leżą w zakresie kasowej manipulacji z majątkiem depozytowym względnie kas sierocych, jest tak samo niedopuszczalny, jak bezpośrednio wydawanie kwoty uzyskanej stronie przez dotyczącą instytucję kredytową (kasę oszczędności).

§ 123.

W sądowych zleceniach należy wyraźnie podawać czynności obrotowe, które mają być przedsięwzięte i ewentualny szczególniejszy sposób ich przeprowadzenia a dotyczące przedmioty wartościowe dokładnie oznaczyć.

Cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu można polecać następujące peryodycznie powtarzające się czynności obrotowe:

1. Realizowanie każdorazem zapadających kuponów od przechowanych papierów wartościowych i natychmiastowe wydanie uzyskanej gotówki stronie lub złożenie jej na procent we wspólnej kasie sieroczej względnie w pewnej oznaczonej instytucji kredytowej;

2. składanie peryodycznie uiszczać się mających gotówek na książeczki kasy oszczędności i inne książeczki wkładkowe, które mają być w sądzie

złożone, albo na znajdujące się już w przechowaniu urzędu depozytowego książeczki kasy oszczędności i inne książeczki wkładkowe;

3. peryodyczne podnoszenie pewnych sum kapitałowych lub każdorazem płatnych odsetek od przechowanych książeczek kasy oszczędności i innych książeczek wkładkowych i natychmiastowe wydawanie tych kapitałów lub odsetek stronie względnie składanie jej na procent we wspólnej kasie sierocej.

W przypadkach tych można w jednej uchwale sądowej połączyć polecenie wydania przedmiotu obrotowego z poleceniem natychmiastowego wydania waluty lub umieszczenia jej na procent, względnie ponownego przyjęcia książeczki wkładkowej po dokonaniem zrealizowaniu.

Osobnego polecenia nie potrzeba także wtedy, jeżeli po przeprowadzeniu czynności obrotowej książeczkę wkładkową jakiejś instytucji kredytowej powtórnie ma się przechować, a książeczka opiewa wskutek dopisania odsetek na wyższą kwotę, aniżeli ta, która odpowiadała poleceniu przyjęcia, połączonemu z pierwotnem poleceniem wydania.

Aby i w tych ostatnich przypadkach umożliwić departamentowi rachunkowemu wyższego sądu krajowego cenzurę pozycyi odbioru według wysokości kwoty, winien cywilno-sądowy urząd depozytowy przy powtórnem deponowaniu książeczki wkładkowej każdorazem dopisać odsetek, uwidocznic w kolumnie przedmiotowej dziennika depozytowego względnie dziennika kas sierocych.

§ 124.

Prócz przypadków, wymienionych w § 123, może sąd łączyć z poleceniem przedsięwzięcia czynności obrotowej także tylko zarządzenia, wskutek których po przeprowadzeniu jednej zleconej czynności nastąpić ma złożenie przedmiotów obrotowych do depozytu lub kasy sierociej lub natychmiastowe wydanie ich samych względnie uzyskanie za nie waluty; wydawanie poleceń względem peryodycznego przedsięwzięcia czynności obrotowych należy o ile możności ograniczyć.

§ 125.

Jeżeli z powodu czynności obrotowych ma się stronom wydawać gotówki w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym, natenczas winien sąd wyznaczyć stronom do ich podniesienia termin 14dniowy po otrzymaniu odnośnego zawiadomienia, z tą uwagą, że w razie niedotrzymania tego terminu, gotówka, która ma być wydana, przejdzie w przechowanie depozytowe.

Po bezskutecznym upływie terminu winien sąd bezzwłocznie wydać polecenie przechowania gotówki w depozycie.

§ 126.

Terminy, w których mają się odbywać peryodyczne czynności obrotowe z rodzaju w § 123, ustęp 2, l. 1 i 3 wspomnianych, należy trzymać w ewidencji przez wpisanie do terminarza, prowadzonego po myśli § 21.

Z nadejściem terminu należy każdorazem przypadającą do załatwienia czynność obrotową osobno przepisać w rejestrze formularz VIII.

§ 127.

Jeżeli cywilno-sądowy urząd depozytowy, na zarządzenie sądu ma przy zakupie obligacyi państwowych także załatwić ich winkulowanie, natenczas ma miejsce w tym przypadku postępowanie, wskazane w rozporządzeniu ministeryalnem z dnia 26. stycznia 1897, Dz. rozp. m. spr. Nr. 3, pod l. 1 i 2.

X. Czuwanie nad losowaniami papierów wartościowych.

§ 128.

Obowiązkiem cywilno-sądowego urzędu depozytowego jest — jednak bez prawnomajątkowej odpowiedzialności urzędników depozytowych i skarbu państwa jakoteż bez naruszenia ciężącego na prawnych zastępcach pupilów po myśli przepisów prawa cywilnego obowiązku czuwania i odpowiedzialności — pilnować losowań papierów wartościowych, podlegających losowaniu, przedewszystkiem także premiiowych obligów, rewersów wygranych, kuponów premiiowych, promes itp. a w depozytowem przechowaniu się znajdujących, w razie zaś wylosowania papieru wartościowego uwiadomić o tem właściwy sąd z podaniem kwoty, która ma być wypłaconą.

Staraniem sądu będzie — w przysługującym mu ustawowo zakresie działania — wpływać na osoby powołane do zawiadywania majątkiem fideikomisywnym lub majątkiem zostających pod opieką, zwłaszcza przez wydanie stosownych zleceń, by jak najrychlej zaprowadziły porządek w dotyczących masach, o ile już przedtem nie wydał sąd ten ogólnej instrukcyi w sprawie postępowania z każdorazem wylosowanymi papierami wartościowymi odnośnej masy.

§ 129.

Obowiązek dopilnowania losowań i doniesienia o dokonaniem wylosowaniu ma cywilno-sądowy urząd depozytowy także co do przechowanych papierów wartościowych, podlegających losowaniu, a należących do wspólnych kas sierocych przelożonych sądów, i to tem bardziej, że przez to, w razie

wylosowania takiego papieru wartościowego, umożliwi się sądom, odpowiedzialnym za należyte korzystne lokowanie majątku kas sierocych odpowiednie zarządzenie, by kasę sierocą uchronić od straty.

§ 130.

W celu dopilnowania losowań winien cywilno-sądowy urząd depozytowy założyć katalog kartkowy dotyczących papierów wartościowych tak dla zasobów depozytowych, jak i zasobów kas sierocych wszystkich sądów wspólnie. Każdy pojedynczy papier wartościowy zapisuje się na kartce z kartonu w ćwiartkowym formacie według formularza XVII. Podług sądów, którym prawo rozporządzalności tymi papierami przysługuje, używa się kartek różnokolorowych. Następnie sortuje się kartki podług rozmaitych gatunków papierów wartościowych a każdą grupę porządkuje się w arytmetycznym porządku numerów, względnie seryj i numerów papierów wartościowych. Na kartkach należy zlecenia, gdyby je sąd z góry odnośnie do papieru wartościowego na przypadek wylosowania wydał (§ 128, ustęp 2), krótko uwidocznić.

Kartki należy przechowywać w mocnych okładkach pod zamknięciem. Dla każdego waloru, podlegającego losowaniu, który przyjdzie w przechowanie, wypełni się nową kartką i włoży w odpowiednie miejsce; przeciwnie kartki, dotyczące wydanych już papierów wartościowych, należy z katalogu wyłączyć a po uwidocznieniu daty wydania, oddzielnie w wyżej wspomnianym porządku przechować.

Dalej winien cywilno-sądowy urząd depozytowy przy pomocy kalendarza losowań podług formularza XVIII. utrzymywać w chronologicznym porządku w ewidencji terminy, w których rozmaite gatunki przechowanych papierów wartościowych mają być wylosowane.

§ 131.

Po upływie każdorazowego terminu losowań należy dział katalogu kartkowego, w którym się losowany gatunek papierów znajduje, dokładnie zrewidować, z reguły przy pomocy list losowań, które cywilno-sądowy urząd depozytowy otrzyma z instytucji emitującej ten papier wartościowy, gdyby zaś ich nie można było dostać, przy pomocy zwyczajnie w obrocie handlowym używanych wykazów losowań.

Przedsięwzięcie rewizji mają urzędnicy depozytowi, którzy jej dokonali, potwierdzić każdym razem w kalendarzu losowań w kolumnie do tego przeznaczonej podpisami swymi i umieścić datę.

Wylosowanie papieru wartościowego jakoteż dotyczące doniesienie urzędu depozytowego do

sądu, zanotuje się na odnośnej kartce katalogowej. Kartkę zostawi się w zbiorze mimo wylosowania tak długo, aż papier zostanie wydany.

Także przed wydaniem papierów wartościowych, podlegających losowaniu, trzeba się zawsze przekonać, czy są wylosowane lub nie (§ 7, lit. b cesarskiego patentu z dnia 26. stycznia 1853, Dz. u. p. Nr. 18).

XI. Cenzura dzienników, rewizje i szkona cywilno-sądowego urzędu depozytowego.

§ 132.

Dziennik depozytowy i dzienniki kas sierocych ze wszystkimi załącznikami należy po przeglądnięciu i stwierdzeniu podpisem zgodności przez dotyczących naczelników sądowych przesać w przeciągu ośmiu dni po upływie każdego miesiąca w drodze prezydium sądu krajowego departamentowi rachunkowemu wyższego sądu krajowego w celu podania ich cenzurze i w związku z nią zostającym czynnościom urzędowym.

Wykazane w dziennikach zamknięcia kasy ma się każdorazowo zanotować na druku dziennikowym; notatka ta zostaje w urzędzie depozytowym. W dzienniku depozytowym za miesiąc grudzień dopisze się liczbę mas depozytowych, istniejących z końcem roku w pojedynczych sądach.

Jeżeli nie wszystkie dokumenty mogą być zaraz do dziennika dołączone, należy brak ten krótko przy dotyczącym artykule dziennika zanotować i o ile możności jak najprędzej brakujący załącznik dodatkowo przesać. Takie dodatkowe załączniki dołącza się do bieżącego dziennika i należy zawsze podać na wierzchniej stronie dziennika, które dodatkowe załączniki dołączone zostały i do których dawniejszych artykułów dziennika należą.

Razem z miesięcznym przedłożeniem dziennika depozytowego i dzienników kas sierocych, przesła się w podanej drodze departamentowi rachunkowemu wyższego sądu krajowego także sporządzone przez sądy wierzytelne odpisy sądowych ksiąg wpływów depozytowych, o ile zawierają wpisy za odnośny miesiąc.

Departament rachunkowy ma przedsiębrać cenzurę dzienników z miesiąca na miesiąc i znalezione przy tem usterki a przedewszystkiem odnoszące się do należytości za przechowanie, podać niezwłocznie, w krótkiej drodze, pisemnie do wiadomości cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu celem wyjaśnienia względnie poprawienia.

Formularz XVII.

Formularz XVIII.

§ 133.

Cenzurowane dzienniki depozytowe i dzienniki kas sierocych, następnie załączniki dzienników kas sierocych należy przechowywać w departamencie rachunkowym wyższego sądu krajowego. Natomiast załączniki dzienników depozytowych mają być po dokonaniu sprawdzeniu i parafowaniu jak najrychlej cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu zwrócone, z zastrzeżeniem przejrzania, gdyby tego ewentualnie departament rachunkowy potrzebował.

Cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu dozwolonym jest w razie potrzeby wglądać w dzienniki i załączniki do nich, znajdujące się w departamencie rachunkowym wyższego sądu krajowego.

§ 134.

Naczelnicy sądów, którym cywilno-sądowy urząd depozytowy ułatwia czynności depozytowe i kas sierocych, obowiązani są przynajmniej dwa razy w każdym miesiącu, w stosownych odstępach czasu, kazać sobie przedłożyć w lokalu urzędowym depozytowego sądu dziennik depozytowy i dla dotyczącego sądu prowadzony dziennik kas sierocych i przez dokładne porównanie tego dziennika z depozytową księgą wpływu sądu sprawdzić, czy wszystkie prośby o pozwolenie deponowania, które sąd od dnia poprzedzającej ostatniej rewizji względnie od pierwszego dnia bieżącego miesiąca otrzymał, jakoteż wszystkie akta z dołączoną gotówką lub z dołączonymi przedmiotami mającymi wartość pieniężną, które sąd urzędowi depozytowemu przesłał, są zaciągnięte w dotyczących dziennikach depozytowych względnie sieroco-kasowych.

Gdyby się przy tem badaniu okazała niezgodność, natenczas ma naczelnik sądu zarządzić sprostowanie odpowiednie, i to, gdyby się tego okazała potrzeba, po przedsięwziętem — w obecności obydwóch urzędników kasowych — porównaniu ze złożonym przedmiotem.

Po stwierdzeniu zgodności winien naczelnik sądu dzienniki — dziennik depozytowy i ednak tylko odnośnie do artykułów dziennika, własnego sądu się dotyczących — następnie także depozytową księgę wpływu widymować.

Obowiązek rewizji naczelników sądu rozciąga się szczególnie także na czynności obrotowe, które urząd depozytowy ma dla dotyczącego sądu ułatwiać. Do prezydenta sądu krajowego należy nadto rewizja czynności obrotowych, które mają być na prośbę zamiejscowych sądów przedsiębrane, jakoteż rewizja komisyjnych wydań. Szczególnie winni naczelnicy sądu, względnie prezydent sądu krajowego zapomocą próby wrywkowej, przez bezpośrednie wglądnięcie, badać książeczki kas oszczęd-

ności i inne książeczki wkładowe, które stanowiły przedmiot czynności obrotowej, czy stan ich dokładnie się zgadza z zapiskami depozytowo-urzędowymi i mają się oni w obecności obydwóch urzędników kasowych przekonywać, czy nowe arkusze kuponowe, w razie ich podjęcia, należy się dołączyć do odpowiednich obligacji. Jeżeli się żadna usterka nie okaże, mają naczelnicy sądu względnie prezydent sądu krajowego odnośne rejestry (formularze VIII, IX i X) z wypisaniem daty widymować.

Naczelnikom sądu, względnie prezydentowi sądu krajowego wolno jest zresztą przekonywać się także we wszystkich innych kierunkach o prawidłowości czynności urzędu depozytowego.

Z przyzwoleniem prezydenta wyższego sądu krajowego można powyżej zarządzane rewizje w miejsce naczelników sądu — względnie prezydenta sądu krajowego — zdać na innych urzędników sądowych, których imiennie na piśmie cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu podać należy.

§ 135.

Prezydent sądu krajowego winien przynajmniej trzy razy do roku — w obecności jednego lub więcej przez prezydenta wyższego sądu krajowego wyznaczonych urzędników departamentu rachunkowego wyższego sądu krajowego — sprawdzać niespodzianie i dokładnie znajdujące się zapasy gotówki cywilno-sądowego urzędu depozytowego przez zamknięcie dzienników, następnie należy stan zapasów większej liczby mas depozytowych, tak co do prowadzenia ksiąg jak i co do przechowania, wreszcie przekonywać się w podobny sposób o prawidłowości manipulacji sieroco-kasowej. W tym celu winien prezydent sądu krajowego przeglądać także dokumenty poszczególnych stron (rezolucje legitymacyjne, książeczki wpisowe itp.) i na każdy przypadek także odnośne akta sądowe a następnie przy skontrolowaniu odpowiednio porównać.

Otwieranie pakietów z kosztownościami, opieczętowanych po myśli §u 32, ustęp 8 do 10 nie jest konieczne, o ile nie wzbudza podejrzenia nieporządku; wystarczy sprawdzić, że osłona pakietu i znajdujące się na nim pieczęcie są nienaruszone. Jeżeli jednak otwarcie jest wskazane, lub tego okaże się potrzeba, natenczas należy pakiety natychmiast po stwierdzeniu ich zawartości znowu zamknąć i pieczęcią urzędu depozytowego, względnie także pieczęcią sądową, jeżeli była, zaopatrzyć. Gdyby na pakiecie wyciśniętą była także prywatna pieczęć strony, natenczas winien urząd depozytowy — o ile to według stanu rzeczy bez szczególniejszej trudności uczynić się da — zawiadomić stronę o zamierzonym otwarciu pakietu i zostawić jej do woli, czy chce być obecną przy otwarciu i powtór-

nem opieczętowaniu pakietu i swą pieczęć prywatną wycisnąć. Powód dokonanego otwarcia i ponownego opieczętowania należy uwidocznnić na pakiecie.

Prezydent sądu krajowego ma zarazem także czynności cywilno-sądowego urzędu depozytowego w obrocie czekowym rewidować, a przedewszystkiem kontrolować zapomocą próby wrywkowej postępowanie przy zarachowaniu wydatków na pocztową kasę oszczędności.

Jeżeli prezydent sądu krajowego spostrzeży jaką usterkę, wydać ma natychmiast leżące w jego zakresie działania zarządzenia, w celu poczynienia zaś ewentualnie innych potrzebnych kroków przedsięwziąć co należy.

Sporządzony operat szkontrowania — w którym należy także znalezione zapasy gotówki wraz z zapasem przekazów salinarnych, następnie numery przechowania badanych mas depozytowych jakoteż konta badanych majątków kas sierocych uwidocznnić, postępowanie przestrzegane przyewentualnem otwieraniu i ponownem opieczętowaniu pakietów z kosztownościami (ustęp 2) stwierdzić, tudzież podać środki, jakich użyto po myśli powyższego ustępu — należy wraz z ewentualnem i usprawiedliwieniami cywilno-sądowego urzędu depozytowego przedłożyć prezydentowi wyższego sądu krajowego celem zarządzenia badania przez departament rachunkowy wyższego sądu krajowego.

Rezultat tego badania należy podać do wiadomości prezydenta sądu krajowego przy zwrocie operatu szkontrowania.

Przynajmniej co trzy lata winien prezydent sądu krajowego w obecności urzędników rachunkowych po myśli ustępu 1 przedsięwziąć ogólne, niespodziane, jak najściślejsze szkontro cywilno-sądowego urzędu depozytowego z zamknięciem wszystkich kont księgi głównej i bieżących wykazów szczegółowych, jakoteż sprawdzeniem, sztuka za sztuką, całego stanu kasy. Przytem badać należy jak najdokładniej nie tylko zawiadywanie kasowością, lecz także prowadzenie ksiąg i całą manipulację urzędową.

Za zgodą prezydenta wyższego sądu krajowego, można szkontrowanie w miejsce prezydenta sądu krajowego zdać na innego urzędnika sądowego, którego imiennie podać należy cywilno-sądowemu urzędowi depozytowemu.

§ 136.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy winien w przeciągu dni 14 po upływie każdego roku kalendarzowego przedłożyć prezydentowi sądu krajowego sumaryczny wykaz rozmiarów swych czynności depozytowych i kas sierocych, podług formularza XIX.

W dziale III tego wykazu należy przedstawić rozmiar czynności, tak co do każdego poszczególnego sądu jak i w całości.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy ma dalej z upływem każdego roku, przy analogicznem zastosowaniu rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. października 1897, Dz. rozp. m. spr. Nr. 41 (rozdział V, ustęp 6), zamknąć dziennik dla obrotu przekazowego pocztowej kasy oszczędności (§ 55, ustęp 4), sporządzić zamknięcie dziennika podług formularza B i wykaz obrotu czekowych kont podług formularza C powołanego rozporządzenia i przedłożyć w drodze prezydium sądu krajowego, prezydium wyższego sądu krajowego.

Przy zamknięciu dziennika B należy uwzględnić, że między dziennikiem a sądową księgą pieniężną nie ma żadnego związku i że te pozycyc złożeń, które nie są jeszcze zrealizowane a zatem w dzienniku konta czekowego nie zakreślone (§ 55, ustęp końcowy), muszą być pokryte należytością na koncie czekowem urzędu depozytowego, pomniejszoną o wkładkę zakładową. Wynikająca przytem nadwyżka przedstawia wydatki na pocztową kasę oszczędności, które się przekeże na konto czekowe Ministerstwa sprawiedliwości „Parteiengelder der Justizverwaltung“ (§ 12, ustęp 3).

Daty wykazu C co do obrotu czekowych kont należy włączyć do ogólnego wykazu obrotu czekowego sądów, który ułoży prezydium wyższego sądu krajowego.

XII. Przechowywanie aktów, przegląd i odpisy.

§ 137.

Akta depozytowe, które nie mają służyć jako załączniki dzienników, należy uporządkowane według treści przechowywać w registraturze cywilno-sądowego urzędu depozytowego w dwóch oddziałach: z jednej strony dla administracji depozytowej, z drugiej strony dla administracji kas sierocych. Do nich winno się prowadzić alfabetyczny indeks dla każdego oddziału.

Księgi złożeń, główne księgi depozytowe i księgi kontowe kas sierocych, zapiski co do czynności obrotowych, jakoteż z departamentu rachunkowego wyższego sądu krajowego napowrót nadeszłe parafowane załączniki dziennika depozytowego ma się przechowywać pod zamknięciem.

§ 138.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy może bez sądowego polecenia dawać odpisy deponowanych dokumentów i ich załączników, jakoteż pozwalać na ich przejrzenie tylko składającemu i temu, dla którego złożone zostały; we wszystkich innych

przypadkach potrzeba do tego wyraźnego pozwolenia właściwego sądu.

Wierzytelne odpisy muszą być przez urzędnika, który je sporządził, podpisane po starannem porównaniu z oryginałem i przez przełożonego urzędu depozytowego, jakoteż pieczęcią urzędową zaopatrzone.

Bez wyraźnego pozwolenia sądu udziela urząd depozytowy wyjaśnień co do złożonych w nim przedmiotów jakoteż w sieroco-urzędowym zarachowaniu znajdujących się pieniędzy tylko dotyczącym składającym i uprawnionym, co zaś do wierzytelności hipotecznych kas sierocych tylko dotyczącym dłużnikom.

§ 139.

Urząd depozytowy jest obowiązany każdemu, na jego ustną prośbę, wydać wyciąg każdej masy z głównej księgi depozytowej i z każdego konta z ksiąg kontowych kas sierocych, i to o ile wyciąg podlega opłacie stempłowej, po otrzymaniu wymaganych znaczków stempłowych. Wyciąg ma podpisać urzędnik, który go wygotował a po dokładnem porównaniu z wpisami w księdze głównej, względnie w koncie także przełożony urzędu depozytowego i zaopatrzyć pieczęcią urzędową.

W wyciągu tego rodzaju należy podać z reguły tylko znajdujący się jeszcze majątek masy i odnośnie do niego istniejące jeszcze zanotowania i ostrzeżenia, jakoteż niewykonane jeszcze polecenia wydania, tak jak są w księdze głównej (księdze kontowej) uwidocznione.

Wolno jednak stronom żądać także szczegółowego wyciągu masy z księgi głównej (księgi kontowej), który zawierać musi wtedy wszystkie dokonane złożenia i wydania, przypisania własności, adnotacye i ostrzeżenia jakoteż wykreślenia.

Wyciągi te, które raz tylko jeden mogą być stronie wydane, można na żądanie jej w następstwie uzupełniać przez dopisywanie później dokonanych złożzeń i wydań, przypisań własności, adnotacy i ostrzeżeń jakoteż wykreśleń.

Po każdym takim uzupełnieniu ma być łączny stan masy w sumie uwidoczniiony i wyciąg z dopisaniem daty i wyciśnięciem pieczęci urzędowej ponownie podpisany przez wyżej wspomnianych urzędników.

Wydawanie częściowych wyciągów dotyczących pojedynczych pozycji, jest bezwarunkowo wzbronione.

§ 140.

Wydania odpisów znajdujących się w cywilnosądowym urzędzie depozytowym dokumentów i ich załączników, jakoteż wyciągów z księgi głównej (księgi kontowej) można żądać ustnie w cywilno-

sądowym urzędzie depozytowym. Na żądanie należy wydać potwierdzenie zamówienia, w którym także się poda odebrane znaczki stempłowe.

Jeżeli do wydania odpisu potrzeba pozwolenia właściwego sądu (§ 138), natenczas winien urząd depozytowy odesłać petenta do dotyczącego sądu.

Zamówienia należy natychmiast zaciągnąć do księgi zamówień prowadzonej po myśli §u 24 i załatwiać w tym porządku, w jakim je uczyniono; w tym ostatum względzie wyjątek zrobić można tylko dla publicznego dobra lub wielkiej nagłości.

§ 141.

Główne księgi depozytowe i księgi kontowe wspólnych kas sierocych są wyłączone od zniszczenia (skartowania).

Co do zniszczenia załączników dzienników depozytowych obowiązują postanowienia punktów 2 do 5 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30. października 1896, Dz. rozp. m. spr. Nr. 37.

Wyłączone po myśli § 130, ustęp 2 kartki katalogowe podlegających losowaniu papierów wartościowych należy zniszczyć w pięć lat po wydaniu z depozytu dotyczących papierów.

XIII. Postanowienia końcowe i przejściowe.

§ 142.

Przy prowadzeniu ksiąg i sporządzaniu wykazów należy jak najstaranniej na to baczyć, by jednakowymi napisami zaopatrzone kolumny dla wartości i sztuk przy różnolitych wpisach jednakowo, zgodnie z przepisami były wypełniane.

Wszędzie, gdzie chodzi o wciągnięcie lub powołanie sądowych liczb czynności, artykułów dziennika, numerów przechowania, numerów pozycyi zapisków lub powołanie dzienników, głównych ksiąg depozytowych albo ksiąg kontowych kas sierocych, należy dopisać do wciągnięcia lub powołania w skróconej formie zawsze także wyraźne oznaczenie dotyczącego sądu lub księgi — o ile rodzaj urzędzenia księgi lub jakoś dokumentu nie pozostawia żadnej wątpliwości, do którego sądu, do której kasy sieroczej lub do której księgi powołanie się odnosi.

Przy tem używać należy skrótów, jak naprzykład następujące:

S. kr. == sąd krajowy Lwów;

s. pow. s. I == sąd powiatowy Lwów, sekcya I;

s. pow. s. II == sąd pow. Lwów, sekcya II;

s. przem. == sąd przemysłowy;

dz. d. == dziennik depozytowy;

dz. k. s. == dziennik kasy sieroczej;

k. p. k. s. == księga kont passywów kas sierocych;

k. a. k. s. == księga kont aktywów kas sierocych;

k. p. s. p. s. II = księga kont passywów wspólnej kasy sieroczej sądu powiatowego Lwów, sekcya II.

§ 143.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy winien te depozyty, które po myśli istniejących ustaw podlegają postępowaniu z majątkiem bezdziedzicznym, względnie postępowaniu zjednoczenia, przewidzianemu w Nadwornym dekrete z dnia 1. maja 1837, Zb. u. s. Nr. 199, zestawić co pięć lat w wykazach i wykazy te przedłożyć do dalszej czynności urzędowej sądowi, dla którego depozyty są zaciągnięte.

Równocześnie należy także zestawić te prywatne zapisy dłużne i inne dokumenty, które wskutek niepodjęcia po skończonej opiece albo z jakich bądź innych przyczyn niesłusznie w urzędzie depozytowym się znajdują, i wykaz ich oddać sądowi celem odpowiedniego urzędowego załatwienia.

Co do postępowania przy odsyłaniu majątków bezdziedzicznych, pochodzących z postępowania sądowego w sprawach niespornych, obowiązują postanowienia rozporządzenia misteryalnego z dnia 8. lipca 1901, Dz. rozp. m. spr. Nr. 22.

§ 144.

Cywilno-sądowy urząd depozytowy ma prawidłowo odebrać protokolarnie od głównego urzędu podatkowego we Lwowie, począwszy od 1. lipca 1905 wszystkie zasoby depozytowe sądu krajowego we Lwowie i sądów powiatowych Lwów sekcya I i II, jakoteż lwowskiego sądu przemysłowego, zarówno jak wszystkie zasoby czynne i bierne wspólnej kasy sieroczej sądu powiatowego Lwów, sekcya II, dalej wszystkie do tego odnoszące się akta, księgi, zapiski i rejestry na podstawie uzupełnionych aż do dnia oddania wykazów szczegółowych i rejestru IX, a księgi depozytowe i kas sierocych, zapiski i rejestry — jeżeli co do istoty założone są po myśli postanowień tej instrukcyi — aż do ich zużycia dalej prowadzić, w innym zaś razie na nowo je założyć.

Przepisanie objętych zasobów depozytowych i zasobów kas sierocych w księgach cywilno-sądowego urzędu depozytowego winno się odbywać na zarządzenie właściwych sądów podług wykazów oddania.

Do §u 13.

Formularz I.

Protokół czynności

c. k. cywilno-sądowego urzędu depozytowego we Lwowie.

Rok: . . . . .

Dzień	Bieżąca liczba pozycji (liczba czynności)	Imię i nazwisko. miejsce zamieszka- nia podającej strony. nazwa podającej władzy wraz z datą i liczbą czynności podania	Treść aktu	Nazwa sądu, do którego zakresu działania sprawa należy	Numer przechowania masy depozytowej	Tom i folio księgi kon- towej kasy sierocej	Data i (w razie odesła- nia podania w orygi- nale) krótka treść za- łatwienia
1	2	3	4	5	6	7	8

Do §u 14.

Księga
c. k. cywilno-sądowego
Rok:

Dzień	Bieżąca liczba pozycji (liczba złożenia)	Artykuł dziennika	Imię, stan i miejsce zamieszkania składającego	Nazwa sądu, dla którego się deponuje	Nazwa masy depozytowej	Imię interesenta kasy sieroczej
1	2	3	4	5	6	7

Do §u 15.

Dziennik

c. k. cywilno-sądowego

Artykuł dziennika	Dzień odbioru lub wydania	Nazwa sądu, dla którego się składa wzglę- dnie wydaje	Data i liczba czynności sądowego polecenia	Numer przecho- wania masy; tom i folio księgi głównej	Oznaczenie masy	Oznaczenie składają- cego względnie podej- mującego i złożonego względnie wydanego przedmiotu
Liczba załączni- ków						
1	2	3	4	5	6	7

Do §u 19.

Formularz V.

Rejestr wysyłek pocztą

c. k. oywilno-sądowego urzędu depozytowego we Lwowie dla zasobów depozytowych i kas sierocych, przestanych, przestanych innym urzędom i władzom.

Rok: . . . . .

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Bieżąca liczba pozycji	Dzień wysłania	Artykuł dziennika	Sądowa liczba czynności	Nazwa masy depozytowej: tomu i folio księgi głównej	Imię interesenta kasy sieroczej; tomu i folio księgi kontowej	Główna	Publiczne obciążenie i inne na piądzie wymienne	Kasieczki kas oszczędności i inne wkładkowe	Koszowność, monety, pamiątki i inne przedmioty	Inne prywatne zapisy dłużne i inne dokumenty	Tytułem należności za przełożenie otrzymano	Wysłała się do	Nadejście awiza lub potwierdzenia odbioru dnia	Uwaga
						K h	K h	K h	K h	sztuk	K h			
						7	8	9	10	11	12	13	14	15

Terminarz

c. k. cywilno-sądowego urzędu depozytowego we Lwowie
dla peryodycznych czynności.

Do §u 21.

T e r m i -
c. k. cywilno-sądowego urzędu depozytowego

Bieżąca liczba pozycji	Nazwa sądu	Data i liczba czynności sądowego polecenia	Depozytowo-urzędowa liczba czynności	N a z w a masy depozytowej; numer przechowania, tom i folio księgi głównej	I m i ę interesenta kasy sieroczej; tom i folio księgi kontowej
1	2	3	4	5	6

Do §u 22, ustęp 2.

R e-

c. k. cywilno-sądowego urzędu depozytowego we Lwowie dla czynności

Rok:

Bieżąca liczba pozycji	Dzień otrzymania prośby	Artykuł dziennika odbioru (w przypadkach komisyjnego wydania)	Nazwa sądu, który prosi o dokonanie czynności, data i liczba czynności pisma	Imię strony, której czynność dotyczy	Nadeszły przedmiot i odnośne polecenie
1	2	3	4	5	6

j e s t r

obrotowych i komisyjnych wydań dla sądów zamiejscowych.

Potwierdzenie odbioru organu wykonawczego	W przypadkach odesłania waluty			(W przypadkach komisyjnego wydania) dzień i artykuł dziennika wydania	U w a g a
	Dzień odesłania	Odesłany przedmiot	Dzień otrzymania potwierdzenia odbioru		
7	8	9	10	11	12

Do § 24.

Formularz XI.

Dziennik zamówień

c. k. cywilno-sądowego urzędu depozytowego we Lwowie dla depozytowo- i sieroco-kontowych wyciągów jakoteż odpisów deponowanych dokumentów.

Bieżąca liczba pozycji	Dzień zamówienia	Imię, stan i miejsce zamieszkania zamawiającego	Przedmiot zamówienia	Numer przechowania innej depozytowej, tom i folio księgi złozonej	Tom i folio księgi kontowej kasy sieroczej	Kwota w stemplach					Dzień wydruka	Potwierdzenie odbioru lub wysłania	U w a g a
						odebrano	użyto	zwrócono	K	h			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12		

Do §u 34.

Formularz XII.

Z c. k. cywilno-sądowego urzędu depozytowego we Lwowie. Art. dzien. dziennik depozytowy.
dziennik kasy sieroczej.

dnia ..... 190 .....

Potwierdzenie odbioru.....
.....
.....
któr.....

w tutejszym urzędzie złożył(a), i to dla .....

masy .....

Do wiadomości: Na dowód ważnego złożenia należy wydać składającemu potwierdzenie odbioru na tym druku, zaopatrzone własnoręcznymi podpisami dwóch urzędników urzędu depozytowego, którym manipulację kasową powierzono, jakoteż pieczęcią urzędową, od czego wyjątek stanowią tylko wpłaty potwierdzane w przepisowych książeczkach wpisowych deponentów kasy sieroczej i dłużników hipotecznych kas sieroczych.

Imiona i charaktery służbowe powołanych do odbioru depozytu i potwierdzenia jego odbioru urzędników podane są w ogłoszeniu w cywilno-sądowym urzędzie depozytowym.

Na żądanie strony potwierdzi się wykazany tu depozyt dodatkowo za ściągnięciem tego pokwitowania na sądowej rezolucyi depozytowej, doręczonej stronie.

W y k a z

na imię opiewających obligów państwowych, deponowanych w c. k. cywilno-sądowym urzędzie depozytowym
we Lwowie.

1 Bieżąca liczba pozywy	2 Numer przechowa- nia masy depozyto- wej, tom i folio księgi głównej	3 Tom i folio księgi kontowej kasy sieroczej	4 Oznaczenie obligów państwowych (rodzaj, stopa procentowa, seria, numer, imię, na które obligacje opiewają, data wystawie- nia i kwota imienna)	5 Czas, od którego po- cząwszy podnosi się odsetki we właściwej kasie	6 Imię, stan i miejsce zamieszkania osoby uprawnionej do pozejmowania odsetek
<p>Te cztery kolumny ma wypełnić urząd depozytowy</p> <p>Te kolumny ma wypełnić kasa długów państwowych</p> <p>Te kolumny ma wypełnić sąd właściwy</p>					

Do §u 59.

Formularz XIV.

Księga depozytowo-podawcza

G. K. . . . . sądu . . . . .

Rok: . . . . .

1	Bieżąca liczba pozycji	2	Nazwa masy względnie inne aktualnego	3	Rodzaj aktu ewentualnie sądowa liczba czynności; liczba zabiegów	4	Sumaryczne oznaczenie rzeczy wartościowej		5	6	7	8	9	10
							K	h						

(W razie nadlegcia do
sądu z cywilno-
sądowego urzędu
depozytowego)Potwierdzenie cywilno-sądowego
urzędu depozytowego

U w a g a

Główna księga depozytowa

c. k. cywilno-sądowego urzędu depozytowego we Lwowie.

. . . . . sąd . . . . .

Tom . . . . .

Rok . . . . .

depozytowa

urzędu depozytowego we Lwowie.

Folio: . . .

R o z c h ó d									
gotówka		publiczne obligacje i inne na pieniądze wymiennym papiery wartościowe		książeczki kas oszczędności i inne książeczki wkładkowe		kosztowności, monety ban- kowe, pieniądze zagranic- zne i inne przedmioty		inne prywatne zapisy dłużne i inne dokumenty	
K	h	K	h	K	h	K	h	sztuk	Powołanie liczb po części odbioru
14		15		16		17		18	19
Tytułem należności za przecho- wanie otrzymano									
Notatki i uwagi									
21									
Wykreślenia									
22									

Do §u 111.

Dziennik

c. k. sądowo - cywilnego

. . . . . sąd

Rok:

Artykuł dziennika	Dzień odbioru lub polecenia	Data i liczba czynności sądowego wydania	Tom i folio księgi kontowej	Oznaczenie składającego względnie podejmującego przedmiotu oraz złożonego, względnie wydanego
1	2	3	4	5

Do §u 130, ustęp 1.

Formularz XVII.

(Rodzaj papieru wartościowego, stopa procentowa, data emisji.)	Serya:
	Numer (dział):
	Kwota imienna:

Numer przechowania masy depozytowej	Tom i folio księgi kontowej kasy sieroczej	Wylosowano dnia	Doniesienie do sądu	Wydanie	U w a g a
1	2	3	4	5	6

(Miejsce na polecenia sądowe.)

Do §u 130, ustęp 3.

Formularz XVIII.**Kalendarz losowań****c. k. cywilno-sądowego urzędu depozytowego we Lwowie.**

(Dzień losowania)			(Dzień losowania)		
(Rodzaj papieru wartościowego)			(Rodzaj papieru wartościowego)		
Losowanie z dnia	R e w i d o w a ł	Dzień rewizyi	Losowanie z dnia	R e w i d o w a ł	Dzień rewizyi
1	2	3	1	2	3

(Dzień losowania)			(Dzień losowania)		
(Rodzaj papieru wartościowego)			(Rodzaj papieru wartościowego)		
Losowanie z dnia	R e w i d o w a ł	Dzień rewizyi	Losowanie z dnia	R e w i d o w a ł	Dzień rewizyi
1	2	3	1	2	3

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 16. maja 1905.

Treść: (№ 76—78.) 76. Obwieszczenie, zawierające ogłoszenie umieszczenia wyższej szkoły przemysłowej przy czeskiej państwowej szkole przemysłowej w Bernie w spisie swojskich zakładów naukowych, stojących pod względem jednorocznej służby ochotniczej na równi z gimnazjami i wyższymi szkołami realnymi. — 77. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury pomocniczej komory Vallarsa w Piano della Fugazza (Streva) na przeciąg miesięcy letnich roku 1905. — 78. Obwieszczenie, zawierające zmianę liczby członków komisji podatku zarobkowego IV. klasy i ich zastępców w okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Most z wyłączeniem miasta Mostu“.

76.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 5. kwietnia 1905,

zawierające ogłoszenie umieszczenia wyższej szkoły przemysłowej przy czeskiej państwowej szkole przemysłowej w Bernie w spisie swojskich zakładów naukowych, stojących pod względem jednorocznej służby ochotniczej na równi z gimnazjami i wyższymi szkołami realnymi.

Na zasadzie §u 25 ustawy o służbie wojskowej i w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami stawia się wyższą czteroklasową szkołę przemysłową przy czeskiej państwowej szkole przemysłowej w Bernie pod względem dowodu naukowego uzdolnienia do jednorocznej służby ochotniczej na równi z gimnazjami i wyższymi szkołami realnymi.

W ten sposób uzupełnia się załączkę II a do §u 64 części I. przepisów o służbie wojskowej, ogłoszonych tutejszem rozporządzeniem z dnia 15. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 45.

Schönaich włr.

77.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. kwietnia 1905,

dotyczące utworzenia ekspozytury pomocniczej komory Vallarsa w Piano della Fugazza (Streva) na przeciąg miesięcy letnich roku 1905.

W Piano della Fugazza (Streva) w Tyrolu ustanawia się na czas od dnia 1. czerwca do końca września 1905 ekspozyturę cłową, wyposażoną uprawnieniami pomocniczej komory II. klasy, która równocześnie sprawować ma czynności jako deklaracyjna stacya pomocniczej komory w Vallarsa.

Prawo tej ekspozytury do wymierzania cła i odprawiania ograniczać się ma do prowadzenia zapiszków względem bydła pastewnego, dalej do wstępnego odprawiania ruchomości wiezionych przez podróżnych a nie przeznaczonych do handlu, narzędzi i sprzętów kosiarzy oraz towarów, przeznaczonych do osobistego użytku mieszkańców Camposilvano, które w drodze do swego miejsca przeznaczenia przez pomocniczą komorę w Vallarsa nie przechodzą.

Kosel włr.

78.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. maja 1905,

zawierające zmianę liczby członków komisji podatku zarobkowego IV. klasy i ich zastępców w okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Most z wyłączeniem miasta Mostu“.

Ilość członków wyżej przytoczonej komisji podatku zarobkowego i ich zastępców powiększa się

ze względu na terytoryalne rozszerzenie starostwa w Moście w każdej kategorii z 6 na 8.

W ślad za tem należy spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego — ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117 a co do politycznego powiatu Most zmieniony częściowo reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 25. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 120 — sprostować w następujący sposób:

(Strona 903 XLVI. części, wydanej dnia 11. maja 1897, względnie strona 375 i 376 LIV. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 3. czerwca 1903.)

Numer okręgu	Okręg rozkładu	Siedziba komisji	Ilość członków komisji dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
dla spółek podatkowych III. i IV. klasy			klasy	
2	Powiat polityczny Most z wyłączeniem miasta Mostu	Starostwo w Moście	4	8

Kosel wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXII. — Wydana i rozesłana dnia 16. maja 1905.

Treść: **M** 79. Ustawa, dotycząca wykupna austriackich linii Pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej i Węgierskiej kolei zachodniej przez państwo.

79.

Ustawa z dnia 15. maja 1905,

dotycząca wykupna austriackich linii Pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej i Węgierskiej kolei zachodniej przez państwo.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

W wykonaniu postanowienia artykułu II, ustępu pierwszego ustawy z dnia 25. maja 1889, Dz. u. p. Nr. 82, dotyczącej objęcia ruchu i ewentualnego wykupna austriackich linii Pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej i Węgierskiej kolei zachodniej przez państwo, upoważnia się rząd, aby w chwili, którą uzna za stosowną, wymienione wyżej linie kolejowe wykupił na rzecz państwa w myśl postanowień, zawartych w §ie 11, względnie w §ie 10 układu, zawartego przez Ministerstwa handlu i skarbu z obiema powyższymi spółkami kolejowymi w dniach 20. i 22. grudnia 1888 a zatwierdzonego powyższą ustawą.

Artykuł II.

W szczególności upoważnia się rząd, by w tym celu objął do zapłaty z własnych funduszków ciężące w chwili wykupna na wyżej wymienionych austriackich liniach kolejowych hipoteczne pożyczki pierwszeństwa, łącznie z dodatkową pożyczką w imien-

nej wysokości 9.300.000 K, zaciągniętą w celu konwersyi pięcioprocentowej pożyczki pierwszeństwa Pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej na trzyprocentową. Pięcioprocentową hipoteczną pożyczkę pierwszeństwa, ciężącą na austriackiej linii Węgierskiej kolei zachodniej, winien rząd w myśl postanowienia §u 9 powołanego układu z dnia 22. grudnia 1888 — z zachowaniem ustawowych przepisów i bez naruszenia praw posiadaczy takich obligacyi pierwszeństwa — według swego uznania albo spłacić, albo też skonwertować na niżej oprocentowaną a państwo ma pożyczkę tę łącznie z potrzebną ewentualnie na ten cel dodatkową pożyczką objąć do zapłaty z własnych funduszków.

Pozatem korzystać ma rząd z zastrzeżonego mu w obydwu ostatnich ustępach §u 11, względnie §u 10 powyższego układu prawa spłaty — do rąk spółek lub ich likwidatorów stosownie do powołanych postanowień układu — jednorazowych kwot kapitałowych w miejsce umówionych spłat ratalnych.

Artykuł III.

Na pokrycie kredytu, potrzebnego na spłaty kapitałowe, które w myśl artykułów I i II tej ustawy skutecznie ma rząd do rąk tych spółek lub ich likwidatorów tytułem wykupna austriackich linii Pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej i Węgierskiej kolei zachodniej oraz na pokrycie przewidzianej alternatywnie w artykule II spłaty pięcioprocentowej pożyczki pierwszeństwa Węgierskiej kolei zachodniej, wolno wydać obligacje renty,

utworzonej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131.

W tym celu należy odpowiednią kwotę obligacyi tego rodzaju wygotować i oddać Ministrowi skarbu.

Artykuł IV.

Potrzebne do wykonania tej ustawy układy, przeniesienia własności, podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i inne dokumenty uwalnia się od należności i stempli.

Tak samo uwalnia się od stempli i należności bezpośrednich przewidzianą w artykule II konwersyę niepłatnej jeszcze pięcioprocentowej pożyczki pierwszeństwa Pierwszej węgiersko-galicyskiej kolei żelaznej i pożyczki Węgierskiej kolei zachodniej.

Wolność ta rozciąga się na nowe obligacye pożyczek uzupełniających, na dodatki (klauzule

przestemplowania) na pozostających w obiegu skonwertowanych obligacyach, którym według ogólnych przepisów wolność należnościowa sama przez się nie przysługuje, wreszcie na sporządzone lub jeszcze w przyszłości z powodu konwersyi sporządzić się mające inne dokumenty i wpisy hipoteczne.

Artykuł V.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia nabiera mocy obowiązującej, polecam Moim Ministrom kolei żelaznych i skarbu.

We Wiedniu, dnia 15. maja 1905.

Franciszek Józef włr.

Gautsch włr.

Kosel włr.

Wrba włr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. maja 1905.

Treść: (№ 80 i 81.) 80. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia w Haidzie ekspozytury głównej komory II. klasy w Czeskiej-Lipie. — 81. Ustawa, którą postanowieniem ustawy z dnia 31. grudnia 1894, o kolejach niższego rzędu nadano ponownie moc obowiązującą.

80.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. maja 1905,
dotyczące utworzenia w Haidzie ekspozytury głównej komory II. klasy w Czeskiej-Lipie.

W Haidzie utworzono ekspozyturę główną komory II. klasy w Czeskiej-Lipie, wyposażoną uprawnieniami pomocniczej komory I. klasy; ekspozytura ta rozpoczęła już swe czynności.

Powyższa ekspozytura cłowa upoważniona jest do odprawiania tych towarów, podlegających ocłeniu, które nadchodzą dla Haidy i sąsiednich miejscowości Arnsdorf, Langenau, Blottendorf, Bürgstein, Lindenau, Schaiba, Pihl, Parchen, Schelten, Steinschönau, Meistersdorf, Ulrichsthal i Falknów - Hillermühl i posiada nadto prawo wolnego od cła odprawiania wracających z zagranicy opakowań tutejszych przesyłek, w myśl postanowień abecadłowego spisu towarów, dołączonego do taryfy cłowej (uwaga przy wyrazach „Opakowania i naczynia“), wreszcie prawo wolnego od cła odprawiania pakunków podróжных naprzód lub później wysłanych, a to w miarę artykułu IX., l. 1, ustępu 1 ustawy z dnia 25. maja 1882, zawierającej taryfę cłową.

Kosel wlr.

81.

Ustawa z dnia 16. maja 1905,
którą postanowieniem ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, o kolejach niższego rzędu nadano ponownie moc obowiązującą.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Postanowieniom, zawartym w artykułach I do XXIII włącznie ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 o kolejach niższego rzędu, która z dniem 31. grudnia 1904 moc obowiązującą utraciła, nadaje się tę moc prawną ponownie z ważnością do wydania nowej ustawy o kolejach niższego rzędu, najpóźniej jednak do 31. grudnia 1905.

Artykuł II.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia mocy obowiązującej nabywa, powierzam Mojemu Ministrowi kolei żelaznych, Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Mojemu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 16. maja 1905.

Franciszek Józef wlr.

Gautsch wlr.

Bylandt wlr.

Kosel wlr.

Wrba wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 23. maja 1905.

Treść: (№ 82—85.) 82. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia głównej komory II klasy w Nowosielicy do wolnego od cła odprawiania ruchomości podróźnych, naprzód lub później przesyłanych. — 83. Obwieszczenie, dotyczące zmiany urzędowej nazwy c. k. sprzedażnego składu soli bydłczej w Lacku, stacya Dobromil. — 84. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej w Splecie. — 85. Rozporządzenie, dotyczące uchylecia zakazu wywozu paszy.

82.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. maja 1905,

dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Nowosielicy do wolnego od cła odprawiania ruchomości podróźnych, naprzód lub później przesyłanych.

Główną komorę II klasy w Nowosielicy upoważnia się do wolnego od cła odprawiania ruchomości podróźnych naprzód lub później przesyłanych w miarę art. IX., l. 1, ustawy z dnia 25. maja 1882, zawierającej taryfę cłową.

Kosel wlr.

83.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. maja 1905,

dotyczące zmiany urzędowej nazwy c. k. sprzedażnego składu soli bydłczej w Lacku, stacya Dobromil.

Urzędowa nazwa c. k. sprzedażnego składu soli bydłczej w Lacku, stacya Dobromil. brzmieć ma na przyszłość: „C. k. sprzedażny skład soli bydłczej w Dobromilu“.

Kosel wlr.

84.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1905,

dotyczące utworzenia ekspozytury cłowej w Splecie.

W urzędzie pocztowym i telegraficznym w Splecie utworzono ekspozyturę głównej komory I. klasy w Splecie i wyposażono ją upiawnieniami tej ostatniej.

Ekspozytura ta rozpoczęła już swe czynności.

Kosel wlr.

85.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 22. maja 1905,

dotyczące uchylecia zakazu wywozu paszy.

W porozumieniu z interesowanymi król. węgierskimi Ministerstwami uchyla się zakaz wywozu paszy, wydany rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 10. sierpnia 1904, Dz. u. p. Nr. 84.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej dnia 24. maja 1905.

Call wlr.

Kosel wlr.

Buquoy wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 25. maja 1905.

Treść: (M 86 i 87.) 86. Ustawa o podwodach dla wojska w czasie pokoju. — 87. Rozporządzenie, którem na zasadzie umowy z Ministerstwem wojny zawartej, wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 22. maja 1905, o podwodach dla wojska w czasie pokoju.

§ 6.

Ustawa z dnia 22. maja 1905, o podwodach dla wojska w czasie pokoju.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Pod podwodą dla wojska w czasie pokoju rozumie się potrzebną do celów państwowych dostawę środków transportowych celem przewozu osób, względnie ciężarów wojskowych w czasie pokoju, za wynagrodzeniem ustawą oznaczonem.

§ 2.

Prawo żądania dostawy podwoły dla wojska w czasie pokoju obejmuje:

- a) zaprzęgi z uprzężą,
- b) zwierzęta osiodłane, wierzchowe i juczne,
- c) wozy zaprzężone,
- d) woźniców do kierowania potrzebnych.

§ 3.

Prawo żądania rozciąga się na każdy, w czasie pokoju ze strony wojska nakazany transport osób wojskowych, ich rodzin, przepisowo dozwolonych sług i bagaży, względnie ciężarów wojskowych.

Przy transporcie nie będących jeszcze w przechowaniu i zarachowaniu wojskowem rzeczy skarbowych, które mają być przewiezione z jednego zakładu skarbowego do drugiego, lub z zakładu skarbowego do korpusów wojskowych, odbywa się przewóz w drodze najmu na koszt dotyczącego etatu; gdyby to było niemożliwem, natenczas obowiązuje prawo żądania podwól.

Zwyczajnie używane treny wojskowo-lokalne nie mają prawa do korzystania z podwól.

§ 4.

Transport podwodą obowiązuje dostawcę jej do przewiezienia najmującego podwoły, jego służącego i normalnego pakunku podróznego.

§ 5.

Prawo korzystania z podwól dla wojska w czasie pokoju mają:

- a) c. i k. gwardye przyboczne,
- b) c. i k. wojsko i c. i k. marynarka wojenna,
- c) c. k. obrona krajowa,
- d) c. k. żandarmerya,
- e) król. węgierska obrona krajowa, o ile i jak długo w krajach węgierskiej korony c. k. obronie krajowej również się podwoły przyznaje.

§ 6.

Obowiązek dostawy podwoły cięży na wszystkich posiadaczach zwierząt pociągowych, wierzchowych lub jucznych i wozów.

Od tego obowiązku uwolnieni są:

- a) Cesarz i członkowie Domu cesarskiego co do zwierząt pociągowych, wierzchowych lub jucznych i wozów dla Dworu przeznaczonych;
- b) panujący księżę Liechtensteinu, co do koni i wozów należących do jego osobistego użytku w majorackim domu we Wiedniu i na zamku Eisgrub w Morawii;
- c) członkowie ciała dyplomatycznego przy c. i k. Dworze co do koni i wozów przeznaczonych do osobistego użytku;
- d) członkowie siły zbrojnej i c. k. żandarmeryi, następnie funkcjonariusze państwowi; wszyscy jednak tylko co do koni, do wykonywania ich zawodu niezbędnie potrzebnych;
- e) c. k. państwowe zakłady chowu koni, Dworskie i prywatne stadniny i c. i k. stacje remontu odnośnie do wszystkich koni, następnie posiadacze licencyonowanych ogierów prywatnych, jakoteż posiadacze klaczy ze źrebiętami ssącymi (aż do czwartego miesiąca), względnie takich klaczy, które dowodnie w ostatnim, upłynionym peryodzie stanowienia odstanowione zostały przez ogiery państwowe, względnie prywatne licencyowane, jeżeli w przeciągu ostatnich dwóch lat nie pozostały nieplodne, co do tych klaczy;
- f) posiadacze koni służbowych wojskowych i obrony krajowej, do prywatnego użytku oddanych, co do tych;
- g) poczmistrze, utrzymujący stajnie pocztowe i przedsiębiorcy jazdy pocztowej co do koni, zwierząt jucznych i wozów, do ekspedowania poczt potrzebnych;
- h) duszpasterze, lekarze praktykujący i weterynarze po wsiach co do zwierzęcia pociągowego, lub wierzchowego, do pełnienia obowiązków zawodu ich potrzebnego;
- i) straże pożarne na zasadzie statutów przez władze zatwierdzonych zorganizowane, co do tych zwierząt pociągowych, które bezwarunkowo potrzebne są do utrzymania pogotowia pożarnego.

§ 7.

Jak daleko sięga obowiązek dostawcy podwoły, zawisłem jest od ilości i rodzaju znajdujących

się w gminie a od tej czynności po myśli tej ustawy nie uwolnionych zwierząt zaprzęgowych i wozów.

§ 8.

Podwoły się żąda; biorący podwoły ma jednak prawo sam sobie podwoły nająć, o ile to, wyjąwszy przypadek § 24. możliwem jest za cenę, która należącego się w tym razie wynagrodzenia za podwoły, nie przekracza.

§ 9.

Podwoły żądać należy od gminy, która winna jest postarać się o jak najbardziej równomierny podział dostawy między zobowiązanych i jest odpowiedzialną za należyte spełnienie tej czynności urzędowej.

Jeżeli potrzebna jest większa liczba podwoły, tak, że przypuszczać można, iż gmina zadosyćuczynić temu żądaniu nie byłaby w stanie, należy zwrócić się z żądaniem dostawienia podwoły wyjątkowo do politycznej władzy powiatowej, która wtedy rozdzieli żądane podwoły odpowiednio na więcej gmin.

Zarządzenia, których się domaga interes kraju lub miejscowe stosunki, mające na celu ulgę w ciężarze dostawy podwoły lub uregulowanie sprawiedliwego ich rozdziału między zobowiązanych, zastrzega się — bez naruszenia postanowień tej ustawy — ustawodawstwu krajowemu.

§ 10.

Podwoły żądać można albo do bezpośredniej jazdy z jednego miejsca do drugiego lub też do korzystania z nich na czas i to na półdnie lub na całe dnie.

§ 11.

Podwoły do jazdy bezpośredniej winna korzystać z najkrótszej używanej drogi.

Odległość, dla której takiej podwoły żądać można, nie ma przekraczać 30 kilometrów a jeżeli w okolicy górzystej są większe spadzistości do przebycia, o ile możności 20 kilometrów.

§ 12.

Podwoły na czas wzięta, ma tą drogą, do jazdy możliwą jechać, którą biorący podwoły w wykonaniu swej służby obrać musi.

Korzystanie z takiej podwoły aż do 8 godzin uważać należy za półdzienną, na dłuższy przeciąg czasu jako całodzienną podwoły.

§ 13.

Żadając podwoły do jazdy bezpośredniej podać należy gminie, względnie politycznej władzy powiatowej miejsce przeznaczenia, przy braniu podwoły na czas, przypuszczalny czas trwania jazdy.

§ 14.

Jako zwierzęta pociągowe i wierzchowe celem przewozu osób służyć mają do podwoły konie.

Tam jednak, gdzie niema koni w dostatecznej ilości lub ze względu na stan drogi są nie do użycia, można także użyć mułów lub muło-osłów, ewentualnie do wozów także bydła rogatego.

Do przewozu osób należy dostawić stosowne do tego wozy, dla gażystów o ile możności kryte, na sprężynach.

§ 15.

Do transportu ciężarów jako zwierzęta pociągowe są dopuszczalne konie, muły, muło-osły i bydło rogate, jako juczne zwierzęta konie, muły i muło-osły.

Oznaczenie, który rodzaj zwierząt podwoływych w pojedynczych przypadkach ma być dostawiony, należy, o ile taki wybór jest możliwy, do biorącego podwoły.

§ 16.

Podwoła o zwierzętach pociągowych ma być w myśl żądania dostawiona, o jednym lub dwóch zaprzęgach.

Gdzie jednozaprzęgowe wozy są używane, należy żądać podwoły o jednym zaprzęgu.

Podwoły o zwierzętach wierzchowych i jucznych są ograniczone na drogi nieujężdżone.

§ 17.

Szybkość jazdy ma być taką, jakiej biorący podwoły żądać może przy należytem uwzględnieniu stanu drogi i pogody, obciążenia wozu i stanu siły zwierząt podwoływych.

Doprzęgi są dopuszczalne tylko przy transporcie ciężarów pod górę.

§ 18.

Dostarczenia podwoły domagać się można na granicach węgierskiego obszaru państwowego w razie zabezpieczonej wzajemności, także poza tę granicę.

§ 19.

Wynagrodzenie za podwoły od bezpośredniej jazdy oblicza się podług odległości miejsca dostawy od miejsca przeznaczenia, wyrażonej w kilometrach.

Przy podwołach na czas wymierza się wynagrodzenie za pół dnia podług odległości 20 kilometrowej, za cały dzień podług odległości 31 kilometrowej.

§ 20.

Podstawę do obliczania wynagrodzenia za podwoły stanowi należytość pocztowo-konna od kilometra (podług wymiaru dla jazd konnych skarbowych przypadająca) i to od sumy przeciętnej od 5 do 5 lat dla każdego obszaru administracyjnego podług wymiaru ostatnich 5 lat wypośredkowanej.

1. Jako stopy wynagrodzenia mają obowiązywać:

- a) za konia z uprzężą lub osiodłanego, względnie muła (muło-osła) 130 procent powyższej sumy przeciętnej;
- b) za zaprzężonego woła 90 procent, za zaprzężoną krowę lub zaprzężonego, względnie osiodłanego osła 60 procent sub a) ustalonego łącznego wynagrodzenia;
- c) za wóz 4 halerze od jednego kilometra.

2. Przy jeździe bezpośredniej podwołą należy się za użycie podwoły do jazdy z powrotem, której żądać można w tym razie, jeżeli czas czekania na miejscu przeznaczenia nie dłużej trwa, jak cztery godziny 12·50 procent (to jest ósmą część) przypadającej podług punktu 1 a) i c), względnie b) i c) łącznej należytości.

Jeżeli czas czekania dłuższy jest jak dwie godziny, natenczas należy się za zaczęta trzecią, względnie czwartą godzinę wynagrodzenie w łącznym, podług punktu 1 przypadającym wymiarze od każdego dwóch kilometrów.

Jeżeli jazda podwołą na czas odbywa się w obrębie dwóch lub więcej obszarów administracyjnych, natenczas należy wziąć za podstawę do obliczenia łącznego wynagrodzenia podwoły najwyższą, w obrębie tych obszarów administracyjnych ustaloną cyfrę wynagrodzenia.

§ 21.

Wynagrodzenie za podwoły ma biorący ją złożyć w gotówce do rąk zwierzchności gminnej w stacyi dostawy i to przy bezpośredniej jeździe podwołą z reguły z góry, przy jeździe na czas zaś przy odprawieniu podwoły.

Jeżeli podwoła została odprawiona nie w samej stacyi dostawy, natenczas należy wynagrodzenie przesać pocztą.

Kwity na odbiór wynagrodzenia za podwoły są wolne od stempla.

§ 22.

Wszystkie wynagrodzenia, łącznie z kosztami za podwoły po myśli § 8 najęte, obciążają — z wyjątkiem kosztów dla k. węg. obrony krajowej — etat Ministerstwa obrony krajowej.

Temu ma etat działu administracyjnego, na którego rachunek podwoły wzięto, wynagrodzić kwotę sześciu halerczy od zwierzęcia podwodowego i kilometra.

§ 23.

Każdy dostawiający podwoły ma prawo żądać za szkodę przy czynności podwodowej na zwierzętach, wozach lub uprzężach, zwłaszcza wskutek nieprzestrzegania postanowień § 17. tej ustawy, przez przeładowanie wozu ponad ciężar normalny, lub też wskutek nieszczęść elementarnych bez własnej winy poniesioną — sprawiedliwego wynagrodzenia ze skarbu państwa, któremu przysługuje prawo poszukiwania zwrotu u winnego.

Odszkodowanie ze skarbu państwa nie ma jednak miejsca, jeżeli szkoda dowodnie z winy kierownika podwoły powstała.

O słuszności pretensji do wynagrodzenia uszkodowanego, którą najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po doznaniu szkody u właściwej politycznej władzy powiatowej oznajmić należy, rozstrzyga władza polityczna w drodze instancji.

§ 24.

Jeżeli podwoła — mimo żądania w swoim czasie — o naznaczonej porze nie została dostawioną lub nie w należytej liczbie i rodzaju, biorący podwoły ma prawo brakującą podwoły sam nająć i to wyjątkowo nawet po cenie wyższej od wynagrodzenia przypadającego za podwoły.

Koszta, ustawowem wynagrodzeniem za podwoły ewentualnie nie pokryte, ściągnąć należy w razie przewiny gminy lub obowiązane do dostawy podwoły w drodze politycznej egzekucji od uznanego za winnego opieszałości, w innym przypadku ponosi je dział administracyjny biorącego podwoły.

Obowiązany do dostarczenia podwoły, uznany orzeczeniem za winnego opieszałości może być nadto skazany na grzywnę aż do wysokości 50 koron, w razie nieściągalności na karę aresztu aż do dni 5.

Grzywny wpływają do funduszu ubogich dotyczącej gminy, względnie do parafialnego funduszu ubogich.

Za zwłoki w czynności podwodowej przez biorącego podwoły spowodowane, należy się dającemu podwoły odszkodowanie i to za każde pół godziny czekania w myśl §u 20, punktu 1, przypadające od kilometra łącznie wynagrodzenie za podwoły, przyczem zwłok poniżej pół godziny nie uwzględnia się. Odszkodowania te, jak i w ogóle nadwyżki kosztów z winy biorącego podwoły powstałe, o ile ich biorący podwoły sam naleychmiast nie pokryje, opędza dział administracyjny z prawem wstecznego poszukiwania u tego ostatniego.

§ 25.

Współdział gmin w sprawie dostarczania środków przewozowych, przewidziany tą ustawą, odbywa się w poręczonym zakresie działania pod kierownictwem politycznych władz administracyjnych i to w ostatniej instancji Ministra obrony krajowej.

Władze administracyjne rozstrzygają o wszystkich z dostawy podwoły wynikających sporach, wątpliwościach i zażaleniach, oraz wykonywują postanowienia karne.

Właściwą jest polityczna władza powiatowa stacyi dostawy.

W przypadkach zażalania § 9. odwołanie nie ma skutku odraczającego.

W postępowaniu karnem rozstrzyga ostatecznie polityczna władza krajowa.

§ 26.

Dokładniejsze postanowienia o legitymacji do żądania podwoły, o oznaczeniu trenów wojskowo-lokalnych, o obciążeniu podwoły i obliczaniu odległości i wynagrodzeń za nią, jakoteż o jakości zwyczajnie używanej podwoły (§ 16, drugi ustęp) wydać należy w drodze rozporządzenia.

Drodze rozporządzenia zastrzega się również postanowienia i zarządzenia, które mają być wydane w porozumieniu z król. węgierskim rządem na przypadek wzajemności przy przejeździe podwoły z jednego obszaru państwowego Monarchii do drugiego.

§ 27.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1. lipca 1905. Wszystkie w sprawie podwoły wojskowych w czasie pokoju dotychczas wydane ustawy i przepisy tracą z tą chwilą moc obowiązującą.

§ 28.

Wykonanie tej ustawy porucza się Ministrowi obrony krajowej, który w porozumieniu z Ministrem wojny i innymi interesowanymi Ministrami wyda do wykonania tej ustawy potrzebne rozporządzenia i zarządzenia.

Wiedeń, na dniu 22. maja 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Schönaich wkr.

87.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, skarbu, rolnictwa i handlu z dnia 23. maja 1905,

którem na zasadzie umowy z Ministerstwem wojny zawartej, wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 22. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 86, o podwodach dla wojska w czasie pokoju.

Do §u 3.

Pod „służącymi“ rozumieć należy tak forysistów oficerskich, jak i tę służbę cywilną, którą brać z sobą przepisowo jest dozwolonem, pod „bagażem“ tak przepisowy „pakunek podróźny“, znajdujący się przy osobach przewożonych, jak i wielki, przepisowy bagaż, który ma być oddzielnie od nich przesłany.

Ze względu na to, że odbywający się w drodze najmu transport, w drugim ustępie §u 3. podanych towarów skarbowych jest w drodze umów uregulowany, korzysta się z podwód w takich przypadkach tylko nadzwyczajnie wyjątkowo.

Pod „trenem wojskowo-lokalnym“ rozumie się te środki transportowe, które w pojedynczych stacjach i w ich sąsiedztwie potrzebne są do przewożenia osób, transportu towarów jak i zaprzęgu wozów, a których zabezpieczenie, jakoteż żądanie i dostawa unormowane są przez umyślnie wydane osobne przepisy.

Czy w pojedynczym przypadku posługiwać się należy trenem wojskowo-lokalnym, czy też używać podwoły, oceniają organa wojskowe.

Do §u 4.

Na jednej podwodzie do przewozu osób przeznaczonej, ma znaleźć pomieszczenie:

W	na jednym		
	jedno-	dwu-	cztero-
	konnym wozie do		
Dalmacyi.....	2	4	8
Galicyi, na Bukowinie	2	5	10
innych krajach.....	3	6	12

osób i ich normalny pakunek podróźny, nie licząc woźnicy, jego pakunku i karmy dla zwierząt pociągowych.

Osoby, — które ze względów służbowych znajdują się przy biorącym podwodę, naprzykład tłumacze przy rekognoskowaniu, żandarmi polni w czasie manewrów, pomocnicy wojskowi przy wojskowym zdejmowaniu planu i pomiarze itd. mają być przewiezione — na żądanie — w granicach powyższych również na wozie dla biorącego podwodę przeznaczonym.

Jeżeli chodzi o przewiezenie biorącego podwodę i jego rodziny, obowiązany jest dostawca wozu przewieźć nim w tych granicach nie tylko biorącego podwodę, lecz także resztę członków rodziny, następnie służących (łącznie ze służbą cywilną) i pakunek podróźny.

Pod „normalnym“ pakunkiem podróźnym należy rozumieć tak pakunek podróźny każdej osobie przepisowo przysługujący, jak i przedmioty potrzebne do użytku służbowego (instrumenta, plany, kaplice polne itp.).

Do §u 5.

Oznaczenia pod a) do e) zawarte, obejmują wszystkie po myśli organizacji istniejące komendy, władze, oddziały wojska i zakłady, to znaczy wszystkie do nich należące, od nich i do nich przybywające, względnie odchodzące osoby (do § 8, I. ustęp 2), ich pakunek podróźny i bagaż, jakoteż rzeczy należące do majątku komend, władz, oddziałów wojska i zakładów.

Do §u 6.

Ad lit. d). Należący do wojska i c. k. żandarmeryi są od obowiązku dostawy podwód co do

tej liczby własnych koni uwolnieni, dla których pobierają przepisowo porcyje obroku.

Ad lit. e). Także ogiery, znajdujące się w prywatnym posiadaniu, są wolne od czynności podwodowej.

Przy licencyonowanych ogierach prywatnych dowodu dostarczyć należy przez okazanie licencji, przy odstanowionych klaczach przez przedłożenie poświadczenia stanowienia.

Ad lit. g). Ile koni, zwierząt jucznych i wozów potrzebnych jest do przewozu poczt, osądza właściwa Dyrekcyja poczt i telegrafów.

Ad lit. h) i i). Do interpretacji oznaczenia „potrzebny“ powołana jest polityczna władza powiatowa.

Do §u 7.

Polityczne władze powiatowe winne przy pomocy gmin wypośrodkować liczbę i rodzaj zwierząt podwodowych i wozów w celu zestawienia miary zobowiązania podwodowego dla pojedynczych, w ich powiecie leżących gmin i podania w drodze politycznej władzy krajowej do wiadomości odnośnych dat dotyczącej terytoryalnej komendzie wojskowej; zaście zmiany należy rokrocznie w miesiącu czerwcu wspomnianej komendzie tą samą drogą oznajmić.

Odpisy tych dat przedkłada się Ministerstwu obrony krajowej.

Obowiązki i czynności w myśl postanowień tej ustawy na gminach ciężące, mają także obszary dworskie, ze związku gmin wyłączone, wypełniać w swych granicach.

Do §u 8.

I. Jako biorącego podwodę uważa się tak tego, dla którego się podwody żądało, jak i tego, który rzeczywiście podwody używał.

Za legitymację do prawa żądania podwody, służy marszruta, rozkaz otwarty lub inny jaki pisemny rozkaz, jakoteż wezwanie do dostawy podwody. Gminy są jednak obowiązane dostawić podwodę nawet w tym razie, jeżeli wezwanie wyjątkowo bez okazania takiego dokumentu nastąpi przez osobę wojskową w uniformie. W takim przypadku biorący podwodę obowiązany jest jeszcze przed użyciem podwody potwierdzić gminie jej dostawienie. Potwierdzenie to ma zawierać liczbę i rodzaj dostawionych zwierząt podwodowych, liczbę wozów, cel jazdy, miejsce przeznaczenia, długość drogi w kilometrach, kwotę ewentualnie z góry

uiszczonego wynagrodzenia, przy podwodzie na czas, przypuszczalny czas trwania użycia, następnie przy podpisie (imię i nazwisko), godność i oddział broni (zakład itp.) biorącego podwodę.

II. Obowiązku dostawy podwód na gminach ciężącego, nie narusza przysługujące biorącemu podwodę w razie potrzeby prawo najęcia sobie samemu podwody i to nawet wtedy nie, jeżeli administracya wojskowa zawarła umowę dla uzyskania środków transportowych, potrzebnych do celów podwodowych.

O ile administracya wojskowa ma zamiar taką umowę na większe rozmiary zawrzeć, winna w pierwszej linii zwrócić się do dotyczącej gminy.

Do przypadku najmu stosują się tylko postanowienia § 22 ustawy.

Przy najmie odbywa się zarachowanie na podstawie wykazu ułożonego według wzoru załącznik 1, na którym odbierający wynagrodzenie ma Zażalenie odbiór jego na żądanie potwierdzić.

Wyrównanie wynagrodzenia odbywa się bez interwencji gminy a potwierdzenia na to są wolne od stempla.

Do §u 9.

Podwody żądać należy nie od posiadacza zwierząt podwodowych i wozów, tylko od gminy (obszaru dworskiego).

W pierwszej linii żądać należy podwody od tej gminy, w której obrębie leży miejsce, dokąd podwoda ma być dostarczona.

Jeżeli przy dostarczaniu podwód dwie gminy wchodzi w rachubę, żąda się podwody od tej gminy, która leży w kierunku marszu (podróży); obowiązuje to zwłaszcza wtedy, jeżeli więcej gmin leży bezpośrednio koło dworca kolejowego, względnie miejsca (przystani) lądowania okrętów parowych.

Gmina ma zawczasu uwiadomić obowiązanego do dostawy podwody o czasie, rodzaju czynności podwodowej, rodzaju wozów i zwierząt podwodowych, jakoteż dopilnować dostawy podwody.

Obowiązkiem gminy jest prowadzić spis i trzymać w ewidencji obowiązanych do dostawy podwód i podług tego spisu, o ile rodzaj czynności podwodowej pozwala, do niej wzywać.

Jeżeli zobowiązany do dostawy podwody, na którego kolej przypada, odpadnie, natenczas ma następnym razem powinności podwodowej zadosyć uczynić.

W razie zażądania od gminy — w granicach miary jej zobowiązania — dostawy podwód, których

dostarczenie z powodu nieprzewidzianych okoliczności (wypadki elementarne, choroba zwierząt itp.) wogóle lub w żądanym rozmiarze jest niemożliwe, ma gmina natychmiast, ewentualnie telegraficznie donieść o tem przełożonej władzy powiatowej, która następnie wyda odpowiednie zarządzenie i uwiadomi żądającego bezzwłocznie o rodzaju zarządzanej dostawy podwody.

W przypadkach, gdzie nie można z zupełną pewnością liczyć na dostawę podwód przez gminę w wymaganym rozmiarze, należy zwrócić się z żądaniem podwód do politycznej władzy powiatowej.

Wyjąwszy przypadek niespodziewanie zaszłej potrzeby, należy tak ze strony komend (władz, oddziałów wojska i zakładów) jak i osób pojedynczo podróżujących, podwód w ten sposób żądać, by wezwaniu do gminy przyszło z reguły na 24 godzin, do politycznej zaś władzy powiatowej na 3 dni przed zapotrzebowaniem.

Jako miejsce dostawy podwód może być podane każde miejsce na obszarze gminy względnie najbliżej położony dworzec kolejowy, miejsce wylądowania (przystań) parowych okrętów, w razie żądania u politycznej władzy powiatowej, każde miejsce w obrębie powiatu.

Żądać podwody można ustnie albo pisemnie, w nagłych przypadkach także telegraficznie.

Żądanie dostarczenia podwód ma zawierać dokładne podanie miejsca dostawy i czasu, tudzież miejsca przeznaczenia (czasu trwania), niemniej liczby i rodzaju podwód.

Do pisemnego żądania użyć należy ułożonego według wzoru, załącznik 2, „wezwania do dostawienia podwody“. W razie telegraficznego lub ustnego żądania, należy gminie (politycznej władzy powiatowej) podług tego wzoru ułożone „wezwanie do dostawienia podwody“ doręczyć, względnie jak najszybciej pocztą przesłać. W rubryce „uwaga“ należy się wyraźnie na to powołać, że już telegraficznie, względnie ustnie żądanie postawiono.

Wezwania do dostawy podwód, które gminy, względnie polityczne władze powiatowe otrzymują, mają być przez 2 lata przechowywane.

W razie żądania podwody do jazdy wprost w drodze politycznej władzy powiatowej należy — jeżeli tego potrzeba — podać w rubryce „uwaga“ wezwania do dostawienia podwody, w których gminach z uwzględnieniem postanowienia §u 11 ma nastąpić zmiana.

Do §u 10.

Wyjąwszy przypadek marszów, można dla dróg, względnie części ich, które przebyć można

zapomocą kolei żelaznej lub parowca, względnie na których połączenia pocztowe istnieją, żądać podwód tylko w nieuniknionych przypadkach.

Oznaczenie, czy podwody żądać względnie korzystać z niej należy do jazdy bezpośredniej, czy też na czas, przysłuży wyłącznie biorącemu podwodę, względnie organom wojskowym. Przytem ma się wziąć pod rozwagę nietylko długość dotyczącej drogi, lecz i cel żądanej podwody.

Do §u 11.

Do ustalenia najkrótszego dostępnego połączenia stanowi podstawę karta marszruty wojskowej a o ile ona nie daje wyjaśnienia, podręcznik kursu pocztowego.

Jeżeli dostarczający podwodę ma wątpliwości z powodu nadzwyczajnych okoliczności co do jazdy jakąś drogą, należy skrupuły te o ile możności uwzględnić.

Podwody przy wykonywanych marszach mają, jeżeli się tego żąda, postępować za oddziałem wojska (trenem).

Maksymalne, ustawą objęte odległości mogą być przekroczone tylko w razie bezwarunkowej konieczności.

Jeżeli zresztą jazda bezpośrednia dla przewozu osób na większej przestrzeni się odbywa, należy ją o ile możności przerwać i do przebycia reszty drogi zażądać podwody od nowej gminy, która zawczasu ma być o tem uwiadomioną.

Oznaczenie czasu, względnie miejsca przerwania pozostawia się biorącemu podwodę z uwzględnieniem w każdym poszczególnym przypadku okoliczności i stosunków na szczególniejszą uwagę zasługujących.

Do §u 12.

Woźnicy podwody nie wolno się wzbraniać jechać drogą, którą mu biorący podwodę wskaże (do §u 11, ustęp 2).

Czas trwania użycia podwody wziętej na czas, poczyna się z chwilą, dla której dostawy podwody żądano a ona rzeczywiście do rozporządzenia była.

Przy całodziennych podwodach, łącznie z pasami, nie powinno się z reguły korzystać z podwody dłużej niż 15 godzin.

Do §u 13.

O ile przy większem zapotrzebowaniu podwód polityczna władza powiatowa otrzyma doniesienie o miejscu przeznaczenia, względnie o czasie trwania

użycia, ma o tem niezwłocznie zawiadomić dotychczasową gminę, celem natychmiastowego powiadomienia dostawiających podwozy.

Biorący podwozę jest wyjątkowo także uprawniony użyć podwozy do innego miejsca przeznaczenia, względnie na większą odległość lub na dłuższy przeciąg czasu, jak to w wezwaniu podanem było.

Podobnie, jeżeli tego nadzwyczajne, nieprzewidziane okoliczności wymagają, użyć można podwozy zażądaną do jazdy na czas, do jazdy bezpośredniej i na odwrót. Oznaczenie rodzaju jazdy nastąpić ma jednak przed rozpoczęciem czynności podwodowej.

Do §u 14.

Na woźniców brać należy tylko osoby zupełnie do tego się nadające, obeznane z miejscowością.

Wozy bytłem rogatem zaprzężone dostawiać można do przewozu osób tylko wtedy, jeżeli niema ani koni, ani mułów, ani też muło-osłów do rozporządzenia, lub też stan drogi, która ma być przebyta, użycie innych zwierząt podwodowych wyklucza.

Do §u 15.

Wozy do transportu towarów użyte, muszą być mocne, zdolne do użytku, odpowiedniej celowi jakości i wytrzymałości i zaopatrzone należytymi hamulcami a o ile możności także przykryciem ochronnem (płachtami lub rogózkami itp.) dla ładunku.

Wozy, które wskutek zwykłego ich użycia, czy to przez zanieczyszczenie lub też odór itp. mogłyby oddziaływać w szkodliwy sposób na towary żywnościowe, są od transportu takich towarów wykluczone.

Przy wyborze zwierząt podwodowych ma biorący podwozę wziąć pod rozwagę także i stan dróg, zwłaszcza ich górzystość.

Do §u 16.

Zasadniczo podwozę dostawić należy tak, jak jej żądano.

Co do użycia podwozy z jednym zaprzęgiem obowiązują następujące postanowienia.

Ta jest:

a) bezwarunkowo zwyczajnie używana i dopuszczalna:

w Tyrolu (z wyjątkiem dróg Rovereto—Vallarsa i napowrót, Cles—Romeno i napowrót, następnie Mori—Brentonico, Calliano—Folgaria, Tajo—Romeno, Dalle Arche—Ste-

nico i Neumarkt, względnie Auer aż do Cavalese przy jeździe pod górę);

w Przedarulanii (z wyjątkiem dróg Thüringen—Blons, Bregez—Fischanger, Schwarzach—Egg, Egg—Bezau, Bezau—Hittisau, Hittisau—Schwarzach i Egg—Hittisau);

w Salcburgu, w Tryjeście, w Gorycy, w Gradysce i Karyntyi (z wyjątkiem obszaru gminy miejskiej Celowiec, następnie z wyjątkiem jazd osobowych na przestrzeniach Tarvis—Raibl—Seebachtalspere i napowrót, Tarvis—Raibl—Predil—Flitscherklause—Flitsch i napowrót);

w Krainie (z wyjątkiem powiatu Tschernembl, następnie innych przestrzeni dróg państwowych, na których branie jednozaprzężnych podwódt tylko do transportu osób ograniczyć należy, dalej przestrzeni dróg Suchen—Reifnitz i Suchen—Osilnitz w powiecie politycznym Gottschee, drogi Loitsch—Idria, potem dróg Neudorf—Soderschitz, Neudorf—Groß-Laschitz, Neudorf—Bloškapoliza—Laas, Neudorf—Bloškapoliza—Grahovo—Zirknitz i Neudorf—Radlek—Grahovo—Zirknitz);

b) warunkowo zwyczajnie używana i dopuszczalna:

w Austrii wyższej, w Czechach, w Austrii niższej w powiatach Wiedeń, Baden, Floridsdorf, Horn (z wyjątkiem obszaru gminy miejskiej), Ober-Hollabrunn, Zwettl, Krems, Mistelbach, Wr.-Neustadt (z wyjątkiem obszaru gminy miejskiej), Neunkirchen, Scheibbs i Waydhofen a. d. Ybbs;

w Morawii w powiatach Boskowitz, Datschitz, Iglau, Littau, Groß-Meseritsch i Neustadt;

w Dalmacyi w powiatach Spalato i Sinj, tudzież w gminach Macarsca, Mulla i Zaravecchia;

c) zwyczajnie nieużywana a przeto niedopuszczalna:

w pod b) nie podanych powiatach i gminach Austrii niższej, Morawii i Dalmacyi;

w Styryi, Galicyi, Śląsku, Istrii i na Bukowinie;

w Austrii niższej i Karyntyi w obrębach miast Celowiec, Horn i Wr.-Neustadt;

w Krainie w powiecie Tschernembl, następnie na reszcie przestrzeni dróg państwowych co do transportu towarów, na koniec na drogach Suchen—Reifnitz i Suchen—Osilnitz w politycznym powiecie Gottschee, na

drodze Loitsch—Idria i na drogach Neudorf—Soderschitz, Neudorf—Groß-Laschitz, Neudorf—Bloßkapoliza—Laas, Neudorf—Bloßkapoliza—Grahovo—Zirknitz i Neudorf—Radlek—Grahovo—Zirknitz.

w Gradyse i Karyntyi co do przewozu osób na przestrzeniach Tarvis—Raibl—Seebachtalsperre i napowrót, Tarvis—Raibl—Predil—Flitscherklause—Flitsch i z powrotem;

w Tyrolu na drogach Rovereto—Valarsa i napowrót, Cles—Romeno i napowrót, następnie Mori—Brentonico, Calliano—Folgaria, Tajo—Romeno, Dalle Arche—Stenico i Neumarkt, względnie Auer—Cavalese w jeździe pod górę;

w kraju Przedarulańskim na przestrzeniach dróg Thüringen—Blons, Bregenz—Fischanger. Schwarzach—Egg, Egg—Bezau—Hittisau, Hittisau—Schwarzach i Egg—Hittisau.

W Tyrolu i Dalmacyi do jazdy drożynami i ścieżkami żądać i dostawiać należy tylko zwierzęta wierzchowe i juczne.

Do osądzenia, że drogą jakąś jechać nie można i wozy podwodowe muszą być zastąpione przez zwierzęta wierzchowe i juczne służy za podstawę karta marszrutu wojskowej. W razie potrzeby należy w danym przypadku przedłożyć potwierdzenie politycznej władzy powiatowej.

Gdzie jednozaprzężna podwoda jest bezwarunkowo w zwyczaju, można w miejsce żądanych dwukonnych podwód po dwie jednokonne dostawić.

Gdzie jednozaprzężna podwoda jest względnie w zwyczaju i dopuszczalna, mogą być w miejsce żądanych dwuzaprzężnych podwód po dwie jednozaprzężne tylko w tym przypadku i o tyle dostawione o ile dwuzaprzężnych wozów dowodnie do rozporządzenia niema. Na ten fakt wystawi gmina urzędowy dokument i doręczy go biorącemu podwodę.

Tam, gdzie jednozaprzężna podwoda względnie jest w zwyczaju i dopuszczalna, mogą być na miejsce żądanych jednozaprzężnych wozów podwodowych tylko w tym razie i o tyle dwuzaprzężne dostawione, o ile jednozaprzężnych wozów dowodnie do rozporządzenia niema. Na ten fakt ma gmina wystawić urzędowy dokument i biorącemu podwodę doręczyć.

Jeżeli w czasie pory zimowej, względnie z powodu złego stanu dróg i niepogody użycie dwuzaprzężnych, względnie jednozaprzężnych wozów jest niemożliwe, może być zamiast żądanych dwuzaprzężnych wozów dostawiona taka sama liczba trójzaprzężnych a nawet w razie koniecznej potrzeby

czterozaprzężnych, na miejsce żądanych jednozaprzężnych równa liczba dwuzaprzężnych wozów.

Względem konieczności takiego zarządzenia wystawi gmina dokument urzędowy i doręczy go biorącemu podwodę.

Wnioski co do ewentualnych, na przyszłość potrzebnych uzupełnień postanowień na wstępie zawartych, tudzież co do tego, że w pewnych porach roku na pewnych przestrzeniach podwodowych wskazanem jest używanie zwiększonej liczby zwierząt podwodowych, przedłożą polityczne władze krajowe lub komendy terytoryalne wojskowe po wzajemnem porozumieniu się Ministerstw.

Do §u 17.

Przy przewozie osób, można żądać zależnie od stanu dróg i powietrza szybkości jazdy do ośmiu kilometrów, przy transporcie towarów trzech do czterech kilometrów na godzinę.

Jazdę podwodową, jeżeli droga dalszą jest nad 25 kilometrów, należy przerwać popasem mniej więcej jednogodzinnym i to po odbyciu więcej jak połowy drogi.

Przy transportach towarów dostawiający podwodę ma nadto prawo po każdej godzinie jazdy żądać popasu około 10-minutowego.

W czasie czynności podwodowych przy sposobności wykonywanych marszów winna podwoda, jeżeli się tego żąda, zastosować się pod względem szybkości jazdy i popasów do ruchu oddziału wojska (trenu).

Bezwzględnie dopuszczalne obciążenie normalne dwuzaprzężnych wozów podwodowych, następnie zwierząt podwodowych przy transporcie wielkiego bagażu i innych towarów jest:

W	Normalne obciążenie w kilogramach około			Uwaga
	dwozaprzężna podwoda	zwierzęta juczne i to		
		juczny koń	muł, muł-osiół	
Dalmacyi	330	90	60	bez pakunku woźnicy, przyborów i paszy zwierząt podwodowych
Galicji	400	100		
na Bukowinie		80	100	
innych krajach	600	100		

Na czterozaprężny wóz należy podwójną ilość, na jednozaprężny, połowę wyżej podanego ciężaru ładować.

Na wozach, użytych do transportu towarów wojskowych, należy przewieźć w razie potrzeby i o ile ustalone, normalne przeciążenie nie zostanie przekroczone, także oddział konwojujący.

Dozwolonego obciążenia podwód nie można przekroczyć nawet wtedy, jeżeli w czasie zimowym lub z powodu złego stanu dróg, względnie niepożytecznego stanu powietrza dostawiono więcej zwierząt pociągowych, niż się żądało.

Liczba zwierząt wierzchowych dla osób, które mają być przewieziona, winna zawsze odpowiadać liczbie tych ostatnich.

Drogi, na których dla ich górzystości potrzeba doprzęgu, podane są na karcie marszruty wojskowej.

Gdyby doprzęgów górskich potrzeba było wyjątkowo także na innych drogach, natenczas ma to gmina biorącemu podwodę potwierdzić.

O ile doprzęgi górskie okazują się z reguły potrzebne na spadzistościach dróg, które w wojskowej karcie marszruty nie są zaznaczone, należy celem odpowiedniego uzupełnienia wojskowej karty marszrut, postawić odnośne wnioski.

Doprzęgi brać należy w ostatniej, przed spadzistością drogi leżącej gminie, natychmiast jednak po przebyciu spadzistości odprawić. Dotyczące gminy mają być o ile możliwości wcześniej o odnośnym żądaniu doprzęgu podwodowego uwiadomione.

Za doprzęgi wynagradza się tylko tę przestrzeń drogi, na której były użyte.

Ilość doprzęgów stosuje się do każdorazowej potrzeby. Ilość dostawioną ma gmina biorącemu podwodę potwierdzić.

Na drogach Rovereto—Vallarsa i napowrót, Cles—Romeno i napowrót, Tajo—Romeno i Dalle Arche—Stenico są doprzęgi górskie niedopuszczalne.

Do §u 19.

Za podstawę do obliczenia wynagrodzeń podwodowych przy podwodach do jazdy bezpośredniej i przy doprzęgu służy przedewszystkiem wojskowa karta marszrut a o ile ona należytego wyjaśnienia nie daje, podręcznik kursu pocztowego, względnie urzędowy przez polityczną władzę powiatową wystawiony certyfikat odległości.

Przy obliczaniu podwody i to za zwierzę podwodowe i wóz, jest kilometr najmniejszą odległością, którą się wynagradza.

Dla każdego pojedynczego, ewentualnie w ramach wchodzącego obszaru administracyjnego należy części dróg dodać i w sumie ułamki poniżej 0·5 kilometra opuścić, przeciwnie 0·5 kilometra i ponadto, liczyć jako 1 kilometr.

Tam, gdzie na wojskowej karcie marszrut odległości podane są w godzinach chodu, oblicza się jedną godzinę chodu za 3 kilometry.

Zmiany dotyczące się dróg, gościńców, odległości, nazw miejscowości, linii kolei żelaznych, stacy pocztowych, telegraficznych, kolejowych i parowcowych, które dojdą do wiadomości władz cywilnych i wojskowych (oddziałów wojska i zakładów), należy natychmiast przełożonej władzy oznajmić. O ile osobne instrukcje czego innego nie zarządzają, przechodzą dotyczące wnioski z politycznej władzy krajowej lub wojskowej komendy terytorjalnej po wspólnem porozumieniu się do Ministerstwa, które spowoduje ewentualne uzupełnienie lub zmianę wojskowej karty marszrut.

Wnioski co do sprostowania odległości miejsc muszą polegać o ile możliwości na pomiarach łańcuchowych i dokładnie zawierać początkowe, jakoteż końcowe punkty pomiaru.

Przy wciąganiu nowych lub sprostowanych odległości miejsc należy trzymać się systemu zaokrąglania w ten sposób, że ułamki poniżej $\frac{5}{100}$ kilometra się opuszcza, ułamki $\frac{5}{100}$ i ponadto liczy jako $\frac{1}{10}$ kilometra.

Jeżeli żąda się podwody od dworca, miejsca ładowania (przystani) okrętów parowych, nie leżącego na obszarze dostawiającej gminy, należy się podwodzie wynagrodzenie za drogę od dworca do granicy gminy.

Do §u 20.

I. Należytość pocztowo-konną (Postrittgeld) (według wymiaru dla skarbowych jazd konnych), która tworzy podstawę dla wynagrodzenia podwodowego, zestawia półrocznie c. k. Ministerstwo handlu. Pięcioletnią przeciętną sumę należytości pocztowo-konnej oblicza w pojedynczych obszarach administracyjnych Ministerstwo obrony krajowej w porozumieniu z c. k. Ministerstwem skarbu i c. k. Ministerstwem wspólnem wojny.

Jedności służące za podstawę wynagrodzenia w wysokości 130% sumy przeciętnej, względnie 90% i 60% od 130% podaje się do powszechnej wiadomości.

Przy obliczaniu pojedynczych sum przeciętnych należytości pocztowo-konnej, tudzież powyższych jedności należy ułamki jako jeden halerz wstawić wtedy, jeżeli wynoszą pół halerza lub więcej, ułamków poniżej połowy halerza się nie uwzględnia.

II. Jeżeli w razie jazdy bezpośredniej podwoda przejeżdża więcej obszarów administracyjnych, natenczas za podstawę do obliczenia wynagrodzenia należy dla każdego z przejechanych obszarów administracyjnych, brać przypadającą na niego stopę jednostkową.

Jeżeli podwoda przy bezpośredniej jeździe przejeżdża na drugi obszar państwowy monarchii, natenczas przy obliczeniu wynagrodzenia podwodowego od zwierzęcia podwodowego i od kilometra przyjmuje się w drugim obszarze państwowym tę stopę jednostkową, która obowiązuje w ostatnim przejechany obszarze administracyjnym tej połowy monarchii.

Zarządzony w ustępie końcowym §u 20 ustawy o podwodach na czas obowiązuje sposób obliczenia łącznego wynagrodzenia podwodowego także dla tej podwoły na czas, której się używa poza granice w krajach korony węgierskiej.

III. Przy obliczaniu przypadającego łącznego wynagrodzenia należy ułamki, jeżeli wynoszą pół halerza lub więcej, liczyć za jeden halerz ułamki zaś poniżej pół halerza opuszczać.

IV. Ewentualne użycie podwoły do jazdy z powrotem — nawet w razie czekania przekraczającego czas czterech godzin — stanowi przedmiot wzajemnej ugody między biorącym a dostawiającym podwołę.

W razie czekania dłuższego niż cztery godziny, należy również każdą dalszą zaczęłą godzinę wynagrodzić zapłatą za dwa kilometry przypadającą, a jazdę powrotną $\frac{1}{8}$ częścią jazdy pierwszej.

Pobyty nie może jednak być tak długi, by łączne wynagrodzenie za cały czas czekania wraz z wynagrodzeniem za jazdę z powrotem ($\frac{1}{8}$ jazdy tam) miało być większe od zapłaty za jazdę powrotną.

Jeżeli się byków do podwoły używa, wynagradza się za nie podług stopy jednostkowej, na woły przypadającej.

Do §u 21.

Przy podwoździe do bezpośredniej jazdy uiszcza się wynagrodzenie za jazdę tam przypadające, z góry do rąk gminy, za jazdę zaś z powrotem wraz z ewentualnym czasem czekania dopiero przy odprawieniu podwoły, względnie — jeżeli ono ma miejsce nie w miejscu dostawy — pocztą.

Tylko w tych przypadkach, gdzie w braku dat potrzebnych wypośrodkowanie wynagrodzenia za podwołę jest niemożliwym lub też okoliczności są tego rodzaju, że natychmiastową wypłatę wykluczają, może być wynagrodzenie jeździe bezpośredniej nawet za jazdę tam przypadające, pocztą gminie przesłane.

Jeżeli w jeździe bezpośredniej co do ruty lub miejsca przeznaczenia zajdzie zmiana a podwoda już z góry zapłacona została, natenczas należy pozostałą do płacenia kwotę różnicy wynagrodzenia również dodatkowo wyrównać.

Zarachowanie wynagrodzenia za dostawioną podwołę odbywa się na podstawie wykazu, podług wzoru załącznik 1 ułożonego, w którym zastępca gminy potwierdzi odbiór kwoty. Załącznik 1.

Na żądanie gminy biorący podwołę wyda jej pisemne poświadczenie zapłaty wynagrodzenia podwodowego.

Do §u 22.

Obrachunek między Ministerstwem obrony krajowej a etatami w rachubę wchodzących działów administracyjnych odbywa się kwartalnie na podstawie operatów popartych odnośnymi dokumentami.

Przy tem, jeżeli chodzi o zarachowanie podwoły użytej do jazdy powrotnej, mają pojedyncze działy administracyjne wynagrodzić etatowi Ministerstwa obrony krajowej kwotę 6 h za pełną liczbę kilometrów, które na jazdę powrotną i po myśli §u 20 na czas czekania przypadają.

Do § 23.

Jeżeli wskutek wypadków elementarnych lub też nieusprawiedliwionego żądania ze strony biorącego podwołę (przeładowanie lub forsowanie podwoły itp.) bez winy dostawcy podwoły, względnie kierownika jej powstała szkoda, natenczas udziela się wynagrodzenia, podług okoliczności i z uwzględnieniem szczególnych warunków konkretnego przypadku wymierzonego.

Za winę dostawcy podwoły poczytuje się przede wszystkim, jeżeli w czasie jazdy podwołą na jaw wyjdą braki, o których wdrożone dochodzenia wykażą, że już w chwili dostawienia podwoły istniały.

Szkoda, za którą dostawcy podwoły zależnie od okoliczności należy się słuszne wynagrodzenie ze skarbu państwa, może być poniesiona na wozach, zwierzętach podwodowych i na ich uprzęży.

Jeżeli w czasie jazdy podwodowej zajdzie przypadek uszkodzenia wozów, zwierząt podwodowych lub uprzęży, któreby po myśli tego paragrafu mogły dać powód do żądania wynagrodzenia, natenczas w interesie wykazania pretensji do odszkodowania mają tak biorący podwołę jak jej kierownik zrobić natychmiast (biorący podwołę ewentualnie także później) albo osobne pisemne lub też protokolarne doniesienie w najbliższej położonej gminie z ewentualnym podaniem świadków; gmina przesyła je politycznej władzy powiatowej miejsca dostawy.

Ewentualnej pretensji do wynagrodzenia szkody ma dostawca podwoły możliwie jak najprędzej u politycznej władzy powiatowej miejsc dostawy dochodzić, w każdym razie jednak w ciągu sześciotygodniowego terminu prekluzyjnego. Władza ta zarządzi dochodzenia potrzebne do wyjaśnienia istoty czynu i przesła akt całego toku rozprawy do oświadczenia się — zależnie od działu administracyjnego, dla którego podwołę brano — właściwej komendzie wojskowej terytorjalnej, komendzie dywizyjnej obrony krajowej lub krajowej komendzie żandarmeryi, względnie komendzie oddziału wojskowego dotyczącego zakładu chowu koni.

Jeżeli między biorącym podwołę a dostawcą jej nie przyjdzie do ugody, rozstrzyga w pierwszej instancyi polityczna władza powiatowa z wyraźnem zaznaczeniem, czy szkoda powstała z winy dostawcy podwoły, względnie jej kierownika lub też wskutek innych okoliczności, które bliżej określić należy.

W orzeczeniu o prawnem istnieniu prawa do wynagrodzenia należy orzec o wysokości szkody, która ma być przez skarb państwa pokryta, jakoteż o ponoszeniu wydatków na rzeczoznawców i innych zresztą ewentualnie powstałych kosztów. Co do szkody, która ma być pokryta, wchodzi w rachubę zależnie od przynależności biorącego podwołę, następujące działy administracyjne: c. i k. wojsko (marynarka wojenna), c. k. obrona krajowa, c. k. żandarmerya i c. k. Ministerstwo rolnictwa dla zakładów chowu koni.

Każde orzeczenie należy podać do wiadomości dostawcy podwoły, jakoteż wpierw oznaczonej, oświadczającej się komendy z dopuszczeniem rekursu do politycznej władzy krajowej.

Rekurs wnosi się do politycznej władzy krajowej, w ostatniej instancyi do Ministerstwa obrony krajowej.

Jeżeli rozstrzygnięcie, przyznające wynagrodzenie ze skarbu państwa stało się prawomocnem, jakoteż w razie, jeżeli pod względem wynagrodzenia przyszła do skutku ugoda, przedkłada się cały akt rozprawy w drodze służbowej Ministerstwu obrony krajowej, które go dalej przesła — celem wypłaty przyznanego wynagrodzenia, względnie celem korzystania z prawa zwrotnego poszukiwania na biorącym podwołę, który winę ponosi — dotyczącemu Ministerstwu lub też we własnym zakresie działania zarządzi, co uzna za stosowne.

Koszta wynagrodzenia rzeczoznawców jak i inne zresztą powstałe (ustęp 7) ponosi w tym razie, jeżeli żądanie odszkodowania zostało postawione, jednak wynagrodzenia ze skarbu państwa nie przyznano, dostawca podwoły, w razie zaś przyznania wynagrodzenia dział administracyjny, dla którego podwoły się używa.

Ewentualna ugoda (ustęp 6) winna się rozciągać i na ponoszenie powstałych kosztów.

Biorącego podwołę przesłuchuje władza polityczna zawsze w drodze jego własnej władzy wojskowej.

Do §u 24.

I. Dostawę podwoły uważa się za nieodpowiednią, jeżeli gmina — pominawszy nadzwyczajne stosunki — nałożonego jej §em 9. ustawy zobowiązania wcale nie wypełniła a przynajmniej nie w należyty sposób, lub też jeżeli zobowiązany do dostawy podwoły pomimo powiadomienia przez gminę w sposób odpowiedni zaniecha dostawy podwoły w tym rodzaju, jaki mu przepisany został.

Jeżeli podwoła, pomimo zażądania jej zawczasu, nie została dostawiona w oznaczonym czasie, lub też w należytej liczbie i rodzaju, natenczas winien biorący podwołę natychmiast potwierdzenia tego od gminy zażądać i je jak najspieszniej pułkowi (komendzie itp.), w którym rachunek się składać będzie, z podaniem liczby i rodzaju wynajętych przez siebie podwołów i uiszczonych za nie kwoty przedłożyć.

Pułk (komenda) zrobi o tem doniesienie politycznej władzy powiatowej miejsca dostawy celem dalszej czynności urzędowej.

Na podstawie tego doniesienia wdraża polityczna władza powiatowa potrzebne dochodzenia i wydaje następnie odnośne orzeczenie.

W razie orzeczenia, że ani obowiązany do dostawienia podwoły, ani też gmina winy nie ponosi, należy w orzeczeniu oznaczyć także dział administracyjny biorącego podwołę, który koszta podwoły ustawowem wynagrodzeniem nie pokryte, ma wyrównać.

Orzeczenie ma się doręczyć z dopuszczeniem rekursu obowiązany do ponoszenia nadwyżki kosztów, zawsze jednak także właściwej komendzie wojskowej terytorjalnej itp. (vide do § 23).

W przypadkach rekursu rozstrzygają polityczne władze krajowe w drugiej a Ministerstwo obrony krajowej w trzeciej instancyi. W postępowaniu karnem polityczna władza krajowa orzeka nieodwołalnie.

II. Z zasady obejmuje się podwołę w tej chwili, na którą się jej dostawy zażądało.

Dający podwołę nie jest obowiązany czekać na jej objęcie dłużej niż 2 godziny (wyczekiwanie).

W ustępie końcowym § 24. oznaczone zwłoki, które należy odszkodować, mogą powstać:

- a) Przy podwodzie do jazdy bezpośredniej przed lub w czasie jazdy, następnie przez nieobjęcie podwoły w powyżej ustalonym czasie wyczekiwania;
- b) przy podwodzie na czas tylko przez nieobjęcie podwoły w czasie wyczekiwania, ponieważ inne zresztą przy tym rodzaju podwoły powstałe zwłoki wlicza się do czasu trwania czynności podwodowej.

W przypadkach a) i b) należy za każde całe półgodziny zwłoki, względnie czasu wyczekiwania uiszczyć po myśli §u 20, punkt 1, przypadające za jeden kilometr łączne wynagrodzenie podwodowe.

Przy podwodzie do jazdy bezpośredniej można za zwłoki żądać wynagrodzenia jednak tylko wtedy, jeżeli zwłoka rzeczywiście jest udowodniona.

Wynagrodzenia za zwłoki przed i w czasie czynności podwodowej, następnie wynagrodzenia przypadającego za czas wyczekiwania należy o ile jej biorący podwołę natychmiast sam nie pokryje,

żądać w drodze właściwej politycznej władzy powiatowej, która się, do tego co zniesie z dotyczącą komendą wojskową terytoryalną itp.

Jeżeli zapłata żądanego wynagrodzenia zostanie odmówiona, natenczas polityczna władza powiatowa postąpi w drodze rozstrzygnięcia, a do odnośnego postępowania znajdują analogiczne zastosowanie postanowienia § 23.

Do §u 25.

Certyfikaty odległości, jakoteż inne zresztą przez władze polityczne wydawane potwierdzenia, że szczególniejsze stosunki w gminach istnieją, wystawia ta władza polityczna powiatowa, na obszarze której dotycząca gmina względnie przeszeń drogi jest położona.

Bylandt wlr.

Kosel wlr.

Schönaich wlr.

Call wlr.

Buquoy wlr.

Korpus wojska (oddział) etc.

Oddział (funkcjonaryusz rachunkowy)

Wykaz zapłaconych wynagrodzeń za podwoły

za miesiąc . . . . . 19 . . .

Podwoła do jazdy bezpośredniej																																									
Liczba powoły					Transport odbył się				Liczba				Jednostkowa stopa wynagrodzenia podwodowego od 1 km i od jednego				Ustawowo przypadająca należność za						Przypadająca				U w a g a														
Data		na obszarze administracyjnym (kraj)			podwoły dostawiono				podwoła została najęta przez zapłaconego				dostawionych (w razie najmu, względnie przepisowo przypadających)				koni (muła)				wykazaną liczbę zwierząt i wozów (rubryki 9 do 13) od kilometry		jazdy tam (rubryki 8 i 17)		jazdy z powrotem, jeżeli rzeczywiście podwoły do tego użyto (1/4 wynagrodzenia za jazdę tam, rubryka 18)			czas czekania aż do jazdy z powrotem po strąceniu pierwszych dwóch godzin, których się nie wynagradza		Ustawowo przypadające łączne wynagrodzenie (rubryka 18, ewentualnie także 19 i 22)		Uliczone wynagrodzenie (przy dostawionej podwodzie we wszystkich przypadkach, — w razie najmu wstawić wtedy, jeżeli odbiór ma być potwierdzony)		Potwierdzenie odbioru i pieczęć gminy przy dostawionej podwodzie — potwierdzenie odbioru dostawcy w przypadku najmu				Przypadająca		Przypadająca	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27		28	29	30											
od		do			kilometrów				konie (muła)				K h		K h		K h		K h		K h		K h		K h			K h		K h											

Załącznik 2.

Korpus wojska:

(Ranga i nazwisko żądającego.)

Wezwanie do dostawienia podwoły.

Gmina (polityczna władza powiatowa), do której wezwanie się zwraca		
Korpus wojskowy (oddział, pododdział itd.), względnie ranga, nazwisko i pułk (batalion) tego, dla kogo się podwoły żąda		
Do przewozu osób	Liczba i rodzaj podwoły (w cyfrach i słownie podać)	
Do transportu bagażu i innych towarów		
Do jazdy bezpośredniej	od	
	do	
	użyje się przypuszczalnie do jazdy z powrotem	
Do użycia na czas przypuszczalnie na		. . . . . godzin
Dzień (tygodnia i miesiąca)	dostawy	
Godzina (w cyfrach i słowach podać)		
Miejsce		
Uwaga		

. . . . . , dnia . . . . . 19 . . . . .

. . . . .
(Podpis żądającego.)

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 4. czerwca 1905.

Treść: (№ 88—90.) 88. Obwieszczenie, zawierające upoważnienie król. węgierskiej głównej komory II. klasy w Essék do kredytowania cła. — 89. Ustawa, dotycząca częściowego przedłużenia okresu ważności ustawy o ulgach podatkowych z dnia 23. czerwca 1895, obowiązującej gminę miasta Lublany i inne obszary Krainy i Styryi, dotknięte trzęsieniem ziemi z r. 1895. — 90. Trzeci Dodatek do przepisu wykonawczego I. Głównej Części ustawy z dnia 25. października 1896, o osobistych podatkach bezpośrednich.

88.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 19. maja 1905,

zawierające upoważnienie król. węgierskiej głównej komory II. klasy w Essék do kredytowania cła.

Według zawiadomienia król. węgierskiego Ministerstwa skarbu upoważniono król. węgierską główną komorę II. klasy w Essék do kredytowania cła.

Kosel wlr.

89.

Ustawa z dnia 23. maja 1905,

dotycząca częściowego przedłużenia okresu ważności ustawy o ulgach podatkowych z dnia 23. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 88, obowiązującej gminę miasta Lublany i inne obszary Krainy i Styryi, dotknięte trzęsieniem ziemi z roku 1895.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Oznaczony w §ie 1 ustawy z dnia 23. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 88 termin, w którym można uzyskać 25cioletnie uwolnienie od podatków dla budynków na obszarze gminy miasta Lublany i innych powiatów Krainy i Styryi, dotkniętych trzęsieniem ziemi z roku 1895, przedłuża się do dnia 2. lipca 1910 włącznie, utrzymując równocześnie w mocy inne w tej ustawie zawarte warunki.

§ 2.

Oznaczony w §ie 2 teje ustawy termin, w którym dla nowych budowli i przebudowań na obszarze gminy miasta Lublany uzyskać można 18cioletnie uwolnienie od podatków, przedłuża się do dnia 2. lipca 1908 włącznie, utrzymując równocześnie w mocy inne w tej ustawie zawarte warunki.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy, która w dniu 3. lipca 1905 nabiera mocy obowiązującej, poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 23. maja 1905.

Franciszek Józef wlr.

Gautsch wlr.

Kosel wlr.

90.**Trzeci Dodatek**

do przepisu wykonawczego I. Głównej Części ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o osobistych podatkach bezpośrednich.

(Obwieszczony reskryptem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 25. maja 1905.)

Do artykułu 33, l. 4 przepisu wykonawczego do I. Głównej Części ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 dodać należy ustęp następujący:

Jeżeli te same ilości towaru po kolei wpływają do kilku oddziałów przedsiębiorstwa (z fabryki do jednego lub więcej składów, sprzedażni itp.), należy okoliczność tę uwzględnić odpowiednio przy wyznaczaniu stóp podatkowych dla poszczególnych oddziałów, przyczem dokładne cyfrowe stwierdzenie tego rodzaju ilości towarów nie jest wymaganiem.

Zawarty w załączniku *M* przepisu wykonawczego do I. Głównej Części ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, spis przedsiębiorstw i zatrudnień, przy których oprócz ogólnie zbadać się mających właściwości, stwierdza się także szczególne cechy rozmiaru ruchu, uzupełnić należy w następujący sposób:

Liczba	Nazwa przedsiębiorstwa lub zatrudnienia	Stwierdzić się mające właściwości szczególne	Inne uwagi
28 a	Handle drzewa	Ilość metrów sześciennych i gatunek drzewa	

Kosel wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 9. czerwca 1905.

Treść: **№ 91.** Rozporządzenie, zawierające nadanie c. i k. konsulatu w Mitrowicy pełnej władzy sądowniczej.

91.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 8. czerwca 1905,

zawierające nadanie c. i k. konsulatu w Mitrowicy pełnej władzy sądowniczej.

Na zasadzie §u 2 ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136 i w porozumieniu z król. węgierskim rządem oraz ze wspólnym Ministrem

spraw zewnętrznych nadaje się c. i k. konsulatu w Mitrowicy pełną władzę sądowniczą.

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Gautsch wlr.

Hartel wlr.

Piętak wlr.

Randa wlr.

Schönaich wlr.

Bylandt wlr.

Call wlr.

Kosel wlr.

Buquoy wlr.

Klein wlr.

Wrba wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 14. czerwca 1905.

Treść: (№ 92 i 93.) 92. Obwieszczenie, dotyczące przemiany ekspozytury cłowej Gargella w letnią ekspozyturę. — 93. Ustawa, dotycząca używania zapisów długu szląskiego komunalnego zakładu kredytowego do procentującej się lokacyi fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów.

92.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. czerwca 1905, dotyczące przemiany ekspozytury cłowej Gargella w letnią ekspozyturę.

Ekspozyturę głównej komory z Feldkirch w Gargella, posiadającą uprawnienia pomocniczej komory II. klasy, przemienia się od roku 1905 począwszy w letnią ekspozyturę cłową, która urządować ma jednak tylko od 1. maja do końca października każdego roku.

Kosel wlr

93.

Ustawa z dnia 7. czerwca 1905, dotycząca używania zapisów długu szląskiego komunalnego zakładu kredytowego do procentującej się lokacyi fundacyjnych, pupilarnych i im podobnych kapitałów.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Zapisów długu szląskiego komunalnego zakładu kredytowego wolno w granicach dozwolonej statutem najwyższej kwoty używać do procentującej się lokacyi kapitałów fundacyjnych, pieniędzy zakładów, podlegających publicznemu nadzorowi, urzędu pocztowej kasy oszczędności, dalej pupilarnych, powierznicznych i depozytowych, do lokacyi zaś kancyi służbowych i prawnych według kursu giełdowego, nie przekraczającego jednak kwoty imiennej.

§ 2.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia. Tego samego dnia traci moc obowiązującą rozporządzenie cesarskie z dnia 15. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 127.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości.

We Wiedniu, dnia 7. czerwca 1905.

Franciszek Józef wlr.

Gautsch wlr.
Kosel wlr.

Bylandt wlr.
Klein wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 17. czerwca 1905.

Treść: (M 94—96.) 94. Ustawa, dotycząca pozbycia i obciążenia części nieruchomości państwa. — 95. Rozporządzenie, dotyczące uwolnienia wzorów handlujących podróżników (reisenderów) od obowiązku zgłaszania w celach statystycznych. — 96. Obwieszczenie, którym w porozumieniu ze wspólnym Ministerstwem wojny po myśli §u 20 ustawy z dnia 22. maja 1905, o podwodach wojskowych w czasie pokoju, ogłasza się stopy wynagrodzenia, obowiązujące od dnia 1. lipca 1905 do 31. grudnia 1909 od zwierzęcia podwodowego i kilometra.

94.

Ustawa z dnia 30. maja 1905,

dotycząca pozbycia i obciążenia części nieruchomości państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł 1.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do pozbycia wymienionych niżej części nieruchomości państwa drogą sprzedaży względnie zamiany:

1. skarbowej kopalni w Strimicach pod Mostem w Czechach;

2. tak zwanego gmachu licealnego w Lublanie, objętego liczbą wykazu tabularnego 29, gminy miasta Lublany, C. P. Nr. 312 i 313;

3. rolniczego ogrodu doświadczalnego przy niemieckim seminaryum nauczycielskim, objętego l. wykazu hip. 97 księgi gruntowej gminy katastralnej Ober- i Unterzeil w Bernie, składającego się z parceli budowlanej 227, z parceli budowlanej 228, z parceli gruntowej 428 i z parceli gruntowej 429;

4. parcel względnie części parcel, objętych księgą gruntową gminy katastralnej Burgfried, l. wykazu hip. 65, oraz spisem $\frac{VI/3}{IV}$ obejmującym publiczną własność gminy katastralnej Burgfried, w rozmiarze 17·1988 hektarów;

5. realności l. kous. 63 przy Wielkiej i Małej ulicy Piekarskiej w Bernie, l. wyk. hip. 57 wraz ze stojącym na niej gmachem urzędu probierzczego, składającej się z parceli budowlanej 120 powyższej gminy katastralnej i z parceli gruntowej 13/2 wgmnie katastralnej Straßengasse w Bernie;

6. realności Schloßberg w Lublanie;

7. domu przy ulicy Raubergasse l. 4 (Vorauerhof) w Gracu;

8. domu przy ulicy Raubergasse l. 8 (Seckauerhof) w Gracu;

9. domu przy ulicy Herrengasse l. 15 (stary główny urząd cłowy) w Gracu;

10. domu przy ulicy Sackstraße l. 22 (urząd menniczny) w Gracu;

11. gruntu z pod zburzonych koszar Färberkaserne z Gracu, objętego l. wykazu tab. 122, gminy miasta Gracu.

Uzyskaną cenę kupna względnie nadwyżkę ze zamiany zarachować należy jako wpływ z pozbycia

nieruchomego majątku państwa. Tylko część waluty, przypadającą na wieżę prochową, która stanowi przynależność realności Schloßberg w Lublanie a którą zarząd wojskowy miał niegdyś w użytkowaniu, oddać należy zarządowi wojskowemu w celu zastąpienia tej wieży inną budowlą.

Artykuł II.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do pozbycia następujących w użytkowaniu zarządu wojskowego znajdujących się części nieruchomości majątku państwa:

1. Starych koszar (pontonierskich) w Klosterneuburg wraz z ogrodem;

2. starego szpitala wojskowego w Krems (l. wyk. hip. 244 księgi gruntowej miasta Stein);

3. magazynu mundurów, l. wyk. tab. 123 i 159 gminy katastralnej „Śródmieście“ na rybim targu i przy ulicy Neuthor w Gracu;

4. koszar domu transportowego, l. wyk. tab. 380 gminy katastralnej „St. Andrä“ przy ulicy Elisabethinerstraße w Gracu;

5. filialnego magazynu łózek (niegdyś szpital wojskowy) w Cieszynie (l. wyk. hip. 6 i 7 księgi gruntowej gminy katastralnej Cieszyna, Górne Przedmieście;

6. składu medykamentów przy ulicy Smetany w Pradze (l. wyk. hip. 125 gminy katastralnej Praga-Nowemiasto);

7. gruntu przy ulicy Josephstädterstraße, liczba orientacyjna 37, należącego do pozostającej w użytkowaniu zarządu wojskowego względnie c. i k. wojsk.-geograficznego instytutu realności „c. k. wojskowy magazyn łózek“, objętej l. wyk. hip. 287 gminy katastralnej Wiedeń, VIII. dzielnica.

Walutę oddać należy zarządowi wojskowemu w celu zastąpienia tych budowli innemi.

Artykuł III.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do pozwolenia, by w stanie biernym pozostającej w użytkowaniu zarządu wojskowego realności „Militärbadehaus in Karlsbad“ l. wyk. hip. 574 gminy katastralnej Karolowych Warów zabezpieczono hipotecznie bezprocentowy kapitał w wysokości 80.000 K na rzecz fundacji: „Erzbischof Johann Ladislaus Pyrker-Stiftung freier Unterkünfte für kurbedürftige Offiziere“.

Artykuł IV.

Upoważniam Mego Ministra skarbu by pozostające w użytkowaniu zarządu wojskowego zbędne dla

niego części nieruchomości majątku państwa; których wartość szacunkowa każdej poszczególnej nieruchomości kwoty 50.000 K nie przekracza w łącznej wartości do 1,000.000 K do dnia 31. grudnia 1908 pozbył a uzyskaną walutę oddał zarządowi wojskowemu w celu zastąpienia tych budowli innemi.

Tak samo upoważniam Mego Ministra skarbu do zezwolenia, do dnia 31. grudnia 1908 na obciążenie służebnościami nieruchomości państwa, znajdujących się w użytkowaniu zarządu wojskowego, jeżeli umniejszenie wartości obciążonej nieruchomości lub wartość użyczonego prawa w każdym poszczególnym przypadku kwoty 50.000 K nie przekracza.

Łączna wartość służebności w ten sposób dozwolonych nie może przekraczać sumy 600.000 K.

Gdyby dla jakiejś służebności, dozwolonej na zasadzie tego artykułu ułożono jednorazową zapłatę, natenczas należy uzyskaną cenę oddać zarządowi wojskowemu.

Z tego samego tytułu umówione powtarzające się wpłaty otrzymuje zarząd wojskowy tak długo, jak długo obciążonej nieruchomości używa.

Artykuł V.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Artykuł VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 30. maja 1905.

Franciszek Józef włr.

Gautsch włr.

Kosel włr.

95.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 7. czerwca 1905,

dotyczące uwolnienia wzorów handlujących podróżników (reisenderów) od obowiązku zgłaszania w celach statystycznych.

Wykonując ustawę z dnia 26. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 132 o statystyce handlu zagranicznego, uzupełnia się § 2 rozporządzenia Ministerstw handlu i skarbu z dnia 18. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 177 i rozporządza co następuje:

Od obowiązku zgłaszania w celach statystycznych wolne są:

Towary i próbki towarów, które handlujący podróżnicy wożą ze sobą jako wzory, a które podlegają losowemu postępowaniu wejściowemu i wyjściowemu.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. lipca 1905.

Call wtr.

Kosel wtr.

96.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 8. czerwca 1905,

którem, w porozumieniu ze wspólnem Ministerstwem wojny, po myśli §u 20 ustawy z dnia 22. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 86 o podwodach wojskowych w czasie pokoju, ogłasza się stopy wynagrodzenia, obowiązujące od dnia 1. lipca 1905 do 31. grudnia 1909 od zwierzęcia podwodowego i kilometra.

Wykonując ustawę z dnia 22. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 86 o podwodach wojskowych w czasie pokoju oznacza się poniżej w porozumieniu ze wspólnem Ministerstwem wojny kwoty, które w czasie od dnia 1. lipca 1905 do dnia 31. grudnia 1909 obowiązywać mają jako stopy wynagrodzenia od zwierzęcia podwodowego i kilometra:

Obszar administracyjny	Stopa jednostkowa wynagrodzenia podwodowego za 1 km i jednego (jedną)		
	konia, muła (mulo-osi) z uprzężą lub osiodlanego	wolu (byka) z uprzężą	krowę z uprzężą, osia z uprzężą lub osiodlanego
	halerzy		
Austria poniżej Anizy	24	22	14
Austria powyżej Anizy	23	21	14
Solnogród	25	23	15
Styrya	24	22	14
Karyntya	24	22	14
Kraina	23	21	14
Pobrzeże	24	22	14
Tyrol i Vorarlberg	28	25	17
Czechy	25	23	15
Morawy	24	22	14
Szląsk	24	22	14
Galicja	22	20	13
Bukowina	22	20	13
Dalmacya	28	25	17

Kosel wtr.

Schönaich wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XL. — Wydana i rozesłana dnia 24. czerwca 1905.

Treść: (Nr 97—100.) Rozporządzenie, zarządzające dołączanie kwitów odbioru i złożenia c. k. urzędu pocztowej kasy oszczędności do zleceń pocztowych w wewnętrznym obrocie austriackim, w celu bezpośredniego przekazywania pobranych kwot na rachunek zlecającego. — 98. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury głównej komory kotorskiej w folwarku obok tak zwanego czarnogórskiego bazaru w Kotorze. — 99. Rozporządzenie, zawierające częściową zmianę i uzupełnienie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. sierpnia 1902, dotyczącego nazwy tych przemysłowych zakładów naukowych, których świadectwa uprawniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych. — 100. Rozporządzenie, zawierające zmiany miejscowej właściwości sądów powiatowych we Wiedniu, powstałe wskutek zmian w odgraczeniu wiedeńskich dzielnic miejskich, wprowadzonych ustawą krajową z dnia 28. grudnia 1904.

97.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 3. czerwca 1905,

zarządzające dołączanie kwitów odbioru i złożenia c. k. urzędu pocztowej kasy oszczędności do zleceń pocztowych w wewnętrznym obrocie austriackim, w celu bezpośredniego przekazywania pobranych kwot na rachunek zlecającego.

Nadawcy pocztowych zleceń, posiadający rachunek czekowy w c. k. urzędzie pocztowej kasy oszczędności, mogą w wewnętrznym obrocie austriackim dołączać do zlecenia zamiast formularza przekazu zlecenia pocztowego (Postauftragsanweisung) kwit odbioru i złożenia w celu bezpośredniego przekazania pobranej kwoty na ich rachunek pocztowej kasy oszczędności.

Zlecenie pocztowe zawierać musi zlecenie przekazowe we formie np. następującej: „Kwotę przekazać dołączonym kwitem odbioru i złożenia c. k. urzędowi pocztowej kasy oszczędności celem wpisania na rachunek Nr. . . . . p. N. N. w N. „ oraz podpis nadawcy.

Należności, ustalone dla zleceń pocztowych w § 9 ordynacyi taks pocztowych, Dz. u. p. Nr. 231 z roku 1899, nie ulegają żadnej zmianie.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. lipca b. r.

Call wtr.

98.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. czerwca 1905,

dotyczące utworzenia ekspozytury głównej komory kotorskiej w folwarku obok tak zwanego czarnogórskiego bazaru w Kotorze.

W folwarku obok tak zwanego czarnogórskiego bazaru w Kotorze utworzono ekspozyturę główną komory kotorskiej; zakres jej działania ogranicza się na dowozowe, przewozowe i wywozowe odprawianie, zapisywanie i przekazywanie bydła, mięsa (świeżego lub przyprawionego), ryb wszelkiego rodzaju (świeżych lub solonych) i jaj drobiu.

Ekspozytura ta rozpoczęła już swe czynności.

Kosel wtr.

99.**Rozporządzenie Ministra handlu
w porozumieniu z Ministrem wy-
znań i oświaty z dnia 9. czerwca
1905,**

zawierające częściową zmianę i uzupełnienie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. sierpnia 1902, Dz. u. p. Nr. 175, dotyczącego nazwy tych przemysłowych zakładów naukowych, których świadectwa uprawniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych.

Zmienia się częściowo i uzupełnia rozporządzenie ministeryalne z dnia 5. sierpnia 1902, Dz. u. p. Nr. 175, dotyczące nazwy tych przemysłowych zakładów naukowych, których świadectwa uprawniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych i na zasadzie §u 14 ustawy przemysłowej (ustawa z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39) rozporządza się co następuje:

W zawartym w §ie 1 pod XVII wspomnianego wyżej rozporządzenia ministeryalnego spisie tych zakładów, których świadectwa w razie dopełnienia reszty ustawowych warunków uprawniają do rozpoczęcia rękodzielniczego stolarstwa, zastąpić należy nazwę „Oddział stolarski państwowej szkoły przemysłowej w Insbruku“ nazwą „Zawodowa szkoła stolarska w Hall“.

Do korzyści, wypływających z tego rozporządzenia, nabywają prawa już absolwenci zawodowej szkoły stolarstwa w Hall z roku szkolnego 1904/5.

Hartel wlr.

Call wlr.

100.**Rozporządzenie Ministerstwa spra-
wiedliwości z dnia 18. czerwca
1905,**

zawierające zmiany miejscowej właściwości sądów powiatowych we Wiedniu, powstałe wskutek

zmian w odgraniczeniu wiedeńskich dzielnic miejskich, wprowadzonych ustawą krajową z dnia 28. grudnia 1904, Nr. 1 Dz. ust. i rozp. kraj. dla arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy z roku 1905.

Dla nowych rozgraniczeń wiedeńskich dzielnic miejskich, ustalonych w artykule VII, §ie 2 ustawy z dnia 28. grudnia 1904, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 1 z roku 1905 oznaczono ich dokładne granice uchwałą rady gminnej c. k. stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia z dnia 7. lutego 1905, l. 745. Ponieważ jako termin wejścia w życie tych dokładnych ustaleń granic naznaczono obwieszczeniem c. k. namiestnika arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy z dnia 7. czerwca 1905, l. XVI—3911/7, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 104 z roku 1905 dzień 1. lipca 1905, przeto wywołane temi ustaleniami granic zmiany miejscowej właściwości sądów powiatowych:

Śródmieście I, Śródmieście II, Leopoldstadt I, Leopoldstadt II, Landstraße, Wieden, Margarethen, Neubau, Josefstadt dla spraw cywilnych, Josefstadt dla spraw karnych, Simmering, Meidling, Hietzing, Rudolfsheim, Fünfhaus, Ottakring, Hernals, Währing i Döbling we Wiedniu

nabierają względem wszystkich spraw sądowych mocy obowiązującej z dniem 1. lipca 1905, a to z następującymi wyjątkami:

1. Sprawy sądowe, pozostające w związku z prowadzeniem ksiąg gruntowych pozostają nadal przy tych sądach, które dotąd były dla nich właściwymi. Podobnie pozostaje nadal bez zmiany właściwość w sprawach egzekucyjnych, o ile ona zależną jest od tego, przy którym sądzie wykaz hipoteczny się prowadzi.

2. Wiszących spraw nadopiekunich i kuratelarnych nie należy w myśl postanowień drugiego ustępu art. XXII ustawy z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 110 przekazywać właściwym dla nich sądom od powyższej chwili, lecz później, od przypadku do przypadku, jeżeli w odnośnej sprawie pupilarnej jakieś zarządzenie sądowe okaże się potrzebnem.

Klein wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 27. czerwca 1905.

Treść: (A² 101 i 102.) 101. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia pomocniczej komory I. klasy na dworcu w Niedereinsiedel. — 102. Rozporządzenie, powołujące do życia piąty miejski sąd powiatowy dla spraw cywilnych w Pradze.

101.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. czerwca 1905,

dotyczące utworzenia pomocniczej komory I. klasy na dworcu w Niedereinsiedel.

Na dworcu w Niedereinsiedel (Czechy) utworzono pomocniczą komorę I. klasy, która rozpoczęła czynności dnia 1. czerwca 1905.

Komora ta wyposażoną jest ogólnemi uprawnieniami odprawczemi głównej komory II. klasy, dalej prawem stosowania skróconego postępowania deklaracyjnego w obrocie kolejowym, prawem potwierdzania wyjściowego towarów transytowych bez ograniczenia, postępowania wyjściowego względem piwa, cukru i wódki, wreszcie szczególnem upoważnieniem do wejściowego postępowania z wyrobami tytoniowymi do 7.5 kg włącznie dla podróżnych, jakoteż do wolnego od cła odprawiania ruchomości podróżnych naprzód lub później wysłanych.

Kosel wlr.

102.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 24. czerwca 1905,

powołujące do życia piąty miejski sąd powiatowy dla spraw cywilnych w Pradze.

Utworzony rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15. listopada 1904, Dz. u. p. Nr. 131, piąty sąd powiatowy dla spraw cywilnych w Pradze rozpocząć ma czynności urzędowe z dniem 1. lipca 1905.

Sąd ten nosić będzie nazwę: „C. k. sąd powiatowy dla Holeszowic-Bubny w Pradze“.

Klein wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1905.

Trość: *M* 103. Ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1905.

103.

Ustawa z dnia 30. czerwca 1905,

dotycząca dalszego poboru podatków i opłat tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1905.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Upoważnia się rząd do dalszego poboru podatków bezpośrednich i opłat pośrednich w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1905 według istniejących przepisów.

§ 2.

Wydatki w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1905 pokrywać należy w miarę potrzeby na rachunek kredytów, które ustawa skarbową na rok 1905 ewentualnie wyznaczy.

§ 3.

Na pokrycie tych kapitałów ogólnego długu państwa, które mają być spłacone w ciągu roku 1905, można stosownie do §u 2 ustawy z dnia 24. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 3 z r. 1868 względnie ustawy z dnia 16. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 37, wydać obligacye jednolitego długu państwa, utworzonego na mocy ustawy z dnia 20. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 66 względnie utworzonego w jego miejsce ustawą z dnia 16. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 37, po cztery od sta opro-

centowanego, wolnego od podatku a na koronową walutę opiewającego długu, a to w takiej kwocie, jaka stosownie do preliminarza państwowego okaże się jeszcze potrzebną na pokrycie tych kapitałów.

Należy przeto wygotować bezzwłocznie i wydać Ministrowi skarbu obligacye takie na kwotę 14,474.400 K.

§ 4.

Niżej wyszczególnionych dotacyi (kwot) użyć można jeszcze do 31. grudnia 1905; o ile dotacyi (kwot, tych nie wyczerpano do końca roku 1904, tak z niemi postępować należy, jak gdyby były wyznaczone w preliminarzu na rok 1905.

A. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych.

1. Dotacya, ustawą skarbową na rok 1895 w tytule 6, § 8, l. 1, na regulacyę Wełtawy wyznaczona, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904

w sumie 420.000 zł. czyli 840.000 K.

2. Dotacya ustawą skarbową na rok 1896 w tytule 5, § 7, l. 5, wyznaczona jako dodatek skarbowy na wybudowanie mostu żelaznego na rzece Torre na szlaku drogi konkurencyjnej z Vilesee do Rudy prowadzącej, przedłużona rozporządzeniem cesarskiem z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904

w sumie 23.500 złr. czyli 47.000 K.

3. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 5, § 8, l. 6, na przełożenie części drogi „Alla-Pongajola“ i postawienie mostu z mrowianymi przyczółkami i wierzchem żelaznym na Rivo-Pongajola, kilometr 12·2 do 13·0 lewego gościńca nonstalskiego wyznaczona, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904

w sumie 10.000 zł. czyli 20.000 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, przewidziane na rok 1898, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

4. w tytule 5, § 7, l. 4, jako dodatek skarbowy na wybudowanie mostu na wąwozie Tomińska-Klamm, tudzież na naprawienie drogi przed tym mostem i za nim, w części od St. Peter do Cadra 4.000 zł. czyli 8.000 K;

5. w tytule 5, § 8, l. 17, na przełożenie części drogi „Alla Pongajola“ i postawienie mostu z mrowianymi przyczółkami i wierzchem żelaznym na Rivo-Pongajola, kilometr 12·2 do 13·0 lewego gościńca nonstalskiego 15.000 zł. czyli 30.000 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, przewidziane na rok 1899, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

6. w tytule 5, § 7, l. 3, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w dolinie Ljaku 8.000 zł. czyli 16.000 K;

7. w tytule 5, § 7, l. 13, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi na lewym brzegu rzeki Soczy od kanału aż do strumienia Bogerszczek 10.000 zł. czyli 20.000 K;

8. w tytule 5, § 8, l. 3, na poprawienie szlaku przejazdowego w miejscowości Cavareno, kilometr 32·6 do 33·25 lewego gościńca nonstalskiego 6.500 zł. czyli 13.000 K;

9. w tytule 5, § 8, l. 28, na przełożenie części drogi „Alla-Pongajola“ i postawienie mostu z mrowianymi przyczółkami i wierzchem żelaznym na Rivo Pongajola, kilometr 12·2 do 13·0 lewego gościńca nonstalskiego 5.000 zł. czyli 10.000 K;

10. w tytule 6, § 8, l. 3, na kupno łodzi motorowej dla funkcyonaryuszów nadzoru rzecznego w Uściu n. Ł. i w Breznicach 8.000 zł. czyli 16.000 K;

11. w tytule 6, § 11, l. 6, na budowie na Prucie . . . . . 25.000 zł. czyli 50.000 K.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904 Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

12. w tytule 3, § 6, na częściową przebudowę gmachu dyrekcji policyi w Pradze . . 131.752 K;

13. w tytule 5, § 7, l. 6, jako dodatek skarbowy na wybudowanie gościńca w dolinie Ljaku 16.000 K;

14. w tytule 5, § 7, l. 10, jako dodatek skarbowy na przełożenie drogi powiatowej Klana—Vrh—Paka, dalej na wybudowanie gościńca Klana—Studena—Reczyna . . . . . 7.000 K;

15. w tytule 5, § 7, l. 13, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi na lewym brzegu rzeki Soczy od kanału aż do strumienia Bogerszczek 20.000 K;

16. w tytule 5, § 7, l. 15, jako dodatek skarbowy na dalsze częściowe uregulowanie rzek Soczy (Isonzo) i Torre . . . . . 10.000 K;

17. w tytule 5, § 12, l. 1, na budowę mostu z żelaznym wierzchem na Wiśle między Krakowem a Podgórzem . . . . . 120.000 K;

18. w tytule 6, § 11, l. 6, na budowie na Prucie . . . . . 50.000 K;

19. w tytule 7, § 6, l. 2, na budowę domu urzędowego w Karniowie . . . . . 50.000 K.

Kwoty na zasadzie §§ów 4 i 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210, przewidziane na rok 1901, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 (Punkt II), do końca grudnia 1904, a mianowicie:

20. w tytule 2, § 4, l. 2, wyznaczona na dalszy ciąg odnawiania ceremonialnych sal w nowym budynku dykasteryalnym w Salcburgu . 2.850 K;

21. w tytule 5, § 2, l. 3 wyznaczona jako przyczynek interesentów do uregulowania i ujęcia rzek: Steyr, Mattig, Ischl, potoka Langbath i dürre Ager, które to roboty mają być wykonane na zasadzie ustawy o funduszu amelioracyjnym 99 799 K;

22. w tytule 5, § 8, l. 1, jako dodatek skarbowy na przełożenie gościńca konkurencyjnego Nabresina—S. Polaj . . . . . 6.400 K;

23. w tytule 5, § 8, l. 7, jako dodatek skarbowy na wybudowanie gościńca w dolinie Ljaku 2.000 K;

24. w tytule 5, § 8, l. 8, jako dodatek skarbowy na wybudowanie sieci dróg w obszarze pogranicznym między rzekami Soczą i Judrią.

30.000 K;

25. w tytule 5, § 13, l. 2, jako dodatek skarbowy na odnowienie drogi gminnej z Podlisk małych na Jaryczów Nowy do Żelechowa wielkiego

40.000 K;

26. w tytule 5, § 13, l. 5, na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Wiśle między Krakowem a Podgórzem . . . . .

120.000 K;

27. w tytule 5, § 13, l. 6, jako dodatek skarbowy na odnowienie kilku dróg powiatowych i gminnych w krakowskim okręgu . . . . .

22.800 K;

28. w tytule 6, § 2, l. 8, jako przyczynek interesentów rządowej administracji budowlanej do regulacji i ujęcia potoków Aist, Steyr, Mattig, Ischl, Langbath, Alm, dürre Ager i Aurach, wykonanych na zasadzie ustawy o funduszu melioracyjnym

197.734 K;

29. w tytule 6, § 9, l. 4, na wybudowanie połączenia telefonicznego wzdłuż spławnych przeszerzeń rzecznych powyżej Pragi . . . . .

99.000 K;

30. w tytule 6, § 9, l. 5, na budowę przystani flisackich na Wełławie i Łabie . . . . .

200.000 K;

31. w tytule 6, § 12, l. 6, na budowie na Prucie . . . . .

50.000 K;

32. w tytule 7, § 6, l. 2, na budowę gmachu urzędowego w Królowodworze . . . . .

40.000 K;

33. w tytule 8, na wydatki spisu ludności

650.000 K.

Dotacje wyznaczone w ustawie skarbowej na rok 1902, przedłużone rozporządzeniem cesarzem z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

34. w tytule 2, § 2, l. 2, na dalsze odnowienie sal ceremonialnych w dykasteryalnym gmachu w Solnogrodzie . . . . .

4.452 K;

35. w tytule 3, § 3, l. 1, na budowę nowego budynku na pomieszczenie komisaryatu policji w dzielnicy Brigittenau we Wiedniu . . . . .

110.000 K;

36. w tytule 5, § 2, l. 7, jako przyczynek interesentów do uregulowania i ujęcia rzek: Steyr, Ischl, dürre Ager, Mattig, i potoka Langbath, które roboty mają być wykonane na zasadzie ustawy o funduszu amelioracyjnym . . . . .

2.250 K;

37. w tytule 5, § 7, l. 8, jako dodatek skarbowy na budowę gościńca w dolinie Ljaku

2.000 K;

38. w tytule 5, § 7, l. 9, jako dodatek skarbowy na wybudowanie sieci dróg w obszarze pogranicznym między rzekami Soczą i Judrią

30.000 K;

39. w tytule 5, § 7, l. 5, na naprawę karyntyjskiego gościńca rządowego obok miejscowości Moraska, od kilometra 77·570 do 78·120 . . . . .

12.000 K;

40. w tytule 5, § 7, l. 12, na przełożenie gościńca karyntyjskiego między Kobarydem a Ternowem w kilometrze 110·8 aż do 115·2 . . . . .

60.000 K;

41. w tytule 5, § 8, l. 3, na odbudowanie zniszczonych powodzią w roku 1899 części solnogrodzkiego gościńca rządowego między kilometrem 79·6 a 82·6 . . . . .

97.100 K;

42. w tytule 5, § 8, l. 6, jako dodatek skarbowy na umorzenie długów i uregulowanie konserwacji gościńca suldnarskiego . . . . .

10.000 K;

43. w tytule 5, § 8, l. 7, na budowę nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Eisaku obok Lorella ad Bolcano, od kilometra 124·2 do 124·4 włoskiego gościńca rządowego . . . . .

40.000 K;

44. w tytule 5, § 8, l. 15, jako dodatek skarbowy na ujęcie potoków górskich w gminie Cloz

2.700 K;

45. w tytule 5, § 8, l. 16, na podniesienie i zabezpieczenie winczgauskiego gościńca między kilometrem 45·9 a 48·2 pod Tschars i Staben

13.600 K;

46. w tytule 5, § 8, l. 23, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w dolinie Defreggera na przestrzeni od Huben do St. Jakob i od St. Jakob do Erlsbachu . . . . .

3.400 K;

47. w tytule 5, § 8, l. 24, na poprawę judykarskiego gościńca rządowego między kilometrem 72·15 a 72·615 obok Rio S. Barbara

40.000 K;

48. w tytule 5, § 9, l. 23, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi od Bärenwaldu przez Kronstadt do Terékadorf . . . . .

56.679 K;

49. w tytule 5, § 12, l. 1, jako dodatek skarbowy na odnowienie części drogi powiatowej rawskouhnowskiej . . . . .

8.500 K;

50. w tytule 5, § 12, l. 2, na budowę mostu z wierzchem żelaznym na Dniestrze koło Nizniowa na szlaku gościńca brzeżańskiego . . . . .

88.500 K;

51. w tytule 5, § 12, l. 3, na odnowienie drogi iskańsko-birczańskiej . . . . .

30.000 K;

52. w tytule 5, § 12, l. 7, jako dodatek skarbowy na odnowienie drogi gminnej z Podlisek małych na Jaryczów Nowy do Żelechowa wielkiego . . . . . 50.000 K;
53. w tytule 5, § 12, l. 10, na budowę mostu z wierzchem żelaznym na rzece Wiśle między Krakowem a Podgórzem . . . . . 60.000 K;
54. w tytule 5, § 12, l. 15, jako dodatek skarbowy na naprawę drogi gminnej z Sieniawy do Bukowic . . . . . 10.000 K;
55. w tytule 5, § 14, l. 2, na odnowienie mostu nad Fossą koło Trogiru . . . . . 10.000 K;
56. w tytule 6, § 1, l. 1, na wyporządzenie jazu kerwandskiego w laksenburskim rejonie odwodnienia dalej na zmeliorowanie potoków Kehrwandbach i Frauenbach . . . . . 60.000 K;
57. w tytule 6, § 2, l. 8, jako przyczynek interesentów rządowej administracji budowy wodnych do uregulowania i ujęcia rzek: Steyr, Ischl, Aurach, Alm, dürre Ager, Mattig, Aist i potoka Langbath 4.500 K;
58. w tytule 6, § 7, l. 3, na uregulowanie wód śródziemnych w austriackiej dolinie Renu 400.000 K;
59. w tytule 6, § 8, l. 3, na urządzenie przewodu telefonicznego z Pragi do miejscowości położonych nad rzekami powyżej Pragi . . . 19.000 K;
60. w tytule 6, § 8, l. 4, na urządzenie przystani flisackiej na t. zw. cesarskiej łące nad Wełtawą pod Pragą . . . . . 219.000 K;
61. w tytule 6, § 11, l. 6, na budowę na Prucie . . . . . 50.000 K;
62. w tytule 7, § 5, l. 1, na budowę domu urzędowego w Smichowie . . . . . 40.000 K;
63. w tytule 7, § 5, l. 2, na budowę domu urzędowego w Libercu . . . . . 27.140 K;
64. w tytule 7, § 5, l. 3, na budowę domu urzędowego w Królowodworze . . . . . 22.000 K;
65. w tytule 7, § 5, l. 4, na budowę domu urzędowego w Cieplicach . . . . . 6.400 K;
- Kwoty, rozporządzeniem cesarskiem z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, przewidziane na rok 1903, a mianowicie:
66. w tytule 2, § 8, l. 1, na odnowienie pałacu rektorskiego w Dubrowniku . . . 28.000 K;
67. w tytule 3, § 3, l. 4, na postawienie nowego budynku urzędowego w XV dzielnicy we Wiedniu . . . . . 108.330 K;
68. w tytule 3, § 4, l. 2, na kosztu urządzenia i przeniesienia z powodu postawienia nowego budynku dla Dyrekcyi policji w Tryjeście 23.200 K;
69. w tytule 3, § 4, l. 3, postawienie nowego budynku Dyrekcyi policji w Tryjeście 107.000 K;
70. w tytule 5, § 3, l. 2, na budowę mostu z wierzchem żelaznym nad rzeką Ach w Altheim w kilometrze 56·8 gościńca bruunowskiego 20.000 K;
71. w tytule 5, § 3, l. 6, jako przyczynek stron interesowanych do regulacji i ujęcia potoków Steyr, Isch, dürre Ager, Mattig i Langbath, które wykonane być mają na zasadzie ustawy o funduszu melioracyjnym . . . . . 1.350 K;
72. w tytule 5, § 4, l. 1, na przełożenie gościńca gradeckiego między Gniglem a Hofem 25.000 K;
73. w tytule 5, § 4, l. 3, na przebudowę gościńca gasteńskiego między kilometrem 17 aż do 48·315 . . . . . 14.000 K;
74. w tytule 5, § 5, l. 2, na budowę mostu z wierzchem żelaznym nad rzeką Anizą obok Groß-Reifling w kilometrze 54⁶/₈ gościńca eiseńskiego 40.000 K;
75. w tytule 5, § 5, l. 3, jako dodatek skarbowy na budowę drogi z Laufen do Leutsch, tudzież na odbudowanie drogi Leutsch—Sulzbach 10.000 K;
76. w tytule 5, § 5, l. 4, jako dodatek skarbowy na budowę mostu nad rzekami Sawą i Gurką obok Rann . . . . . 20.000 K;
77. w tytule 5, § 7, l. 1, na naprawę karlstadzkiego gościńca rządowego między Jugorie a Mötting, kilometr 13 do 25 . . . . . 60.000 K;
78. w tytule 5, § 7, l. 3, na naprawę zagrzebskiego gościńca rządowego między kilometrem 2/33 + 70 metrów a 4/37 + 87 metrów obok Studenca, św. Rocha i Rodokendorfu 15.600 K;
79. w tytule 5, § 7, l. 5, na przełożenie gościńca karlstadzkiego pomiędzy Kandią a Teżką Wodą, kilometr 0 do 4/4 . . . . . 21.000 K;
80. w tytule 5, § 8, l. 1, na budowę mostu z wierzchem żelaznym nad rzeką Aussą w Cervignano na szlaku cervigniańskiego gościńca rządowego . . . . . 10.000 K;
81. w tytule 5, § 8, l. 6, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi konkurencyjnej między Barbanen a Labinem . . . . . 20.000 K;

82. w tytule 5, § 8, l. 8, jako dodatek skarbowy na wybudowanie gościńca w dolinie Ljaku . . . . . 5.000 K;
83. w tytule 5, § 8, l. 9, jako dodatek skarbowy na wybudowanie sieci dróg w obszarze pogranicznym między rzekami Soczą a Judrią . . . . . 10.000 K;
84. w tytule 5, § 8, l. 12, na przerobienie gościńca karyntyjskiego między Kobarydem a Ternowem w kilometrze 110·8 aż do 115·2 . . . . . 50.000 K;
85. w tytule 5, § 9, l. 1, na stałe odbudowanie finczgauskiego gościńca rządowego w kilometrze 114 w obrębie zamknięcia drogi „Nauders“, zburzonego przez wypadek elementarny w lipcu 1901 . . . . . 69.000 K;
86. w tytule 5, § 9, l. 2, na budowę nowego mostu z wierzchem żelaznym nad rzeką Inem koło Telfs, w kilometrze 27 do 27·4 arulańskiego gościńca rządowego . . . . . 80.000 K;
87. w tytule 5, § 9, l. 5, na budowę nowego mostu z wierzchem żelaznym na rzece Eisaku obok Loreta ad Bolcano, od kilometra 124·2 do 124·4 włoskiego gościńca rządowego . . . . . 50.000 K;
88. w tytule 5, § 9, l. 12, jako dodatek skarbowy na budowę drogi z Lingenu do Kleinmahd . . . . . 10.000 K;
89. w tytule 5, § 9, l. 13, jako dodatek skarbowy na ujęcie potoków górskich w gminie Cloz . . . . . 2.700 K;
90. w tytule 5, § 9, l. 16, na urządzenie nasypu fundamentalnego między kilometrem 2 a 10 salcburskiego gościńca rządowego na szlaku Innsbruck—Hall . . . . . 57.000 K;
91. w tytule 5, § 9, l. 18, na naprawę poszczególnych części primerskiego gościńca rządowego między kilometrem 83·0 a 88·0 . . . . . 14.000 K;
92. w tytule 5, § 10, l. 5, jako dodatek skarbowy na dalszą budowę drogi powiatowej z Rymarca do Hozerówki, a mianowicie części od Hozerówki do granicy powiatowej poczateckiej . . . . . 800 K;
93. w tytule 5, § 10, l. 10, jako dodatek skarbowy na budowę drogi powiatowej Ludic—Lindles . . . . . 10.000 K;
94. w tytule 5, § 10, l. 11, jako dodatek skarbowy na budowę drogi powiatowej z Chiesz do Nutschitzmühle . . . . . 10.000 K;
95. w tytule 5, § 10, l. 13, jako dodatek skarbowe na budowę drogi Pastwin—Wöllsdorf . . . . . 12.000 K;
96. w tytule 5, § 10, l. 15, jako dodatek skarbowy na budowę mostu w Neckorze . . . . . 8.000 K;
97. w tytule 5, § 10, l. 16, jako dodatek skarbowy na budowę drogi z Himmlisch-Ribnai przez Bielei do Hammersdorf . . . . . 6.000 K;
98. w tytule 5, § 10, l. 17, jako dodatek skarbowy na budowę drogi Rotwasser—Petersdorf . . . . . 5.000 K;
99. w tytule 5, § 10, l. 25, jako dodatek skarbowy na budowę drogi od Miadkowa do Wławkowic . . . . . 14.800 K;
100. w tytule 5, § 13, l. 1, jako dodatek skarbowy na budowę drogi Fujna—Dąbrowica . . . . . 12.000 K;
101. w tytule 5, § 13, l. 2, na budowę mostu z wierzchem żelaznym nad rzeką Orawą koło Świętosławia na szlaku stryjskiego gościńca rządowego . . . . . 10.000 K;
102. w tytule 5, § 13, l. 8, jako dodatek skarbowy na odnowienie części drogi powiatowej błażowsko-rzeszowskiej między Tyczynem a Michałówką . . . . . 10.000 K;
103. w tytule 5, § 13, l. 10, jako dodatek skarbowy na wybudowanie drogi z Jaworowa na Niemirów do Rawy ruskiej . . . . . 60.000 K;
104. w tytule 5, § 14, l. 1, na regulację rzeki Suczawy pod Ickanami celem ochrony karpackiego gościńca rządowego . . . . . 52.700 K;
105. w tytule 5, § 15, l. 5, na odnowienie mostu nad Fossą koło Trogiru . . . . . 10.000 K;
106. w tytule 5, § 15, l. 7, na budowę drogi jezdnej z Gjuric na Morinje do Ryzanu . . . . . 60.000 K;
107. w tytule 5, § 15, l. 8, na poprawę i rozszerzenie skarbowej drogi konnej z Ryzanu przez Perasto, Orahowac i Dobrotę aż do Kotoru . . . . . 60.000 K;
108. w tytule 5, § 15, l. 10, na poprawienie i rozszerzenie rządowej drogi konnej od Beszicza przez Kastelastwę i Sutomorje-Spizza aż do rzeczki granicznej Żeljeznicy . . . . . 60.000 K;
109. w tytule 6, § 2, na wyporządzenie jazu Kehrwand w laksenburskim obszarze odwodnienia, tudzież poprawienie strumieni Kehrwand i Frauenbach . . . . . 50.000 K;
110. w tytule 6, § 3, l. 3, na budowle wodne na rzece Salzach . . . . . 40.000 K;
111. w tytule 6, § 3, l. 5, na budowle wodne na rzece Ager . . . . . 80.000 K;

112. w tytule 6, § 3, l. 8, jako przyczynek interesentów rządowej administracji budowlu wodnych do uregulowania i ujęcia rzek: Steyr, Ischl, Aurach, Alm, dürre Ager, Mattig, Aist i potoka Langbath, które to roboty mają być wykonane na zasadzie ustawy o funduszu amelioracyjnym . . . 2.700 K;

113. w tytule 6, § 5, l. 1, na budowie regulacyjne na rzece Sawie koło Czatecza . . . 35.000 K;

114. w tytule 6, § 5, l. 2, jako dodatek skarbowy na regulację rzeki Sanny koło Cylei . . . 17.600 K;

115. w tytule 6, § 5, l. 3, na regulację rzeki Sawy od Rann w dół do granicy krajowej kroacko-styryjskiej . . . 7.500 K;

116. w tytule 6, § 8, l. 3, na poprawienie wód śródziemnych w austriackiej dolinie Renu . . . 200.000 K;

117. w tytule 6, § 9, l. 3, na urządzenie przewodów telefonicznych dla celów administracji budowlu wodnych . . . 26.500 K;

118. w tytule 6, § 10, na regulację Morawy . . . 4.000 K;

119. w tytule 6, § 12, l. 6, na budowie na Prucie . . . 50.000 K;

120. w tytule 6, § 12, l. 14, na sprawienie remorkera parowego dla celów regulacji Wisły . . . 40.000 K;

121. w tytule 6, § 12, l. 15, na kupno szalicy parowej dla regulacji Wisły . . . 40.000 K.

B. W etacie Ministerstwa obrony krajowej.

Kwota, rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, na rok 1903 przewidziana w tytule 2: „Obrona krajowa“ na budowę koszar w Galicyi . . . 300.000 K.

C. W etacie Ministerstwa wyznań i oświaty.

Dotacje, ustawą skarbową na rok 1895 wyznaczone, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904 przedłużone, a mianowicie:

1. w tytule 10, § 7, na restaurację budynku zamkowego w Rzeszowie (1. rata) . . . 2.700 zł.
czyli 5.400 K;

2. w tytule 15, § 1, na zakupno, ustawienie i urządzenie dalekowszerego astrofotograficznego dla obserwatorium uniwersyteckiego we Wiedniu (jako 2. i ostatnia rata) . . . 15.000 zł. czyli 30.000 K.

Dotacje, ustawą skarbową na rok 1896 wyznaczone, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

3. w tytule 10, § 7, na odnowienie budynku zamkowego w Rzeszowie (2. rata) . . . 2.700 zł.
czyli 5.400 K.

Dotacje, ustawą skarbową na rok 1897 wyznaczone, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

4. w tytule 10, § 7, na odnowienie kościoła św. Wacława w Pradze (1. rata) . . . 5.000 zł.
czyli 10.000 K;

5. w załączce II, pod l. 1, dla instytutu higienicznego we Wiedniu (1. rata) . . . 100.000 zł. czyli 200.000 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, przewidziane na rok 1898, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

6. w tytule 10, § 5, na przyozdobienie auli w uniwersytecie wiedeńskim (6. rata) . . .
w sumie 5.000 zł. czyli 10.000 K;

7. w tytule 10, § 7, na odnowienie facjaty ratusza w Prachatycach . . . 1.000 zł. czyli 2.000 K;

8. w tytule 15, § 4, na naprawy i wyporządzenia w budynkach niemieckiego uniwersytetu w Pradze . . . 20.000 zł. czyli 40.000 K;

9. w tytule 15, § 5, na naukowe wyposażenie i wewnętrzne urządzenie instytutów i klinik wydziału lekarskiego uniwersytetu lwowskiego . . .
55.000 zł. czyli 110.000 K;

10. w załączce II pod l. 1 (2. rata) na budowę instytutu higienicznego, połączonego z rządowym zakładem dla badania żywności we Wiedniu . . .
50.000 zł. czyli 100.000 K;

11. w załączce II pod l. 5 (1. rata) na budowę instytutu fizykalno-matematyczno-astronomicznego przy czeskim uniwersytecie w Pradze . . .
100.000 zł. czyli 200.000 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265 przewidziane na rok 1899, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 do końca grudnia 1904, a mianowicie:

12. w tytule 11, § 5, na subwencye i dotacye 9.100 zł. czyli 18.200 K;

13. w tytule 11, § 7, na subwencye i dotacye w Galicyi . . . . . 27.600 zł. czyli 55.200 K;

14. w tytule 17, § 1, na budowie i kupno realności celem pomieszczenia gimnazjum rządowego w Buczaczu (ostatnia rata) 10.000 zł. czyli 20.000 K;

15. w tytule 17, § 1, na budowie i kupno realności, celem wspólnego pomieszczenia I. i V. gimnazjum rządowego we Lwowie 112.000 zł. czyli 224.000 K;

16. w tytule 21, § 10, na budowie i kupno realności celem pomieszczenia rządowej szkoły ludowej w Poli (2. rata) 50.000 zł. czyli 100.000 K;

17. w załączce II, pod l. 2 na założenie uniwersyteckich ogrodów botanicznych z instytutami w Pradze łącznie z nabyciem gruntu (3. i ostatnia rata) . . . . . 50.000 zł. czyli 100.000 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, przewidziane na rok 1900 przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

18. w tytule 9, § 5, na subwencye i dotacye 12.000 K;

19. w tytule 9, § 8, na budowie i kupno realności w Dalmacyi . . . . . 10.000 K;

20. w tytule 14, § 3, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu gradeckiego . . . . . 79.352 K;

21. w tytule 14, § 6, na budowie i kupno realności celem wystawienia przy uniwersytecie krakowskim nowej kliniki lekarskiej i odosobnionego pawilonu z urządzeniem i przyborami 85.000 K;

22. w tytule 14, § 6, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla uniwersytetu krakowskiego . . . . . 143.804 K;

23. w tytule 17, § 1, (3. rata) na budowie i kupno realności dla pomieszczenia rządowej szkoły przemysłowej w Smichowie . . 160.000 K;

24. w tytule 17, § 2, obejmującym zakłady centralne, na budowie i kupno realności celem rozszerzenia austriackiego Muzeum sztuki i przemysłu we Wiedniu . . . . . 8.000 K;

25. w tytule 19, § 7, na podniesienie szkolnictwa ludowego w Istrii . . . . . 6.000 K;

26. w załączce II, pod l. 2, na budowę higienicznego instytutu przy niemieckim uniwersytecie w Pradze wraz z państwowym zakładem dla badania żywności (1. rata) . . . . . 100.000 K.

Kwoty, przewidziane §§ach 4 i 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210, na rok 1901, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 (punkt H), do końca grudnia 1904, a mianowicie:

27. w tytule 9, § 7, na subwencye i dotacye dla Dalmacyi . . . . . 21.000 K;

28. w tytule 10, § 13, na nowe budowie przebudowy i dobudowy w Czechach 80.452 K;

29. w tytule 11, § 2, na budowie dla Austrii poniżej Anizy . . . . . 8.805 K;

30. w tytule 15, § 1, na budowie i zakupno realności na pomieszczenie ruskiego gimnazjum rządowego w Kołomyji (3. i ostatnia rata) 80.000 K;

31. w tytule 17, § 3, na budowie i zakupno realności w celu rozszerzenia austriackiego muzeum dla sztuki i przemysłu we Wiedniu 4.000 K;

32. w tytule 20, § 7, na podniesienie szkolnictwa ludowego w Istrii . . . . . 6.000 K.

Dotacye, ustawą skarbową na rok 1902 wyznaczone, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

33. w tytule 9, § 2, na budowie i kupno realności celem pomieszczenia akademii sztuk pięknych w Pradze . . . . . 60.000 K;

34. w tytule 9, § 7, na subwencye i dotacye w Austrii poniżej Anizy . . . . . 20.000 K;

35. w tytule 9, § 7, na subwencye i dotacye w Styryi . . . . . 6.000 K;

36. w tytule 9, § 7, na subwencye i dotacye w Dalmacyi . . . . . 11.000 K;

37. w tytule 9, § 8, na budowie i kupno realności na budowę nowego muzeum archeologicznego w Splecie (2. rata) . . . . . 10.000 K;

38. w tytule 10, § 13, na majątek zakładowy funduszu religijnego na Morawach . . 90.000 K;

39. w tytule 10, § 17, na zasilki na budowlę w Bukowinie . . . . . 12.000 K;
40. w tytule 11, § 2, na budowlę w Austrii poniżej Anizy . . . . . 5.875 K;
41. w tytule 13, na nowe budowlę, przebudowy i dobudowy w Dalmacji . . . . . 32.420 K;
42. w tytule 14, § 2, na koszt administracji dla uniwersytetu gradeckiego . . . . . 7.000 K;
43. w tytule 14, § 14, wyznaczona dotacja, która wedle rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 139, ma być użytą na pomieszczenie instytutu fizjologicznego niemieckiego uniwersytetu w Pradze . . . . . 150.000 K;
44. w tytule 14, § 6, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe uniwersytetu krakowskiego . . . . . 54.405 K;
45. w tytule 14, § 14, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe niemieckiej wyższej szkoły technicznej w Pradze . . . . . 25.500 K;
46. w tytule 14, § 15, jako ryczałtowy kredyt na czeską wyższą szkołę techniczną w Bernie . . . . . 100.000 K;
47. w tytule 15, § 1 (2. rata) na budowlę i zakupno realności celem pomieszczenia akademickiego gimnazjum w Pradze (czeskiego) . . . . . 215.000 K;
48. w tytule 15, § 1 (5. i ostatnia rata) na budowlę i zakupno realności celem wspólnego pomieszczenia gimnazjum rządowego i seminarjum nauczycielskiego męskiego w Ołomuńcu (niemieckiego) . . . . . 63.000 K;
49. w tytule 15, § 1 (2. rata) na budowlę i kupno realności celem wspólnego pomieszczenia I. i V. gimnazjum rządowego we Lwowie . . . . . 85.000 K;
50. w tytule 15, § 1 (1. rata) na budowlę i kupno realności celem pomieszczenia ruskich klas iównorzędnych gimnazjum rządowego w Tarnopolu . . . . . 50.000 K;
51. w tytule 15, § 2 (3. rata) na budowlę i kupno realności celem pomieszczenia II. niemieckiej rządowej szkoły realnej w Pradze . . . . . 60.000 K;
52. w tytule 15, § 2 (2. rata) na budowlę i kupno realności celem pomieszczenia rządowej szkoły realnej w Pilźnie (niemieckiej) . . . . . 70.000 K;
53. w tytule 17, § 3 (1. rata) na budowlę i kupno realności celem rozszerzenia budynku austriackiego Muzeum sztuki i przemysłu względnie szkoły dla przemysłu artystycznego we Wiedniu . . . . . 10.000 K;

54. w tytule 20, § 1 (2. rata) na budowlę i kupno realności celem pomieszczenia seminarjum nauczycielskiego męskiego i żeńskiego w Gracu . . . . . 25.000 K;
55. w tytule 20, § 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe w Przymorzu . . . . . 2.800 K;
56. w tytule 20, § 1 (1. rata) na budowlę i kupno realności celem pomieszczenia seminarjum nauczycielskiego męskiego w Kutnejhorze . . . . . 150.000 K;
57. w tytule 20, § 7, na podniesienie szkolnictwa ludowego w Przymorzu . . . . . 6.000 K.

Z kwot, wymienionych w § 3, rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, kwoty przewidziane na rok **1902**, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 (Punkt J), do końca grudnia 1904, a mianowicie:

58. w tytule 14, § 4, na adaptacje i urządzenie uniwersyteckich dóbr funduszowych Michle i Maleszyce . . . . . 5.643 K;
59. w tytule 14, § 6, na adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe uniwersytetu krakowskiego . . . . . 7.050 K;
60. w tytule 15, § 2, na budowlę i kupno realności celem wykonania przybudowy do budynku państwowej szkoły realnej (czeskiej) w Budziejowicach, wraz z urządzeniem wewnętrznym . . . . . 46.000 K;
61. w tytule 21, § 2, na adaptacje, urządzenie i potrzeby naukowe Galicyi . . . . . 5.333 K.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, na rok **1903**, a mianowicie:

62. w tytule 6, na subwencje i dotacje dla centralnego instytutu dla meteorologii i magnetyzmu ziemskiego . . . . . 900 K;
63. w tytule 9, § 6, na subwencje i dotacje . . . . . 11.000 K;
64. w tytule 9, § 8, na subwencje i dotacje w Tyrolu i Vorarlbergu . . . . . 6.100 K;
65. w tytule 9, § 8, na subwencje i dotacje dla Dalmacji . . . . . 26.000 K;
66. w tytule 9, § 9, na budowlę i kupno realności w celu budowy nowego muzeum archeologicznego w Splecie (3 rata) . . . . . 10.000 K;

67. w tytule 10, § 1, na nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież wewnętrzne urządzenia dla Austrii poniżej Anizy . . . . . 28.010 K;
68. w tytule 10, § 1, na zasiłki na budowle dla Austrii poniżej Anizy . . . . . 7.763 K;
69. w tytule 10, § 9, na nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież wewnętrzne urządzenia dla Istrii . . . . . 1.700 K;
70. w tytule 10, § 9, na zasiłki na budowle dla Istrii . . . . . 8.693 K;
71. w tytule 10, § 12, na nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież wewnętrzne urządzenia dla Czech . . . . . 44.613 K;
72. w tytule 10, § 12, na zasiłki na budowle dla Czech . . . . . 92.100 K;
73. w tytule 10, § 13, na nowe budowle, przebudowy i dobudowy, tudzież wewnętrzne urządzenia dla Moraw . . . . . 15.000 K;
74. w tytule 10, § 17, na budowle dla Bukowiny . . . . . 25.700 K;
75. w tytule 11, § 2, na budowle dla Austrii poniżej Anizy . . . . . 63 233 K;
76. w tytule 11, § 2, na budowle dla Tyrolu i Vorarlbergu . . . . . 13.862 K;
77. w tytule 11, § 2, na zasiłki na budowle dla Tyrolu i Vorarlbergu . . . . . 8.000 K;
78. w tytule 11, § 2, na budowle dla Czech . . . . . 70.955 K;
79. w tytule 13, na nowe budowle, przebudowy i dobudowy tudzież wewnętrzne urządzenia dla Dalmacyi . . . . . 16.000 K;
80. w tytule 14, § 1, na budowle i kupno realności w celu przebudowy tak zwanej fabryki karabinów na cele wydziału lekarskiego uniwersytetu wiedeńskiego (3. rata) . . . . . 200.000 K;
81. w tytule 14, § 1, na budowle i kupno realności na postawienie nowego domu i wewnętrzne urządzenie muzeum botanicznego i domu mieszkalnego ogrodowego w uniwersytecie wiedeńskim . . . . . 100.000 K;
82. w tytule 14, § 4, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia instytutu fizyologicznego niemieckiego uniwersyteckiego w Pradze (3. rata) . . . . . 50.000 K;
83. w tytule 14, § 4, jako wydatek ryczałtowy celem usunięcia braków w pomieszczeniu rozmaitych katedr naukowych i instytutów na wspólny koszt uniwersytetów praskich . . . . . 20.000 K;
84. w tytule 14, § 4, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe, opędzane wspólnym nakładem uniwersytetów praskich . . . . . 51.531 K;
85. w tytule 14, § 4, na wyporządzenie i urządzenie dla dóbr uniwersyteckich Michle i Malesszyce . . . . . 2.000 K;
86. w tytule 14, § 6, na wyporządzenia, urządzenia i potrzeby naukowe uniwersytetu krakowskiego . . . . . 39.166 K;
87. w tytule 14, § 6, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia studyum rolniczego na uniwersytecie krakowskim (1. rata) . . . . . 10.000 K;
88. w tytule 14, § 14, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe głównej szkoły technicznej niemieckiej w Pradze . . . . . 15.970 K;
89. w tytule 14, § 14, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe czeskiej głównej technicznej szkoły w Pradze . . . . . 8.462 K;
90. w tytule 14, § 14, jako wydatek ryczałtowy na usunięcie braków w pomieszczeniu rozmaitych katedr naukowych i instytutów na wspólny koszt wyższych szkół technicznych w Pradze . . . . . 35.000 K;
91. w tytule 14, § 16, na wyporządzenie, urządzenie i środki naukowe głównej szkoły technicznej we Lwowie . . . . . 55.807 K;
92. w tytule 14, § 18, jako wydatek ryczałtowy na urządzenie gospodarstwa dla doświadczeń naukowych, tudzież stacji doświadczalnej dla wypróbowywania narzędzi i maszyn rolniczych w akademii rolniczej we Wiedniu . . . . . 70.000 K;
93. w tytule 15, § 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia rządowego gimnazjum w Cylei (1. rata) . . . . . 10.000 K;
94. w tytule 15, § 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia samoistnych klas gimnazjum w Cylei w nowym budynku, który ma być postawionym w pobliżu Cylei (1. rata) . . . . . 10.000 K;
95. w tytule 15, § 1, na wyporządzenie, urządzenie i środki naukowe Krainy . . . . . 6.650 K;
96. w tytule 15, § 1, na budowle i kupno realności celem pomieszczenia gimnazjum akademickiego (czeskiego) w Pradze . . . . . 45.000 K;
97. w tytule 15, § 1, na budowle i kupno realności celem dostarczenia nowego pomieszczenia dla rządowego gimnazjum w niemieckim Brodzie . . . . . 158.000 K;
98. w tytule 15, § 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe Moraw . . . . . 16.193 K;

99. w tytule 15, § 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia V. gimnazjum rządowego we Lwowie (1. rata) . . . . . 145.000 K;

100. w tytule 15, § 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia równorzędnych ruskich klas w gimnazjum rządowym w Tarnopolu (2. rata) . . . . . 80.000 K;

101. w tytule 15, § 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe dla Galicyi i Krakowa . . . . . 35.200 K;

102. w tytule 15, § 2, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia rządowej szkoły realnej we Wiedniu (X. dzielnica) (5. rata) . . . . . 55.000 K;

103. w tytule 15, § 2, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia (czeskiej) rządowej szkoły realnej w Pradze na Starem mieście (3. i ostatnia rata) . . . . . 72.000 K;

104. w tytule 17, § 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe Styrii . . . . . 575 K;

105. w tytule 17, § 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe Moraw 57.956 K;

106. w tytule 17, § 3, na budowę i kupno realności celem rozszerzenia austriackiego Muzeum sztuki i przemysłu, względnie wiedeńskiej szkoły dla przemysłu artystycznego (2. rata) . . . . . 1.000 K;

107. w tytule 20, § 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe Styrii . . . . . 304 K;

108. w tytule 20, § 1, na wyporządzenie, urządzenie i potrzeby naukowe Przymorza 1.000 K;

109. w tytule 20, § 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia seminarium nauczycielskiego męskiego w Strybrze (niemieckie) (4. rata) . . . . . 79.800 K;

110. w tytule 20, § 1, na budowę i kupno realności, dalej kupno realności funduszu szkół normalnych l. k. 528, 545 i 546 w Pradze na cele seminarium nauczycielskiego męskiego i żeńskiego (1. rata) . . . . . 32.640 K;

111. w tytule 20, § 7, na podniesienie szkolnictwa ludowego w Przymorzu . . . . . 6.000 K.

D. W etacie Ministerstwa skarbu.

Kwoty, przewidziane na rok 1899 rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, przedłużone rozporządzeniem cesar-

skiem z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

1. w rozdziale 16 „Tytoń“, tytule 2, jako dodatek do kosztów regulacji rzeki Leno w Sacco 5.000 zł. czyli 10.000 K;

2. w rozdziale 18, „Loterya“, na budowę domu urzędowego w Pradze (3. rata) 14.700 zł. czyli 29.400 K;

3. w rozdziale 20, „Cechownictwo“, na tenże sam cel (3. rata) . . . 6.917 zł. czyli 13.834 K;

4. w rozdziale 25, „Mennictwo“, na tenże sam cel (3. rata) . . . 6.917 zł. czyli 13.834 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 przewidziane, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, mianowicie:

5. w rozdziale 16 „Tytoń“, tytule 2, na budowę domu urzędowego dla naczelnej dyrekcji zarządu tytoniowego (2. rata) . . . 400.000 K;

6. w rozdziale 16 „Tytoń“, tytule 2 na budowę magazynu sprzedaży w Pradze (1. rata) 160.000 K.

Kwoty, przewidziane w myśl §§ów 4 i 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210, na rok 1901, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, (punkt II) do końca grudnia 1904, a mianowicie:

7. w rozdziale 11: „Ogólny zarząd kasowy“, w tytule 11, § 1, na rozmaite wydatki 20.000 K;

8. w rozdziale 16: „Tytoń“, w tytule 2, na budowę gmachu urzędowego dla naczelnej dyrekcji zarządu tytoniowego (3. rata) . . . 200.000 K;

9. w rozdziale 16: „Tytoń“, w tytule 2, na budowę magazynu w Taborze (2. rata) 50.000 K;

10. w rozdziale 17: „Stemple, taksy, należności“, w tytule 1, na budowę nowego gmachu urzędowego we Wiedniu, w III. dzielnicy (5. rata) . . . 75.000 K;

11. w rozdziale 18, „Loterya“, na tenże sam cel (5. rata) . . . . . 50.000 K.

Kwoty przytoczone pod ll. 1, 5, 6, 8 i 9 a nie wyczerpane z końcem roku 1904, przeniesie należy z pominięciem ich szczególnego pierwotnego przeznaczenia na rozdział 16: „Tytoń“, tytułu 2, § 4: „Nowe budowle i ceny kupna realności“, tudzież zaliczyć je jako przewidziane tamże wydatki.

Kwoty, wyznaczone ustawą skarbową na rok 1902 a przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

12. w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 3, na kało i kosza bicia pieniędzy z monet złotych zużytych, oddanych do przetopienia 2.000 K;

13. w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 5, na kosza wybicia monet złotych krajowych waluty koronowej . . . 1.220 K;

14. w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 6, na kosza wybicia monet koronowych srebrnych i bronzowych tudzież kosza nabycia metalu na monety bronzowe . 786.812 K;

15. w rozdziale 16: „Tytoń“, tytuł 2 na nowe budowle . . . . . 1,200.000 K.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268 na rok 1903, a mianowicie:

16. w rozdziale 10. „Administracja skarbowa“, w tytule 3, kierownictwo naczelne 85.000 K;

17. w rozdziale 10: „Administracja skarbowa“, w tytule 6, kierownictwo naczelne 375.000 K;

18. w rozdziale 10: „Administracja skarbowa“, w tytule 6, zakupienie kas ogniotrwałych 30.000 K;

19. w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 3, na kało i kosza bicia pieniędzy z monet złotych zużytych, oddanych do przetopienia . . . . . 2.000 K;

20. w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 4, na kało i kosza wybicia pieniędzy z monet podziałowych waluty koronowej zużytych, oddanych do przetopienia . . . 400 K;

21. w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 5, na kosza wybicia monet złotych krajowych waluty koronowej . . . 1.220 K;

22. w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 6, na kosza wybicia monet koronowych srebrnych i bronzowych, tudzież kosza nabycia metalu na monety bronzowe . 580.640 K;

23. w rozdziale 11: „Ogólna administracja kasowa“, w tytule 7, na kosza wyrobu ciężarków do kontrolowania krajowych monet złotych waluty koronowej . . . . . 10.000 K;

24. w rozdziale 15: „Sól“, w tytule 1, na nowe budynki, kupno realności i inne wydatki nadzwyczajne . . . . . 512.000 K;

25. w rozdziale 16: „Tytoń“, w tytule 2, § 4, na nowe budowle . . . . . 1,200.000 K.

E. W etacie Ministerstwa handlu.

1. Kwota, przewidziana w myśl §§ów 4 i 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210. na rok 1901, w tytule 10, § 4 a), na wybudowanie nadbrzeżnego muru dla ładowania węgla na okręty (w Szybeniku) jako 1. rata, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, (punkt II) do końca grudnia 1904, w sumie . . . . . 8.000 K.

Kwoty, wyznaczone ustawą skarbową na rok 1902, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, mianowicie:

2. w tytule 10, § 2 a, na budowę kanału dla żeglugi między Monfalcone a przystanią Rosega, (1. rata) . . . . . 71.500 K;

3. w tytule 10, § 3 a, na budowę muru przybrzeżnego dla ładowania węgla (Szybenik) (2. rata) 8.000 K.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, na rok 1903, a mianowicie:

4. w tytule 10, § 2 a), na budowę kanału do żeglugi między Monfalcone a przystanią Rosega (2. rata) . . . . . 71.500 K;

5. w tytule 10, § 3, na budowę muru przybrzeżnego dla ładowania węgla (Szybenik) (3. rata) 6.000 K;

6. w tytule 10, § 3, na budowę grobli do ładowania (Torette) (1. rata) . . . . . 4.000 K;

7. w tytule 10, § 3, na przedłużenie wybrzeża operacyjnego (Makarska) (1. rata) . . . 3.000 K;

8. w tytule 10, § 3, na przedłużenie wybrzeża dla parowców (Lesina) (1. rata) . . . 4.000 K;

9. w tytule 12, § 4, na urządzenie nowych przewodów telegraficznych i pneumatycznych 612.000 K;

10. w tytule 12, § 6: „Nowe budowle“:

a) na wystawienie budynku pocztowego w Karlowych Warach (4. rata) . . . . 208.000 K;

11. w tytule 12, § 6: „Nowe budowle“:

b) na budowę gmachu na pomieszczenie dyrekcji poczt i telegrafów we Wiedniu (4. rata)
220.000 K.

F. W etacie Ministerstwa kolei żelaznych.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, przewidziane na rok 1900 przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

1. w tytule 6, § 10: Nowe zaprowadzenie i naprawa urządzeń elektrycznych silnego prądu, kupno narzędzi i przyrządów do czynienia doświadczeń, tudzież kwota amortyzacyjna za elektryczne oświetlenie w stacji stanisławowskiej i w innych stacjach . . . . . 40.000 K;

2. w załączce II: „Budowa państwowych kolei żelaznych“, pod l. 4, Przeworsk—Rozwadows
1,200.000 K.

3. Kwota przewidziana według §§ów 4 i 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210, na rok 1901, w tytule 9, § 2, na budowę kolei żelaznej Przeworsk—Rozwadows, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63 (punkt II) do końca grudnia 1904. w sumie . . . . . 714.750 K.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, na rok 1903, a mianowicie:

4. w tytule 6, § 10, na rozmaite i nieprzewidziane wydatki . . . . . 250.000 K;

5. w tytule 6, § 10, na dokonanie prób i wprowadzenie nowości w obrocie i przewozie
54.000 K.

G. W etacie Ministerstwa rolnictwa.

Dotacje, ustawą skarbową na rok 1902 wyznaczone, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

1. w tytule 4: „Urzędy do nadzorowania kultury krajowej“ . . . . . 11.840 K;

2. w tytule 9, § 3, jako zasilek na uregulowanie Wogelejny w Cylei . . . . . 1.742 K.

3. Kwota, przewidziana rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, na rok 1903, w tytule 3, § 7, na administrację i kosztą utrzymania państwowych urządzeń służących do osuszania bagien pod Akwileją,
w sumie 25.850 K.

H. W etacie Ministerstwa sprawiedliwości.

1. Dotacja, ustawą skarbową na rok 1897 w tytule 4, § 26, na budowę domu urzędowego w Karolowych Warach jako 1. rata wyznaczona, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904 w sumie . . . 30.000 zł. czyli 60.000 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 237, na rok 1898 przewidziane, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

2. w tytule 4, § 40, na odnowienie cennej dla historii facyaty domu urzędowego w Prachatycach
1.000 zł. czyli 2.000 K;

3. w tytule 4, § 46, na budowę domu dla sądu i więzień w Igtawie (1. rata)
40.000 zł. czyli 80.000 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 265, na rok 1899 przewidziane, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

4. w tytule 4, § 34, na budowę domu urzędowego w Karolowych Warach (2. rata)
20.000 zł. czyli 40.000 K;

5. w tytule 4, § 36, na budowę domu urzędowego w Smichowie (1. rata)
20.000 zł. czyli 40.000 K.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 27. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 227, na rok 1900 przewidziane, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

6. w tytule 4, § 22, na budowę nowego domu dla sądu i na więzienia w Tryjeście (3. rata)
260.000 K;

7. w tytule 4, § 33, na budowę gmachu urzędowego w Smichowie (2. rata) . . . . . 20.000 K;

8. w tytule 4, § 56, na budowę domu urzędowego w Turce (1. rata) . . . . 12.000 K.

Kwoty, przewidziane według §§ów 4 i 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210, na rok **1901**, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, (punkt II), do końca grudnia 1904, a mianowicie:

9. w tytule 4, § 35, na budowę gmachu urzędowego w Smichowie (3. rata) . . . . 60.000 K;

10. w tytule 4, § 67, na przebudowy i dobudowy w gmachu urzędowym w Starym Samborze (Starem Mieście) (1. rata) . . . . 30.000 K;

11. w tytule 4, § 68, na budowę gmachu urzędowego w Boryni (1. rata) . . . . 1.800 K;

12. w artykule 4, § 70, na budowę gmachu sądu cywilnego w Czerniowcach (1. rata) . . . . 50.000 K.

Dotacje, wyznaczone ustawą skarbową na rok **1902**, przedłużone rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, a mianowicie:

13. w tytule 4, § 5, na dobudowanie piętra na budynku sądu karnego we Wiedniu (1. rata) . . . . 50.000 K;

14. w tytule 4, § 30, na budowę domu urzędowego w Smichowie (4. rata) . . . . 10.000 K;

15. w tytule 4, § 39, na budowę domu mieszkalnego dla urzędników przy budynku sądu karnego w Bernie (1. rata) . . . . 28.000 K;

16. w tytule 4, § 63, na dobudowę do domu urzędowego w Mościskach (1. rata) . . . . 10.000 K.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, na rok **1903**, a mianowicie:

17. w tytule 4, § 17, na budowę domu urzędowego w Friesach (1. rata) . . . . 15.000 K;

18. w tytule 4, § 23, na wewnętrzne urządzenie nowego budynku w Gorycy . . . . 10.000 K;

19. w tytule 4, § 25, na budowę domu urzędowego w Kufsteinie (2. rata) . . . . 25.000 K;

20. w tytule 4, § 34, na budowę domu urzędowego w Smichowie (5. rata) . . . . 50.000 K;

21. w tytule 4, § 43, na budowę domu urzędowego w Nowym Iezynie (3. rata) . . . . 20.000 K;

22. w tytule 4, § 45, na budowę domu mieszkalnego dla urzędników przy budynku sądu karnego w Bernie (2. rata) . . . . 10.000 K;

23. w tytule 4, § 55, na budowę domu dla sądu w Ropezycach (3. rata) . . . . 64.000 K;

24. w tytule 4, § 57, na rozszerzenie budynku sądu krajowego w Krakowie . . . . 46.000 K;

25. w tytule 4, § 58, na wewnętrzne urządzenie rozszerzonego budynku w Krakowie (2. rata) . . . . 3.000 K;

26. w tytule 4, § 66, na dobudowę budynku urzędowego w Bolechowie (reszta) . . . . 42.653 K;

27. w tytule 4, § 68, na dobudowę domu urzędowego w Mościskach (2. rata) . . . . 10.000 K;

28. w tytule 4, § 72, na budowę domu urzędowego w Jabłonowie (1. rata) . . . . 40.000 K;

29. w tytule 4, § 73, na większe naprawy budowlane w domu sądu obwodowego w Złoczowie . . . . 25.000 K.

Ponadto wolno również do 31. grudnia 1905 użyć:

1. Dotacyi, wyznaczonej ustawą z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, na rok **1901** a przedłużonej rozporządzeniem cesarskim z dnia 28. czerwca 1904, Dz. u. p. Nr. 63, do końca grudnia 1904, to jest: reszły kredytu państwowych linii kolejowych oddanych już ruchowi, których rachunek budowy nie jest jeszcze zamknięty (liczba 10) . . . . 2,102.000 K.

2. Dotacje, wyznaczone tą samą ustawą na rok **1902** i przedłużone według artykułu XI tej ustawy do końca grudnia 1904, a mianowicie:

Pozycya 10, reszta kredytu państwowych linii kolejowych oddanych już ruchowi, których rachunek budowy nie jest jeszcze zamknięty . . . . 540.000 K;

Pozycya 14, rozszerzenie stacyi . . . . 19,552.000 K;

Pozycya 17, uzupełnienie budowli nadziemnych . . . . 2,078.000 K.

§ 5.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1905 takich nieruchomości własnością państwa będących, których wartość szacunkowa — biorąc każdy przedmiot sprzedaży z osobna na uwagę — nie przenosi 50.000 K aż do sumy ogólnej 600.000 K, i to bez poprzedniego szczególnego pozwolenia Rady państwa, jedynie pod warunkiem dodatkowego usprawiedliwienia sprzedaży. Taksamo upoważnia się Ministra skarbu pod takim samym warunkiem, żeby w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1905 pozwolił na obciążenie nieruchomości własnością państwa będących służebnościami, o ileby zmniejszenie wartości obciążonej rzeczy nieruchomej lub prawa nadać się mającego w każdym z osobna przypadku nie przekraczała sumy 50.000 K. Wartość ogólna służebności w taki sposób nadać się mających nie może przekraczać sumy 400.000 K. Nadto upoważnia się Ministra skarbu pod warunkiem dodatkowego usprawiedliwienia, by spółkom, którym służy użytkowanie kolei żelaznych państwa, w czasie od 1. lipca do 31. grudnia 1905, zezwolił na sprzedaż

zbytecznych gruntów kolei państwa, pod warunkiem wynagrodzenia skarbu państwa za zrzeczenie się prawa własności, a pozwolenie to może być udzielone i w takich razach, gdyby wartość szacunkowa jednego kawałka gruntu przekraczała sumę 50.000 K.

§ 6.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem 1. lipca 1905 nabiera mocy obowiązującej, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 30. czerwca 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Bylandt wkr.

Hartel wkr.

Call wkr.

Piętak wkr.

Kosel wkr.

Randa wkr.

Buquoy wkr.

Schönaich wkr.

Klein wkr.

Wrba wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1905.

Treść: № 104. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Aujezd-Luhaczowic do Luhaczowic.

104.

Dokument koncesyjny z dnia 17. czerwca 1905,

na kolej lokalną z Aujezd-Luhaczowic do Luha-
czowic.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami wiceprezydentowi krajowej rady rolniczej na Morawach Drowi Cyryłowi Seifertowi w Bernie na jego prośbę koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalno-torowa od stacyi Aujezd-Luhaczowic, linii Berno—Vlarapaß uprzywilejowanej austriacko-węgierskiej spółki państwowych kolei żelaznych, do Luhaczowic, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 16. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 81, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryusz z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest ukończyć budowę koncesyonowanej kolei najpóźniej w prze-

ciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma koncesyonaryusz na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszowi co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winien koncesyonaryusz do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia

14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu a ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Cyfra rzeczywistego jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów sporządzenia projektu, budowy i urządzenia kolei, łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na uposażenie rezerwy kapitału, którą rząd ma oznaczyć, — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta należycie będą wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacji, przez rząd zatwierdzonego.

Statut spółki i formularze akcji podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po niższych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem

ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach państwowych każdorazem obowiązują.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmerji a to nietylko w podróżach na koszt skarbu lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przystąpić do umowy zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupna i utrzymywania w pogotowiu przyborów dla transportów wojskowych oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy uskutecznieniu większych transportów wojskowych, dalej do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie obłożnie chorych i rannych na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdorazem pod względem transportów wojskowych kolejami żelaznymi, tudzież każdorazem obowiązujące przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesyonaryusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczonoego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryusza obowiązującymi z chwilą, w której mu się je urzędownie poda do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszu tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i rodzaju ruchu.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej, w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 8.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, oznacza się na

lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, gdyby określonych w §ie 2. zobowiązań pod względem ukończenia budowy i otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11., lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 9.

Nie wolno koncesyonaryuszowi powierzać ruchu na koncesyonowanej kolei osobom trzecim, wyjąwszy przypadek, gdy na to rząd wyraźnie zezwoli.

Rząd zastrzega sobie prawo objęcia ruchu na koncesyonowanej kolei i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek koncesyonaryusza, mianowicie w tym przypadku, gdyby kolej ta została bezpośrednio połączona z jedną z tych kolei, na których rząd ruch utrzymuje.

W przypadku takim koncesyonaryusz zwracać ma rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, które według okoliczności ryczałtowo oznaczyć należy.

Zresztą warunki tego utrzymywania ruchu unormowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze ewentualnie z koncesyonaryuszem.

§ 10.

Koncesyonaryusz obowiązany jest postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszów i ich rodzin na przypadek choroby i na starość i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniająca, względnie przynajmniej takie same obowiązki na koncesyonaryusza wkładająca, jak kasa rzeczonoego związku.

Owo zaopatrzenie na przypadek choroby i na starość należy tak przeprowadzić, by koncesyonaryusz lub przedsiębiorstwo na jego miejsce wstępujące mieli obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austriackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyonaryuszy z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyonaryuszy przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, palacze, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiednim ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

§ 11.

Koncesyonaryusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami, w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, podanemi, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania swej kolei do przewozu między kolejami już istniejącemi lub dopiero w przyszłości mającemi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf przeprowadzać lub pozwolić przeprowadzać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 12.

Państwo zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem unormowanego w §ie 1 czasowego uwolnienia od podatku, w takim razie przez resztujący okres uwolnienia od podatku stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty owych lat pięciu uścić się mającą bez opłaty podatku rentę wykupna. Za czas po upływie wolności podatkowej oznacza się rentę wykupna w ten sposób, że się od dochodów, podług których oblicza się sumę średnią, oblicza podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąca go od dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się ze względu na to, że stosownie do §u 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w §ie 1. ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek pracena podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z do-

datkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnych czystych dochodów, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższego postanowienia, płacić należy koncesyonaryuszom jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępów 1 do 3 obliczony, bez uwzględnienia dodatku, w ustępach 2 i 3 przewidzianego, nie dawał przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby się równała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie według planu pożyczki, na pokrycie poli-czalnych kosztów zakładowych z upoważnieniem rządowem zaciągniętej, tudzież kwoty ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo wymienione wyżej kwoty ryczałtowe płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesyonaryuszowi podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwu zastrzega się prawo objęcia każdej chwili — do zapłacenia z własnych funduszków w miejsce koncesyonaryusza — pożyczek, zaciągniętych w celu uzyskania kapitału na koncesyonowaną kolej, w kwocie, według zatwierdzonego planu umorzenia w chwili wykupna jeszcze nie umorzonej; w przypadku tym zniży się należna renta wykupna o kwotę potrzebną na pokrycie procentów i na umorzenie określonego wyżej kapitału pożyczkowego, jakoteż ewentualnie o odpowiadającą powyższym wydatkom sumę dodatku, który w myśl przepisów ustępów 2 i 3 doliczyć się ma do przeciętnego dochodu.

7. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent w myśl postanowień powyższych punktów koncesyonaryuszowi należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta — licząc odsetki od odsetek — na rok wartości kapitałowej tych rent, po strąceniu, jak

się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępu 2. zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru, gotówki lub obligacyi długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacye długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

8. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod ll. 1. do 7. przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządowem zaciągniętych, własność i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryusza będące i jego przedsiębiorstwa poboczne jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządowem nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

9. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracyi najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracya ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1. do 7.), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

10. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracyi, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracyi, co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości

ści, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

Tosamo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

11. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracji wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez jego zezwolenia i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracji przedmioty majątkowe.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania, na podstawie deklaracji wykupna (l. 9), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od niego potrzebował.

§ 13.

Gdy koncesya upłynie i od dnia jej upłynięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusz posiadał, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy, utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w §ie 12., ustępie 8.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 12), zatrzymują koncesyonaryusze na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§ 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcjonaryusza, a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesyonaryusza.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszając wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma bezwzględnie, z mocą spółkę wiążącą.

§ 15.

Rząd zastrzega sobie nadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego na który ją nadano.

Wrba wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIV. — Wydana i rozesłana dnia 1. lipca 1905.

Treść: (M 105—107.) 105. Rozporządzenie, dotyczące przyznanego fabrykantom likierów dwunastomiesięcznego kredytowania podatku spożywczego od wódki. — 106. Obwieszczenie, dotyczące przeniesienia czynności połączonych z nadrukowywaniem znaczków stemplowych z głównej komory na krajową kasę skarbową w Lincu. — 107. Rozporządzenie, którem w wykonaniu artykułu X, l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, oznacza się na rok 1905 wysokość opustu z podatku gruntowego i budynkowego, dalej główną sumę podatku zarobkowego oraz stopę podatkową dla przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, określonych w §ie 100, ustęp 1 i 5 powołanej ustawy.

105.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. czerwca 1905,

dotyczące przyznanego fabrykantom likierów dwunastomiesięcznego kredytowania podatku spożywczego od wódki.

Zmienia się względnie uzupełnia § 32, rozdział II, lit. b przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu wódki z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 130, i zarządza w porozumieniu z król. węgierskim Ministerstwem skarbu co następuje:

Fabrykantom likierów jako przedsiębiorcom wyrobu wódki przyznaje się kredytowanie podatku spożywczego na przeciąg dwunastu miesięcy tylko względem tych ilości wódki, których potrzebują do wyrobu likierów, esencji, rumu i tym podobnych wytworów, wymagających dłuższego pozostawiania na składzie. Natomiast nie wolno im pod rygorem utraty przywileju kredytowania odstępować wódki, pobranej z prawem do dwunastomiesięcznego skredytowania a nie przetworzonej jeszcze, innym osobom lub używać jej do wyrobu zwyczajnych wódek do picia.

Ci fabrykanci likierów, którym przyznano przywilej dwunastomiesięcznego kredytowania, obowiązani są prowadzić należycie swe książki handlowe i przemysłowe i na żądanie władzy skarbowej I. instancyi przedkładać je wyznaczonym do tego urzędnikom skarbowym do przeglądu.

Ponadto winni ci fabrykanci prowadzić urzędownie paraflowany i paginowany dziennik według dołączonego tu wzoru, który należy na żądanie Wzór. każdej chwili przedłożyć organom kontrolnym, sprawującym nadzór nad odnośną fabryką likierów.

Druki tego dziennika otrzymać można za zwrotem kosztów nakładu we właściwym powiatowym zarządzie kontrolnym straży skarbowej.

W zarządzie tym składać ma także strona zamkniętych co pół roku i podpisany przez przedsiębiorcę po zamknięciu dziennik, celem przedłożenia go władzy skarbowej I. instancyi.

Do dziennika w chwili otwarcia go wpisać należy istniejącą, do każdej następnej rubryki zapasową ilość pobranej z prawem dwunastomiesięcznego skredytowania podatku a niezużytej wódki, pozostałą przy zamknięciu poprzedniej rubryki, jako pierwszą pozycję wpływu, natomiast istniejący w chwili otwarcia dziennika względnie wykazany przy zamykaniu poprzedniej rubryki leżący zapas

gotowych towarów określonego wyżej rodzaju według gatunku, ilości i zawartości stopni wyrobów, jakoteż zawartą w nich ilość wódki według stopni hektolitrowych, jako pierwszą rubrykę rozchodu, a mianowicie w kolumnach 6, względnie 10 do 13 łącznie.

Dalsze wpisy uskutecznić należy stosownie do napisów kolumn, wystarczy jednak, jeżeli się ich dokonywa po stronie rozchodów dziennika tygodniowo, z końcem każdego tygodnia.

Władze skarbowe 1. instancyi winny badać wpisy w przedłożonych dziennikach oraz ich zamknięcia i przeglądać w tym celu od czasu do czasu handlowe i przemysłowe księgi odnosnych przedsiębiorstw.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. września 1905.

Kosel wlr.

Wzór.

Kraj: .....

Okręg skarbowy: .....

Oddział straży skarbowej: .....

Dziennik

dotyczący

(przedsiębiorca)

wódki, pobranej przez ..... w .....

z dwunastomiesięcznym skredytowaniem podatku spożywczego i użytej w swem
przedsiębiorstwie L. poz. .... w .....

w czasie od ..... do .....

Dwunastomiesięczne skredytowanie podatku spożywczego przyznano podpisanemu reskryptem

(władza skarbową)

c. k. .... w ..... z dnia ..... 19 .....

(urząd odbiorczy)

L. .... w c. k. .... w ..... za czas od .....

do ..... do kwoty ..... K.

W p ł y w					
Liczba pozycji	Dzień nadejścia przesyłki wódki	Boleta kredytowa		Gorzelnia (wolny skład), przedsiębiorstwo, z którego wódkę pobrano	Ilość pobranej wódki w hektolitrowych stopniach (litrów spirytusu)
		Liczba	Data		
1	2	3	4	5	6
					Zapas: .....

106.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. czerwca 1905,**

dotyczące przeniesienia czynności połączonych z nadrukowywaniem znaczków stemplowych z głównej komory na krajową kasę skarbową w Lincu.

W myśl §u 2, punkt 2 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36 dotyczącego urzędowego nadrukowywania znaczków stemplowych, oznajmia się, że czynności takie w Lincu powierzono w miejsce głównej komory krajowej kasie skarbowej.

Kosel wlr.

107.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. czerwca 1905,**

którem w wykonaniu artykułu X, l. 3 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, oznacza się na rok 1905 wysokość opustu z podatku gruntowego i budynkowego, dalej główną sumę podatku zarobkowego oraz stopę podatkową dla przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, określonych w §ie 100, ustęp 1 i 5 powołanej ustawy.

W wykonaniu artykułów IV do XI ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 o osobistych podatkach bezpośrednich, oznacza się na

rok 1905 opust z podatku gruntowego na piętnaście procent, a z podatku budynkowego — z wyjątkiem pięcioprocentowego podatku od dochodu z wolnych czasowo od podatku budynków — na dwanaście i pół procent.

Indywidualny rozdział opustów podatków realnych nastąpi według postanowień rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 15. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 297.

Opust z powszechnego podatku zarobkowego ustala się także i na rok 1905 w wysokości dwudziestu pięciu procentów owej kwoty, której użyto za podstawę przy obliczaniu głównej sumy podatku zarobkowego. (Artykuł VIII, § 11 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220). Opust ten uwzględniono już w całości w głównej sumie podatku zarobkowego, oznaczonej w myśl §u 11 powołanej ustawy na okres rozkładu 1904/1905 na 35,909.641 K 86 h.

Stopę procentową dla przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków a określonych w §ie 100, ustęp 1 i 5 powołanej ustawy, oznacza się na rok 1905 w wysokości dziesięciu procentów podlegającego opodatkowaniu dochodu.

Kosel wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XLV. — Wydana i rozesłana dnia 15. lipca 1905.

Treść: (M 108 — 112.) 108. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia ekspozytury cłowej ze służbą morską w Lussingrande do odprawiania kawy w stanie surowym. — 109. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Wiener-Neustadt do wolnego od cła postępowania z ruchomościami podróźnych naprzód lub później wysłanemi oraz z ruchomościami przesiedlców. — 110. Obwieszczenie, dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów (areometrów gęstości), przeznaczonych do mierzenia gęstości płynów między 650 a 900 stopni gęstości. — 111. Obwieszczenie, zawierające ogłoszenie przepisów o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu gazomierzy z przymusem opłaty z góry (tzw. automatów gazowych). — 112. Rozporządzenie, zawierające uzupełnienie przepisów o używaniu pras przy robkowym wyszynku piwa. — Sprostowanie.

108.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu i handlu z dnia 19. czerwca 1905,

dotyczące upoważnienia ekspozytury cłowej ze służbą morską w Lussingrande do odprawiania kawy w stanie surowym.

Ekspozyturę cłową ze służbą morską w Lussingrande, wyposażoną uprawnieniami pomocniczej komory II. klasy, upoważnia się do odprawiania kawy w stanie surowym z pod I. tar. 2a do ilości 100 kg.

Kosel wlr.

Call wlr.

109.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. czerwca 1905,

dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Wiener-Neustadt do wolnego od cła postępowania z ruchomościami podróźnych naprzód lub później wysłanemi oraz z ruchomościami przesiedlców.

Główną komorę w Wiener-Neustadt upoważnia się do wolnego od cła postępowania z ruchomościami podróźnych naprzód lub później wysłanemi

tudzież z ruchomościami przesiedlców, a to w miarę artykułu VIII., l. 7, ustęp 1 i artykułu IX., l. 1, ustęp 2 i 3 ustawy z dnia 25. maja 1882, zawierającej taryfę cłową.

Kosel wlr.

110.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 5. lipca 1905,

dotyczące dopuszczenia do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania areometrów (areometrów gęstości), przeznaczonych do mierzenia gęstości płynów między 650 a 900 stopni gęstości.*)

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111 podaje się poniżej do publicznej wiadomości wydane przez c. k. główną komisję miar i wag a co do należyłości zatwierdzone przez Ministerstwo handlu przepisy o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu areometrów, przeznaczonych do badania gęstości płynów między 650 a 900 stopni gęstości.*)

Odnośne przepisy nabierają mocy obowiązującej w sześć tygodni po dniu ogłoszenia tego obwieszczenia.

*) Porów. rozdział I, punkt 4 następujących niżej przepisów.

Ewentualne wprowadzenie obowiązkowego sprawdzania i uwierzelniania areometrów zastrzega się na później.

Call wir.

Przepisy

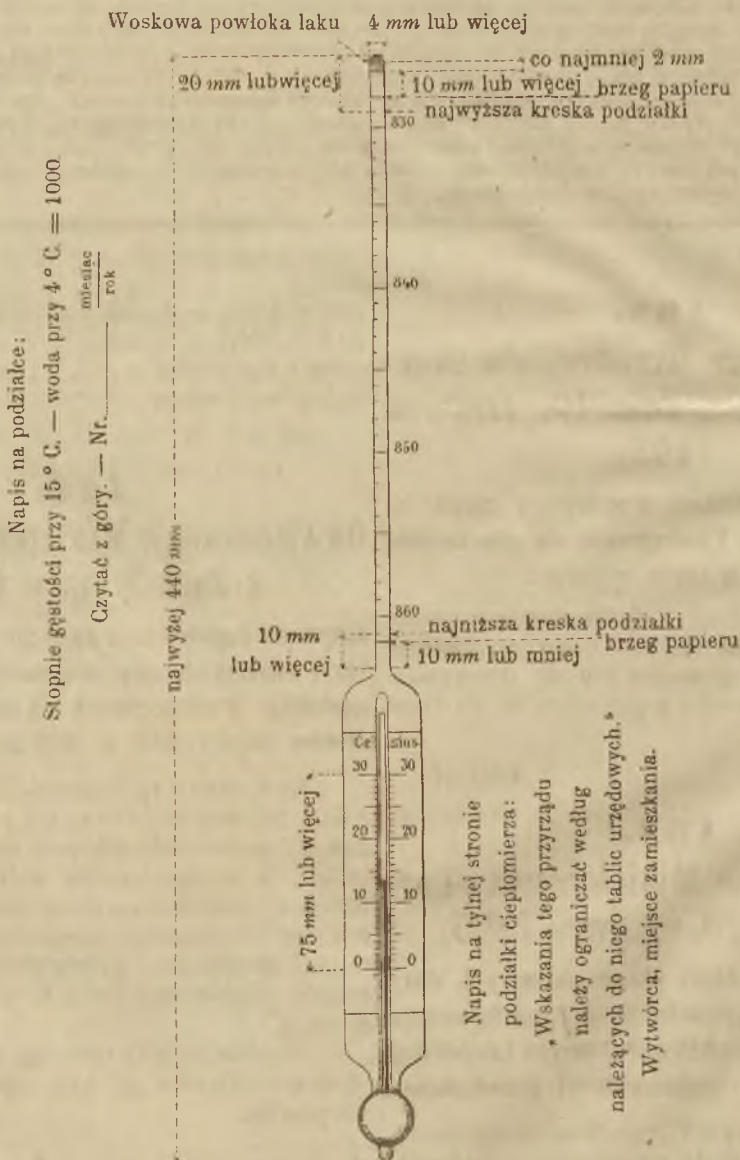
o urzędowym sprawdzaniu i uwierzelnianiu areometrów (areometrów gęstości), przeznaczonych do badania gęstości płynów między 650 a 900 stopni gęstości.*)

I. Postanowienia dotyczące budowy areometrów (areometrów gęstości).

1. Do urzędowego sprawdzania i uwierzelniania dopuszcza się takie areometry, które przy

ciepłocie 15 ° C. podają gęstość płynu o tejże ciepłocie w stosunku do gęstości czystej wody przy 4 ° C., bez przekroczenia dozwolonej granicy błędu (porów. punkt 4) i które odpowiadają podanym niżej warunkom.

2. Z czystego i wolnego od szkodliwych substancji szkła wyrobiony instrument, którego długość nie śmie przekraczać 440 mm, a którego przekrój trzona ma wynosić co najmniej 4 mm, zaopatrzony być musi wtopionym ciepłomierzem o podziałce ciepłoty odpowiadającej normie z artykułu I. ustawy z dnia 12. stycznia 1893, Dz. u. p. Nr. 10; bańka rtęciowa tego ciepłomierza, znajdująca się poniżej właściwego areometra, wystarcza jako obciążenie tego ostatniego (porów. rycinę).

*) Porów. rozdział I, punkt 4 następujących niżej przepisów.

3. Koniec trzonka i bezpośrednio z nim się łącząca część jego, długości co najmniej 2 mm, muszą być z wewnątrz zaopatrzone powłoką czerwonego laku woskowego.

Górny brzeg podziałki na papierze musi być oddalony od dolnego brzegu tej powłoki co najmniej o 10 mm.

Dolny brzeg skrawka papieru może leżeć najwyżej o 10 mm wyżej, aniżeli miejsce zlutowania trzona z areometrem.

4. Podziałkę na papierze, znajdującą się wewnątrz trzonka podzielić należy według całych stopni gęstości, przyczem gęstość czystej wody przy 4 ° C. oznacza się na 1000 stopni gęstości. Podziałka obejmować może z zachowaniem przepisów dla sporządzenia podziałki tylko odstęp między 650 a 900 stopniami gęstości.

Średnia długość jednego odstepu podziałki (to znaczy odległość pierwszej kreski od ostatniej na podziałce w milimetrach, podzielona przez ilość umieszczonych na podziałce stopni gęstości) wynosić musi co najmniej 4 mm.

Podziałkę oznaczyć należy trzycyfrowo od 10 do 10 stopni gęstości, przyczem kreski dziesiątek muszą być dłuższe od kresek piątek, a te znowu dłuższe aniżeli leżące między niemi kreski stopni.

Najniższa kreska podziałki musi leżeć co najmniej o 10 mm ponad miejscem wlutowania na trzonie.

Podziałkę w mowie będącą należy dalej opatrzyć numerem wyrobu, liczbą roku i miesiąca wykończenia przyrządu i wzmianką: „Stopnie gęstości przy 15 ° C. — woda przy 4 ° C. = 1000. — Czytać z góry“ i umocować w trzonie u góry pęcherzem w zwyczajny sposób w mały otwór zaopatrzonemu na dole zaś białymlakiem woskowym.

Odstęp najwyższej kreski podziałki od końca trzona nie może wynosić mniej jak 20 mm.

Różnica w położeniu pojedynczych kresek podziałki w stosunku do idealnie ciągłej podziałki nie śmie przekraczać 0.1 stopnia gęstości.

Wskazania przyrządu nie mogą w żadnym punkcie różnić się od wskazań rzetelnych o więcej jak o 0.5 stopnia gęstości.

5. Wtopiony w areometr cieplomierz (porów. punkt 2) opatrzony być musi umocowaną w górze i u dołu areometra podziałką z papieru lub kartonu. noszącą na przedniej stronie podziałkę od 1 ° C. niżej zera do 30 ° C. ponad zero; podziałki piątek i dziesiątek muszą być odpowiednio przedłużone a te ostatnie nadto wyraźnie ocyfrowane.

Dalej winna podziałka być wyraźnie oznaczona wyrazem „Celzjusz“.

Odległość kresek stopni 0 i 30 nie śmie być mniejszą jak 75 mm, błędy podziałki zaś przekraczać 0.1.

Odwrotna strona podziałki mieścić ma nazwisko i miejsce zamieszkania wytwórcy przyrządu tudzież napis:

„Wskazania tego przyrządu ograniczać należy według przynależnych tablic urzędowych.“ (Porów. rozdział II, punkt 8.)

Nie stanowi jednak usterki, jeżeli nazwisko i miejsce zamieszkania wytwórcy umieszczone będą ewentualnie na podziałce areometra (porów. punkt 4).

Rtęć musi tak przy wzrastającej jak i przy spadającej ciepłocie tworzyć zupełnie regularną kolumnę, nie śmie się ciągnąć skośnie lub przyczepiać do szkła, oraz nie śnią się tworzyć bańki.

Przy łagodnem przewracaniu przyrządu nie powinien się słupek rtęci przerywać lub spływać; przy oziębieniu na 16 ° C. poniżej zera chować się on winien do naczynka cieplomierza.

Wskazania cieplomierza — którego rurka włoskowa ma być wyciągnięta w koniec bez rozszerzenia — mogą być (w chwili pierwszego *) urzędowego badania) najwyżej o 0.1 za wysokie względnie najwyżej o 0.2 za niskie.

II. Urzędowe badanie i uwierzytelnianie.

6. Urzędowe badanie i sprawdzanie areometrów gęstości przeprowadza aż do dalszego zarządzenia c. k. główna komisja miar i wag (we Wiedniu, II., Prager Reichstraße Nr. 1, Postbestellbezirk XX/2).

W miarę potrzeby można jednak i c. k. urzędy cechownicze zaopatrzyć w środki do uwierzytelniania areometrów.

Zbadanie areometra wyprzedzić musi z reguły pozostawienie go przez jeden miesiąc (licząc od chwili przedłożenia go) w składzie c. k. głównej komisji miar i wag.

C. k. głównej komisji miar i wag wolno jednak ograniczyć ten okres składu, o ile przyrząd odnośny sporządzony jest dowodnie z takiego gatunku szkła, przy którym zmiany objętości i kształtu z biegiem czasu są jak to z doświadczenia wiadomo — nieznaczne.

7. Na przyrządach, odpowiadających powyższemu warunkom umieszcza się na stronie pomiędzy powłoką laku a podziałką tudzież na samym areometrze po jednym stemplu w kształcie orła .

Obok większego znaczku stemplowego na areometrze umieszcza się bieżącą liczbę protokołu.

*) Porów. także rozdział IV.

8. Dla każdego urzędownie uwierzytelnionego areometru wygotowuje się poświadczenie badania; zawiera ono numer wytworu, urzędową liczbę protokołu, miesiąc i rok wyrobu przyrządu, rozmiar podziałek i potwierdzenie uiszczonej należności za ocechowanie. Do poświadczenia badania dołącza się pozwolenie użycia tudzież potrzebne tabele redukcyjne.

Dla każdego, z jakiegobądź powodu do ocechowania względnie ostemplowania nie przyjętego areometra wydaje się poświadczenie zwrotu, zawierające szczegóły stwierdzonych usterek i również potwierdzenie uiszczonej należności (należności manipulacyjnej lub zwrotnej) (porów. rozdział III, punkt 10 i 11).

9. Jeżeli strona zgubi należące do areometra poświadczenie badania lub jeżeli stanie się ono nie do użycia, może prosić c. k. główną komisję miar i wag o wystawienie duplikatu.

Potrzebny na każdy poszczególny duplikat znaczek stempłowy w kwocie dwóch koron dołączyć należy do ostemplowanego również podania, a w tem ostatniem wymienić urzędową liczbę protokołu, pod którą areometr uwierzytelniono, dalej numer wyrobu przyrządu, nazwisko i miejsce zamieszkania wytwórcy areometra.

Za wystawienie duplikatu uiszczyć należy — jeżeli niema oryginalnego poświadczenia badania — kwotę sześćdziesięciu halerzy, w przeciwnym razie kwotę dwudziestu halerzy.

III. Należności za urzędowe sprawdzanie i uwierzytelnianie.

10. Od areometrów, których z powodu łatwo dostrzegalnych usterek konstrukcyjnych do cechowniczego postępowania nie przyjęto, opłaca się należność manipulacyjną w wysokości sześćdziesięciu halerzy od sztuki.

11. Od areometrów, co do których przy sprawdzaniu stwierdzono, że nie odpowiadają warunkom, ustanowionym dla urzędowego uwierzytelniania, wynosi należność dwie korony od sztuki.

Tak w tym przypadku jak i w poprzednim wydaje się stronom areometry za wystawieniem kwitu zwrotnego, na którym się zapłatę należności zwrotnej względnie manipulacyjnej urzędownie potwierdza (porów. rozdział II, punkt 8, ustęp 2).

12. Za urzędowe sprawdzenie i uwierzytelnienie areometra opłaca się należność 2 K 50 h (porów. rozdział II, punkt 8).

13. Na życzenie strony wydaje się do areometra, który powyższymi warunkami odpowiada,

osobną tablicę na zasadzie ponownego szczególnego badania, uwidoczniającą istotne różnice między faktycznymi wskazaniami areometra i ciepłomierza a normalnemi.

Areometr, dla którego taka tablica ma być wystawiona, musi przed zbadaniem go leżeć w c. k. głównej komisji miar i wag przez sześć miesięcy.

Za określone wyżej badanie i wygotowanie tablicy opłaca się obok należności taryfowej osobną należność 35 K.

IV. Ponowne urzędowe badanie względnie uwierzytelnianie (powtórne cechowanie).

14. Wskazaniem jest, by areometry gęstości poddawać w odpowiednich odstępach czasu ponownemu urzędowemu badaniu względnie uwierzytelnianiu, gdyż, jak uczy doświadczenie, areometry ulegają zniekształceniu i utracie masy, co może naruszyć ewentualnie wskazania przyrządu.

Przy takim powtórnym badaniu uwierzytelnia się przyrząd także i wtedy, jeżeli wskazania ciepłomierza są najwyżej o 0.2° za wysokie lub najwyżej o 0.2° za niskie (porów. rozdział I, punkt 5 — ustęp ostatni).

Za ewentualne ponowne zbadanie względnie uwierzytelnienie areometra opłaca się należności, wymienione w poprzednim rozdziale III.

Jeżeli przyrząd przy ponownym badaniu nie odpowie przepisanyemu warunkom, należy znajdujące się na nim znaczki uwierzytelnienia zniszczyć.

We Wiedniu, dnia 9. czerwca 1905.

C. k. główna komisja miar i wag:

Lang wr.

111.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 5. lipca 1905,

zawierające ogłoszenie przepisów o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu gazomierzy z przymusem opłaty z góry (tzw. automatów gazowych.)

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się do publicznej wiadomości następujące, przez c. k. główną komisję miar i wag wydane

co do należytości przez Ministerstwo handlu zatwierdzone przepisy o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu gazomierzy z przymusem opłaty z góry (tzw. automatów gazowych).

Przepisy te nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Call wlr.

Przepisy

dotyczące urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania gazomierzy z przymusem opłaty z góry (tzw. automatów gazowych).

I. Ogólny opis, zasada konstrukcji i sposób działania tzw. automatów gazowych.

1. Nazwa powyższa określa (mokre lub suche) gazomierze ze szczególnymi urządzeniami (mechanizm automatyczny, przyrząd samodzielny), które dopuszczają pobór gazu tylko za wrzuceniem monety i po zużyciu odpowiadającej tej monecie ilości gazu samodzielnie zamykają dalszy jego przepływ.

2. Mechanizm automatyczny, połączony przeniesieniem z zegarem gazomierza, działa w ten sposób, że umieszczony w przewodzie gazowym wentyl otwiera się zapomocą poruszanej z zewnątrz dźwigni lub rączki za pośrednictwem wrzuconej monety i tą drogą umożliwia wolny przepływ gazu przez gazomierz.

Po zużyciu zapłaconej z góry ilości gazu, względnie, gdy zegar gazomierza pewien okres przebieży, zamyka się wspomniany wentyl od strony zegara.

Zamknięcie to nie następuje nagle, lecz powolnie, tak, że przepływ gazu coraz bardziej się zmniejsza i przez kurczenie się płomieni zwraca uwagę konsumenta na to, dając mu możność przez dość wczesne wrzucenie dalszej monety tworzenia znowu pełnego przepływu gazu.

Z reguły są zresztą automaty gazowe tak urządzone, że można do nich wprowadzać monety pewnego oznaczonego gatunku do pewnej maksymalnej ilości bezpośrednio po sobie.

W takim razie otrzymuje się bez przerwy tyle gazu, ile odpowiada właśnie łącznej wartości wrzuconych monet. Przekroczenie dopuszczalnej maksymalnej ilości uniemożliwia aparat samodzielnie, gdyż po osiągnięciu tej granicy zamyka się otwór wrzutowy.

3. Połączony z mechanizmem automatu przyrząd rejestrujący umożliwia kontrolę łącznej ilości wrzuconych monet. W innych przypadkach rej-

struje aparat, jaką ilością gazu konsument może jeszcze rozporządzać, zanim wentyl się zamknie, względnie, ile jeszcze monet z góry zapłacono itp.

4. Wrzucone monety wpadają do zamkniętego zbiornika. Zbiornik ten musi być u przedłożonych do cechowania automatów dostępny.

5. Przyrząd automatyczny spoczywa w zamkniętej skrzynce, zastosowanej do samego gazomierza.

II. Szczegółowe postanowienia względem oznaczenia i innych zewnętrznych właściwości automatów gazowych.

6. Każdy gazomierz o konstrukcji, odpowiadającej powyższemu opisowi, opatrzyć należy napisem „Gazomierz z przymusem opłaty z góry“, „Automat gazowy“ lub tp., dalej wyraźnem oznaczeniem monety, którą do automatu ma się wrzucać, w walucie koronowej, tudzież ilości należnego za nią gazu.

Wskazówki te umieścić należy w miejscu oddzielnem od napisów, wprowadzonych §em 43, lit. a) do e) ordynacji cechowniczej z dnia 19. grudnia 1872, Dz. u. p. Nr. 171, względnie IIIcin dodatkiem do ordynacji cechowniczej do §§ów 41 do 45, lit. a) do c) (porów. obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 8. sierpnia 1876, Dz. u. p. Nr. 107).

7. W każdym gazomierzu z mechanizmem automatycznym umieścić należy nadto we wpadającym w oczy miejscu (np. na przedniej skrzynce poniżej, powyżej lub obok tabliczki z napisami, przepisany powołanym §em 43 ordynacji cechowniczej, albowiem przed wyjściowym otworem gazu) tabliczkę metalową z wyraźnym i trwałym (np. wyciśniętym lub wrytym) napisem: „Mechanizm przymusowej opłaty z góry nie podlega cechownicczemu sprawdzaniu.“ Tabliczka ta być w ten sposób na przyrządzie umocowana i o cechowaniem zabezpieczona, aby bez naruszenia jednego ze znaczków cechowniczych nie można było jej zdjąć.

III. Sprawdzanie i cechowanie. Należytości.

8. Do sprawdzania i uwierzytelniania automatów gazowych upoważniony jest każdy urząd cechowniczy, uprawniony do cechowania gazomierzy.

9. Automaty gazowe sprawdzają urzędy cechownicze jako gazomierze według przepisów, obowiązujących względem przyrządów tych wogóle. Również i cechowanie następuje w sposób przepisany wogóle dla gazomierzy; oprócz tego zabezpiecza

się ocechowaniem tabliczkę metalową z rozdziału II, punkt 7 z napisem: „Mechanizm przymusowej opłaty z góry nie podlega cechownicemu sprawdzaniu.“

Na mechanizm automatyczny bierze się przy cechowniczem sprawdzaniu względ tylko o tyle, o ile się ewentualnie bezpośrednio stwierdzi szkodliwy wpływ jego na regularny bieg gazomierza.

Ocechowanie przyrządu automatycznego względnie zabezpieczenie połączenia jego z gazomierzem nie jest przepisane.

Cechownicze uwierzytelnienie, uwidocznione na gazomierzu, który w taki przyrząd jest zaopatrzony, odnosi się tylko do samego gazomierza, a nie także i do mechanizmu automatycznego.

10. Pod względem należytości obowiązuje co do automatów gazowych ogólna taryfa dla gazomierzy.

We Wiedniu, dnia 9. czerwca 1905.

C. k. główna komisya miar i wag:

Lang wtr.

112.

Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 11. lipca 1905,

zawierające uzupełnienie przepisów o używaniu pras przy zarobkowym wyszynku piwa.

Punkt 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. października 1897, Dz. u. p. Nr. 237, dotyczącego używania pras piwnych przy zarobkowym wyszynku piwa, uzupełnia się jak następuje:

Małe przenośne prasy piwne, tak zwane „pompy ręczne“, które się bezpośrednio na beczkę

nasadza, muszą odpowiadać następującym wymagom:

- a) Przed ssącym wentylem pompy powietrznej musi być wpuszczona krótka rurka ssąca, której wolny koniec zatkać należy korkiem ze sterylizowanej waty, wymienianym według potrzeby, w każdym razie jednak co najmniej co dni 14.
- b) Każdy przyrząd musi mieć opatrzony kurkiem spustowym oddzielnym oliwy, zabezpieczającym skutecznie przeciw zaciekanii oliwy do beczki.
- c) W razie cofnięcia się piwa do przewodu prasy musi być dostanie się jego do wnętrza przyrządu, przezco mógłby się zanieczyścić, uniemożliwionem.
- d) Przewody rurowe — o ile wchodzą w styczność z piwem — muszą być tego rodzaju, by wszelkie zanieczyszczenie piwa szkodliwymi dla zdrowia metalami było wykluczonem; rury te muszą być sporządzone co najmniej z czystej (najwyżej na jeden procent amalgowanej) cyny.
- e) Poszczególne części przyrządu, zwłaszcza rura przepływowa na piwo, muszą być zawsze czysto utrzymywane; czyści się je w sposób, przepisany w punkcie 3, ustęp g dla przepiśowych rur piwnych u stałych pras powietrznych i to zawsze przed nabiciem nowej beczki.

Rozporządzenie to nabywa natychmiast mocy obowiązującej.

Bylandt wtr.

Call wtr.

Sprostowanie.

W §ie 2 ustawy z dnia 7. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 93, opiewać mają słowa „cesarskie rozporządzenie z dnia 15. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 127“ poprawnie: „cesarskie rozporządzenie z dnia 15. lipca 1898, Dz. u. p. Nr. 127“.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 29. lipca 1905.

Treść: (№ 113—120.) 113. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Gorycyi do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców. — 114. Obwieszczenie, dotyczące zmiany §§ów 64, 74, 90, 105, 108 i 125 ewangelickiego ustroju kościelnego z dnia 9. grudnia 1891. — 115. Rozporządzenie, zawierające zmianę dodatków aktywnych urzędników i nauczycieli państwowych oraz należących do kategorii służby funkcyjaryuszów państwowych, wreszcie zmianę kongrui duszpasterzy z powodu rozszerzenia wiedeńskiego obszaru gminnego. — 116. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poboczym okręgu podatkowym Kladnic. — 117. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poboczym okręgu podatkowym Chebie. — 118. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Morawskiej Ostrawie do wolnego od cła postępowania względem ruchomości podróźnych naprzód i później wysłanych. — 119. Obwieszczenie, dotyczące przedłużenia terminu ukończenia budowy i puszczenia w ruch elektrycznej kolejki na obszarze miasta Tryjestu a mianowicie od placu Goldoni do San Sabba i z powrotem na gościńcu istryjskim. — 120. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury preszbarskiej głównej komory I. klasy w zabudowaniach fabrycznych firmy wyrobu naczyń emaliowanych P. Westen w Ligetfalu pod Preszburgiem.

113.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. czerwca 1905,

dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Gorycyi do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców.

Główną komorę II. klasy w Gorycyi upoważnia się do wolnego od cła odprawiania ruchomości przesiedlców w myśl artykułu VIII., liczba 7, ustęp 1 i artykułu IX, liczba 1, ustęp 2 i 3 ustawy z dnia 25. maja 1882, zawierającej taryfę cłową.

Kosel wr.

114.

Obwieszczenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 7. lipca 1905,

dotyczące zmiany §§ów 64, 74, 90, 105, 108 i 125 ewangelickiego ustroju kościelnego z dnia 9. grudnia 1891 Nr. 4 z r. 1892.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłostwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 17. marca 1905 udzielić na podstawie §u 9 cesarskiego patentu z dnia 8. kwietnia 1861, Dz. u. p. Nr. 41, i w myśl §u 136, 1, ewangelickiego ustroju kościelnego z dnia 9. grudnia 1891, Dz. u. p. Nr. 4, zwierzchniczego zatwierdzenia zmianom §§ów 64, 74, 90, 105, 108 i 125 tegoż ustroju, uchwalonym przez ewangelickie synody jeneralne A. i H. wyzn. w roku 1901.

W ślad zatem brzmieć mają:

„§ 64.

Prawo wyboru proboszczów tudzież (w przypadkach wymienionych szczegółowo w §ie 35) wikarych przysłuży w każdej gminie ogółowi wszystkich członków do głosu uprawnionych.

Inne prawa, przysługujące całej gminie, wykonywa w mniejszych gminach, których liczba dusz 500 nie przekracza, ogół wszystkich członków do głosu uprawnionych czyli zebranie gminne, w większych gminach, liczących więcej niż 500 dusz reprezentacya gminna, wybrana przez zebranie gminne.

Liczba członków reprezentacyi gminnej wynosi w gminach liczących od 500 — 1000 dusz 30—40, ponad 1000—2500 dusz 40—60, ponad 2500 do 5000 dusz 60—80 a w gminach liczących ponad 5000 dusz 80—100.

Większą lub mniejszą liczbę członków może na wniosek reprezentacyi gminnej, uchwalony większością dwóch trzecich głosów, zatwierdzić wydział superintendencyalny.

§ 74.

Gdzie tego miejscowe stosunki w gminie wymagają, może presbyteryum powierzyć przeprowadzenie tych wyborów poszczególnym komisjom (§ 41, 6).

W gminach, podzielonych na podstawie zatwierdzonej przez wydział starszeństwa uchwały reprezentacyi gminnej na obwody terytorjalne lub okręgi gminne, można wybór reprezentacyi gminnej przeprowadzić także okręgami.

W tym celu ustalić należy z góry przypadającą na każdy okrąg ilość reprezentantów gminnych. Liczba reprezentantów gminnych jednego okręgu gminnego pozostawać musi do liczby reprezentantów gminnych dla całej gminy w tym samym stosunku, w którym pozostaje ilość dusz pierwszego do ilości dusz tej ostatniej.

Uprawnieni do głosu członkowie gminy w każdym okręgu wybierają ze swego grona oznaczoną liczbę reprezentantów gminnych. Wybrani we wszystkich okręgach tworzą łącznie reprezentacyę gminną.

Reprezentacya gminna może za zgodą wydziału superintendencyalnego poczynić zmiany w owym terytorjalnym podziale.

§ 90, 4, ustęp ostatni:

Dla delegatów, wymienionych pod 2, 3 i 4, których się dla każdego zebrania gminnego osobno wybiera, wybiera się zastępców; wybór ponowny jest dopuszczalny.

§ 105, 3.

Objęcie tego urzędu nie zmienia w niczem stanowiska superintendenta jako proboszcza swojej gminy; mają oni jednak prawo do wikaryusza superintendencyalnego (§ 35 i § 163, 1), wyjąwszy tych, których okrąg nie obejmuje więcej jak dziesięć gmin i nie ma podziału w senioracie (§ 114).

§ 108.

W zgromadzeniu superintendencyalnym biorą udział . . .

3. dwaj proboszczowie i dwaj świeccy członkowie każdego zgromadzenia seniorackiego, których ono z grona swych członków wybierze; jeżeli seniorat obejmuje więcej niż dziesięć probostw, wysłać można trzech proboszczów i trzech członków świeckich a jeżeli seniorat obejmuje więcej niż dwadzieścia probostw, czterech proboszczów i czterech członków świeckich;

.....

7. Oprócz tego deleguje gmina wiedeńska wyznania augsburskiego — jak długo pozostaje niepodzielnie w dotychczasowym związku superintendencyalnym — do jego zgromadzenia superintendencyalnego jednego delegata duchownego i jednego świeckiego, których wybiera presbyteryum tej gminy z grona swych członków.

Dla delegatów, wymienionych pod 3, 4, 5, 6 i 7 wybiera się zastępców; ponowny wybór jest dopuszczalny.

§ 125.

Synod jeneralny składa się:

.....

2. ze seniora i jednego świeckiego delegata każdego senioratu, którego wybiera zgromadzenie superintendencyalne z pomiędzy należących do tego wyznania świeckich członków dotyczącego zgromadzenia seniorackiego. Jeżeli jednak seniorat obejmuje więcej niż dwadzieścia probostw, natenczas deleguje on do synodu jeneralnego oprócz tego jeszcze jednego członka duchownego i jednego świeckiego, których wybiera zgromadzenie superintendencyalne. W superintendenciach bez senioratów wybiera się jako delegatów synodalnych jeszcze jednego duchownego i jednego świeckiego członka odnośnego wyznania z pomiędzy członków zebrania superintendencyalnego;

.....

4. ze stałego dyrektora każdego do wyznania należącego seminaryum nauczycielskiego i z dwóch delegatów, których wybierają względną większością ze swego grona wszyscy stale mianowani, do wyznania należący nauczyciele w odnośnych szkołach ludowych i wydziałowych.

Wyższa Rada kościelna doręczyć ma w tym celu każdemu uprawnionemu do wyboru nauczy-

cielowi spis wszystkich wybieralnych nauczycieli, z wezwaniem, by wymienił radzie kościelnej w oznaczonym terminie na piśmie dwóch nauczycieli, których wybiera delegatami oraz dwóch nauczycieli, których wybiera zastępcami. Po upływie terminu do wyboru przeprowadza wyższa rada kościelna skrutynium i wystawia wybranym w myśl §u 8 delegatom certyfikat wyboru. Ów zastępca, na którego padła największa ilość głosów, wstępuje w razie potrzeby pierwszy.“

Zmiany powyższe podaje się do publicznej wiadomości.

Hartel wlr.

115.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 11. lipca 1905,

zawierające zmianę dodatków aktywalnych urzędników i nauczycieli państwowych oraz należących do kategorii służby funkcyjaryuszów państwowych, wreszcie zmianę kongruy duszpasterzy z powodu rozszerzenia wiedeńskiego obszaru gminnego.

Gdy w myśl art. XI dolno-austriackiej ustawy krajowej z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1905, z chwilą zatwierdzenia nowo wybranego przełożonego XXI. dzielnicy, połączenie objętych nią dotychczasowych gmin przedmiejskich względnie części gmin ze stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem stało się prawomocnem, przeto asygnuje się urzędnikom i nauczycielom państwowym, tudzież należącym do kategorii służby funkcyjaryuszom państwowym, mającym siedzibę urzędową w dotychczasowych gminach miejscowych względnie częściach gmin, wyliczonych w art. I, ustęp 1 powołanej wyżej ustawy krajowej, od 1. lipca 1905 począwszy dodatki aktywalne, ustanowione w dodatku c) do ustawy z dnia 15. kwietnia 1873, Dz. u. p. Nr. 47 względnie w §ie 9 ustawy z dnia 26. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 255.

Z tą samą chwilą asygnuje się samoistnym duszpasterzom i kooperatorom z siedzibą w wymienionych wyżej gminach względnie częściach gmin przypadającą w myśl wzoru I ustawy z dnia 19. września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, na Wiedeń kongruę a podaną pod I, l. 2 tego wzoru strefę liczyć należy od granicy nowego wiedeńskiego obszaru gminnego.

Gautsch wlr.

Hartel wlr.

Piętak wlr.

Randa wlr.

Schönaich wlr.

Bylandt wlr.

Call wlr.

Kosel wlr.

Buquoy wlr.

Klein wlr.

Wrba wlr.

116.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 11. lipca 1905,

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Kładnie.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, upoważniającej Ministra skarbu do zmiany terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według dotychczasowych przepisów opłacać należało w poborczym okręgu podatkowym Kładno w kwartalnych ratach z góry, płatnych 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, wpłacany być ma odtąd w czterech równych, dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku płatnych ratach.

Tych samych terminów wpłaty trzymać się należy w myśl §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także co do 5°/oego podatku od czystego dochodu z budynków, które z tytułu prowadzenia budowy całkowicie lub częściowo uwolnione są od podatku domowo-czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. października 1905.

Kosel wlr.

117.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 15. lipca 1905,

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w poborczym okręgu podatkowym Chebie.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, upoważniającej Ministra skarbu do zmiany terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który według dotychczasowych przepisów opłacać należało w poborczym okręgu podatkowym Cheb w kwartalnych ratach z góry, płatnych 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, wpłacany ma być odtąd w czterech równych, dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku płatnych ratach.

Tych samych terminów wpłaty trzymać się należy w myśl ostatniego ustępu §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także co do 5°/oego podatku od czystego dochodu z budynków, które z tytułu prowadzenia budowy całkowicie lub częściowo uwolnione są od podatku domowo-czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. października 1905.

Kosel wlr.

118.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. lipca 1905,**

dotyczące upoważnienia głównej komory II. klasy w Morawskiej Ostrawie do wolnego od cła postępowania względem ruchomości podróżnych naprzód i później wystanych.

Główną komorę II. klasy w Morawskiej Ostrawie upoważnia się do wolnego od cła postępowania względem ruchomości podróżnych, naprzód i później wystanych a to w myśl artykułu IX, l. 1 ustawy z dnia 25. maja 1882, zawierającej taryfę cłową.

Kosel wlr.

119.**Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. lipca 1905,**

dotyczące przedłużenia terminu ukończenia budowy i puszczania w ruch elektrycznej kolejki na obszarze miasta Tryjestu a mianowicie od placu Goldoni do San Sabba i z powrotem na gościńcu istryjskim.

Wyznaczony w §ie 2 obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 13. czerwca 1903, Dz. u. p. Nr. 131, termin ukończenia i puszczania

w ruchu normalnotorowej elektrycznej kolejki na obszarze miasta Tryjestu a mianowicie od placu Goldoni na Chiarbola Superiore i Servola do San Sabba i z powrotem na gościńcu istryjskim aż do połączenia z początkową przestrzenią, przedłużono aż do 13. czerwca 1907.

Wrba wlr.

120.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1905,**

dotyczące utworzenia ekspozytury preszburskiej głównej komory I. klasy w zabudowaniach fabrycznych firmy wyrobu naczyń emaliowanych P. Westen w Ligetfalu pod Preszburgiem.

Według zawiadomienia król. węgierskiego Ministerstwa skarbu, utworzono w zabudowaniach fabrycznych firmy wyrobu naczyń emaliowanych P. Westen w Ligetfalu pod Preszburgiem ekspozyturę królewsko-węgierskiej głównej komory I. klasy w Preszburgu, z upoważnieniem do wejściowej adnotacji blach i surowych naczyń, wprowadzanych do fabryki w obrocie uszlachetniającym oraz do wyjściowego odprawiania wytworzonych z nich wyrobów gotowych.

Ekspozytura ta rozpoczęła już swe czynności.

Kosel wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 29. lipca 1905.

Treść: (M 121—124.) 121. Ustawa, dotycząca zgromadzenia środków pieniężnych na przekształcenie kolei kremstańskiej na główną kolej drugiego rzędu i ewentualne wykupno tej kolei przez państwo. — 122. Ustawa, dotycząca podwyższenia gwarancji państwowej dla kolei lokalnej Trydent—Malé. — 123. Ustawa, dotycząca budowy kolei lokalnej z Krems do Grein. — 124. Ustawa, dotycząca udziału państwa w zgromadzeniu kapitału na budowę kilku kolei lokalnych.

121.

Ustawa z dnia 18. lipca 1905,

dotycząca zgromadzenia środków pieniężnych na przekształcenie kolei kremstańskiej na główną kolej drugiego rzędu i ewentualne wykupno tej kolei przez państwo.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Celem zgromadzenia środków pieniężnych na przekształcenie kolei kremstańskiej na główną kolej drugiego rzędu upoważnia się rząd do podwyższenia renty dzierżawnej, przypadającej spółce kolei kremstańskiej na zasadzie umowy dzierżawnej z dnia 28. października 1902, o taką kwotę, której potrzeba na oprocentowanie nie wyżej jak po cztery od sta i umorzenie według planu pożyczki pierwszeństwa lub hipotecznej w imiennej kwocie 5,100.000 K.

Artykuł II.

Upoważnia się dalej rząd, by w razie, jeżeli w interesie skarbu uzna to za wskazane, w miejsce przewidzianego w artykule I podwyższenia renty dzierżawnej w celu zgromadzenia pieniędzy na przekształcenie kolei kremstańskiej, objął oprocentowanie i umorzenie według planu wspomnianej w artykule I pożyczki pierwszeństwa, względnie hipotecznej do wypłaty z własnych funduszków lub wydał obligacje

renty, ustanowionej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131, w kwocie imiennej najwyżej 5,100.000 K.

Gdyby rząd zrobił użytek z tego ostatniego umocowania, należy obligacje także w potrzebnej kwocie wygotować i oddać Ministrowi skarbu.

Artykuł III.

Upoważnia się dalej rząd, by w chwili, którą uzna za dogodną, odnośnie do linii kremstańskiej spółki kolejowej wykonał państwowe prawo wykupna w myśl postanowień obwieszczenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 7. listopada 1902, Dz. u. p. Nr. 210.

Artykuł IV.

Ewentualną emisję i wpis hipoteczny określonej w artykule I i II pożyczki pierwszeństwa, względnie hipotecznej, dalej wszystkie z tego powodu sporządzane akty i dokumenty wraz ze skrypcem zastaw ustanawiającymi uwalnia się od należności i stempli, kupony zaś tej pożyczki od stempla kuponowego.

Tak samo uwalnia się od należności stemplowych i bezpośrednich a w szczególności także i od należności przenośnej wszelkie kontrakty, wygotowania, prośby i dokumenty potrzebne do przekształcenia kolei kremstańskiej na główną kolej drugiego rzędu oraz do związanych z tem wywiaszczeń i transakcyi gruntowych, wreszcie do ewentualnego wykupienia linii kremstańskiej spółki kolejowej.

Artykuł V.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia nabiera mocy obowiązującej, powierzam Moim Ministrom kolei żelaznych i skarbu.

W Ischlu, dnia 18. lipca 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Kosel wkr.

Wrba wkr.

122.**Ustawa z dnia 18. lipca 1905,**

dotycząca podwyższenia gwarancji państwowej dla kolei lokalnej Trydent—Malè.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się rząd, by ustanowioną w artykule III. ustawy z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, maksymalną kwotę gwarancji państwowej dla kolei lokalnej z Trydentu na S. Michele i Cles do Malè podwyższył do kwoty, potrzebnej na oprocentowanie nie wyższe jak po cztery od sta i amortyzację pożyczki pojechtowanej w celu zgromadzenia pieniędzy, w takiej imiennej sumie, której wymaga uzyskanie gotówki 5.190.000 K.

Artykuł II.

Wspomniane w I. artykule podwyższenie gwarancji państwowej czyni się zawisłem od tego, by suma przyczynień się kraju Tyrolu z funduszów krajowych oraz interesentów do kosztów wybudowania linii kolejowej, o której mowa w artykule I, sięgała co najmniej kwoty 1,500.000 K.

Artykuł III.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia nabiera mocy obowiązującej, powierzam Moim Ministrom kolei żelaznych i skarbu.

W Ischlu, dnia 18. lipca 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Kosel wkr.

Wrba wkr.

123.**Ustawa z dnia 18. lipca 1905,
dotycząca budowy kolei lokalnej z Krems do Grein.**

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się rząd, by drogą udzielenia koncesji pod warunkami w tej ustawie przepisany, zapewnił budowę kolei żelaznej, która ma być wybudowaną jako normalno-torowa kolej lokalna ze stacyi Krems, na linii kolei państwowych Absdorf—Krems, na Stein, Dürnstein, Weißenkirchen, Spitz, Schwallenbach, Aggsbach, Emmersdorf, Klein-Pöchlarn, Marbach, Persenbeug i Sarmigstein aż do stacyi Grein kolei lokalnej Mauthausen—Grein.

Artykuł II.

Względem kolei żelaznej wspomnianej w artykule I, można przy udzielaniu koncesji — której okres wynosić ma najwyżej 90 lat, licząc od dnia nadania koncesji, bez naruszania zastosowania postanowień ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 — zapewnić ze strony państwa na czas od dnia nadania koncesji aż do upływu 76go roku gwarancję czystego dochodu rocznego w tej wysokości, jakiej wymagać będzie oprocentowanie nie wyższe jak po cztery od sta i amortyzacja pożyczki pierwszeństwa, celem zgromadzenia kapitału na powyższą kolej zaciągnąć się mającej w kwocie imiennej, potrzebnej do uzyskania gotówki 15.300.000 K, a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny powyższej kolei nie dorównywał sumie dla niej zagwarantowanej, część niedostająca dopłaci rząd.

Artykuł III.

W razie objęcia i wykonania koncesji na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei, wymienionej w artykule I, przez korzystającą również z gwarancji państwowej spółkę akcyjną kolei lokalnej Mauthausen—Grein łączącej się z nową koleją, może rząd zjednoczonemu przedsiębiorstwu kolejowemu zagwarantować roczny dochód czysty, odpowiadający sumie gwarantowanych przez państwo czystych dochodów każdej z poszczególnych linii kolejowych, złączonych w jednolite przedsiębiorstwo.

Oдноśnie do utworzonego w myśl tego postanowienia jednolitego przedsiębiorstwa a w szczególności do emisji akcji i obligacji oraz do innych

aktów prawnych — które w przypadku tym muszą być zawarte — stosować należy analogicznie ulgi skarbowe, przewidziane w artykułach IV i V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895. Wspomniane przedsiębiorstwo uwalnia się według lit. d ostatniego artykułu od podatków i należności w takim rozmiarze, w jakim ulgi te przyznano w koncesjach każdej z połączonych linii kolejowych z osobna. Należy przytem rozdzielić ogólny dochód spółki akcyjnej między poszczególne linie według klucza podziału, ułożonego przy udzielaniu koncesyi.

Artykuł IV.

Zapewnienie gwarancji państwa, o której mowa w artykule II, przywiązane jest do warunku, że arcyksięstwa Austrii powyżej Anizy i Austrii poniżej Anizy oraz interesenci przyczynią się razem kwotą co najmniej 2,100.000 K w gotówce do kosztów budowy linii kolejowej, wymienionej w artykule I.

Omówiony wyżej dodatek spłacić można zwrotnie w akcyach zarodowych spółki akcyjnej, obejmującej wybudowanie tej kolei żelaznej, przy czem od efektów tych, które w pełnej wartości imiennej będą liczone, odsetek interkalarnych przez czas budowy płacić nie trzeba.

Koncesję na kolej lokalną, o której mowa w artykule I, nadać ma rząd dopiero wtedy, gdy na podstawie zbadanych przezeń dowodów uzna, że pokrycie kosztów dostatecznie jest zabezpieczone prelimitowanym kapitałem budowlanym oraz że przy wpisywaniu na wszystkie akcyje, które mają objąć interesenci i przy wpłacie kwot w gotówce na te akcyje przypadających dopełniono warunków, oznaczonych przez rząd.

Artykuł V.

Wykonując artykuł II trzymać się należy przepisów artykułu IV ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 33 z r. 1894, dotyczącej budowy kolei ybbstańskiej, z tą odmianą, że należności stemplowe od kuponów wolno wstawić w rachunek ruchu jako pozycję wydatkową.

Tak samo wolno wstawić w rachunek ruchu jako pozycję wydatkową ewentualne dodatki administracyjne, zapłacone przy zaciąganiu pożyczki, jakoteż ewentualne zwroty podatków i należności, zapłaconych udzielającej pożyczki instytucji finansowej.

Artykuł VI.

Budowę wymienioną w artykule I kolei żelaznej należy skończyć najpóźniej w przeciągu trzech lat, licząc od dnia udzielenia koncesyi i gotową koleją oddać do tego terminu na użytek publiczny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego zobowiązania ma koncesyonaryusz według uznania rządu dać stosowne zabezpieczenie w sposób, który ten ostatni oznaczy.

Artykuł VII.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie szczegółowego projektu i kosztorysu, ułożonego przy odpowiednim wpływie organów państwowych a to z bezpośrednim współudziałem rządu i według warunków, stosowanych zazwyczaj przy budowie kolei państwowych.

Roboty budowlane powierzyć należy oddzielnie od gromadzenia kapitału.

Wartość dostaw materiałów, pozbytych gruntów i innych świadczeń zabezpieczanych przez objęcie akcyi zarodowych, ocenia rząd w porozumieniu z interesentami, a gdyby porozumienia takiego nie osiągnięto, przez dobrowolne sądowe oszacowanie.

Artykuł VIII.

Ruch na kolei wymienionej w artykule I, utrzymywać będzie przez cały okres koncesyjny państwo na rachunek koncesyonaryusza za co koncesyonaryusz obowiązany będzie zwracać zarządowi kolei państwowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście poniesione lub według okoliczności ryczałtowo oznaczone.

Przytem dopóki kolej będzie istotnie korzystała z gwarancji państwa lub dopóki zaliczki z tytułu gwarancji wypłacone nie będą państwu zwrócone, będzie zarząd państwowych kolei żelaznych, który obejmie ruch na koncesyonowanej kolei miał prawo wydawania według własnego uznania postanowień co do urządzeń ruchu i ustanawiania taryf, przy czem będzie miał wzgląd na każdorazowe wymogi obrotu.

Artykuł IX.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Wykonanie tej ustawy powierzam Moim Ministrom kolei żelaznych i skarbu.

W Ischlu, dnia 18. lipca 1905.

Franciszek Józef wdr.

Gautsch wdr.

Kosel wdr.

Wrba wdr.

124.**Ustawa z dnia 18. lipca 1905,**

dotycząca udziału państwa w zgromadzeniu kapitału na budowę kilku kolei lokalnych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

W celu zapewnienia budowy normalno-torowych kolei lokalnych

1. z Wiednia (Hauptzollamt) na Hainburg do granicy kraju w kierunku Preszburga,

2. ze stacji Freiland-Türnitz linii kolei państwowych St. Pölten—Kernhof do Türnitz,

3. ze stacji Retz austriackiej kolei północno-zachodniej do Drosendorf,

4. ze stacji Libochowitz kolei lokalnej Laun—Libochowitz do stacji Jenschowitz austriacko-węgierskiej spółki kolei państwowych,

5. ze stacji Kanitz-Eibenschitz austriacko-węgierskiej spółki kolei państwowych do Oslawan,

6. ze stacji Tarnów linii kolei państwowych Kraków—Lwów do Szczucina,

oraz wąsko-torowej kolei lokalnej

7. ze stacji Agonitz kolei steyrtalskiej do połączenia z koleją do Pyhrn na stacji Klaus-Steyrling

upoważnia się rząd do objęcia akcji zarodowych spółek akcyjnych, które mają wybudować te koleje lokalne, w następujących kwotach maksymalnych a to co do kolei:

Wiedeń—granica krajowa w kierunku

Preszburga	600.000 K
Freiland-Türnitz—Türnitz	180.000 „
Retz—Drosendorf	500.000 „
Libochowitz—Jenschowitz	520.000 „
Kanitz-Eibenschitz—Oslawan	200.000 „
Tarnów—Szczucin	900.000 „
Agonitz—Klaus-Steyrling	780.000 „

Artykuł II.

Ustalenie bliższych warunków dostarczenia tym spółkom akcyjnym sum kapitałowych, wymie-

nionych w artykule I, zastrzega się rządowi; wpłaty na poczet tych kwot kapitałowych, które państwo ma objąć, skuteczne będą za nieostemplowanymi kwitami dopiero po upływie roku 1905.

Artykuł III.

Upoważnia się rząd, by oprócz kapitału 834.000 K na wąsko-torową kolej z Przeworska do Bachorza, dozwolonego artykułem VIII ustawy z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, objął akcyje zarodowe spółki akcyjnej, która ma powstać dla tej kolei, w maksymalnej kwocie 318.000 K pod warunkami, ustalonymi w artykule IX powołanej ustawy; wpłata na poczet tych akcji nastąpić może za nieostemplowaniem potwierdzeniem odbioru.

Artykuł IV

Na pokrycie kwot kapitałowych wymienionych w artykułach I i III, użyć można w myśl postanowień artykułu VIII ustawy z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, w pierwszej linii dotacyi wyznaczonych pod liczbą pozycyi 11 programu budowlanego i inwestycyjnego, zatwierdzonego powołaną ustawą.

O ile jednak dotacje te — ze względu na dozwolone już ustawowo lub w drodze administracyjnej zasiłki na koleje lokalne — na to nie wystarczą, upoważnia się rząd, by wydał obligacyje renty utworzonej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131, lub obligacyje długu inwestycyjnego, utworzonego ustawą z dnia 26. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 33, w takiej kwocie, której wymagać będzie uzyskanie brakującej reszty w gotówce.

Artykuł V.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia nabiera mocy obowiązującej, powierzam Moim Ministrom kolei żelaznych i skarbu.

W Ischlu, dnia 18. lipca 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Kosel wkr.

Wrba wkr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana 1. sierpnia 1905.

Treść: (125—127.) 125. Ustawa, zawierająca częściową zmianę i uzupełnienie ustawy z dnia 16. stycznia 1895. o unormowaniu spoczynku niedzielnego i świątecznego w przemyśle. — 126. Obwieszczenie, dotyczące przeniesienia czynności stacyi cechowniczej w Marburgu, wykonywanych dotąd przez tamtejszy c. k. główny urząd podatkowy na nowo-utworzoną samoistną c. k. główną komorę tamże. — 127. Obwieszczenie, dotyczące zmiany spisu okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, zawartego w obwieszczeniu z dnia 4. października 1897.

125.

Ustawa z dnia 18. lipca 1905,

zawierająca częściową zmianę i uzupełnienie ustawy z dnia 16. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 21, o unormowaniu spoczynku niedzielnego i świątecznego w przemyśle.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Zmienia się i uzupełnia ustawę z dnia 16. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 21, o unormowaniu spoczynku niedzielnego i świątecznego w przemyśle w sposób następujący:

W artykule VI należy po pierwszym ustępie wstawić:

„W ten sam sposób można takim gałęziom przemysłu, których tok robót z natury przemysłu ograniczony jest na ściśle oznaczony okres i w których, z obawy szybkiego psucia się surowców, odnośnych robót odłożyć nie można (tak zwana produkcja w kampaniach) przyznać prawo niedzielnej pracy przez pewną liczbę niedziel, przypadających w tym okresie.“

Ustęp 3 (obecnie 4) ma brzmieć:

„Pracę, dozwoloną w tych fabrykach w niedziele na zasadzie powyższych postanowień normuje się oraz warunki, pod którymi jest dopuszczalną ustala dla wszystkich fabryk tego samego rodzaju równomiernie, uwzględniając zarządzenia artykułu V co do zastępczego dnia spoczynku.“

Ustęp 3. artykułu VII, ma brzmieć:

„Przy ustalaniu wyjątków dla tych przemysłów — które w poszczególnych gminach lub miejscowościach mogą być rozmaite — uwzględnić należy postanowienia artykułu V o dniu spoczynku. Wyjątki te ustanawia się po wysłuchaniu odnośnych gmin, stowarzyszeń i wydziału korporacji czeladników. Odnośne postanowienia zamieścić należy także w ordynacyi robotniczej, względnie przybić w odpowiednim miejscu w pracowniach, w językach krajowych.“

W artykule IX wstąpić mają w miejsce ustępu pierwszego, drugiego i trzeciego postanowienia następujące:

W przemyśle handlowym dozwolona jest najwyżej czterogodzinna praca niedzielna, którą oznaczają polityczne władze krajowe po wysłuchaniu

izby handlowej i przemysłowej oraz odnośnych gmin, stowarzyszeń i wydziału korporacji czeladników. Czas ten można dla rozmaitych gałęzi handlu i dla poszczególnych gmin lub części ich ustalić rozmaicie.

W tensam sposób mogą polityczne władze krajowe obniżyć wymiar dopuszczalnej w handlowym przemyśle pracy niedzielnej ze względu na stosunki miejscowe także i poniżej maksymalnej rozciągłości, podanej w ustępie pierwszym, tudzież wykluczyć ewentualnie pracę niedzielną przez cały rok lub pewne jego okresy w zupełności.

Ustęp 3 ma brzmieć:

„W niektóre dni niedzielne, w których szczególne okoliczności wymagają rozszerzonego obrotu, jakoto w czasie Bożego Narodzenia, w uroczyste święta patronów kraju itp. mogą polityczne władze krajowe po wysłuchaniu odnośnych gmin, stowarzyszeń i wydziału korporacji czeladników rozszerzyć godziny, w których obrót w przemyśle handlowym jest dozwolony aż do ośmiu godzin. Podobnie mogą polityczne władze krajowe ze względu na szczególne stosunki miejscowe, jakoto w celu sprzedaży dewocyonaliów w miejscach odpustowych, żywności w miejscach wycieczkowych, na dworcach itp. po wysłuchaniu odnośnych gmin, stowarzyszeń i wydziału korporacji czeladników zezwolić na rozszerzenie godzin, w których wolno przemysł handlowy wykonywać, we wszystkie niedziele wogóle lub we wszystkie niedziele oznaczonych pór roku lub innych okresów czasu na ośm godzin.“

Ustęp 4 ma brzmieć:

„W końcu mogą polityczne władze krajowe zezwolić w tych miejscach o mniejszej liczbie mieszkańców niż 6000, do których ludność okolizna przybywa w niedziele w celu zaspokojenia swych potrzeb, na rozszerzenie godzin, w których wolno wykonywać przemysł handlowy, we wszystkie niedziele wogóle lub we wszystkie niedziele oznaczonych pór roku lub innych okresów czasu na sześć godzin.“

Dotychczasowe ustępy 5 i 6 odpadają.

Nakoniec dodać należy do artykułu IX następujące ustępy:

„Jeżeli łącznie z przemysłem handlowym uprawia się we wspólnym lokalu inny przemysł, odmiennie co do spoczynku niedzielnego unormo-

wany, natenczas w razie, jeżeli urządzenie zakładu uniemożliwia oddzielenie poszczególnych przemysłów w sposób, zabezpieczający dokładne zachowanie dotyczących przepisów o spoczynku niedzielnym, obowiązuje względem całego ruchu surowszy przepis spoczynkowy.

Praca w kantorach i biurach dozwoloną być może w niedziele najwyżej przez dwie godziny przedpołudniowe i to tylko wtedy, jeżeli każdemu z funkcyonaryuszy przynajmniej każda druga niedziela w całości wolna pozostaje. Godziny te, które w rozmaitych gałęziach handlu i w poszczególnych gminach lub ich częściach mogą być rozmaite, oznacza polityczna władza krajowa według postanowień ustępu pierwszego.

W tensam sposób mogą polityczne władze krajowe obniżyć wymiar dopuszczalnej w kantorach i biurach pracy niedzielnej ze względu na stosunki miejscowe także i poniżej maksymalnej rozciągłości, podanej w ustępie poprzednim, tudzież wykluczyć ewentualnie pracę niedzielną przez cały rok lub pewne jego okresy w zupełności.“

Artykuł X ma brzmieć:

„W tych przemysłach handlowych, w których personal zatrudnia się w niedziele dłużej niż trzy godziny, przyznać mu należy w drodze zmiany każdą drugą niedzielę zupełnie wolną, a jeżeli to się przeprowadzić nie da, pół dnia w tygodniu jako czas spoczynku.“

Po artykule XII wstawić należy jako nowe artykuły XII a i XII b następującej osnowy:

„Artykuł XII a.

Polityczne władze krajowe mogą dozwolone w niedziele prace w kantorach i biurach podobnie jak i niedzielne prace w przemyśle handlowym (artykuł IX, przedostatni i ostatni ustęp) unormować osobno także i dla wszystkich innych przemysłów.

Artykuł XII b.

Wydane na zasadzie tej ustawy przepisy względem spoczynku niedzielnego w przemyśle handlowym wogóle lub w poszczególnych gałęziach handlu, względnie kategoriach towarów, obowiązujące w poszczególnych gminach lub ich częściach stosują się także do handlu obnośnego.“

§ 2.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej w trzy miesiące po ogłoszeniu.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom handlu i spraw wewnętrznych.

W Ischlu, dnia 18. lipca 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Bylandt wkr.

Call wkr.

126.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. lipca 1905,

dotyczące przeniesienia czynności stacyi cechowniczej w Marburgu, wykonywanych dotąd przez tamtejszy c. k. główny urząd podatkowy na nowo utworzoną samoistną c. k. główną komorę tamże.

Stosownie do reskryptu z dnia 30. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 149, podaje się do wiadomości,

że czynności stacyi cechowniczej w Marburgu, które dotąd sprawował tamtejszy główny urząd podatkowy, przeniesiono od dnia 1. lipca 1905 począwszy na główną komorę tamże.

Kosel wkr.

127.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. lipca 1905,

dotyczące zmiany spisu okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, zawartego w obwieszczeniu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233.

Ilość członków komisji szacunkowej powołanej do rozkładu podatku osobisto-dochodowego w okręgu szacunkowym „Schönberg Stadt“, powiększa się od dnia 1. stycznia 1906 począwszy z 6 na 12.

W ślad zatem należy spis okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, sprostować w sposób następujący:

(Strona 1352 XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

M o r a w a					
1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	Miejscowa	Powiatowa	Siedziba komisji	Ilość członków komisji
		komisya			
9	Miasto Schönberg	1	—	Starostwo Schönberg	12

Kosel wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 4. sierpnia 1905.

Treść: (128 i 129.) 128. Ustawa, dotycząca nabycia pinegauskiej kolei lokalnej na rzecz państwa. — 129. Ustawa, pozwalająca dalszych kredytów na wykonanie i przeprowadzenie zatwierdzonego ustawą z dnia 6. czerwca 1901, programu budowlanego i inwestycyjnego zarządu państwowych kolei żelaznych.

128.

Ustawa z dnia 24. lipca 1905,

dotycząca nabycia pinegauskiej kolei lokalnej na rzecz państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się rząd, by nabył na rzecz państwa przedsiębiorstwo pinegauskiej kolei lokalnej, obejmując do zapłaty z funduszków państwowych obie pożyczki pinegauskiej spółki kolei lokalnej, zaciągnięte na cele budowy i urządzenia tej kolei, a mianowicie czteroprocentową pożyczkę pierwszeństwa w pierwotnej imiennej kwocie 2,700.000 K, oraz podjętą w solnogradzkim wydziale krajowym pożyczkę hipoteczną w pierwotnej imiennej kwocie 308 000 K, za zwolnieniem arcyksięstwa Solnogradu od ciężącego na niem co do pierwszej pożyczki zobowiązania gwarancyjnego.

Artykuł II.

Udzielone rządowi w artykule I umocowanie czyni się zawisłym od warunku dopełnienia przez arcyksięstwo Solnogradu wymienionych poniżej zobowiązań:

1. Solnogradzki wydział krajowy zakupić ma od gminy Zell am See znajdujące się obecnie w jej

posiadaniu 100 sztuk zarodowych akcji pinegauskiej spółki kolei lokalnej po 400 K imiennej wartości, czyli w łącznej kwocie imiennej 40.000 K i oddać je bezpłatnie skarbowi państwa.

2. Księstwo Solnogradu zapłacić ma skarbowi państwa sumę 1,000.000 K w gotówce.

3. Księstwo Solnogradu zrzec się na bezwarunkowo wszelkich pretensyi i wierzytelności prawnych, które ono w chwili wykupna kolei przez państwo będzie miało do pinegauskiej spółki kolei lokalnej z tytułu gwarancyi.

Artykuł III.

Kolej żelazną, stanowiącą przedmiot tej ustawy, winien rząd objąć we własną administrację i sam w ruchu utrzymywać i może utrzymywanie ruchu przenieść na osobę prywatną lub na jakąś spółkę tylko na podstawie osobnej ustawy w tym względzie wydanej.

Artykuł IV.

Zawarte względnie zamierzone układy między rządem z jednej strony a spółką lokalnej kolei pinegauskiej tudzież wydziałem krajowym księstwa Solnogradu z drugiej strony względem nabycia pinegauskiej kolei lokalnej, wszystkie w tym celu spisane lub spisać się mające umowy i inne dokumenty oraz wynikające stąd wpisy hipoteczne i de-

klaracye ekstabulacyjne, dalej odnoszące się do nich podania i wygotowania — uwalnia się od należyłości stemplowych i bezpośrednich.

Artykuł V.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia mocy obowiązującej nabiera, poruczam Memu Ministrowi kolei żelaznych i Memu Ministrowi skarbu.

W Ischlu, dnia 24. lipca 1905.

Franciszek Józef włr.

Gautsch włr.

Kosel włr.

Wrba włr.

129.

Ustawa z dnia 24. lipca 1905,

dozwalająca dalszych kredytów na wykonanie i przeprowadzenie zatwierdzonego ustawą z dnia

	1905	1906	1907	1908	Suma
			K o r o n		
1. Kolej „Tauernbahn“	8,040.000	12,000.000	12.750.000	22.756.000	55,546 000
2. „ Celowice (Vil-lach)—Gorycya—Try-jest-St. Andrea . .	43.700.000	19,200.000	14.000.000	2,529.000	79,429 000
3. Kolej Lwów — Sam-bor—Granica węgier-ska	3,000.000	450.000	—	—	3,450.000
4. Kolej „Pyhrnbahn“ .	5 922.000	2,769.000	—	—	8,691 000
5. „ Splet — Arzano	—	658.000	—	—	658,000
Suma .	60,662.000	35,077.000	26,750.000	25,285.000	147,774.000

Artykuł III.

Następnie przyznaje się rządowi na pomnożenie i uzupełnienie taboru wozowego c. k. kolei państwowych na rok 1905 kredyt w kwocie 11,800.000 K.

Artykuł IV.

Na pokrycie przyznanych w artykułach I do III w łącznej sumie 159,574.000 K kredytów wolno wydać obligacye renty, utworzonej ustawą z dnia 2. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 131, lub obligacye utworzonego ustawą z dnia 26. stycznia 1897, Dz. u. p. Nr. 33, długu inwestycyjnego w tej kwocie, która dla uzyskania wyżej wymienionej sumy w gotówce jest potrzebna.

W ślad zatem należy obligacye w potrzebnej kwocie wygotować i oddać Ministrowi skarbu.

6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, programu budowlanego i inwestycyjnego zarządu państwowych kolei żelaznych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Na pokrycie potrzebnych jeszcze kosztów wykończenia budowy wymienionych w artykule I ustawy z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, pod I do 4 linii kolejowych oraz kolei żelaznej Splet—Arzano dozwala się rządowi oprócz kredytów, przyznanych w artykule VIII tej ustawy na lata 1905 do 1908 dalszych kredytów w najwyższej sumie 147,774.000 K.

Artykuł II.

Kredyty te dzielą się według lat na poszczególne linie w następujący sposób:

Artykuł V.

Zreszłą stosują się postanowienia, zawarte w artykułach X i XI ustawy z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, analogicznie także do kredytów, dozwolonych w artykułach I i III tej ustawy.

Artykuł VI.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia nabiera mocy obowiązującej poruczam Memu Ministrowi kolei żelaznych i Memu Ministrowi skarbu.

W Ischlu, dnia 24. lipca 1905.

Franciszek Józef włr.

Gautsch włr.

Kosel włr.

Wrba włr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część L. — Wydana i rozesłana dnia 25. sierpnia 1905.

Treść: (Nr 130—132.) 130. Obwieszczenie, dotyczące aktywowania samoistnej głównej komory II. klasy w Marburgu. — 131. Reskrypt, zawierający zmianę punktu 1 reskryptu ministeryalnego z dnia 29. czerwca 1882, wydanego na zasadzie Najwyższego upoważnienia a dotyczącego prawno-historycznej komisji egzaminów państwowych w Pradze. — 132. Obwieszczenie, dotyczące dopuszczenia typu wodomierzy XLI do urzędowego uwierzytelniania.

130.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 1. sierpnia 1905,

dotyczące aktywowania samoistnej głównej komory II. klasy w Marburgu.

Główną komorę II. klasy, która dotąd była połączoną z głównym urzędem podatkowym w Marburgu przemieniono na urząd samoistny, który w tym charakterze rozpoczął już urzędowanie.

Tej głównej komorze powierzono zresztą następujące czynności urzędowe, które spełniał dotąd główny urząd podatkowy w Marburgu:

1. Nakład stempli dla okręgu skarbowego Marburga oraz czynności połączone ze sprzedażą stempli,

2. wszystkie czynności związane z podatkiem spożywczym,

3. obrót opłacanymi drukami i statystycznymi znaczkami wartościowymi,

4. zarząd dochodu z tytoniu,

5. zarząd dochodu ze soli,

6. zarząd wydatków na straż skarbową,

7. cechownictwo i

8. zarząd osobnej opłaty od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu palonymi płynami wysokowymi.

Kosel wlr.

131.

Reskrypt Ministra wyznań i oświaty z dnia 2. sierpnia 1905,

zawierający zmianę punktu 1 reskryptu ministeryalnego z dnia 29. czerwca 1882, Dz. u. p. Nr. 95, wydanego na zasadzie Najwyższego upoważnienia a dotyczącego prawno-historycznej komisji egzaminów państwowych w Pradze.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 25. lipca 1905 zmieniam postanowienie punktu 1 reskryptu ministeryalnego z dnia 29. czerwca 1882, Dz. u. p. Nr. 95, o teoretycznych egzaminach państwowych w Pradze w ten sposób, że przy równoczesnym podtrzymaniu dotychczasowej jednolitości sądowej i politycznej komisji egzaminów państwowych w Pradze, ustanawia się od roku szkolnego 1905/6 począwszy dla każdego z tamtejszych uniwersytetów osobną prawno-historyczną komisję egzaminów państwowych z samoistnym prezesem i wiceprezesem.

Postanowienia instrukcji egzaminowej, ogłoszonej reskrytem ministeryalnym z dnia 23. września 1896, Dz. u. p. Nr. 183, stosują się w zupełności do każdej z obu prawno-historycznych komisji egzaminów państwowych.

Hartel wlr.

132.**Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 2. sierpnia 1905,****dotyczące dopuszczenia typu wodomierzy XLI do urzędowego uwierzytelniania.**

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872 i w wykonaniu przepisów rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 146, o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do mierzenia zużycia wody, dopuściła c. k. główna Komisya miar i wag opisany niżej typ XLI wodomierzy do urzędowego uwierzytelniania.

Call wlr.

Opis

(z rysunkiem)

wodomierza typu XLI.

Wodomierze tego typu (porów. rycinę 1 i 2) podobne są do wodomierzy typu XXVII (porów. Dz. u. p. Nr. 175 z r. 1900).

Jak u typu XXVII składa się część licząca wodomierzy typu XLI z przyrządu puszkowego, który jednak kształtem i wykonaniem różni się od puszkowego przyrządu typu XXVII.

Woda wpływa przez sito do kanału k_2 , przedostaje się przez umieszczony w dnie puszkę c otwór b i wprawia puszkę ze sztywnego kauczuku g w drganie. W punkcie centralnym puszkę kauczukowej znajduje się sztyft korbowy h , którego dolny koniec wchodzi w otwór, wywiercony mimośrodowo w obracającym się bloku f .

Górny koniec sztyfta h wystaje przez kolistą otwór w pokrywie puszkę i wprawia w ruch wspór z , poruszający przyrząd przenośny, który ruchu tego udziela liczydłu z tarczą cyfrową.

Woda wpływająca do wodomierza przez kanał wpływowy przedostaje się po przebyciu przestrzeni mierzącej przez otwór a do kanału odpływowego k_1 .

We Wiedniu, dnia 12. lipca 1905.

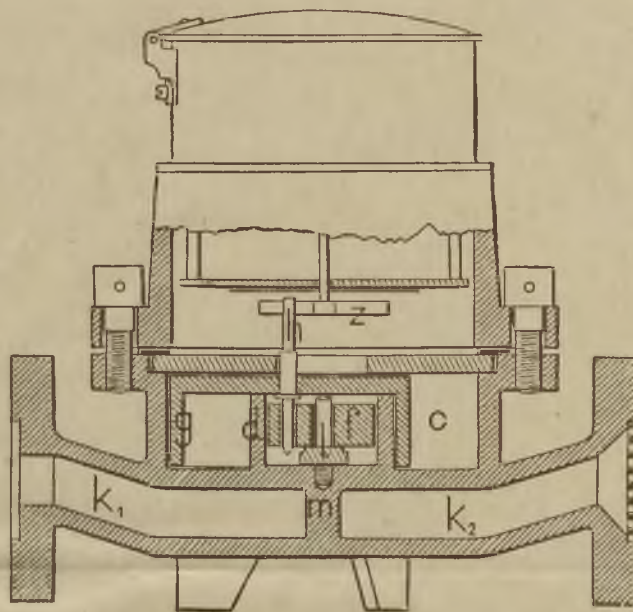
C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

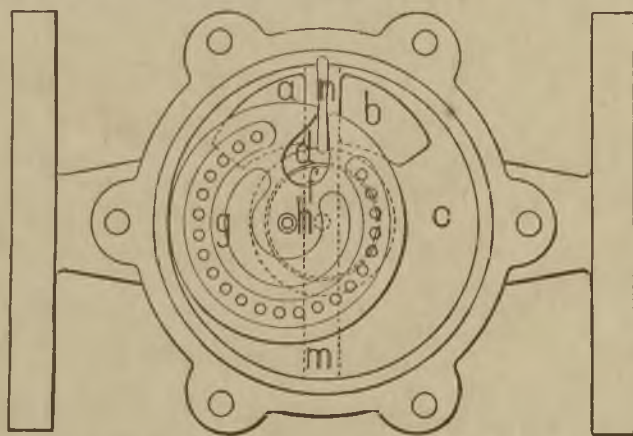
Typ Wodomierzy XLI.

(Przedstawiony do wypróbowania typu przez firmę Eduard Schinzel we Wiedniu.)

Ryc. 1.

Ryc. 2.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LI. — Wydana i rozesłana dnia 25. sierpnia 1905.

Treść: (№ 133—135.) 133. Ustawa, zawierająca zmianę ustaw o podatku budynkowym. — 134. Ustawa, zawierająca przejściowe postanowienia, względem rozkładu podatku budynkowego w gminach i częściach gmin, połączonych z c. k. stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem na podstawie dolno-austriackiej ustawy krajowej z dnia 28. grudnia 1904. — 135. Rozporządzenie, dotyczące nostryfikacyi zagranicznych studyów i dyplomów weterynarskich.

133.

Ustawa z dnia 10. sierpnia 1905, zawierająca zmianę ustaw o podatku budynkowym.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Miasta względnie miejscowości Baden (wraz z Alland i Thurngasse, dalej Guteubrunn), Teplitz-Schönau, Karlsbad, Marienbad, Franzensbad, Ołomuniec i Kraków wylacza się z wspomnianego w §ie 6 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, spisu A miast i miejscowości, dla których wymiar podatku domowo-czynszowego oblicza się na 26²/₃ procent.

§ 2.

Dla miejscowości tych należy podatek czynszowy w latach 1906 do 1920 oznaczyć według ustalonych poniżej stóp,

a mianowicie:

W roku	Potrącenie tytułem kosztów konserwacyi i umorzenia	Podatek domowo-czynszowy
1906	16 procent	26 procent
1907	17 „	25·5 „
1908	18 „	25 „
1909	19 „	24·5 „
1910	20 „	24 „
1911	21 „	23·5 „
1912	22 „	23 „
1913	23 „	22·5 „
1914	24 „	22 „

W roku	Potrącenie tytułem kosztów konserwacyi i umorzenia	Podatek domowo-czynszowy
1915	25 procent	22 procent
1916	26 „	21·5 „
1917	27 „	21 „
1918	28 „	21 „
1919	29 „	20·5 „
1920	30 „	20 „

Od roku 1920 począwszy wynaosić będzie potrącenie z tytułu kosztów konserwacyi i umorzenia 30 procent czynszu brutto a podatek domowo-czynszowy 20 procent podlegającego opodatkowaniu czystego dochodu czynszowego, który pozostaje po potrąceniu tych kosztów konserwacyi i umorzenia.

§ 3.

Obliczając czysty dochód z takich budynków, które według §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, podlegają 5cioprocentowemu podatkowi, potrącać należy koszty konserwacyi i umorzenia zawsze według stóp, objętych skalą §u 2.

§ 4.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1906.

§ 5.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

W Ischlu, dnia 10. sierpnia 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Kosel wkr.

134.**Ustawa z dnia 10. sierpnia 1905,**

zawierająca przejściowe postanowienia względem rozkładu podatku budynkowego w gminach i częściach gmin, połączonych z c. k. stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem na podstawie dolno-austriackiej ustawy krajowej z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1905.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Do gmin i części gmin, połączonych według artykułu I dolno-austriackiej ustawy krajowej z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. kr. Nr. 1 z r. 1905, z c. k. stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem a mianowicie do gmin: Floridsdorf, Leopoldau, Kagran, Hirschstetten, Stadlau i Aspern, dalej do wymienionych tamże części gmin Langenzersdorf, Strebersdorf, Stammersdorf, Groß-Jedlersdorf, Breitenlee i Mannswörth, dalej przynależna do gminy miasta Groß-Enzersdorf katastralna gmina Kaiser-Ebersdorf Herrschaft, wreszcie do wspomnianej tamże części parceli katastralnej 1634 gminy katastralnej Mauer, stosować należy przy rozkładzie podatku budynkowego, począwszy od roku 1905, jeszcze przez przeciąg lat siedmiu obowiązujące powszechnie przepisy o podatku budynkowym, bez względu na powyższe połączenie.

O ileby która z powyższych gmin lub części gmin jeszcze w roku 1911 podlegała podatkowi domowo-klasowemu, podporządkowanie jej powszechnemu obowiązkowi opłacania podatku domowo-czynszowego nastąpi z rokiem 1912.

Co do lat 1912 do 1926, względnie 1931 stosować się mają do poszczególnych budynków postanowienia przejściowe, zawarte w następujących paragrafach.

§ 2.

Co do budynków, które z końcem roku 1911 podlegać będą (płatnemu lub niepłatnemu) podatkowi domowo-czynszowemu, należy — bez względu na opust, przypadający według ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 — w latach 1912 do 1926 obliczać podatek domowo-czynszowy według stóp, ustalonych w podanej niżej skali, a mianowicie wynosi:

w roku	potrącenie z tytułu kosztów konserwacji:	podatek domowo-czynszowy:
1912 . .	29 procent	20 ¹ / ₂ procent
1913 . .	28 "	21 " "
1914 . .	27 "	21 " "
1915 . .	26 "	21 ¹ / ₂ " "
1916 . .	25 "	22 " "
1917 . .	24 "	22 " "
1918 . .	23 "	22 ¹ / ₂ " "
1919 . .	22 "	23 " "
1920 . .	21 "	23 ¹ / ₂ " "
1921 . .	20 "	24 " "
1922 . .	19 "	24 ¹ / ₂ " "
1923 . .	18 "	25 " "
1924 . .	17 "	25 ¹ / ₂ " "
1925 . .	16 "	26 " "
1926 . .	15 "	26 ² / ₃ " "

§ 3.

Co do budynków, które z końcem roku 1911 podlegać będą (płatnemu lub niepłatnemu) podatkowi domowo-klasowemu, obliczać należy w latach 1912 do 1931 włącznie jako podatek domowo-czynszowy:

Każdoczesną kwotę, przypadającą stosownie do ilości części mieszkalnych według taryfy podatku domowo-klasowego tudzież z kwoty, o którą podatek domowo-czynszowy, wynoszący z reguły 26²/₃ procent podlegającego opodatkowaniu dochodu czynszowego (wartości czynszowej) przekracza sumę na wstępie podaną, w roku 1912 jedną dwudziestą, w każdym następnym roku dalszą dwudziestą.

Jeżeli jednak podatek czynszowy, wynoszący 26²/₃ procent podlegającego opodatkowaniu dochodu czynszowego (wartości czynszowej) mniejszy jest, aniżeli każdorazowy podatek domowo-klasowy, wtedy tylko pierwszy należy wymierzyć.

§ 4.

Ustalając czysty dochód z budynków, które w myśl §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, podlegają podatkowi pięcioprocentowemu, obliczać należy od roku 1912 począwszy kosztą konserwacji według stóp, objętych skalą §u 2.

§ 5.

Budynki, których obowiązek podatkowy rozpocząć się ma po roku 1911, podlegają opodatkowaniu w rozmiarze, wynikającym z postanowień §§ów 2 i 4 tej ustawy.

§ 6.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

W Ischlu, dnia 10. sierpnia 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Kosel wkr.

135.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 11. sierpnia 1905,

dotyczące nostryfikacji zagranicznych studiów i dyplomów weterynarskich.

Ze względu na zmiany, jakie pod względem warunków uzyskania dyplomu weterynarskiego powstały przez nowy weterynarski rozkład nauk, ogłoszony dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych reskryptem ministeryalnym z dnia 27. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 80, uchylam z końcem roku szkolnego 1904/5 tutejsze rozporządzenie ministeryalne z dnia 25 lutego 1872, l. 13.700, Dz. rozp. min. Nr. 16, dotyczące warunków, pod którymi dyplom weterynarski, uzyskany w zagranicznej szkole weterynaryi może być nostryfikowanym w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych oraz ważności studiów, ukończonych przez tutejszych obywateli w zagranicznych szkołach weterynaryi, dla dopuszczenia do egzaminów ścisłych i wydaję w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych względem nostryfikacji zagranicznych studiów i dyplomów weterynarskich następujące postanowienia:

§ 1.

Jeżeli obywatel tutejszy lub zagraniczny uzyskał w jednym z zagranicznych weterynarskich zakładów naukowych dyplom weterynarski i pragnie na jego podstawie uzyskać ważny w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych dyplom weterynarski wraz z łącząciami się z nim uprawnieniami, zwrócić się powinien w tym celu do grona profesorów jednej ze swojskich akademii

weterynaryi i przedłożyć mu dowody swych studiów oraz sposobu uzyskania dyplomu zagranicznego.

§ 2.

Grono profesorów bada, czy żądający nostryfikacji odbyte studia weterynarskie rozpoczęła na podstawie ważnego w tutejszym kraju świadectwa z matury gimnazjalnej lub realnej lub równorzędnego zagranicznego świadectwa dojrzałości, oraz czy studia te dorównują swoim obszarem i okresem studium weterynarskiemu, wymaganemu na tutejszych akademiach.

Nie można przytem uwzględniać studiów weterynarskich, odbytych przed uzyskaniem dojrzałości uniwersyteckiej.

§ 3.

Jeżeli wykazane studia weterynarskie żądającego nostryfikacji wymogom tym nie odpowiadają, można uzyskanie ważnego tutaj dyplomu uczynić zawisłem od poprzedniego uzupełnienia jego studiów weterynarskich.

Jeżeli nauki te w ten sposób uzupełniono lub też jeżeli przebieg studiów żądającego nostryfikacji odpowiada warunkom, określonym w § 2, może go grono profesorów dopuścić do złożenia egzaminów ścisłych, przepisanych dla uzyskania dyplomu weterynarskiego.

Jeżeli żądający nostryfikacji ma być ze względu na przebieg studiów swych i na złożone przezeń przy uzyskaniu dyplomu zagranicznego egzamina ścisłe, od egzaminów tych lub też od poprzedniego uzupełnienia studiów zupełnie lub częściowo uwolniony, winno grono profesorów uzyskać w tym względzie potwierdzenie Ministra wyznań i oświaty w drodze przedłożonego mu i odpowiednio uzasadnionego wniosku.

§ 4.

Gdy żądający nostryfikacji złożył nałożone nań egzamina ścisłe lub od składania ich został uwolniony, należy dokonać jego promocji na akademii weterynaryi i wygotować mu przepisany dyplom lekarza weterynaryi.

Względem taks stosować należy obowiązujące przepisy.

Doktoryzowanym za granicą doktorom weterynaryi (medycyny weterynarskiej) nie wolno używać tutaj tego tytułu.

§ 5.

Tym słuchaczom, którzy ukończyli za granicą całe studia weterynarskie lub część ich, dyplomu jednak nie uzyskali, policzyć można półrocza odbyte w zagranicznych szkołach weterynarskich na poczet przepisanego tutaj studium weterynarskiego tylko wtedy i o tyle, o ile studia te odbywali po uzyskaniu wymaganej tutaj dojrzałości uniwersyteckiej i w jednej ze szkół zagranicznych, stojących

w zasadzie na równi ze swojskimi akademiami weterynaryi.

By uzyskać dopuszczenie do ścisłych egzaminów należy jednak z reguły odbyć przynajmniej ostatnie dwa półrocza na jednej ze swojskich akademii weterynaryi.

Bylandt wlr.

Hartel wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LII. — Wydana i rozesłana dnia 1. września 1905.

Treść: (№ 136 i 137.) 136. Ustawa zmieniająca § 3 ustawy o należnościach przenośnych z dnia 18. czerwca 1901.
— 137. Rozporządzenie wydane w celu wykonania ustawy z dnia 14. sierpnia 1905, zmieniającej § 3 ustawy z dnia 18. czerwca 1901, o należnościach przenośnych.

136.

Ustawa z dnia 14. sierpnia 1905,
zmieniająca § 3 ustawy o należnościach przenośnych z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Postanowienie szóstego ustępu §u 3 ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74, opiewającego: „Prośbę o przyznanie rzeczzonego dobrodziejstwa winna strona z dołączeniem potrzebnych dowodów wnieść do władzy skarbowej najpóźniej do dni 30 po zawarciu dotyczącego aktu prawnego“, traci moc obowiązującą.

Szósty ustęp §u 3 ma brzmieć:

Prośbę o przyznanie rzeczzonego dobrodziejstwa winna strona z dołączeniem potrzebnych dowodów wnieść do władzy skarbowej najpóźniej do dni 30 po doręczeniu wezwania płatniczego należności przenośnej od zgłoszonego wczas aktu prawnego. W razie, gdy aktu prawnego wczas nie zgłoszono, rozpoczyna się 30dniowy termin następujący dnia po zawarciu aktu prawnego.

§ 2.

Ustawa ta nabiera natychmiast mocy obowiązującej. Obowiązuje ona także względem przeniesień, których już przedtem dokonano jeżeli wezwania płatniczego stronie jeszcze niedoręczono lub jeżeli ono jeszcze nie stało się prawomocnem.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

W Ischlu, dnia 14. sierpnia 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Kosel wkr.

137.

Rozporządzenie Ministra skarbu
z dnia 22. sierpnia 1905,

wydane w celu wykonania ustawy z dnia 14. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 136 zmieniającej § 3 ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74, o należnościach przenośnych.

W celu wykonania ustawy z dnia 14. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 136, rozporządza się co następuje:

I. Postanowienia §u 8 rozporządzenia z dnia 21. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 75, wydanego w celu wykonania ustawy z dnia 18. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 74, tracą w dotychczasowej osnowie moc obowiązującą i brzmieć mają jak następuje:

„Prośby o przyznanie dobrodziejstw z §u 3 ustawy, zaopatrzone w potrzebne dowody w oryginale lub wierzytelnym odpisie, wnosić należy najpóźniej w ciągu dni 30 po doręczeniu wezwania płatniczego względem należności przenośnej od zgłoszonego wczas aktu prawnego — w przypadku zaś, gdyby aktu prawnego nie zgłoszono dość wcześnie do wymiaru należności, w ciągu dni 30 po jego zawarciu — do naczelnej władzy skarbowej pierwszej instancji (dyrekcji okręgu skarbowego, urzędu wymiaru należności, głównego urzędu taks we Wiedniu) i to albo bezpośrednio, albo przez urząd podatkowy (główny urząd podatkowy, skarbową lub sądową kasę depozytową) tego powiatu, w którym leży przeniesiona realność.

Jeżeli przedmiotem przeniesienia są realności, które leżą w różnych powiatach, prośbę o przy-

znanie tego dobrodziejstwa wnieść należy w tym urzędzie, w którym zgłosić się ma akt prawny celem wymiaru należności lub też u władzy skarbowej, której urząd ten podlega.

Prośbę o przyznanie ulgi połączyć można także ze zgłoszeniem aktu prawnego do wymiaru należności lub też z dotrzymaniem powyższych terminów umieścić je w rekursie, skierowanym przeciw wezwaniu płatniczemu względem należności przenośnej od aktu prawnego.“

II. Przepisy §§ów 9, 10, 11 i 12 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 75, pozostają niezmienione i mają zastosowanie także i przy wykonywaniu ustawy z dnia 14. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 136.

III. Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej równocześnie z ustawą z dnia 14. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 136.

Kosel wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. września 1905.

Treść: (138—141.) 138. Rozporządzenie, zawierające zakaz handlu obnośnego na obszarze gminy jarmarcznej „Hof am Leithaberge“. — 139. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia starostwa w Zastawnie na Bukowinie. — 140. Dokument koncesyjny na kolej lokalną ze Lwowa do Podhajec. — 141. Rozporządzenie, zawierające wcielenie gminy jarmarcznej i obszaru dworskiego Straża do okręgu sądu powiatowego w Radowcach na Bukowinie.

138.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 20. lipca 1905,

zawierające zakaz handlu obnośnego na obszarze gminy jarmarcznej „Hof am Leithaberge“.

Na zasadzie §u 10 patentu cesarskiego z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. Nr. 252 i §u 5 przepisu wykonawczego do tego patentu zabrania się handlu obnośnego na obszarze gminy jarmarcznej „Hof am Leithaberge“.

Zakaz ten nie stosuje się do osób, przynależnych do wymienionych w §ie 17 patentu o handlu obnośnym i w dotyczących rozporządzeniach dodatkowych okolic, uprzywilejowanych pod względem handlu obnośnego.

Zakaz ten nie narusza w niczem sprzedaży od domu do domu wyrobów gospodarstwa wiejskiego i leśnego, służących do codziennego użytku, o której mowa w §ie 60, ustępie 2 ustawy przemysłowej.

Bylandt wtr.

Kosel wtr.

Call wtr.

139.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. sierpnia 1905,

dotyczące utworzenia starostwa w Zastawnie na Bukowinie.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłosćwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 15. sierpnia b. r. zmienić częściowo administracyjny podział księstwa bukowińskiego, ogłoszony rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 101 i zatwierdził utworzenie starostwa z siedzibą w Zastawnie.

Okrąg urzędowy tego starostwa obejmować ma powiat sądowy Zastawnę, wydzielony z obecnego powiatu politycznego Koecmania.

Starostwo w Zastawnie rozpocznie urzędowanie z dniem 1. października 1905.

Bylandt wtr.

140.

Dokument koncesyjny z dnia 19. sierpnia 1905, na kolej lokalną ze Lwowa do Podhajec.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadają w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami c. i k. tajnemu radcy i podkomorzemu Romanowi hrabiemu Potockiemu do spółki z profesorem Drem Adamem Czyżewiczem i właścicielem większych posiadłości Adamem Treterem koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalno-torowa od odpowiedniego punktu w pobliżu stacji Lwów—Podzamcze linii kolei państwowej Lwów—Podwołoczyska, na Winniki, Przemysłany, Brzeżany i Potutory do Podhajec, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, z dnia 15. lipca 1903, Dz. u. p. Nr. 154 i z dnia 16. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 81, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Koncesyonaryusze obowiązani są na wezwanie rządu wybudować odnogę ze stacji Lwów—Lyczaków wymienionej na wstępie kolei aż do połączenia z linią kolejową Lwów—Czerniowiec pod Persenkówką, zaczem podane niżej postanowienia stosują się także i do tej odnogi.

§ 2.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzystają koncesyonaryusze z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 3.

Kolei koncesyonowanej zapewnia państwo na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 76go roku okresu koncesyjnego gwarancyę czystego dochodu rocznego w wysokości kwoty, potrzebnej na zabezpieczenie oprocentowania po cztery od sta i umorzenia pożyczki pierwszeństwa, w celu zgromadzenia kapitału zaciągnąć i w powyższym przeciągu czasu umorzyć się mającej, a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie do-

równywał sumie zagwarantowanej, część niedostająca uzupełni rząd.

Powyższą pożyczkę pierwszeństwa wolno jednak zaciągnąć tylko do wysokości kwoty imiennej, którą rząd w swoim czasie cyfrowo oznaczy, a która do uzyskania kwoty 12,000.000 K w gotówce jest potrzebna.

§ 4.

Z czystego dochodu rocznego, w §ie 2 zagwarantowanego, obracać należy na umarzenie zaciągniętej pożyczki pierwszeństwa taką kwotę, jaką rząd wyznaczy stosownie do zatwierdzonego przez planu amortyzacyjnego, według którego cały kapitał zakładowy umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego.

§ 5.

Dodatek, który rząd ma płacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wypłacany będzie po poprzednim sprawdzeniu przedłożonego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego, najpóźniej w trzy miesiące po jego przedłożeniu.

Jednakże na umówione oprocentowanie i umarzenie według planu pożyczki w ułożonych terminach płatności, będzie skarb państwa i pierwiej wydawał kwoty częściowe w miarę potrzeby, ustalonej na podstawie preliminarza przychodów, a to z zastrzeżeniem obliczenia się na podstawie rachunku rocznego, jeżeli koncesyonaryusze będą o to prosili na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem ustaleniu rachunku rocznego — który przedkładać należy najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po upływie roku ruchu — okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, winni koncesyonaryusze zwrócić natychmiast otrzymaną nadwyżkę z sześcioprocentowymi odsetkami.

Z roszczeniem do dopłaty ze strony państwa wystąpić należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie odnośnego roku ruchu, w przeciwnym razie roszczenie to upada.

§ 6.

Kwotę, którą rząd zapłaci wskutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę, podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższa zagwarantowaną sumę roczną, nadwyżka odsyłana być ma bezzwłocznie rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki z odsetkami aż do całkowitego umorzenia.

W przypadku tym zaspokojenie płatnych odsetek ma pierwszeństwo przed zwrotem zaliczek.

Pretensje państwa z tytułu zaliczek lub odsetek, nie wypłaconych jeszcze w chwili, gdy koncesya zgaśnie lub gdy kolej zostanie wykupiona, zaspokojone będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa, do którego należy w szczególności także odszkodowanie (§ 18) z tytułu wykupna.

§ 7.

Koszta notowania obligów na giełdach krajowych i zagranicznych, opłaty stemplowe od kuponów jakoteż podatki, które po upływie wolnych od podatku lat przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycję wydatkową.

To samo obowiązuje względem ewentualnych wydatków na zawiadowstwo, spowodowanych zaciągniętą pożyczką pierwszeństwa, jakoteż względem wszystkich podatków i należności, któreby pożyczającej instytucji finansowej miały być zwracane.

Od dopłat państwa nie będzie przedsiębiorstwo opłacać żadnych podatków.

§ 8.

Budowę wymienioną na wstępie kolei żelaznej ukończyć należy najpóźniej w przeciągu trzech lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy bezzwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy tudzież wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć mają koncesyonaryusze na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie gdyby powyższych zobowiązań z winy koncesyonaryuszy nie dotrzymano, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 9.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież same prawo przyznane będzie koncesyonaryuszom co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

.. § 10.

Co do budowy koncesyonowanej kolei i co do ruchu na niej stosować się winni koncesyonaryusze do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych i innych zarządzeń, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane.

Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu a ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu na koncesyonowanej kolei a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 11.

Budowa kolei koncesyonowanej wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych i pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa kolei żelaznych względnie urzędu, który Ministerstwo do tego wydeleguje.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie szczegółowego projektu i kosztorysu, ułożonego przy odpowiednim wpływie funkcyonaryuszów państwowych, z bezpośrednim współdziałaniem rządu i ile możności według warunków, stosowanych pospolicie przy budowach kolei państwowych.

Roboty budowlane oddać należy oddzielnie od gromadzenia kapitału.

Wszystkie materiały, potrzebne do budowy, a między nimi także materiały na budowie nadziemne, żelazne mosty itd., jakoteż tabor kolejowy i wszelkie części składowe urządzenia kolei nabywać należy wyłącznie we fabrykach swoich.

Przy oddawaniu dostaw taboru kolejowego i urządzenia baczyc należy w szczególności na to, by poszczególne użyte przytem materiały, względnie części składowe pochodziły ze źródeł swojskich.

Wyjątku od tych postanowień dozwolić może na osobne żądanie koncesyonaryuszy c. k. Ministerstwo kolei żelaznych tylko w takim razie, gdyby udowodniono, że swojskie fabryki nie zdołają wykonać odnośnych dostaw pod tymi samymi warunkami co do ceny, gatunku i czasu, jakie ofiarują fabryki zagraniczne.

Jeżeli koncesyonaryusze wniosą podanie takie z uwzględnieniem terminu dostawy, będą mieli obowiązek udowodnić, że się dość wcześnie, lecz bez skutku zwracali do swojskich przedsiębiorstw.

Przy robotach budowlanych zatrudniać należy przedewszystkiem swojskie siły robocze.

§ 12.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — osobnej spółki akcyjnej do prowadzenia koncesyonowanego przedsiębiorstwa, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszy.

Koncesyonaryuszom wolno zaciągnąć pod warunkami, które rząd ustanowi, pożyczkę pierwszeństwa w wysokości imiennej (§ 3) przez rząd oznaczonej, rozłożoną ewentualnie na udziałowe zapisy długu, oprocentowaną po 4 od sta i spłacaną w przeciągu 76 lat.

Zbycie tej pożyczki pierwszeństwa odbyć się ma według zarządzeń, jakie rząd wyda w tej mierze.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo wydania do wysokości, którą rząd oznaczy i pod warunkami przezeń określonymi akcyi pierwszeństwa, które pod względem oprocentowania i umorzenia będą miały pierwszeństwo przed akcyami zarodowemi.

Dywidenda, przypadająca od akcyi pierwszeństwa zanim jeszcze akcyje zarodowe prawa do niej nabędą, nie może przekraczać wysokości 4 od sta; nie wolno także skutecznie dopłata z dochodów lat późniejszych.

Cyfra rzeczywistego jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów sporządzenia projektu, budowy

i urządzenia kolei łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, za zezwoleniem rządu rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, tudzież kwoty, którą rząd wyznaczy na zakupno zapasu materiałów i dotacyi kasowych, z doliczeniem odsetek interkalarnych i rat amortyzacyjnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją istotnie poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju w kapitał wliczać nie wolno.

Gdyby po zupełnem zużyciu pierwszego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu a koszta należycie będą wykazane.

Statut spółki jakoteż formularze ewentualnych obligacyi pierwszeństwa, akcyi zarodowych i akcyi pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 13.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po niższych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach państwowych każdorazem obowiązują.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmeryi, a to nietylko w podróżach na koszt skarbu państwa, lecz także w służbowych podróżach na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusze obowiązani są przystąpić do umowy zawartej przez austriackie spółki kolejowe co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu przyborów do transportów wojskowych, oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy skutecznianiu większych transportów wojskowych, dalej do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż do umowy dodatkowej o przewozie obłożone chorych i rannych na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Przepis, który obowiązuje każdorazem pod względem transportów wojskowych na kolejach żelaznych, tudzież każdorazem obowiązujące prze-

pisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, nabywają dla koncesyonaryuszy mocy obowiązującej z dniem otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczzonego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i w Dzienniku ustaw państwa nie będą ogłoszone, staną się dla koncesyonaryuszy obowiązującymi z chwilą, w której im się je urzędownie poda do wiadomości.

Zobowiązania te ciążyą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwe ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy i urządzenia.

Koncesyonaryusze obowiązani są przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 14.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy analogicznie zniżoną taryfę, przepisaną dla transportów wojskowych.

§ 15.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, będzie państwo przez cały okres koncesyjny utrzymywało na rachunek koncesyonaryuszy a koncesyonaryusze będą obowiązani zwrócić administracji kolei państwowych koszta z powodu tego utrzymywania ruchu rzeczywiście powstałe, które się ewentualnie ryczałtowo oznaczy. Warunki tego utrzymywania ruchu określone będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

Dopóki kolej będzie istotnie korzystala z gwarancji państwa względnie dopóki zaliczki z tytułu gwarancji wypłacone, nie będą państwu zwrócone, będzie rząd miał prawo według własnego uznania urządzić ruch, ustanawiać taryfy dla przewozu osób i rzeczy, klasyfikować towary i określać wszelkie warunki uboczne, dotyczące się przewozu towarów ludzież oznaczać świadczenia przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, w szczególności na rzecz zarządu pocztowego i zakładu telegrafów państwowych, uwzględniając przytem współczesne wymogi obrotu.

Po upływie tego czasu stosować się mają koncesyonaryusze do ustanowionych warunków kon-

cesyjnych, względnie do odnośnych postanowień, zawartych w kontrakcie ruchu.

§ 16.

Koncesyonaryusze obowiązani są pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania swej kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf i za opłatą stosownego wynagrodzenia przeprowadzać lub pozwoleń przeprowadzać współużywaną koleją lub jej częściami tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy.

§ 17.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego, a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem rzeczzonego czasu, gdyby określonych w §ie 8 zobowiązań pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy dalej otwarcia ruchu nie dopełniono z powodu takiego przewinienia koncesyonaryuszy, któreby się nie dało usprawiedliwić w myśl §u 11 ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 18.

Państwo zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Wynagrodzenie w razie wykupna będzie polegało na tem, że państwo obejnie w miejsce koncesyonaryuszy zaplatę oznaczonej w §ie 12 pożyczki pierwszeństwa i wszelkich innych długów hipotecznych, zaciągniętych przez koncesyonaryuszy za zezwoleniem rządu na pokrycie policzalnych kosztów zakładowych (§ 12, ustęp 7 i 8) w kwotach zalegających jeszcze w czasie wykupna jako nieumorzone a nadto zapłaci kwotę, odpowiadającą nieumorzonemu jeszcze w chwili wykupna kapitałowi akcyjnemu gotówką lub obligacyami długu państwa.

Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

2. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko za legającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządem zaciągniętych, własność i używanie koncesyonowanej kolei ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualne także koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryusza będące i przedsiębiorstwa poboczne jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

3. Uchwała rządu, dotycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji rządu najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta obejmować będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, — ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania — tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

4. Państwu zastrzega się prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, dotyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji co do wykupna wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają

zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

5. Koncesyonaryusze obowiązani są mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracji wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby koncesyonaryusze nie uczynili zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez ich zezwolenia i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracji przedmioty majątkowe.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; od tej chwili przypadają przeto wszystkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

6. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 3), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusze obowiązani są oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od nich potrzebował.

§ 19.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusze posiadali, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w §ie 18, l. 2.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie jak i w razie wykupienia kolei (§ 18) zatrzymują koncesyonaryusze na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub na-

bycia rząd koncesyonaryuszy z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§ 20.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono względnie je usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesyonaryusza.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo być na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, sprawującej zarząd spółki jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra i fiskalnego interesu gwarantującego skarbu państwa były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzyi, która zapaść ma bezzwłocznie, z mocą spółkę wiążącą.

§ 21.

Rząd zastrzega sobie nadto prawo tej treści, że gdyby mimo poprzedniego ostrzeżenia do-

puszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego na który ją nadano.

Wrba wlr.

141.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 22. sierpnia 1905,

zawierające wcielenie gminy jarmarcznej i obszaru dworskiego Straża do okręgu sądu powiatowego w Radowcach na Bukowinie.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, przydziela się gminę jarmarczną i obszar dworski Strażę z okręgu sądu powiatowego w Seletynie do okręgu sądu powiatowego w Radowcach na Bukowinie.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1906.

Klein wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIV. — Wydana i rozesłana dnia 7. września 1905.

Treść: (Nr 142 i 143.) 142. Ustawa, którą się upoważnia rząd do prowizorycznego unormowania stosunków handlowych i obrotowych ze Szwajcaryą i Bułgaryą. — 143. Reskrypt, dotyczący utworzenia samoistnej szkoły rytownictwa i medalierstwa we Wiedniu z równoczesną zmianą zatwierdzonego Najwyższem postanowieniem statutu akademii sztuk pięknych we Wiedniu.

142.

Ustawa z dnia 21. sierpnia 1905,
którą się upoważnia rząd do prowizorycznego unormowania stosunków handlowych i obrotowych ze Szwajcaryą i Bułgaryą.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Rząd otrzymuje upoważnienie do prowizorycznego unormowania stosunków handlowych i obrotowych ze Szwajcaryą i Bułgaryą najdalej do 28. lutego 1906, w drodze rozporządzenia.

§ 2.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia nabiera mocy obowiązującej, powierzam Memu całemu Ministerstwu.

W Ischlu, dnia 21. sierpnia 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Hartel wkr.

Piętak wkr.

Randa wkr.

Schönaich wkr.

Wrba wkr.

Bylandt wkr.

Call wkr.

Kosel wkr.

Buquoy wkr.

Klein wkr.

143.

Reskrypt Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 22. sierpnia 1905,

dotyczący utworzenia samoistnej szkoły rytownictwa i medalierstwa we Wiedniu z równoczesną zmianą zatwierdzonego Najwyższem postanowieniem statutu akademii sztuk pięknych we Wiedniu.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 8. sierpnia br. zezwolić, by istniejącą przy akademii sztuk pięknych we Wiedniu zawodową szkołę rytownictwa i medalierstwa z rozpoczęciem zbliżającego się roku szkolnego rozwiązano i z tą chwilą utworzono osobną samoistną szkołę rytownictwa i medalierstwa we Wiedniu, i to z charakterem akademii.

Ponadto raczył Jego c. i k. Apostolska Mość użyzyć najmiłościwiej podanemu poniżej statutowi tej szkoły rytownictwa i medalierstwa oraz wywołaanej tem zmianie statutu akademii sztuk pięknych we Wiedniu Swego Najwyższego zatwierdzenia.

Hartel wkr.

Statut

szkoły rytownictwa i medalierstwa we Wiedniu.

§ 1.

Zadaniem tej szkoły jest kształcenie słuchaczy do samodzielnej działalności artystycznej na polu

rytownictwa i medalierstwa oraz do praktycznego wykonywania złączonych z tą dziedziną robót technicznych (odlewanie, modelowanie, cyzelowanie, patynowanie).

§ 2.

Szkola ta podlega c. k. Ministerstwu wyznań i oświaty.

§ 3.

Nauka w tej szkole obejmuje okres najwyżej czteroletni.

§ 4.

Do przyjęcia do tej szkoły wymagane są:

- a) dowód ukończenia z dobrym wynikiem niższego gimnazjum, niższej szkoły realnej lub jednej ze szkół, stojących z niemi na równi;
- b) ukończenie w sposób przepisany powszechnej szkoły rzeźbiarstwa na jednej z austriackich akademii sztuk pięknych lub odpowiadającego jej działu jednej z austriackich szkół przemysłu artystycznego.

§ 5.

Nauka w tej szkole obejmuje:

- a) Jako przedmioty główne: modelowanie, rytownictwo oraz połączone z niemi roboty techniczne.
- b) Jako przedmioty poboczne: anatomię, perspektywę i naukę o stylach.
- c) Jako umiejętności pomocnicze: historię powszechną, ze szczególnem uwzględnieniem historii cywilizacji i historii sztuki.

§ 6.

Na czele zakładu stoi mianowany przez c. k. Ministerstwo wyznań i oświaty kierownik, który odpowiada tak za artystyczny jak i za administracyjny zarząd szkoły.

W miarę potrzeby może mu c. k. Ministerstwo wyznań i oświaty przydać siły pomocnicze.

§ 7.

O ile zakład sam nie daje sposobności ku temu, winni uczniowie tej szkoły uczęszczać na wymagane nauki pomocnicze w akademii sztuk pięknych we Wiedniu; wolno im także korzystać z pomocniczych zakładów tej akademii.

§ 8.

Bliższe postanowienia zawiera plan nauk, wydany przez c. k. Ministerstwo wyznań i oświaty.

§ 9.

Nagrody i stypendya nadaje na wniosek kierownika szkoły c. k. Ministerstwo wyznań i oświaty.

Statut

c. k. akademii sztuk pięknych we Wiedniu.

§ 1.

C. k. akademii sztuk pięknych we Wiedniu jest szkołą wyższą i ma jako taką na celu kształcić młodzież akademicką do samodzielnej działalności artystycznej w wielkich działach sztuk pięknych oraz uczyć równocześnie tych przedmiotów pobocznych i umiejętności pomocniczych, które się do osiągnięcia tego celu przyczynić mogą.

§ 2.

Wykłady w tej akademii obejmują przede:

- a) jako przedmioty główne: architekturę, plastykę, malarstwo i sztuki graficzne;
- b) jako przedmioty poboczne (w połączeniu z ćwiczeniami praktycznymi): anatomię, perspektywę i naukę o stylach;
- c) jako umiejętności posiłkowe: historię powszechną, ze szczególnem uwzględnieniem historii cywilizacji, historii sztuki, nauki o farbach i chemii farb.

§ 3.

Dla głównych przedmiotów, wymienionych w § 2, posiada akademii:

1. Ogólną szkołę malarstwa i ogólną szkołę rzeźbiarstwa, dalej

2. szereg szkół zawodowych, a mianowicie szkoły:

malarstwa,
rzeźbiarstwa,
architektury,
sztuk graficznych.

Urządzenie ogólnej szkoły malarstwa i ogólnej szkoły rzeźbiarstwa, jakoteż szkół szczególnych zastrzega się osobnym postanowieniom.

Przedmioty poboczne i umiejętności pomocnicze, wymienione w § 2 pod b i c, wykładane będą w akademii w odpowiednich odstępach czasu osobno.

§ 4.

Zadaniem ogólnej szkoły malarstwa i ogólnej szkoły rzeźbiarstwa jest dać akademikowi sposobność nabycia owego stopnia tak ogólnego jak i technicznego wykształcenia artystycznego, któryby stanowił dostateczne przygotowanie go do samodzielnej twórczości w jednej z głównych gałęzi sztuk pięknych.

Do przyjęcia do ogólnej szkoły malarstwa i do ogólnej szkoły rzeźbiarstwa, które obejmują z reguły czteroletni okres nauki, wymagane są:

- a) dowód z ukończenia z dobrym postępem niższego gimnazjum, niższej szkoły realnej lub jednej ze szkół, stojących z niemi na równi alboważ dowód posiadania wykształcenia, równającego się wymaganemu w tych szkołach;
- b) dowód, że kandydat posiada wyższe niż początkowe wykształcenie artystyczne, którego się dostarcza przez przedłożenie prób i złożenie egzaminu z wynikiem, dowodzącym, że kandydat ma niezaprzeczalnie powołanie do kształcenia się w jednej z głównych gałęzi sztuk pięknych, wymienionych w §ie 2.

§ 5.

Zadaniem szkół zawodowych jest kształcenie młodzieży akademickiej do samodzielnej działalności artystycznej w tej gałęzi sztuki, która jest głównym przedmiotem nauk w odnośnej szkole.

O przyjęciu do szkół zawodowych orzekają wyłącznie kierownicy tych szkół.

Ponadto wymagany jest do tego dowód ukończenia z dobrym wynikiem ogólnej szkoły malarstwa lub ogólnej szkoły rzeźbiarstwa alboważ dowód z przedłożonych prób i złożenia egzaminu wstępnego, że kandydat posiada wiedzę artystyczną, tudzież że cel wykięty przez powyższe szkoły osiągnął; samo przez się się rozumie, że rozciągłość ogólnego wykształcenia nie może pozostawać w tyle poza jego rozmiarem, wymagany do przyjęcia do obydwu szkół ogólnych.

Do szkół architektury przyjmowani mogą być tylko tacy kandydaci, którzy udowodnią, że ukończyli z dostatecznym wynikiem szkołę budownictwa na jednej z politechnik monarchii lub w podobnych instytutach zagranicznych, powołanych do udzielania wykształcenia w tym samym stopniu, alboważ, że nabyli wykształcenie w stopniu tutaj wymagany na innej drodze.

§ 6.

Na jakie przedmioty poboczne i nauki pomocnicze uczęszczać mają uczniowie ogólnej szkoły malarstwa, ogólnej szkoły rzeźbiarstwa i szkół zawodowych, postanawiają odnośne ordynacye szkolne.

§ 7.

Dla przedmiotów, wymienionych w §ie 2 pod a systemizowane są profesury zwyczajne.

Profesorowie ogólnej szkoły malarstwa i ogólnej szkoły rzeźbiarstwa mogą za zgodą Ministra oświaty i w miarę miejsca, otworzyć dla kształconych przez nich uczniów także osobne szkoły.

Sily nauczycielskie dla wykładów, wymienionych w §ie 2 pod b i c zyskuje się przez powoływanie płatnych docentów alboważ, w razie potrzeby, przez mianowanie nadzwyczajnych profesorów.

§ 8.

W razie przeprowadzenia w ogólnej szkole malarstwa i w ogólnej szkole rzeźbiarstwa, jakoteż w szkołach architektury alboważ w razie udowodnionej potrzeby, może Minister oświaty od przypadku do przypadku zezwolić na przyjmowanie asystentów.

§ 9.

Do akademii należą jako zakłady uboczne:

1. Biblioteka i połączony z nią zbiór rysunków ręcznych, miedziorytów i fotografii,
2. galerja obrazów,
3. muzeum odlewów gipsowych i
4. odlewarnia gipsu.

Zadaniem tych zakładów jest popieranie celów akademii; korzystanie z nich należy uprzyściplnić ile możności tak artystom, jak i publiczności. Każdy z tych zakładów ma osobny regulamin.

§ 10.

W łączności z akademią pozostają samoistne pracownie akademii, które znajdują się mogą także i poza obrębem gmachu akademii.

Służą one do tego celu, by znakomitym artystom lub utalentowanym a samoistnie już pracującym uczniom szkół zawodowych malarstwa i rzeźbiarstwa dać możność tworzenia dzieł większych.

Osobny regulamin normuje sposób korzystania z tych pracowni akademii.

§ 11.

Akademia sztuk pięknych ma prawo wybierać na członków honorowych ludzi, przez których przyjęcie do związku akademii ma zamiar dodać jej blasku. Wybór taki podlega zatwierdzeniu cesarskiemu.

§ 12.

W celu popierania wykształcenia artystycznego istnieją w akademii nagrody i stypendya, względem których — o ile ich już zapisy fundacyjne nie normują — obowiązują osobne postanowienia.

§ 13.

Akademia urządza corocznie wystawy prac uczniów a ponadto w odpowiednich odstępach czasu większe wystawy, które tak członkom ciała nauczycielskiego akademii jakoteż uczniom zatrudnionym w pracowniach akademii i szkołach zawodowych i wybitnym artystom austriackim (jakiegokolwiek narodowości) dawałyby sposobność popisu swemi pracami.

§ 14.

Akademia podlega Ministerstwu oświaty.

Kierownictwo akademii spoczywa w ręku grona profesorów, na którego czele stoi rektor.

§ 15.

Grono profesorów akademii składa się ze zwyczajnych profesorów głównych przedmiotów i nadzwyczajnych profesorów przedmiotów pobocznych. W posiedzeniach jego biorą udział w przypadkach, gdzie chodzi o sprawy biblioteki, muzeum gipsów lub galerii obrazów, przełożeni dotyczących instytutów, jeżeli zaś przedmiotem obrad mają być sprawy nauki umiejętności pomocniczych, profesorowie lub docenci tychże z zgłosem doradczym.

Ciało nauczycielskie zbiera się na wezwanie rektora co najmniej raz na miesiąc.

§ 16.

Do zakresu działania grona profesorów należą wszystkie sprawy naukowe i dyscyplinarne akademii.

W szczególności winno ono ordynacye szkolne i plan wykładów tak urządzić, by słuchacze akademii mieli sposobność korzystania w odpowiednim

porządku z przedmiotów pobocznych i umiejętności pomocniczych.

Grono to ma prawo przedkładania Ministerstwu oświaty wniosków względem obsadzania profesur i dopuszczania docentów oraz wybierania honorowych członków akademii.

O nadaniu nagród akademii, dalej stypendyów na wyjazd i artystycznych, rozstrzyga grono to — o ile zapisy fundacyjne innych postanowień nie zawierają — samoistnie i ma tylko obowiązek składać o tem Ministerstwu sprawozdanie.

Co do asystentów (§ 8) rozstrzyga grono profesorów samoistnie wnioski obsadzania, przedstawione przez dotyczącego profesora i zawiadania o powziętych postanowieniach.

Do grona profesorów należy następnie nadzór nad należącymi do akademii zbiorami, instytutami, artystycznymi i naukowymi środkami oraz staranie o utrzymanie ich i wzbogacenie.

§ 17.

Rektora wybiera na okres dwuletni grono profesorów z pomiędzy zwyczajnych profesorów akademii. Ponowny wybór tego samego rektora na bezpośredni okres następny nie jest dozwolony. Wybór podlega zatwierdzeniu Ministerstwa.

Rektor odpowiada bezpośrednio za działalność grona profesorów i ma obowiązek nadzorować zachowywanie obowiązujących ustaw i rozporządzeń, zwracać uwagę na braki w tym kierunku i zawiadamiać o nich ciało nauczycielskie i Ministerstwo. Jeżeli mniema, że nie może przyjąć odpowiedzialności za uchwałę grona profesorów, przedłożyć ma sprawę Ministerstwu oświaty do decyzji. Sprawy bieżące i wszystkie takie, które wymagają tylko prostego zastosowania obowiązujących przepisów, załatwia sam i składa o tem sprawozdanie na najbliższem posiedzeniu grona profesorów. Gdzie zwłoka grozi niebezpieczeństwem, wydaje rektor sam dotyczące zarządzenia.

Rektor przewodniczy gronu profesorów. Obowiązkiem jego jest, dozorować szczegółowo wszystkie działy akademii oraz czuwać starannie nad tem, by statutu jaknajdokładniej przestrzegano. Jemu podlega służbowo cały personal akademii. On zaprasza na wszystkie zebrania grona profesorów, podpisuje wszystkie akta, załatwiane pod jego kierunkiem oraz wszystkie protokoły grona profesorów.

Gdy rektor zachoruje lub innych dozna przeszkód, zastępuje go prorektor a gdy on tego uczynić nie może, najstarszy rangą członek grona profesorów.

§ 18.

Do ważności uchwały groma profesorów potrzeba obecności połowy profesorów, będących członkami groma. O przedmiotach obrad, dotyczących interesów pewnego ściśle oznaczonego przedmiotu nauk, zawiadomić należy przedtem odnośnych profesorów.

§ 19.

Protokoły obrad groma profesorów przedkładać należy Ministerstwu oświaty.

§ 20.

Administracyjny zarząd akademii sprawuje na podstawie osobnego regulaminu stały sekretarz, który ma do pomocy urzędnika, obznajomionego z czynnościami kancelaryjnymi i prowadzeniem rachunków.

§ 21.

Kierownictwo biblioteki i zarząd połączonego z nią zbioru rysunków ręcznych i miedziorytów spoczywa w ręku bibliotekarza, kierownictwo zaś galeryi obrazów w ręku kustosza.

Sekretarza, bibliotekarza, kustosza galeryi, innych urzędników bibliotecznych, przełożonego muzeum odlewów gipsowych oraz urzędników sekretaryatu mianuje Ministerstwo oświaty, po wysłuchaniu groma profesorów.

§ 22.

Porządek obrad na zebraniach groma profesorów normuje regulamin czynności, który gromu to winno ułożyć i przedstawić Ministerstwu do zatwierdzenia.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 14. września 1905.

Treść: (№ 144—146.) 144. Rozporządzenie, dotyczące odstemplowania zagranicznych akcyi, rent i obligacyi, wstępujących w miejsce prowizorycznych zapisów (tymczasowych pokwitowań). — 145. Rozporządzenie, dotyczące przyłączenia gminy i obszaru dworskiego Bobestie do okręgu sądu powiatowego w Storożycu na Bukowinie. — 146. Rozporządzenie, zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Kutna Hora.

144.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. sierpnia 1905,

dotyczące odstemplowywania zagranicznych akcyi, rent i obligacyi, wstępujących w miejsce prowizorycznych zapisów (tymczasowych pokwitowań).

Na zasadzie ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171, dotyczącej ustanowienia opłat stempłowych od zagranicznych akcyi, rent i obligacyi, rozporządza się co następuje:

1. W tych przypadkach, w których zagraniczne państwa, korporacje, spółki akcyjne lub przedsiębiorstwa przemysłowe wydają najpierw prowizoryczne zapisy (tymczasowe pokwitowania), później zaś za ich ściąganiem ostateczne papiery wartościowe w rodzaju wymienionych w §ie 1 powołanej ustawy, uiszczą się od tych tymczasowych pokwitowań przewidzianą w §§ach 1—3 należność stempłową w pełnej wysokości, oznaczonej w §ie 2 tejże ustawy; natomiast wlicza się należność stempłową, uiszczoną dowodnie za odnośne pokwitowanie, do należności, przypadającej od ostatecznego zapisu.

2. Do stemplowania tymczasowych pokwitowań stosują się także i w przypadkach, określonych w punkcie 1, odnośne postanowienia rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1892. Dz. u. p. Nr. 224. Natomiast względem stemplowania ostatecznych zapisów (akcyi, rent, obligacyi) wstępujących w miejsce tych pokwitowań tymczasowych wydaje się następujące przepisy:

3. Do odstemplowania ostatecznych zapisów powołany jest — o ile zachodzą

podane w punkcie 1 warunki co do wliczania należności — wyłącznie c. k. główny urząd stempłowy (k. k. Zentral-Stempelamt) we Wiedniu, który odstemplowania tego dokonywa przez wydrukowanie znaczków stempłowych, odpowiadających należności stempłowej, która według §§ów 1 i 2 ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171, przypada od ostatecznego zapisu.

4. Strony, które zamierzają korzystać z przewidzianego w punkcie 1 wliczenia należności stempłowej, mają posiadane pokwitowania tymczasowe, w rodzaju określonych w punkcie 1. przedłożyć wraz ze „zgłoszeniem“ według wzoru 1 w dwóch egzemplarzach c. k. głównemu urzędowi stempłowemu we Wiedniu lub też jednemu z urzędów, wymienionych w załączce A, w którymto ostatnim przypadku jednak wygotowuje się zgłoszenie w trzech egzemplarzach.

Jednem „zgłoszeniem“ przedkładać można także więcej pokwitowań tymczasowych (punkt 1) wtedy, jeżeli dotyczą takich samych zapisów.

Jeżeli strona ma zamiar korzystać w swoim czasie z wspomnianego wliczenia nie w całości, tylko w kwotach częściowych (których łączna suma równa się należnościom częściowym, uiszczonym od tymczasowych pokwitowań), wolno jej, wedle własnego wyboru, albo wynmienić te częściowe kwoty zaraz w zgłoszeniu, alboważ, jeżeli zamiar korzystania z tego rodzaju wliczenia należności powstanie po zgłoszeniu, podać te kwoty częściowe c. k. głównemu urzędowi stempłowemu we Wiedniu ustnie lub zapomocą wolnego od stempla podania, dołączając zgłoszenie (§ 5) zaopatrzone już w urzędowe potwierdzenie.

5. Zgłoszenie do wliczenia należności (punkt 4) potwierdza się urzędownie, jeżeli wywód wypadnie

Wzór 1.

Załączka A.

bez zarzutu, na tymczasowych pokwitowaniach (punkt 1), pozostałą zaś po zgłoszeniu resztę zwrotu na jednym egzemplarzu zgłoszenia, poczem urząd, który zgłoszenia odbiera, wydaje te dokumenty stronie.

Jeżeli się żąda wliczenia należności w kwotach częściowych (punkt 4), natenczas potwierdza się poszczególne części zwrotu osobno, a potwierdzenia te (pokwitowania zwrotów) wydaje stronie wraz ze zgłoszeniem, na którym się zaznacza wygotowanie pokwitowań zwrotu.

Do wydawania powyższych potwierdzeń urzędowych uprawniaony jest wyłącznie c. k. główny urząd stempłowy we Wiedniu, który zatrzymuje też drugi egzemplarz zgłoszenia w przechowaniu.

Jeżeli zatem zgłoszenie do wliczenia należności wniesiono nie w tym głównym urzędzie stempłowym, lecz w innym urzędzie (punkt 4), wtedy urząd ten poświadcza przedłożenie tymczasowych pokwitowań oraz wniesienie zgłoszenia na jednym egzemplarzu zgłoszenia, zasięga natychmiast z urzędu wspomnianego wyżej zatwierdzenia głównego urzędu stempłowego we Wiedniu i wydaje je następnie wraz z pokwitowaniami czasowemi stronie, za ściągnięciem owego „poświadczenia“.

Jeżeli przy zgłaszaniu do wliczenia należności (punkt 4) zachodzą usterki, których strona natychmiast, w krótkiej drodze usunąć nie może, wtedy winien urząd zgłoszenia zaniechać wszelkiej dalszej czynności urzędowej, przyczem powód tego podać należy w krótkości na jednym egzemplarzu zgłoszenia. W przypadku takim wolno stronie zażądać rozstrzygnięcia władzy skarbowej I. instancyi.

6. Wstępujące w miejsce tymczasowych pokwitowań ostateczne zapisy winna strona przedłożyć wraz ze znajdującymi się w jej rękach dotyczącymi urzędowymi potwierdzeniami zgłoszonych do wliczenia kwot należnościowych (punkt 5) tudzież ze „spisem“ według wzoru II, w dwóch egzemplarzach c. k. głównemu urzędowi stempłowemu we Wiedniu lub jednemu z urzędów, wymienionych w załączce A do odstempłowania, w ostatnim zaś przypadku przygotować spis w trzech egzemplarzach.

Do jednego spisu wolno wpisywać tylko tego samego rodzaju zapisy.

Jeżeli należność stempłowa, przypadająca od ostatecznych zapisów w myśl §§ów 1 i 2 ustawy z dnia 8. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171, równa się kwocie stempłowej, uiszczonej według dotyczącego pokwitowania tymczasowego, wtedy odstempłowanie (punkt 3) skutecznia się bez opłaty jakiegokolwiek dodatkowej należności. Jeżeli jednak przypadająca od ostatecznych zapisów należność stempłowa jest większa aniżeli ta, która ma być

wliczoną, wtedy należy brakującą kwotę złożyć równocześnie z wniesieniem ostatecznych zapisów w nienaklejonych markach stempłowych, które się następnie przytwierdza na tym egzemplarzu spisu, który pozostaje w przechowaniu urzędu. Jeżeli wreszcie należność stempłowa od tych zapisów mniejsza jest aniżeli owa, którą wliczyłyby należało, wtedy strona otrzymuje co do niewliczonej kwoty należności nowe potwierdzenie urzędowe (pokwitowanie zwrotu), na podstawie którego może następnie dalej zażądać pod warunkami i zastrzeżeniami w tem rozporządzeniu ustalonymi przewidzianego w punkcie 1 wliczenia należności.

Pozatem mają także i względem przedkładania ostatecznych zapisów do odstempłowania zastosowanie postanowienia §u 4 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36, dotyczącego postępowania przy przedkładaniu zagranicznych papierów wartościowych do urzędowego wydrukowania na nich znaczków stempłowych.

7. Stronie potwierdza się na jednym egzemplarzu „spisu“ przedłożenie ostatecznych zapisów i złożenie należnej jeszcze ewentualnie należności stempłowej (potwierdzenie złożenia); jeżeli ostateczne zapisy przedłożono nie w c. k. głównym urzędzie stempłowym we Wiedniu, lecz w innym urzędzie (punkt 6), winien ten ostatni przestać je natychmiast głównemu urzędowi stempłowemu do odstempłowania.

O terminie, w którym odstempłowane zapisy ostateczne prawdopodobnie będzie można odebrać, uwiadomi stronę urząd podawczy. Odstempłowane zapisy ostateczne wydawane będą tylko za zwrotem potwierdzenia złożenia, na którym strona podać ma ustalone ewentualnie (w myśl pozwolenia, objętego §em 4. rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36) przy podawaniu zapisów hasło.

Jeżeli strona dokumentu tego przedłożyć lub hasła — jeżeliby je w myśl rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36, obrano — podać nie może, musi się postarać o pozwolenie władzy skarbowej, urzędu wymiaru należności, oddziału należnościowego krajowej dyrekcji skarbu na podniesienie zapisów.

Wystawione przez c. k. główny urząd stempłowy we Wiedniu potwierdzenia należności, uiszczonych od tymczasowych pokwitowań (punkt 5 i 6) ściągają się, jeżeli ostateczne zapisy odstempłowano z całkowitem lub częściowym wliczeniem wykazanych w tych potwierdzeniach kwot należności stempłowych.

Kosel wlr.

Załączka A do punktów 4 i 6 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 18. sierpnia 1905.

Do przyjmowania zgłoszeń stemplowanych pokwitowań tymczasowych do wliczania należności (punkt 4 rozporządzenia) tudzież ostatecznych zapisów celem urzędowego wydrukowania na nich znaczków stemplowych (punkt 6 tego rozporządzenia) upoważnione są prócz c. k. głównego urzędu stemplowego we Wiedniu jeszcze następujące urzędy:

w Austrii poniżej Anizy:

c. k. główne urzędy podatkowe w Wiener-Neustadt, Korneuburg, Krems i St. Pölten;

w Austrii powyżej Anizy:

c. k. główny urząd cłowy w Lincu, dalej c. k. główne urzędy podatkowe w Ried i Steyr;

w Solnogradzie:

c. k. krajowy urząd płatniczy w Solnogradzie;

w Styrii:

ekonomat c. k. krajowej dyrekcji skarbu w Gracu, tudzież c. k. główne urzędy podatkowe w Bruck n. Murcm, Leoben i Marburgu;

w Karyntyi:

c. k. główne urzędy podatkowe w Celowcu i w Villach;

w Krainie:

c. k. główny urząd podatkowy w Lublanie;

w Pobrzeżu:

c. k. urząd dochodów i stempli w Tryjeście, tudzież c. k. główne urzędy podatkowe w Gorycyi i Poli;

w Czechach:

c. k. urząd stemplowy w Pradze, c. k. główne urzędy podatkowe w Karolinenthal, Šmichowie, c. k. główny urząd cłowy w Budziejowicach, c. k. główne urzędy podatkowe w Czaślawiu, Kolinie, Chrudymie, w Chradeu Kralowym, Chebie, Karolowych Warach, Iezynie, Trutnowie, Koniotowie, Cieplicach, Lito-mierzycach, Uściu, c. k. główny urząd cłowy w Libercu, c. k. główne urzędy podatkowe w Czeskiej Lipie, Rumburku, Pilźnie i Taborze;

w Morawie:

ekonomat c. k. krajowej dyrekcji skarbu w Bernie, c. k. główny urząd cłowy w Olomuńcu, c. k. główne urzędy podatkowe w Iglawie, Węgierskiem Hradyszczu i Mährisch-Schönberg;

na Szląsku:

c. k. urząd cłowy w Opawie, c. k. główne urzędy podatkowe w Cieszynie i Karniowic;

w Tyroli i Vorarlbergu:

c. k. główny urząd cłowy w Insbruku, c. k. główne urzędy podatkowe w Bozen, Trydencie, Rovereto i Bregencyi;

w Dalmacyi:

c. k. główne urzędy podatkowe w Zadarze, Splecie i Dubrowniku;

w Galicyi:

c. k. główny urząd cłowy we Lwowie, c. k. główny urząd podatkowy w Krakowie tudzież c. k. główne urzędy podatkowe w Brodach, Kołomyi, Białej, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Nowym Sączu, Sanoku, Stanisławowie, Tarnopolu i Tarnowie;

na Bukowinie:

c. k. główny urząd podatkowy w Czerniowcach.

Zgłoszenie

stemplowanych tymczasowych pokwitowań zagranicznych papierów wartościowych do wliczenia w swoim czasie należności przy odstemplowywaniu ostatecznych zapisów.

Miejsce	Data	Nazwisko (firma) wystawcy	Oznaczenie papieru warto- ściowego, na który wpłatę niskuteczono	Pod- pisana ilość sztuk	Wpłata		Uiszczona należy- tość stem- płowa		Uwaga
					w walu- cie za- grani- cznej	w austrya- ckiej wa- lucie ko- ronowej			
wystawienia		pokwitowania tymczasowego				K	h	K	h

Nazwisko i adres podającego:

..... dnia ..... 19 .....

Formularz ten może być także ręcznie wygotowany; drukowane formularze wydaje bezpłatnie c. k. główny urząd stempłowy we Wiedniu.

Poprawiane lub z innego względu wadliwe zgłoszenia będą zwracane.

S p i s

następujących zagranicznych papierów wartościowych, przedłożonych do odstemplowania za bonifikacją należności.

	Ilość sztuk	Oznaczenie papierów wartościowych	Imienna (wartościowa) kwota poszczególnych sztuk*)				Należność stempłowa według skali III				Ze znajdujących się przy efekcie kuponów zapada pierwszy	Uwaga
			w walucie zagranicznej	w austriackiej walucie koronowej		pojedynczo		łącznie				
				K	h	K	h	K	h	K		
Wypełnia strona.												
	S u m a . . .											
	Bonifikować uiszczoną już należność stempłową wedle dołączonego potwierdzenia c. k. głównego urzędu stempłowego we Wiedniu z dnia . . . . . l. pozycyi . . . . . (subnumer . . . . .)											
	Przypada jeszcze należność stempłowa . . . . . Pozostający zwrot na rzecz podającego											
Nazwisko i adres podającego: ..... dnia 19												
Wypełnia urząd.	Liczba pozycji	zapisku wzór B	Potwierdza się odbiór wymienionych wyżej papierów wartościowych oraz należności . . . K . . h wyraźnie . . . . . w znaczkach stempłowych. . . . . . dnia . . . . . 19 . . . . . <div style="display: flex; justify-content: center; align-items: center;"> <div style="border: 1px dashed gray; border-radius: 50%; padding: 10px; margin-right: 20px;"> Pieczęć urzędowa. </div> <div style="border-bottom: 1px solid black; width: 200px;"> G. k. . . . . </div> </div>									
		zapisku papierów wartościowych										
		pomocniczego zapisku co do pieczęci zwrotnych										

*) Tutaj wpisuje się kwotę imienną poszczególnych papierów wartościowych lub też, jeżeli nie opiewają na sumę imienną, kwotę wartości, która ma służyć za podstawę obliczenia należności.

U w a g a. Formularz ten może być także ręcznie wygotowany; drukowane formularze wydaje bezpłatnie c. k. główny urząd stempłowy we Wiedniu.

Poprawiane lub z innego względu wadliwe zgłoszenia będą zwracane.

145.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2. września 1905,**

dotyczące przyłączenia gminy i obszaru dworskiego Bobestie do okręgu sądu powiatowego w Storożyńcu na Bukowinie.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wyłącza się gminę i obszar dworski Bobestie z okręgu sądu powiatowego Stanestie i przyłącza się do okręgu sądu powiatowego w Storożyńcu.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1906.

Klein wlr.

146.**Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 6. września 1905,**

zawierające zmianę terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego w podatkowym okręgu poborczym Kutna Hora.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, zawierającej upoważnienie Mini-

stra skarbu do zmieniania terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, że podatek domowo-czynszowy, który dotąd miano uiszczać w podatkowym okręgu poborczym Kutna Hora w myśl obowiązujących dotąd postanowień w ćwierćrocznych, antycypacyjnych, w dniach 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października płatnych ratach, wpłacać należy w tym podatkowym okręgu poborczym, na przyszłość w czterech równych, w dniach 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku płatnych ratach.

Tesame terminy wpłaty obowiązywać mają w myśl ostatniego ustępu §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, także i względem 5⁰/₀ego podatku od czystego dochodu z budynków, które z tytułu odbudowy lub przebudowy wolne są od podatku domowo czynszowego.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. października 1905.

Kosel wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. — Wydana i rozesłana dnia 15. września 1905.

Treść: № 147. Rozporządzenie, zawierające nowe wydanie przepisów o powinności meldowania się obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu.

147.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej z dnia 12. września 1905,

zawierające nowe wydanie przepisów o powinności meldowania się obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu.

Uchyła się przepisy rozporządzenia z dnia 20. sierpnia 1894, Dz. u. p. Nr. 182, wydanego w celu wykonania ustawy z dnia 10. maja 1894, Dz. u. p. Nr. 83, a dotyczącego powinności meldowania się obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu, jakoteż zawierające zmiany tych przepisów rozporządzenia z dnia 26. czerwca 1900, Dz. u. p. Nr. 106 i z dnia 16. sierpnia 1902, Dz. u. p. Nr. 174, i ogłasza poniżej nowe wydanie tych przepisów, obejmujące wszystkie dotychczasowe uzupełnienia i sprostowania:

Rozporządzenie c. k. Ministerstwa obrony krajowej z dnia 12. września 1905,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 10. maja 1894, Dz. u. p. Nr. 83 z r. 1894, o powinności meldowania się obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu.

W wykonaniu ustawy z dnia 10. maja 1894, Dz. u. p. Nr. 83 z r. 1894, o powinności meldowania się obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu nabywają następujące postanowienia mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia

§ 1.

Powinność meldowania się.

1. Powinności przedstawiania się względnie meldowania podlegają ci obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy należeli do wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej (tudzież do ich rezerw zasobowych) albo do żandarmeryi, jakoteż wszyscy inni do służby w pospolitem ruszeniu obowiązani, których na wypadek wezwania pospolitego ruszenia przeznaczono do szczególnych czynności służbowych i którzy otrzymali karty przeznaczenia.

Przedstawiać się lub meldować należy w każdym roku raz jeden.

2. Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, opatrzeni kartami przeznaczenia, są nadto obowiązani donosić w przeciągu dni 30 o każdej zmianie swego stałego miejsca zamieszkania.

§ 2.

Władze meldunkowe.

1. Przedstawiać się (meldować) należy zwyczajnie w miejscu pobytu (w powiecie pobytu).

2. Do odbierania przedstawień (meldunków) obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu powołane są:

a) w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych:

zwierzchności gminne (przełożeni gmin) miejsc pobytu;

b) w krajach korony węgierskiej:

władze administracyjne do tego wyznaczone;

c) w Bośni i Hercegowinie:

tamtejsze władze powiatowe (urzędy powiatowe, delegacje władz powiatowych, magistrat miasta Sarajewa);

d) w okręgu Limu:

stacyjna komenda wojskowa, znajdująca się w miejscu pobytu lub najbliższej tego miejsca;

e) za granicą:

c. i k. władza reprezentacyjna (ambasada, poselstwo, konsulát itd.) znajdująca się w miejscu pobytu lub najbliższej tego miejsca.

Urzędnikom publicznym i osobom wyższego stanu o to proszącym, mogą władze administracyjne powiatowe*) pozwolić meldować się bezpośrednio u tychże władz ustnie lub pisemnie.

3. Przedstawienia się (meldunki) obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu u zwierzchności gminnych (punkt 2, a) odbierać będzie komisya, która składać się ma z przełożonego gminy lub jego zastępcy, lekarza i protokolanta.

W tych gminach, w których nicma lekarza gminnego lub jakiegokolwiek innego, przybrać należy do komisji jeszcze jednego członka reprezentacji gminnej.

4. O ileby do osiągnięcia celu zamierzonego przez zaprowadzenie meldowania się, sprawowanie odnośnych czynności urzędowych przez gminy okazało się niedostatecznym, zastrzega się c. k. Ministerstwu obrony krajowej tworzenie w przyszłości, gdzie i kiedy byłoby to potrzebne, komisji mieszanych do odbierania przedstawień się (meldunków) (§ 6) a składających się z reprezentanta politycznej władzy powiatowej, oficera c. k. obrony krajowej i lekarza obrony krajowej (wojskowego).

§ 3.

Pora przedstawiania (meldowania) się.

Przedstawianie się (meldowanie) odbywać się ma corocznie w czasie od 1. do 31. października a dzień w tym celu wyznaczyć ma polityczna władza powiatowa.

*) Przez polityczną władzę powiatową rozumieć należy tutaj i na przyszłość także miasta z własnym statutem.

§ 4.

Obwieszczenie o przedstawieniu (meldowaniu) się.

1. Przedstawianie (meldowanie) się, zarządza mają polityczne władze powiatowe (magistraty) przez wydanie „obwieszczenia“ według wzoru 1 Wzór 1.
conajmniej na dni 14 przed rozpoczęciem się meldunków.

2. Obwieszczenie ma być z reguły w każdej gminie miejscowej w miejscu pospolicie używanym podane do wiadomości.

W rozleglejszych gminach miejscowych rozpoznać należy obwieszczenie w każdej dzielnicy, jakoteż w grupach domów i budynków mieszkalnych na uboczu leżących, w sposób jak najodpowiedniejszy, w miejscu używany.

Po jednym egzemplarzu obwieszczenia doręczyć mają polityczne władze powiatowe także władzom służbowym rządowej straży bezpieczeństwa w swoim okręgu, zakładów karnych i sądów, tudzież kierownikom kontroli powiatowej straży skarbowej, jakoteż przedsiębiorstwom kolei żelaznych i żeglugi parowej, którym wolno odbierać meldunki obowiązanych, u nich w służbie zostających, odnośne zaś karty meldunkowe odpowiednio wypełnione przesyłać gminie miejsca pobytu, w każdym jednak razie przed terminem na przedstawienia się wyznaczonym.

Termin przedstawienia się (meldunku) wyznaczać należy po wysłuchaniu zwierzchności gminnych w taki sposób, żeby w tych gminach, z których tylko po kilka ma wspólnego lekarza, obecność lekarza przy przedstawianiu się względnie badaniu meldujących się w czasie wyznaczonym była możliwą i żeby przez meldowanie się obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu nie doznała przeszkody przypadająca w tym samym peryodzie czynność urzędowa zebrania kontrolnego żołnierzy nieczynnych c. i k. wojska i c. k. obrony krajowej.

W stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu tudzież w stolicach krajowych i w ogóle w większych miastach, gdzie prawdopodobnie przedstawiać się lub meldować będzie wielka ilość obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, powinny polityczne władze powiatowe wyznaczyć do meldowania się kilka dni a według okoliczności kilka miejsc i dla uproszczenia czynności powoływać obowiązanych klasami wieku (latami) pospolitego ruszenia.

Dla tych obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, którzy z powodu nieprzewidywanych przeszkód lub wiarogodnie udowodnionych, lub niezmiernie nagłych i nie odwołanych stosunków familijnych lub osobistych nie mogą przedstawić się w terminie obwieszczonym, wyznaczyć należy do odebrania przedstawienia się drugi termin, najwiecej o 8 dni późniejszy.

3. Obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, przebywających w krajach korony węgierskiej, w Bośni i Hercegowinie, tudzież w okręgu Limu, wzywać będą do przedstawienia się (meldunku) powołane do tego władze, przy sposobności powoływania do meldunku obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu swojego okręgu, względnie przy powoływaniu na zebranie kontrolne nieczynnych żołnierzy wojska i obron krajowych drogą obwieszczenia.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, przebywający za granicą, zgłaszać się mają do przedstawiania się (meldunku) u c. i k. władz reprezentacyjnych ich okręgu pobytu (§ 2, punkt 2, e) w przepisany terminie (miesiąc październik) bez osobnego wezwania.

§ 5.

Postępowanie przy przedstawianiu (meldowaniu) się.

1. Przedstawiać się należy u władz meldunkowych w §ie 2 oznaczonych w ogłoszonym czasie, z reguły osobiście.

2. W następujących przypadkach mogą być od tego wyjęci:

a) chorzy, którzy dowodnie nie mogą przedstawić się osobiście.

W przypadku tym meldunek skutecznie mogą ustnie lub pisemnie domownicy lub inni pełnomocnicy, o ile to być może, uwierzytelnieni;

b) obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu znajdujący się w areszcie śledczym lub karnym tudzież oddani do domu pracy przymusowej (poprawy).

Tych meldują odnośnie sądy, dyrekcje (zarządy) policji i domów karnych.

c) obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu przebywający w Bośni i Hercegowinie lub w okręgu Limu, jeżeli ani w miejscu pobytu obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu ani w najbliższej okolicy niema władzy meldunkowej;

d) ci, którzy otrzymali pozwolenia do podróży morskich;

e) ci obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy przyjęci zostali za kontraktem do służby na c. i k. okręcie wojennym lub na okrętach przedsiębiorstwa żeglugi parowej, jeżeli rzeczywiście wsiedli na okręt;

f) obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, przebywający za granicą.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, wymienieni pod c), d), e) i f) mogą przepisany meldunek*) skutecznie także pisemnie, a mianowicie u

*) Meldunki dla celów ewidencyjnych są wolne od stempli i portoryum, jednakże powinny być opatrzone na adresie dopiskiem: „Na wezwanie urzędowe“. Uwolnienie od portoryum rozciąga się tylko na austriacko-węgierską monarchię, dalej na Bośnię i Hercegowinę.

tych władz meldunkowych, gdzie się melduje osobiście i ustnie; w zastępstwie osób, wymienionych pod d), skutecznie mogą meldunek krewni, domownicy lub pełnomocnicy u zwierzchności gminy przynależności; dalej mają kapitanowie okrętu (szyprowie) prawo odbierać od zatrudnionych na ich okrętach obowiązanych do meldunku landszturmistów meldunki i wygotowywać przepisane karty meldunkowe pospolitego ruszenia.

3. Do przedstawienia się (meldunku) przynieść należy ze sobą względnie do pisemnego meldunku dołączyć paszport pospolitego ruszenia względnie dokument wystąpienia (uwolnienia) z wojska (certyfikat, świadectwo itp.) albo jakikolwiek inny dokument tożsamość osoby potwierdzający, jakoto: metrykę chrztu (urodzenia), świadectwo przynależności, książkę robotniczą itp., tudzież ewentualnie dowód dopełnienia w ostatnim roku powinności meldunkowej (punkt 5 i § 10, punkt 3).

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, opatrzeni w czasie meldunku kartami wcielenia względnie świadectwami uwolnienia od pospolitego ruszenia, mają je przy przedstawianiu się (meldunku) okazać.

Także i ci do meldowania się obowiązani, którzy wprawdzie jako zatrudnieni w służbie kolejowej lub okrętowej wolni są od służby w pospolitem ruszeniu, ale świadectwa wyłączenia nie otrzymali, winni wyłączenie swoje zgłosić. Wyłączenie od służby w pospolitem ruszeniu powinno być zanotowane w karcie meldunkowej pospolitego ruszenia.

Gdyby landszturmiści, uwolnieni od służby w pospolitem ruszeniu, w czasie przedstawiania się (meldunku) posiadali jeszcze karty wcielenia, należy im je odebrać i przesłać za pośrednictwem politycznej władzy powiatowej właściwej komendzie okręgu pospolitego ruszenia*); to samo ma miejsce, jeżeli uwolnieni zupełnie od służby w pospolitem ruszeniu przez pomyłkę się przedstawiają (zameldują) i posiadają jeszcze karty wcielenia.

4. Władze (osoby) powołane tak według §u 2 jak i §u 4 do odbierania przedstawiania się (meldunku) wygotowują dla każdego do służby w pospolitem ruszeniu obowiązanego, zgłaszającego się lub stosownie do §u 7, ustęp 1 zameldowanego „kartę meldunkową pospolitego ruszenia“ według wzoru 2 (papier biały), biorąc potrzebne szczegóły z paszportu pospolitego ruszenia względnie z dokumentu odejścia z wojska lub z jego ustnych wskazówek.

W tych przypadkach, w których meldunek pisemny według §u 7, ustęp 2, skutecznia się zapomocą karty meldunkowej pospolitego ruszenia, użyć należy tej karty w podobny sposób, jak kart meldunkowych pospolitego ruszenia, wygotowanych przez władzę meldunkową.

*) Rozumieć przez to należy w tem rozporządzeniu także ekspozytury pospolitego ruszenia.

Brak paszportu pospolitego ruszenia względnie wojskowego dokumentu legitymacyjnego zanotować należy w karcie meldunkowej.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, poczytujący się za niezdatnych do służby orężnej lub do jakiegokolwiek służby w pospolitem ruszeniu, winni oznajmić to przy przedstawieniu się, w którymto razie lekarz wydać ma opinię co do ich ułomności; jeżeli one czynią przedstawiającego się niezdatnym przynajmniej do służby orężnej w pospolitem ruszeniu, opinię zapisać należy w rubryce 8, potrzebę zaś superarbitrowania w rubryce 9 karty meldunkowej pospolitego ruszenia.

W tych przypadkach, w których meldowanie się pisemne za pomocą karty meldunkowej pospolitego ruszenia jest dozwolone (§ 7, ustęp 2) ułomność, uzasadniającą niezdatność do służby orężnej lub do wszelkiej służby w pospolitem ruszeniu, wpisać ma obowiązany do meldowania się (pełnomocnik itp.) w rubryce 8, potrzebę zaś superarbitrowania zapisze w rubryce 9 władza meldunkowa.

Opinii lekarskiej zasięgnąć należy także co do tych obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, którzy wprawdzie nie podają żadnej ułomności, ale są niezdatni do służby orężnej w pospolitem ruszeniu.

Obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, ułomnościami obarczonych, wezwać należy, żeby dla uzyskania uwolnienia od służby orężnej lub zupełnego uwolnienia od obowiązku służby w pospolitem ruszeniu, stawili się przed najbliższą komisją poborową lub rozpoznawczą, opatrzeni paszportem pospolitego ruszenia lub innym dokumentem, stwierdzającym ich tożsamość.

Jeżeli obowiązany do służby w pospolitem ruszeniu, choć już uznany przez lekarzy za zdolnego do służby, mimo to prosi o ocenienie tej jego zdolności przez komisję poborową lub rozpoznawczą, należy życzeniu temu zadość uczynić.

Ułomności, wykluczające zdolność do służby orężnej lub do wszelkiej służby w pospolitem ruszeniu wliczone są w wykazie, który podaje załączka I.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy tylko czasowo są chorzy lub obciążeni ułomnościami uleczalnemi, nie podlegają badaniu.

W tych gminach, w których do komisji, odbierającej przedstawienia nie można przybrać lekarza, ułomności, uzasadniające niezdatność do służby a następnie potrzebę stanowczego rozpoznania zapisać należy w karcie meldunkowej pospolitego ruszenia albo podług twierdzeń obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, albo, jeżeli to są ułomności, które nawet nieświadomy rozpoznaje, podług uchwały komisji.

5. Dopelnienie przedstawienia się (meldunku) potwierdzić ma obowiązanemu do meldowania się w paszporcie pospolitego ruszenia a w braku jego w inny sposób celowi odpowiedni ta władza, zakład

lub przedsiębiorstwo, w których przedstawienia dopelniono.

6. Karty meldunkowe pospolitego ruszenia obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, tyżące się osób, przynależnych we własnej gminie bez względu na to, czy się zgłosiły w samej gminie czy też poza nią, porównać ma zwierzchność gminna z rejestrem pospolitego ruszenia a według okoliczności ten ostatni sprostować, następnie zaś uskutecznić przedstawienie się (meldunek) obowiązanych zapisać w rejestrze pospolitego ruszenia w rubryce 15. Niezdatności do służby w pospolitem ruszeniu nie trzeba jednak na razie notować w rejestrze pospolitego ruszenia.

7. Po sprostowaniu rejestru pospolitego ruszenia przesyłają zwierzchności gminne wszystkie karty meldunkowe pospolitego ruszenia wszystkich zameldowanych landszturmistów — bez względu na ich przynależność — najpóźniej do 10. listopada do przełożonej politycznej władzy powiatowej.

Władza ta prostuje względnie uzupełnia według nich własne wykazy ewidencyjne i wygotowuje na podstawie kart meldunkowych podług przynależności do gmin osobne listy imienne obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, proponowanych przez gminne komisje meldunkowe do rozpoznania stanowczego podług wzoru 3.

Następnie wylęca się karty meldunkowe landszturmistów, mających prawo swojszczyzny w Tyrolu i Vorarlbergu i przesyła natychmiast odpowiednim właściwym politycznym władzom powiatowym, wszystkie inne zaś karty meldunkowe wraz z wspomnianymi listami imiennymi do 15. listopada właściwej okręgowej komendzie pospolitego ruszenia.

Komenda ta sporządza potem według wzorów 4, 5, 6 i 7 sumaryusze A, B, C, D i wciąga w nie także wszystkie do tego czasu od król. węgierskich okręgowych komend pospolitego ruszenia nadeszłe karty meldunkowe.

Po sporządzeniu sumaryuszy przesyłać należy karty meldunkowe landszturmistów, przynależnych do krajów korony węgierskiej wprost do ich ojczystych król. węgierskich okręgowych komend pospolitego ruszenia, inne natomiast wprost do tych politycznych władz powiatowych, w których okręgu urzędowym meldowani mają prawo swojszczyzny.

Te ostatnie władze mają ewentualnie swoje wykazy sprostować i następnie przesyłać za zwrotem karty meldunkowe osób, wymienionych w §ie 2, punkt 2 (ustęp ostatni) oraz tych landszturmistów, którzy wprawdzie przynależą do powiatu, lecz nie do gminy, w której meldunku dopelniono, gminie swojszczyzny celem uzupełnienia rejestrów pospolitego ruszenia.

8. Władze meldunkowe w §ie 2, punkt 2 c i d wymienione, tudzież władze służbowe, sądy, funkcyjaryusze, dyrekeye itd. wymienione w §ie 4, punkt 2,

Wzór 3.

Wzór 4, 5,
6 i 7.

Załączka I.

postępować mają przy osobistych przedstawieniach się i pisemnych meldunkach według postanowień punktów 2, 3, 4 i 5, tudzież według §u 7.

Karty meldunkowe pospolitego ruszenia, wystawione przez kapitanów okrętowych (szyprów) — punkt 2, ostatni ustęp — doręczyć należy do dalszego urzędowania przy sposobności przybycia okrętu do jednego z portów austriacko-węgierskich za pośrednictwem urzędów portowych swojskim politycznym władzom powiatowym, natomiast w razie zawinięcia okrętu do jakiegokolwiek portu zagranicznego, odnośnej c. i k. władzy reprezentacyjnej.

Władze polityczne powiatowe bośniackie i hercegowińskie tudzież wojskowe komendy stacyjne okręgu Linu przesyłać mają karty meldunkowe do 10. listopada swojskim politycznym władzom powiatowym obowiązanych do meldunku.

9. Do landszturmistów przynależnych na tym obszarze państwa a przebywających w krajach korony węgierskiej stosować należy co do przepisanych przedstawień (meldunków) tamtejsze przepisy.

Zgłoszenia pobytu tych landszturmistów przesyłają król. węgierskie okręgowe komendy pospolitego ruszenia wprost do swojskich c. k. okręgowych komend pospolitego ruszenia, a te ostatnie odstępują je swojskim politycznym władzom powiatowym.

10. C. i k. władze reprezentacyjne za granicą (ambasady, poselstwa, konsulaty itp.), winny przy odbieraniu osobistych przedstawień się i meldunków pisemnych osób do służby w pospolitem ruszeniu obowiązanych, postępować według postanowień przepisanych w punktach 2, 3, 4 i 5, tudzież w §ie 7 i wypełnione karty meldunkowe pospolitego ruszenia przysyłać natychmiast po upływie powszechnie ustalonego okresu przedstawień (1. listopada), z wszystkich zaś meldunków późniejszych od przypadku do przypadku i niezwłocznie za pośrednictwem Ministerstwa spraw zewnętrznych Ministerstwu obrony krajowej, które je komunikuje bezpośrednio swojskim politycznym władzom powiatowym.

11. Karty meldunkowe pospolitego ruszenia nadchodzące do politycznych władz powiatowych w myśl postanowień punktu 8, ustęp drugi, 9 i 10, a tyżące się obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, prawo przynależności w powiecie posiadających, odsyłać będą te władze, po sprostowaniu własnych wykazów ewidencyjnych, z zastrzeżeniem zwrotu, do przynależnych zwierzchności gminnych w celu sprostowania rejestru pospolitego ruszenia, te zaś karty, które nadchodzą według punktu 8, ustęp trzeci, najpierw do okręgowej komendy pospolitego ruszenia (punkt 7, ustęp trzeci).

12. Karty meldunkowe pospolitego ruszenia jakoteż wszelkie inne zgłoszenia pobytu obowiązanych

do służby w pospolitem ruszeniu zachowywać należy jeszcze przez rok u politycznej władzy powiatowej a następnie zniszczyć.

13. Przedstawienia (meldunki) uskutecznione po terminie wyznaczonym w ogłoszeniach odbierać mają polityczne władze powiatowe miejsca pobytu meldującego się.

14. Karty meldunkowe pospolitego ruszenia w ilości potrzebnej do załatwienia przedstawień (z odpowiednim dodatkiem procentowym) wydawać będzie gminom tudzież władzom służbowym (funkcyonaryuszom) wymienionym w §ie 4, punkt 2, polityczna władza powiatowa.

§ 6.

Odbieranie przedstawienia się (meldunku) obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu przez komisye mieszane.

1. Wyjątkowe zarządzenia, by osobiste przedstawienia się obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu odbierały komisye mieszane (§ 2, punkt 4), wydawać będzie w każdym z osobna przypadku c. k. Ministerstwo obrony krajowej.

Dla tych obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, których zdolność do służby podana jest w wątpliwość, są te komisye zarazem komisjami rozpoznawczymi.

2. Przedstawienia odbywać się mają z reguły w siedzibach politycznych władz powiatowych, w siedzibach sądów powiatowych lub w innych miejscach, ile możności w okręgu pobytu obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu a mianowicie w taki sposób, by obowiązani do meldowania się nie byli zatrzymywani dłużej jak jeden dzień i nie musieli nocować w miejscu zgłoszenia.

3. Komisya odbierająca meldunki ma się składać:

z delegata politycznej władzy powiatowej,

z komendanta odnośnego okręgu pospolitego ruszenia lub jego zastępcy i z lekarza obrony krajowej (wojskowego).

Do wykonywania czynności pisarskich przydać należy komisji podoficera obrony krajowej.

Przy przedstawianiu się powinien być obecny przełożony lub zastępca przełożonego tej gminy, z której obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu mają się przedstawiać.

4. Przedstawianie się odbywa się w powszechności w czasie od 1. do 31. października, ile możności w połączeniu z zebraniem kontrolnem obrony krajowej nie czynnej, atoli oddzielnie. W niedziele i święta nie należy bez szczególnych przyczyn wyznaczać przedstawiania się (meldunków). Jeżeli przedstawienia się (meldunki) przypadają na niedziele i święta, powinny być w każdym razie godziny przedpołudniowego publicznego nabożeństwa wyłączone.

5. W większych gminach albo jeżeli przedstawiać się mają obowiążani do służby w pospolitem ruszeniu z całego powiatu, rozłożyć należy czynność urzędową w taki sposób, żeby dziennie około 200 obowiążanych do służby w pospolitem ruszeniu przedstawiało się komisji i żeby obowiążani do służby w pospolitem ruszeniu, należący do tej samej gminy, nie byli dzieleni.

6. Miejsce i dzień przedstawienia się wyznaczać będzie okręgowa komenda pospolitego ruszenia w porozumieniu z polityczną władzą powiatową miejsca pobytu obowiążanych do służby w pospolitem ruszeniu.

Jeżeliby w tym względzie nie zdołano się porozumieć, postarać się należy, by komenda terytorjalna obrony krajowej wydała decyzję w porozumieniu z polityczną władzą krajową.

7. Przedstawienia się odbierać należy ile możności w budynkach urzędowych lub w innych stosownych lokalach.

8. Obowiążanych do służby w pospolitem ruszeniu wezwać należy do przedstawienia się według postanowień §u 4, a w odnośnem obwieszczeniu oznaczyć godzinę rozpoczęcia czynności urzędowej i podać kolej, w jakiej przedstawiający się będą wywoływani.

9. Wyjątki co do osobistego przedstawiania się, wzmiankowane w §ie 5, punkt 2, stosują się także do tych przedstawień, które odbywają się przed komisjami mieszanymi.

Komisje te obowiążane są odbierać pisemne lub ustne meldunki pełnomocników tych obowiążanych do służby w pospolitem ruszeniu, o których mowa w §ie 5, punkt 2 a i d.

10. Obowiążanych do służby w pospolitem ruszeniu, zebranych według gmin, przedstawia komisji przełożony gminy.

Obowiążani do służby w pospolitem ruszeniu przybywać powinni do przedstawienia się z jednym z dokumentów legitymacyjnych, wzmiankowanych w §ie 5, punkt 3; broń, laski np. należy przed rozpoczęciem się czynności urzędowej odłożyć a palenie tytoniu podczas onejże nie jest dozwolone.

Utrzymanie spokoju i porządku podczas czynności urzędowej należy do delegata politycznej władzy powiatowej.

11. Czynność urzędowa rozpoczyna się wywoływaniem landszturmistów gminami a wewnątrz gmin klasami wieku (od najstarszej klasy wieku począwszy); zresztą trzymać się należy przy przedstawianiu się przepisów §u 5, punkt 4 i 5.

12. Obowiążanych do służby w pospolitem ruszeniu, którzy według zdania komisji dotknięci są ułomnością ograniczającą zdolność do służby (załączka I), należy bezzwłocznie superarbitrować.

Sposób przeprowadzenia stanowczego rozpoznania przepisują postanowienia §u 9, punkt 6, 7 i 8.

13. Druków potrzebnych do czynności urzędowej a mianowicie kart meldunkowych pospolitego ruszenia i list imiennych dostarczyć ma komisji ze swoich zapasów polityczna władza powiatowa, pieczęci mokrej*) okręgowa komenda pospolitego ruszenia.

14. Gdy się czynność urzędowa skończy, należy karty meldunkowe pospolitego ruszenia i listy imienne oddać okręgowej komendzie pospolitego ruszenia, która na podstawie tych dokumentów zarządza następnie to, co w §§ach 5 i 9 jest przepisane.

15. Przestępstwa popełnione podczas czynności urzędowej przez obowiążanych do służby w pospolitem ruszeniu karać będą sądy i władze cywilne.

16. Koszta przedstawiania się a mianowicie:

- a) dyety (dodatki) i koszta podróży członków komisji mieszanej,
- b) dostarczenie sprzętów dla tej komisji,
- c) według okoliczności najem osobnych lokali prywatnych do czynności urzędowej tej komisji,
- d) wszelkie druki do wykonania tej czynności i koszta pieczęci*)

ponosi budżet Ministerstwa obrony krajowej.

17. Obowiążani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy powinności przedstawienia się w terminie wyznaczonym nie mogą dopełnić (§ 4, punkt 2, ostatni ustęp) mają przedstawić się później w drugim terminie w obwieszczeniu wyznaczonym, wobec komisji mieszanej, utworzonej w siedzibie okręgowej komendy pospolitego ruszenia a wydatki na podróż z tem ewentualnie połączone pokryć z własnych funduszów.

Komisja ta składa się z członków w punkcie 3 wymienionych, atoli z tą różnicą, że reprezentanta politycznego deleguje tylko ta polityczna władza powiatowa, która znajduje się w siedzibie okręgowej komendy pospolitego ruszenia.

Przełożony gminy nie ma być obecny przy takim przedstawianiu się.

§ 7.

Meldunki pisemne.

Meldunki pisemne skuteczzione stosownie do §u 5 i według wzoru 8, a do których dołączyć należy paszport pospolitego ruszenia względnie dokument odejścia z wojska itp. (§ 5, punkt 3),

*) Orzeł państwa z napisem w otoku: „C. k. Okręg pospolitego ruszenia Nr. . . . Komisja mieszana“.

zawierać mają wszystkie szczegóły karty meldunkowej pospolitego ruszenia.

Do meldunków pisemnych używać można także kart meldunkowych pospolitego ruszenia podług wzoru 2, w którym to celu obowiązany do meldowania się (pełnomocnik itp.) wypełnić ma rubryki 1 do 8 i 10.

Blankietów do tych meldunków (wzór 2) dostać można bezpłatnie u zwierzchności gminnych.

Osobom wzmiankowanym w §ie 2, punkt 2 (ustęp końcowy) wydawać będą potrzebne karty meldunkowe pospolitego ruszenia bezpłatnie polityczne władze powiatowe jednocześnie z udzielonem pozwoleniem.

Ci obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy otrzymali karty wcielenia lub świadectwa uwolnienia od pospolitego ruszenia, mają nadmienić o tem w meldunku. Na podstawie meldunku właściwa władza meldunkowa — jeżeli meldunku nie dokonano kartą meldunkową pospolitego ruszenia — wypełnia taką kartę meldunkową i wydaje następnie obowiązanyemu do służby w pospolitem ruszeniu paszport pospolitego ruszenia (dokument legitymacyjny), z potwierdzeniem dopełnionego meldunku, względnie inne potwierdzenie dopełnionego zgłoszenia.

§ 8.

Postępowanie w razie niedopełnienia powinności przedstawienia się lub meldowania.

1. Po ukończeniu aktu przedstawiania się względnie po otrzymaniu kart meldunkowych z okręgowych komend pospolitego ruszenia dojdzie polityczna władza powiatowa z wykazów ewidencyjnych, którzy obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu w jej okręgu powinności meldowania się w czasie oznaczonym nie dopełnili.

Sporządzone gminami wykazy tych obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu podług wzoru 9 przesyłane będą zwierzchnościom gminnym z poleceniem wywieszenia ich na 8 dni na widok publiczny i śledzenia tych obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, którzy się nie przedstawili.

Wzór 9. O wynikach poszukiwań uwiadomić należy polityczną władzę powiatową przy zwrocie wykazów po odpowiedniemu wypełnieniu rubryk 10 i 11, poczem władza ta wytoczy postępowanie karne stosownie do postanowień §u 12.

2. Nadto w przypadkach, gdy obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, podlegający powinności meldowania się

- a) zmieniają prawo przynależności,
- b) starają się o koncesję przemysłową lub o kartę przemysłową,
- c) proszą o dokument legitymacyjny do krajów tutejszych lub za granicę, o książeczkę robotniczą lub służbową itp.

winna polityczna władza powiatowa przejrzeć paszport pospolitego ruszenia względnie dokument legitymacyjny dla przekonania się, czy proszący powinności meldowania się zawsze zadość czynił.

Jeżeli się przytem okaże, iż proszący nie uczynił zadość powinności meldunkowej, zniechęcić go należy, by bezzwłocznie dodatkowo się przedstawił (zamelował), wystawić dotyczącą kartę meldunkową a według okoliczności wytoczyć postępowanie karne.

Zresztą powinność meldunkowa pospolitego ruszenia nie ma ścieśniać wolności przemieszczania się.

3. Ci obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy wsiadłszy na okręt dla odbycia dalszej podróży lub przebywając w dalekich krajach za granicą, wyjątkowo nie mogli w pewnym terminie dopełnić powinności meldunkowej, winni przy najbliższej sposobności udowodnić (§ 5, punkt 13), że powzięcie wiadomości o ciężącej na nich powinności względnie uczynienie jej zadość w czasie właściwym było dla nich niepodobieństwem.

4. Osoby zaniedbujące przedstawienia (zamelowania) się, należy w przypadku, gdyby wykrycie ich środkami, podanymi w punkcie 2 okazało się niemożliwym, zapisać w rejestrach pospolitego ruszenia i wykazach. Przy poszukiwaniu osób, które obowiązku meldowania się nie dopełniły, nie należy się zwracać do c. i k. władz reprezentacyjnych zagranicą.

§ 9.

Postępowanie z tymi, którzy przy przedstawieniu się uznani będą za niezdolnych do służby.

1. Celem umożliwienia stanowczej klasyfikacji obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, których przy przedstawianiu się w gminach (§ 5) podano jako niezdolnych do służby orężnej lub do wszelkiej służby w pospolitem ruszeniu, winny polityczne władze powiatowe w porozumieniu z okręgowymi komendami pospolitego ruszenia oznaczyć i za pośrednictwem zwierzchności gminnej ogłosić publicznie czas i miejsce stawiania się takich obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu przed urzędującą, stałą lub objazdową komisją poborową lub rozpoznawczą w powiecie pobytu.

2. W razie potrzeby zasięgnąć ma okręgowa komenda pospolitego ruszenia w tym względzie decyzji terytorjalnej komendy obrony krajowej.

3. Ewentualne koszty utrzymania i podróży, ponosić mają sami obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, stawający do rozpoznania stanowczego.

4. Każdy obowiązany do służby w pospolitem ruszeniu winien do rozpoznania stanowczego przynieść z sobą jako legitymację paszport pospoli-

tego ruszenia albo inny, ostatni meldunek stwierdzający dokument.

5. Komisje poborowe względnie rozpoznawcze uwiadomiane będą przez okręgowe komendy pospolitego ruszenia o mającym się odbyć rozpoznaniu stanowczem obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu i otrzymają zarazem od nich listy imienne obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu (§ 5, punkt 7), którzy mają być poddani stanowczemu rozpoznaniu.

6. Przy rozpoznawaniu stanowczem obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, komisje poborowe (rozpoznawcze) postępować mają podobnie, jak to w przepisie o rozpoznawaniu stanowczem jest postanowione, odnośny zaś wynik i uchwałę zapisać i potwierdzić w rubryce „Uwaga“ list imiennych; uchwałę podpisują tylko wojskowi członkowie. Uchwała opiewać ma stosownie do wyniku oględzin lekarskich i opinii komisji:

- a) zdalny;
- b) niezdatny do broni;
- c) niezdatny do żadnej służby w pospolitem ruszeniu.

W czasie pokoju nie oddaje się obowiązanych do meldowania się landszturmistów celem stwierdzenia ułomności do szpitala.

7. Oczywiście niezdatni, *) których niezdatność stwierdzono w sposób wykluczający wszelką wątpliwość, wolni są od stawiania przed komisją poborową (rozpoznawczą); osoby te mogą ówe komisje uznać na podstawie dotyczących świadectw (aktów dochodzeń) za niezdolne do żadnej służby w pospolitem ruszeniu.

8. Gdy się czynność urzędowa skończy, należy wygotowane listy imienne posłać do okręgowej komendy pospolitego ruszenia, która notuje poddanych rozpoznaniu stanowczemu, prostuje arkusze księgi głównej i wszelkie wykazy ewidencyjne a następnie posyła:

- a) listy imienne dotyczące się tych obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, którzy przynależą do okręgu pospolitego ruszenia, do politycznych władz powiatowych przynależności;
- b) listy imienne dotyczące się tych, którzy przynależą do innych okręgów tutejszego obszaru państwa, do właściwej okręgowej komendy pospolitego ruszenia, wreszcie
- c) listy imienne dotyczące się obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, przynależących do krajów korony węgierskiej, wprost do właściwej król. węgierskiej okręgowej komendy pospolitego ruszenia.

*) Według §u 25 : 4 przepisów wojskowych części I. należy jako „oczywiście niezdatnych“ uważać tych, którzy dotknięci są jedną z następujących ułomności: 1. Brak nogi lub ręki; 2. Słepota obydwu ocz; 3. Głuchoniemota; 4. Kretynizm; 5. sądownie uchwalony obłąd, szaleństwo lub głupkowatość.

9. Na podstawie list imiennych jeżeli uchwała stanowczego rozpoznania opiewa: „niezdatny do broni“ prostuje władza administracyjna powiatowa własny wykaz ewidencyjny i uwiadomia gminę przynależności obowiązancgo do służby w pospolitem ruszeniu o uchwale i o stwierdzonej ułomności, celem zapisania w rubryce 9 rejestru pospolitego ruszenia. Jeżeli uchwała komisji poborowej (rozpoznawczej) opiewa: „Niezdalny do żadnej służby w pospolitem ruszeniu“, winna okręgowa komenda pospolitego ruszenia i polityczna władza powiatowa postąpić według odnośnych postanowień przepisu o organizacji pospolitego ruszenia (§§ 10, 12 i 14).

10. Okręgowe komendy pospolitego ruszenia przesyłają otrzymane od innych okręgowych komend pospolitego ruszenia listy imienne, po sprostowaniu wykazów ewidencyjnych (dokumentów księgi głównej) politycznym władzom powiatowym przynależności w celu dalszego postąpienia z niemi w myśl postanowień powyższych.

11. Uchwała komisji poborowej (rozpoznawczej): „niezdatny do broni“ ma taki skutek, że ów obowiązany do służby w pospolitem ruszeniu zostaje wyłączony od służby orężnej w pospolitem ruszeniu, lecz może być powołany i użyty do wszelkiej innej służby w pospolitem ruszeniu, do której jest zdalny.

Jeżeli obowiązany do meldowania się otrzymał już paszport pospolitego ruszenia, należy uchwałę „niezdatny do broni“ w tymże paszporcie zapisać a delegat obrony krajowej ma to podpisać; równocześnie wykreślić należy wpisaną na 1 stronie stacyę uzbrojenia.

Jeżeli zaś poddany rozpoznaniu stanowczemu nie posiada paszportu pospolitego ruszenia, przynależna komenda okręgowa pospolitego ruszenia przesyła mu pisemnie w sposób odpowiedni uwiadomienie o uchwale „niezdatny do broni“, służące za dowód aż do otrzymania paszportu.

Usunięty z związku wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej lub żandarmerji drogą rozpoznania stanowczego z oceną: „niezdatny do służby orężnej w pospolitem ruszeniu“, landszturmistom zapisuje i potwierdza przynależna komenda okręgowa pospolitego ruszenia niezdatność do służby orężnej w paszporcie pospolitego ruszenia przy jego wygotowywaniu.

12. Ci obowiązani do meldowania się, w których paszporcie pospolitego ruszenia zanotowana i potwierdzona jest „niezdatność do broni“, są tem samem — o ile im nie doręczono kart wezweń — uwolnieni od powinności corocznego przedstawiania się.

13. Komisyjne badanie (klasyfikacya) landszturmistów, przebywających w krajach korony węgierskiej a posiadających obywatelstwo austriackie,

k którzy się przy przedstawieniu zgłaszają jako niezdatni do służby, przeprowadza się według odnośnych postanowień tamtejszych.

Wyciągi obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, których uznano za niezdatnych do służby orężnej lub do jakiegokolwiek służby w pospolitem ruszeniu posyłać będą komendy węgierskie właściwym komendom okręgowym pospolitego ruszenia do dalszego załatwienia.

14. Dla obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, przebywających w Bośni, w Hercegowinie i w okręgu Limu, którzy przy przedstawieniu się (meldowaniu) uznani zostali lub poczytują się za niezdatnych do służby w pospolitem ruszeniu, wyznaczyć należy komisye poborowe, rewizyjne względnie rozpoznawcze c. i k. wojska w okręgach ich pobytu.

W tym celu wygotowuje przynależna polityczna władza powiatowa, na podstawie otrzymanej karty meldunkowej pospolitego ruszenia listę imienną według §u 5, punkt 7 i posyła ją za pośrednictwem okręgowej komendy pospolitego ruszenia do odnośnej c. k. komendy okręgu uzupełnienia względnie stacyjnej wojskowej, która następnie zarządzić ma poddanie obowiązanego do służby w pospolitem ruszeniu rozpoznaniu stanowczemu według powyższych postanowień.

Listę imienną opatrzoną uchwałą odnośnej komisji odesłać należy do przynależnej komendy okręgowej pospolitego ruszenia, która zarządzić ma dalsze kroki.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, znajdujący się za granicą, którzy przy przedstawieniu się oznajmia, że są niezdatni lub za niezdatnych będą uznani, mogą być poddani rewizji według „Instrukcyi dla c. i k. misyi i konsulatów“ (załączka V, § 2, punkt 5 do 7 przepisów o służbie wojskowej część I).

Wynik rozpoznania przesać należy za pośrednictwem c. i k. Ministerstwa spraw zewnątrznych c. k. Ministerstwu obrony krajowej, które w tym względzie wydaje decyzye i uwiadania o niej właściwą okręgową komendę pospolitego ruszenia, w celu dalszego załatwienia w myśl powyższych postanowień.

15. Listy imienne (listy stanowczego rozpoznania) tyczące się obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu poddanych stanowczemu rozpoznaniu przechowywać mają polityczne władze powiatowe, aż do wystąpienia tych osób z pospolitego ruszenia.

16. Okręgowe komendy pospolitego ruszenia i terytorjalne komendy obrony krajowej wygotowywać mają corocznie podług wzoru 10 wykazy wyników rozpoznania stanowczego, obejmujące wszystkich do służby w pospolitem ruszeniu obowiązanych, w ich okręgu rozpoznaniu stanowczemu pod-

danych i posyłać je: pierwsze do 10. stycznia terytorjalnej komendzie obrony krajowej, ostatnie do 31. stycznia Ministerstwu obrony krajowej.

§ 10.

Szczególna powinność meldowania się tych obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu którzy otrzymali karty wcielenia.

1. Ci obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy otrzymali karty wcielenia, winni bez względu na ogólne doroczne przedstawianie się (meldowanie), każdą zmianę swojej stałej siedziby zameldować pisemnie lub ustnie przełożonemu gminy nowego miejsca zamieszkania (§ 1, punkt 2).

2. Podlegający powinności meldunkowej mają do zameldowania się przynieść z sobą paszport pospolitego ruszenia (inny dokument legitymacyjny) tudzież kartę wcielenia, albo przesyłając uwiadomienie pisemne dołączyć paszport pospolitego ruszenia (inny dokument legitymacyjny) i nadmienić, że posiadają kartę wcielenia.

Jeżeli do meldunku pisemnego używa się karty meldunkowej pospolitego ruszenia, ma ona być drukowana na żółtym papierze.

3. Otrzymawszy ten meldunek ma zwierzchność gminna, jeżeli meldunek nie jest napisany na karcie meldunkowej pospolitego ruszenia, wygotować kartę meldunkową pospolitego ruszenia według wzoru 2 (żółty papier), potwierdzić zameldowanie się w paszporcie pospolitego ruszenia lub w inny odpowiedni sposób, następnie co do przynależnych do gminy sprostować odpowiednio rejestr pospolitego ruszenia i przesać następnie karty meldunkowe przełożonej politycznej władzy powiatowej, która po ewentualnem sprostowaniu własnego wykazu ewidencyjnego odsyła je do okręgowej komendy pospolitego ruszenia dla dalszych celów ewidencyjnych.

Okręgowa komenda pospolitego ruszenia prosiuje według tego swoje rejestry ewidencyjne i przesyła następnie karty meldunkowe obcych poddanych ich przynależnym politycznym władzom powiatowym.

4. Posiadający na tutejszym obszarze państwowym prawo swojszczyzny a w krajach korony węgierskiej przebywający landszturmiści meldują każdą zmianę swej stałej siedziby przełożonemu gminy nowego miejsca zamieszkania, przełożony winien zaś przesać ten meldunek według postanowień przepisu, obowiązującego w krajach korony węgierskiej, za pośrednictwem król. węgierskiej okręgowej komendy pospolitego ruszenia swojskiej c. k. okręgowej komendzie pospolitego ruszenia, a ta ostatnia przesyła go bezpośrednio właściwej politycznej władzy powiatowej.

Wzór 10.

Karty meldunkowe węgierskich landszturmistów, przebywających na tutejszym obszarze państwowym, winne c. k. okręgowe komendy pospolitego ruszenia przesyłać właściwym król. węgierskim komendom tego samego rodzaju.

5. Obowiązani do meldowania się, przebywający w Bośni i Hercegowinie, w okręgu Limu, tudzież za granicą meldować się mają u oznaczonych w §ie 2, punkt 2, c, d i e władz politycznych, względnie wojskowych i dyplomatycznych.

Władze te wygotowują następnie karty meldunkowe pospolitego ruszenia (żółty papier) i posyłają je do swojskich politycznych władz powiatowych względnie do Ministerstwa obrony krajowej.

Obowiązanym do służby w pospolitem ruszeniu należy zameldowanie się potwierdzić.

6. Karty meldunkowe pospolitego ruszenia, nadchodzące stosownie do punktu 3, ustęp drugi, 4 i 5 do politycznej władzy powiatowej, posyła ta władza po sprostowaniu własnego wykazu ewidencyjnego, najprzód gminie przynależności do sprostowania rejestru pospolitego ruszenia a gdy stamtąd wrócić, okręgowej komendzie pospolitego ruszenia (punkt 3), gdzie razem z innymi kartami meldunkowymi na żółtym papierze aż do następnego terminu ogólnego przedstawiania (meldowania) się — przy końcu października — przechowane a następnie zniszczone być mają.

§ 11.

Paszport pospolitego ruszenia.

1. Każda osoba do pospolitego ruszenia należąca, obowiązana przedstawiać się (meldować) według ustawy z dnia 10. maja 1894 otrzyma „paszport pospolitego ruszenia“ podług wzoru 11, który zawiera najważniejsze szczegóły tyczące się służby w pospolitem ruszeniu i meldunków i służy do potwierdzania uskuteczionych przedstawień się (meldunków).

Wzór 11.

Dla żołnierzy, których z wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej lub żandarmerji z zastrzeżeniem obowiązku służby w pospolitem ruszeniu oddalono, służy paszport pospolitego ruszenia równocześnie jako „dokument legitymacyjny“, w ostatnim ustępie §u 52 ustawy o służbie wojskowej z roku 1889 na wypadek oddalenia przepisany, przeto zawiera on na stronie 2 do 5 ten sam tekst i te same szczegóły służbowe, co świadectwo odejścia ustanowione w części II. przepisów o służbie wojskowej.

2. Paszportów pospolitego ruszenia nie otrzymują:

- a) byli oficerowie, duszpasterze i urzędnicy oraz wyświęceni kapłani i mianowani duszpasterze, przechodzący z ewidencji rezerwy zapasowej do pospolitego ruszenia; osoby te otrzymują przy wystąpieniu (oddaleniu) przepisane certyfikaty odejścia (poświadczenia), z klauzulą

względem obowiązku służby w pospolitem ruszeniu;

- b) tacy landszturmisci, którzy jako obowiązani jeszcze do stawiennictwa otrzymali poświadczenie, przepisane w §ie 2057 przepisów o służbie wojskowej, część II

3. Paszport pospolitego ruszenia wygotowuje z reguły właściwa okręgowa komenda pospolitego ruszenia.

Paszporty pospolitego ruszenia wygotowuje się na podstawie osobistych dokumentów tych osób, należących do stanu żołnierzy i podoficerów, oddalonych ze związku obrony krajowej, tudzież tych które z c. i k. wojska (marynarki wojennej, żandarmerji) wchodzą bezpośrednio w obowiązek służby w pospolitem ruszeniu; dokumenty te przesyłają komendy okręgów uzupełnienia obrony krajowej (oddziałów żandarmerji) itd. zapomocą spisu według wzoru X załączki do przepisów o służbie wojskowej, część II, dotyczącej c. k. obrony krajowej, względnie z odnośną listą oddaleń właściwym okręgowym komendom pospolitego ruszenia.

Komendy te wygotowują dla tych obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu „paszporty“ pospolitego ruszenia“ według dat karty księgi głównej i posyłają je do właściwych politycznych władz powiatowych celem zażądania doręczeń (punkt 11).

4. „Legitymacya“, znajdująca się w paszporcie pospolitego ruszenia, służy posiadaczowi za potwierdzenie dopełnienia powinności służbowej.

5. W paszporcie pospolitego ruszenia obowiązanych do służby i „kartą wcielenia“ opatrzonych landszturmistów, którzy nie należą ani do armii ani do żandarmerji należy „Legitymacyę“ przekreślić kreską poprzeczną.

Paszporty pospolitego ruszenia, wygotowywane osobom w tym punkcie wspomnianym przez właściwe dla ich miejsca pobytu okręgowe komendy pospolitego ruszenia doręczać im należy równocześnie z kartą wcielenia za pośrednictwem właściwej dla ich miejsca pobytu politycznej władzy powiatowej a po zgaśnięciu ważności karty wcielenia znów odebrać.

6. Paszport pospolitego ruszenia, który stał się nieważnym, oddać winien landszturmista przelożonemu gminy miejsca pobytu lub przynależności dla postania go za pośrednictwem politycznej władzy powiatowej do właściwej okręgowej komendy pospolitego ruszenia względnie okręgowa komenda pospolitego ruszenia ma go zażądać i zniszczyć.

7. Z wyjątkiem osób, wymienionych w punkcie 2, a i punkcie 5 tem, który dopełnił obowiązku służby w pospolitem ruszeniu, wydaje właściwa okręgowa komenda pospolitego ruszenia, po odebraniu paszportu pospolitego ruszenia „abszyt“, w którym oprócz dopełnienia powinności

służbowej w wojsku i obronie krajowej (żandarmeryi), potwierdzić należy także dopełnienie obowiązku służby w pospolitem ruszeniu.

8. Tym, którzy w czasie służby w pospolitem ruszeniu uznani zostali za niezdatnych do jakiegokolwiek służby w pospolitem ruszeniu (wskutek rozpoznania stanowczego, albo którzy jako wysłużeni landszturmiści za pozwoleniem władz emigrują) mają właściwe okręgowe komendy pospolitego ruszenia również wydać świadectwa odejścia; paszporty pospolitego ruszenia należy im odebrać.

9. Gdy paszport pospolitego ruszenia zaginie lub zostanie zniszczony, po duplikat zgłosić się należy do władz meldunkowych, wymienionych w §ie 2.

10. Przy odnawianiu paszportów należy ewentualną klasyfikację: „Niezdatny do służby orężnej“ jakoteż ostatnie przedstawienie się (meldunek) przenieść do osobistych wzmianek z poprzedniego paszportu a okręgowa komenda pospolitego ruszenia potwierdzić ma prawdziwość tych przeniesień.

Nazwiska, dawny stopień i prawo swojszczyzny prostują w paszportach pospolitego ruszenia na podstawie przedłożonych dokumentów polityczne władze powiatowe miejsca pobytu zwłaszcza przy peryodycznych względnie osobnych przedstawieniach się (meldunkach), paszporty zaś zwracać mają ile możności zaraz dotyczącym landszturmistom.

Każdą zmianę względnie każde sprostowanie paszportu należy z krótkim uzasadnieniem zamieścić jako dodatek w zapiskach osobistych, zaopatrzyć je datą, potwierdzić z urzędu i zakomunikować właściwej okręgowej komendzie pospolitego ruszenia.

Formalne anulowanie zatraconych paszportów pospolitego ruszenia (abszytów) jest zbędne.

Przy prostowaniu paszportów pospolitego ruszenia poprawiać należy w razie potrzeby także i karty prezencyjne (kartę legitymacyjną), względnie nowe sporządzić.

11. Pod względem doręczania (wręczania) paszportów pospolitego ruszenia i świadectw odejścia przestrzegać należy co następuje:

- a) Obowiązanych do meldowania się, przynależnym do okręgu pospolitego ruszenia i tamże zamieszkałym, doręczane być mają paszporty pospolitego ruszenia (świadectwa odejścia) za pośrednictwem przynależnej politycznej władzy powiatowej przez przełożonych gminy;
- b) dla tych obowiązanych do meldowania się, którzy przynależą do okręgu pospolitego ruszenia, ale mieszkają w innych politycznych powiatach królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, przesyłają paszporty pospolitego ruszenia (świadectwa odejścia) polityczne władze powiatowe przynależności do takichże

władz miejsca pobytu, w celu zarządzenia doręczenia;

- c) dla obowiązanych do meldowania się, przynależnych do okręgu pospolitego ruszenia, ale zamieszkałych w Bośni i Hercegowinie i w okręgu Limu, posyłać mają paszporty pospolitego ruszenia (świadectwa odejścia) polityczne władze powiatowe przynależności do tamtejszych władz powiatowych (urzędów powiatowych, ekspozytur powiatowych, magistratu miasta Sarajewa) względnie do komend stacyjnych wojskowych w okręgu Limu celem dalszego urzędowego załatwienia;
- d) paszporty pospolitego ruszenia (świadectwa odejścia) dla tych obowiązanych do meldowania się, którzy przebywają w krajach korony węgierskiej lub za granicą, atoli przynależą do tutejszego obszaru państwowego, posyłać należy w celu doręczenia a mianowicie co do pierwszych za pośrednictwem właściwej c. k. komendy do król. węgierskiej okręgowej komendy pospolitego ruszenia dla miejsca pobytu, co do ostatnich zaś do Ministerstwa obrony krajowej;
- e) paszporty pospolitego ruszenia (świadectwa odejścia) landszturmistów, przynależnych do krajów korony węgierskiej a przebywających na tutejszym obszarze państwowym, przesyłają król. węgierskie okręgowe komendy pospolitego ruszenia takimiż c. k. komendom miejsca pobytu, te ostatnie zaś przesyłają je w celu doręczenia politycznym władzom powiatowym miejsca pobytu obowiązanego do meldunku.

Wydając paszporty pospolitego ruszenia i świadectwa odejścia należy obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu posiadane przez nich wojskowe dokumenty legitymacyjne (paszporty wojskowe i obrony krajowej, poświadczenia wojskowe i obrony krajowej, paszporty pospolitego ruszenia itd.) odebrać i przesać okręgowym komendom pospolitego ruszenia, które odebrane a przez nie wystawione paszporty niszczą, należące zaś do obcych paszporty i inne dokumenty przesyłają właściwym komendom okręgów uzupełnienia.

12. Paszporty pospolitego ruszenia (świadectwa) należy przedkładać względnie posyłać zawsze z wykazem podług wzoru 12 a rubryki jego jak najdokładniej wypełniać.

13. Paszporty pospolitego ruszenia, których doręczyć nie można, przechowywane być mają u przynależnej politycznej władzy powiatowej tak długo, dopóki landszturmisty, do którego paszport należy albo nie odszukano, albo od obowiązku służby w pospolitem ruszeniu nie zwolniono.

Niedoręczalne świadectwa odejścia składać należy w tej okręgowej komendzie pospolitego ruszenia, która je wystawiła.

Wzór 12.

14. Paszport pospolitego ruszenia należy przy sposobności przedstawiać się (meldunków, rozpoznawczych) okazywać względnie do pisemnych meldunków dołączać; przy stawianiu pod broń w razie zmobilizowania i powołania pospolitego ruszenia uprawnia paszport pospolitego ruszenia do wolnej jazdy kolejami (okrętami) swojskimi, przy przeglądzie zaś zostaje odebrany.

15. Jeżeli obowiązanemu do meldowania się paszport zaginie lub jeżeli go jeszcze nie posiada, należy okoliczność tę przy przedstawieniu się (meldunku) landszturmisty zanotować w karcie meldunkowej (kolumna 10) a przynależna polityczna władza powiatowa winna zażądać wygotowania paszportu od właściwej okręgowej komendy pospolitego ruszenia zapomocą spisu według wzoru 12.

§ 12.

Postanowienia karne i postępowanie karne.

1. Obowiązany do służby w pospolitem ruszeniu, który zaniecha lub bezzasadnie w oznaczonym terminie nie dopełni ustawowej powinności przedstawienia się (meldunku), popełnia przekroczenie i podpada grzywnie od 4 do 200 koron.

2. Postępowanie karne należy do politycznych władz powiatowych miejsca pobytu a mianowicie także i co do tych landszturmistów przynależnych w krajach korony węgierskiej, którzy przebywają na tutejszym obszarze państwowym, podczas gdy przynależnych na tym obszarze państwowym a w krajach korony węgierskiej zamieszkałych landszturmistów karzą polityczne władze ich miejsca pobytu według tamtejszych przepisów.

Do postępowania karnego stosują się analogicznie postępowania §u 84 przepisów o służbie wojskowej, część I.

Jeżeli jednak popełniono przekroczenie na obszarze zajęтым (na obszarze Limu) lub zagranicą, natenczas należy postępowanie i orzekanie do politycznej władzy powiatowej gminy swojszczyzny.

Przedawnienie przekroczenia nie może zająć tak długo, jak długo istnieje obowiązek przedstawiania (meldowania) się, względnie jak długo przekroczenie trwa.

Pod względem użycia dochodów z grzywnien i zamiany grzywnien nieściągalnych na kary na wolności obowiązują postanowienia §u 85, część I, przepisów o służbie wojskowej.

§ 13.

Stosowanie przepisu meldunkowego do tych podlegających służbie w pospolitem ruszeniu, którzy przynależą do krajów korony węgierskiej.

Z tymi obowiązanymi do służby w pospolitem ruszeniu i ustawowej powinności meldowania się podlegającymi, którzy należą do krajów korony węgierskiej a przebywają w królestwach i krajach

w Radzie państwa reprezentowanych, postępować się będzie pod względem meldunków i badania (klasyfikacji) niezdalnych do służby według powyższych postanowień.

§ 14.

Podania.

Względem podań wydaje się jeszcze następujące postanowienia:

- a) polityczne władze powiatowe mają na podstawie kart meldunkowych (§ 5) i wykazów według §u 8 przesyłać przegląd wyniku przedstawiania się (meldunków) obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, przynależących do własnego powiatu podług wzoru 13 do 10. stycznia, okręgowej komendzie pospolitego ruszenia;
- b) okręgowe komendy pospolitego ruszenia mają przysyłać sumarysze A, B, C i D, sporządzone według §u 5, punkt 7, do 10. grudnia, dalej na podstawie przeglądów (lit. a) przez polityczne władze powiatowe nadsyłanych przegląd podług tego samego wzoru dla okręgu pospolitego ruszenia do 15. stycznia terytorjalnej komendzie obrony krajowej;
- c) terytorjalne komendy obrony krajowej przedkładać mają na podstawie wzmiankowanych pod (lit. b) podań poszczególnych okręgowych komend pospolitego ruszenia: sumarysze i przegląd podług tych samych wzorów dla terytorjalnego obszaru obrony krajowej, do 20. stycznia Ministerstwa obrony krajowej.

Wzór 1

§ 15.

Potrzebne druki.

Na obwieszczenia (wzór 1), na karty meldunkowe pospolitego ruszenia na białym i żółtym papierze (wzór 2) i listy imienne (wzór 3) na podania (wzory 4, 5, 6, 7 i 13) dalej na wykazy (wzór 9 i 12) wreszcie na paszporty pospolitego ruszenia (wzór 11) używać należy druków, których dostarczać będzie Ministerstwo obrony krajowej.

O potrzebną ilość zgłaszać się ma polityczna władza powiatowa podaniem podług wzoru 14 corocznie do 30. kwietnia u okręgowej komendy pospolitego ruszenia.

Wzór 1

Druki wygotowywać będzie c. k. Drukarnia nadworna i rządowa we Wiedniu a „karty meldunkowe pospolitego ruszenia“, podług wzoru 2 w rozmaitych językach wydrukowane, mogą w razie potrzeby otrzymać podług objaśnienia wzoru 14 władze, zakłady, przedsiębiorstwa, funkcjonarysze itd. jak i osoby prywatne celem użycia w tych przypadkach, w których meldunek pisemny jest dozwolony, opłatnie wprost z c. k. nadwornej i rządowej drukarni.

Schönaich wlr.

Polityczna władza powiatowa:

Wzór 1

do §u 4.

Obwieszczenie

o powinności meldowania się obowiązków do służby w pospolitem ruszeniu.

1. Na zasadzie ustawy z dnia 10. maja 1894 (Dz. u. p. Nr. 83 z r. 1894) ci obowiążani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy należeli do wojska, marynarki wojennej, obrony krajowej (jakoteż do ich rezerw zasobowych), lub do żandarmeryi, tudzież wszyscy inni do służby w spolitem ruszeniu obowiążani, których na wypadek wezwania pospolitego ruszenia przeznaczono do poszczególnych czynności służbowych i w tym celu opatrzone kartami wcielenia i którzy w obrębie powyższego powiatu politycznego przebywają, mają dnia . . .⁸⁰ . . . . . 19 . . . , ze swoim paszportem pospolitego ruszenia lub z dokumentem swego oddalenia z wojska:

- *) u przełożonego gminy
- *) w urzędzie meldunkowym miejskim
- *) w urzędzie powiatowym magistrackim

. . . . .
. . . . .
miejsca swego pobytu

**) . . . . .
. . . . .
osobiście przedstawić się względnie zameldować.

Ci obowiążani do zameldowania się, którzy z powodu nieprzewycięzonych przeszkód lub wiarodgodnie udowodnionych, niezmiernie naglących i niecierpiących zwłoki stosunków familijnych lub osobistych w dniu powyższym nie mogą się przedstawić, mają przedstawić się później a to dnia . . . . .
. . . . . u powyższej władzy (przed komisją mieszaną w . . . . .).

2. Obowiążani do meldowania się, którzy z jakiegokolwiek przyczyny nie posiadają paszportu pospolitego ruszenia lub dokumentu wystąpienia (oddalenia) z wojska (certyfikatu, poświadczenia itp.), winni przynieść z sobą inny dokument poświadczający tożsamość ich osoby, jakoto: metrykę chrztu (urodzenia), świadectwo swojszczyzny, książkę robotniczą, potwierdzenie ostatniego przedstawienia się (meldunku) itp., tudzież będącą ewentualnie w ich posiadaniu kartę wcielenia a według okoliczności także świadectwo wylączenia z pospolitego ruszenia.

3. Obowiążani do meldowania się przynależni do okręgu powyższej politycznej władzy powiatowej ale nieobecni meldować się mają osobiście jak następuje:

- a) **W królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych:**
  - u zwierzchności gminnej (przełożonego gminy), w urzędzie meldunkowym itp. miejsca pobytu;
- b) **w krajach korony węgierskiej:**
  - u przeznaczonych do tego władz meldunkowych;
- c) **w Bośni i Hercegowinie:**
  - w najbliższym tamtejszym urzędzie powiatowym (w ekspozyturze powiatowej, w magistracie miasta Sarajewa) miejsca pobytu;

Uwaga: *) Niewłaściwe władze meldunkowe należy przekreślić a natomiast wpisać inne potrzebne.

**) Tu podać należy: nazwę miejsca meldunku, dzień i godzinę tudzież ściślejse oznaczenie miejsca (placu, lokalu itp.) odbyć się mającej czynności urzędowej.

Format papieru: Wielki półarkusz.

d) w okręgu Limu:

u stacyjnej komendy wojskowej, znajdującej się w miejscu pobytu lub najbliższej tego miejsca;

e) za granicą:

przebywający za granicą landszturmieści dopełniają ustawowego przedstawiania się (meldunku) w czasie od dnia 1. do 31. października bez osobnego wezwania u c. k. władzy reprezentacyjnej (w ambasadzie, poselstwie, konsulacie itp.), znajdującej się w miejscu pobytu lub najbliższej tego miejsca.

4. Jeżeli w przypadkach wzmiankowanych pod 3 c i d odnośnie władze nie znajdują się ani w miejscu pobytu, ani w najbliższej tego miejsca okolicy, można odnośny meldunek*) skutecznie pisemnie, w takim samym sposób meldować się mogą także za granicą przebywający i tacy landszturmieści, których przyjęto za kontraktem na c. i k. okręt wojenny lub którzy zatrudnieni są na okrętach przedsiębiorstwa żeglugi parowej i istotnie podróż rozpoczęli.

5. Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu poczytujący się za niezdatnych do służby orężnej lub do jakiegokolwiek służby w pospolitem ruszeniu, winni o tem przy przedstawianiu się (meldowaniu) oznajmić.

6. Obowiązani do meldowania się landszturmieści, którzy posiadają pozwolenie na podróż morzem, mogą skutecznie przepisane meldunki w czasie wyznaczonym ustnie lub pisemnie także za pośrednictwem krewnych, domowników lub pełnomocników u zwierzchności swej gminy swojszczyzny.

7. Za chorych, co do których jest wiarygodnie udowodnione, że są niezdolni do odbycia drogi, mogą meldunki z dołączeniem paszportu pospolitego ruszenia względnie dokumentu wystąpienia (oddalenia) z wojska (dokumentu legitymacyjnego) skutecznie u władzy meldunkowej — w czasie wyznaczonym — bądź ustnie, bądź pisemnie ich domownicy lub pełnomocnicy.

8. Meldunki pisemne, do których dołączać należy paszport obrony krajowej względnie dokument oddalenia z wojska lub — stosownie do przepisów punktu 2 — inny dokument legitymacyjny zawierać mają wszystkie szczegóły w karcie meldunkowej pospolitego ruszenia podane. Do meldunków pisemnych można także używać kart meldunkowych pospolitego ruszenia, których dostać można bezpłatnie u zwierzchności gminnej miejsca pobytu.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy otrzymali karty wcielenia lub świadectwa wyłączenia od służby w pospolitem ruszeniu lub też bez tychże zwolnieni zostali od służby w pospolitem ruszeniu jako zatrudnieni na kolejach i okrętach, winni nadmienić o tem w meldunku pisemnym.

9. Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, przynależni do krajów korony węgierskiej, którzy na mocy ustawy podlegają powinności meldowania się a przebywają w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, winni meldować się podobnie jak obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu przynależący do tego obszaru państwa.

10. Według ustawy na wstępie wzmiankowanej od powinności przedstawiania się (meldowania), wolni są tylko ci obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy za „niezdatnych do służby“ orężnej zostali uznani a których niezdatność do służby orężnej w pospolitem ruszeniu potwierdzona jest w paszporcie pospolitego ruszenia lub gdzieindziej i którzy kart wcielenia nie otrzymali.

11. Osoby pospolitego ruszenia, powinności meldowania się podlegające, które przepisanego przedstawiania się (meldunku) nie skutecznią w czasie właściwym lub całkiem go zaniechają, popełniają przekroczenie i karane będą grzywną od 4 aż do 200 koron.

. . . . . dnia . . . . . 19 . . . . .

Pieczęć i podpis politycznej władzy powiatowej.

Uwaga: *) Meldunki razem z załączkami do celów ewidencyjnych są wolne od stempli i opłaty pocztowej, jeżeli (na adresie) opatrzone są napisem: „Na urzędowe wezwanie“. Uwolnienie od opłaty pocztowej dotyczy wyłącznie austriacko-węgierskiej monarchii i Bośni i Hercegowiny.

Urząd meldunkowy

Powiat polityczny: Mürzschlag.
Gmina: Ganz.

Wzór 2.

do § 10 b.

Karta meldunkowa pospolitego ruszenia

na rok 1905

Nazwisko, ewentualnie z przydomkiem	Imię	Rok urodzenia	Stan, charakter, zatrudnie- nie (zarobek)	Przynależny do: gminy, powiatu politycznego, kraju	Miejsce zamieszkania i nu- mer domu, powiat poli- tyczny, kraj	Stopień		Jest niezdatny do bro- ni lub niezdatny do żadnej szkuby w pospolitem ru- szeniu i z jakiej przyczyny	Proponowany do stan- owienia	U w a g a
						Oddział wojskowy (zakład)	7			
Engel recte Freigraber	Jan	1865	żonały, ślusarz	Ach. Braunau am Inn Górna Austria	Ganz, Nr. 18, Mürzschlag, Styrya	59. pułk piechoty	Szeregowiec, tytułarny frajter	tak — z powodu stępsłości prawego sławnu kolanowego	tak	10 Nie ma paszportu pospol. ruszenia a l b o Nie ma żadnego dokumentu oddziału z wojska a l b o Ma karty wezweń itp. a l b o Wyłączony od służby w pospolitem ruszeniu do końca czerwca 1905 . . .

Meldował się dnia . . . . . 1905 . . . . .

Pieczęć
Władzy
meldun-
kowej.

Format papieru: Wielki kancelaryjny (4 na arkusz), biały i żółty.

Powiat polityczny: _____

Wzór 3

do §u 5.

Lista imienna.

Ilość głów	Stopień	Nazwisko ewentualnie z przydomkiem	Imię	Rok urodzenia	Stan, charakter, zatrudnienie (zarobek)	Gmina przynależności, powiat polityczny, kraj	Miejsce zamieszkania, numer domu, powiat polityczny, kraj	Służył w wojsku, w mary- narce wojennej lub obro- nie krajowej (jakoteż w ich rezerwach zasobowych), tudzież w żandarmerji, — korpus wojsk — (zakład)	U w a g a

Objaśnienie

o wygotowywaniu sumaryusza A (wzór 4)

(przez okręgowe komendy pospolitego ruszenia).

Do sumaryusza *A* wciągać należy wszystkich obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, posiadających prawo swojszczyzny w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych (z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlbergu), którzy karty meldunkowe przedłożyli — jeżeli osoby dotyczące były do przedstawienia się (meldunku) ustawowo obowiązane.

W tym celu uporządkować należy karty meldunkowe jak następuje:

- a) karty meldunkowe landszturmistów posiadających obywatelstwo węgierskie (dla sporządzania sumaryuszy *C* i *D*),
- b) karty meldunkowe dla wysłużonych a do broni niezdolnych żołnierzy, którzy otrzymali karty wcielenia w pospolitem ruszeniu,
- c) karty meldunkowe dla niewysłużonych a do broni niezdolnych żołnierzy, którzy otrzymali karty wcielenia w pospolitem ruszeniu,
- d) karty meldunkowe wysłużonych a od służby w pospolitem ruszeniu uwolnionych żołnierzy, wreszcie
- e) karty meldunkowe landszturmistów, którzy jako do broni niezdolni (§ 9, punkt 12) nie mieli obowiązku zgłaszania (meldowania) się.

Ilość sztuk kart meldunkowych, uporządkowanych według punktów *b*, *c* i *d* wpisać należy w rubryce 27, natomiast ewentualne karty tego rodzaju z pod *e* przy sporządzaniu sumaryusza pominąć.

Wszystkie inne karty meldunkowe uporządkować należy stosownie do pionowych kolumn sumaryusza a ilość ich sztuk wpisać w odnośnych rubrykach od 2 do 26.

Końcowe sumy kolumn 26 i 27 dają łączną ilość landszturmistów zgłoszonych we własnym okręgu pospolitego ruszenia, którzy posiadają prawo swojszczyzny w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych (z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlberga).

Do sumaryusza tego wciągnąć należy także wszystkie do chwili spisywania go nadesłane karty meldunkowe tych obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu obywateli austriackich, którzy się zgłosili w krajach korony węgierskiej.

Objaśnienie

o wygotowywaniu sumaryusza B (wzór 5).

(przez okręgowe komendy pospolitego ruszenia).

Do sumaryusza *B* wpisywać należy z pomiędzy landszturmistów objętych także sumaryuszem *A* tych wszystkich, którzy według kolumny 8 karty meldunkowej pospolitego ruszenia figurują jako „niezdolni do siły orężnej“ lub „niezdolni do wszelkiej służby w pospolitem ruszeniu“.

Daty odnośne wyjąć należy z kart meldunkowych, podzielonych już według objaśnienia do sumaryusza *A* na grupy, przyczem jednak landszturmistów, wysłużonych już a do broni niezdolnych — którzy posiadają karty wcielenia — wtedy tylko wolno wpisywać do kolumny 27 pod I, jeżeli są niezdatni do jakiegokolwiek służby w pospolitem ruszeniu.

Ostateczne sumy kolumn 26 i 27 dają łączną ilość tych landszturmistów, w których kartach meldunkowych wyrażoną jest ich niezdolność do broni względnie niezdatność do służby.

Do sumaryusza tego wciągnąć należy także i tych niezdatnych do służby, którzy się znajdują pośród liczby landszturmistów, posiadających obywatelstwo austriackie a zgłoszonych w krajach korony węgierskiej.

Wszystkich wciągniętych do sumaryusza *B* podać należy rozpoznaniu stanowczemu (§ 5, punkt 4), a zatem także i tych landszturmistów, którzy się zgłosili jako niezdatni do wszelkiej służby w pospolitem ruszeniu.

ryusz B

państwa reprezentowanych (z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlberga), którzy w kartach meldunkowych pospółględnie wszelkiej służby w pospolitem ruszeniu.

litem ruszeniu pochodzący							B					C	Uwaga
s k a							z c. k. obrony krajowej (żandarmeryi)					razem	
zakłady zarządu nunn- dunów	instytut wojskovo- geograficzny	zakłady stadnin **)	dyrekcyc inżynieryi	oddziały budownictwa wojskowego	inne **)	razem	z marynarki wojennej	piechota i żandarmerya	konnica	sum a	razem		
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	

Przez wymienionych obok (kolumny 2 do 26) zgłosiło się jeszcze:

- I. Opatrzonych kartami wezweńca wysłużonych a do broni niezdolnych . . . . .
- II. Opatrzonych kartami wezweńca, którzy nie służyli . . . . .
- III. Wysłuzzonych żołnierzy, których od służby w pospolitem ruszeniu uwolniono . . . . .

razem . . . . .

..... 19 ..... należeli do byłego korpusu inżynieryi. kładów stadnin do pospolitego ruszenia. i zakładów wyżej nie wymienionych (zakładów naukowych itd.).

Podpis:

Uwaga

względem sporządzania sumaryuszy *C* i *D* (wzór 6 i 7)

(przez okręgowe komendy pospolitego ruszenia).

Obydwa sumaryusze dotyczą tylko zgłoszonych w okręgu pospolitego ruszenia pospolitaków, należnych w krajach korony węgierskiej. Przy sporządzaniu ich stosować należy analogicznie wskazówki, objęte objaśnieniem o wygotowaniu sumaryusza *A* względnie *B*, przyczem pamiętać należy o tem, że sumaryusz *C* odpowiada sumaryuszowi *A* a sumaryusz *D* sumaryuszowi *B*.

Wzór 8.

do §u 7.

Na wezwanie urzędowe wolne od stempla.

Do

(adres władzy meldunkowej) . . . . .
 . . . . .
 . . . . .

w

. . . . .

Dołączając paszport pospolitego ruszenia lub jakikolwiek inny dokument legitymacyjny melduje obowiązany do służby w pospolitem ruszeniu: Jan Kwiatkowski inaczey Wyrwicz, urodzony w roku 1865, żonaty, ślusarz, przynależny do Ach, powiatu Braunau w Górnej Austrii, że ma stałą siedzibę w Zabrzegu (ulica . . . Nr. domu 18) w powiecie wadowickim w Galicyi.

albo:

że w dniu 1. listopada br. wyjeżdża do swej gminy swojskiej Ach, w politycznym powiecie Braunau w Górnej Austrii.

Tenże służył w 59. pułku piechoty w stopniu szeregowca, tytularnego frajtra i otrzymał kartę wcielenia do pospolitego ruszenia.

albo:

Tenże służył przy artylerii polowej w stopniu zugsführera i jest od służby w pospolitem ruszeniu aż do końca czerwca 19 . . . uwolniony; paszportu pospolitego ruszenia nie posiada.

Z powodu

(nadmiernej otyłości)

(ewentualnie żylaków)

(lub wychudnięcia w wysokim stopniu i ogólnego osłabienia)

pocztytuje się podpisany za niezdatnego do służby orężnej w pospolitem ruszeniu.

N . . . . . dnia . . .^{go} . . . . . 19 . . .

Pełny podpis obowiązane go do służby w pospolitem ruszeniu.

Powiat polityczny: Wadowice.

Wzór 9.

Gmina: Zabrzeg.

do §u 8.

W y k a z

osób pospolitego ruszenia do gminy powyższej przynależnych, które w roku 19 . . niedopełniły
powinności meldowania się w myśl ustawy z dnia 10. maja 1894.

Liczba bieżąca rejestru pospolitego ruszenia	Nazwisko ewentualnie z przydomkiem	Imię	Rok urodzenia (klasa wieku)	Stan, charakter, zatrudnienie (zarobek)	Miejsce zamieszkania i Nr. domu w gminie przynależności	Służył w wojsku, w marynarce wojennej lub w obronie krajowej (jakoteż w ich rezerwach zasobowych), w żandarmeryi, a mianowicie:		Trwale w gminie przynależności nieobecny, przebywa		Dochodzenia przygotowawcze (poszlaki do wyśledzenia)	U w a g a	
						Korpus wojska (zakład)	Stopień	w krajach tutejsz.	za-granicą			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11		
5	Krupiński	Michał	1870	wolnego stanu właściciel listonosz	.	dywizya trenu Nr. 3	szeregowiec trenu	.	.	1	Nie dopełnił powinności meldunkowej także w roku 19 . . względnie w latach 19 . . i 19 . .	
6	Hryczak	Antoni	1874	wolnego stanu władowiec urzę- dnik prywatny	.	.	.	Buczyn	Jaworów	Galicya	.	.
10	Sroka	Wojciech	1865	wolnego stanu indywidualista	19	pułk artyleryi fortecznej Nr. 4	trębacz kompanii	.	.	.	.	.
2	Grzybowski	Ignacy	1866	zobny kramarz	.	pułk piechoty obrony kraj. Nr. 3	kapral tytułarny zugst/fluor	.	.	.	.	Wywędrował prawdopodo- bnie do .....
4	Białecki	Kazimierz	1867	wolnego stanu dyarmista	14	batalion pionierów Nr. 15	starszy pionier	.	.	.	.	.
3	Peczerski właściwie Peczera	Zygmunt	1870	żołnierz wed-rynarz	.	pułk artyleryi korpusej Nr. 3	praktykant wederynarski	.	.	.	.	Ma się znajdować w Rosyi, poszukuje go ojciec
. . . . . dnia 19												

Pieczęć i podpis.

U w a g a

o wygotowywaniu wykazu (wzór 10).

Wykaz obejmować ma wszystkich obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, których we własnym okręgu służbowym w ciągu odnośnego roku poddano stanowczemu rozpoznaniu a to bez względu na ich przynależność; pozatem wpisywać tu należy tych landszturmistów, mających prawo swojszczyzny we własnym okręgu służbowym, których poddano stanowczemu rozpoznaniu w krajach korony węgierskiej lub w obszarze zajęтым i w obszarze Limu.

Od wpisu są wyłączeni: Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu w innych okręgach pospolitego ruszenia (obszarach terytoryalnych obrony krajowej) królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych rozpoznaniu stanowczemu poddani, chociażby przynależeli do okręgu pospolitego ruszenia (obszaru terytoryalnego obrony krajowej) wygotowującego podanie.

C. k. okręgowa komenda pospolitego ruszenia Nr. . . . w . . .

Terytoryalna komenda obrony krajowej

W y -
pospolitaków poddanych w roku 19 . . . stanowczemu rozpoznaniu i uznanych

Klasy wieku pospolitego ruszenia (również pospolitego ruszenia)	W królestwach i krajach w Radzie																
	posiadający prawo swojszczyzny																
	A																
	w o j -																
		piechota	korpus strzelców	konnica	polowa i góraska	forteczna	artylerya techniczna (zakłady przyborów artyleryjskich)	korpus pionierów *)	zakłady przyborów dla pionierów	pułk kolei żelaznych i telegrafów	korpus trenu	zakłady przyborów dla trenu	korpus sanitarny, szpitale garnizonowe i zakłady środków lekarskich	prowiantowe	zarządu mundurów	instytut wojskowo-geograficzny	zakłady stadnin **)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
razem .																	

..... dnia .....

*) W kolumnie „8” wpisywać należy także tych obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, którzy
 **) W tej kolumnie wpisywać należy tylko tych żołnierzy 2. kontyngentu, którzy przeszli bezpośrednio z za-
 ***) W kolumnie „20” wpisywać należy obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, należących do korpusów

k a z

za niezdatnych do służby orężnej lub do jakiejkolwiek służby w pospolitem ruszeniu.

państwa reprezentowanych									w krajach korony węgierskiej					Uwaga
(przynależni) landzsturmiści														
s k o				B	G			razem (kolumny 19, 20 i 23)	D		król. węg. obrona krajowa (żandarmerja)	Suma		
dyrekcyje inżynierji	oddziały budownictwa wojskowego	wszyscy inni ***	sum a	z marynarki wojennej	c. k. obrona krajowa (żandarmerja)		wojsko	marynarka wojenna	wojska piesze i żandarmerja	konnica	Suma			
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32

Obok wykazanych tutaj (kolumny 2 do 31) uznano jeszcze za niezdatnych:
a) przynależnych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych:
I. Tych, którzy służbę odbyli i do służby orężnej nieczekali są a karty wcielenia otrzymałi.
II. Opatrzonych kartami wcielenia, którzy nie służyli.
III. Wyzwolonych żołnierzy, których od służby w pospolitem ruszeniu uwolniono.
b) przynależnych w krajach korony węgierskiej:
I. Tych, którzy służbę odbyli i do służby orężnej nieczekali są a karty wcielenia otrzymałi.
II. Opatrzonych kartami wcielenia, którzy nie służyli.
III. Wyzwolonych żołnierzy, których od służby w pospolitem ruszeniu uwolniono.

razem . . . . .

Podpis.

należeli do byłego korpusu inżynierji.
kladów stałnin do pospolitego ruszenia.
i zakładów wyżej nie wymienionych (zakładów naukowych itd.)

Paszport pospolitego ruszenia

dla landszturmistów, posiadających prawo swojszczyzny w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych — z wyjątkiem Tyrolu i Vorarlberga.

Wzór 11
do §u 11.

Paszporty pospolitego ruszenia drukować należy na trwałym papierze i oprawiać w sztywne szare okładki płócienne. Każdy paszport pospolitego ruszenia zawiera dwie karty prezencyjne przytwierdzone dwiema klamrami do wewnętrznej strony tylnej okładki. Do jednej z tych kart dołączona jest również karta legitymacyjna.

Format papieru: $14\frac{5}{10}$ cm wysokości, 10 cm szerokości.

REPORT OF THE COMMISSIONERS

OF THE LAND OFFICE, IN RESPONSE TO A RESOLUTION PASSED BY THE HOUSE OF REPRESENTATIVES, JANUARY 18, 1882.

REPORT OF THE COMMISSIONERS
OF THE LAND OFFICE, IN RESPONSE TO A RESOLUTION PASSED BY THE HOUSE OF REPRESENTATIVES, JANUARY 18, 1882.

REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE, IN RESPONSE TO A RESOLUTION PASSED BY THE HOUSE OF REPRESENTATIVES, JANUARY 18, 1882.

REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE, IN RESPONSE TO A RESOLUTION PASSED BY THE HOUSE OF REPRESENTATIVES, JANUARY 18, 1882.

Klasa wieku pospolitego } 18 ruszenia (rok urodzenia) } 19		Obowiązek służby w pospol. ruszeniu trwa do końca roku 19	
Stacya uzbrojenia w razie powołania pospolitego ruszenia:			
aż do roku 19 ..... włącznie		*) ..... *)	
w latach 19 ..... do 19		komenda okręgowa pospolitego ruszenia (ekspozytura) miejsce pobytu	
*) Tutaj podać należy u tych landszturmistów, którzy pochodzą z artylerji polnej i górskiej, specjalnych chorągwi lub zakładów wojska, dalej u tych, którzy pochodzą z marynarki wojennej, w górnej przedziałce stacyę uzbrojenia, w dolnej korpus wojska (zakład), w którym landszturmista pod koniec służby w wojsku (w marynarce wojennej).			

U w a g a. Niezdatnym do służby orężnej nie wypełnia się pojedynczych przedziałek „stacyi uzbrojenia“.

2

Legitymacya.

urodzony w roku 18..... w..... powiecie
 politycznym..... kraju.....
 przynależny do..... powiatu politycznego
 ....., kraju..... stanu.....
 religii.....
 w pułku..... (kunszt, rzemiosło, w ogóle zawód), służył w wojsku
 miasteczku..... dni..... w stopniu..... Nr:..... przez lat.....
 następnie w pułku obrony krajowej.....
 Nr..... przez lat..... miasteczku..... dni.....
 w stopniu..... (wzernie, walczenie,
 niezawie), był na wyprawie wojennej.....
 podczas której odniósł rany i odznaczony został za waleczność
 w bitwie pod.....
 ....., ten ma prawo nosić jubileuszowy medal pamiątkowy, odznakę wojskową..... klasy itp.
 a) Dla tych żołnierzy, których odprawiono po
 dopełnieniu powinności służbowej:
 Ponieważ wymieniony powyżej dopełni całkowicie ustawo-
 wego obowiązku służbowego, przeto na zasadzie §u 52 ustawy o
 służbie wojskowej uważa się go z dniem..... 19.....
 ze związku wojska (margnarki wojennej, obrony krajowej) i wydaje
 się mu tę legitymacyę.

Rok urodzenia: 18.....	
Przynależny do:	
Gminy	
Powiatu politycznego	
Kraju	

Przynależny do	1	Miejsce i dzień przedstawięcia się (prezentacyi)
miejsca: ..... por. poln.:	2	Nr. okręgu posp. ruszenia, do którego przedstawiający się przynależny
	3	Rodzaj służby ogólnej (zakład), w jakiej przedstawiający się służył
	4	Klasa wieku posp. ruszenia
	5	Stopień
	6	Nazwisko
	7	Wywód oględzin inkawego i podpis legoz
	8	U w a g a

*1. Karta legitymacyjna dołączona jest jako kupon do karty prezentacyjnej, znajdującej się w paszportie państwowego ruszenia na spóźnienie.

ich nie dotyczy — zameldować się natychmiast u zwierzchności gminnej miejsca pobytu.

14. Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, objęci zapowiedzeniem, jednak jeszcze nie powołani, mogą odbywać podróże za granicę tylko za pozwoleniem politycznej władzy powiatowej miejsca pobytu.

§ 7. Postanowienia karne.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, który zamiełdka przedstawieni się (meldunko) na czas pokoju przepisanego, lub nie uskuteczni go w terminie na to przeznaczonym (§ 3 i § 5), popełnia przekroczenie i karany będzie grzywny, od 4 do 200 koron, a według okoliczności odpowiednią karą na wolności.

Kto ustawa o pospolitem ruszeniu zobowiązany, po wydaniu zapowiedzenia i powołania pospolitego ruszenia nie uwinął dostyc powołaniu, staje się przez umyślne zaniechanie winnym występku, a jeżeli to umyślne zaniechanie trwa dłużej niż ośm dni, staje się winnym zbrodni.

Karą za występki jest areszt od jednego do trzech miesięcy, karą za zbrodnie więzienie od sześciu miesięcy do dwóch lat.

Z c. k. drakarzu nadwornej i państwowej.

b) Dla tych żołnierzy, których na zasadzie §u 40 b) ustawy o służbie wojskowej odprawiono z powodu niezdatności do służby wojskowej:

Fontewaz ..... korpusu (wojskowej, terytorialnej obrony krajowej w ..... z dnia 19 ..... na zasadzie §u 40 b) ustawy o służbie wojskowej pozwolono wystąpić z wojska (marnarki wojennej, obrony krajowej) z powodu niezdatności do służby, przeto z dniem 19 ..... oddala się onegoż ze związku wojska (marnarki wojennej, obrony krajowej) i wydaje się mu tę legitymację.

Rzeczonemu .....

przynano powyższem rozporządzeniem dodatek za rany w kwocie ..... koron rocznie, który wypłaca mu c. i k. Dom inwalidów w .....

Zastrzeżone onemuż prawo do emerytury inwalidzkiej upływa z dniem ..... 19 ..... i tylko aż do tego terminu może być dochodzone.

Dla żołnierzy pod a) i b) wymienionych:

..... ten podlega obowiązkowi służby w pospolitem ruszeniu i należy aż do 31. grudnia 19 ..... do I. a aż do 31. grudnia 19 ..... do II. powołania pospolitego ruszenia. (Dla wszystkich.)

....., dnia ..... 19 .....

Podpis:

Uwaga: 1. Oprócz stopnia rzeczywistego podać należy także tytułarny.
2. Wygłaszając legitymację, przekształć należy nieodpowiednią część tekstu.
3. W pasportach pospolitego ruszenia, ułożonych w dwóch językach, wydrukowana jest legitymacja na stronie 3 i 6 w ojezycznym języku obowiązującym.

Imię (chrześcne) i nazwisko		
Charakter (zatrudnienie, zarobek)		
Rok wzięcia do wojska		
Nr. aktu kary w księce głównej		
Przynależność		
gmina		
powiat polityczny		
kraj		
Okręgowa komenda pospolitego ruszenia Nr. .... w		
Ekspozytura w		
Miejsce pobytu		
gmina		
powiat polityczny		
kraj		
okręgowa komenda pospolitego ruszenia Nr. .... w		
Ekspozytura w		

nikomu z powołanych do pospolitego ruszenia zamieszkać stawienia się.

7. Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, powołani do broni, mają na swoich kolejach żelaznych i parowozach za okazaniem paszportu pospolitego ruszenia, karty przeznaczenia (eventualnie karty powołania), prawo wolnego przejazdu.

8. Ci, którzy nie mają w ręku żadnego wojskowego dokumentu legitymacyjnego, a w celu stwierdzenia się muszą, jechać koleją albo parowozem, winni zameldować się przed odejściem u przelozonego gminy, miejsca pobytu, który im wystawi kartę uwierzytelniającą celem upoważnienia do wolnej jazdy.

Dotyczącą legitymację podróżną okazać należy przed rozpoczęciem podróży poruczkowi, a na żądanie także konduktorowi i rewizorowi.

9. Ci obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu w wieku od lat 19 do 42, którzy mają być użyci do robót i do innych usług w celach wojennych, a których do tego przeznaczy przelozony gminy, otrzymują, potrzebne wskazówki co do dnia, miejsca i godziny zebrania i odejścia na miejsce zatrudnienia od naczelnika gminy swego miejsca pobytu.

10. W interesie samych obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu wskazanem jest, iżby zapadliżyli się w zapasy żywności na dwa dni, a w zimnej porze roku także w ciepłe odzienie spodnie (bucizny).

Ci z nich, których uznano za zdolnych do służby, otrzymują tytułem wyrażenia za utrzymanie się w pierwszych dwóch dniach po jednej koronie za dzień.

11. Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu podlegają w razie powołania od dnia ogłoszenia obwieszczenia o zapowiedzeniu i powołaniu pospolitego ruszenia aż do dnia odejścia na urlop, wojskowym przepisom dyscyplinarnym i karnym (obacz § 7).

12. Służący w pospolitem ruszeniu, ktoromu udzielono urlopu na czas nieoznaczony, otrzymują powiadzenie urlopowania z pospolitego ruszenia, w ktorom zawarte są najważniejsze dla niego przepisy.

13. Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy służbę odbyli, a w miejscu swego pobytu nie posiadają prawa przynależności, a obowiązani są po ogłoszeniu obwieszczenia o zapowiedzeniu i powołaniu pospolitego ruszenia — o ile powołanie

3. Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, przebywający stale w krajach korony węgierskiej, w Bośni i Hercegowinie, w okręgu Limu lub zagranicą, dla których pewne miejsce stawienia się nie zostało wyznaczane już w doręczonych im kartach przesłanych, lub którym nie wskazano już na pierwszej stronie ich paszportu pospolitego ruszenia stałą uzbrojenia, w której mają się wprost stawić, winni stawić się bezpośrednio w okręgową komendzie pospolitego ruszenia (ekspozyturze) miejsca przynależności.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, przebywający w krajach korony węgierskiej lub na obszarze zajętych, dowiedzą się z obwieszczeń o zapowiedzeniu i powołaniu pospolitego ruszenia także ogłoszonych, czy powołanie ich dotyczy, czy nie, przebywający zaś za granicą dowiedzą się o tem od c. i. k. władzy reprezentacyjnej.

4. Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, przebywający za granicą, są obowiązani, gdy wiadomość o grożącej monarchii wojnie i o zapowiedzeniu i powołaniu pospolitego ruszenia rozchodzi się publicznie w ten sposób, iż nie można przypuszczać, aby im była nieznana, zameldować się natychmiast u c. i. k. władzy reprezentacyjnej ustnie lub pisemnie i podać dokładnie swój adres, a rzeczona władza udzieli im dalszych wskazówek co do stawienia się.

Jeżeli w takich razach stawienie się ma rzeczywście nastąpić, stosują się doń postanowienia tego paragrafu, punktu 3.

W interesie obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, którzy mają albo stale zamieszkanie za granicami monarchii albo także czasowo przebywają, pożądanem jest, by ich krewni lub inni pośrednicy uwidomili ich bezwzględnie o dotychczasem ich zapowiedzeniu i powołaniu do służby w pospolitem ruszeniu.

5. Ci obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy mogą się wykazać ważnem poświadczeniem uwolnienia od służby w pospolitem ruszeniu, tudzież ci obowiązani do rzeczonej służby funkcyjny usze poczty, kolei żelaznych i parowców, którym przynajmniej wyraźnie uwolnienie od służby w pospolitem ruszeniu, nie są obowiązani stawić się w razie mobilizacji, jeżeli okres ważności owego uwolnienia, jeszcze nie upłynął.

6. Z wyjątkiem tych uwolnionych, o których mowa powyżej, tudzież z wyjątkiem chorych, niezdolnych do przewozu, nie wolno

Służbi	w jakim stopniu pod koniec	
	(zakładzie) w której chorągwi	w c. i. k. wojsku (młynarce wojennej)
		w c. k. obro- nie krajowej
	w c. k. żandarmerji	
Posiada kartę przeznaczenia.		
Szczególne wykształcenie i uzdolnienie:		

Dodatki do zapisków osobistych, tyżące się czynności służbowych w pospolitem ruszeniu, uskuteczionych meldunków itd.	

§ 6. Wskazówki na wypadek zapowiedzenia i powołania pospolitego ruszenia.

1. W razie zapowiedzenia i powołania pospolitego ruszenia, obywateli do meldowania się zastosować się mają do obwieszczenia publicznego ogłoszonego, jakoteż do postanowień co do stacyi uzbrojenia (miejsca stawienia się), umieszczonych na stronie 1 tego paszportu.

2. Nie czekając na kartę powołania, na nazwisko opiewającą, winien obowiązywać do służby w pospolitem ruszeniu, którego klasa wieku ma się stawić, najpóźniej w ciągu 24 godzin po ogłoszeniu obwieszczenia o zapowiedzeniu i powołaniu pospolitego ruszenia stawić się bez poprzedniego odmeldowania się u przelazonego gminy miejsca pobytu, a mianowicie:

a) wszyscy obywateli do służby w pospolitem ruszeniu, posiadający kartę przeznaczenia, bez względu na klasę wieku i na miejsce zamieszkania wprost w tej stacyi stawienia się, która wyuboniona jest na rzeczowej karcie;

b) wszyscy 37-letni lub młodszy obywateli do służby w pospolitem ruszeniu (t. kontyngent), którzy jako żołnierze czynni służyli w artylerji polowej, i gorskiej, w chorągwi sycyjskiej, w jakiejś branzji lub jakimś zakładowie wojskowym (to jest: w artylerji fortecznej, artylerji technicznej, w korpucie pionierów, w magazynach inżynierskich, w korpucie pułku kolejowym i telegraficznym, przy lenie, w magazynach inżynierskich trenu, w oddziałach służby zdrowia, w szpitalach garnizonowych i wojskowych zakładach aptecznych, w magazynach żywności, zakładach zarządu mundurów, w instytucie wojskowo-geograficznym, w dyrekcji inżynierji, w wojskowych oddziałach bindowniczych, w zakładach śladniczych) lub w narynacie wojennej — bez względu na miejsce pobytu wprost w tej stacyi uzbrojenia, wymienionej na I. stronie paszportu pospolitego ruszenia;

c) wszyscy inni obywateli do służby w pospolitem ruszeniu należący do powołanych klas wieku (tutaj narodzeni) a przebywający w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, wprost w c. k. okręgowej komendzie pospolitego ruszenia (ekspozyturze) swego miejsca pobytu.

Uchwała „niezdabny do broni”, wydana przez komisję poborową lub rozpoznawczą ma taki skutek, że ów obowiązany do służby w pospolitem ruszeniu zostaje wyłączony od służby orężnej w pospolitem ruszeniu, lecz może być powołany i użyty do wszelkiej innej służby w pospolitem ruszeniu, do której jest zdolny.

Niezdabność do służby orężnej zapisać i potwierdzić się w paszporcie pospolitego ruszenia.

Główni obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którym w ich paszporcie zapisano i potwierdzono, że są „niezdabni do służby orężnej”, a którzy nie otrzymali karty przeznaczenia, nie mają obowiązku meldowania się.

Jeżeli uchwała opiewa: „Niezdabny do żadnej służby w pospolitem ruszeniu”, natenczas obowiązane uwalnia się całkiem od służby w pospolitem ruszeniu i wykreśla się go w rejestrze.

W przypadku takim otrzymuje wystawiony landeszturnista po oddaniu paszportu pospolitego ruszenia, świadectwo odejścia, ten zaś, który nie służył, świadectwo (certyfikat) uwolnienia w myśl przepisów o organizacyi pospolitego ruszenia.

§ 5. Szczególna powinność meldowania się tych obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, którzy otrzymali karty przeznaczenia.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy otrzymali karty przeznaczenia, winni nie tylko corocznie przedstawiać się, jak to przepisano w §ie 3, lecz nadto każdą zmianę swojej stałej siedziby zameldować pisemnie lub ustnie w przeciągu dni 30 (na Węgrzech w przeciągu dni 14), a mianowicie:

1. w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, tudzież w krajach korony węgierskiej;

2. w przelotnych gminy nowego miejsca zamieszkania; 2. w Bośni i Hercegowinie, w okręgu Litu tudzież za granicą;

u władz w §ie 3 pod *c d i e* oznaczonych.

Meldujący się winni paszport pospolitego ruszenia (inny dokument legitymacyjny) i kartę przeznaczenia przynieść z sobą, przesyłając zaś uwiadomienie pisemne dotyczyć paszport pospolitego ruszenia (inny dokument legitymacyjny) i nadmienić, że posiadają kartę przeznaczenia.

Dodatki do zapiszków osobistych, tyżące się czynności służbowych w pospolitem ruszeniu, uskuteczniionych meldunków itd.		

--	--

8

Zobowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, pozwoleniami na podróże morskie zaopatrzeni, a do meldowania się obowiązani, mogą przysięgani meldunek uskutecznić — w czasie wyznaczonym — ustnie lub pisemnie, także przez swoich krewnych, domowników lub pełnomocników u wierzelności gminy przynależności.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy odbywają okryciem dalszą podróż lub przebywają w odległych obszarach zagranicznych, wyjątkowo nie mogli w pewnym terminie osobności zameldowania się dopełnić, mogą przy najbliższej sposobności udowodnić, że powzięte wiadomości o tej powinności i ucylenie jej zadosyć w czasie właściwym było dla nich niemożliwym.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy udają się na okręt, wolno meldować się także o kapitanów (naczelników okrętów), a ci mogą im wystawić karty meldunkowe pospolitego ruszenia.

§ 4. Wskazówki dla mniej zdolnych i niezdolnych.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, poosytuujący się za niezdolnych do służby orężnej lub jakiegokolwiek służby w pospolitem ruszeniu, winni oznajmić to przy przedstawieniu lub udzieleniu w meldunku (pisemnym), poczem według okoliczności wezwani będą do stawienia się przed komisją poborową lub przed komisją rozpoznawczą.

Stawiający przed komisją rozpoznawczą obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu ponoszą sami koszta utrzymania się i podróży.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy do pełnienia tej służby nie są zdolni, jednak nie przedstawili się ani komisji poborowej ani też rozpoznawczej lub gminnej, winni w razie zapowiedzenia i powołania pospolitego ruszenia stawie się razem z innymi obowiązani tej samej kategorii i klasy wieku w slacy ubrojenia na pierwszej stronie tego paszportu wymienionej, względnie w kolumnie okrygowej (ekspozycyjnej) pospolitego ruszenia.

Klasyfikacja meldunków pospolitego ruszenia może być dokonana przez komisję powołującą. Uważa się, że obywateli, którzy nie stawili się tylko na monachijsko-węgierskiej, dalej na Bosnie i Hercegowinie.

15

e) za granicą:

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, przebywający za granicą, dopełniają ustawowej powinności przedstawiania się (meldowania) w czasie od 1. do 31. października bez osobnego wezwania u c. i k. władzy reprezentacyjnej (w ambaśsadzie, konsulacie itp.) znajdujących się w miejscu pobytu lub najbliższej tego miejsca.

Zanim się rozporocznie czynność urzędowa, łącząca się z przedstawieniem, obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu winni broń, laski itp. odłożyć, a podcza tej czynności urzędowej nie wolno im palić tytoniu.

Wyjątkowo mogą następujące osoby powinność przedstawienia się wypełnić nie osobiście:

1. chorzy, którzy dowodnie nie mogą przedstawić się osobiście; w przypadku tym zameldować ich mogą ustnie lub też pisemnie domownicy lub inni, ile możności uwierzytelnieni pełnomocnicy;
2. obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, znajdujący się w więzieniu śledczym i karnym, tudzież oddani do domu pracy przynusowej (poprawy); meldują ich odnośnie sądy, dyrektorzy policyi, więzienia i zarządy;
3. obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, przebywający w Bośni i Hercegowinie lub w okręgu Litwy;
4. obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy otrzymali pozwolenie na podróże morskie;
5. przyjęci za kontraktami na c. i k. statek wojenny lub pełniący służbę na statkach przedsiębiorstwa żeglugi parowej, jeżeli istotnie są w podróży morskiej i
6. ci obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy przebywają za granicą.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, pod 4, 5 i 6 oznaczeni, mogą przepisane meldunki uskuteczniać pisemnie; dotyczy to także wymienionych pod 3, jeżeli ich odnośnie władza meldunkowa nie znajduje się ani w ich miejscu pobytu ani też w jego pobliżu.

Pisemnie*) meldować się mają obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu u tych samych władz, u których meldują się osobiście i ustnie.

*) Meldunki do celów ewidencyjnych są wolne od stempli i opłaty pocztowej, powstany jednak na ichredko być opiszony napisem: „Na wzwanie urzędowe”. Ustan-

--	--	--

--	--

2. co do tych obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, którzy wysłużyli trzy lata czynnie w obronie krajowej; obowiązek służby w pospolitem ruszeniu kończy się dla nich ze skończonym 40 rokiem życia.

Obowiązani do służby w pospolitem ruszeniu, którzy służyli i dopełnili powinności służbowej w pospolitem ruszeniu, otrzymują po oddaniu paszportu pospolitego ruszenia świadectwo oddejscia.

§ 3. Powinność meldunkowa.

W czasie pokoju każdy obowiązany do służby w pospolitem ruszeniu, który otrzymał paszport pospolitego ruszenia, wrien corocznie w czasie od 1. do 31. października^{*)}, po poprzednim wydaniu obwieszczenia publicznego, przedstawic się — z reguły osobiście — a mianowicie:

a) w królestwach i krajach władze państwa reprezentowanych^{**)};

u zwierzchności (przełożonego) gminy miejsca pobytu, a w dług okoliczności u komisji mieszanej, do tego wyznaczonej;

b) w krajach Korony węgierskiej;
u władzy meldunkowej do tego wyznaczonej;

c) w Bośni i Hercegowinie;
u tamtejszych władz powiatowych (w urzędach powiatowych, ekspozyturach powiatowych, w magistracie miasta Sarajewa);

d) w okręgu Linu;
u komendy stacynej wojskowej, znajdującej się w miejscu pobytu lub najbliżzej tego miejsca;

*) Tak obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, którzyby z powodu nieprzewidywanych przeszkód lub wstrętu nie udowodnionych, niezamierzonej choroby i nieodczepionych zwłok osobników familijnych lub osobnych nie mogą przedstawić się w terminie ogłoszonym, ustanowiony będzie do odebrania przedstawianego się drugi termin, najwyżej o 8 dni później.

**) I. Funkcjonarzem publicznym i osobno wyższego stanu o to prośbą, cym mogą polityczne władze powiatowe rozważyć, żeby się bezpośrednio u tego władze usunio lub powołano meldowalcy (przedstawiały).

**) Władze służbowe realnej służby bezpieczeństwa, zakładów karnych i sądowniczych, komendy powiatowej strażi skarbowej, tudzież przedstawicieli kolei kolejnych i żeglugi parowej, upowiadają się do odliczenia sam od siebie meldowców od osób w służbie zastępujących, do meldowania się obowiązanych.

Przepisy dla obowiązującego do służby w pospolitem ruszeniu.

(Drukowane w ojczyznym języku żołnierza.)

§ 1. W ogólności.

Paszport pospolitego ruszenia służy jako dokument legitymacyjny, potwierdzający dopełnienie powinności służbowej w wojsku i obronie krajowej, tudzież jako dowód, że obowiązany do służby w pospolitem ruszeniu uczynił zadość przepisowi meldunkowemu pospolitego ruszenia; nadto do pouczenia o ważniejszych obowiązkach landsturmisty.

Paszport pospolitego ruszenia należy przy każdym przedstawieniu się (meldowaniu), tudzież gdy się wstępuje w razie zapowiedzenia i powołania pospolitego ruszenia, okazywać, a do meldunków pisemnych dołączać.

Poprawki w paszportach pospolitego ruszenia czynione być winny z zasady przez okręgową komendę pospolitego ruszenia i przez polityczne władze powiatowe. Poprawki tego rodzaju muszą być potwierdzone w dodatkach do zapisków osobistych. W paszporcie pospolitego ruszenia nie wolno niczego wykreślać.

Gdy paszport zginie, winien ten, który go zgubił, zgłosić się po duplikat do władz meldunkowych (władz) oznaczonych w §-ie 3.

Do tychże władz odsyłać także należy wszelkie paszporty pospolitego ruszenia, które staną się nieważnymi.

§ 2. Obowiązek służby w pospolitem ruszeniu.

Obowiązek służby w pospolitem ruszeniu trwa do końca tego roku, w którym obowiązany do służby w pospolitem ruszeniu kończy 42. rok życia.

Wyjątki zachodzą:

1. co do tych obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu, którzy zanim zaczął się ten ich obowiązek, wstąpił dobrowolnie do czynnej w służby wojsku; obowiązek służby w pospolitem ruszeniu trwa dla nich po dopełnieniu ustawowej dwunastoletniej powinności służbowej w wojsku (obronie krajowej) jeszcze przez lat dziesięć bezpośrednio następujących i

		<p>Gdy na dalsze zapiski nie ma już miejsca, winni upoważnieni do zapisywania wszyć kilka kartek stosownie do przewidywanej potrzeby, opatrzyć je liczbami bieżącymi, a końce nich przypieczętować pieczęcią urzędową.</p>
--	--	--

Powiat polityczny:

Wzór 12

C. k. okręgowa komenda pospolitego ruszenia Nr. . w . .

do §u 11.

S p i s

paszportów pospolitego ruszenia — świadectw odejścia — wystanych wymienionym niżej
pospolitakom.

Imię i Nazwisko	Rok urodzenia	Przynależny			Pobytu *)			Charakter zawodowy (charakter, zatrudnienie zarobek)	Służył w armii, w marynarce wojennej, w obronie krajowej (łącznie z ich rezerwami zapasowemi) lub w żandarmerji		Uwaga	Paszportów pospolitego ruszenia	Świadectw odejścia
		gmina	powiat polityczny, kraj	okrąg pospolitego ruszenia Nr.	miejsce	powiat polityczny	kraj		korpus wojska (zakład)	stopień			

*) W spisach pospolitaków, przebywających za granicą, które się przedkłada w myśl §u 11 punkt 11 d, podać należy — celem uniknięcia zwrotu dokumentów — jak najdokładniej owe daty względnie władze konsularne, w których okręgu znajduje się miejsce pobytu dotyczącego żołnierza.

Format papieru: Kancelaryjny, duży.

Powiat polityczny

Wzór 13

do §u 14.

Przeгляд

wyniku przedstawień się (meldunków) osób pospolitego ruszenia do własnego powiatu administracyjnego przynależnych w roku 19 . .

Klasy wieku pospolitego ruszenia (równieśnictwa pospolitego ruszenia)	Według rejestru pospolitego ruszenia obowiązanych do przedstawiania się (meldowania) jest	Według otrzymanych po dzień 31. grudnia z. r. kart meldunkowych pospolitego ruszenia dopełniło powinności meldunkowej								Nie meldowanych, do powyższego powiatu przynależnych poszukuje się	Razem (kolumna 10 i 11)	U w a g a
		w gminach własnego powiatu politycznego	w innych powiatach politycz. należących do okręgu pospolitego ruszenia powyższego powiatu politycznego	we wszystkich innych powiat. politycz. królestw i krajów w Radzie państwa reprezent.	w krajach korony węgierskiej	w Bośni i Hercegowinie	w okręgu Litwy	zagranicą	sum a			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
sum a .												

Pomiędzy wykazanymi obok (kolumny 3 do 10) zgłosili się jeszcze przynależni do powyższego powiatu:
 I. Opatrzni kartami wcielenia, którzy służyli a do broni są niezdolni .
 II. Opatrzni kartami wcielenia, którzy nie służyli . . . . .
 III. Wyłączeni od służby w pospolitem ruszeniu, którzy służyli . . . . .
 r a z e m .

... dnia . . . go . . . . . 19 . .

Podpis.

U w a g a. Okręgowe komendy pospolitego ruszenia zebrać mają cyfry kolumn 3 i 4.

Format papieru: Kancelaryjny, duży.

Objaśnienie

o wygotowaniu tego przeglądu (wzór 13).

Karty meldunkowe pospolitego ruszenia nadchodzące od wszystkich meldunkowych biur (władz) a tyjące się wszystkich do służby w pospolitem ruszeniu obowiązanych w roku bieżącym zameldowanych i do własnego powiatu przynależnych, należy po wyłączeniu kategorii należących do kolumny 13 uporządkować według klas wieku a w każdej klasie wieku według powiatów (obszarów) pobytu, wymienionych w poszczególnych kolumnach.

Następnie zapisuje się we właściwej rubryce ilość kart pospolitego ruszenia, przypadających w jednej klasie wieku na każdy powiat (obszar) pobytu.

Suma wszystkich uskuteczniionych meldunków musi równać się ilości kart pospolitego ruszenia.

Potem zapisuje się na podstawie wykazów, § 8, w każdej klasie wieku (kolumna 11) ilość tych osób pospolitego ruszenia, które nie dopełniły powinności meldunkowej.

Suma ostateczna z tego wynikająca — łącznie z wykazanymi w rubryce 13 — równać się musi ogólnej ilości podlegających powinności meldunkowej, kolumna 2, do powiatu administracyjnego przynależnych.

Kolumny te winny dawać ile możności zupełny obraz dokonanej czynności urzędowej co do tego: ile z obowiązanych do meldunku a w powiecie przynależnych obowiązku tego dopełniło, względnie za jaką ich ilością są poszukiwania w toku.

Polityczna władza powiatowa

Wzór 14
do §u 15.

W y k a z

przybliżonej ilości druków potrzebnych do czynności urzędowych przy przedstawianiu się (meldowaniu) osób do służby w pospolitem ruszeniu obowiązanych w roku 19 . . . stosownie do §u 15 przepisu meldunkowego pospolitego ruszenia.

Potrzebne są następujące druki:		według wzoru			
1	2	3	9	12	15
	biały	żółty			
		papier			
		przepisu meldunkowego pospolitego ruszenia, a mianowicie:			
		egzemplarzy (sztuk)			
D l a					
a) powyższej politycznej władzy powiatowej					
b) sądów cywilnych, dyrekcji policyj, zarządów więzienia, przedsiębiorstw kolejowych i okrętowych itd. znajdujących się w jej okręgu urzędowym					
c) podległych . . . . . (Ilość) zwierzchności gminnych					
suma					
Do tego 15 procent na zapas rezerwy					
razem					
Jest w zapasie					
Ogólna ilość potrzebna wynosi zatem					
. . . . . 19					

U w a g a

(Wyszczególnienie ogólnej ilości potrzebnej według dołączonego objaśnienia.)

Przybliżona ilość osób pospolitego ruszenia powinnosi meldunkowej podlegających w okręgu powiatowej politycznej władzy powiatowej obecnych . . . . .

Podpis.

Format papieru: Kancelaryjny, duży.

O b j a ś n i e

o wygotowywaniu wykazu ilości druków, jaka prawdopodobnie będzie potrzebna (wzór 14).

Druki według wzoru 3, 12 i 13 wykonywane będą tylko w języku niemieckim, inne druki według wzorów 1, 2 i 9: *a)* w języku niemieckim, *b)* w języku niemieckim i czeskim, *c)* w języku niemieckim i polskim, *d)* w języku niemieckim i ruskim, *e)* w języku niemieckim i słoweńskim, *f)* w języku niemieckim i kroackim, *g)* w języku niemieckim i włoskim, na koniec *h)* w języku niemieckim i rumuńskim.

W kolumnie „Uwaga“ podać należy sumarycznie prawdopodobną ilość obowiązyanych do meldunku pospolitaków, przebywających w okręgu politycznej władzy powiatowej; kolumna ta służyć ma za podstawę do obliczenia ilości potrzebnych kart meldunkowych.

Potrzebną ilość druków według wzorów 3, 12 i 13 obliczyć należy i podać w wykazie tak na egzemplarze brulionowe jak i na czyste.

Karty meldunkowe pospolitego ruszenia według wzoru 2 wydawane będą na papierze białym i żółtym. Kart meldunkowych na białym papierze używać należy do przedstawień (meldunków) corocznych w §ie 5 wzmiankowanych, podczas gdy karty meldunkowe na żółtym papierze służyć mają do szczególnych przypadków meldunku przewidzianych w §ie 10, t. j. do sporadycznych meldunków tych landszturmistów, którzy otrzymali karty przeznaczenia — poza okresem ustalonym w §ie 3.

Załącznik I

do §u 5.

W y k a z

ułomności, które czynią niezdatnym do służby orężnej lub do wszelkiej służby
w pospolitem ruszeniu.

Liczba bie- żących	Siedziba ułomności	Ułomności, czyniące niezdatnym		
		do służby orężnej	do wszelkiej służby	
		w pospolitem ruszeniu		
1	I. Głowa	a) czaszka	Oszpecenie głowy wysokiego stopnia.	
2			Nieuleczalna łysina zupełna.	
4				Brak pojedynczych istotnych części kości czaszkowych.
5			b) twarz	Znamiona wrodzone (Muttermal) i narośle twarz w wysokim stopniu szpecące
6		Trwałe chorobliwe drganie mięśni twarzowych przeszkadzających mówieniu.		
7		Nieuleczalne przetoki ślinianek.		
8		c) narząd słuchu	Słuch przytępiony obu uszu tak, że odległość słyszenia wynosi mniej jak trzy metry.	Głuchota obu uszu.
9			Słuch przytępiony jednego ucha tak, że odległość słyszenia wynosi mniej jak 1 metr.	
11			Wrodzona albo nabyte zupełne zatkanie zewnętrznego przewodu słuchowego choćby tylko jednego ucha.	
12			Trwałe przebicie błony bębenkowej bez względu na to, czy proces chorobowy przyczynowy jeszcze trwa, czy już upłynął.	
13			Wszelkie postacie przewlekłego ropnego zapalenia w środkowym uchu z powikłaniami.	
14			Upośledzenie bystrości wzroku poniżej $\frac{6}{12}$ na zdrowszem lub $\frac{6}{24}$ na drugim oku po poprawieniu ewentualnej krótkowzroczności.	Upośledzenie bystrości wzroku poniżej $\frac{6}{30}$ zdrowszego oka.
15			Stale zniekształcenie brzegów powieki. Brak większej części rzęs. Rośnięcie rzęs na wewnątrz, jeżeli dotykają rogówki.	
16		d) oczy i ich otoczenie	Wszelkie zniekształcenia powiek tamujące swobodny ruch tychże lub gałki ocznej. Odwrócenie powiek na wewnątrz lub na zewnątrz. Porażenie mięśni poruszających powieki. Brak znacznej części powieki.	

Liczba bieżąca	Siedziba ułomności	Ułomności, czyniące niezdatnym			
		do służby orężnej	do wszelkiej służby		
		w pospolitem ruszeniu			
17	I. Głowa	d) oczy i ich otoczenie	Przewlekły śluzotok lub przetok torebki łzowej.		
18			Modzelowatość wężłowata powiek w wysokim stopniu i przewlekły śluzotok spojówki. Zbliżowacenie w większej rozciągłości jednego oka.	Bliznowate zwyrodnienia spojówki w znacznych rozmiarach u obu oczu.	
19			Rozszerzenie i wypukłość rogówki na jednym oku.		
20			Zrośnięcie brzegu źrenicznego w więcej niż połowie rozciągłości z rogówką lub torebką soczewki. Zrost źrenicy. Rozszerzenie przedniej błony powiekowej. Wrodzony rozszczep tęczęwki. Blizny i wrzody tęczęwki. Oderwanie tęczęwki od kółka rzęskowego jednego oka, nawet gdy drugie oko jest zdrowe.		
21			Zezowatość z upośledzeniem bystrości wzroku poniżej stopnia pod 14 podanego, lub jeżeli brzeg rogówki oka zezującego w chwili, gdy zdrowe oko patrzy prosto, dotyka wewnętrznego lub zewnętrznego kąta powieki.		
22			Drżenie oczu i porażenia mięśni poruszających gałkę oczną.		
23			Zaćma warstwowa.	Zaćma na obu oczach.	
24			Utrata oka, tudzież ślepotą jednego oka, nawet gdy drugie jest zdrowe.	Ślepotą obu ocz.	
25			Albinizm.		
26			Krótkowzroczność na odległość poniżej 20 cm (8 cali).		
27			Nadwzroczność z obniżeniem bystrości wzroku poniżej 6/12 u zdrowszego lub 6/24 u drugiego oka, po poprawieniu ewentualnej krótkowzroczności.	Nadwzroczność z obniżeniem bystrości wzroku poniżej 6/36 u zdrowszego oka.	
28			e) narząd powonienia	Choroby i nowotwory nosa i jam pobocznych znacznie oszpecających twarz utrudniających zrozumiałość mowy i oddychanie. Cuchnący (ozanea) wyciek z nosa. Brak części nosa.	Bardzo szpecące zniekształcenia nosa ze znacznym upośledzeniem mowy i oddychania; zupełny brak nosa.
29				Bardzo szpecąca wargą zajęcza, rozległe zrośnięcie warg lub błony śluzowej policzkowej.	Bardzo szpecąca wargą zajęcza, rozległe zrośnięcie warg lub błony śluzowej policzkowej, jeżeli zarazem mowa jest niezrozumiała a jedzenie znacznie utrudnione.
30			f) usta i jamy ustna	Zupełny albo prawie zupełny brak zębów.	
31	Rozszczep lub otwór w podniebieniu, zwyrodnienie bliznowate gardła znacznych rozmiarów.				
32	Znaczne sadzele na języku i brak części języka, utrudniające mowę i polykanie.				
33	Zrost stawu szczękowego.				
34	Jąkanie się wysokiego stopnia. Nieuleczalna niemota.				

Liczba licząca	Siedziba ułomności	Ułomności, czyniące niezdatnym	
		do służby orężnej	do wszelkiej służby
		w pospolitem ruszeniu	
35	II. Szyja	Skrzywienie głowy wysokiego stopnia.	
36		Wielki wól.	Wielki wól, utrudniający oddychanie.
37		Znaczne obrzmienie gruczołów chłonnicowych z ropieniem lub bez ropienia. Blizny na szyi ruch znacznie utrudniające.	
38		Zwężenie gardziela.	Przetoki krtaniowe i tchawicowe.
39	III. Klatka piersiowa	Oszpecenia i zniekształcenia klatki piersiowej, jeżeli utrudniają oddychanie lub szpecą pomimo okrycia odzieżą.	
40		Złamanie obojczyka lub żeber utrudniające swobodne władanie ramieniem.	
41		Gruźlica płuc. Rozedma płuc.	
42		Organiczny błąd serca lub wielkich pni naczyńiowych.	
43	IV. Kręgosłup, barki i miednica	Znaczne zboczenie kręgosłupa od kierunku prawidłowego.	Garb oszpecający na piersiach lub na plecach.
44		Uderzające lub oszpecające podwyższenie łopatki lub biodra. Znaczne wystawanie lub skrzywienie kręgu.	Roszczep krzyża.
45	V. Brzuch	Obrzęki śledziony w wyższym stopniu, narośle i nowotwory jamy brzusznej.	
46		Przepukliny wnętrzości jakiegokolwiek rodzaju, wielkości i czasu.	
47		Wielkie węzły krwawicowe, wypadnięcie kiszki stołcowej, przetoki kiszki stołcowej, szczeliny rzyci.	Rzyć nieprawidłowa.
48	VI. Części płciowe	Dwupłciowość lub prawie zupełny brak członka męskiego; brak obu jąder lub silny zanik onychże; znaczne powiększenie jądra lub przyjądra.	Złośliwe nowotwory jądra.
49		Torbiele sznura nasiennego, jeżeli dochodzą znacznej wielkości; znaczne lub bolesne rozszerzenie żył nasiennych; wodna lub krwawa przepuklina jądra (Hydrocoelle, Haemathocoelle).	
50		Ujście cewki moczowej w środku lub u czrzenia członka. Przetoki moczowe, niemożność zatrzymywania moczu, kamienie moczowe.	

Liczba bie- żąca	Siedziba ułomności	Ułomności, czyniące niezdatnym	
		do służby orężnej	do wszelkiej służby
		w pospolitem ruszeniu	
51	a) w ogólności	Skrócenie lub skrzywienie kończyn znacznie- szego stopnia.	Uderzające zniekształcenie, kalectwo lub brak kończyn albo znacznej ich części.
52			Uderzający zanik jakoteż znaczny przerost kończyny, przez co używanie jej jest utru- dnione.
53		Obrzmienia okostnej lub kości, jakoteż trwale następstwa złamania kości utrudniające swobodny ruch kończyn.	Złamania kości uleczone ze znacznem skró- ceniem lub zniekształceniem, przez co używanie kończyn jest utrudnione.
54		Trwale następstwa zapalenia stawów (zrost, skurczenie).	Przewlekłe zapalenie stawów, zastarzałe zwichnięcia, zrosty lub skurczenia stawów, nie pozwalające ich używania lub tamu- jące je w wysokim stopniu.
55		Blizny rozległe względnie zrosty, powodujące następowe upośledzenie ruchu kończyn.	
56			Porazenie kończyny.
57	b) górne	Sztywność wielkiego lub wskazującego palca prawej ręki; skrzywienie palca w wysokim stopniu; skurczenie dłoni; brak połowy wielkiego palca; brak pojedy- nych członków u dwóch lub więcej palców.	Brak wielkiego palca.
58		Zrost dwóch lub więcej palców ze sobą, je- żeli utrudnia używanie broni.	
59	c) dolne	Sztywność, skrzywienie lub istotne znie- kształcenie wielkiego, tudzież drugiego lub trzeciego palca u nogi, przełożenie palców u nogi i nadmiar tychże — jeżeli utrudniają chodzenie. Brak wielkiego palca u nogi lub najmniej dwóch palców u jednej nogi; zupełny zrost wszystkich palców ze sobą u jednej nogi.	
60		Uderzające, nader oszpecające wady budowy, np. silne skrzywienie kolana, znacznie rozwinięte wygięcie naprzód lub w tył, mianowicie goleni.	
61		Znaczne, rozległe ociekliny żył z guzami.	
62		Przewlekłe nieuleczalne wrzody na nodze i goleni lub rozszerzone blizny po nich, łatwo i często otwierające się a znajdujące się w miejscach, narażonych na ucisk odzieży.	
63		Zupełny płaskonóg*).	Uderzająca szpotawość, hakonóg, stopa koń- ska chodzenie uniemożliwiająca.
64	Pocenie się nóg z następową maceracją względnie ranieniem się tychże.		

*) U płaskonoga (pes valgus) jest nietylko sklepienie grzbietu nogi nieprawidłowe, lecz nadto zewnętrzny brzeg nogi jest w górę podniesiony a wewnętrzny brzeg nogi nadół spuszczonej i ziemi dotyka. Przytem kość łódkowa wystaje silnie naprzód a kości zewnętrznej nie widać.

Liczba bieżąca	Siedziba ułomności	Ułomności, czyniące niezdalnym	
		do służby orężnej	do wszelkiej służby
		w pospolitem ruszeniu	
65	VIII. Choroby i ułomności ogólnej natury lub z rozmaitemi siedzibami		Karłowatość, okaleczalność lub zniekształcenie całego ciała.
66		Wychudnięcie wysokiego stopnia, ogólne osłabienie.	
67		Nadmierna otyłość.	
68		Nieuleczalne choroby skórne rozciągające się na większą część ciała.	
69		Narośle nieszkodliwe, tamujące ruch swobodny.	Uderzająco wielkie sadzele i narośle nieuleczalne, jakoteż wszystkie złośliwe nowotwory.
70			Wszelkie tętniaki.
71		Próchnienie kości i zgorzelina kości. Wrzody ociekowe.	
72		Wszystkie ciężkie choroby systemu nerwowego (np. padaczka, taniec św. Wita).	
73		Uderzająco wstrzymany rozwój umysłowy.	Wszelkie choroby umysłowe.
74			Głuchoniemota.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVII. — Wydana i rozesłana dnia 23. września 1905.

Treść: (M^o 148 i 149.) 148. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia osobnej komisji miejscowej dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla miasta Roveredo w Tyrolu tudzież spowodowanej tem zmiany okręgu szacunkowego Roveredo. — 149. Ustawa, zawierająca zmianę niektórych postanowień ustawy z dnia 22 października 1875, o utworzeniu trybunału administracyjnego.

148.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. września 1905,

dotyczące ustanowienia osobnej komisji miejscowej dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego dla miasta Roveredo w Tyrolu tudzież spowodowanej tem zmiany okręgu szacunkowego Roveredo.

Ze względu na wyniki spisu ludności z dnia 31. grudnia 1900, ustanawia się na zasadzie §§ów 177 i 179 ustawy z dnia 25. października 1896. Dz. u. p. Nr. 220, dla miasta Rovereto

w Tyrolu od dnia 1. stycznia 1906 począwszy, osobną komisję miejscową dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego, złożoną z 6 członków.

Z tą samą chwilą zmniejsza się liczbę członków komisji szacunkowej dla okręgu politycznego Roveredo z wyłączeniem miasta Roveredo z 12 na 6.

W ślad za tem należy spis okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, uzupełnić względnie sprostować w następujący sposób:

(Strona 1344 XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	Miej-	Powia-	Siedziba komisji	Ilość członków komisji
		scowa	towa		
		komisya			
3a	Miasto Roveredo	1	.	Starostwo w Roveredo	6
22	Powiat polityczny Roveredo z wyłączeniem miasta Roveredo	.	1	Starostwo w Roveredo	6

Kosel wlr.

149.**Ustawa z dnia 21. września 1905,**

zawierająca zmianę niektórych postanowień ustawy z dnia 22. października 1875, Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876, o utworzeniu trybunału administracyjnego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

§§y 22 i 23 ustawy z dnia 22. października 1875, Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876, zmienia się, jak następuje:

§ 22.

Jeżeli zażalenie opiera się tylko na usterkach postępowania administracyjnego a trybunał administracyjny uzna je za nieuzasadnione, winien odrzucić je natychmiast zapomocą uchwały z dodaniem powodów.

W uchwale tej uwiadomić należy zażącego się lub jego zastępcę, że wolno mu przejrzeć akta i brać odpisy (artykuł II, ustęp 3).

Przeciw takiej uchwale może załączy się wnieść w nieprzekraczalnym terminie 30-dniowym (§§ 15 i 16) sprzeciw i żądać zarządzenie publicznej rozprawy ustnej, któremu to żądaniu odmówić nie wolno.

§ 23.

W prostych przypadkach spornych, zwłaszcza jeżeli nie stan faktyczny, objęty zażaleniem, tylko sama kwestya prawna stanowi przedmiot sporu, winien trybunał administracyjny zarządzić w tej sprawie publiczną rozprawę ustną bez wdrożenia pisemnego postępowania przygotowawczego (§ 28).

W innych przypadkach udziela trybunał administracyjny zażalenie zapomocą przedłożonych przez zażącego się odpisów z załączkami pozwanej władzy tudzież wszystkim innym, współpozwanym z wezwaniem ich do wniesienia obrony, wyznaczając ku temu termin nie krótszy jak dni 14 a nie dłuższy jak 60.

Przy obliczaniu tego czasokresu stosować należy zasady, obowiązujące względem terminu do wniesienia zażalenia (§§ 15 i 16).

Obronę wnosi się w dwóch egzemplarzach i dołącza do niej odpis ewentualnych załączek.

Duplum udziela się wraz z odpisem załączek załączemu się.

Artykuł II.

§ 28 ustawy z dnia 22. października 1875, Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876, zmienia się, jak następuje:

Po zamknięciu pisemnego postępowania przygotowawczego wyznacza prezydent trybunału administracyjnego — o ile trybunał nie uzna za stosowne wydać orzeczenie według §u 6 — z reguły publiczną i ustną rozprawę w odnośnej sprawie i wzywa do niej interesowane władze i strony.

W wezwaniu tem oznajmić należy, że interesowanym jak i ich zastępcom wolno przejrzeć przedłożone trybunałowi administracyjnemu akta (§ 26) i brać z nich odpisy. Poszczególne części aktów można od tego w interesie publicznym wyłączyć.

Pozwana władza winna przy udzielaniu aktów trybunałowi administracyjnemu oznajmić, czy i które części aktów pragnie mieć w interesie publicznym od przeglądu wyłączone.

Trybunał może według własnego uznania zaniechać wyznaczania publicznej rozprawy ustnej i wydać orzeczenie bez niej, na podstawie aktów. jeżeli załączy się publicznej ustnej rozprawy w tej sprawie się zrzekł lub też jeżeli ani pozwana władza ani współpozwana lub według §u 27 w postępowaniu interesowana strona — przy sposobności wezwania jej do wniesienia obrony (§ 23) lub zawiadomienia o wniesionym dopiero w ciągu postępowania przed tym trybunałem oświadczeniu zażącego się, że się zrzeka rozprawy — wyznaczenia publicznej rozprawy ustnej w zakreślonym jej w tym celu przez trybunał terminie wyraźnie nie zażądała.

Wniesionego zrzeczenia się odwołać nie można.

Artykuł III.

§ 31 ustawy z dnia 22. października 1875, Dz. u. p. Nr. 36 z r. 1876, zmienia się, jak następuje:

Stronie interesowanej wolno występować na rozprawie ustnej albo osobiście albo za pośrednictwem adwokata.

Władze, korporacje i gminy wykonywają prawo samoistnej obrony przez delegowanych ze swego łona pełnomocników, gminy także przez wysłanych w tym celu urzędników, posiadających kwalifikacje do conceptowej służby administracyjnej.

Artykuł IV.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Wykonanie tej ustawy powierzam Memu całemu Ministerstwu.

We Wiedniu, dnia 21. września 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Piętak wkr.

Randa wkr.

Schönaich wkr.

Wrba wkr.

Bylandt wkr.

Kosel wkr.

Buquoy wkr.

Klein wkr.

Biennerth wkr.

Auersperg wkr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVIII. — Wydana i rozesłana dnia 24. września 1905.

Treść: (M 150 i 151.) 150. Rozporządzenie, dotyczące bezpośredniego uiszczania należności od pokwitowań poborów funkcyjaryuszy państwowych. — 151. Rozporządzenie, zawierające oznaczenie zakresu działania Ministerstwa spraw wewnętrznych, względnie Ministerstwa handlu w sprawach przemysłowych.

150.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu, wyznań i oświaty, rolnictwa i obrony krajowej oraz z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 17. września 1905,

dotyczące bezpośredniego uiszczania należności od pokwitowań poborów funkcyjaryuszy państwowych.

Zmieniając częściowo rozporządzenie z dnia 14. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 166, wprowadza-

jące listy płatnicze na kwitowanie poborów funkcyjaryuszy państwowych, zarządza się w myśl §u 28 b ustawy należnościowej z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, że należności od kwitów, przypadające za listy płatnicze poborów od dnia 1. listopada 1905 począwszy płatnych, nie należy opłacać znaczkami stemplowymi tylko bezpośrednio, oraz że stosownie do tego wygotowywać należy listy płatnicze według dołączonego formularza; to bezpośrednio opłacanie należności stosować należy także względem kwitów wystawianych w wyjątkowych przypadkach, wliczonych w ustępie 9 powołanego tu rozporządzenia i dołączanych do list płatniczych, przyzem kwity te zaopatrzyć należy uwagą „Należność stemplową uiszcza się bezpośrednio“.

Kosel wlr.

Przebieg choroby

Wzrost i ciężar ciała w czasie choroby

1900. 1. 15. 1. 20. 1. 25. 1. 30.

Wzrost w cm 150 150 150 150 150 150 150 150 150 150
Ciężar ciała w kg 50 50 50 50 50 50 50 50 50 50

Przebieg choroby
Wzrost i ciężar ciała
1900. 1. 15. 1. 20. 1. 25. 1. 30.

Przebieg choroby
Wzrost i ciężar ciała
1900. 1. 15. 1. 20. 1. 25. 1. 30.

Przebieg choroby
Wzrost i ciężar ciała
1900. 1. 15. 1. 20. 1. 25. 1. 30.

Należytość stemplową uiszcza się na zasadzie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. września 1905,
Dz. u. p. Nr. 150, bezpośrednio.

Etat: . . . . .

Departament: . . . . .

Kwit odbiorczy Nr. . . . .

Lista płatnicza Nr. . . . .

poborów, wypłaconych w dniu . . . . . 190 . przez (kasę) . . . . .

w . . . . . za miesiąc . . . . .

Wystawiono:

w . . . . ., dnia . . . . . 190 .

. . . . .
(Nazwisko wystawiającego.)

Należność ustawiona nakład- kami stemplo- wymi		P o t r a c e n i a												Należ- ność stemplo- wa i suma potrąceń		Kwota netto						
		Podatek dochodowy		Podatek od plac.		Dodatki pensyjne		Taksy służbowe		Zaliczki na placę		Zwroty										
K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	K	h	

Miejsce na klauzulę likwidacyjną.

151.**Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych i kierownika Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1905,**

zawierające oznaczenie zakresu działania Ministerstwa spraw wewnętrznych względnie Ministerstwa handlu w sprawach przemysłowych.

Wskutek Najwyższego postanowienia Jego c. i k. apostolskiej Mości z dnia 22. września 1905, przysłuża Ministerstwu handlu względnie Ministerstwu spraw wewnętrznych następujący zakres działania w sprawach przemysłowych.

Do zakresu działania Ministerstwa handlu ma należeć:

Przygotowywanie czynności prawodawczej w całej dziedzinie przemysłu, wykonywanie ustawy przemysłowej oraz podanych niżej ustaw i przepisów, dotyczących spraw przemysłowych:

1. ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 193, normującej koncesjonowany przemysł budowlany;

2. ustawy z dnia 23. czerwca 1891, Dz. u. p. Nr. 89, o obowiązku wypróbowywania wszelkiej ręcznej broni palnej;

3. ustawy z dnia 23. czerwca 1881, Dz. u. p. Nr. 62, o handlu palonymi napojami wysokowymi, ich wyszynku i drobnej sprzedaży;

4. ustawy z dnia 21. czerwca 1880, Dz. u. p. Nr. 120, o wyrobie i sprzedaży napojów zbliżonych do wina;

5. regulatywu względem zakładania rur gazowych i przewodów dla oświetlania;

6. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 17. lutego 1905, Dz. u. p. Nr. 24, o wyrobie i zastosowaniu acetyleny tudzież o obrocie węgielka wapieniowego;

7. ustawy z dnia 15. kwietnia 1881, Dz. u. p. Nr. 43, o stemplu od kart do grania;

8. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. maja 1884, Dz. u. p. Nr. 69, o handlu starzyzną;

9. ustawy z dnia 23. marca 1885, Dz. u. p. Nr. 48, o przemyśle zastawniczym;

10. wszystkich przepisów o spoczynku niedzielnym i świątecznym;

11. ustawy z dnia 16. stycznia 1895, Dz. u. p. Nr. 26, dotyczącej wysprzedaży;

12. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. czerwca 1892, Dz. u. p. Nr. 98, dotyczącego automatycznych wag i przyrządów sprzedających;

13. ustawy z dnia 27. kwietnia 1896, Dz. u. p. Nr. 70, dotyczącej interesów na raty;

14. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. stycznia 1901, Dz. u. p. Nr. 12, dotyczącego obrotu olejami skalnymi;

15. ustawy z dnia 28. kwietnia 1889, Dz. u. p. Nr. 64, dotyczącej publicznych domów składowych;

16. ustawy z dnia 19. czerwca 1866, Dz. u. p. Nr. 85, dotyczącej publicznych zakładów miar i wag;

17. patentu o handlu obnośnym z dnia 4. września 1852, Dz. u. p. 252, wraz z wszystkimi przepisami wykonawczymi; dalej

18. wszystkich przepisów o handlu wędrownym z wyjątkiem tych, których przedmiotem są publiczne popisy i widowiska oraz które dotyczą prywatnego pośrednictwa i spraw rządownie upoważnionych techników prywatnych.

Ministerstwo spraw wewnętrznych ma prawo współudziału w wydawaniu ustaw i rozporządzeń oraz we wszystkich tych sprawach, które dotyczą bezpieczeństwa publicznego, publicznej zdrowotności i budownictwa.

Zarządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. października 1905.

Bylandt wlr.

Auersperg wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIX. — Wydana i rozesłana dnia 26. września 1905.

Treść: № 152. Rozporządzenie, dotyczące oznaczenia przemysłów rękodzielniczych.

152.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 24. września 1905,

dotyczące nazw przemysłów rękodzielniczych.

§ 1.

Na zasadzie §u 1 ustawy przemysłowej (ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39) oznacza się — w miejsce przemysłów rękodzielniczych, wymienionych w rozporządzeniach ministerjalnych z dnia 17. września 1883, Dz. u. p. Nr. 148, z dnia 30. czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 110, z dnia 14. października 1884, Dz. u. p. Nr. 166 i z dnia 10. listopada 1886, Dz. u. p. Nr. 159 — z ograniczeniami, objętymi §em 1, ustęp 3, powołanej ustawy — następujące rodzaje przemysłu jako rękodzielnicze:

1. Garnarzy, kaflarzy;
2. Szklarzy, szlifiery i rytowników szkła;
3. Kowali, wyrabiających siekiery, panwie, obręcze żelazne i łańcuchy, gwoździe, wreszcie kowali i ślusarzy wozowych;
4. Kowali wyrabiających narzędzia, nożowników i szlifiery, wytwórców przyrządów chirurgicznych;
5. Pilnikarzy;
6. Ślusarzy;
7. Szlifiery metali i stali, wyrabiających ostrogi, igły i grzebienie przedzalniane;

8. Sitarzów, wyrabiających kraty;
9. Blacharzów (dacharzów);
10. Kotlarzów;
11. Odlewców żelaza, mosiądzu i cyny;
12. Mosiężników, bronzowników, wytwórców towarów z chińskiego srebra, wyrabiających metalowe towary galanteryjne, cyzelerów;
13. Złotników i jubilerów;
14. Złotników wyklepujących złoto, srebro i metale;
15. Rytowników, metalografów, rytowników modeli i not, emalierów, giloszerów;
16. Platerowników;
17. Stelmachów;
18. Mechaników, wytwórców chirurgiczno-lekarskich przyrządów, opłyków;
19. Zegarniistrzów;
20. Wytwórców fortepianów, harmonium i podobnych instrumentów muzycznych, organmistrzów, wytwórców instrumentów dętych, smyczkowych, strunowych i pałeczkowych, wyrabiających harmoniki;
21. Koszykarzów;
22. Bednarzów;
23. Stolarzów;
24. Tokarzów, rzeźbiących wyroby z morskiej pianki, fajkarzów;
25. Grzebieniarzów, wachlarzowników, snycerzy kości;
26. Rzeźbiarzy (trudniących się zarobkowo snycerstwem i kamieniarstwem);
27. Garbarzów, białoskórników;
28. Kaletników, rymarzów, wyrabiających biczce, siodła i uprząże dla koni;
29. Miotlarzów i wyrabiających pędzle;

30. Powroźników; 31. Szmuklerzów, wyrabiających sznury i borty, druty złote i srebrne, platerujących i przędzących złoto i srebro; 32. Hafciarzy złotem, srebrem i perłami; 33. Farbiarzy; 34. Tapicerów, wytwórców pościeli; 35. Krawców; 36. Szewców; 37. Rękawiczników, bandażystów; 38. Parasolników; 39. Kuśnierzy, czapkarzy, farbiarzy surowca; 40. Kapeluszników; 41. Modystów; 42. Wyrabiających sztuczne kwiaty, przera- biających pióra; 43. Golarzy, fryzyerów i perukarzy; 44. Introligatorów, puzderników, galanterni- ków skórnych, pudełkarzy; 45. Piekarzy (z wyjątkiem osób, które do- tychczasowym zwyczajem krajowym trudnią się wyrobem czarnego chleba przy pomocy domowni- ków lub osobnych pomocników, jako rzemiosłem ubocznem);	46. Cukierników, wyrabiających ciasta, placki i cukry; 47. Piernikarzy, wyrabiających воск; 48. Rzeźników, wędliniarzy; 49. Rzeźników i wędliniarzy mięsa końskiego; 50. Mydlarzy; 51. Brukarzy, o ile rzemiosło ich polega na brukowaniu publicznych ulic i dróg naturalnymi kamieniami; 52. Ceglarzy i pokrywających dachy łupkiem; 53. Pokostników, lakierników, malarzy szyl- dów i napisów, malarzy malujących wyroby prze- mysłowe w sposób zarobkowy, poźlotników i pu- szkarzy, malarzy pokojowych; 54. Sztukaferów.

§ 2.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia powołane w §ie 1, ustępie 1.

Bylandt wlr.

Auersperg wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LX. — Wydana i rozesłana dnia 30. września 1905.

Treść: № 153. Patent cesarski, dotyczący zwołania sejmów: Czech, Dalmacyi, Galicyi i Lodomeryi z Krakowem, Austrii poniżej i powyżej Anizy, Solnogradu, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Moraw, Śląska, Tyrolu i Vorarlberga, Gorycyi i Gradyški.

153.

Patent cesarski z dnia 29. września 1905,

dotyczący zwołania sejmów: Czech, Dalmacyi, Galicyi i Lodomeryi z Krakowem, Austrii poniżej i powyżej Anizy, Solnogradu, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Moraw, Śląska, Tyrolu, Vorarlberga, Gorycyi i Gradyški.

My Franciszek Józef Pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austriacki,

Król Węgierski i Czeski, Dalmatyński, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Król Jerozolimski itd.; Arcyksiążę Austriacki; Wielki książę Toskański i Krakowski; Książę Lotaryński, Solnogradzki, Styryjski, Karyntyjski, Krainy i Bukowiński; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Książę Górno- i Dolno-Śląski, Modeński, Parmiański, Piacencki i Gwastalski, Oświęcimski i Zatorski, Cieszyński, Fryuński, Dubrownicki i Zadarski; Uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysee; Książę na Trydencie i Bryksenie; Margrabia Górno- i Dolno-Łużycki i Istryjski; Hrabia na Hohenembsie,

Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenberga itd.; Pan na Tryjeście, Kotorze i Windyjskiej Marchii; Wielki Wojewoda Województwa Serbskiego itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejm księstwa Solnogradu zwołujemy na dzień 10, sejm księstwa Karyntyi na 11., arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy na 12., sejmy królestwa Dalmacyi, księstwa Górnego i Dolnego Śląska, margrabstwa Moraw i uksiążęconego hrabstwa Tyrolu na 16, sejmy arcyksięstwa Austrii powyżej Anizy i kraju Vorarlberg na 17., sejm księstwa Styryi na 18., w końcu sejmy księstwa Krainy i uksiążęconego hrabstwa Gorycyi i Gradyški na 25. października b. r., do ich ustawowych miejsc zebrania.

Odroczone Naszemi postanowieniami sejmy królestwa Czech i królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim zwołujemy na dzień 10. a sejm księstwa Bukowiny na 24. października b. r. celem podjęcia na nowo czynności do ich ustawowych miejsc zebrania.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyjnym mieście Wiedniu, dnia 29. września w roku tysięcznym dziewięćset piątym, panowania Naszego pięćdziesiątym siódmym.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Piętak wkr.

Randa wkr.

Schönaich wkr.

Wrba wkr.

Bylandt wkr.

Kosel wkr.

Buquoy wkr.

Klein wkr.

Bienierth wkr.

Auersperg wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXI. — Wydana i rozesłana dnia 7. października 1905.

Treść: (Zł 154 i 155.) 154. Traktat zawarty pomiędzy Austro-Węgrami a Württembergią w celu zapobieżenia podwójnym opodatkowaniom, które mogłyby wyniknąć ze stosowania ustaw podatkowych, obowiązujących w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, względnie w królestwie württembergiem. — 155. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia okręgu rozkładu podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Zastawnie.

154.

Traktat z dnia 4. lutego 1905,

zawarty pomiędzy Austro-Węgrami a Württembergią w celu zapobieżenia podwójnym opodatkowaniom, które mogłyby wyniknąć ze stosowania ustaw podatkowych, obowiązujących w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, względnie w królestwie württembergiem.

(Zawarty w Stuttgarcie dnia 4. lutego 1905, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość dnia 25. lutego 1905; ratyfikacje wymieniono w Stuttgarcie, dnia 25. czerwca 1905.)

Jego Cesarska Mość Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Apostolski Król węgierski

tudzież

Jego Królewska Mość Król württembergi

przejęci życzeniem zapobieżenia podwójnym opodatkowaniom, któreby mogły wyniknąć ze stosowania ustaw podatkowych obowiązujących w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, względnie w królestwie württembergiem, w celu zawarcia układu w tej mierze, mianowali Swoimi pełnomocnikami:

Jego Cesarska Mość Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Apostolski Król węgierski:

Swego nadzwyczajnego posła i upełnomocnionego Ministra na królewskim dworze württembergim, barona Alfonsa von Pereira-Arnstein,

Jego Królewska Mość Król württembergi:

Swego Ministra spraw zewnętrznych i spraw familijnych Domu królewskiego, kancelarza orderów i oclmistrza barona Juliusza von Soden,

którzy okazawszy sobie nawzajem pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, omówili i zawarli następujący układ:

Artykuł 1.

Obywatele królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych względnie obywatele württembergscy będą, z zastrzeżeniem wyliczonych poniżej szczegółowo przypadków, podlegać obowiązkowi opłaty podatków rządowych bezpośrednich tylko w tem państwie, w którym mają swą siedzibę a w braku jej tylko w tem państwie, w którym przebywają.

Z tem samym zastrzeżeniem będą obywatele królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych względnie obywatele württembergscy, którzy mają siedzibę w obu państwach, podlegać obowiązkowi opłaty podatków bezpośrednich tylko w tem państwie, którego są obywatelami.

Za siedzibę w myśl niniejszej umowy uważa się miejsce, w którym ktoś posiada mieszkanie w okolicznościach, z których można wnioskować, że ma zamiar trwale je zatrzymać.

Artykuł 2.

Bez względu na przynależność państwową lub siedzibę podatnika, opłacać będzie bezpośrednio podatki rządowe posiadłość gruntowa i budynki, przemysł stale wykonywany tudzież dochód z tych źródeł płynący, tylko w tem państwie, w którym posiadłość gruntowa lub budynki leżą albo w którym przemysł bywa wykonywany. Za zakłady do wykonywania przemysłu uważa się filie, zakłady fabrykacyi, składy, biura, kantory zakupna i sprzedaży i inne urządzenia przedsiębiorstwa, służące do wykonywania stałego przemysłu przez przedsiębiorcę samego, przez uczestnika w przedsiębiorstwie, prokurzystę lub innych stałych zastępców.

Jeżeli zakłady tego samego przedsiębiorstwa przemysłowego znajdują się na obszarach obu państw, podatki państwowe bezpośrednio nakładać należy w każdym obszarze tylko w miarę wykonywanego w jego obrębie ruchu.

Co się tyczy opodatkowania wierzytelności hipotecznych i dochodu z nich płynącego mają być nadal stosowane bez ograniczenia postanowienia ustawowe, obowiązujące w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, względnie w Württembergii.

Artykuł 3.

O ile w myśl ustawy austriackiej o bezpośrednich podatkach osobistych z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opodatkowanie procentów i rent ma się odbywać przez potrącanie, będzie ono wykonywane bez ograniczenia.

Jednakże nie narusza się tem w żadnym względzie prawa opodatkowania, przysługującego skarbowemu zarządowi württemberskiemu według praw württemberskich.

Artykuł 4.

Na płace, emerytury, płace poczekalne i zapomogi, wypłacane przez kasę rządową (koronną,

nadworną, krajową), będzie się podatki bezpośrednio nakładać tylko w tem państwie, które ma wypłaty uiszczać.

Artykuł 5.

Celem zapobieżenia ile możności podwójnemu opodatkowaniu takich osób, które są równocześnie obywatelami austriackimi i württemberskimi i zarazem w obszarach obu państw mają siedziby, będą się obydwaj rządy porozumiewały w tego rodzaju przypadkach i wydawały zarządzenia układowi odpowiednie.

Artykuł 6.

Układ ten nie ma zastosowania do handlu obnośnego i wędrownego.

Artykuł 7.

Traktat ten nabrać ma mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1905.

Każda strona kontraktująca ma prawo wypowiedzenia traktatu. Jeżeli wypowiedzenie nastąpi przed 1. października pewnego roku, natenczas traktat traci swą moc obowiązującą już na rok kalendarzowy, następujący bezpośrednio po wypowiedzeniu. Jeżeli wypowiedzenie nastąpi po powyższym terminie, natenczas uchodzi traktat za rozwiązany dopiero od następnego drugiego roku podatkowego.

Artykuł 8.

Traktat ten ma być obustronnie przedłożony do Najwyższego zatwierdzenia a wymiana ratyfikacyi nastąpić ma jak najrychlej w Stuttgarcie.

W dowód czego podpisali obustronni pełnomocnicy własnoręcznie ten traktat w dwóch równobrzmiących wygotowaniach i wycisnęli na nim swe pieczęcie.

Działo się w Stuttgarcie, dnia 4. lutego roku tysiąc dziewięćset piętego.

v. Pereira wlr.

(L. S.)

v. Soden wlr.

(L. S.)

Protokół końcowy.

Przy podpisywaniu zawartego w dniu dzisiejszym pomiędzy Austro-Węgrami a Württembergią traktatu w celu zapobieżenia podwójnym opodatkowaniom, które mogłyby wyniknąć ze stosowania ustaw podatkowych, obowiązujących w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych względnie w królestwie württembergiem, zawarli podpisani pełnomocnicy jeszcze następujący układ, który ma mieć równą z traktatem moc i ważność:

I. Württembergia zastrzega dla tego traktatu zatwierdzenie przez stany krajowe.

II. Strony kontraktujące postanawiają zgodnie, że w celu wykonania tego traktatu upoważnione są

władze podatkowe obu kontrahentów do bezpośredniego porozumiewania się oraz udzielania sobie wzajemnie na zapytanie informacji z aktów urzędowych, oraz, że względem pytań takich i informacji udzielanych obowiązuje tajemnica urzędowa, wreszcie, że akta nie będą przesyłane.

Protokół ten, który drogą wymiany ratyfikacji ma zyskać zatwierdzenie obu stron, wygotowano w dwóch egzemplarzach w Stuttgarcie, dnia 4. lutego 1905.

v. Pereira wlr.

(L. S.)

v. Soden wlr.

(L. S.)

Traktat powyższy ogłasza się — na podstawie §u 285 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych — jako obowiązujący w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych.

Kosel wlr

155.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. września 1905,**

dotyczące ustanowienia okręgu rozkładu podatku zarobkowego III. i IV. klasy dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Zastawnie.

Dla obszaru nowo utworzonego starostwa Zastawnego na Bukowinie (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 139), ustanawia się od okresu rozkładu

1908/09 począwszy, na zasadzie §§ów 13 i 16 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych okrąg rozkładu dla spółek podatkowych III. i IV. klasy i oznacza się liczbę członków komisji tych spółek podatkowych i ich zastępców dla każdej z nich na 4.

W ślad za tem należy spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego, ogłoszony re-skryptem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, uzupełnić w następujący sposób:

(Strona 915, XLVI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897.)

Liczba okręgu	Okrąg rozkładu	Siedziba komisji	Ilość członków dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
dla spółek podatkowych III. i IV. klasy			klasy	
11	Powiat polityczny Zastawna	Starostwo w Zastawnie	4	4

Kosel wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXII. — Wydana i rozesłana 7. października 1905.

Treść: Nr. 156. Rozporządzenie, zawierające policyjne przepisy bezpieczeństwa dla ruchu samochodów i motocyklów.

156.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozu- mieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 27. września 1905,

zawierające policyjne przepisy bezpieczeństwa dla
ruchu samochodów i motocyklów.

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1.

Przepisy tego rozporządzenia stosują się do takich na publicznych drogach kursujących wozów motorowych, które nie bieżą po szynach (samochody i motocykle). Wyjęte z pod tych przepisów są motorowe sikawki oraz takie wozy motorowe, które nie służą ani do przewozu osób ani do transportu ciężarów, jakoto: parowe walce drogowe i t. p.

Zarobkowe utrzymywanie w ruchu wozów motorowych dla publicznego przewozu osób i ciężarów podlega oprócz zawartych w tem rozporządzeniu przepisów, także odnośnym przepisom policyi przemysłowej.

Rozdział II.

Postanowienia, dotyczące konstrukcyi i urządzenia wozów motorowych.

§ 2.

Każdy wóz motorowy musi się dać odpowiednio kierować, a kierownica jego tak musi być sporządzona, by zabezpieczała pewne działanie przyrzędu w każdej chwili.

Wozy motorowe, których ciężar przekracza 350 kg, muszą mieć przyrząd zwrotny.

§ 3.

Samochody muszą być zaopatrzone w co najmniej dwa niezależne od siebie, silne hamulce, z których jeden działać ma bezpośrednio na koła rozpędowe lub na części konstrukcyjne, stale z kołami połączone. Każdy z hamulców musi sam wystarczyć do zatrzymania wozu w odpowiednim czasie. Jeden z tych dwóch hamulców musi być nożny.

Przy motocyklach wystarczy jeden hamulec ręczny.

§ 4.

Każdy wóz motorowy, którego ciężar przekracza 350 kg i który nie posiada hamulca także wstecz działającego, opatrzyć należy poruszającym z siedzenia kierownika, pewnie działającym przyrzędem zamykającym lub podporą w celu zabezpieczenia wozu na pochyłościach od stoczenia się.

§ 5.

Wszystkie dźwignie i rączki mechanizmu tak należy umieścić, by kierownik wozu mógł je wprawić w ruch bez niebezpieczeństwa pomyłki i bez odwracania oczu od drogi.

§ 6.

Naczynia na łatwo zapalne materiały, jak benzyna, nafta, spirytus, gaz, sporządzone być muszą szczelnie z ogniotrwałego, odpowiednio mocnego materiału, oraz umieszczone w sposób, zabezpieczający ile możności przed działaniem temperatury i uszkodzeniami z zewnątrz. Otwory do napelniania zabezpieczyć należy od wybuchu.

Akumulatory muszą być w ten sposób w przyrząd wbudowane, by rozpryskiwanie się kwasów było niemożliwe.

§ 7.

Każdy wóz motorowy musi mieć donośny przyrząd sygnałowy.

§ 8.

U samochodów muszą być z przodu co najmniej dwie mocno świecące latarnie sygnałowe o bezbarwnych szklach, oznaczające granice szerokości i rzucające w ten sposób światło na drogę, by kierownik mógł ją co najmniej na 20 m przed wozem widzieć.

Motocykle muszą mieć latarnię sygnałową z przodu. Jeżeli do motocykla przyłączone jest z boku drugie siedzenie, wtedy i na niem ma być latarnia sygnałowa, oznaczająca zewnętrzne granice szerokości.

§ 9.

Każdy wóz motorowy musi być zaopatrzony w przyrząd, wykluczający wprawienie wozu w ruch przez osoby niepowołane.

§ 10.

Każdy wóz motorowy tak musi być zbudowany, by zapobiegał zbytniemu hałasowi, dokuczliwemu wywiązywaniu się dymu, uchodzeniu pary i gazów, wreszcie wypadaniu żarzących się części opału i niedopalków.

§ 11.

Nowe wozy motorowe nosić mają tablicę z firmą wytwórcy i liczbę fabrykatu.

Rozdział III.

Badanie i zatwierdzanie wozów.

§ 12.

Na drogach publicznych jeździć wolno z reguły (§ 20) tylko takimi wozami motorowymi, które urzędownie zbadano i zatwierdzono.

Badanie i zatwierdzenie może dotyczyć pewnego typu lub też poszczególnego wozu.

§ 13.

Podanie o zatwierdzenie pewnego typu wozów motorowych wnieść ma wytwórca lub jego pełnomocnik do politycznej władzy krajowej. Podanie takie wnosi się do tej politycznej władzy krajowej, w której okręgu administracyjnym fabryka się znajduje, jeżeli zaś chodzi o typy zagranicznego pochodzenia, do tej politycznej władzy krajowej, w której okręgu administracyjnym leży miejsce pobytu zastępcy zagranicznego fabrykanta. Podanie zawierać ma nazwisko i siedzibę wytwórcy.

Jako załączki dodać należy w dwóch egzemplarzach:

1. przekrojowy rysunek wozu, uwidoczniający w szczególności motor wraz z przeniesieniem, urządzenia kierownic i hamulców, w rozmiarze co najmniej $\frac{1}{10}$ naturalnej wielkości;

2. techniczny opis przedłożonego do badania typu; opis ten obejmować ma następujące szczegóły:

- a) ogólny opis wozu;
- b) źródło siły i system motoru;
- c) napięcie motoru w ilości sił koni i liczbę obrotów w minucie;
- d) u motorów ze spalaniem, względnie wybuchowych, opis przyrządów zapalających i ochładzających, u motorów parowych opis dotyczącego przyrządu, wytwarzającego parę, u elektrycznych motorów zaś opis akumulatorów lub dynamomaszyn wraz z przyrządem rozprędkowym;
- e) opis przeniesienia siły i kierownicy;
- f) ilość i rodzaj hamulców oraz stosunek ich przenośni;
- g) przyrządy oświetlające i sygnałowe; ponadto u samochodów:
  - h) najwyższą długość, szerokość i wysokość wozu, rozkład i rozpiętość kół, ciężar wozu i obciążenie sprych, u wozów ciężarowych także szerokość sprych i siłę dźwignia;
  - i) ilość dających się hamować kół i odpowiadającą im część ciężaru.

§ 14.

Decyzja o dopuszczeniu pewnego typu należy do władzy krajowej

Przed jej powzięciem stwierdzić należy drogą badania, czy przedstawiony typ nadaje się do dopuszczenia go do ruchu na publicznych drogach. Do przeprowadzenia badań tego rodzaju ustanowić mają polityczne władze krajowe jedną lub w miarę potrzeby kilka komisji, złożonych ze znawców. Komisja wydaje swoją opinię na podstawie przedłożonych opisów i rysunków, tudzież na podstawie próbnej jazdy wozem, odpowiadającym opisowi i rycinie.

§ 15.

Jeżeli dopuszczeniu pewnego typu nie stoi na przeszkodzie, wystawia polityczna władza krajowa podającemu urzędowe potwierdzenie przyjęcia typu, zawierające nazwisko i siedzibę wytwórcy oraz szczegóły, wymienione w §ie 13, punkt 2, dalej szkic wozu i urzędowych oznaczeń typu. W razie przeciwnym należy prośbę z podaniem powodów odrzucić.

§ 16.

Wytwórca zatwierdzonego typu, względnie tuższy jego zastępca winien przy dostarczaniu wozu, odpowiadającego takiemu typowi, wydać nabywcy odpis urzędowego zatwierdzenia, umieszczając w nim dodatkowo bieżący numer wytworu oraz poświadczenie, że wóz ten co do konstrukcyi maszynowej i urządzeń bezpieczeństwa odpowiada w zupełności zatwierdzonemu typowi. Za prawdziwość osnowy potwierdzenia odpowiada wytwórca, względnie jego zastępca.

Każdy taki certyfikat musi być zaopatrzony w widymat tej politycznej władzy powiatowej, względnie rządowej władzy policyjnej, w której okręgu urzędowym leży fabryka lub miejsce pobytu tutejszego zastępcy zagranicznego wytwórcy.

W razie późniejszej zmiany właściciela wozu winien sprzedawca oddać ten certyfikat następnemu posiadaczowi. Nie wolno udzielać certyfikatu posiadaczowi innego wozu.

§ 17.

Dla takich wozów motorowych, co do których określonym w §ie 16 certyfikatem nie udowodniono, że zgadzają się z jednym z zatwierdzonych typów, dalej dla takich wozów, które wskutek późniejszych

konstrukcyjnych zmian istotnych części składowych mechanizmu nie odpowiadają więcej zatwierdzonemu typowi, winien posiadacz przed użyciem wozu w publicznym obrocie postarać się o zatwierdzenie.

Do podań, badania i zatwierdzania stosują się analogicznie postanowienia §§ów 13, 14 i 15, z tem, że wymagany w §ie 13 przekrojowy rysunek zastąpić można szkicem lub dostatecznie wyraźną fotografią wozu.

§ 18.

Członkowie komisji badawczej otrzymują za swój trud wynagrodzenie (takse za badanie), którego wysokość oznacza polityczna władza krajowa.

Takse za badanie składa proszący o nie przy wnoszeniu podania.

§ 19.

Certyfikaty, wystawione w poszczególnych krajach na zasadzie dotychczasowych przepisów, przed wydaniem tego rozporządzenia, a dotyczące zatwierdzenia i dopuszczenia wozów motorowych do publicznego obrotu, zachowują i nadal swą ważność.

§ 20.

Wozy motorowe, stanowiące własność skarbu wojskowego, wyjęte są z pod powyższych postanowień o badaniu i zatwierdzaniu wozów motorowych.

Ponadto nie stosują się te postanowienia do wozów motorowych, będących własnością podróżnych, przybywających z zagranicy wtedy, jeżeli wóz w innym państwie, które posiada podobne przepisy o badaniu wozów motorowych i użycza wzajemności, urzędownie zbadano i do ruchu dopuszczono, a używanie wozu w granicach państwa tutejszego nie trwa dłużej jak trzy miesiące.

W razie dłuższego pobytu w obrębie tych granic winien posiadacz wozu motorowego przed upływem okresu trzech miesięcy wnieść do władzy krajowej, w której okręgu administracyjnym przebywa, podanie o zbadanie i zatwierdzenie swego wozu.

Jeżeli wóz motorowy przybywającego z zagranicy podróżnego nie odpowiada warunkom, ustalonym w drugim rozdziale, winien posiadacz wozu motorowego w myśl postanowień tego rozporządzenia jeszcze nie zatwierdzonego, postarać się najpóźniej w przeciągu 14 dni o zbadanie i zatwierdzenie jego wozu u tej władzy krajowej, w której okręgu administracyjnym, właśnie przebywa. Aż do upływu tego terminu wolno wozu takiego z reguły

używać; używania tego może jednak z tytułu szczególnych wymogów policyi bezpieczeństwa zabronić polityczna władza powiatowa lub rządowa władza policyjna.

Dzień wstąpienia na tutejsze terytorium potwierdza podróżnemu jeden z urzędów, względnie jedna z władz, wymienionych w §§ach 33 i 34; potwierdzenie to należy każdej chwili na żądanie organów rządowych okazać.

Rozdział IV.

Kierownictwo wozów.

§ 21.

Od samoistnego kierowania wozów motorowych wykluczone są osoby, które nie ukończyły przynajmniej lat 18.

Kierować samoistnie wozami motorowymi, więcej niż jednorowymi, wolno dalej — pominawszy wyjątki podane w §ie 25 — tylko tym, którzy uzyskali pozwolenie władz na to (licencya jazdy).

Licencye takie przyznawać należy z reguły tylko takim osobom, które uzdolnienie swe do kierowania wozem wykazały drogą egzaminu i nie są według postanowień pierwszego ustępu lub orzeczeniem władzy (§ 24) od uzyskania takiej licencyi wykluczone. Od składania egzaminu wolni są jednak kierownicy wozów motorowych, będących własnością skarbu wojskowego wtedy, jeżeli uzdolnienie swe wykażą świadectwem wojskowego komitetu technicznego.

§ 22.

Do przedsięwzięcia egzaminu, przewidzianego w §ie 21, ustanawia polityczna władza krajowa odpowiednią ilość komisarzy egzaminacyjnych oraz oznacza władzę, do której wnosić należy prośby o dopuszczenie do egzaminu. Każdy z kandydatów winien oznajmić, dla jakiego gatunku, względnie dla jakich gatunków wozów motorowych chce składać egzamin.

Egzamin rozeiwać się ma na wykazanie takiej znajomości maszynowej konstrukcyi wozów motorowych, których wymaga pewne kierowanie wozem z gatunku, względnie z gatunków, oznaczonych przez kandydata. Ponadto wykazać ma kandydat zapomocą próbnej jazdy praktyczne uzdolnienie do kierowania takim wozem. Wozów, służących do odbycia próbnej jazdy, dostarczyć mają w przypadku, jeżeli władza krajowa inaczej nie postanowi, kandydaci sami.

Z egzaminu, złożonego z pomyślnym wynikiem, należy wystawić świadectwo.

Względem taks egzaminacyjnych obowiązują postanowienia §u 18.

§ 23.

Na zasadzie świadectw, wymienionych w §§ach 21 i 22 i jeżeli w wydaniu licencyi niema przeszkód, objętych §em 21, wydaje petentom polityczna władza powiatowa ich miejsca zamieszkania — a jeżeli ono znajduje się w rajonie jednej z rządowych władz policyjnych, ta ostatnia — na ich żądanie licencyę jazdy. W każdej licencyi wymienić należy gatunek, względnie gatunki wozów, do których licencya się odnosi. Licencyę zaopatrzyć należy w fotografię uprawnionego do jazdy.

§ 24.

Udzieloną licencyę odebrać należy, jeżeli posiadacz jej ulegnie sąsądzeniu za czyn karygodny przeciw bezpieczeństwu życia, popełniony w ruchu wozu motorowego, lub jeżeli ulegnie karze z powodu takiego przekroczenia przepisów ruchu, które zaufanie do niego jako kierownika obniża.

Przy pozbawieniu licencyi orzec należy, czy wykluczenie od ponownego uzyskania licencyi trwać ma zawsze, czy tylko przez pewien oznaczony przeciąg czasu, w ostatnim przypadku zaś, czy w razie ponownego starania się kandydat ma ponownie złożyć egzamin.

Licencye odbiera polityczna władza powiatowa względnie rządowa władza policyjna miejsca zamieszkania ich posiadaczy.

§ 25.

Kierownicy wozów motorowych, przybywających z zagranicy, wolni są od obowiązku uzyskania przepisanej w §ie 21 licencyi jazdy wtedy, jeżeli mają świadectwo swego uzdolnienia do kierowania wozów motorowych, wystawione przez władzę państwa, w którym obowiązują podobne przepisy o kierowaniu wozami motorowymi i które używa wzajemności, oraz jeżeli pobyt ich w granicach tutejszych nie trwa dłużej, jak trzy miesiące.

W tych samych warunkach, pod którymi według §u 24 można odebrać licencyę jazdy, zabronić można kierownikom, wolnym w myśl ustępu 1 od obowiązku uzyskania licencyi, używania ich wozów w granicach tutejszego państwa.

Jeżeli warunki pierwszego ustępu nie zachodzą, obowiązany jest kierownik wozu motorowego, przybywającego z zagranicy, który nie posiada tutejszej licencyi jazdy, postarać się o nią jak najspieszniej, najpóźniej jednak do dnia ośmiu. W tymże czasie wolno mu kierować samoistnie wozem tylko tak długo, dopóki mu tego ze względów policyi bezpieczeństwa nie zabroni polityczna władza powiatowa lub rządowa władza policyjna.

Rozdział V.

Rozpoznawcze znamiona wozów motorowych.

§ 26.

Wozy motorowe muszą być opatrzone ustanowionymi przez władzę znamionami rozpoznawczymi.

O udzielenie znamion rozpoznawczych prosić mają posiadacze wozów motorowych, którzy mają tutaj swą siedzibę, w tej politycznej władzy powiatowej, w której okręgu ich siedziba się znajduje, jeżeli zaś siedziba ta leży w rejonie jednej z rządowych władz policyjnych, u teje władzy.

§ 27.

Znamiona rozpoznawcze składają się z reguły z głoski łacińskiego abecadła i z liczby (numeru ewidencyjnego) w arabskich cyfrach.

Głoska oznacza kraj, względnie rejon (§ 28), w którym znamię rozpoznawcze wydano, podczas gdy liczba odpowiada numerowi rejestrowemu w spisie ewidencyjnym.

§ 28.

Każdy kraj otrzymuje swoją głoskę; tylko rejon wiedeńskiej c. k. dyrekcji policyi i c. k. dyrekcji policyi w Pradze oznacza się osobną głoską. Rozkład głosek uwidoczniiony jest w dołączonym spisie.

Dyrekcye policyi we Wiedniu i w Pradze wydają bieżące liczby od 1 począwszy tak dla samochodów jak i dla motocyklów, reszcie zaś władz w §ie 26 wymienionych wyznaczają szeregi liczb odnośne władze krajowe, które użyć mają tego samego szeregu liczb tak dla samochodów jak i dla motocyklów. Liczb więcej jak trzycyfrowych stosować nie wolno. Jeżeli w kraju jakimś lub rejonie wyczerpano wszystkie szeregi liczb w granicach liczb trzycyfrowych, natenczas umieścić należy obok głoski rozpoznawczej liczbę I względnie II itd. rzymskimi cyframi a numerowanie zacząć znowu bieżąco od 1.

§ 29.

Władze, wymienione w §ie 26 (władze ewidencyjne), wydawać mają posiadaczom wozów, którzy o znamiona rozpoznawcze prosili, znamiona te w pisemnem i pieczęcią urzędową zaopatrzonem wygotowaniu. Wygotowanie to spisaniem być może na certyfikatach względnie świadectwach, wystawionych podług §u 16 względnie 17.

Każda władza ewidencyjna prowadzić ma rejestry, a mianowicie osobny rejestr dla samochodów,

osobny dla motocyklów. Do rejestru wpisywać należy przy każdym wygotowywaniu liczby ewidencyjnej, nazwisko i adres posiadacza oraz miejsce, w którym wóz stoi.

§ 30.

Znamiona rozpoznawcze umieszczone mają być łatwo czytelnymi głoskami czarnem pismem na białem tle. Zaopatrywanie ich ozdobami jest niedozwolonem.

U samochodów umieszczać należy znamiona rozpoznawcze z przodu i z tyłu, a mianowicie albo je wymalować na ścianie samego wozu alibież przytwierdzić w łatwo widocznem miejscu tablicę z trwałego materiału o możliwie gładkiej powierzchni. Na tylnej ścianie umieścić należy znamiona rozpoznawcze w ten sposób, by głoska i ewentualnie rzymska cyfra była u góry a numer ewidencyjny pod niemi w odstępnie 2 *cm*. Wysokość tylnych znamion rozpoznawczych wynosić ma co najmniej 12 *cm*, grubość kreski cieniowanych co najmniej 2 *cm*. Na przodzie umieszczać można znamiona rozpoznawcze albo w tym samym porządku co z tyłu albo też poziomo obok siebie. W przypadku tym wynosić ma odstęp między głoską względnie rzymską cyfrą a numerem ewidencyjnym co najmniej 7 *cm*. Przednie znamiona rozpoznawcze muszą być conajmniej 8 *cm* wysokie, a ich kreski cieniowane co najmniej 1 *cm* grube.

U motocyklów umieszczać należy znamiona rozpoznawcze w łatwo widocznem miejscu; wysokość ich ma wynosić co najmniej 8 *cm* a grubość cieniowanych kreski co najmniej 1 *cm*.

Jeżeli motocykl ma z boku lub z tyłu wóz (siedzenie) dodatkowy, natenczas nietylko motocykl sam, ale i tylną ścianę wozu (siedzenie) dodatkowego zaopatryć należy znamionami rozpoznawczymi. Do znamion takich na dodatkowym wozie (siedzeniu) stosują się te same przepisy co do znamion rozpoznawczych na tylnej ścianie samochodów.

§ 31.

Właściciele kilku wozów motorowych winni z reguły postarać się o znamiona rozpoznawcze dla każdego ze swych wozów i każdy wóz otrzymuje swój numer ewidencyjny.

Przemysłowcom, którzy się trudnią fabrykacją wozów motorowych lub ich handlem można jednak na żądanie przydzielić w celu oznaczania wozów przy próbnym jazdach pewną liczbę numerów ewidencyjnych, nie związanych ściśle z pewnymi oznaczonymi wozami.

§ 32.

Gdy się opatrzone znamionami rozpoznawczymi wóz sprzedaje, jego siedzibę lub miejsce zamieszkania posiadacza na stałe przenosi, winien ów, na którego imię znamiona rozpoznawcze wygotowano, zawiadomić władzę ewidencyjną o zaszczej zmianie w ośmiu dniach po jej dokonaniu. Władza ewidencyjna winna — jeżeli nowa siedziba wozu leży w jej okręgu lub rejonie — sprostować daty w rejestrze, jeżeli jednak siedzibę tę przeniesiono do rejonu lub okręgu innej władzy ewidencyjnej, wykreślić numer ewidencyjny. W tym ostatnim przypadku winien ten, w którego posiadaniu wóz się znajduje, w ciągu ośmiu dni po zmianie właściciela względnie przeniesieniu siedziby zażądać u władzy ewidencyjnej, w której okręgu względnie rejonie nowa siedziba się znajduje, wydania nowych znamion rozpoznawczych. Aż do udzielenia tych nowych znamion używać ma właściciel dotychczasowych znamion rozpoznawczych.

Czasowe przeniesienie siedziby wozu czy też miejsca zamieszkania posiadacza nie zobowiązuje do zgłoszenia względnie uzyskania nowych znamion rozpoznawczych.

§ 33.

Motorowe wozy podróżnych, przybywających przez granicę celną, otrzymują znamiona rozpoznawcze od c. k. granicznej komory w miejscu przekroczenia granicy. Do znamion tych należy obok głosek rozpoznawczych dotyczącego obszaru administracyjnego i numeru ewidencyjnego umieścić jeszcze literę *Z* czerwonej barwy.

Komory graniczne mają prowadzić rejestr wydanych znamion rozpoznawczych, obejmujący numer ewidencyjny, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza wozu oraz dzień wystawienia.

Każda komora graniczna otrzyma od odnośnej władze krajowej szeregi liczb jako numery ewidencyjne.

Tablice z numerami sporządzone być mogą także z odpowiednio grubego papieru. Tablic takich udzielają na żądanie komory graniczne. Poza tem mają co do przytwierdzenia i sporządzenia znamion rozpoznawczych zastosowanie postanowienia §u 30.

Jeżeli wóz nosi już inne znamiona rozpoznawcze, należy je zdjąć, przysłonić lub zakleić itp., by ich widać nie było.

Wydane przez graniczne komory znamiona rozpoznawcze są ważne tylko przez przeciąg trzech

miesiący. Jeżeli właściciel wozu motorowego pozostaje w obrębie monarchii przez czas dłuższy, winien zażądać wydania znamion rozpoznawczych po myśli §u 26 od tej politycznej władzy powiatowej względnie od tej rządowej władzy policyjnej, w której okręgu względnie rejonie przebywa.

Właściciele wozów motorowych, którzy na tej ostatniej drodze uzyskali znamiona rozpoznawcze, mają o wyjeździe wozu zagranicę zawiadomić władzę ewidencyjną.

§ 34.

Dla wozów motorowych, przybywających z królestwa węgierskiego, z Bośni lub Hercegowiny odbierać należy znamiona rozpoznawcze u tej politycznej władzy powiatowej, względnie rządowej władzy policyjnej, której okrąg lub rejon wóz na drodze swej najpierw mija. Oprócz głosek obszaru administracyjnego i numeru ewidencyjnego noszą wozy, przybywające z Węgier jeszcze głoskę *U* czerwonej barwy, wozy zaś z Bośni i Hercegowiny głoskę *G* również barwy czerwonej.

Pozatem stosują się do tych znamion rozpoznawczych analogicznie postanowienia §u 33.

§ 35.

Takim zagranicznym właścicielom wozów motorowych, którzy z wozami swymi często do monarchii tutejszej przybywają, może jedna z politycznych władz powiatowych względnie rządowych władz policyjnych, których okrąg względnie rejon leży blisko granicy, wydawać stałe znamiona rozpoznawcze. Do znamion tych mają zastosowanie postanowienia §§ów 27 do 30. Przenoszenie tych znamion na inne osoby jest wzbronione. O zmianach zamieszkania winien właściciel wozów zawiadomić władzę ewidencyjną.

§ 36.

Znamiona rozpoznawcze na wozach motorowych utrzymywać należy w dobrym i łatwo czytelnym stanie. Nie wolno ich w czasie jazdy zakrywać ani całkiem ani częściowo. W razie potrzeby należy je podczas jazdy częścięj oczyszczać z pyłu i kurzu drogowego.

§ 37.

Znamiona rozpoznawcze na tylnej ścianie samochodów należy podczas jazdy ich nocną porą na drogach publicznych jasno oświetlić lub zastąpić napisem transparentowym.

To samo dotyczy motocyklów — wtedy, jeżeli mają wóz (siedzenie) dodatkowy — odnośnie do znamion rozpoznawczych, umieszczonych na wozie dodatkowym.

Światło należy tak umieścić, by znamiona były dokładnie widzialne, by przechodnia nie oświecała i by latarnia, opatrzona bezbarwnymi szklami, służyła zarazem do oświetlenia.

Rozdział VI.

Przepisy dotyczące bezpieczeństwa ruchu.

§ 38.

Chyżość jazdy ma być bezwarunkowo taką, by ją kierownik mógł opanować a bezpieczeństwo osób i mienia na szwank nie było narażone. W razie słusznej obawy, że wóz spowoduje wypadki lub zakłóci ruch publiczny, winien kierownik wozu zmniejszyć odpowiednio jego chyżość, a w razie potrzeby wóz zatrzymać i motor zastanowić. Przepisów tych trzymać się należy zwłaszcza przy zbliżaniu się zaprzężonych wozów i trzód bydła.

§ 39.

W miejscach zamkniętych nie może chyżość przekraczać 15u kilometrów na godzinę (chyżość lekkiego i szybkiego wozu). Poza obrębem zamkniętych miejscowości nie wolno podnosić chyżości ponad 45 kilometrów na godzinę.

Jechać szybciej jak z chyżością 6 kilometrów na godzinę (tempo konia w stępie) nie wolno bezwarunkowo, jeżeli mgła utrudnia widzenie na odległość tudzież w miejscach, gdzie drogi nie widać jak na przykład na krzyżowaniu się, silnych skrętach drogi, przy wjeżdżaniu w bramy, wyjeżdżaniu z domów, dalej na mostach, wąskich ulicach, tam gdzie wozy nie mogą się minąć obok siebie, pośród nadzwyczajnie ożywionego ruchu i większych zbiegowisk.

§ 40.

W miejscach zamkniętych nie wolno jeździć z otwartą rurą dla odpływu gazów lub pary.

§ 41.

Sygnal ostrzegawczy dawać należy w razie potrzeby zawsze dość wcześnie.

§ 42.

Gdy zmrok zapada i jak długo trwa ciemność lub jeżeli mgła utrudnia widzenie na odległość,

musi się u wszystkich na publicznych drogach kursujących wozów motorowych palić światło w latarniach sygnałowych.

§ 43.

Kierownikowi nie wolno tak długo opuszczać wozu, dopóki nie zastanowi motorn, nie naciągnie hamulca i nie zabezpieczy się, że nikt niepowołany nie zdoła wozu w ruch wprowadzić.

§ 44.

Kierownik wozu motorowego (motorowy) winien urzędowe świadectwo zatwierdzenia jego wozu względnie typu (§ 16, 17 i 20), certyfikat kierownika i wygotowanie, zawierające znamiona rozpoznawcze mieć zawsze w podróży przy sobie i na urzędowe wezwanie okazać.

Na wezwanie organów bezpieczeństwa i nadzoru drogowego obowiązany jest kierownik natychmiast wóz zatrzymać podobnie jak i wtedy, gdy wóz jego spowoduje wypadek lub wyrządzi szkodę.

Jeżeli w wypadku takim ktoś poniósł obrażenia winien kierownik postarać się według możliwości o potrzebną pomoc.

§ 45.

Obowiązkiem właścicieli wozów motorowych jest mieć staranie o odpowiednią konserwację ważnych dla bezpieczeństwa ruchu części składowych wozów.

Odpowiadają oni za to, że wozami ich kierować będą tylko takie osoby, które przepisy tego rozporządzenia do tego upoważniają.

§ 46.

Wyścigi wozów motorowych odbywać wolno tylko za zezwoleniem politycznej władzy krajowej, która w tym względzie zasięgać ma opinii władz miejscowych.

Rozdział VII.

Postanowienia końcowe.

§ 47.

Przekroczenia przepisów tego rozporządzenia — o ile nie podpadają pod powszechną ustawę karną — karane będą według rozporządzenia ministerjalnego z dnia 30. września 1857, Dz. u. p. Nr. 198.

§ 48.

Postanowienia, objęte tem rozporządzeniem, nabierają mocy obowiązującej w trzy miesiące po ogłoszeniu

W tym samym czasie tracą moc obowiązującą wydane w poszczególnych krajach rozporządzenia względem ruchu samochodów i motocyklów na drogach publicznych (rozporządzenia c. k. namiestnictwa dolnoaustriackiego z dnia 19. września 1899, Dz. u. kr. Nr. 49, c. k. namiestnictw: czeskiego z dnia 29. stycznia 1900, Dz. u. kr. Nr. 13. górnoaustriackiego z dnia 20. lipca 1901, Dz. u. kr. Nr. 19, tyrolskiego i przedarulańskiego z dnia 28. sierpnia 1903, Dz. u. kr. Nr. 47, styryjskiego z dnia 18. czerwca 1904, Dz. u. kr. Nr. 62, dalej rozporządzenia c. k. rządów krajowych bukowinśkiego z dnia 14. stycznia 1901, Dz. u. kr. Nr. 4, karyntyjskiego z dnia 30. maja 1903, Dz. u. kr.

Nr. 21, szląskiego z dnia 30. czerwca 1903, Dz. u. kr. Nr. 40, salcburskiego z dnia 27. maja 1904, Dz. u. kr. Nr. 28 i krańskiego z dnia 2. lipca 1904, Dz. u. kr. Nr. 11).

Rozporządzenie to nie narusza w niczem zastosowania postanowień ustaw o policyi drogowej do samochodów i motocyklów jakoteż zastosowania przepisów o wypróbowywaniu i peryodycznem badaniu kotłów parowych, o zarządzeniach bezpieczeństwa dla zapobieżenia eksplozyom kotłów parowych tudzież o wykazywaniu uzdolnienia do obsługi i nadzoru kotłów i maszyn parowych.

Bylandt wtr.

Kosel wtr.

Spis głosek rozpoznawczych.

Wiedeński rejon policyjny	A	Pobrzeże	K
Dolna Austria z wyjątkiem wiedeńskiego rejonu policyjnego	B	Dalmacya	M
Górna Austria	C	Praski rejon policyjny	N
Solnogród	D	Czechy z wyjątkiem praskiego rejonu policyjnego	O
Tyrol	E	Morawa	P
Karyntya	F	Szląsk	R
Styrya	H	Galicya	S
Kraina	J	Bukowina	T
		Przedarulania	W

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIII. — Wydana i rozesłana dnia 10. października 1905.

Treść: (№ 157 i 158.) 157. Rozporządzenie, zawierające uzupełnienie postanowień abecadłowego spisu towarów, dołączonego do taryfy cłowej a to pod wyrazem „krochmal“. — 158. Rozporządzenie, dotyczące nazwy sądu powiatowego w Nogaredo w Tyrolu.

157.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 5. października 1905,

zawierające uzupełnienie postanowień abecadłowego spisu towarów, dołączonego do taryfy cłowej, a to pod wyrazem „krochmal“.

W porozumieniu z interesowanymi król. węgierskimi Ministerstwami uzupełnia się postanowienia abecadłowego spisu towarów, dołączonego do taryfy cłowej, w sposób następujący:

Pod wyrazem „krochmal“ umieścić należy następującą uwagę:

„Uwaga. Należące do l. tar. 81 egzotyczne mąki krochmalowe jak mąkę tapiokową, arrowroot itp. odprawiać mogą na wniosek strony — w przypadku wprowadzenia ich w celach przemysłowych a nie spożywczych — urzędy cłowe, wyposażone uprawnieniami głównej komory, po zdenaturowaniu ich na koszt strony pod urzędową kontrolą, jako mąki krochmalowe z pod l. tar. 328 według stopy 6 zł. za 100 kg.

W celu zdenaturowania miesza się mąkę krochmalową z jednym procentem wagi ałunu lub

innego szczegółowo do przypadku zastosowanego środka denaturacyjnego, którego dopuszczenie Ministerstwo skarbu sobie zastrzega“.

Przy wyrazach „arrowroot“, „mąka“, „sago“ i „tapioka“ zamieścić należy następujący odsyłacz: Obacz także wyraz „krochmal“.

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Kosel wlr.

Auersperg wlr.

158.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 5. października 1905,

dotyczące nazwy sądu powiatowego w Nogaredo w Tyrolu.

Sąd powiatowy w Nogaredo w okręgu sądu obwodowego w Roweredo nosić ma na przyszłość według swej siedziby nazwę „Sąd powiatowy w Villa Lagarina“.

Klein wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIV. — Wydana i rozesłana dnia 14. października 1905.

Treść: № 159. Rozporządzenie, zawierające stałą szkolną i naukową ordynację dla powszechnych szkół ludowych i wydziałowych.

159.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 29. września 1905,

zawierające stałą szkolną i naukową ordynację dla powszechnych szkół ludowych i wydziałowych.

Ważna dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, z wyjątkiem Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Na zasadzie §§ów 4 i 78 państwowej ustawy dla szkół ludowych z dnia 14. maja 1869, Dz. u. p. Nr. 62, względnie artykułu II. ustawy z dnia 2. maja 1883, Dz. u. p. Nr. 53, wydaje się po wysłuchaniu krajowych władz szkolnych, następującą stałą, szkolną i naukową ordynację dla powszechnych szkół ludowych i wydziałowych:

Ordynacja szkolna i naukowa dla powszechnych szkół ludowych.

Część pierwsza.

O powszechnej szkole ludowej.

I. O urządzeniu szkoły ludowej.

§ 1. Każda powszechna szkoła ludowa winna być tak urządzoną, by mogła spełnić zadanie przez ustawę państwową dla szkół ludowych zakreślone.

Przy urządzeniu winna krajowa władza szkolna, która z reguły rozstrzyga, oprócz liczby dzieci szkolnych i posad nauczycielskich, uwzględnić także potrzeby naukowe i stosunki gospodarcze ludności.

Gdyby projektowane urządzenie szkoły, dla utrzymujących ją było połączone z wydatkami, których według ustawy ponosićby nie musieli, należy zawsze odnieść się do nich o przyzwolenie.

§ 2. Gdyby w pojedynczych przypadkach okazała się potrzeba wydania osobnego rozstrzygnięcia co do języka wykładowego i nauki innego języka krajowego po myśli §u 6 ustawy państwowej dla szkół ludowych, natenczas należy zbadać przedtem dokładnie wszystkie w rachubę wchodzące okoliczności i wysłuchać tych wszystkich, którzy szkołę utrzymują, zwłaszcza reprezentacje gmin szkołą w całości lub częściowo objętych, okręgu szkolnego i kraju.

§ 3. Liczba klas stosuje się do liczby dzieci, obowiązanych do uczęszczania do tej szkoły i do liczby posad nauczycielskich, na zasadzie dotyczących ustawowych postanowień przy szkole systemizowanych.

O ile to ze względu na liczbę dzieci i posad nauczycielskich jest możliwem, należy dla każdego stopnia wieku (rocznego kursu) urządzić wyższą klasę; równorzędne klasy (paralelki) urządzić się z reguły dopiero wtedy, jeżeli potrzebne wyższe klasy już istnieją.

Jeżeli dzieci różnych stopni wieku lub nauki (rocznych kursów) złączone są w jednej klasie, rozpada się klasa na oddziały lub grupy.

Plan naukowy postanawia, które stopnie wieku (roczne kursy) należy przydzielić każdej klasie z osobna a w samej klasie, każdemu oddziałowi względnie grupie.

§ 4. Samoistne szkoły dla dziewcząt zakłada się po myśli postanowień ustawy krajowej.

§ 5. Oznaczenie szkoły ludowej stosuje się z jednej strony do liczby wyższych klas z wyłączeniem klas równorzędnych (paralelek) i ekspozytur, z drugiej strony do płci dzieci, dla których jest przeznaczona; szkoła nosić będzie przeto nazwę albo: powszechna szkoła ludowa mieszana albo powszechna szkoła ludowa dla chłopców lub dziewcząt i zależnie od liczby klas jedno-, dwu-, trzyklasowa itd.

Klasy liczy się od dołu w górę.

§ 6. W powszechnej szkole ludowej przydziela się z reguły całą naukę w jednej klasie jednej sile nauczycielskiej, która naucza swą klasę, oddzielnie od innych.

Dzieci szkolne jedną klasą objęte, pobierają naukę wspólnie; jeżeli w klasie jest więcej oddziałów, odbywa się nauka częścią bezpośrednio, częścią pośrednio. Tylko dla nauki religii, gimnastyki, śpiewu, kobiecych robót ręcznych, wolnych przedmiotów i dla nauki dzieci, które mają ułatwienia co do frekwencji szkoły, należy za otrzymaniem przyzwoleniem władzy szkolnej okręgowej, utworzyć osobne grupy, jakich okoliczności wymagają.

Dalej można za przyzwoleniem władzy szkolnej krajowej, gdzie tego stosunki wymagają, urządzić dla dzieci nie całkiem umysłowo zdrowych lub słabych zdolności, osobne klasy pomocnicze lub przygotowawcze.

§ 7. Według jakich zasad należy tworzyć osobne grupy dla nauki przedmiotów, wymienionych w § 6 ordynacji szkolnej i naukowej i ile godzin tygodniowo każdej grupie przydzielić, postanawia w zakresie normalnego planu naukowego władza szkolna krajowa.

Przy nauce kobiecych robót ręcznych trzymać się należy tej zasady, że nauczycielce nie wolno w jednej grupie nauczać stale więcej niż 40 dziewcząt.

Władza szkolna krajowa reguluje także utworzenie i zakres działania komitetów kobiet, powołanych ewentualnie do popierania nauki robót ręcznych.

§ 8. Cel nauczania każdego stopnia nauki i tygodniową liczbę godzin dla każdego przedmiotu naukowego z osobna, postanawia plan naukowy;

plan ten daje także wskazówki co do biegu nauki w ogólności.

Ustalenie nauki religii i rozdział materiału naukowego z religii na pojedyncze klasy, oddziały i grupy zastrzega się po myśli § 5 państwowej ustawy dla szkół ludowych władzy kościelnej względnie przełożeniu izraelskiej gminy wyznaniowej.

Dokładny rozdział przepisane materiały innych przedmiotów naukowych na pojedyncze klasy, oddziały i grupy przedsięwzięcie konferencya nauczycielska okręgowa a w zakreślonych granicach konferencya nauczycielska każdej szkoły ludowej z osobna.

Pewnej metody nauczania nie przepisuje się dla żadnego przedmiotu naukowego; cała nauka ma się jednak tak odbywać, by wszystkie normalnie rozwinięte dzieci osiągnęły cel nauki.

§ 9. Zarządzenia władzy kościelnej względnie przełożenia izraelskiej gminy wyznaniowej dotyczące się egzaminów z religii i praktyk religijnych poda po myśli § 5, ustępu 5, władza szkolna okręgowa do wiadomości kierownika szkoły i uwiadomi także o tem miejscową władzę szkolną.

Władze kościelne względnie przełożenie izraelskiej gminy wyznaniowej winny zarządzenia swoje podać wczas do wiadomości władzy szkolnej okręgowej, by w tej władzy mogła się odbyć należyta w tym względzie narada.

§ 10. Wraz z ogłoszeniem ma władza szkolna okręgowa postanowić, o ile dzieci szkolne do udziału w egzaminach z religii i praktyk religijnych zobowiązane, w dniu dotyczące mają być wolne od nauki i czy innym dzieciom należy udzielać nauki.

Gdzie i kiedy dzieci szkolne do uczestniczenia obowiązane mają się zgromadzać i w jaki sposób mają być dozorowane, ustala się według stosunków miejscowych na konferencyi nauczycielskiej.

Do nadzoru dzieci szkolnych w czasie obowiązkowych praktyk religijnych wyznaczać można tylko siły nauczycielskie odnośnego wyznania.

§ 11. Jeżeli urządzenie szkoły, które uznano za odpowiednie, wymaga osobnego planu nauki, który się różni od normalnego, należy w tym celu zasięgnąć zatwierdzenia Ministerstwa wyznań i oświaty.

§ 12. Na zaprowadzenie nauki drugiego języka krajowego lub gry na skrzypcach, nauki ręcznej wprawy dla chłopców, jakoteż robót w ogrodzie szkolnym potrzeba — jeżeli ustawa krajowa innych

postanowień nie zawiera, zezwolenia władzy szkolnej krajowej.

W razie zaprowadzenia takiej nauki jako przedmiotu nadobowiązkowego, mają rodzice względnie ich zastępcy z początkiem roku szkolnego, przy zgłoszeniu dziecka do przyjęcia oświadczyć, czy dziecko ma uczestniczyć w tej nauce.

Występywać wolno z reguły tylko przy końcu roku szkolnego, z uwzględnienia godnych powodów jednak może konferencja nauczycielska pozwolić na wystąpienie także wcześniej.

§ 13. Przy każdej szkole ludowej, przede wszystkim na wsi, należy według możności założyć i odpowiednio urządzać ogród szkolny i pole dla doświadczeń rolniczych.

Pielęgnowanie ogrodu szkolnego i uprawa pola doświadczalnego należą z reguły do kierownika szkoły, mogą być jednak za pozwoleniem władzy szkolnej okręgowej także innemu nauczycielowi oddane.

Robotami w ogrodzie szkolnym można zajmować dzieci trzech najwyższych stopni wieku; chłopców przytem głównie zatrudniać należy w szkółce drzew owocowych, dziewczęta zaś hodowlą kwiatów i w oddziale warzywnym, najodpowiedniej grupami, nawiązując do czasu innej nauki — każde dziecko ile możności godzinę tygodniowo.

Blizsze postanowienia wychodzą od władzy szkolnej krajowej, do której należy także wydawanie w porozumieniu z utrzymującymi szkołę, osobnych przepisów o rozporządzaniu plonami z ogrodów szkolnych i pól doświadczalnych i o wynagradzaniu ich kierowników.

§ 14. W szkole ludowej należy gorliwie pielęgnować zabawy dla młodzieży i jak najtroskliwiej popierać wszystkie pożyteczne, cielesne ćwiczenia, jak pływanie, ślizgawkę itp.

Władze szkolne mają usiłowania nauczycieli na tem polu u utrzymujących szkołę popierać.

§ 15. Nauka w szkole ludowej jest z reguły całodzienna.

Tylko w szczególnych przypadkach, na należycie uzasadnioną prośbę reprezentacji gmin szkołą objętych lub władzy szkolnej miejscowej można wziąć pod rozagę zaprowadzenie nauki półdiennej, jeżeli potrzeby nauki i stosunki gospodarcze ludności, stan dróg i stosunki klimatyczne obwodu szkolnego i rozległość jego są tego rodzaju, że uproszone urządzenie szkoły okazuje się koniecznym.

Władza szkolna krajowa udziela pozwolenia tylko jednoklasowym szkołom ludowym albo w ni-

szych klasach więcejklasowych szkół ludowych na wsi zwłaszcza wtedy, gdyby konieczne rozszerzenie lub pomnożenie izb szkolnych połączone było z dotkliwym obciążeniem obowiązanych do wykonania tego. Zresztą nauka półdzienna może być zaprowadzona tylko jako przemijający środek zaradczy w nadzwyczajnych przypadkach.

§ 16. Jakie ułatwienia we frekwencji szkolnej mogą być dozwolone i jakie urządzenia wskutek zaprowadzenia ich w szkole ludowej zarządzić należy, postanawia, o ile ustawa krajowa odmiennego postanowienia nie zawiera, artykuł V. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. czerwca 1883, l. 10618 (Dz. rozp. m. z r. 1883. Nr. 17).

§ 17. Pedagogiczno-dydaktyczne prawidła postępowania, które przy układaniu podziałów godzin mają służyć za dyrektywę, ustala władza szkolna krajowa z uwzględnieniem przepisów o ochronie zdrowia w szkołach i przepisuje w miarę potrzeby wzory dla podziałów godzin. Podział godzin dla każdej szkoły ludowej z osobna zatwierdza władza szkolna okręgowa.

W szkołach dwu- lub więcejklasowych układa podziały godzin dla pojedynczych klas po myśli §u 135 ordynacyi szkolnej i naukowej kierownik szkoły a po naradzie na konferencji nauczycielskiej przedkłada władzy szkolnej okręgowej do zatwierdzenia.

Zatwierdzone podziały godzin należy wywiesić w izbach szkolnych.

§ 18. Każda szkoła musi być zupełnie zaopatrzona w najpotrzebniejsze środki naukowe (nauczania i uczenia się). Co najmniej następujące środki do nauczania muszą być sprawione:

- a) Przyrządy początkowej nauki czytania,
- b) środki do uzmysławiania początkowej nauki rachunków,
- c) obrazy dla nauki poglądu,
- d) glob,
- e) po jednej mapie ściennej planiglobów, kraju rodzinnego, monarchii austriacko-węgierskiej, Europy i Palestyny,
- f) najpotrzebniejsze środki naukowe dla nauki rysunków,
- g) zbiór swojskich ciał przyrody i pojedynczych przyrządów fizykalnych,
- h) biblioteka szkolna.

Wszystkie, ewentualnie potrzebne dalsze zarządzenia wydaje na podstawie opinii krajowej konferencji nauczycielskiej władza szkolna krajowa.

Władza szkolna krajowa winna się także starać, by każdej szkole ludowej na utrzymanie i powiększenie zbioru środków naukowych, przydzielona była rocznie odpowiednia kwota ryczałtowa.

§ 19. Które środki naukowe mają być użyte w poszczególnych klasach, oddziałach i grupach, postanawia okręgowa konferencja nauczycielska.

Każde dziecko musi posiadać przepisane dla odfnośnego stopnia nauki książki do nauki i czytania, rekwizyty do pisania i rysunków.

Celem ewentualnie potrzebnego poinformowania interesowanych przemysłowców i rodziców dzieci chodzących do szkoły, względnie ich zastępców, powinien przynajmniej w każdej więcejklasowej szkole znajdować się zbiór przepisanych środków naukowych.

Jeżeli rodzice względnie ich zastępcy ustawowemu obowiązkowi do sprawienia potrzebnych książek szkolnych i innych środków naukowych zadosyć nie czynią, winien kierownik zwrócić się po zarządzenie temu, do władzy szkolnej miejscowej.

II. O obowiązku uczęszczania do szkoły.

§ 20. Ustawowy obowiązek uczęszczania do szkoły ludowej poczyna się, jeżeli obowiązek ten na zasadzie §u 75 ustawy państwowej dla szkół ludowych przez ustawę krajową inaczej nie jest unormowany, z ukończonym szóstym rokiem życia, i to z początkiem roku szkolnego następującego bezpośrednio po osiągnięciu wieku szkolnego i trwa aż do ukończonego czternastego roku życia.

§ 21. Władze szkolne mają jak najściślej przestrzegać, by wszystkie dzieci w wieku do uczęszczania do szkoły obowiązującym, ten ustawowy obowiązek spełniały.

W tym celu należy przedewszystkiem każdej szkole ludowej pewny obwód szkolny przydzielić i między tymi obwodami granice dokładnie oznaczyć; następnie ma władza szkolna miejscowa lub organ, któremu to ustawowo poruczono, wszystkie w jednym obwodzie szkolnym mieszkające, w wieku szkolnym znajdujące się dzieci, co roku, przed rozpoczęciem się roku szkolnego w jednej matrykule szkolnej spisać i w ciągłej ewidencji utrzymywać.

§ 22. Przepisy o urządzeniu i prowadzeniu matrykule szkolnej wydaje władza szkolna krajowa. W najpewniejszy sposób zakłada się i prowadzi matrykulę szkolną na podstawie rocznego opisu

szkolnego, jednego domu za drugim; do cenzury wyników służą wyciągi z metryk urodzenia i śmierci i z gminnych list obcych.

Niekiedy wskazanem jest także porównać liczbę dzieci w matrykule szkolnej spisanych z wynikami ostatniego spisu ludności.

§ 23. Kierownik szkoły nie jest obowiązany do samodzielnego założenia i prowadzenia matrykule szkolnej, chociażby w charakterze członka władzy szkolnej miejscowej; winien jednak przy zakładaniu i prowadzeniu jej współdziałać, ile że obowiązkiem jego jest o każdym wystąpieniu ze szkoły w ciągu roku szkolnego dziecka w obwodzie szkolnym mieszkającego, donieść władzy szkolnej miejscowej lub organowi, któremu ustawowo poruczono prowadzenie matrykule szkolnej, z podaniem przyczyny wystąpienia, jakoteż uwiadomić o każdym wydaniu takiemu dziecku świadectwa uwolnienia lub odejścia; obowiązkiem jest jego także przestrzegać wydanych ewentualnie, dalej idących rozporządzeń władzy szkolnej krajowej.

Kierownikowi szkoły wolno jednak podjąć się dobrowolnie zakładania i prowadzenia matrykule szkolnej za odpowiedniem wynagrodzeniem.

§ 24. W matrykule szkolnej mają być i te dzieci wpisane które z powodu umysłowej i cielesnej ułomności lub z powodu, że do innej szkoły uczęszczają, względnie w domu pobierają naukę, ustawowo są uwolnione od uczęszczania do swej obowiązkowej szkoły.

Władza szkolna miejscowa lub organ, któremu ustawowo poruczono prowadzenie matrykule szkolnej ma zaraz z początkiem roku szkolnego osobny wykaz tych dzieci sporządzić i przedłożyć go natychmiast władzy szkolnej okręgowej.

Obowiązkiem władzy szkolnej okręgowej jest, przedłożony wykaz dokładnie zbadać i w razie potrzeby zażądać wyjaśnień co do powodów uwolnienia i dowodów na to.

Dyrektorowie i kierownicy wszystkich w obwodzie szkolnym położonych, władzy szkolnej okręgowej nie podlegających publicznych i prywatnych zakładów naukowych, do których uczęszczanie ustawowo zwalnia dzieci w wieku szkolnym będące od uczęszczania do szkoły ludowej, dają władzy szkolnej okręgowej do tego badania spis wszystkich dzieci w wieku do uczęszczania do szkoły obowiązującym, które do podlegającego im zakładu nowo przyjęte zostały, lub z niego wystąpiły.

§ 25. Uczęszczanie do szkół przemysłowych, handlowych, rolniczych lub lasowych, jakoteż kursów fachowych uwalnia dzieci w wieku szkolnym od uczęszczania do szkoły ludowej tylko wtedy, jeżeli Ministerstwo wyznań i oświaty rozporządziło, że odnośna szkoła, względnie kurs fachowy ze względu na swe urządzenie, zdolne są zastąpić naukę w szkole ludowej.

Władza szkolna krajowa ma szkoły te i kursy fachowe zestawzić w wykazie i wykaz podać do publicznej wiadomości.

§ 26. Czy dziecko będące w wieku szkolnym zdolne jest do szkoły lub też z powodu umysłowej lub ciężkiej cielesnej ułomności musi być uwolnione od uczęszczania do szkoły na pewien czas lub na zawsze, osądza przede wszystkim władza szkolna miejscowa; jeżeli się wątpliwości nasuwają, należy żądać przedłożenia świadectwa lekarskiego.

W ogólności pobierać mają naukę w szkole ludowej także dzieci na zmysłach upośledzone, jednak zdolne do kształcenia się, zwłaszcza ciemne i głuchonieme, o ile nie znajdą pomieszczenia w osobnych, do pielęgnowania i wychowania takich dzieci przeznaczonych zakładach; dla nauki ich w szkole ludowej należy poczynić — o ile to możliwe — osobne urządzenia.

§ 27. Uwalniać od udziału w nauce obowiązkowych przedmiotów naukowych śpiewu i rysunków, gimnastyki dla chłopców a kobiecych robót ręcznych dla dziewcząt, następnie od robót w ogrodzie szkolnym, jeżeli nie są jako nadobowiązkowy przedmiot zaprowadzone — można, pominąwszy wyjątek w trzecim ustępie §u 201 ordynacyi szkolnej i naukowej wspomniany, tylko z uwagi na stwierdzony przez lekarza stan zdrowia dziecka, jeżeli dziecko nawet w ograniczonej mierze nie może brać udziału w nauce odnośnego przedmiotu naukowego.

Prośby o takie uwolnienia należy wnosić z reguły zaraz przy zgłoszeniu dziecka celem przyjęcia do szkoły ludowej, a kierownik szkoły przedłoży je władzy szkolnej okręgowej do rozstrzygnięcia.

§ 28. Dzieci wykreśla się z matrykuły szkolnej z chwilą, kiedy uzyskają świadectwo uwolnienia publicznej szkoły ludowej lub prywatnej, prawem publiczności wyposażonej, względnie w razie wydania im świadectwa odejścia po myśli §u 100 ordynacyi szkolnej i naukowej.

Dzieci, które otrzymają takie świadectwo ze strony szkoły ludowej, w której obwodzie mieszkają, wykreśla się na podstawie doniesienia kierownika szkoły z urzędu. Celem wykreślenia wszystkich innych dzieci mają rodzice lub ich zastępcy przedłożyć świadectwo uwolnienia.

§ 29. Dzieci, które uczęszczają do wyższej szkoły lub do szkół przemysłowych, handlowych, rolniczych albo lasowych, względnie na kursy fachowe, dalej dzieci, które uwolnione są od fre-

kwencji szkolnej z powodu ułomności umysłowej lub ciężkiej cielesnej, będącej przeszkodą dla celu nauki i uczęszczania do szkoły, po osiągnięciu wieku wolnego od nauki szkolnej wykreśla się bezwzględnie z matrykuły szkolnej.

Z innych powodów wykreślać z matrykuły szkolnej nie wolno.

§ 30. Jak długo dziecko z matrykuły szkolnej nie zostało wykreślone, musi uczęszczać do szkoły.

Szczególniejszą kontrolę winne władze szkolne rozciągnąć co do obowiązku frekwencji na te dzieci, których się nie wykreśla z tego powodu, że im odmówiono wydania świadectwa uwolnienia. Obowiązkiem władzy szkolnej okręgowej będzie, przypadki po myśli §u 99 ordynacyi szkolnej i naukowej jej doniesione, utrzymywać w ewidencji i od czasu do czasu dać badać postępy dzieci.

§ 31. Osobom, które mają zajęcie wędrownie, nie wolno dzieci, w wieku szkolnym się znajdujących, przez branie ich z sobą na wędrowkę odciągać od nauki przepisanej dla publicznej szkoły ludowej po myśli §u 20 państwowej ustawy dla szkół ludowych.

Obowiązane do uczęszczania do szkoły dzieci takich osób mają obowiązkowi swemu z reguły w miejscu zamieszkania zadosyć uczynić. Dopuszczanie takich na wędrowkę wziętych dzieci przy sposobności pobytu w miejscu, gdzie się znajduje szkoła, do uczęszczania do szkoły i potwierdzanie takiej frekwencji w osobnych ksiązkach wędrownoszkolnych, nie jest dozwolone.

Dokładniejsze postanowienia, odpowiednio do stosunków miejscowych, wydaje władza szkolna krajowa.

§ 32. Z dziećmi obcokrajowców w kraju mieszkającymi, postępuje się co do obowiązku szkolnego, jeżeli pod tym względem inny układ z obcym rządem nie istnieje, jak z dziećmi krajowymi.

Uczęszczanie dzieci w wieku szkolnym do zagranicznych szkół ludowych publicznych jest dozwolone tylko na podstawie osobnego zezwolenia władzy szkolnej krajowej, którego się tylko wtedy udziela, jeżeli urzędzenia i szczególniejsze stosunki zagranicznej szkoły są tego rodzaju, że nie nasuwają z góry wątpliwości, iż zadanie, ustawą państwową dla krajowych szkół ludowych przepisane, osiągnięte zostanie. Przy końcu wieku szkolnego mają się jednak dzieci poddać egzaminowi celem uwolnienia po myśli §u 208 lub §u 209 ordynacyi szkolnej i naukowej w krajowej szkole ludowej publicznej lub prywatnej, prawem publiczności wyposażonej, albo też w takiejże szkole wydziałowej.

III. O przyjęciu do szkoły ludowej.

§ 33. Rodzice, względnie ich zastępcy są obowiązani, znajdujące się pod ich opieką dzieci w wieku szkolnym w jednym z ostatnich trzech dni przed rozpoczęciem roku szkolnego celem przyjęcia przeprowadzić.

Jeżeli dziecko z jakiegoś ważnego powodu w czasie przyjmowania w domu szkolnym nie może się stawić, lub też, jeżeli rodzice, względnie ich zastępcy doznają przeszkody w stawieniu się, można je zgłosić przez inną, dorosłą osobę albo tymczasowo także pisemnie.

§ 34. Najpóźniej na osiem dni przed rozpoczęciem się roku szkolnego władza szkolna miejscowa ogłosi miejsce, dzień i godzinę przyjmowania uczniów i zarazem przypomni rodzicom, względnie ich zastępcom obowiązek na nich ciążyący, zwracając uwagę na skutki prawne zaniedbania.

Ogłoszenie odbywa się w miejscu szkoły, jak i w gminach szkołą objętych, zwyczajem miejscowym.

§ 35. Przyjmowanie przedsiębierze z reguły w domu szkolnym kierownik szkoły; w szkołach więcejklasowych można zająć także innych nauczycieli przy robotach w przyjmowaniu uczniów.

Władza szkolna miejscowa lub organ, któremu ustawowo poruczono prowadzenie matrykuły szkolnej, jest obowiązany przesać kierownikowi szkoły w czas, zanim rozpocznie się przyjmowanie uczniów, przeglądowy wykaz wszystkich w obwodzie szkolnym mieszkających, do uczęszczania do szkoły ustawowo obowiązanych dzieci. Wykaz taki stanowi podstawę do przyjmowania uczniów.

§ 36. Dzieci, które mieszkają w obwodzie szkolnym i są w wieku szkolnym, należy w razie zgłoszenia bezwarunkowo przyjąć do szkoły ludowej.

Przyjęcie dzieci, nie będących jeszcze w wieku szkolnym, z obcych obwodów szkolnych i takich, które przekroczyły już wiek obowiązujący, jest zawisłe od miejsca w pojedynczych izbach naukowych.

§ 37. Dzieci, które nie osiągnęły jeszcze wieku szkolnego, przyjmuje się do szkoły na podstawie pozwolenia władzy szkolnej miejscowej, jeżeli niema żadnych wątpliwości pod względem ich umysłowej i cielesnej dojrzałości i jeżeli najpóźniej w sześć miesięcy od końca poprzedzającego roku szkolnego osiągną wiek obowiązkowy.

W wątpliwych przypadkach rozstrzyga po zasięgnięciu opinii urzędowo-lekarskiej władza szkolna okręgowa.

§ 38. Do przyjęcia dzieci, które mieszkają poza obrębem szkolnego obwodu, jeżeli ustawa krajowa czego innego nie przepisuje, potrzeba również pozwolenia władzy szkolnej miejscowej.

§ 39. Dzieciom, które po dokonanych obowiązkach chcą dalej uczęszczać do szkoły, należy z reguły na to pozwolić, wtedy zwłaszcza, jeżeli nie przeszły jeszcze najwyższej klasy odnośnej szkoły.

Dalszego uczęszczania do szkoły może im jednak władza szkolna okręgowa każdego czasu zabronić, jeżeli konferencya nauczycielska ze stanowiska szkoły, zwłaszcza ze stanowiska karności szkolnej za tem się oświadczy.

§ 40. Przy przyjęciu należy stwierdzić: imię i nazwisko, datę urodzenia, wyznanie religijne, naukę dotychczas pobieraną i obecne miejsce zamieszkania dziecka; imię i nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania ojca lub odpowiedzialnego wychowawcy względnie, jeżeli ojciec nie żyje i u nieślubnych dzieci, imię i nazwisko, zatrudnienie i miejsce zamieszkania matki jakoteż opiekuna i władzy opiekuńczej.

W miarę odnośnych przepisów należy dalej stwierdzić stan szczepienia ospy i zdrowia dziecka.

Jeżeli co do pojedynczych dat nasuną się uzasadnione wątpliwości, donieść należy o tem władzy szkolnej okręgowej i wstrzymać się aż do jej zarządzenia. Nazwiska tych dzieci, dla których żaden opiekun nie został ustanowiony, podać należy do wiadomości odnośnego sądu opiekuńczego.

Jeżeli dziecko w poprzedzającym roku uczęszczało do publicznej szkoły ludowej albo do prywatnej, prawem publiczności wyposażonej, lub też celem przyjęcia do szkoły ludowej złożyło egzamin po myśli §u 206 ordynacyi szkolnej i naukowej, należy kierownikowi szkoły okazać ostatnie uwiadomienie szkolne względnie świadectwo z egzaminu.

Jeżeli w szkole ludowej zaprowadzona jest nauka przedmiotu nadobowiązkowego, należy się spytać rodziców, względnie ich zastępców, czy dziecko ma brać udział w tej nauce.

Zbrane daty można w szkołach więcejklasowych zaciągnąć do osobnych list przyjęcia, które później przy szkołach, gdzie się główny katalog prowadzi, podług klas uporządkowane służyć mogą jako katalog.

§ 41. Po ukończeniu przyjęcia uczniów winien kierownik szkoły w wykazie, otrzymanym od władzy szkolnej miejscowej lub organu, któremu ustawowo poruczono prowadzenie matrykuły szkolnej, oznaczyć wszystkie dzieci, których nie zgłoszono do przyjęcia do szkoły.

Względem tych dzieci, które przyjęto do szkoły, ale w tym wykazie nie wymieniono, ma zrobić osobny wykaz.

Obydwa wykazy przedkłada się władzy szkolnej miejscowej, która je niezwłocznie zbada i przeciw opieszalym rodzicom, względnie ich zastępcom po myśli ustawy z urzędu wkroczy.

§ 42. W stolicach krajów i innych większych miastach, zwłaszcza tam, gdzie istnieje w jednym obwodzie szkolnym więcej pod względem językowym rozmaicie urządzonych szkół ludowych, może władza szkolna krajowa z powodów na uwzględnienie zasługujących zwolnić władzę szkolną miejscową, względnie organ, któremu ustawowo poruczono prowadzenie matrykuły szkolnej, od obowiązku podawania wykazów dzieci, obowiązanych do uczęszczania do szkoły, kierownictwom szkół i polecić kierownikom wszystkich szkół publicznych i prywatnych łącznie ze szkołami ćwiczeń, by po ukończeniu przyjęcia uczniów zwyczajnym sposobem podali do wiadomości władzy szkolnej miejscowej, względnie organu, któremu ustawowo poruczono prowadzenie matrykuły szkolnej, wszystkie dzieci do szkoły przyjęte.

Władza szkolna krajowa musi jednak zarazem wydać odpowiednie zarządzenia, by te dzieci, które ustawowemu obowiązkowi uczęszczania do szkoły zadosyć nie czynią, w sposób szybki i pewny wysłędzić i ma na to baczyć, by przez ewentualne przesyłanie katalogów szkolnych porządek w szkole nie ucierpiał, i żeby czynności pisarskich kierowników szkół niepotrzebnie nie pomnażać.

§ 43. W ciągu roku szkolnego można przyjmować dzieci do szkoły ludowej tylko w razie przesiedlenia się rodziców, zresztą tylko na podstawie osobnego zezwolenia lub zarządzenia władzy szkolnej.

Jeżeli dziecko uczęszczało już do publicznej szkoły ludowej lub prywatnej, prawem publiczności wyposażonej, musi zgłoszenie wystąpienia u dawnego kierownictwa szkoły być potwierdzone w uwiadomieniu szkolnem.

Noty zawarte w uwiadomieniu szkolnem ostatniego kwartału i czas spóźnionego przyjęcia z podaniem przyczyny jego zapisuje się do katalogów szkolnych.

§ 44. Za przyjęcie do szkoły ludowej nie wolno pobierać żadnej należności.

IV. Umieszczenie w klasach, oddziałach i grupach.

§ 45. Po ukończeniu przyjęcia uczniów rozmieszcza kierownik szkoły przyjęte dzieci w istniejących klasach, oddziałach i grupach.

§ 46. Dzieci, które w poprzedzającym roku szkolnym uczęszczały do równie lub wyżej urządzonej publicznej szkoły ludowej lub prywatnej, prawem publiczności wyposażonej, lokuje się na podstawie ostatniego uwiadomienia szkolnego. Jeżeli uznane zostały w niem za dojrzałe do postąpienia do następnej, wyższej klasy lub oddziału, wtenczas przydziela się je do tej klasy, względnie oddziału, które bezpośrednio wyższemu stopniowi wieku odpowiadają. Jeżeli zaś nie zostały uznane za dojrzałe, muszą powtarzać klasę, względnie oddział, odpowiadający równemu stopniowi wieku; odbywanie z nimi z początkiem roku szkolnego osobnych egzaminów dodatkowych lub powtórnych z pojedynczych przedmiotów naukowych jest niedozwolone.

Dzieci, które dojrzałość swoją do pewnej klasy lub oddziału wykazały egzaminem po myśli §u 206 ordynacji szkolnej i naukowej, rozmieszcza się na podstawie świadectwa z egzaminu.

§ 47. Co do rozmieszczenia wszystkich innych dzieci, przyjętych do szkoły ludowej, rozstrzyga konferencya nauczycielska z uwzględnieniem wiadomości i wieku każdego pojedynczego dziecka.

Jeżeli co do wiadomości dziecka okażą się uzasadnione wątpliwości, można je wpiery egzaminować, za co się jednak żadnej należności nie uiszcza.

§ 48. Jeżeli po myśli §u 6 ordynacji szkolnej i naukowej tworzyć się ma w szkole grupy dla nauki pojedynczych przedmiotów lub nauki dla dzieci, mających ułatwienia we frekwencji szkolnej, natenczas rzeczą jest kierownika szkoły przedsięwziąć przydzielenie dzieci do tych grup.

§ 49. Jeżeli co do przynależności dziecka do pewnego kościoła lub stowarzyszenia religijnego, względnie co do udziału dziecka w nauce religii nasuną się wątpliwości lub okażą trudności, należy donieść o tem natychmiast władzy szkolnej okręgowej, która udzieli potrzebnych wskazówek, a jeżeli przynależność dziecka do pewnego kościoła albo stowarzyszenia religijnego jest wątpliwa, odnieść się należy po rozstrzygnięciu w sprawie ustawowego wyznania dziecka szkolnego do władzy politycznej.

Aż do prawomocnego załatwienia sprawy tylko rodzice dziecka względnie ich zastępcy mają prawo decydować, której religii naukę ma dziecko pobierać w szkole. Jeżeli odnośna nauka religii nie może być w szkole ludowej udzielana z powodu, że ewentualnie brakowi temu odpowiednio nie zaradzono, natenczas obowiązkiem jest rodziców dziecka, względnie ich zastępców, w inny sposób postarać się o naukę religii dla niego.

Nauki religii stowarzyszenia religijnego, przez państwo nie uznanego, nie udziela się w szkole ludowej.

§ 50. Po dokonaniem rozmieszczeniu dzieci szkolnych zakłada się katalogi dla klas; kierownik szkoły ma dalej władzy szkolnej okręgowej przedłożyć przeglądowy wykaz dzieci ulokowanych w pojedynczych klasach i grupach pod względem liczby i religijnego wyznania, a w nim w mieszanych szkołach ludowych podać liczbę dzieci zawsze podług płci, osobno.

Jeżeli w urzędzeniu szkoły okazuje się potrzeba zmian lub innych jakich zarządzeń, należy, przedstawiając równocześnie stosunki, prosić władzę szkolną okręgową o zarządzenie.

§ 51. Władza szkolna okręgowa bada natychmiast dokładnie przedłożony wykaz i wnioski kierownictwa szkoły.

Jeżeli ewentualne przepelnienie nie da się usunąć w drodze dopuszczalnych zmian w rozmieszczeniu dzieci szkolnych, ma władza szkolna okręgowa zaproponować władzy szkolnej krajowej albo utworzenie dalszej, wyższej klasy lub też klasy równorzędnej (paralelki), czasowe zaprowadzenie nauki półdiennej, względnie inne jakie odpowiednie zarządzenie, albo też, o ile to ustawa krajowa dopuszcza, sama natychmiast wydać potrzebne zarządzenia.

Jeżeli nie postarano się o naukę religii pewnego kościoła, zastąpionego w szkole ludowej, względnie stowarzyszenia religijnego, należy po myśli §u 5 ustawy państwowej dla szkół ludowych ułożyć się z odnośną władzą kościelną, względnie przełożeniem izraelickiej gminy wyznaniowej co do zapewnienia nauki religii.

§ 52. Dzieci, które w ciągu roku szkolnego przechodzą z publicznej szkoły ludowej, która tak samo lub wyżej jest urządzona, względnie ze szkoły ludowej prywatnej, prawem publiczności wyposażonej, należy umieścić stosownie do klasy, względnie oddziału, do której dotychczas uczęszczały; w innych przypadkach rozstrzyga o umieszczeniu ich po myśli §u 47 ordynacyi szkolnej i naukowej konferencya nauczycielska.

V. Czas nauki i ferye.

§ 53. Rok szkolny trwa w szkołach ludowych, jeżeli ustawa krajowa innego postanowienia nie zawiera, 10 miesięcy; na główne ferye przypadają zatem 2 miesiące.

Jeżeli jednak w pojedynczych szkołach przykazane dni świąteczne wolne są od nauki podług kalendarza starego i nowego stylu, trwa rok szkolny

w tych szkołach 10½ miesięcy; na główne ferye przypada zatem 1½ miesiąca.

Ze względu na nadzwyczajne okoliczności, jak roboty budowlane w budynku szkolnym i t. p., może władza szkolna krajowa zezwolić na niezbędne przedłużenie głównych feryj w pojedynczych szkołach ludowych dla jednego roku szkolnego.

§ 54. W miejscowościach, w których znajdują się publiczne lub prawem publiczności wyposażone zakłady naukowe, wychodzące poza ramy szkoły ludowej z dwumiesięcznymi feryami, rok szkolny w szkołach ludowych zaczyna się i kończy w czasie dla tych zakładów ustanowionym, tak że główne ferye w szkołach ludowych i w tych zakładach przypadają razem.

§ 55. We wszystkich innych szkołach ludowych rok szkolny zaczyna się z reguły między 1. września a 1. listopada.

Początek roku szkolnego i głównych feryj oznacza z uwzględnieniem miejscowych stosunków i rodzaju zatrudnienia ludności, po wysłuchaniu władzy szkolnej miejscowej i konferencyi nauczycielskiej władza szkolna okręgowa, która uprawniona jest także, główne ferye w pojedynczych szkołach, zwłaszcza na wsi, rozdzielić w ciągu roku szkolnego na części; wydane rozporządzenie należy zawsze podać do wiadomości władzy szkolnej krajowej.

W poszczególnych, wyjątkowych przypadkach, jeżeli taka część feryj przypadnie właśnie na czas pilnej roboty polnej, naprzykład winobrania lub zbioru ziemniaków, a niemożliwym jest ten czas napróżd już dokładnie co do dnia oznaczyć, władza szkolna okręgowa może się ograniczyć na ogólne zarządzenia o czasie trwania feryj, pozostawiając zamknięcie nauki władzy szkolnej miejscowej; władza ta ma jednak o zamknięciu nauki zawsze natychmiast władzy szkolnej okręgowej donieść.

Przełożenie początku nauki szkolnej na wcześniejszy termin, jak na 1. kwietnia lub 1. maja zarządza władza szkolna krajowa po wysłuchaniu władzy szkolnej okręgowej, która przedtem przesłucha władzę szkolną miejscową i konferencyę nauczycielską.

§ 56. Oznaczenie powszechnych dni feryalnych w ciągu roku szkolnego przysługuje władzy szkolnej krajowej.

Jako ogólne dni feryalne uważa się zwłaszcza w ciągu roku szkolnego przypadające przykazane dni świąteczne stowarzyszeń kościelnych i religijnych, jakoteż święta patriotyczne. Naukę trzeba — o ile się to da przeprowadzić — tak podzielić, by i mniejszość wyznaniowa mogła spełnić swoje obowiązki religijne.

Celem przepisanej gruntownego oczyszczenia wszystkich ubikacji szkolnych należy działkę uwalniać od nauki także i w dnie powszednie, nawiązując je do ogólnych dni feryalnych.

§ 57. Władza szkolna miejscowa ma prawo w ciągu roku szkolnego jeszcze jednego dnia uwolnić od nauki z powodu nadzwyczajnej okoliczności, z reguły jednak bez dołączenia go do powszechnego dnia feryalnego.

Zarządzenie takiego dnia feryalnego należy regularnie na trzy dni przedtem donieść władzy szkolnej okręgowej.

§ 58. W miejscowościach, w których więcej publicznych szkół ludowych istnieje (powszechnych szkół ludowych względnie wydziałowych) należy, jeżeli na to stosunki pozwalają, oznaczyć ferie główne i powszechne dni feryalne dla wszystkich szkół jednakowo.

§ 59. We wszystkie dnie, które nie są oznaczone jako dni feryalne, ma się odbywać nauka.

Przy całodzienniej nauce mają być wolne od nauki regularnie każdego tygodnia dwa popołudnia albo jeden cały dzień, z reguły popołudnie we środę i w sobotę, albo cały czwartek. Liczbę tygodniową godzin nauki planem tygodniowym ustaloną należy na powszednie dnie najmożliwiej jednakowo rozłożyć i to tak, by na każde przedpołudnie większa a na popołudnie mniejsza liczba godzin przypadała.

Między nauką przedpołudniową a popołudniową ma być pauza południowa, którą dzieciom szkolnym, które daleko mieszkają, należy pozwolić przepędzić w budynku szkolnym.

Jak godziny nauki przy nauce półdziejnej mają być rozdzielone, postanawia władza szkolna krajowa.

§ 60. Na należycie uzasadnioną prośbę reprezentacji gmin szkołą objętych albo władzy szkolnej miejscowej może władza szkolna krajowa pozwolić na zaprowadzenie niepodzielnej nauki przedpołudniowej w pojedynczych szkołach ludowych, jeżeli sanitarne i gospodarcze stosunki obwodu szkolnego, jego rozległość jak i miejscowe stosunki komunikacyjne i klimatyczne są tego rodzaju, że to uproszone urządzenie szkoły okazuje się koniecznym.

W miastach może władza szkolna krajowa zaprowadzić niepodzielną naukę przedpołudniową tylko w czasie upałów.

Ponadto dalej idącego upoważnienia do zaprowadzenia niepodzielnej nauki przedpołudniowej udziela każdem razem Ministerstwo wyznań i oświaty.

Przy niepodzielnej nauce przedpołudniowej odpada wolny od nauki dzień powszedni.

§ 61. Dienne godziny nauki oznacza w granicach w §§ach 59 i 60 ordynacji szkolnej i naukowej zakreślonych, władza szkolna miejscowa, która przytem w całej pełni uwzględni każdorazowe stosunki miejscowe i mniejszą odporność młodszych dzieci szkolnych, zatem dla każdej pory roku zarządzi co należy i doniesie o tem zawsze władzy szkolnej okręgowej.

§ 62. Po każdej godzinie nauki następuje pięciominutowa pauza dla wypoczynku, po drugiej godzinie 15-to minutowa.

Przy nauce przedpołudniowej, niepodzielnej, mają pauzy po każdej godzinie nauki trwać 10 minut, po każdej drugiej 15 minut.

Podczas pauz należy sale szkolne należycie przewietrzyć. Tam, gdzie stosunki na to pozwalają, mają dzieci w tym czasie w pewnym porządku sale szkolne opuścić i pauzy pod dozorem na świeżem powietrzu przepędzić.

VI. O uczęszczaniu do szkoły.

§ 63. Dzieci do szkoły ludowej przyjęte, mają w czasie dla nauki przepisany do szkoły regularnie uczęszczać, regularnie brać udział w przedmiotach nadobowiązkowych, do których je z początkiem roku szkolnego zgłoszono, jakoteż w ogłoszonych praktykach religijnych swego wyznania uczestniczyć.

Rodzice lub ich zastępcy mają obowiązek czuwać nad tem, by dzieci regularnie i punktualnie uczęszczały do szkoły.

§ 64. Dzieci szkolne mają być o oznaczonym czasie w budynku szkolnym i natychmiast udać się do swej sali szkolnej. Kierownik szkoły ma starać się o to, by szkoła i sale szkolne były w czas przed rozpoczęciem nauki pootwierane i by w nich panowała przepisana temperatura.

W czasie nauki nie wolno się żadnemu dziecku bez pozwolenia nauczyciela ze sali szkolnej wydalić. Po ukończeniu nauki opuszczają dzieci budynek szkolny w oznaczonym porządku.

Celem szybkiego opróżnienia budynku szkolnego w razie niebezpieczeństwa pożaru lub innych wypadków, należy przedsiębrać z dziećmi szkolnymi od czasu do czasu osobne ćwiczenia.

§ 65. O pozwolenie na nieobecność w szkole prosi się z reguły, jeżeli chodzi o pojedyncze godziny odnośnego nauczyciela, na jeden pojedynczy dzień nauczyciela klasy, na więcej dni kierownika szkoły.

W przypadkach wątpliwych zasięga się rozstrzygnięcia władzy szkolnej okręgowej.

Rodzice względnie ich zastępcy mają o każdej nieprzewidzianej przeszkodzie dziecka uwiadomić niezwłocznie gospodarza klasy ustnie lub pisemnie z podaniem prawdziwego powodu.

§ 66. Jako uniewinniające powody uważa się zwłaszcza:

- a) chorobę dziecka;
- b) z niebezpieczeństwem infekcyi połączone zaścabięcia osób, które z dzieckiem szkolnym razem lub zależnie od okoliczności w tym samym domu mieszkają;
- c) choroby rodziców względnie innych bliskich osób, jeżeli posług dziecka koniecznie potrzebują;
- d) wypadki śmierci lub nadzwyczajne wydarzenia w rodzinie i u krewnych;
- e) zły stan powietrza, jeżeli zdrowie dziecka mogłoby ucierpieć;
- f) droga do szkoły nie do przebycia.

Używania dziecka szkolnego do robót domowych, rolniczych lub przemysłowych nie uważa się za powód do uniewinnienia.

§ 67. Nauczyciele mają starać się nieustannie, by frekwencja szkolna była regularna i punktualna.

Obowiązkiem ich jest przestrzegać najsurowiej frekwencji szkolnej, dochodzić przyczyn nieregularnego uczęszczania do szkoły, względnie niepunktualności poszczególnych dzieci szkolnych, starać się o usunięcie tych nieporządków, badać dokładnie wiarogodność podanych powodów usprawiedliwiających, każde samowolne opuszczenie szkoły lub spóźnienie się dziecka odpowiednio karcić i rodzicom względnie ich zastępcom celem zaradzenia temu donosić.

Oni mają przy karaniu nieusprawiedliwionych absencji szkolnych wykazując je współdziałać i w przypadkach, w których się okaże tego potrzeba, spowodować, by sąd pupilarny wdroył postępowanie przeciw niepomyślnym obowiązkom rodzicom lub ich zastępcom po myśli czwartej części ordynacyi szkolnej i naukowej.

§ 68. Czuwając nad frekwencją szkolną mają nauczyciele ściśle przestrzegać przepisów o ochronie zdrowia w szkole.

Dzieci, których obecność wzbudza obawę rozszerzenia zaraźliwych chorób, należy niedopuszczać do szkoły. Pozwala im się na dalsze uczęszczanie do szkoły tylko pod warunkiem, że higieniczne przepisy będą przestrzegane.

Tak samo niedopuszcza się dzieci, które są nawiedzone obrzydliwymi chorobami, lub przychodzą do szkoły w stanie wzbudzającym odrazę; dopiero wtedy wolno im przyjść znowu do szkoły, kiedy zło zostało usunięte.

§ 69. Nauczyciele mają w każdej sprawie, dotyczącej zdrowia dzieci szkolnych, zasięgać porady lekarza, któremu poruczono dopilnowanie zdrowotnych stosunków w szkole (lekarza szkolnego) i działalność jego pod każdym względem popierać.

§ 70. Absencye zapisuje się do katalogu klasy codziennie po półdiennej nauce; ogólną liczbę jednego półdnia nieobecnych w klasie dzieci szkolnych wciąga nadto gospodarz klasy do dziennika klasy.

Absencye, których powód usprawiedliwiający jest znany lub też, które do czasu ułożenia wykazu absencji szkolnych dostatecznie usprawiedliwione zostaną, oznaczają się jako usprawiedliwione, wszystkie inne jako nieusprawiedliwione.

Wykazy absencji szkolnych, ustawą przepisane, układają nauczyciele klas podług klas, kierownik zaś szkoły zbiera je i zestawione przedkłada władzy szkolnej miejscowej.

Postępowanie ze zgłoszonymi nieusprawiedliwionymi absencjami reguluje władza szkolna krajowa.

VII. O karności szkolnej.

§ 71. Pedagogiczna działalność szkoły ma za zadanie w ogólności, po myśli §u 1 ustawy państwowej dla szkół ludowych, w połączeniu w myśl planu z nauką i w zgodnym współdziałaniu z domem rodzicielskim utworzenie szerokiej i stałej podstawy dla wychowania dzielnych ludzi i członków społeczeństwa.

Dzieci wychowywać zatem należy w szkole moralnie i religijnie; przede wszystkim ma je szkoła wdroyać do bojaźni Bożej, uszanowania dla cesarza i najwyższego domu cesarskiego, poszanowania prawa i porządku państwowego, miłości do własnej narodowości i wspólnej ojczyzny, jakoteż wyznawanie i narodowej tolerancji i starać się usilnie powierzoną sobie młodzież wychowywać w duchu uprzejmości dla ludzi i miłości bliźniego, jakoteż ducha obywatelskiego w niej obudzać.

§ 72. Przez szkołę należy kształcić upodobanie do wszystkiego, co prawdziwe, dobre i piękne i starać się o wykształcenie otwartego, szlachetnego charakteru; w tym celu ma się w dziecku rozwijać

wszystkie dobre przymioty charakteru, jak poczucie obowiązku i honoru, otwartość, miłość prawdy, układność, oszczędność, zaufanie do siebie samego, umiarkowanie i panowanie nad sobą.

Wskazanem jest przy sposobności pouczyć dzieci o wartości i znaczeniu kas oszczędności i zachęcać je do zyskownego lokowania małych oszczędności. Zakładanie własnych szkolnych kas oszczędności jest dozwolone tylko za zezwoleniem władzy szkolnej krajowej.

§ 73. Nauczyciele mają całą siłą oddać się pedagogicznemu zadaniu szkoły ludowej i osiągnięciu dobrej karności szkolnej. Oni mają prawo i obowiązek, używać do tego wszystkich dopuszczalnych i pedagogicznie wypróbowanych środków, a gdzie się tego okaże potrzeba, korzystać ze współdziałania domu rodzicielskiego i władz szkolnych, w razie potrzeby nawet miejscowej policji i sądu opiekuńczego.

§ 74. Przedewszystkiem mają się nauczyciele starać o to, by dzieci szkolne w szkole i poza szkołą zachowywały się obyczajnie i religijnie, winni zatem w szkole ściśle nadzorować i o ile obowiązek pedagogiczny szkoły ludowej tego wymaga, zwracać uwagę na zachowanie się dzieci także i poza szkołą.

Nadzór dzieci w szkole rozciąga się także na dozоровanie ich przed rozpoczęciem nauki, podczas pauz dla wypoczynku i przy opuszczaniu budynku szkolnego i obejmuje także nadzór nad dziećmi w czasie obowiązkowych ćwiczeń religijnych.

W jaki, według stosunków miejscowych, najodpowiedniejszy sposób ma się dzieci nadzorować postanawia w więcejklasowych szkołach ludowych konferencya nauczycielska. Używanie pojedynczych dzieci za tak zwanych cenzorów jest niedozwolone.

§ 75. Karność szkolna wymaga, by dzieci wczesnie przyzwyczajały się do przymiotów, dla nauki z pożytkiem niezbędnych, jak uwaga, posłuszeństwo, pilność, wytrwałość, punktualność i zgo-dliwość i były zaprawiane do czystości i porządku.

Czystość ma się rozciągać nietylko na ciało i ubranie, lecz także i na środki naukowe, sprzęty szkolne, sale naukowe i inne ubikacje budynku szkolnego.

§ 76. Nauczyciele mają korzystać z każdej stosownej okoliczności, by dzieci przyzwyczajały do ochrony pomników sztuki i natury, publicznych ogrodów i kultur i oszczędzania pożytecznych zwierząt i roślin i budzić w nich zamiłowanie do natury.

Co roku na wiosnę przed czasem wylęgania się i w jesieni należy zaznajomić dzieci z postanowieniami ustawy dla ochrony ptaków, wydanymi dla ochrony pożytecznych ptaków, dalej pouczać dzieci przy każdej sposobności o obrzydliwości dręczenia zwierząt. Także zaznajomi się je w sposób przystępny z najważniejszymi szczegółami o ochronie plonów polnych i uprawy roli przeciw pustoszeniu przez gąsienice, chrząszcze majowe i inne szkodliwe owady.

Jak często stosunki na to pozwalają, urzęda się z dziećmi szkolnymi pouczające, cel nauki wspierające wycieczki.

§ 77. Należy także niedopuszczać dzieci do tego wszystkiego, co by na nie zębny wpływ wywrzeć mogło i ich moralno-religijne wychowanie na szwank narazić.

Osobliwie wzbronionem jest dzieciom szkolnym jak najsurowiej, uczęszczanie do gospód i kawiarni bez towarzystwa rodziców lub ich zastępców, udział w publicznych zabawach tanecznych, żebrania, publiczna sprzedaż rozmaitych przedmiotów, palenie tytoniu i gra w pieniądze lub wartość pieniężną.

Nauczyciele nie omieszkają zapoznać młodzieży szkolnej z najważniejszymi regułami ochrony zdrowia, pouczać je często i dobitnie zwłaszcza o szkodliwości picia gorących napojów wszelkiego rodzaju jak piwo, wino, wódka itp. i o szkodliwości palenia tytoniu w młodości i przedstawiać jej niebezpieczeństwa ciągłego i nadmiernego picia alkoholu i palenia tytoniu.

§ 78. Dzieciom szkolnym nie wolno należeć do stowarzyszeń w charakterze członków, tworzyć między sobą stowarzyszenia, nosić odznaki jakiegokolwiek bądź rodzaju i bez pozwolenia kierownika szkoły brać udział w zgromadzeniach stowarzyszeń, publicznych zebraniach lub pochodach.

Wycieczek i pochodów z dziećmi szkolnymi w celach demonstracyi urządzać nie wolno.

Nie dozwolone jest dalej dzieciom szkolnym urządzać składki pieniężne między sobą w jakimkolwiek bądź celu.

§ 79. Współdziałanie pojedynczych dzieci szkolnych w publicznych widowiskach, przedstawieniach teatralnych i koncertach jest tylko wyjątkowo dozwolone z tym koniecznym warunkiem, że sztuka, która ma być wystawiona albo program pod względem moralnym i religijnym jest bez zarzutu i że zachowanie się, pilność, postępek i frekwencya szkolna dziecka nie dają powodu do jakiegokolwiek skrupułów.

Pozwolenia udziela władza szkolna okręgowa; rodzice lub ich zastępcy mają prośbę swą przedstawić kierownictwu szkoły, które zasięgnie rozstrzygnięcia władzy szkolnej okręgowej.

Tak samo trzeba pozwolenia władzy szkolnej okręgowej na urządzenie przez szkołę produkcji uczniów.

Współdział pojedynczych dzieci szkolnych w osobnych, nie na zysk obliczonych produkcjach uczniów w szkołach muzyki lub języków, do których one obok szkoły ludowej uczęszczają, jest w ogóle, bez osobnego pozwolenia, dozwolony, jeżeli lokale żadnych skrupułów nie nasuwają i produkcja ma miejsce nie w późnych godzinach wieczornych.

Uczęszczanie na publiczne widowiska, przedstawienia teatralne i koncerty w towarzystwie rodziców lub ich zastępców jest dopuszczalne pod warunkami na początku wspomnianymi.

§ 80. Nauczyciele mają nakłaniać dzieci szkolne do pilnego i odpowiedniego korzystania z biblioteki uczniów; winni oni zresztą także ile możliwości wpływać na rodzaj domowej lektury dzieci, by się do ich rąk dostawały tylko książki, celowi wychowania odpowiadające.

Jeżeli są na to dostateczne środki, można przy stosownych okolicznościach, jak wydawaniu świadectw i uwiadomień szkolnych, w święta patriotyczne i przy sposobności innych szkolnych uroczystości obdarowywać dzieci szkolne dobrami książkami i innymi stosownymi podarkami.

Obdarowywanie należy jednak o ile możliwości na jaknajwięcej dzieci rozciągnąć, bez pewnej kolei; przedewszystkiem wyklucza się od tego tylko dzieci niedbałe i niemoralne.

§ 81. Przy wyborze środków wychowawczych uwzględniać się będzie zawsze właściwość dziecka. Staraniem nauczycieli musi być, zjednać sobie zaufanie dzieci poważnem ale uprzejmem i sprawiedliwem postępowaniem.

Kary wymierza się tylko ze spokojną rozważą, stosować je też należy rzadko i wedle potrzeby; w każdym razie nie powinny one narażać na szwank poczucia moralności dziecka lub jego zdrowia.

Na całe klasy kar rozciągać nie wolno.

§ 82. Jako dopuszczalne kary szkolne uważa się: naganę przez nauczyciela, gospodarza klasy lub kierownika szkoły; stanie poza ławką; wykluczenie od zabaw lub wycieczek szkolnych; zostawanie w szkole po nauce z odpowiedniem zajęciem pod nadzorem nauczyciela; wezwanie przed konferencję nauczycielską lub przed przewodniczącą wła-

dzy szkolnej miejscowej; zagrożenie wykluczeniem a w końcu wykluczenie samo. Wszystkie inne kary, zwłaszcza kara cielesna, są niedozwolone.

Przy zawieszaniu kary zostawania w szkole albo zagrożeniu wykluczeniem należy zawiadomić o tem rodziców, względnie ich zastępców.

Dla umyślnie urządzonych klas dyscyplinarnych, dalej szkół zakładów wychowawczych, domów ratunkowych i domów poprawy dla opuszczonych dzieci są miarodajne statuty, z urzędowem zatwierdzeniem wydane.

§ 83. W razie powtarzających się ciężkich wykroczeń dzieci szkolnych przeciw nakazom mają się nauczyciele znieść z rodzicami, względnie ich zastępcami, by się z nimi porozumieć co do środków pedagogicznych, których się nadal użyć ma a w razie potrzeby spowodować wkroczenie rodziców lub ich zastępców.

§ 84. We wszystkich sprawach dotyczących karności szkolnej i wychowania winne władze szkolne, zwłaszcza władza szkolna miejscowa iśc nauczycielom z pomocą szybką i czynną.

Władza szkolna miejscowa jest także powołana korzystać, gdzie tego potrzeba, z pomocy naczelnika gminy, sprawującego urząd policji miejscowej.

§ 85. Jeżeli środki pedagogiczne szkoły w obec zwyrodniałego dziecka nie wystarczają, wkroczenie rodziców względnie ich zastępców, jakoteż władzy szkolnej miejscowej okaże się bezskuteczne a pozostawienie dziecka w szkole zagraża silnie obyczajności współuczniów, następuje konieczność wykluczenia dziecka ze szkoły.

Wykluczenie zarządza władza szkolna okręgowa na wniosek konferencji nauczycielskiej; w nagłych przypadkach jednak ma kierownik szkoły prawo na własną odpowiedzialność aż do dalszego zarządzenia, niedopuszczać dziecka do szkoły.

W razie wykluczenia władza szkolna okręgowa ma postanowić, w jaki sposób dziecko na przyszłość ma obowiązkowi swemu szkolnemu zadosyć uczynić. Ona je, w razie jeżeli rodzice względnie ich zastępcy nie zapewnią nauki w domu lub zakładzie prywatnym, zależnie od okoliczności albo innej szkole ludowej przydzielili lub też poczyni kroki u sądu opiekuńczego celem umieszczenia dziecka w zakładzie wychowawczym względnie domu ratunkowym albo też oddanie go do domu poprawy.

Jeżeli dziecko pobiera naukę w domu, władza szkolna okręgowa ma nad nauką domową takiego dziecka nadzwyczaj baczną nadzór roztoczyć i celem

rozeiągnięcia opieki nad jego wychowaniem uwiadomić sąd opiekuńczy.

Tak samo należy postąpić, jeżeli kierownik szkoły otrzyma zawiadomienie od sądu lub władzy bezpieczeństwa o aresztowaniu lub zasądzeniu dziecka szkolnego lub wdrożeniu przeciw niemu dochodzenia.

§ 86. Konferencya nauczycielska ma w porozumieniu z władzą szkolną miejscową i lekarzem szkolnym (porów. § 69 ordynacyi szkolnej i naukowej) wypracować dla każdej szkoły ludowej osobną ordynacyę szkolną, która reguluje zachowanie się dzieci szkolnych w szkole i poza szkołą, początek i czas trwania nauki i całą frekwencyę szkolną.

Zarys ordynacyi przedkłada się do zatwierdzenia władzy szkolnej okręgowej, która zasięgnie opinii lekarza urzędowego.

Ogólne postanowienia regulaminu szkolnego należy dzieciom szkolnym przeczytać z początkiem roku szkolnego; szczegóły wdroy się przy sposobności w pamięć.

Ordynacyę szkolną należy także każdemu dziecku z osobna wręczyć celem podania go do wiadomości rodziców, względnie ich zastępców i w salach szkolnych obok podziału godzin uwi docznic.

VIII. O klasyfikacyi i świadectwach.

§ 87. We wszystkich pismach urzędowych, katalogach, świadectwach i uwiadomieniach szkolnych należy używać jednakowo następujących not:

- a) Obyczaj:
  1. chwalebne,
  2. zadowolniające,
  3. odpowiednie,
  4. mniej odpowiednie,
  5. nieodpowiednie;
- b) pilność:
  1. wytrwała,
  2. zadowolniająca,
  3. wystarczająca,
  4. niejednostajna,
  5. mała;
- c) postęp:
  1. bardzo dobry,
  2. dobry,
  3. dostateczny,
  4. ledwie dostateczny,
  5. niedostateczny;
- d) zewnętrzna forma robót piśmiennych:
  1. bardzo staranna,
  2. staranna,
  3. mniej staranna,
  4. niestaranna,
  5. niedbała.

Dla poszczególnych przedmiotów używa się oznaczeń ustawowo postanowionych, postępy i z podwójnych przedmiotów klasyfikuje się tylko jedną notą; dla czytania i pisania wstawia się po osobnej notcie.

Klasyfikacya zewnętrznej formy robót piśmiennych zaczyna się z czwartym stopniem wieku.

Frekwencyi szkolnej osobno nie klasyfikuje się; podaje się tylko liczbę opuszczonych półdni szkolnych i to liczbę usprawiedliwionych i nieusprawiedliwionych.

§ 88. Nauczyciele mają wyrobić sobie o postępach swoich uczniów w każdym kwartale dokładny sąd i przed końcem kwartału wciągnąć klasyfikacyę do katalogu klasy.

W pierwszym kwartale klasyfikuje się postęp dzieci pierwszego stopnia nauki jedną notą ze wszystkich przedmiotów wspólnie.

Ustalenie noty obyczajów należy w szkołach dwu- lub więcejklasowych do konferencyi nauczycielskiej.

Notę pilności ustalają z końcem każdego kwartału wspólnie siły nauczycielskie, w odnośnej klasie zatrudnione; dotyczy to także noty formy zewnętrznej pisemnych robót z tem ograniczeniem, że w ustaleniu noty biorą udział tylko siły nauczycielskie tych przedmiotów, do których roboty pisemne należą.

W razie, jeżeli nie przyjdzie do zgody nad pojedynczemi notami, rozstrzyga konferencya nauczycielska.

§ 89. Uwiadomienia szkolne wydaje się cztery razy w roku szkolnym, w dniach przez władzę szkolną okręgową oznaczonych i publicznie do wiadomości podanych. Rozdziela je nauczyciel klasy w ostatniej godzinie nauki.

Dzieci szkolne mają uwiadomienie szkolne przedłożyć do przejrzenia rodzicom względnie ich zastępcom. Ci są obowiązani podane im do wiadomości uwiadomienie szkolne podpisem swoim potwierdzić i uwiadomienie to przez nich podpisane zwrócić przez dziecko gospodarzowi klasy.

Jeżeli nauczyciel klasy ma skrupuły co do okazania wiadomości szkolnej rodzicom względnie ich zastępcom przez dziecko, może przestać je im urzędowo.

Z końcem roku szkolnego pozostawia się uwiadomienie szkolne rodzicom, względnie ich zastępcom, którzy je dopiero z początkiem następnego roku szkolnego przy zgłoszeniu dziecka do przyjęcia znowu przedłożą.

§ 90. Uwiadomieni szkolne ma zawierać:

1. Oznaczenie kraju, obwodu szkolnego i szkoły, dalej podanie klasy, do której odnośne dziecko uczęszcza, oddziału i grupy;

2. imię i nazwisko, daty urodzenia i wyznanie religijne dziecka szkolnego;

3. czas, od którego dziecko w ogóle do szkoły ludowej uczęszcza i czas, kiedy przyjęte zostało do szkoły, do której obecnie uczęszcza;

4. Noty obyczajów, pilności, postępu w poszczególnych przedmiotach naukowych i zewnętrznej formy robót piśmiennych w poszczególnych kwartałach po myśli §§ów 87 i 88 ordynacyi szkolnej i naukowej;

5. liczbę opuszczonych półdni szkolnych i to liczbę usprawiedliwionych i nieusprawiedliwionych;

6. miejsce i datę wystawienia, podpisy kierownika szkoły i nauczyciela klasy, jakoteż pieczęć urzędową.

Przy końcu roku szkolnego należy w uwiadomieniu szkolnem umieścić oświadczenie, czy dziecko dojrzałem jest do przejścia do bezpośrednio wyższej klasy względnie oddziału, lub też nie.

§ 91. Jeżeli dziecko uwolnione jest zupełnie od jakiego obowiązkowego przedmiotu naukowego, albo wskutek tego, że brakowi odpowiedniemu nie zaradzono, nie pobiera nauki religii, należy w miejscu noty tę okoliczność uwidocznic.

Jeżeli jednak w ostatnim przypadku rodzice względnie ich zastępcy przedłożą świadectwo należycie ustanowionego nauczyciela religii na dowód, że dziecko ją pobierało, należy na podstawie tego świadectwa wypełnić notę z religii w uwiadomieniu szkolnem.

§ 92. Czy dziecko szkolne dojrzałe jest lub też nie do przejścia do bezpośrednio wyższej klasy, rozstrzyga konferencya nauczycielska z końcem roku szkolnego.

Zupełnie dokładnie oznaczona miara wiadomości z obowiązkowych przedmiotów naukowych szkoły ludowej nie może zresztą przy tem być uważana jako jedynie rozstrzygająca; przeto też nocie „nie dostateczny“ w jednym lub drugim przedmiocie zależnie od okoliczności nie należy przypisywać żadnego decydującego znaczenia. Raczej uwzględniając w całej pełni stosunki, zwłaszcza wiek dziecka, należy jedynie baczyć na to, czy ono posiada wymaganą dojrzałość umysłową, by mógł podać nauce w bezpośrednio wyższej klasie lub oddziale w następnym roku szkolnym.

§ 93. Jeżeli dziecko przyjęte zostało do szkoły ludowej dopiero w ciągu roku szkolnego, należy przy regularnej klasyfikacyi z końcem kwar-

tału, jakoteż przy uznaniu dojrzałości do przejścia do wyższej klasy uwzględnić także noty dawniejszej szkoły, zawarte w okazanem uwiadomieniu szkolnem.

§ 94. Jeżeli dziecko w ciągu roku szkolnego ma wystąpić ze szkoły, winni rodzice, względnie ich zastępcy uwiadomić przedtem kierownika szkoły i nauczyciela klasy.

Nauczyciel klasy notuje w katalogu klasowym i w uwiadomieniu szkolnem czas i przyczynę odmeldowania, wciąga do uwiadomienia szkolnego, jeżeli klasyfikacyę w odnośnym kwartale całkiem lub w największej części można przeprowadzić, noty z katalogu klasy i oddaje następnie to uwiadomienie kierownikowi szkoły, które je dziecku wręczy. Orzeczenie jednak o dojrzałości do przejścia do bezpośrednio wyższej klasy lub oddziału odpada.

Kierownik szkoły ma wystąpienie dziecka ze szkoły tam, gdzie się główny katalog prowadzi, zanotować w nim i w myśl §u 23 ordynacyi szkolnej i naukowej podać do wiadomości władzy szkolnej miejscowej a jeżeli dziecko ma w domu pobierać naukę, także władzy szkolnej okręgowej.

§ 95. Dzieci, które osiągnęły wiek, uwalniający od nauki szkolnej i które posiadają przepisane dla szkoły ludowej, najpotrzebniejsze wiadomości z religii, czytania, pisania i rachunków, otrzymują świadectwo uwolnienia.

Władza szkolna krajowa ma ze względu na plan nauki ustalić, jakie wiadomości w tych przedmiotach uważać należy za najpotrzebniejsze.

W ciągu roku szkolnego, świadectwo uwolnienia wydaje się na osobne życzenie rodziców, względnie ich zastępców; z końcem roku szkolnego otrzymują je także dzieci, które podczas nadchodzących feryi osiągną wiek uwalniający je ze szkoły, lub te, które po myśli §u 21, ustępu 6, państwowej ustawy dla szkół ludowych władza szkolna okręgowa wcześniej pozwoliła uwolnić ze szkoły.

W terminie wcześniejszym nie wolno wydawać świadectwa uwolnienia nawet wtedy, jeżeli dzieci wskutek ułatwień we frekwencyi szkolnej zupełnie uwolnione zostaną od uczęszczania do szkoły jeszcze przed osiągnięciem wieku uwalniającego je od tego.

Tak samo wydaje się świadectwo tym dzieciom, które wskutek ułatwień we frekwencyi szkolnej uczęszczały do szkoły ludowej dalej, pomimo osiągniętego wieku uwalniającego, dopiero po spełnieniu swego obowiązku szkolnego.

§ 96. Świadectwo uwolnienia ma zawierać:

1. Oznaczenie kraju, obwodu szkolnego i szkoły;

2. imię i nazwisko, daty urodzenia i religijne wyznanie dziecka;

3. czas trwania frekwencji szkolnej w ogóle i powołanie klasy, do której przy końcu uczęszczało, oddziału i grupy;

4. noty z obyczajów, pilności, postępów w pojedynczych przedmiotach nauki i z formy zewnętrznej pisemnych robót;

5. orzeczenie, że dziecko szkolne odpowiada wymaganiom państwowej ustawy dla szkół ludowych i że się je wskutek tego uwalnia ze szkoły;

6. miejsce i datę wystawienia, podpisy kierownika szkoły i wszystkich w klasie zatrudnionych sił nauczycielskich, jakoteż pieczęć urzędową.

W końcu w danym razie w świadectwie uwolnienia podać należy rozporządzenie władzy szkolnej okręgowej, którem zezwolono na wcześniejsze uwolnienia dziecka ze szkoły po myśli §u 21, ustępu 6, państwowej ustawy dla szkół ludowych.

§ 97. Ustalenie not dla świadectwa uwolnienia i rozstrzygnięcie o tem, czy dziecko odpowiadało wymaganiom państwowej ustawy dla szkół ludowych i ma być uwolnione ze szkoły, jest w szkołach dwu- i więcejklasowych rzeczą konferencji nauczycielskiej.

Przy ustaleniu not należy uwzględniać należyte także obyczaje i postępy dziecka z ostatnich trzech lat szkolnych w którym to celu rodzice, względnie ich zastępcy obowiązani są na żądanie przedłożyć kierownikowi szkoły dotyczące uwiadomienia szkolne.

Uchwały konferencji nauczycielskiej nauczyciel klasy wpisuje do katalogu klasowego. W razie uchwały, że dziecko ma być uwolnione, wygotowuje on świadectwo uwolnienia, notuje datę wydania w katalogu klasy i oddaje świadectwo kierownikowi szkoły, który je wręczy dziecku ze stosownym pouczeniem.

Kierownik szkoły ma donieść o wydaniu świadectwa uwolnienia po myśli §u 23 ordynacji szkolnej i naukowej władzy szkolnej okręgowej a w szkołach, w których się prowadzi główny katalog, także w nim zanotować.

§ 98. Jeżeli dziecko od nauki jakiego obowiązkowego przedmiotu jest zupełnie uwolnione tak, że nie można wydać sądu o postępach jego w tym przedmiocie, należy w tym przypadku w świadectwie uwolnienia zamiast noty, ten fakt podać.

Jeżeli dziecko z powodu, że odpowiedniemu brakowi nie zaradzono, w szkole ludowej nie pobierało nauki religii, natenczas rodzice względnie ich zastępcy mają przedłożyć świadectwo należyte ustanowione go nauczyciela religii, z pobie-

ranej przez dziecko nauki; na podstawie tego świadectwa wpisuje się notę z religii do świadectwa uwolnienia. Jeżeli rodzice względnie ich zastępcy nie mogą się takim świadectwem wykazać, w takim razie należy w świadectwie uwolnienia w miejsce noty uwidocznic tę co do tej nauki zachodzącą okoliczność.

Jeżeli obowiązana do uczęszczania do szkoły dziewczyna uwolniona była po myśli §u 201 ordynacji szkolnej i naukowej od nauki kobiecych robót ręcznych, natenczas notę z tego przedmiotu wstawić można do świadectwa uwolnienia tylko na podstawie, przez rodziców względnie ich zastępców przedłożonego świadectwa szkoły robót, prawem publiczności wyposażonej lub też na podstawie egzaminu uwalniającego po myśli §u 208 ordynacji szkolnej i naukowej.

§ 99. Jeżeli konferencja nauczycielska po weźmie uchwałę że dziecko nie odpowiada wymaganiom państwowej ustawy dla szkół ludowych, natenczas nie należy wydawać świadectwa. Dziecko jest obowiązane uczęszczać dalej do szkoły ludowej.

Kierownik szkoły ma zawiadomić o uchwale konferencji nauczycielskiej rodziców dziecka, względnie ich zastępców, jakoteż władzę szkolną okręgową.

Rodzice względnie ich zastępcy mogą wnieść prośbę do władzy szkolnej okręgowej o przeprowadzenie osobnego egzaminu, który w razie pozwolenia, odbędzie się w przeznaczony do tego szkole.

Po myśli §u 210 ordynacji szkolnej i naukowej za egzamin uiszcza się przepisana należytość.

§ 100. Jeżeli jednak według orzeczenia konferencji nauczycielskiej po stanie umysłowym lub cielesnym sądząc, nie można się spodziewać, by uczęszczające do szkoły dziecko nabyło jeszcze przepisanych dla szkoły ludowej najpotrzebniejszych wiadomości, należy mu z chwilą dojścia do wieku od szkoły uwalniającego wydać świadectwo odejścia z powołaniem się na ten paragraf ordynacji szkolnej i naukowej.

Przy wydawaniu tego świadectwa kierownik szkoły musi postępować ze wskazaną ostrożnością; w wątpliwych przypadkach zażąda przeto także przedłożenia świadectwa lekarskiego.

§ 101. Przy końcu roku można do rozdawania świadectw uwolnienia i uwiadomień szkolnych nawiązać także uroczystości szkolne lub wystawy robót uczniów.

§ 102. Za świadectwa uwolnienia, odejścia i uwiadomienia szkolne nie uiszcza się żadnej należytości.

Duplikaty świadectw i uwiadomień szkolnych, na prośbę stron wystawione, podlegają należyłości stempłowej 2 K, świadectwa zaś nauczycieli religii w §§ach 91, 98, 178 i 192 ordynacji szkolnej i naukowej wspomniane, jeżeli ich nie wystawia szkoła prywatna, prawem publiczności wyposażona, należyłości stempłowej 1 K od każdego arkusza.

§ 103. Do drukowania świadectw i uwiadomień szkolnych, używać się będzie papieru na świadectwa jednego gatunku, zaopatrzonego u spodu drukowanym orłem cesarskim, którego zapas mają c. k. nakłady książek szkolnych.

IX. O siłach nauczycielskich.

§ 104. Ciało nauczycielskie szkoły ludowej składa się z kierownika szkoły i z sił nauczycielskich i nauczycieli religii ustanowionych dla klas i ekspozytur, jakoteż do udzielania nauki religii; do tego wlicza się ewentualnie potrzebnych pomocników nauczycielskich, następnie w szkołach dla dziewcząt i mieszanych nauczycielki dla kobiecych robót ręcznych.

Ile sił nauczycielskich dla każdej szkoły należy ustanowić, ustala na zasadzie §u 11 państwowej ustawy dla szkół ludowych i osobnych postanowień ustawy krajowej lub też w porozumieniu z utrzymującymi szkołę, władza szkolna krajowa, której przysłuży także prawo wydawania osobnych rozporządzeń co do uzdolnienia i obowiązku uczenia ze względu na potrzeby z urzędnienia pojedynczej szkoły wypływające jak i prawo zasadniczego postanawiania, czy posada nauczycielska ma być obsadzona siłą nauczycielską męską lub też żeńską.

Przy systemizowaniu posady osobnego nauczyciela religii należy porozumieć się z odnośną wyższą władzą wyznaniową, względnie z przełożeniem izraelskiej gminy wyznaniowej.

§ 105. Osób, które nie posiadają prawa obywatelstwa w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, nie wolno zatrudniać jako nauczycieli w szkołach publicznych.

Tak samo do zawodu nauczycielskiego w szkołach ludowych nie wolno dopuszczać osób, które w następstwie tego, że sędowo-karnie zostały skazane, wykluczone są od prawa biernego wyboru do reprezentacji gminnej lub też osób, na których ciąży zarzut, że posiadają poważne wady pod względem moralnym lub zarzut niemoralnych czynów, wreszcie osób, dla których siła nauczycielska już na posadzie się znajdująca mogłaby być oddalona.

§ 106. Siły nauczycielskie, których wydalenie ze służby szkolnej zarządzone z powodu sądowo-karnego skazania z utratą prawa biernego wyboru do reprezentacji gminnej połączonego lub też z po-

wodu prawomocnie przez sąd karny orzeczonej niezdolności do zawodu nauczycielskiego, nie mogą być ponownie zatrudnione w zawodzie nauczycielskim. W razie, gdyby powody wykluczenia odpadły, ponowne ich zatrudnienie jest zależne od zezwolenia Ministerstwa wyznań i oświaty.

To ostatnie dotyczy także ponownego zatrudnienia oddalonych na mocy dyscyplinarnego wyroku ze służby szkolnej.

Władze szkolne krajowe i okręgowe prowadzą na podstawie ogłoszeń w dzienniku rozporządzeń dla zakresu urzędowego Ministerstwa wyznań i oświaty dokładne wykazy wydalonych ze służby szkolnej sił nauczycielskich i zapisują w nich każde ogłoszone pozwolenie na ponowne mianowanie.

Zasuspendowane siły nauczycielskie nie mogą sprawować urzędu, dopóki suspenzya nie zostanie zniesiona.

§ 107. Osoby, które nie są w stanie wykazać się ani świadectwem dojrzałości ani też świadectwem uzdolnienia do zawodu nauczycielskiego, nie mogą być zatrudnione w publicznych szkołach ludowych. Gdyby jednak dla opróżnionej posady nauczycielskiej nie było siły nauczycielskiej do rozporządzenia, władza szkolna krajowa może pozwolić wyjątkowo na zatrudnienie pomocniczej siły nauczycielskiej.

Osoby, posiadające świadectwo uzdolnienia do zawodu nauczycielskiego, które od więcej jak trzech lat nie były zajęte ani w publicznej szkole ludowej ani prywatnej, prawem publiczności wyposażonej, mogą otrzymać stałą posadę w publicznej szkole ludowej dopiero po ponownem złożeniu egzaminu uzdolnienia do zawodu nauczycielskiego lub też po uzyskaniu dyspenzy, przewidzianej w §ie 40, ustępie 2, państwowej ustawy dla szkół ludowych.

§ 108. Jako osobni nauczyciele religii przy szkołach ludowych mogą być tylko ci ustanowieni, których odnośna wyższa władza wyznaniowa, względnie przełożenie izraelskiej gminy wyznaniowej, w której obwodzie szkoła jest położoną uzna za uzdolnionych do udzielania nauki religii.

§ 109. Posady nauczycielskie obsadza stale w szkołach ludowych publicznych władza szkolna krajowa w drodze nadania posady lub przeniesienia ze względów służbowych lub zaniżany służby, prowizoryczna zaś obsada posad nauczycielskich, ustanowienie pomocników nauczycielskich i zastępców należy z reguły do władzy szkolnej okręgowej.

Władza szkolna krajowa ma czuwać nad tem, by każda opróżniona posada nauczycielska o ile możliwości, jak najprędzej została stale obsadzona i by terminy w ustawie o obsadzaniu wyznaczone jak najściślej były dotrzymywane; stara się o to,

by mogła w swoim czasie zrobić użytek z ewentualnie przysługującego jej prawa bezpośredniego obsadzania posad nauczycielskich.

§ 110. Przepisy o postępowaniu przy obsadzeniu i o wprowadzeniu do służby szkolnej wydaje władza szkolna krajowa z uwzględnieniem zasady, że każdą stałą obsadę w służbie szkolnej poprzedzać ma regulaminowe rozpisanie konkursu i ubieganie się o nią.

W dekrete nominacyjnym należy podać, od którego czasu począwszy, mianowanej sile nauczycielskiej należą się pobory z posadą połączone, i gdzie będą wypłacane.

Przy pierwszym stałym mianowaniu w pewnej kategorii służby mają siły nauczycielskie złożyć przysięgę służbową podług przepisanej rotacji przysięgi *); przy każdym następnym mianowaniu w tej kategorii służby miejsce przysięgi służbowej zastępuje przypomnienie przysięgi.

Prowizoryczne siły nauczycielskie, zastępcy nauczycieli i pomocnicy nauczycielscy ślubują analogicznie do przysięgi służbowej.

W dekrete nominacyjnym należy podać dzień zaprzysiężenia, przypomnienia przysięgi, względnie ślubowania jakoteż dzień rozpoczęcia służby.

Siły nauczycielskie, które są zatrudnione przy publicznej szkole ludowej innego kraju, otrzymują dekret nominacyjny w drodze ich przełożonej władzy szkolnej okręgowej z reguły przynajmniej na osiem tygodni przed terminem uwolnienia. Uwalnia się ich albo z końcem lutego lub też przy końcu sierpnia

*) Rota przysięgi dla sił nauczycielskich w publicznych szkołach ludowych.

(Dla wszystkich.)

Gdy zamianowano pana . . . . ., przysięgniesz pan Bogu Wszechmogącemu i na własną cześć i uczciwość, że Jego Cesarskiej Mości, Najjaśniejszemu Księżu i Panu, Franciszkowi Józefowi Pierwszemu z Bożej Łaski Cesarzowi Austrii itd., i po Jego Mości, z Najjaśniejszego rodu i krwi pochodzącym następcem, niezachwianie będziesz wiernym i posłusznym, zasadniczych ustaw państwa niezłomnie będziesz przestrzegał, do ustaw, jakoteż zarządzeń swoich przełożonych władz jak najściślej się stosował, obowiązki swoje służbowe według najlepszej wiedzy i sumienia wypełniał, wszelkiego, z powinnością sprzecznego i wszelkiego powadze stanu nauczycielskiego lub działalności jako wychowawca i nauczyciel uwłaczającego postępowania, jak i wszelkiego nadużycia urzędowego stanowiska starannie unikał.

Przysięgniesz pan,

(Dla dyrektorów i starszych nauczycieli.)

ze nauczycielom i uczniom we wszystkim dobrym przykładem będziesz przysiewcał, nad nauczycielami państwowemu kierownictwu powierzonymi należyte nadzór będziesz prowadził, do nich się z szacunkiem i uprzejmością odnosił, do wiernego wypełniania obowiązków ich wdrażał, w spełnianiu obowiązków zawodowych wedle sił popierał i do odpowiedniego współdziałania zachęcał, wszędzie prawdziwe dobro szkoły i tylko to miał na oku,

i to w ten sposób, by mogli wstąpić do służby pierwszego, bezpośrednio następującego miesiąca.

§ 111. Przed mianowaniem kierownika szkoły należy ustalić, dla jakiego wyznania religijnego po myśli §u 48, ustępu 2, państwowej ustawy dla szkół ludowych ma się wykazać z uzdolnieniem do nauki religii i do jakiego wyznania religijnego zatem ma sam należeć.

W przypadkach wątpliwych rozstrzyga o tem władza szkolna krajowa. W tym celu władza szkolna okręgowa po przeprowadzeniu potrzebnych dochodzeń podaje do wiadomości władzy szkolnej krajowej, do którego wyznania religijnego należy większość dzieci zobowiązanych do uczęszczania do dotyczącej szkoły, licząc przeciętnie podług poprzedzających pięciu lat szkolnych. Przez większość uczniów należy rozumieć względnie największą ich liczbę. Jak długo tego przecięcia nie można obliczyć, czy to, że szkoła tak długo nie istnieje lub też z innych powodów, jak naprzykład z powodu zmiany stosunków obwodów szkolnych, należy tymczasem wziąć za podstawę wyniki przyjęcia uczniów.

W krajach, w których po myśli §u 75 państwowej ustawy dla szkół ludowych postanowienia §u 48, ustępu 2, tej ustawy nie obowiązują, także i powyższe postanowienie nie będzie miało zastosowania.

§ 112. W szkołach ludowych, gdzie są silniej pomieszczone rozmaite wyznania religijne, może władza szkolna krajowa na wniosek władzy szkolnej

(Dla kierowników szkół ludowych, jednoklasowych.)

ze będziesz wszędzie prawdziwe dobro państwu kierownictwu powierzonej szkoły i to tylko miał na oku, a młodzieży szkolnej we wszystkim dobrym przykładem przysiewcał,

(Dla reszty sił nauczycielskich.)

ze będziesz kierownikowi szkoły, przy której powołany pan jesteś pracować, okazywał szacunek i posłuszeństwo, starał się zawsze o zgodne współdziałanie ze swoimi kolegami zawodowymi a młodzieży szkolnej we wszystkim dobrym przykładem przysiewcał,

(Dla wszystkich.)

ze będziesz pan dzieci moralnie i religijnie wychowywał, ich umysł rozwijał, wiadomościami dla dalszego życia potrzebnymi i wprawą wyposażał i stwarzał podstawę do wychowania dzielnych ludzi i członków społeczeństwa, przy osądzeniu postępów uczniów ze sumienną surowością i bezstronnością postępował i od tych obowiązków przez jakiegokolwiek względy nigdy odwieść się nie dasz.

W końcu ślubować pan będziesz, że do towarzystwa zagranicznego, o politycznych celach ani obecnie nie należysz, ani też w przyszłości należeć nie będziesz.

Co teraz oto slyszalem i dobrze i jasno zrozumiałem, to mam i chcę wiernie wypełnić.

Tak mi Boże dopomóż!

okręgowej, jeżeli to dla zapewnienia nauki religii dla jednej lub drugiej mniejszości wyznaniowej jest potrzebne, przed rozpisaniem konkursu postanowić, że siła nauczycielska, którą się ma zamianować, należeć musi do wyznania religijnego tej mniejszości i ma wykazać uzdolnienie do pomocniczego udzielania nauki dotyczącej religii.

§ 113. Przed każdym stałym obsadzeniem posady nauczycielskiej przy szkole dziewcząt, władza szkolna krajowa może ze względu na każdorazowe potrzeby szkoły po wysłuchaniu władzy szkolnej okręgowej postanowić, czy posada nauczycielska, bez naruszenia przy jej systemizowaniu ewentualnie wydanego zarządzenia, ma być obsadzona siłą nauczycielską żeńską lub też męską, względnie czy otwiera się konkurs dla sił nauczycielskich bez różnicy płci.

W szkołach mieszanych dla zabezpieczenia dla dziewcząt nauki kobiecych robót ręcznych lub gimnastyki, można dopuszczać do ubiegania się o posadę nauczycielską, o ile na to ustawa krajowa pozwala, tylko żeńskie siły nauczycielskie.

§ 114. Miara zobowiązań nauczania stosuje się w zakresie przyjętych dekretem nominacyjnym na siebie obowiązków do potrzeby szkoły. Obowiązek nauczania ze strony kierowników szkoły należy ograniczyć o ile możności, by mieli czas potrzebny do spełniania swoich osobnych powinności.

Czy czynności nadobowiązkowe w tej szkole, dla której siła nauczycielska jest mianowana, osobno się wynagradza, ocenić należy według postanowień ustawy krajowej, w braku takiejże według §u 51 państwowej ustawy dla szkół ludowych.

Za te czynności służbowe w innej powszechnej szkole ludowej lub wydziałowej, tak samo jak zatrudnienie w innym przedmiocie nauki, który wymaga osobnego uzdolnienia, musi się zawsze wynagradzać, nawet wtedy, jeżeli obydwie szkoły zostają pod wspólnym kierownictwem, o ile ustawa krajowa innych postanowień nie zawiera lub nauczyciel przy objęciu swej posady nie przyjął na siebie zobowiązania do tego.

§ 115. Jeżeli nauczyciel z powodu zaszłej niezdolności do służby lub z innych ważnych powodów nie może udzielać nauki lub swoich innych służbowych obowiązków wypełniać, ma niezwłocznie zawiadomić o tem kierownika szkoły, a zarazem podać powód, a jeżeli to możliwe, także przypuszczalny czas trwania przeszkody.

Kierownik szkoły zawiadomi o tej przeszkodzie władzę szkolną miejscową, w szkołach więcejklasowych także jego zastępcę.

Urlopów aż do trzech dni, jeżeli ustawy krajowe innych postanowień nie zawierają, udziela

kierownikowi szkoły władza szkolna miejscowa, innym siłom nauczycielskim kierownik szkoły. O udzieleniu każdego urlopu donosi się władzy szkolnej okręgowej.

O dłuższy urlop mają siły nauczycielskie wnieść prośbę do władzy szkolnej okręgowej, która o udzieleniu go zawiadomi także władzę szkolną miejscową.

Władza szkolna postanawia, czy do podań o urlop lub prośb o zmniejszenie zobowiązania nauczania, względnie o uwolnienie od udzielania nauki w poszczególnych przedmiotach z powodu zaszłej niezdolności do służby należy dołączyć świadectwo lekarskie czy też urzędowo-lekarskie. Ono może władzy szkolnej miejscowej, względnie kierownikowi szkoły przysługujące prawo do udzielania urlopów ograniczyć na pewną liczbę dni w ciągu roku szkolnego i zastrzedz sobie udzielanie dłuższych urlopów zwłaszcza wtedy, jeżeli z tem połączony jest wydatek na należytość za zastępstwo, na remunerację lub wogóle na inne jakie wynagrodzenie.

Do wykonywania mandatu poselskiego do rady państwa lub na sejm niepotrzebują nauczyciele żadnego urlopu. Na czas potrzebny nauczycielom do wykonania przysługującego im prawa wyboru do publicznych ciał reprezentacyjnych uwalnia ich kierownik szkoły.

§ 116. Co zarządzić należy w sprawie zastępstwa przeszkodzonych lub na urlopie będących sił nauczycielskich, postanawia władza szkolna krajowa, która wydaje także przepisy o odnośnem postępowaniu.

Zanim w poszczególnym przypadku nadejdzie zarządzenie władzy szkolnej, ma tymczasem w więcejklasowych szkołach kierownik szkoły, w razie, jeżeli ten jest przeszkodzony, jego zastępca postarać się, by nauka przerwy nie doznała.

To staranie się może polegać na zatrudnieniu wolnych od służby sił nauczycielskich, na przelożeniu godzin nauki przeszkodzonej siły nauczycielskiej na późniejsze godziny z pomnożeniem godzin nauki innych sił nauczycielskich, na połączeniu dwóch klas w jedną, także na zaprowadzeniu nauki półdiennej lub na innych stosownych zarządzeniach.

§ 117. W czasie feryi szkolnych, w dniu albo półdniu wolne od nauki i gdy czas dziennej nauki się skończy, może nauczyciel wydalic się bez urlopu z miejscowości, w której się szkoła znajduje, jeżeli inne jakie służbowe obowiązki nie stoją na zawadzie.

Kierownik szkoły ma nawet w czasie feryi każde więcej jak osiem dni trwające wydalenie się z podaniem swego adresu podać do wiadomości władzy szkolnej okręgowej.

§ 118. Siły nauczycielskie zajęte w publicznych szkołach ludowych mają obowiązki swego publicznego urzędu spełniać wiernie i sumiennie; w spełnianiu swego zadania doznają poparcia ze strony swoich przełożonych, mają prawo żądania pomocy domu rodzicielskiego i jako osoby urzędowe pozostają pod ustawową opieką władz.

Mają jednak wystrzegać się wszelkiego niezgodnego z obowiązkiem i wszelkiego powagę stanu nauczycielskiego lub ich działalność jako wychowawców i nauczycieli podkopującego zachowania jakoteż wszelkiego nadużywania swego urzędowego stanowiska.

§ 119. Nauczyciele winni są obojętnie i punktualnie posłuszeństwo ustawom i rozporządzeniom, jakoteż zleceniom władz szkolnych, szkolnych nadzorczych organów i kierownika szkoły, mają stosować się sumiennie do danych im napomnień i uwag i użytkowywać je przy nauce i w spełnianiu swych innych powinności.

Jeżeli nauczyciel uważa, że jakie zarządzenie kierownika szkoły sprzeciwia się ustawie lub ordynacji szkolnej, lub że grozi szkodą interesowi szkoły, natenczas może zrobić doniesienie do władzy szkolnej okręgowej.

Nauczyciele obowiązani są zachowywać się grzecznie w obec członków władz szkolnych i innych członków ciała nauczycielskiego i przez zgodną wspólną działalność podnosić szacunek publiczności dla szkoły i wzmacniać zaufanie do niej.

Ranga sił nauczycielskich tej samej kategorii pomiędzy sobą stosuje się do porządku zaliczenia w statut osobowy i gdzie takiego nie ma, podług czasu stałego zamianowania w służbie szkolnej, przy równym czasie stałej służby, podług czasu złożenia egzaminu kwalifikacyjnego do zawodu nauczycielskiego dla szkół ludowych; w przypadkach wątpliwych należy się pierwszeństwo starszej sile nauczycielskiej.

§ 120. Nauczyciele obowiązani są utrzymywać pilnie z domem rodzicielskim stosunki, w interesie nauki i frekwencji szkolnej, głównie jednak w interesie wychowania konieczny. Celem omówienia odnośnych kwestyi można za zezwoleniem władzy szkolnej okręgowej urządzać wieczory rodzicielskie.

W obezwaniu z rodzicami młodzieży szkolnej jak i w ogóle w urzędowym obezwaniu ze stronami w ogóle mają się nauczyciele zachowywać uprzejmie i grzecznie, z największą gotowością potrzebnych rad i pouczeń udzielać i starać się w każdy sposób uzyskać zaufanie ludności.

Z drugiej strony rodzice, względnie ich zastępcy są obowiązani, szkołę w jej zadaniu czynnie popierać, odnośne przepisy i polecenia władz szkolnych wypełniać, do rad nauczycieli dotyczących się nauki lub wychowania dzieci stosować się i stawiać

się w domu szkolnym, jeżeli ich kierownik szkoły w interesie nauki lub wychowania ich dzieci lub pupilów do tego wezwie.

§ 121. Celem osiągnięcia pomyślniej nauki, siły nauczycielskie mają się starannie przygotowywać do nauki, pisemne roboty dzieci szkolnych sumiennie poprawiać, trzymać się ściśle planu nauki, od podziału godzin nie odstępować i pojedynczych godzin nauki nie inaczej, jak do spełnienia każdorazowego zadania nauki używać.

W normalnych stosunkach, każdy nauczyciel jest odpowiedzialny za osiągnięcie przepisane go celu nauki.

Nauczyciele mają przerobiony materiał naukowy, pisemne zadania domowe i prace szkolne tygodniowo zapisywać do dziennika klasy, a przy załatwianiu pism urzędowych jak i wygotowywaniu świadectw i uwiadomień szkolnych dokładać pilności i staranności.

Mają także o własnym, dalszym kształceniu się pamiętać.

§ 122. Nauczyciele mają przepisane go czasu nauki ściśle dotrzymywać i w ogóle, jeżeli wspólny nadzór kilku klas nie jest zaprowadzony, na kwadrans przed rozpoczęciem się nauki być już w swojej sali szkolnej, celem postarania się, by nauka spokojnie się rozpoczęła; mają uchwały konferencji nauczycielskiej dotyczące się nadzoru dzieci dokładnie wykonywać i w komplecie brać udział we wszystkich uroczystościach szkolnych.

§ 123. Nauczyciele mają pilnie baczyć na to, by do sal szkolnych w czasie nauki tylko powołani do tego wchodzić i by nie było żadnej przeszkody w nauce.

Używania ubikacji szkolnych w sposób z ich przeznaczeniem sprzeczny mają zaniechać i do przepisów o ochronie zdrowia dokładnie się stosować.

§ 124. Używanie dzieci szkolnych do czynności i zatrudnień, które się nie zgadzają z karnością szkolną, z celem nauki w żadnym związku nie stoją lub zdrowie dzieci na niebezpieczeństwo narażają, jest nauczycielom jak najsurowiej zabronionem; nie wolno zwłaszcza używać dzieci szkolnych do robót w gospodarstwie nauczyciela, do czyszczenia budynku szkolnego albo do dopytywania się o podejrzane zasłabnięcia współuczniów.

Uwiadomienia dla rodziców ich współuczniów można zlecać dzieciom szkolnym tylko w koniecznej potrzebie i to tylko wtedy, jeżeli przeciw temu nie przemawiają sanitarne względy.

§ 125. Nauczycielom z reguły nie wolno dzieciom szkolnym książki szkolne lub rekwizyty do pisania i rysunków i inne artykuły potrzebne, sprzedawać lub im pewne sklepy z rekwizytami do pisania i rysunków polecać. Gdzie jednak tego konieczności stosunki miejscowe wymagają, może władza szkolna okręgowa pozwolić, by kierownik szkoły postarał się dzieciom szkolnym, bez zysku, o potrzebne książki szkolne, rekwizyty szkolne i potrzebne artykuły.

Nauczyciele dalej mają się wystrzegać popierania rozpowszechniania książek szkolnych, środków nauczania i nauki bez względu na ich wartość pedagogiczną, ewentualnie tylko ze względu na osobę nakładcy lub autora, kupno własnych lub obcych wydawnictw literackich dzieciom proponować albo zbierać dla nich abonentów między młodzieżą szkolną.

§ 126. Jakie zajęcia uboczne nie da się połączyć z urzędem nauczycielskim lub czy do objęcia zajęcia ubocznego potrzeba uzyskania pozwolenia władz szkolnych, postanawia władza szkolna krajowa na zasadzie ustawy krajowej.

Udzielanie nauki dzieciom szkolnym po godzinach nauki w szkole i każdej ubocznej nauki na wzór szkoły za opłatą przez nie uiszczoną jest siłom nauczycielskim zabronione.

§ 127. Nauczycielom nie wolno przyjmować darów od dzieci szkolnych lub ich rodziców, ani też urządzić składki między młodzieżą szkolną dla zrobienia prezentu przy jakiejś sposobności kierownikowi szkoły lub innej sile nauczycielskiej.

Inne składki pieniężne można w szkole urządzić tylko za wyraźnym zezwoleniem władzy szkolnej krajowej, jeżeli cel jest dobroczynny lub w interesie dobra publicznego leżący i jeżeli się przytem unika wszelkiej obrażającej formy i wszelkiego środka bezpośredniego lub pośredniego przymusu.

Nauczyciel powinien wpływ swój tylko w ten sposób wywierać, że dzieciom szkolnym dobry cel gorąco poleci.

§ 128. Prośby o uwolnienie od służby szkolnej wskutek dobrowolnego zrzeczenia się jej, należy z reguły co najmniej na trzy miesiące przed uproszonym terminem uwolnienia wnieść w kierownictwie szkoły, które je przedłoży władzy szkolnej okręgowej.

W żadnym przypadku nie wolno nauczycielowi opuścić służby szkolnej prędzej, aż zostanie od niej przepisowo uwolniony.

§ 129. Stosunki służbowe nauczycieli religii, przy publicznych szkołach ludowych przez władze szkolne osobno zamianowanych należy w ogóle, bez naruszenia praw wyższej władzy wyznaniowej,

osądzać podług przepisów innych nauczycieli obowiązujących.

Nauczyciele religii ze strony kościołów i stowarzyszeń religijnych mianowani, w wykonywaniu swej czynności nauczycielskiej mają się tak jak inni nauczyciele stosować do ustaw szkolnych i do wydanych w ich zakresie zarządzeń, zwłaszcza do postanowień ordynacyi szkolnej i naukowej.

Przed wkroczeniem jednak w pojedynczych przypadkach należy o ile możliwości wejść w układy z odnośną władzą kościelną, względnie przełożeniem izraelskiej gminy wyznaniowej.

§ 130. Hospitantów lub tak zwanych praktykantów szkolnych wolno w szkołach ludowych dopuszczać tylko wyjątkowo, za szczególniejszem zezwoleniem władzy szkolnej krajowej.

Celem wykształcenia się wolno im być obecnymi przy nauce różnych sił nauczycielskich; najsurowiej jednak jest wzbronionem, samodzielnie udzielanie nauki na nich zdawać.

X. O prawach i obowiązkach kierownika szkoły.

§ 131. Bezpośrednim przełożonym każdej więcejklasowej szkoły ludowej jest mianowany jej kierownikiem starszy nauczyciel lub dyrektor (starsza nauczycielka, dyrektorka).

W razie przeszkody zastępuje go najstarsza rangą siła nauczycielska, jak długo władza szkolna okręgowa innej sile nauczycielskiej nie poruczy jego zastępstwa.

Kierownik szkoły prowadzi administrację całego zakładu; on jest w pierwszej linii odpowiedzialny za dokładne wykonywanie ustaw i rozporządzeń, jakoteż poleceń władz szkolnych i szkolnych organów nadzorczych, jak i za regulaminowy stan szkoły.

§ 132. Kierownik szkoły zastępuje szkołę na zewnątrz, pośredniczy w urzędowym znoszeniu się z władzami szkolnymi i przechowuje pieczęć urzędową.

Nauczyciele mają podania swoje do władz szkolnych wnieść w drodze kierownictwa szkoły; kierownik odbiera podania i przedkłada je z odpowiedniemi zaopiniowaniem, bez zwłoki odnośnej władzy szkolnej.

Zażalenia przeciw kierownikowi szkoły można wnieść bezpośrednio do władzy szkolnej okręgowej.

§ 133. Kierownik szkoły winien podlegające mu siły nauczycielskie do wiernego spełniania obowiązków zachęcać i w wykonywaniu swego za-

wodu, podług sił je wspierać. Ma im we wszystkim dobrym przykładem przyświecać, przy udzielaniu nauki, we wszystkich sprawach, dotyczących karności szkolnej, jakoteż w stosunku do stron, radą i czynem być pomocnym i w sposób poważny na ich zachowanie się, gdzie się tego w pojedynczych przypadkach okaże potrzeba, wpływać.

§ 134. Kierownik szkoły ma baczyć na to, by ustalone w konferencji nauczycielskiej jednostajne zasady nauki, karności szkolnej i urzędowania szkoły były jednakowo zastosowane i przeprowadzane, dlatego w czasie nauki ma z reguły być obecnym w budynku szkolnym, zwracać jak największą uwagę na pedagogiczne i naukowe rezultaty, uczęszczać częściej na godziny nauki wszystkich działających w szkole sił nauczycielskich i dokładać starania celem usunięcia ewentualnych nieporządków i nadużyć.

Nie wolno mu, w obecności dzieci, siłom nauczycielskim wytykać usterki lub w inny jaki sposób ich powadze szkodzić.

Bez naruszenia tego prawa nadzoru zastrzega się bezpośredni nadzór nauki religii odnośnemu kościołowi lub stowarzyszeniu religijnemu.

§ 135. Z początkiem roku szkolnego kierownik szkoły układa podział godzin, naznacza, jeżeli to już z końcem poprzedzającego roku szkolnego się nie stało, dla każdej klasy nauczyciela klasy i w razie potrzeby przydziela pojedyncze przedmioty nauki w klasach innym siłom nauczycielskim.

Przytem winien uwzględniać ile możliwości słuszne życzenia pojedynczych sił nauczycielskich i wogóle uważać na to, by siły nauczycielskie w granicach ich uzdolnienia i obowiązku nauczania były ile możliwości całkiem jednakowo zatrudnione.

Godziny nauki religii należy, jeżeli osobnego nauczyciela religii niema, oznaczyć w porozumieniu z władzą kościelną, względnie przełożeniem izraelskiej gminy wyznaniowej. Jeżeli porozumienie się nie przyjdzie do skutku, natenczas należy złożyć sprawozdanie władzy szkolnej okręgowej. Władza kościelna, względnie przełożenie izraelskiej gminy wyznaniowej ma życzenia co do wyznaczenia godzin religii z podaniem nazwisk osób, którym poruczono udzielanie nauki religii, podać kierownikowi szkoły wczas przed rozpoczęciem się roku szkolnego do wiadomości.

Ułożony plan godzin w szkołach dwu- i więcej-klasowych po przeprowadzeniu nad nim debaty na konferencji nauczycielskiej przedkłada się do zatwierdzenia władzy szkolnej okręgowej.

§ 136. W każdej szkole ludowej należy prowadzić następujące urzędowe zapiski: kronikę szkolną,

inwentarz szkolny, protokół czynności, indeks rozporządzeń, katalogi biblioteczne, spis książek dla biednych, katalogi klas i dzienniki klasowe, dalej, jeżeli władza szkolna krajowa uzna to za potrzebne, także katalog główny.

Pisma urzędowe prowadzi kierownik szkoły; w razie potrzeby mają inne siły nauczycielskie kierownikowi szkoły w prowadzeniu pism urzędowych pomagać.

Dziennik klasowy i katalog prowadzi nauczyciel klasy; inne w klasie zatrudnione siły nauczycielskie zapisują to, co dotyczy ich przedmiotu i godzin nauki. Nad regulaminowem prowadzeniem tych pism urzędowych czuwa kierownik szkoły.

Bliższe szczegóły co do urzędowania, prowadzenia i przechowywania pism urzędowych oznacza władza szkolna krajowa.

§ 137. Kierownik szkoły ma się dokładnie obeznac z otrzymanymi od władz szkolnych ogłoszeniami i wszystkimi innymi zresztą rozporządzeniami i podlegające mu siły nauczycielskie z ich treścią zaznajomić; ma wszystkie przepisy i ogłoszenia uporządkowane w indeksie rozporządzeń notować i przechowywać podług roczników. Korzystać z indeksu i zbioru rozporządzeń może nauczyciel każdego czasu. Nieznajomość ogłoszonych przepisów nie stanowi w danym przypadku powodu uniewinniającego.

§ 138. Kierownik szkoły ma nadzór nad budynkiem szkolnym i przestrzega regulaminu domowego.

On ma czuwać nad tem, by przepisy o ochronie zdrowia w budynku szkolnym były dokładnie przestrzegane, by w nim i na placu gier i gimnastyki panowały czystość i porządek, by ubikacje szkolne, przedmioty, należące do urzędowania, sprzęty szkolne, zbiory i biblioteki znajdowały się w stanie do celu nauki i ochrony zdrowia odpowiednim i by budynku szkolnego wraz ze wszystkimi przynależnościami ani siły nauczycielskie, ani też kto inny nie używał w sposób z jego przeznaczeniem niezgodny.

Jeżeli co do budowlanego lub zdrowotnego stanu budynku szkolnego względnie przedmiotów urzędowania i sprzętów szkolnych potrzebne są jakie zarządzenia, ma się kierownik szkoły o zarządzenie temu zwrócić natychmiast do władz szkolnych.

Przy oddawaniu budynku szkolnego wraz ze wszystkimi przynależnościami sporządza się protokół w dwóch jednakowych wygotowaniach, z których jedno zostaje w aktach szkolnych, drugie przedkłada się władzy szkolnej okręgowej.

§ 139. Bezpośredni nadzór nad zbiorami środków naukowych i nad bibliotekami, jakoteż prowa-

dzenie katalogów bibliotecznych może konferencya nauczycielska oddać jednej lub kilku siłom nauczycielskim pod kontrolą kierownika szkoły.

Nadzór bezpośredni nad pojedynczemi izbami szkolnemi i znajdującemi się w nich przedmiotami urzędzenia i sprzętami szkolnymi ma nauczyciel klasy.

XI. O konferencyi nauczycielskiej.

§ 140. W szkołach ludowych dwu- lub więcej-klasowych z reguły ma się odbywać konferencya nauczycielska raz na miesiąc.

Celem konferencyi wogóle jest wspólne omawianie pedagogicznych i administracyjnych spraw szkolnych i dalsze kształcenie się nauczycieli. Ona nastęrcza nauczycielom sposobność, rozmówienia się o zasadach i każdorazowym stanie nauki, karności szkolnej i urzędzeniu szkoły i przez wzajemną wymianę swych myśli i poglądów osiągnąć potrzebną zgodność i wspólność w postępowaniu.

Konferencyi nauczycielskiej przyszuza prawo powzięcia uchwały nad sprawozdaniami, które kierownikowi szkoły po myśli ordynacyi szkolnej i naukowej zdaje, nad opiniami i wykazami, jak i nad stawianymi przez nie wnioskami; na niej roztrząsać także należy wykonanie ogłoszeń władz, otrzymanych przez kierownika szkoły.

Na konferencyi nauczycielskiej należy dalej celem osiągnięcia jednakowego postępu i jednolitego postępowania z nauką w pojedynczych klasach, zwłaszcza w klasach równorzędnych dokładnie ustalić cele klasy i bieg nauki, który dla każdego jej stopnia w zakresie planu naukowego i w granicach przez konferencyę nauczycielską okręgową wytkniętych, ma być zachowany i spostrzeżenia ogólnej natury przez kierownika szkoły przy hospitowaniu w klasach szkolnych poczynione, z odnośnemi wskazówkami omawiać.

Konferencya nauczycielska rozstrzyga wkońcu o sprawianiu środków naukowych w miarę na ten cel dozwolonych kwot pieniężnych i stawia wnioski o sprawienie nowych środków naukowych i dzieł bibliotecznych.

§ 141. Przewodniczącym konferencyi nauczycielskiej jest kierownik szkoły, w razie przeszkody jego zastępca.

Członkami konferencyi są wszystkie w szkole i w należących ewentualnie do niej ekspozyturach zatrudnione siły nauczycielskie, łącznie z nauczycielami religii.

§ 142. Nauczyciele religii przez kościół lub stowarzyszenie religijne ustanowieni, pomocnicy nauczycielcy i wszystkie siły nauczycielskie, które udzielają nauki w osobnych oddziałach szkolnych

albo których przedmiot nauki jest zaprowadzony jako nieobowiązkowy, mają głos uchwalający tylko wtedy, jeżeli chodzi o ich przedmiot lub o ich uczniów.

Nauczyciele religii, przez kościół lub stowarzyszenie religijne ustanowieni, którzy nauki religii udzielają klasami, mają głos uchwalający także we wszystkich sprawach, dotyczących karności szkolnej, frekwencyi i urzędzenia szkolnego wogóle, a dzieci szkolnych i ich wyznania religijnego w szczególności.

Zresztą wszystkie te siły nauczycielskie mają tylko głos doradczy.

§ 143. Wszyscy członkowie ciała nauczycielskiego są obowiązani brać regularnie udział w konferencyach nauczycielskich; w razie, jeżeli są przeszkodzeni, mają uwiadomić o tem z podaniem powodu kierownika szkoły lub jego zastępcę.

§ 144. Władza szkolna okręgowa może na prośbę władzy kościelnej, względnie przełożenstwa izraelskiej gminy wyznaniowej pozwolić, by nauczyciele religii przez kościół względnie stowarzyszenie religijne ustanowieni, tylko w tych konferencyach brali udział, na których się obraduje nad przedmiotami, co do których przyszuza im głos uchwalający. Może pozwolić, by na tych konferencyach, na których przedmiotem obrad są sprawy ogólnej natury, tylko jeden nauczyciel religii z pomiędzy ich kilku w tej samej szkole zatrudnionych i przez kościół lub stowarzyszenie religijne ustanowionych, brał udział.

Władza szkolna okręgowa ma w tych przypadkach w porozumieniu z władzą kościelną, względnie z przełożenstwem izraelskiej gminy wyznaniowej, ustalić wszystkie bliższe szczegóły, dotyczące odbywania konferencyi nauczycielskich, zapraszania i udziału nauczycieli religii.

§ 145. Konferencyę nauczycielską zwołuje przewodniczący w czasie poza godzinami szkolnemi oznaczonym, jednak nie w dniu wolnym od nauki.

Nadzwyczajna konferencya odbywa się wtedy, gdy kierownik szkoły sam znajdzie nagły powód do tego, lub też jeżeli dwóch członków ciała nauczycielskiego postaw taki wniosek z podaniem powodów i oznaczeniem porządku dziennego.

Przy ustalaniu czasu, kiedy konferencya ma się odbyć, ma przewodniczący uważać na to, by wszyscy członkowie, łącznie z nauczycielami religii, bez osobnych wydatków mogli brać w niej udział.

Konferencya nauczycielska nie powinna z reguły trwać dłużej, jak trzy godziny; jeżeli porządku dziennego nie można wyczerpać, należy obrady przerwać i jednego z następnych dni dalej prowadzić.

Członków zaprasza przewodniczący pisemnie z podaniem porządku dziennego; jeżeli w myśl ustawy o nadzorze szkolnym miejscowy nadzorca szkolny jest uprawniony do udziału w konferencji nauczycielskiej, należy także i jego zawiadomić.

We wszystkich naradach, dotyczących ochrony zdrowia w szkole lub też stanu zdrowia poszczególnych dzieci szkolnych, ma brać udział lekarz, któremu poruczono pilnowanie interesów zdrowotnych w szkole, z głosem doradczym.

§ 146. Przewodniczący otwiera konferencję i kieruje obradami; on jest odpowiedzialny za regularne obrady konferencji i za regulaminowy tok obrad.

Jeżeli zauważy, że sprawa jakaś, na konferencji nauczycielskiej poruszona, przekracza zakres jej działania, ma nie dopuścić do dalszej nad nią debaty; jeżeli okaże się koniecznym, by nieobecny członek wziął udział w obradzie, należy sprawę odroczyć do następnej konferencji. On ma prawo i obowiązek powstrzymać wykonanie każdej uchwały, która podług jego przekonania niezgodna jest z przepisami lub interesowi szkoły zagraża.

§ 147. Uchwały konferencji zapadają pojedynczą większością głosów. Przewodniczący głosuje także, przy równej ilości głosów rozstrzyga jego głos.

Członkowie, którzy są przeciwni zapadłej uchwale, mają prawo swoje przeciwne zdanie podać do protokołu i żądać, by protokół odesłano do władzy szkolnej okręgowej.

Wykonanie regulaminowo zapadłej a nie powstrzymanej uchwały nie doznaje przez to zwłoki; członkowie są zobowiązani stosować się do uchwały nawet wtedy, jeżeli przeciw niej zaoponowali.

§ 148. Z obrad prowadzi się protokół, w którym należy przedstawić krótko i poglądowo tok obrad, wnioski, głosowania i uchwały; wymienia się w nim także nieobecnych członków i powód ich nieobecności.

Protokół prowadzą kolejno członkowie konferencji z wyjątkiem nauczycieli religii przez kościół lub stowarzyszenie religijne ustanowionych i członków, nie mających pełnego głosu; protokół ma być najpóźniej w trzy dni po konferencji zamknięty i przez wszystkich obecnych podpisany.

Członkowie, którzy byli nieobecni, mają protokół później przejrzeć i tę okoliczność podpisem swoim stwierdzić.

Na żądanie pojedynczych członków i w razie zawieszenia zapadłej uchwały przez przewodniczą-

cego, należy protokół bezwzględnie przedłożyć władzy szkolnej okręgowej, która po zbadaniu sprawy zarządzi, co uzna za stosowne.

§ 149. Członkowie i uczestnicy konferencji nauczycielskiej są zobowiązani do ścisłego zachowania urzędowej tajemnicy odnośnie do wszystkich przez przewodniczącego za poufne uznanych spraw, nad którymi na konferencji obradowano.

§ 150. Dokładniejsze przepisy o konferencyach nauczycielskich i o urządzeniu, prowadzeniu i przechowywaniu protokołu wydaje władza szkolna krajowa, która w tym celu może wydać także osobny regulamin czynności.

§ 151. W szkołach jednoklasowych przechodzą prawa, przysługujące konferencji nauczycielskiej, na kierownika szkoły; sprawy jednak w § 142 ordynacji szkolnej i naukowej wymienione, winien przedtem omówić z nauczycielem religii i z innymi ewentualnie w tej szkole zatrudnionymi siłami nauczycielskimi.

Część druga.

O szkole wydziałowej.

§ 152. Każdą szkołę wydziałową należy po myśli § 17 urządzić w ten sposób, by nie tylko zadanie, które ma szkoła ludowa, zupełnie spełniała, lecz nadto dawała także poza cel naukowy publicznej szkoły ludowej sięgające wykształcenie, jakie potrzebne jest z jednej strony do wstąpienia do seminarjów nauczycielskich, jakoteż do takich szkół fachowych, które nie wymagają wykształcenia szkoły średniej i które z drugiej strony przedstawia się odpowiednio do szczególnych wymogów nauki i gospodarskich stosunków ludności, jako potrzebne do praktycznego życia.

Spis zakładów naukowych, do których absolwenci ze świadectwem uwolnienia szkoły wydziałowej po myśli § 176 ordynacji szkolnej i naukowej wstępować mogą, ogłasza się od czasu do czasu w dzienniku rozporządzeń dla zakresu służbowego Ministerstwa wyznań i oświaty. Władza szkolna krajowa ma starać się o rozpowszechnianie tych ogłoszeń.

§ 153. Dla każdej szkoły wydziałowej należy ustalić osobny plan nauki, który powszechnemu celowi i osobnemu kierunkowi szkoły wydziałowej odpowiada.

W miejscowościach i powiatach, gdzie więcej szkół wydziałowych istnieje, można w planach naukowych pojedynczych szkół rozmaite kierunki uwzględniać.

§ 154. Celem wstępnego omówienia planu naukowego zwołuje władza szkolna okręgowa osobne konferencye, któremi ma kierować inspektor szkolny, okręgowy lub zastępca, ustanowiony przez władzę szkolną krajową.

Na konferencye te oprócz ciała nauczycielskiego szkoły ludowej zaprosić należy dyrektorów istniejących w powiecie wyższych zakładów naukowych, do których szkoła wydziałowa ma przygotowywać, a także reprezentantów interesów przemysłowych, kupieckich, rzemieślniczych i rolniczych tej miejscowości, w której się szkoła znajduje jak i powiatu.

Do wstępnego omówienia planów naukowych dla szkół wydziałowych żeńskich można przybrać także kobiety, w praktycznych zawodach doświadczone, lub też znane ze swego interesowania się kwestyami nauki i pracy nad dobrem publicznym.

W miejscowościach i powiatach, gdzie szkoły wydziałowe się już znajdują, mają w naradach wstępnych brać udział także reprezentanci ciał nauczycielskich tych szkół wydziałowych.

§ 155. Podstawę wstępnej narady stanowi normalny plan naukowy, wydany przez Ministerstwo wyznań i oświaty, względnie wzorowe plany naukowe, za przyzwoleniem tego Ministerstwa przez władzę szkolną krajową dla szkół wydziałowych wydane.

§ 156. Wypracowany w myśl wyniku wstępnej narady plan naukowy należy przedłożyć władzy szkolnej krajowej do zatwierdzenia.

Aż do jego zatwierdzenia udziela się nauki podług planu nauki, ustalonego na razie przez władzę szkolną okręgową.

§ 157. W szkole wydziałowej musi być rozdział płci przeprowadzony bez wyjątku.

Każda szkoła wydziałowa składa się z trzech klas, z których każda stanowi osobny stopień nauki. Jeżeli dalsza klasa zostanie otwartą, należy ją urządzić jako równorzędną do jednej z istniejących trzech klas.

Jednoroczne kursa naukowe, łączone po myśli §u 10 państwowej ustawy dla szkół ludowych ze szkołami wydziałowymi otwiera się i urządza po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. czerwca 1903, l. 22.503 (Dz. rozp. Min. 1903, Nr. 37).

§ 158. Na prośbę utrzymujących szkołę można szkołę wydziałową połączyć z powszechną szkołą ludową, pod wspólnem kierownictwem dyrektora szkoły wydziałowej. W tym przypadku zakład nosi nazwę: „powszechna szkoła ludowa i wydziałowa“.

Zaprowadzanie wspólnego kierownictwa jest tylko tam wskazanem, gdzie szkoły pomieszczone są w wspólnym budynku.

§ 159. W szkole wydziałowej można w porozumieniu z utrzymującymi ją, oprócz wyliczonych w §ie 17 państwowej ustawy dla szkół ludowych, obowiązkowych i nadobowiązkowych przedmiotów nauki, zaprowadzić jeszcze naukę wprawy ręcznej, znajomości gospodarstwa domowego, stenografii, pisania maszyną jako nadobowiązkowe przedmioty nauki.

W szkołach wydziałowych żeńskich należy tam, gdzie na to stosunki pozwalają, uczennicom drugiej i trzeciej klasy dać sposobność brania udziału grupami w zajęciach i grach ogrodu dla pilnowania i edukacji dzieci. Gdzie jest osobna kuchnia szkolna urządzona, można uczennice tych klas przy nauce znajomości gospodarstwa domowego uczyć robót kuchennych.

§ 160. Udzielanie ułatwienia we frekwencji szkolnej i zaprowadzanie półdiennej nauki jest w szkołach wydziałowych niedopuszczalne.

§ 161. Do uczęszczania do szkoły wydziałowej są obowiązane wszystkie dzieci, będące w wieku do frekwencji szkolnej obowiązującym, mieszkające w obwodzie szkolnym szkoły wydziałowej, które posiadają warunki do przyjęcia do niej wymagane. Te dzieci musi się przyjąć do szkoły wydziałowej; szkoła wydziałowa jest dla nich szkołą obowiązkową.

W obwodach szkolnych, w których się jedna lub więcej szkół wydziałowych znajduje, władza szkolna miejscowa, względnie organ, któremu ustawowo poruczono prowadzenie matrykuły szkolnej, jest zobowiązana dyrektorowi każdej szkoły wydziałowej wczas przed rozpoczęciem się przyjmowania uczniów przesłać przeglądowy wykaz wszystkich, do uczęszczania do odnośnej szkoły zobowiązanych dzieci. Wykaz ten stanowi podstawę dla przyjęcia uczniów.

§ 162. Szkoła wydziałowa jest nawiązana do piątego kursu rocznego powszechnej szkoły ludowej.

Do pierwszej klasy szkoły wydziałowej przyjmuje się zatem te dzieci, które zapomocą uwiadomienia szkolnego wykażą się, że uczęszczały do piątego kursu jakiejś publicznej szkoły ludowej lub prywatnej, prawem publiczności wyposażonej, z dostatecznym skutkiem.

§ 163. Jeżeli dziecko w uwiadomieniu szkolnym z piątego kursu rocznego publicznej szkoły ludowej względnie prywatnej, prawem publiczności wyposażonej, zostało wprowadzone uznane za dojrzałe do przejścia do bezpośrednio wyższej klasy lub oddziału, z tych jednak przedmiotów nauki, które mają osobliwsze znaczenie dla postępu w szkole (z religii, języka wykładowego i rachunków) z przecięcia czterech ostatnich kwartałów wynika nota „zaledwie dostatecznie“ lub „niedostatecznie“,

można przyjęcie jego do szkoły wydziałowej zrobić zawisłem od wyniku egzaminu z tych przedmiotów w szkole wydziałowej składanego.

Za egzamin ten nie uiszcza się żadnej należytości.

§ 164. Dzieciom, które 14. rok życia jeszcze przed końcem najbliższego roku szkolnego kończą i po których spodziewać się nie można, że cel nauki szkoły wydziałowej osiągną, można odmówić przyjęcia do pierwszej klasy szkoły wydziałowej.

§ 165. Dzieci, które z tych powodów nie zostaną przyjęte do szkoły wydziałowej, są obowiązane do dalszego uczęszczania do powszechnej szkoły ludowej.

Dyrektorowie szkół wydziałowych mają takie dzieci po ukończeniu przyjęcia uczniów podać imieniem władzy szkolnej miejscowej celem dopilnowania ich dalszego obowiązku do uczęszczania do szkoły. Dla nauki tych dzieci należy w szkole ludowej potrzebne urządzenia poczynić.

§ 166. Dzieci, które nie mogą się wykazać, że ukończyły z dostatecznym skutkiem piąty kurs roczny publicznej szkoły ludowej, względnie prywatnej, prawem publiczności wyposażonej, 11. rok życia jednak ukończyły lub najpóźniej w sześć miesięcy po upływie poprzedniego roku szkolnego ukończą, mają się celem przyjęcia do pierwszej klasy szkoły wydziałowej poddać w tej szkole egzaminowi przyjęcia z materiału naukowego piątego kursu rocznego powszechnej szkoły ludowej.

Do przyjęcia do wyższej klasy szkoły wydziałowej potrzebny jest odpowiedni wiek i dowód dostatecznego wykształcenia. Jako dowód służy świadectwo publicznej szkoły wydziałowej względnie prywatnej, prawem publiczności wyposażonej, lub też egzamin przyjęcia w szkole wydziałowej złożony.

Za egzamin wstępny uiszcza się należytość 12 koron; odnośnie do tej należytości obowiązują postanowienia §u 210 ordynacyi szkolnej i naukowej.

§ 167. O przyjęciu do pojedynczych klas szkoły wydziałowej rozstrzyga konferencya nauczycielska, która uchwała także, czy przed przyjęciem, po myśli §u 163 ordynacyi szkolnej i naukowej, ma się składać egzamin. Wnioski na konferencyi nauczycielskiej stawia dyrektor na podstawie oznajmień i podług wyniku przedsięwziętych egzaminów wstępnych.

W razie odmówienia przyjęcia dziecka zawiadomi dyrektor o tem rodziców, względnie ich zastępców.

§ 168. Dzieci, które w ciągu roku szkolnego przechodzą z publicznej szkoły wydziałowej, względnie prywatnej, prawem publiczności wyposażonej, i świadectwo uczęszczania tej szkoły przedłożą, przydziela się do tej samej klasy szkoły wydziałowej. W innych przypadkach rozstrzyga o przyjęciu i wcieleniu dzieci szkolnych w ciągu roku szkolnego przyjętych, po myśli §u 167 ordynacyi szkolnej i naukowej, konferencya nauczycielska.

§ 169. W krajach, w których obowiązek uczęszczania do szkoły uregulowany jest na zasadzie §u 75 państwowej ustawy dla szkół ludowych osobną ustawą krajową, powyższe zarządzenia o przyjęciu do szkoły wydziałowej nie obowiązują.

Postanowienia o tem wydaje osobno na wniosek władzy szkolnej krajowej Ministerstwo wyznań i oświaty.

§ 170. W szkołach wydziałowych należy używać dla obyczajów, pilności i zewnętrznej formy robót pisemnych not po myśli §u 87 ordynacyi szkolnej i naukowej ustalonych.

Postęp jednak oznacza się przez:

1. celująco,
2. chwalebnie,
3. zadawalająco,
4. dostatecznie,
5. niedostatecznie.

§ 171. W szkołach wydziałowych otrzymują dzieci z końcem każdego półrocza, i to w dniu przez władzę szkolną okręgową już z góry ustalone i publicznie ogłoszone, świadectwo półroczne.

Z końcem pierwszego półrocza po rozdaniu świadectw następujące dwa dni szkolne mają być wolne.

§ 172. Uwiadomień szkolnych nie wydaje się w szkołach wydziałowych. Siły nauczycielskie mają sobie jednak w każdym kwartale utworzyć zupełny sąd o postępach swoich uczniów z pojedynczych przedmiotów nauki i klasyfikację wciągnąć do katalogu klasy.

Jeżeli się potrzeba okaże, uwiadomi gospodarz klasy z końcem pierwszego i trzeciego kwartału rodziców, względnie ich zastępców za pomocą pojedynczych wyciągów z katalogu klasy o sprawowaniu się, pilności, postępach i zewnętrznej formie robót piśmiennych ich dzieci.

§ 173. Świadczenie półroczne ma zawierać:

1. Oznaczenie kraju, okręgu szkolnego i szkoły wydziałowej, dalej klasę, do której dotyczące dziecko uczęszczało;

2. imię i nazwisko, daty urodzenia i wyznanie religijne dziecka;

3. noty z obyczajów, pilności, postępów z pojedynczych przedmiotów nauki i zewnętrznej formy robót pisemnych;

4. liczbę opuszczonych półdni szkolnych i to liczbę usprawiedliwionych i nieusprawiedliwionych.

5. miejscowość i datę wystawienia, podpisy dyrektora i gospodarza klasy, jakoteż pieczęć urzędową.

W pierwszej i drugiej klasie szkoły wydziałowej należy w świadectwie z końcem roku szkolnego wyrazić opinię, czy dziecko dojrzałe jest do przejścia do bezpośrednio wyższej klasy lub też nie.

§ 174. Jeżeli dziecko w ciągu roku szkolnego wystąpi ze szkoły wydziałowej, należy mu wydać po odmeldowaniu się świadectwo frekwencyjne.

Świadectwo frekwencyjne ma zawierać oprócz dat, w § 173 ordynacyi szkolnej i naukowej pod 1 do 5 wymienionych, także czas, od którego poczynszy dziecko do powszechnej szkoły ludowej uczęszczało, dalej czas, kiedy zostało przyjęte do szkoły wydziałowej, jakoteż czas i przyczynę odmeldowania się.

§ 175. Dzieci, które szkołę wydziałową po osiągnięciu wieku, od szkoły uwalniającego, opuszczają, zanim ukończyły trzecią klasę ze skutkiem, otrzymują świadectwo uwolnienia, które oprócz dat, w § 173 ordynacyi szkolnej i naukowej pod 1, 2 i 5 podanych, ma zawierać jedynie noty ze sprawowania się i pilności, dalej czas, od którego poczynszy dziecko do powszechnej szkoły ludowej uczęszczało, jakoteż czas, kiedy zostało przyjęte do szkoły wydziałowej, z następującą uwagą:

„Posiadanie wiadomości, potrzebnych do uwolnienia z publicznej szkoły ludowej, jest udowodnione przez przyjęcie do szkoły wydziałowej.

Ten (ta) uczeń . . . odpowiedział(a) zatem wymogom § 21 państwowej ustawy dla szkół ludowych i dlatego uwalnia się go (ją) mocą tego świadectwa ze szkoły.“

Jeżeli wystąpienie ze szkoły przypadnie na koniec półrocza, natenczas należy wydać dziecku szkolnemu także przypadające świadectwo półroczne.

§ 176. Dzieci szkolne, które trzecią klasę szkoły wydziałowej zupełnie i ze skutkiem ukończyły, nadto osiągnęły wiek od obowiązku uczęszczania do szkoły uwalniający, względnie którym władza szkolna okręgowa po myśli § 21, ustępu 6, państwowej ustawy dla szkół ludowych na wcześniejsze uwolnienie zezwoliła, otrzymują zamiast drugiego świadectwa półrocznego trzeciej klasy, świadectwo uwolnienia, które oprócz dat w § 173 ordynacyi szkolnej i naukowej pod 1, 2, 3 i 5 naprowadzonych, zawierać ma podpisy wszystkich w trzeciej klasie szkoły wydziałowej zatrudnionych sił nauczycielskich, jakoteż uwagę:

„Ten (ta) uczeń . . . uczęszczał(a) do powszechnej szkoły ludowej od . . . . . do . . . . . do szkoły wydziałowej od . . . . . do . . . . . i ostatnią zupełnie ukończył(a).

. . . . . odebrał(a) zatem po myśli § 17 państwowej ustawy dla szkół ludowych, wykształcenie poza cel nauki powszechnej szkoły ludowej sięgające, uwalnia się przeto . . . . . ze szkoły.“

Jeżeli uwolnienie ma miejsce po myśli § 21, ustępu 6, państwowej ustawy dla szkół ludowych, należy po słowach „uwalnia się przeto“ podać odnośne rozporządzenie władzy szkolnej okręgowej.

Nie wolno takiego świadectwa uwolnienia wydawać, jeżeli dziecko z jednego z przedmiotów: religii, języka wykładowego i rachunków, lub z więcej jak dwóch innych obowiązkowych przedmiotów nauki otrzymało notę postępu „niedostatecznie“. W tym razie wystawia się po myśli § 175 ordynacyi szkolnej i naukowej, oprócz przypadającego świadectwa półrocznego, świadectwo uwolnienia.

§ 177. Dzieci, które ukończyły ze skutkiem trzecią klasę szkoły wydziałowej, ale wiek uwalniający je od uczęszczania do szkoły dopiero później osiągną, otrzymują z końcem trzeciej klasy świadectwo półroczne, a przy wystąpieniu ze szkoły po myśli § 176 ordynacyi szkolnej i naukowej świadectwo uwolnienia.

§ 178. Jeżeli dziecko od obowiązkowego przedmiotu było całkiem uwolnione, należy wtedy w świadectwie półrocznym względnie świadectwie uwolnienia zamiast noty ten fakt podać.

Jeżeli dziecko w szkole wydziałowej z braku odpowiedniej siły nauczycielskiej nie pobierało nauki religii, natenczas mają rodzice, względnie ich zastępcy, z końcem każdego półrocza lub przed wydaniem świadectwa uwolnienia przedłożyć świadectwo nauczyciela religii, należycie ustanowionego na dowód, że dziecku udzielano nauki religii; na podstawie tego świadectwa wciąga się notę z religii do odnośnego świadectwa. Jeżeli rodzice, względnie ich zastępcy, nie są w stanie

wykazać się takim świadectwem, natenczas w świadectwie półrocznem, względnie świadectwie uwolnienia, należy co do tej nauki zachodzący stosunek zamiast noty zaznaczyć.

Jeżeli dziewczyna, do uczęszczania do szkoły obowiązana, była po myśli §u 201 ordynacji szkolnej i naukowej uwolniona od nauki kobiecych robót ręcznych, natenczas rodzice, względnie ich zastępcy przy końcu każdego półrocza lub przed wydaniem świadectwa uwolnienia mają przedłożyć świadectwo szkoły robót, prawem publiczności wyposażonej; w przeciwnym razie dotycząca dziewczyna musi być egzaminowana z tego przedmiotu w szkole wydziałowej. Na podstawie takiego świadectwa lub też na podstawie egzaminu wpisuje się notę z tego przedmiotu do świadectwa.

§ 179. Liczba sił nauczycielskich w szkole wydziałowej wynosi z wyłączeniem dyrektora, nauczyciela religii i potrzebnych pomocników nauczycielskich, najmniej trzy; te trzy siły nauczycielskie reprezentują trzy grupy fachowe.

Ustanawianie dalszych sił nauczycielskich następuje stosownie do odnośnych postanowień ustawowych.

Jakiem uzdolnieniem nauczycielskiem ma się wykazać siła nauczycielska, przy wydziałowej szkole mianowana, postanawia władza szkolna krajowa albo przy systemizowaniu posady nauczycielskiej lub zależnie od potrzeby, przed każdą pojedynczą obsadą.

Przy rozpisywaniu konkursu na posadę dyrektora z reguły nie oznacza się grupy fachowej.

§ 180. Nieegzaminowanych pomocniczych sił nauczycielskich nie wolno w publicznych szkołach wydziałowych zatrudniać ani w obowiązkowych ani też w nadobowiązkowych przedmiotach nauki.

Siły nauczycielskie, które posiadają świadectwo dojrzałości lub świadectwo uzdolnienia nauczycielskiego dla powszechnych szkół ludowych, mogą w publicznych szkołach wydziałowych udzielać nauki za osobnem pozwoleniem władzy szkolnej krajowej przejściowo i pomocniczo.

§ 181. Siły nauczycielskie do szkół wydziałowych ukwalifikowane, są obowiązane, we własnej szkole wydziałowej przejściowo dać się zatrudniać i w takich obowiązkowych przedmiotach nauki bez osobnego wynagrodzenia, dla których nie posiadają formalnie kwalifikacji dla szkół wydziałowych.

Za to czynności służbowe w innej szkole wydziałowej lub powszechnej szkole ludowej, jakoteż zatrudnienie w przedmiotach nauki, które osobnej kwalifikacji wymagają, muszą być zawsze osobno wynagradzane, nawet wtedy, jeżeli obydwie szkoły pod wspólnem kierownictwem zostają, o ile ustawa krajowa nie zawiera innych postanowień. lub nauczyciel z nominacją swoją nie wziął na siebie zobowiązania do tego.

§ 182. Odpowiedzialny kierownik (kierownicza) szkoły wydziałowej ma tytuł „dyrektor“ („dyrektorka“).

Siła nauczycielska, przy szkole wydziałowej mianowana, z kwalifikacją do jednej lub więcej grup fachowych w szkołach wydziałowych ma nazwę „nauczyciel fachowy“ („nauczycielka fachowa“).

Ranga sił nauczycielskich przy szkole wydziałowej pomiędzy sobą stosuje się do porządku wliczenia w poczet osobowy nauczycieli szkoły wydziałowej, a gdzie takiego niema, podług czasu złożenia egzaminu kwalifikacyjnego dla szkół wydziałowych, jeżeli zaś czas równy jest, do okoliczności, w §ie 119 ordynacji szkolnej i naukowej wymienionych.

§ 183. Przy przedsięwzięciu przydziału przedmiotów należy starać się o ile możności o równoważne zatrudnienie wszystkich sił nauczycielskich w granicach ich kwalifikacji i zobowiązania; siłom nauczycielskim, które mają wiele robót pisemnych do poprawiania lub inne służbowe czynności do załatwiania, należy mniej godzin nauki przydzielić.

Gospodarzem klasy ustanawia się z reguły tę siłę nauczycielską, która w odnośnej klasie ma najwięcej godzin nauki objąć.

Gospodarz klasy ma wogóle te same obowiązki, co nauczyciel klasy w powszechnej szkole ludowej.

§ 184. Jeżeli szkoła wydziałowa zostaje pod wspólnem kierownictwem wraz z powszechną szkołą ludową, dla osobnych spraw szkoły wydziałowej odbywają się osobne konferencje ciała nauczycielskiego, przy szkole wydziałowej zatrudnionego.

§ 185. Konferencja nauczycielska przy szkołach wydziałowych robi przedstawienia władzy szkolnej krajowej co do wyboru podręczników szkolnych i książek do czytania; stawia także wnioski na zaprowadzenie nowych podręczników szkolnych i książek do czytania.

§ 186. Zresztą przepisy, obowiązujące w myśl pierwszego działu ordynacji szkolnej i naukowej, dla powszechnych szkół ludowych, mają analogiczne zastosowanie także do szkół wydziałowych.

Część trzecia.

O nauce prywatnej.

I. O prywatnych zakładach naukowych.

§ 187. Założyć prywatną szkołę ludową może każdy, kto może wykazać uzdolnienie do tego.

Podanie o pozwolenie na założenie zakładu tego rodzaju należy wnosić do tej władzy szkolnej okręgowej, w której okręgu ma być założona.

Do każdego podania należy dołączyć:

1. Świadectwa kwalifikacji nauczycielskiej przełożonego i nauczycieli, jakoteż rozporządzenia, któremi ewentualnie pojedynczym siłom nauczycielskim po myśli §u 70, punkt 1, państwowej ustawy dla szkół ludowych przyznano kwalifikację nauczycielską dla prywatnych szkół ludowych;

2. świadectwa nienaganności obyczajowej przełożonego i nauczycieli;

3. plan naukowy lub wykaz, z jakimi zmianami plan dla publicznych szkół przepisany, ma być zaprowadzony w zakładzie, wraz z dowodem, że postarano się o to, by się odbywała nauka religii, a w szkołach dla dziewcząt lub szkołach męszczyń, nauka kobiecych robót ręcznych;

4. dokładne daty i dowody umieszczenia zakładu.

Władza szkolna okręgowa ma podanie zbadać i zależnie od potrzeby poczynić dochodzenia; ubikacje, które mają służyć do tego celu, dobrawszy technicznych, pedagogicznych i lekarskich rzeczoznawców, należy na miejscu oglądnąć. Następnie prośbę z odpowiednim zaopiniowaniem przekłada się władzy szkolnej krajowej do rozstrzygnięcia.

§ 188. Przed udzieleniem pozwolenia, otwierać prywatnej szkoły ludowej nie wolno.

W zakładach już istniejących należy każdą zmianę w personalu nauczycielskim, w planie naukowym, jakoteż pod względem umieszczenia szkoły przed dokonaniem podać do wiadomości władzy szkolnej okręgowej, która następnie ma zbadać, czy wydane zarządzenie odpowiada przepisom.

Ekspozytur lub ekskurrendo stacyi w prywatnych szkołach ludowych nie wolno ustanawiać; każde urządzenie szkoły tego rodzaju należy uważać jako samoistną szkołę prywatną.

§ 189. Przełożony i nauczyciele, zatrudnieni w prywatnych szkołach ludowych, mają się w ogóle wykazać taką samą kwalifikacją, co siły nauczycielskie przy publicznych szkołach ludowych tej samej kategorii.

Osób, których zatrudnienie w zawodzie nauczycielskim dla szkół ludowych po myśli §§ów 105, ustępu 2 i 106 ordynacyi szkolnej i naukowej jest w ogóle niedopuszczalne, nie można także dopuszczać do udzielania nauki w prywatnych szkołach ludowych, jak długo na zatrudnienie ich Ministerstwo wyznań i oświaty nie zezwoli.

§ 190. Osób, które nie są w stanie wykazać się kwalifikacją przepisaną, w szkołach ludowych prywatnych nie wolno zatrudniać; tylko w wyjątkowych przypadkach Ministerstwo wyznań i oświaty

może na to udzielić pozwolenia. Podania tego rodzaju wnosi się, tak jak podania o przyznanie kwalifikacji nauczycielskiej dla szkół ludowych prywatnych po myśli §u 70, punktu 1, państwowej ustawy dla szkół ludowych z dowodami odebranego wykształcenia, studyów i dotychczasowego zatrudnienia petenta — u władzy szkolnej okręgowej, a ta je przedłoży władzy szkolnej krajowej, która Ministerstwu wyznań i oświaty odpowiednio wnioski postawi.

§ 191. Plan naukowy prywatnej szkoły ludowej musi odpowiadać co najmniej tym wymogom, które się stawia w obec publicznej szkoły ludowej równej kategorii; przepisy zatem co do planów nauki, urządzenia i zabezpieczenia nauki religii i praktyk religijnych w publicznych szkołach ludowych obowiązują analogicznie także prywatne szkoły ludowe.

Także w prywatnych szkołach ludowych nauki udzielać można tylko na podstawie zatwierdzonych podręczników szkolnych.

§ 192. W prywatnych szkołach ludowych, założonych przez kościół lub stowarzyszenie religijne z własnych środków dla dzieci szkolnych własnego wyznania religijnego, można zaniechać starania się o naukę religii i praktyki religijne dla dzieci szkolnych innego wyznania do szkoły przyjętych.

Rodzice tych dzieci, względnie ich zastępcy są w takim razie po myśli §u 49 ordynacyi szkolnej i naukowej obowiązani w inny sposób postarać się o naukę religii dla swych dzieci, względnie pupilów. Jeżeli przedłożą świadectwo ordynacyjnie ustanowionego nauczyciela religii w dowód, że dziecku udzielano nauki religii, należy na podstawie tego świadectwa notę z religii wpisać do świadectwa lub uwiadomienia szkolnego.

§ 193. Przepisy w VI. rozdziale części pierwszej ordynacyi szkolnej i naukowej zawarte, dotyczące się czuwania nad frekwencją szkolną, należy analogicznie stosować w prywatnych szkołach ludowych.

Wykazy absencji szkolnych należy jednak co miesiąca przedkładać władzy szkolnej okręgowej, która czuwa nad frekwencją szkolną w prywatnych szkołach ludowych.

Władza szkolna okręgowa ma prawo tam, gdzie ustawa krajowa, dalej idących praw nie nadaje, po myśli §u 205 ordynacyi szkolnej i naukowej działać z urzędu przeciw rodzicom, względnie ich zastępcom, którzy nie dopilnowują dzieci pod ich opieką zostających, w prywatnej szkole ludowej pomieszczonych, by regularnie i punktualnie do niej uczęszczały. W przypadkach, gdzie tego zachodzi potrzeba, może po myśli IV. części ordynacyi szkolnej i naukowej odnieść się o pomoc do sądu pupilarnego.

194. Przepisy o ochronie zdrowia w publicznych szkołach ludowych są obowiązujące także dla prywatnych szkół ludowych; przepisy o urządzeniu ubikacji szkolnych znajdują zatem także analogiczne zastosowanie do prywatnych szkół ludowych.

§ 195. Podania o nadanie prawa publiczności wnosi się do przełożonej władzy szkolnej okręgowej. Oprócz dowodów, w § 187 ordynacji szkolnej i naukowej wyliczonych, należy dołączyć do nich dokładniejsze wykazy urzędzenia i celu nauki szkoły, spisy istniejących środków naukowych, katalogi biblioteczne i wykazy liczby dzieci w ostatnim roku szkolnym, jeżeli szkoła dłuższy czas istnieje, liczby dzieci z ostatnich trzech lat szkolnych, podług klas, oddziałów i grup.

Władza szkolna okręgowa bada każde podanie i zależnie od potrzeby, robi dochodzenia; podanie wraz z ostatnimi raportami inspekcyjnymi przedkłada się następnie władzy szkolnej krajowej, która je z odpowiednimi wnioskami przedstawi do rozstrzygnięcia Ministerstwu wyznań i oświaty.

§ 196. Przez nadanie prawa publiczności uzyskuje prywatna szkoła ludowa prawo wydawania państwowo ważnych świadectw i uwiadomień szkolnych, które pod każdym względem stoją na równi z wydanymi przez publiczną szkołę ludową.

Dzieci z innych szkół ludowych prywatnych, muszą państwowo ważne świadectwa nabywać po myśli §§ów 206—209 ordynacji szkolnej i naukowej.

W świadectwach i uwiadomieniach szkolnych podać należy rozporządzenie ministeryalne, którem szkole nadane zostało prawo publiczności.

§ 197. Prywatna szkoła ludowa nie może prawa publiczności tak długo uzyskać, jak długo składa się tylko z pojedynczych klas szkolnych i nie jest w myśl planu naukowego urządzona; na odwrót zaś, nadane prawo publiczności, jeżeli ustawowe warunki dalej istnieją, pozostaje nienaruszone przez pomnożenie lub zmniejszenie liczby klas.

W razie, jeżeli prywatna szkoła ludowa zmienia łożącego na nią, należy ponownie prosić o nadanie prawa publiczności.

§ 198. W prywatnych szkołach ludowych, prawem publiczności wyposażonych, należy jak najściślej przestrzegać przepisów o urządzeniu i celu nauki publicznych szkół ludowych tej samej kategorii; w szkołach tych analogicznie obowiązują także wszystkie inne zarządzenia w poprzednich częściach ordynacji szkolnej i naukowej zawartych, o ile wyraźnie się nie odnoszą do publicznych szkół ludowych.

Zatrudnianie sił nauczycielskich, które posiadają tylko świadectwo dojrzałości, jest w prywatnych szkołach ludowych z prawem publiczności tylko w stosunku w § 13 państwowej ustawy dla szkół ludowych oznaczonym co do młodszych nauczycieli dozwolone.

§ 199. Utrzymujący prywatne szkoły ludowe winni są rozwiązanie swej szkoły wczas przed dokonaniem tego, oznajmić władzy szkolnej okręgowej.

Jeżeli prywatna szkoła ludowa była wyposażona prawem publiczności, natenczas utrzymujący ją są obowiązani, wszystkie pisma urzędowe, w szkole prowadzone i katalogi oddać władzy szkolnej okręgowej, której obowiązkiem jest je przechowywać, z nich na uzasadnione żądanie informacji udzielać i duplikaty świadectw wygotowywać.

§ 200. Powyższe postanowienia obowiązują analogicznie także wszystkie inne w zakres szkoły ludowej wchodzące prywatne zakłady naukowe i wychowawcze.

Jeżeli zakład ma powstać na podstawie własnego statutu, należy co do tego przed zatwierdzeniem zasięgnąć opinii urzędowo-lekarskiej.

W razie wątpliwości, w pojedynczych przypadkach się nasuwających, czy zakład należy do zakresu szkoły ludowej lub też nie, należy zasięgnąć co do tego rozstrzygnięcia Ministerstwa wyznań i oświaty.

§ 201. Uczęszczanie do prywatnej szkoły ludowej, po myśli powyższych postanowień urzędowej, uwalnia dzieci w wieku szkolnym będące od uczęszczania do ich szkoły obowiązkowej.

Uczęszczanie oprócz do szkoły ludowej do innych zakładów, szkół fachowych i kursów, jak szkół muzyki, języków, rysunków i modelowania, kursów rolniczych, handlowych, przemysłowych i wprawy, szkół tańców i gimnastyki, jest w ogóle dzieciom szkolnym dozwolone z tem ograniczeniem, by nie były przeciążone i by na tem w jakikolwiek sposób nie ucierpiały ani regularna frekwencya szkoły ludowej, ani też spełnienie jej zadania. Uczęszczanie do takich zakładów nie uwalnia jednak dzieci od obowiązku uczestniczenia w nauce wszystkich obowiązkowych przedmiotów naukowych szkoły ludowej.

Wyjątkowo tylko może władza szkolna okręgowa pojedyncze do szkoły ludowej uczęszczające dziewczęta na prośbę rodziców, względnie ich zastępców uwolnić od obowiązku uczestniczenia w nauce kobiecych robót ręcznych w szkole ludowej, jeżeli pod tym względem niema żadnej wątpliwości, że pobierają naukę podług planu naukowego w domu lub w prywatnym zakładzie naukowym.

§ 202. Władza szkolna okręgowa ma nadzór nad prywatnymi szkołami ludowymi i nad wszystkimi innymi należącymi do zakresu szkoły ludowej, prywatnymi zakładami naukowymi i wychowawczymi.

Jeżeli zauważonych sprzeciwień się ustawie i nieporządków podczas inspekcji inspektor szkolny okręgowy sam usunąć nie może lub jeżeli przy przedsięwzięciu egzaminów uwolnienia po myśli §§ów 208 i 209 ordynacji szkolnej i naukowej zdarzają się nadużycia, władza szkolna okręgowa ma prawo pociągnąć do odpowiedzialności przełożonego i utrzymujących prywatny zakład naukowy, a jeżeli się tego konieczność okaże, zaproponować władzy szkolnej krajowej, odebranie prawa publiczności lub zamknięcie zakładu.

§ 203. Nikomu nie wolno bez zezwolenia władz szkolnych obowiązanych do uczęszczania do szkoły dzieci kilku rodzin wspólnie i na wzór szkoły w przedmiotach naukowych szkoły ludowej nauczać. Przeciw urządzeniom tego rodzaju (pokątnym szkołom) można użyć pomocy politycznej władzy.

II. O nauce domowej.

§ 204. Rodzice, względnie ich zastępcy mają prawo, dzieci swe w wieku szkolnym będące, w domu dać uczyć i z tego powodu żądać uwolnienia ich od uczęszczania do publicznej szkoły ludowej.

Rodzice względnie ich zastępcy są jednak obowiązani starać się o to, by dzieciom co najmniej była udzielana w dostateczny sposób nauka, dla ich szkoły obowiązkowej (powszechnej szkoły ludowej lub wydziałowej) przepisana.

Wybór zresztą nauczycieli domowych, wychowawców lub guwernerów jak i sposób udzielania domowej nauki nie ulega żadnemu ograniczeniu.

§ 205. Nad nauką domową dzieci w wieku szkolnym czuwa władza szkolna okręgowa. Władza szkolna okręgowa ma obowiązek dzieci, które w domu pobierają naukę, trzymać w ewidencji; ma prawo, od czasu do czasu, w odpowiedni sposób przekonywać się o ich wiadomościach, a jeżeli się nasuną wątpliwości, poddać dziecko egzaminowi w przeznaczoną do tego szkołę ludową.

Rodzice względnie ich zastępcy są obowiązani, spełniać polecenia władzy szkolnej okręgowej. Gdyby się wzbraniła zastosować się do zarządzeń, w celu usunięcia niedogodności wydanych, albo gdyby się one okazały bezowocne, natenczas władza szkolna okręgowa ma prawo, zarządzić umieszczenie dziecka w publicznej szkole ludowej lub prywatnej, prawem publiczności wyposażonej. W przy-

padkach poważnego zaniedbania nauki i wychowania, należy przeciw rodzicom, względnie ich zastępcom, po myśli IV. działu ordynacji szkolnej i naukowej użyć pomocy sądu pupilarnego.

§ 206. Rodzice względnie ich zastępcy mogą żądać, by ich dzieci, w wieku szkolnym będące, które w domu lub w szkole prywatnej, prawem publiczności niewyposażonej pobierają naukę, były dopuszczone do egzaminu z przedmiotów obowiązkowych i z zaprowadzonych w szkole przedmiotów nadobowiązkowych — w publicznej szkole ludowej lub prywatnej, prawem publiczności wyposażonej, względnie w takiejże szkole wydziałowej.

Egzamin będzie się odbywał z reguły tylko w ostatnich czterech tygodniach przed końcem roku szkolnego i rozciągać się będzie na materiały naukowe tego stopnia nauki, który wiekowi dziecka egzaminowanego odpowiada.

Jeżeli dziecko na podstawie świadectwa z egzaminu po myśli §u 46 ordynacji szkolnej i naukowej ma być przydzielone do publicznej szkoły ludowej względnie prywatnej, prawem publiczności wyposażonej, musi składać egzamin ze wszystkich obowiązkowych przedmiotów odnośnego stopnia nauki, o ile po myśli §u 27 względnie §u 201, ustępu 3, ordynacji szkolnej i naukowej nie mają miejsca uwolnienia.

Celem przydzielenia do szkoły wydziałowej należy po myśli §u 166 ordynacji szkolnej i naukowej złożyć egzamin w szkole wydziałowej.

§ 207. Świadectwo z egzaminu wystawia się tylko wtedy, jeżeli egzamin został złożony z wszystkich obowiązkowych przedmiotów odnośnego stopnia nauki.

Świadectwo ma zawierać:

1. Oznaczenie kraju, okręgu szkolnego i szkoły;
2. imię i nazwisko, daty urodzenia i wyznanie religijne dziecka;
3. wymienienie klasy lub oddziału, z których materiału dziecko było egzaminowane;
4. noty postępu z pojedynczych przedmiotów, jakoteż zewnętrznej formy robót pisemnych po myśli §ów 87 i 88 względnie po myśli §u 170 ordynacji szkolnej i naukowej;
5. podanie celu egzaminu i osoby, na prośbę której się tenże odbył;—
6. miejsce datę wystawienia, podpis kierownika szkoły i wszystkich sił nauczycielskich, które brały udział w egzaminie jak i pieczęć urzędową.

Jeżeli celem odbytego egzaminu było przydzielenie dziecka do publicznej szkoły ludowej, względnie prywatnej, prawem publiczności wyposażonej, lub też do drugiej albo trzeciej klasy takiejże szkoły wydziałowej, należy w świadectwie umieścić oświadczenie, do której klasy lub oddziału jednakoż urządzonych powszechnych szkół ludowych względnie do której klasy szkoły wydziałowej według opinii konferencji nauczycielskiej może być dziecko przydzielone.

Świadectwo wygotowuje nauczyciel klasy względnie gospodarz tej klasy, z której materiału egzaminowano; z reguły przedsiębierze on egzamin także wspólnie z innymi siłami nauczycielskimi tej klasy. Wydanie świadectwa wraz z kwalifikacją należy, jeżeli się do tego osobnego katalogu nie prowadzi, wciągnąć do katalogu odnośnej klasy.

Osoby, które wiek szkolny przekroczyły, mogą tylko wyjątkowo być dopuszczone do tego egzaminu na podstawie uchwały konferencji nauczycielskiej.

§ 208. Dzieci, które pobierają naukę w domu lub w prywatnej szkole ludowej, prawem publiczności niewyposażonej, muszą przy końcu swego wieku szkolnego złożyć egzamin uwalniający w publicznej szkole ludowej, albo też prywatnej, prawem publiczności wyposażonej, do przedsięwzięcia egzaminów tego rodzaju upoważnionej.

Egzamin ma się rozciągać na wszystkie obowiązkowe przedmioty nauki szkoły ludowej łącznie z religią, jakoteż na oznaczone przez rodziców, względnie ich zastępców przedmioty nadobowiązkowe w szkole zaprowadzone.

Zresztą obowiązują analogicznie postanowienia §§ów 95 do 99 ordynacji szkolnej i naukowej. W świadectwach jednak odpadają daty i końcowe noty z obyczajów i pilności w §ie 96 ordynacji szkolnej i naukowej pod 3 oznaczone.

Świadectwa wystawia kierownik szkoły i podpisuje sam, jakoteż wszystkie biorące udział w egzaminowaniu siły nauczycielskie. Kierownik szkoły ma wydanie świadectwa uwolnienia wraz z notami końcowymi, względnie uchwałę odmówienia świadectwa uwolnienia, wciągnąć do katalogu najwyższej klasy, jeżeli osobnego katalogu do tego się nie prowadzi.

§ 209. Egzaminy uwalniające w szkole wydziałowej rozciągają się na wszystkie obowiązkowe przedmioty trzeciej klasy szkoły wydziałowej w zakresie celów naukowych, dla tej klasy planem naukowym ustalonych. Jeżeli dziecko przy tym egzaminie c. jednego z przedmiotów: religii, języka wykładowego, lub rachunków, lub też z więcej jak dwóch innych obowiązkowych przedmiotów otrzymało notę

„nie dostatecznie“, świadectwa uwolnienia po myśli §u 176 ordynacji szkolnej i naukowej wystawiać nie wolno. Jeżeli jest udowodnionem, że przynajmniej najpotrzebniejsze wiadomości, po myśli §u 21, ustępu 2, państwowej ustawy dla szkół ludowych i po myśli §u 95 ordynacji szkolnej i naukowej dla powszechnych szkół ludowych przepisane, posiada, wydaje się świadectwo uwolnienia po myśli §u 175 ordynacji szkolnej i naukowej.

§ 210. Za przedsięwzięcie egzaminów w powszechnych szkołach ludowych uiszcza się należytość 10 K, w szkołach wydziałowych 12 K. Jeżeli się egzamin składa z jednego tylko przedmiotu, należytość wynosi 4 K.

Należytość uiszcza się przed rozpoczęciem egzaminu. Rozdziela się ją między kierownika szkoły i wszystkich egzaminatorów po równych częściach; jeżeli kierownik egzaminował także, otrzymuje dwie części. W przypadkach udowodnionego ubóstwa może konferencja nauczycielska, w drodze zażalenia władza szkolna okręgowa, uwolnić od płacenia należytości całkiem lub też w części.

Za egzamin z dzieckiem po myśli §u 205 ordynacji szkolnej i naukowej na polecenie władzy szkolnej okręgowej odbyty, należytości się nie uiszcza.

§ 211. Gdyby przy którym z egzaminów, po myśli §§ów 206, 208 i 209 ordynacji szkolnej i naukowej odbywanych, wyszło na jaw grube zaniedbanie domowej nauki, względnie wychowania dziecka, mają obowiązek uwiadomić o tem władzę szkolną okręgową kierownicy publicznych szkół ludowych lub prywatnych, prawem publiczności wyposażonych i dyrektorowie szkół wydziałowych.

Na podstawie tego doniesienia władza szkolna okręgowa działać będzie natychmiast z urzędu przeciw rodzicom, względnie ich zastępcom.

Część czwarta.

O opiece nad dziećmi.

§ 212. Opieka nad osobistymi stosunkami pupilów w pierwszym rzędzie jest rzeczą sądu pupilarnego. Do niego należy także nadzór nad rodzicami, względnie ich zastępcami, jak opiekunami, kuratorami, przybranymi rodzicami i opiekunami, powołanymi do bezpośredniej opieki i wychowania dzieci.

Publiczne stanowisko jednak szkoły ludowej i zadanie, które ma do spełnienia, mają to do siebie, że i władze szkolne jakoteż nauczyciele mają zwracać

uwagę na duchowe i cielesne dobro dzieci szkolnych i starać się o usunięcie dostrzeżonych niedogodności.

Na polu opieki nad dziećmi i ich ochrony, odnośnie do dzieci, w wieku szkolnem się znajdujących, okaże się zatem we wielu przypadkach potrzeba wspólnego działania szkoły ze sądem pupilarnym.

§ 213. Jeżeli chodzi o spełnienie zadania, szkole ludowej przydzielonego, rzeczą jest władz szkolnych i nauczycieli, zarządzić samym wszystko, czego potrzeba do osiągnięcia zakreślonego celu i robić użytek z przysługujących środków.

Władze szkolne i nauczyciele mają się zatem zająć szczególnie wychowaniem takich dzieci, których domowe wychowanie jest zaniedbane. Baczniejszą uwagę poświęcać będą zachowaniu się poza szkołą dzieci wtedy, jeżeli im dom rodzicielski nie daje odpowiedniej ochrony, lub też jeżeli poza szkołą na szczególniejsze niebezpieczeństwa są narażone. Starać się z gorliwością będą o fundowanie zakładów dla ochrony i zatrudniania dzieci poza szkołą, zwłaszcza ochronek, zakładów do zatrudnienia, ogrzewalni dla dzieci i placów gier dla młodzieży, jakoteż dawać inicjatywę i popierać fundowanie kuchni, gdzie biedne i daleko mieszkające dzieci szkolne w południe ciepłą zupę otrzymują, dalej urządzać gwiazdki Bożego Narodzenia, na których biedne dzieci szkolne obdziela się ciepłymi sukniemi, jakoteż zakładać stowarzyszenia pomocy i kolonii wakacyjnych dla biednych dzieci szkolnych.

Spodziewać się należy po siłach nauczycielskich, że zbawienną działalność tych stowarzyszeń jakoteż urzędzenia tego rodzaju w każdy sposób także przez branie na się nadzoru dzieci popierać będą.

§ 214. Jeżeli jednak rodzice, względnie ich zastępcy, pomimo wielokrotnych kar nie wypełniają obowiązków swoich co do frekwencji szkolnej swych dzieci, względnie pupilów, lub pomimo kilkakrotnego wkroczenia ze strony władzy szkolnej okręgowej zaniedbują naukę i wychowanie dziecka pod pokrywką domowej nauki oderwanego od szkoły, w takim razie władze szkolne są zmuszone, prosić sąd pupilarny o zarządzenie tej okoliczności.

Korzystać z pomocy sądu pupilarnego musi się i wtedy, jeżeli rodzice, względnie ich zastępcy nie troszczą się o obowiązek pomagania szkole w spełnianiu jej zadania, zwłaszcza, gdyby się okazało, że wpływ ojca, matki lub opiekuna paraliżuje wychowanie szkolne i że usunięcie dziecka z pod szkodliwego wpływu domu rodzicielskiego lub

familii, w której jest umieszczone, stanowi konieczny warunek poprawy dziecka.

§ 215. Doniesienie do sądu pupilarnego zrobić natychmiast należy dalej w przypadku, jeżeli rodzice, względnie ich zastępcy, lub inne w rachubę wchodzące osoby lub korporacje uwalniają się od innych swych obowiązków względem dziecka szkolnego lub też, jeżeli praw swoich nadużywają, jeżeli zaopatrywanie dziecka w potrzeby i odzież do tego stopnia zaniedbują, że ono obowiązku swego spełniać nie może, względnie, jeżeli się wzbraniają w przypadkach w § 68 ordynacyi szkolnej i naukowej wspomnianych, dbać o leczenie dziecka lub odpowiednio do swoich stosunków, o jego powierczowność.

§ 216. We wszystkich sprawach dotyczących opieki nad dziećmi i ich ochrony mają nauczyciele spostrzeżenia swoje przedewszystkiem na konferencyi nauczycielskiej omówić.

Jeżeli konferencya nauczycielska nabierze przekonania, że działanie z urzędu jest wskazanem, natenczas kierownik szkoły porozumie się najpierw z władzą szkolną miejscową.

Gdyby spodziewany skutek nie nastąpił, lub sprawa była nagłą, natenczas należy zrobić relację do władzy szkolnej okręgowej i prosić o zarządzenie temu.

W nadzwyczaj nagłych przypadkach, mianowicie wtedy, jeżeli zdrowie dziecka w domu rodzicielskim, lub we familii, w której jest umieszczone, w groźny sposób jest na niebezpieczeństwo narażone, może kierownik szkoły nawet bezpośrednio zrobić doniesienie do odnośnego sądu pupilarnego; tylko musi o tem zawiadomić władzę szkolną okręgową.

§ 217. Władza szkolna miejscowa we wszystkich przypadkach, które dojdą do jej wiadomości, ma przedewszystkiem zawiadamiać rodziców, względnie ich zastępców i na nich wpłynąć. Jeżeli się wzbraniają obowiązkowi swemu zadosyć uczynić, lub jeżeli w przypadkach, gdzie rodzice względnie ich zastępcy zarządzić nie mogą, a i od innych zresztą, zwłaszcza po myśli ustawy kraju ojczywego zobowiązanych, pomocy otrzymać nie można, władza szkolna miejscowa zrobi relację władzy szkolnej okręgowej z prośbą o zarządzenie temu.

§ 218. Władza szkolna okręgowa na podstawie tych doniesień zbada dokładnie stosunki i jeżeli tego potrzeba, rozpocznie celem uzyskania odpowiednich środków zaradczych, układy ze sądem pupilarnym.

Te środki zaradcze mogą polegać zwłaszcza na ograniczeniu lub odebraniu władzy ojcowskiej

lub praw macierzyńskich, na ustanowieniu innego opiekuna, na umieszczeniu dziecka w innej rodzinie lub w odpowiednim do tego zakładzie lub na oddaniu dziecka do domu poprawy.

§ 219. W końcu wyraża się nadzieję, że kierownicy szkół i nauczyciele sądom pupilarnym i publicznym i prywatnym urządzeniom dla ochrony dzieci, jak radom sierocińskim, stowarzyszeniom rad sierocińskich, komitetom sierocińskim i stowarzyszeniom dla ochrony dzieci, jakoteż we wszystkich innych sprawach, tyjących się starania około dzieci i opieki nad niemi, jeżeli chodzi o ich uczniów lub uczennice, z pomocą pospieszą i im z największą gotowością wszystkich potrzebnych informacji udzielać będą.

§ 220. Wszystkie dokładniejsze zarządzenia o współdziałaniu władz szkolnych i nauczycieli ze sądami pupilarnymi na polu opieki nad dziećmi wydaje władza szkolna krajowa w porozumieniu z prezydyum wyższego sądu krajowego.

Postanowienia końcowe.

§ 221. Do wykonania tego regulaminu szkolnego i naukowego potrzebne bliższe zarządzenie wydaje władza szkolna krajowa, której przysłuża

także prawo przepisywać formularze dla rozmaitych pism urzędowych, świadectw i wiadomości szkolnych.

§ 222. W krajach, w których młodzież wyszła z wieku, obowiązującego do uczęszczania do szkoły ludowej, obowiązana jest w myśl wydanej na zasadzie §u 75 państwowej ustawy dla szkół ludowych ustawy krajowej, do uczęszczania do osobnych szkół nauki uzupełniającej lub na kursa dalszego kształcenia się, wyda do wykonania tych ustaw krajowych potrzebne a od postanowień tej ordynacji szkolnej i naukowej odmienne zarządzenia po uzyskaniu zatwierdzenia Ministerstwa wyznań i oświaty władza szkolna krajowa.

§ 223. Ta ordynacja szkolna i naukowa wchodzi w życie z początkiem następującego po ogłoszeniu roku szkolnego. Z chwilą tą traci moc obowiązującą prowizoryczna ordynacja szkolna i naukowa z dnia 20. sierpnia 1870, l. 7648 (Dz. u. p. Nr. 105, Dz. rozp. M. 1870 Nr. 119) i wszystkie inne do przedmiotów stałej ordynacji szkolnej i naukowej odnoszące się rozporządzenia i ogłoszenia, o ile są sprzeczne z postanowieniami tego rozporządzenia lub przez nie zastąpione.

Bienert wtr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXV. — Wydana i rozesłana dnia 14. października 1905.

Treść: (№ 160 i 161.) 160. Rozporządzenie, dotyczące postępowania cłowego z żelaznymi łyżkami. — 161. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Tarnowa do Szczucina.

160.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 2. października 1905,

dotyczące postępowania cłowego z żelaznymi łyżkami.

W porozumieniu z interesowanymi król. węgierskimi Ministerstwami uzupełnia się postanowienia abecadłowego spisu towarów, dołączonego do taryfy cłowej, a to w sposób następujący:

Przy wyrazie „Łyżki“ należy po ustępie 4. („żelazne“) umieścić:

— — niklowane itp.	271	25 zł.
— inne żelazne, jako małe przedmioty użytku	272	50 „

Uwaga. Podlegające oczeniu według l. tar. 272 a z żelaza sztabowego (stal Martin'a itp.) łyżki różnią się tem od blaszanych, że część wgłębiona a zwyczajnie i trzonek są szersze a zatem cieńsze aniżeli nierozklepana część środkowa, podczas gdy łyżki, wytłaczane z blachy są we wszystkich częściach równie grube, łatwiej dają się giąć i zawdzięczają sztywność swą zwyczajnie rowkowi, przebiegającemu wzdłuż trzonka.

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Kosel wlr.

Auersperg wlr.

161.

Dokument koncesyjny z dnia 7. października 1905,

na kolej lokalną z Tarnowa do Szczucina.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami właścicielowi większych posiadłości Andrzejowi księciu Lubomirskiemu na jego prośbę koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu parowej kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalnotorowa od stacji Tarnów, c. k. linii kolei państwowej Kraków—Lwów do Szczucina a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 16. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 81, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryusz z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Koncesyonaryusz obowiązany jest ukończyć budowę koncesyonowanej kolei najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową

kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać ją w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma koncesyonaryusz na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo przyznane będzie koncesyonaryuszowi co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 4.

Co do budowy kolei koncesyonowanej i co do ruchu na niej stosować się winien koncesyonaryusz do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość, Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne, a natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — spółki akcyjnej, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Koncesyonaryuszowi nadaje się prawo wydania dla zaciągnięć się mającej pożyczki pierwszeństwa częściowych zapisów długu a to pod warunkami, które rząd ustanowi.

Cyfra rzeczywistego jakoteż imiennego kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami zaopatrzenia się w park kolejowy, wreszcie kosztów na uposażenie funduszu rezerwowego, który rząd ma oznaczyć — rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych — z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, poniesionej ewentualnie przy gromadzeniu kapitału — żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zezwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub na pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi, który rząd ma zatwierdzić.

Statut spółki i formularze wydać się mających akcyi i ewentualnych obligacyi pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu rządu.

§ 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po niższych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, kaźdocześnie obowiązująć będą na austryackich kolejach państwowych.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i do pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmeryi a to nietylko w podróżach na koszt skarbu państwa, lecz także do podróży służbowych na ćwiczenia wojskowe i zebrania kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryusz obowiązany jest przystąpić do umowy zawartej przez austryackie spółki kolejowe co do zakupna i utrzymywania w pogotowiu przyborów do transportów wojskowych, oraz co do pomagania sobie nawzajem służbą i taborem przy skutecznianiu większych transportów wojsko-

wych, dalej zastosować się do każdorazem obowiązujących przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny, jakoteż przystąpić do umowy dodatkowej o przewożeniu obłożnie chorych i rannych na rachunek skarbu wojskowego, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Każdorazowy przepis, dotyczący się transportów wojskowych na kolejach żelaznych, tudzież każdorazowe przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny nabywają dla koncesjonariusza mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesjonowanej kolei. Przepisy rzeczonożego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesjonariusza obowiązującymi z chwilą, w której mu się je urzędownie poda do wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonariuszu tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwem ze względu na drugorzędny charakter tej linii oraz ze względu na ułatwienia, udzielone skutkiem tego pod względem budowy, urządzenia i systemu ruchu.

Koncesjonariusz obowiązany jest przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 7.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy w analogiczny sposób niższe ceny taryfowe, jakie obowiązują co do transportów wojskowych.

§ 8.

Trwanie koncesyi, łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9, lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne, oznacza się na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, i gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem powyższego czasu, gdyby określonych w §ie 2. zobowiązań pod względem skończenia budowy i otwarcia ruchu nie dopełniono, o ile ewentualne przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §u 11., lit. b) ustawy o koncesjach na koleje żelazne.

§ 9.

Ruch na kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, utrzymywać będzie — o ile inny układ nie będzie miał miejsca — państwo

na rachunek koncesjonariusza. Warunki tego utrzymywania ruchu uregulowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze z koncesjonariuszem.

§ 10.

Koncesjonariusz obowiązany jest pod warunkami i zastrzeżeniami podanymi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, że rząd będzie mógł z prawem dowolnego ustanawiania taryf przeprawić lub pozwolić przeprawić tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywaną koleją lub jej częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 11.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesjonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzyć się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich rachunkowo zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, strąci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno miało nastąpić przed upływem czasowego, w §ie 1 unormowanego uwolnienia od podatku, natenczas stanowi przez resztę okresu wolności podatkowej obliczony w ten sposób przeciętny czysty dochód roczny tych lat pięciu wolną od podatku rentę wykupna. Dla okresu po upływie wolności podatkowej ustala się rentę wykupna w ten sposób, że się od wciągniętych do tego obliczenia średniego dochodów oblicza podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej z dotyczących lat i strąca je z dochodów. Do pozostałej reszty dolicza się — ze względu na przypadający od renty wykupna według §u 131 lit. a, ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, dziesięcioprocentowy podatek — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tego czystego dochodu.

3. Gdyby wykupno nastąpić miało po upływie czasowego, w §ie 1. ustanowionego uwolnienia od podatków, uważać się będzie przy obliczaniu czystych dochodów rocznych podatki i dodatki do podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem, oraz wszelkie inne opłaty publiczne za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie obliczyć należy także co do lat wolnych od podatku podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrącić z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131., lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnego czystego dochodu, w taki sposób obliczonego, dodatek, wynoszący jedną dziesiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód średni obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy koncesjonariuszowi jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak kolej miała być wykupioną przed upływem siódmego roku ruchu lub gdyby średni dochód czysty, w myśl postanowień ustępów 1 do 3 obliczony, bez uwzględnienia dodatków w ustępach 2 i 3 przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, która by dorównywała racie rocznej potrzebnej na oprocentowanie i umarżanie według planu pożyczek hipotecznych, z upoważnieniem rządowym na pokrycie policzalnych kosztów budowy zaciągniętych, wraz z ratą roczną, potrzebną na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umorzenie go w ciągu okresu koncesyjnego — w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za kolej wykupioną, będzie polegało na tem, że państwo obejmie w miejsce koncesjonariusza powyższe pożyczki do zapłaty z własnych funduszy aż do zupełnego ich spłacenia w umówionych terminach spłaty, wymienione wyżej raty kapitału akcyjnego płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku i zwracać koncesjonariuszowi podatek rentowy, przypadający od tej renty wykupna.

6. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższych punktów koncesjonariuszowi należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej według stopy po cztery od sta na rok z uwzględnieniem odsetek od odsetek, skapitalizowanej wartości tych rent, po strąceniu, jak się to samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępów 2 i 3 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacji długu państwa. Obligacje długu państwa liczone

będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia, pod l. 1. do 6. przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek za zezwoleniem rządowym zaciągniętych własność i używanie koncesjonowanej kolei ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualnie także koleje podjazdowe, własnością koncesjonariusza będące i jego przedsiębiorstwa poboczne, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie za zezwoleniem rządu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

8. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu w formie deklaracji najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta określać będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupienie następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 6), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania, tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Państwo zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji co do wykupienia wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości w niej wymienionych pozwolenia tego komisarza.

Tosamo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają

zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Koncesyonaryusz obowiązany jest mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracji wykupna wymienione przedmioty majątku.

Gdyby koncesyonaryusz nie uczynił zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez jego zezwolenia i bez sądowej interwencji, objąć we fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracji przedmioty majątku.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszystkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe, i za wszelkie inne długi pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 8) prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych, wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryusz obowiązany jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od niego potrzebował.

§ 12.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo, bez wynagrodzenia, wolna od ciężarów własność i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryusz posiadał, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w §ie 11, ustępie 7.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie, jak i w razie wykupienia kolei (§ 11), zatrzymuje koncesyonaryusz na własność fundusz rezerwowy, utworzony

z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd koncesyonaryusza z tym wyraźnym dodatkiem upoważnił, że nie mają one stanowić przynależności kolei.

§ 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach odpowiednio celowi i sumiennie, wykonane, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono i snadnie usunięto.

Rząd ma także prawo wglądać w zarząd kolei przez wydelegowanego przez siebie funkcyonaryusza, a w szczególności nadzorować we wszelki sposób, jaki za stosowny uzna, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegować w tym celu nadzorcze organy na koszt koncesyonaryusza.

W razie utworzenia spółki akcyjnej, komisarz przez rząd ustanowiony ma także prawo bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, sprawującej zarząd spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać wszelkie takie uchwały lub zarządzenia, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, względnie dla publicznego dobra były szkodliwe; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić sprawę natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która zapaść ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

§ 14.

Rząd zastrzega sobie ponadto prawo tej treści, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniebdania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który nadana została.

Wrba wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 21. października 1905.

Treść: № 162. Rozporządzenie, dotyczące się zaprowadzenia teoretycznego egzaminu państwowego na kursie techniki ubezpieczenia w c. k. czeskiej akademii technicznej w Pradze.

162.

Rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 16. września 1905,

tyczące się zaprowadzenia teoretycznego egzaminu państwowego na kursie techniki ubezpieczenia w c. k. czeskiej akademii technicznej w Pradze.

W przedmiocie odbywania teoretycznego egzaminu państwowego na kursie techniki ubezpieczenia w c. k. czeskiej akademii technicznej w Pradze wydaje się następujące postanowienia:

§ 1.

Dla rozpoznania teoretycznego wykształcenia, nabytego na tym kursie techniki ubezpieczenia, odbywać się będą egzaminy państwowe.

§ 2.

Przedmiotami tego egzaminu państwowego są: matematyka (I. i II. kurs), matematyka ubezpieczenia (I. i II. kurs), rachunek prawdopodobieństwa, statystyka matematyczna, ekonomika i nauka skarbowości, prawo handlowe, wekslowe i prywatne morskie, prywatne i publiczne prawo ubezpieczenia, buchalterya w zakładach ubezpieczenia.

§ 3.

Znajomość kilku z tych przedmiotów udowodnić należy szczególnymi egzaminami, które zdać trzeba przed egzaminem państwowym, a mianowicie: z matematyki (I. i II. kurs), z rachunku prawdopodobieństwa, ekonomiki i nauki skarbowości, z prawa handlowego, wekslowego i prywatnego morskiego.

§ 4.

Przy egzaminie państwowym czynności egzaminatorów sprawują ci profesorowie i docenci, wykładający na kursie techniki ubezpieczenia, którzy uczą przedmiotów w §ie 2 wymienionych.

Egzaminowi przewodniczy w charakterze prezesa komisji egzaminacyjnej dziekan oddziału ogólnego, w razie przeszkody prodziekan.

§ 5.

Terminy egzaminów wyznacza prezes komisji stosownie do zgłoszeń.

§ 6.

Kandydat, który chce być przypuszczonym do egzaminu państwowego, winien wnieść prośbę na piśmie u prezesa komisji i dołączyć do niej następujące dokumenty:

1. dowód, że studyów akademickich nie łączył z obowiązkową czynną służbą wojskową;

2. świadectwo wpisu;

3. świadectwo dojrzałości lub dokument zastępujący je;

4. książeczkę legitymacyjną, z której powinno wynikać, że kandydat najmniej ukończył cztery półroczna w c. k. czeskiej akademii technicznej w Pradze i uczęszczał na wszystkie przedmioty do egzaminów państwowych przepisane i po tyle godzin, ile ich plan nauki wyznacza;

5. świadectwo postępu ze złożonych z dobrym wynikiem poszczególnych egzaminów obowiązkowych, przewidzianych w § 3.

Wszystkie te dokumenty złożone należy w pierwszych i pozostają one w rękach komisji przez czas trwania aktu egzaminacyjnego.

§ 7.

Egzamin jest dwójaki: pisemny i ustny.

Przy egzaminie pisemnym winien kandydat pod nadzorem jednego z komisarzy egzaminacyjnych w dwóch półdniowych posiedzeniach opracować po jednym większym pytaniu z zakresu matematyki ubezpieczenia i statystyki matematycznej, które mogłyby wykazać, że jest obeznan z wyprowadzaniem i stosowaniem formuł i tablic.

Komisya orzeka, czy na podstawie osiągniętego wyniku można przypuścić kandydata do ustnego egzaminu, czyli też na ponownie poddać się egzaminowi pisemnemu w późniejszym terminie, który należy oznaczyć.

Egzamin ustny obejmujący matematykę ubezpieczenia, statystykę matematyczną, prywatne i publiczne prawo ubezpieczenia i buchalteryę w zakładach ubezpieczenia zdaje się przed zbraną komisją.

Poszczególne świadectwa, które kandydat z tych przedmiotów otrzymał i komisji przedłożył, można uwzględniać — jeżeli są przynajmniej dobre —

o tyle, że na ich podstawie trwanie egzaminu może być skrócone.

§ 8.

Kandydatowi, który złoży pomysłnie egzamin państwowy, wydaje się świadectwo z jego wyniku, zawierające oprócz rodowodu kandydata i szczegółów przebiegu jego nauk, tak noty uzyskane przy poprzednich egzaminach obowiązkowych, jak i cenzury otrzymane przy egzaminie pisemnym i ustnym, jakoteż ostateczne orzeczenie uchwalone przez komisję.

Co do tych cenzur i ich uchwalania stosują się postanowienia wspólne, tyczące się egzaminów państwowych w akademiach technicznych.

§ 9.

Także i względem reprobowania kandydatów stosować należy odpowiednio postanowienia wspólne, tyczące się egzaminów państwowych w akademiach technicznych.

§ 10.

Każdy kandydat egzaminacyjny winien przed złożeniem egzaminu a nianowicie przy wznowieniu prośby o przypuszczenie do egzaminu opłacić takse w kwocie 40 koron.

§ 11.

We wszystkich punktach, nie rozważanych szczegółowo w tym regulaminie, stosować należy analogicznie ogólne postanowienia, tyczące się egzaminów państwowych w akademiach technicznych.

Bylandt wlr.

Bienerth wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVII. — Wydana i rozesłana dnia 10. listopada 1905.

Treść: (№ 163 i 164.) 163. Ustawa, dotycząca zapobiegania zarazie (pomorowi) świń i jej tępienia. — 164. Rozporządzenie, którem wydaje się przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 7. września 1905, o zapobieganiu zarazie (pomorowi) świń i jej tępieniu.

163.

Ustawa z dnia 7. września 1905, dotycząca zapobiegania zarazie (pomorowi) świń i jej tępienia.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Do zapobiegania zarazie (pomorowi) świń i jej tępienia stosują się postanowienia ustawy z dnia 29. lutego 1880, Dz. u. p. Nr. 35, o zapobieganiu zaraźliwym chorobom zwierząt i ich tępieniu tylko o tyle, o ile poniżej osobnych postanowień w tym względzie nie wydano.

§ 2.

Gdy zaraza (pomór) świń wybuchnie lub dochodzenia uzasadnią podejrzenie jej istnienia, należy w miarę wydać się mających w drodze rozporządzenia bliższych postanowień polecić potrzebne dla zapobieżenia przewleczeniu choroby zamknięcia pewnych przestrzeni oraz zarządzić co potrzeba, by handel świniami nie stał się niebezpiecznym.

§ 3.

Jeżeli ze względu na towarzyszące okoliczności przyjąć wypada, że przez usunięcie dotkniętych zarazą (pomorem) lub takich świń, co do których

zachodzi podejrzenie, że także są chore lub uległy zarażeniu przez tamte, osiągnąć można szybkie stłumienie zarazy w pewnym okręgu, winna polityczna władza krajowa zarządzić wybicie takich świń.

Za podejrzanę o zarażenie się uważać należy także świnie, które przez czas w przyszłym rozporządzeniu oznaczyć się mający, wskutek pomieszczenia w niecałkiem odosobnionych chlewach, używania tych samych pastwisk, podczas przegonu lub przewozu na kolejach, okrętach lub wozach wchodziły w styczność z chorem na pomór świniami.

Jeżeli mimo zajścia okoliczności, wymienionych w pierwszym ustępie tego paragrafu według warunków każdego poszczególnego przypadku nie zachodzi obawa dalszego rozniesienia się zarazy, zwłaszcza jeżeli chodzi o cenny materiał zarodowy, może polityczna władza krajowa na prośbę właściciela i za zgodą komisji pomorowej zaniechać wybicia podejrzanych o zarażenie się zwierząt pod tym warunkiem, że zwierzęta te przez czas według drugiego ustępu tego paragrafu wyznaczyć się mający, umieszczone będą w zabezpieczonym od dostępu zarazy odosobnionem miejscu i oddane pod obserwację weterynarską na koszt rządowy.

Komisja pomorowa ma prawo stawiania wniosków, czy i w jakim rozmiarze wybicia dokonać należy.

Przeciw zarządzeniu wybicia ze strony politycznej władzy krajowej niema środka prawnego.

§ 4.

Zabitych świń względnie części tychże używać można jako pożywienie dla ludzi tylko w miarę opinii weterynarskiej, wydanej na zasadzie przepisów, wydanych w drodze rozporządzenia.

Świnie padłe i zabite lub ich części, które jednak uznano za nie nadające się do ludzkiego użytku, należy wtedy, jeżeli ich niemożna w sposób nieszkodliwy technicznie spożytkować, w sposób przepisany zniszczyć.

§ 5.

Zabite świnie należy — jeżeli się ich w myśl §u 10 lub 14 nie pozostawia właścicielowi — spieniężyć jak najkorzystniej na rzecz skarbu państwa.

§ 6.

Za świnie, które po zarządzeniem z urzędu zabiciu uznano za wolne od zarazy płaci skarb państwa — o ile postanowienia §u 8, 9, 10 lub 14 nie mają zastosowania — odszkodowanie w następującej wysokości:

- a) za świnie konsumcyjne (dojrzałe do bicia opasowe i tuczne) na podstawie stwierdzonej wagi zabitych świń wraz z płucami i sercem, otrzewną, wątrobą, nerkami i tłuszczem nerkowym, dalej tłuszczem, otaczającym części rodne — 95 procent przeciętnej ceny targowej kilograma, którą w poprzednim miesiącu notowano urzędownie w stołecznem mieście odnośnego kraju za bite świnie;
- b) za świnie użytkowe na zasadzie stwierdzonej w stanie żywym wagi według taryfy wartości, którą ustalać ma polityczna władza krajowa po porozumieniu się z zawodowcami korporacyjnymi rolniczemi, kwartalnie, z uwzględnieniem różnic wieku, rasy i innych na cenę kilograma wpływających okoliczności;
- c) za świnie zarodowe według kwoty w myśl lit. b) oznaczonej, doliczając dodatek 25cio procentowy.

Klasyfikacji według powyższych kategorii (świnie konsumcyjne, użytkowe i zarodowe) dokonuje komisya pomorowa.

Przy odróżnianiu świń użytkowych od zarodowych trzymać się należy z reguły tej zasady, że wszystkie świnie, nie należące do kategorii świń konsumcyjnych dojrzałe do bicia [świnie opasowe i tuczne, lit. a)], nie nadające się już do rozplodu, jakoteż wieprzki trzebione i nie przeznaczone do rozplodu prosięta i młode świnie zalicza się do ustępu b), zaś wieprze stadne, maciory prośne lub

karminące i takie świnie młode, które dowodnie przeznaczone są do rozplodu do ustępu c).

§ 7.

Także i za te świnie, które stosownie do postanowień tej ustawy zostały z urzędu zabite i przytem uznane za dotknięte zarazą, płaci skarb państwa — o ile nie znajdą zastosowania postanowienia §ów 8, 9, 10 lub 14 — odszkodowanie.

Odszkodowanie to wymierzać należy w wysokości połowy kwoty, przy wyznaczaniu wynagrodzenia po myśli §u 6 obliczonej.

§ 8.

W następujących przypadkach płaci się za świnie, zabite za zasadzie tej ustawy, zamiast odszkodowania przewidzianego w §ach 6 i 7 tej ustawy, tylko wynagrodzenie w wysokości kwoty, uzyskanej ze sprzedaży (§ 5) po strąceniu z niej wszelkich wydatków, powstałych dla władzy wskutek czynności urzędowej:

- a) jeżeli zaniechano przepisanego, wczesnego doniesienia (§ 15, ustęp 1 do 5 powsz. ustawy o chorobach zwierzęcych, zaraźliwych) o wybuchu zarazy albo o podejrzeniu jej istnienia;
- b) jeżeli zaraza zawlokła się z winy właściciela, jego zastępcy lub najętej osoby przez to, że umieszczono świnie w sposób sprzeciwiający się obowiązującym przepisom policyjno-weterynarskim;
- c) jeżeli zaraza wybuchnie najpierw u świni, którą w przeciągu czasu po myśli drugiego ustępu §u 3 oznaczonego (w obrocie handlowym albo w postępowaniu zapiskowym) sprowadzoną została z kraju nie należącego do obszaru ważności tej ustawy a nie jest udowodnione, że świnia ta zaraziła się dopiero po wprowadzeniu jej, albo jeżeli u świni, w ciągu tego samego czasu wprowadzonej, po zabiciu wynik sekcji wykaże, że ta świnia już w czasie wprowadzenia jej musiała być dotknięta tą chorobą.

§ 9.

Jeżeli między zabitemi lub w odosobnionem miejscu umieszczonemi świniami tego samego właściciela w przeciągu czasu — wyznaczonego po myśli drugiego ustępu §u 3 — z wiedzą posiadacza znajdowała się choćby tylko jedna świnia wprowadzona w sposób przeciwny zakazowi z kraju, nie należącego do obszaru ważności tej ustawy, nie wypłaca się za-

dnego odszkodowania za którąkolwiek zabita świnie temu, na którym ciąży wina albo współwina, co do przeciwnego zakazowi wprowadzenia.

§ 10.

Komisya pomorowa może posiadaczowi zabitych zwierząt, na prośbę jego, zamiast wynagrodzenia pozostawić świnie, względnie części ich, uznane za zdatne do konsumcyi lub też do technicznego użytkowania, pod warunkiem, że użytkowanie to odbędzie się podług przepisu i państwa, oprócz kosztów interwencyi policyjno-weterynarskiej i dezynfekcyi nie będzie miało żadnych dalszych wydatków. W przypadkach § 8 pozostawienie takie do użytku jest jednak przywiązane do warunku, że zapłata kosztów, wskutek czynności urzędowych dla władzy powstałych, ze strony posiadacza jest zapewniona.

§ 11.

Kwota uzyskana ze sprzedaży zabitych świń (§ 5) ma być natychmiast do skarbu państwa odesłana.

Komisya pomorowa może jednak w przypadkach godnych uwzględnienia i jeżeli według jej zdania prawo do odszkodowania ze strony właściciela zabitych świń nie ulega żadnej wątpliwości, wydać mu natychmiast w miarę tego prawa do odszkodowania odpowiednią część kwoty uzyskanej ze sprzedaży jako zaliczkę.

§ 12.

Polityczna władza krajowa rozstrzyga w pierwszej instancyi o przyznaniu lub odmówieniu odszkodowania, zostawiając wolność odwołania się do Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Jeżeli przy obliczaniu odszkodowania okaże się, że ono jest mniejsze, niż ewentualna zaliczka przez komisję pomorową właścicielowi świń dana (§ 11, drugi ustęp), natenczas w orzeczeniu, po myśli pierwszego ustępu tego paragrafu wydawanem, należy zarządzić zwrot kwoty danej naprzód tytułem zaliczki, dodatkowo jednak nieprzyznanej.

Rozstrzygnięcie, jak i wypłata ewentualnie przyznanego odszkodowania następować ma z jak największem pospiechem.

§ 13.

Wydatki gotówką, połączone z przeprowadzeniem dezynfekcyi (§ 20, alinea 7 powsz. ustawy o chorobach zwierzęcych, zakaźnych), dalej ze znaczeniem zwierząt opędza skarb państwa; do celów dezynfekcyi potrzebne jednak roboty ręczne i sprzężajne ma strona bez prawa do odszkodowania sama lub przez kogo innego wykonać.

§ 14.

Do świń, które się w rzeźniach, na miejscach do bicia służących, na targach na bydło rzeźnicze lub w drodze do tychże znajdują, postanowienia tej ustawy o czynnościach, na skarb państwa przejętych nie znajdują żadnego zastosowania i za takie świnie, w razie wybicia ich, nie daje się też żadnego odszkodowania; zabite świnie, jeżeli użytkowanie ich w sposób nieszkodliwy jest zapewnione, należy po myśli § 10 pozostawić posiadaczowi.

§ 15.

O ile z przyczyny zarazy (pomoru) świń ma być przeprowadzone szczepienie, postanawia się drogą rozporządzenia.

§ 16.

Wykroczenia przeciw tej ustawie albo zarządzeniom wydanym na podstawie tejże, o ile nie podlegają postanowieniom karnym powszechnej ustawy o zaraźliwych chorobach zwierzęcych, z dnia 29. lutego 1880, Dz. u. p. Nr. 35, względnie postanowieniom karnym ustawy z dnia 24. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 51, mają być karane przez władzę polityczną pierwszej instancyi, względnie co do transportów morskich przez władzę sanitarną morską pierwszej instancyi, grzywnami wpływającymi do skarbu państwa, nie niższymi jak 10 K, a nie wyższymi jak 200 K, albo też aresztem nie krótszym jak 24 godzin a nie dłuższym jak 20 dni.

Jeżeli jednak przez takie działanie przeciwne postanowieniom tej ustawy albo zarządzeniom wydanym na podstawie tejże, sprowadzone zostanie jedno z ciężkich następstw, przytoczonych w artykule I, § 45 ustawy z dnia 24. maja 1882, Dz. u. p. Nr. 51, w takim razie należy to przeciwne przepisom działanie ukarać jako przestępstwo według tego postanowienia ustawowego.

§ 17.

Ustawa ta nabywa mocy obowiązującej z ósmym dniem po jej ogłoszeniu.

Z tym samym dniem tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy ustawowe, którymi dotychczas uregulowane było zapobieganie zarazie (pomorowi) świń i jej łepienie.

§ 18.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości handlu, kolei żelaznych i rolnictwa.

Śtęckna, dnia 7. września 1905.

Franciszek Józef włr.

Gautsch włr.

Call włr.

Klein włr.

Bylandt włr.

Buquoy włr.

Wrba włr.

164.**Rozporządzenie Ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu, kolei żelaznych i rolnictwa z dnia 6. listopada 1905,**

którem wydaje się przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 7. września 1905, Dz. u. p. Nr. 163, o zapobieganiu zarazie (pomorowi) świń i jej tępieniu.

Celem wykonania ustawy z dnia 7. września 1905, Dz. u. p. Nr. 163, o zapobieganiu zarazie (pomorowi) świń i jej tępieniu zarządza się co następuje:

§ 1.

Skoro przełożonego gminy dojdzie wiadomość o wybuchu zarazy świń (pomoru) lub o zaszłych okolicznościach tego rodzaju, że wznecają podejrzenie istnienia tej choroby, winien tenże niezwłocznie donieść o tem politycznej władzy powiatowej.

Równocześnie zarządzić ma przełożony gminy następujące środki ostrożności:

- a) zdrowe świnię należy odsobnić od tych, które już zostały chorobą dotknięte jak i od tych, co do których zachodzi podejrzenie, że są chore;
- b) postarać się o to, by chore i podejrzone o chorobę świnię nie opuszczały tego miejsca, w którym są umieszczone;
- c) przy karmieniu i pielęgnowaniu zdrowych zwierząt używać można tylko takich sprzętów (naczyni do karmienia i pojenia itd.), których się dla chorych lub o chorobę podejranych świń nie używa. Osobom, którym poruczono doglądanie chorych i podejranych o chorobę świń nie wolno stykać się ze zdrowymi świniami;
- d) zabrania się wszelkiego obrotu świń z dotkniętej pomorem i do dotkniętej pomorem zagrody.

§ 2.

Skoro istnienie zarazy świń (pomoru) urzędowo zostanie stwierdzone, ma to przełożony gminy w sposób, w miejscu przyjęty, podać do publicznej wiadomości.

Polityczna władza powiatowa, względnie urzędnik przez nią na miejsce wysłany (§ 18 ustawy

z dnia 29. lutego 1880, Dz. u. p. Nr. 35) ma, po minąwszy tymczasowe środki ostrożności, które nadal mają być zachowane — zarządzić, co potrzeba, by ze wszystkimi w miejscowości znajdującymi się, chorem i podejrzanymi o chorobę świniami postępowano po myśli przepisu § 1 rozporządzenia. Nadto zarządzić jeszcze należy:

- a) wszystkie, o zarażenie się podejrzone świnię, to jest takie, które w ciągu ostatnich dni czterdziestu były narażone na niebezpieczeństwo zarażenia się w drugim ustępie § 3 ustawy z dnia 7. września 1905, Dz. u. p. Nr. 163, podane, należy trzymać w miejscu odosobnionem, zabezpieczonem od dostępu zarazy przez dni czterdzięci; czas ten liczy się od chwili, kiedy niebezpieczeństwo zarażenia się po raz ostatni istniało;
- b) zagrody zapowietrzzone muszą być przez umieszczenie w odpowiednich miejscach tablic, zawierających przestrożę z wyraźnym napisem: „Zaraza świń (pomór)“ jako zapowietrzzone, oznaczone;
- c) gnój ze stajen zapowietrzonych należy, z rozrobionem wapnem zmieszany, zbierać w dobrze zamkniętych dołach i wywozić go można tylko na te pola i niwy, które nie służą za pastwisko dla świń;
- d) obcym osobom, zwłaszcza handlarzom bydła, rzeźnikom i mniszkarzom (trzebicielom) nie wolno wchodzić bez pozwolenia władzy do stajen, w których się znajdują chore lub o chorobę podejrzone świnię i osobom tym wstępu do tych stajen należy zabronić. Osoby, które były zatrudnione w stajni zapowietrzonej lub około chorych zwierząt, mogą oddalać się z zagrody zapowietrzonej zarazą dopiero po dokonaniu oczyszczeniu odkrytych części ciała, obuwi i sukien.

§ 3.

Zamknięcie miejscowości (§ 20, punkt 2, lit. f, powsz. ust. o zar. chor. zwierz.) zarządza się tylko wtedy, jeżeli we większej ilości zagród tej samej miejscowości zostały świnię dotknięte zarazą (pomorem); zamknięcie rozciąga się, zależnie od stopnia niebezpieczeństwa zarazy, albo na całą miejscowość lub też na pewną jej część.

Nie dozwolonym jest dopuszczać, by świnię w miejscowości uznanej za zamkniętą, względnie części jej, wolno biegały, nie wolno też świnię z różnych zagród zamkniętej miejscowości względnie części jej razem pędzić na pastwisko, lub do tego samego miejsca plawienia, pojenia itd

§ 4.

W razie grożącego wielkiem niebezpieczeństwem rozszerzenia się zarazy świń (pomoru) w kilku miejscowościach jednego obszaru można obrotu świniami z obszaru i do obszaru w rachubę wchodzącego zabronić względnie ograniczyć go.

Celem powstrzymania dalszego rozszerzania się zarazy świń (pomoru) można następnie dla dotkniętych zarazą lub narażonych na niebezpieczeństwo jej obszarów, zarządzić oznaczenie znamionami i prowadzenie osobnej ewidencji świń, przepisać w ogólności przedkładanie paszportów bydła dla nich i przedsięwzięcie oględzin bydła i mięsa przy bicu świń; także można obrót handlowy świniami uregulować, zakazać odbywania targów na świnie, względnie zarządzić, by świnie były wykluczone od wygonu na targi, publiczne sprzedaże i oględziny zwierząt, można także zawiesić przegon i wolne bieganie świń.

Zarządzenia, w tym paragrafie przewidziane wydawać należy tylko dla takich obszarów, gdzie są one dla powstrzymania rozszerzania się zarazy bezwarunkowo potrzebne. Do wydawania tych zarządzeń są polityczne władze krajowe powołane.

Obszar, dla którego zarządzenie ma obowiązywać, należy zawsze dokładnie oznaczyć i podać do publicznej wiadomości.

§ 5.

Jeżeli zaraza świń (pomór) została zawleczoną na obszar, który był dotychczas wolny od zarazy, natenczas władza krajowa ma zarządzić wybicie dotkniętych chorobą i podejrzanych o nią świń. Władza krajowa może w takich przypadkach zarządzić także wybicie świń podejrzanych o zarażenie się, jednak tylko wtedy, jeżeli tak, jak rzeczy stoją, środkami ostrożności innego rodzaju nie można osiągnąć skutecznej ochrony przeciw rozszerzaniu choroby przez te zwierzęta. W innym razie zaś a zwłaszcza wtedy, jeżeli chodzi o cenny materiał zarodowy lub też jeżeli komisja pomorowa poprze żądanie posiadacza zwierząt, należy zaniechać wybijania podejrzanych o zarażenie się świń; należy je tylko przez czterdzieści dni trzymać w miejscu odosobnionem, zabezpieczonem od dostępu zarazy i na koszt państwa poddać weterynar-skemu nadzorowi.

Jeżeli w innych przypadkach komisja pomorowa uzna wybicie zwierząt za konieczne względnie za stosowne, polityczna władza krajowa winna przed wydaniem dotyczącego rozstrzygnięcia, zasięgnąć wskazówki Ministerstwa spraw wewnętrznych.

§ 6.

W ciągu czasu trwania zamknięcia, świnie zdrowe, podpadające pod to zamknięcie mogą być

z zagród, w których się nie znajdują ani chore, ani też podejrzane o chorobę względnie zarażenie się świnie — wyprowadzone na targi konsumcyjne lub też do publicznych, odpowiednio urządzonych rzeźni celem wybicia, które jednak musi nastąpić najdalej w przeciągu ośmiu dni.

Wywóz takich świń do innych miejscowości celem wybicia ich — wywóz musi nastąpić najdalej w przeciągu trzech dni — jakoteż transport świń podejrzanych o zarażenie się celem wybicia ich w publicznych rzeźniach może nastąpić za zezwoleniem politycznej władzy powiatowej.

Transport świń ma się odbywać z reguły koleją żelazną; gdzie taki transport nie jest możliwy, odbędzie się wozem pod eskortą miejscowej policji. Wozy kolejowe, użyte do transportu takich świń, należy oznaczyć napisem: „Zwierzęta podejrzane o zarażenie się“.

Posyłki muszą być opatrzone certyfikatami po-dług wzoru A.

W paragrafie tym wspomniane terminy liczy się od dnia nadejścia transportu na miejsce przeznaczenia.

§ 7.

Świnie dotknięte zarazą (pomorem), podejrzane o chorobę jak i podejrzane o zarażenie się można wybijać tylko za zezwoleniem politycznej władzy powiatowej a przed i po zabiciu mają być zbadane przez weterynarza.

Ze świń, u których wspomniana choroba stwierdzoną została, do ludzkiego użytku dopuszcza się tylko zupełnie niezmięcone części i to tylko wtedy, jeżeli u dotyczącego zwierzęcia nie dopatrzono znacznego schudnięcia lub ciężkiego, ogólnego zaśłabnięcia.

O ile nie chodzi o takie zwierzęta, u których w czasie ich zabicia przebieg choroby już się zakończył, musi jednak mięso i tłuszcz pod nadzorem władzy być przegotowane, duszone lub marynowane i można je sprzedawać dopiero po takim postępowaniu z wyraźną deklaracją jako „zdatne do użycia mięso (tłuszcz) z chorych świń“. Mięso takie i tłuszcz można sprzedawać tylko w ilościach do 3 kg i według możliwości tylko w miejscach sprzedaży (jatkach) stojących pod osobną kontrolą. Wydawać go nie wolno rzeźnikom, masarzom, restauratorom i tym podobnym dla zarobku odprzedającym. Wyjątki od tych postanowień dopuszczalne są tylko za przyzwoleniem Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Przy przysposabianiu mięsa celem uczynienia go zdatnem do ludzkiego użytku należy przestrzegać co następuje:

1. mięso w kawałkach, grubości nie więcej jak 15 *cm* należy trzymać w kipiącej wodzie, co najmniej dwie i pół godziny;

2. wytopienie tłuszczu uważa się tylko wtedy za dostateczne, jeżeli tłuszcz albo w otwartych kotlech całkiem się rozplynie lub też w przyrządach parowych przed odlaniem dowodnie został ogrzany co najmniej na 100° C;

3. duszenie mięsa (w przyrządach parowych do gotowania) uważa się tylko wtedy za dostateczne, jeżeli mięso i to także w najbardziej wewnętrznych warstwach dowodnie przez dziesięć minut było wystawione na gorąco 80° C, lub też, jeżeli mięso, rozdzielone na kawałki nie grubsze jak 15 *cm*, przy naciśnięciu pół atmosfery było duszone przynajmniej przez dwie godziny i także w najbardziej wewnątrz położonych warstwach nabrało szarobiałej barwy i jeżeli ze świeżych powierzchni naciecia spływająca posoka nie ma już czerwonego koloru;

4. celem marynowania należy mięso rozebrać na kawałki o nie większej wadze, jak 1/2 *kg*; kawałki te zapakuje się w soli kuchennej lub wkłada się do słonej wody w stosunku przynajmniej 25 *kg* soli kuchennej na 100 *l* wody. Marynowanie to ma trwać przynajmniej trzy tygodnie.

§ 8.

Części dotkniętych zarazą (pomorem) świń, do użytku ludzkiego dopuszczone, można tylko w takim razie przesyłać, jeżeli przedtem poddane zostały postępowaniu po myśli przepisu §u 7 (1 do 4). Przed postępowaniem tego rodzaju można przesyłać takie mięso lub tłuszcz tylko celem łatwiejszego dokonania przysposobienia do użytku i to w dobrze zamkniętych, o ile możności nieprzepuszczalnych naczyniach zapakowane.

Do przesyłek dołącza się certyfikaty podług wzoru *B*.

Naczynia, do transportu użyte, należy po użyciu gruntownie wyczyścić gorącym ługiem sodowym (3 *kg* sody zwyczajnej na 100 *l* wody).

Jeżeli celem lepszego użytkowania wysła się transport zwierząt podejrzanych o zarażenie się lub też mięso na zarządzenie władzy zabitych i za zdrowe uznanych świń, natenczas należy transport opatrzyć listem przesyłkowym podług wzoru *C*, względnie *D*.

§ 9.

Zniszczenie padłych lub zabitych, do ludzkiego użytku jednak niezdatnych świń, względnie ich części ma się odbywać o ile możności w drodze przetwarzania w „odwietrzaczach oprawczych” (Kaffilldesinfektoren) a jeżeli to jest niemożliwym,

przez zakopanie na grzebownisku pod nadzorem komisji pomorowej, c. k. żandarmeryi albo zaprzyśżonego organu gminnego.

§ 10.

Cenę średnią jednego kilograma mięsa bitych (wypatroszonych) świń, która po myśli §u 6, ustępu *a*, ustawy z dnia 7. września 1905, Dz. u. p. Nr. 163, ma być w stolicach krajów, w poszczególnych miesiącach obliczana, winne polityczne władze krajowe ustanowić w pierwszych pięciu dniach każdego miesiąca według średnich cen targowych poprzedniego miesiąca i ogłosić w dziennikach urzędowych.

W celu wymierzenia wynagrodzenia za świnie użytkowe (§ 6, ustęp *b* ustawy) należy obliczyć cenę średnią, jaką w czasie ostatniego kwartału na najważniejszych targach płacono za kilogram żywej wagi świń użytkowych różnego wieku, rasy i innych stanowczych kategorii. Na podstawie tej średniej ceny winne polityczne władze krajowe po porozumieniu się z korporacjami rolniczymi (radą ziemianką, krajową, towarzystwem gospodarskiem itd.) ustanowić taryfę wartości, uwzględniając różnicę wieku, rasy i inne różnice na cenę wpływające i ją w przeciągu pierwszych dziesięciu dni każdego kwartału w dzienniku urzędowym ogłosić.

Jako dojrzałe do rzezi po myśli ustępu *a*, §u 6 ustawy należy kwalifikować te świnie opasowe i tuczne, których dalsze trzymanie w stajni według zasad racjonalnej gospodarki, pominawszy ewentualne zmiany ceny targowej zwierząt, ze względu na stan ich rozwoju nie przedstawia dla posiadacza żadnej uzasadnionej nadziei, że ich wartość w przyszłości się podniesie.

§ 11.

Jeżeli w zapowietrzonej zagrodzie wszystkie świnie zostały wybite lub padły, względnie, jeżeli i ostatnia, zarazą dotknięta świnia wyzdrowiała, należy donieść o tem politycznej władzy powiatowej.

Ta winna przez weterynarza rządowego zarządzić zbadanie pozostałych ewentualnie jeszcze świń a jeżeli badanie nie nasunie żadnych wątpliwości, kazać przeprowadzić pod nadzorem weterynarza rządowego, na państwowe koszta gruntowne wyczyszczenie i dezynfekcyę stajen, stanowisk, gnojowisk, przedmiotów urządzenia stajen i sprzętów, ramp do przedადowywania bydła itd., ewentualnie je zniszczyć.

Potrzebne do tego roboty ręczne i sprzężajne wykonać ma strona sama względnie przez kogo innego, bez prawa do wynagrodzenia.

Po dokonaniu postępowania dezynfekcyjnego należy, jeżeli w zamkniętej zagrodzie nie ma już

zadnej świni, natychmiast, w innym przypadku zaś, jeżeli w przeciągu dalszych dni czterdziestu nie zdarzył się nowy przypadek zasłabnięcia, względnie przypadek śmierci wskutek zarazy świń (pomoru), uznać urzędownie zarazę za wygasłą i zarządzone zamknięcie znieść. Co do takich zagród, w których znajdowały się tylko podejrzane o zarażenie się zwierzęta, ma to nastąpić natychmiast po normalnie upłynionem odosobnieniu, po myśli §u 2, alinea a, dla tych zwierząt zarządzone.

Zamknięcie miejscowości jakiejś względnie części jej, zarządzone ewentualnie po myśli §u 3 rozporządzenia, jakoteż wszelkie po myśli przepisu §u 4 rozporządzenia wydane zarządzenia, należy

odwołać, skoro okoliczności, wśród których mogą one być wydane, nie istnieją więcej.

§ 12.

Rozporządzenie to wchodzi w życie równocześnie z ustawą z dnia 7. września 1905, Dz. u. p. Nr. 163. Równocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia ministeryalne z dnia 6. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 82 i z dnia 18. września 1900, Dz. u. p. Nr. 155.

Bylandt wlr.

Klein wlr.

Buquoy wlr.

Wrba wlr.

Auersperg wlr.

Formularz A.

Gmina . . . . . Kraj. . . . .
Powiat polityczny . . . . .

Certyfikat

dla świń, które po myśli §u 6 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 6. listopada 1905, Dz. u. p. Nr. 164, wysyła się z obszarów, z powodu zarazy świń (pomoru) zamkniętych, celem natychmiastowego wybicia ich.

Ilość i opisanie świń: . . . . .

Transport pochodzi z zagrody Nr. . . . miejscowości . . . . .
w której nie znajdują się ani dotknięte zarazą (pomorem), ani też o chorobę względnie o zarażenie się*) podejrzane świnię.

Transport zmierza:

1. do publicznej rzeźni w . . . . .

2. za zezwoleniem $\frac{\text{c. k. starostwa}}{\text{magistratu}}$ w . . . . .

z . . . . . 190 . . . , l. . . . . do . . . . .
pod adresem . . . . .

. . . . . , dnia . . . . . 190 . . .

L. S.

naczelnik gminy.

Wyżej oznaczone zwierzęta zostały bezpośrednio przed wysłaniem zbadane i uznane za zdrowe.

. . . . . dnia . . . . . 190 . . .

weterynarz.

*) Jeżeli podejrzane o zarażenie się zwierzęta za zezwoleniem władzy się wysyła, należy słowa: „względnie o zarażenie się“ przekreślić.

Formularz B.

Gmina . . . . . Kraj. . . . .
Powiat polityczny . . . . .

Certyfikat

dla mięsa świń z powodu tępienia zarazy świń (pomoru) uznanych za chore i wybitych, które po poprzedniem sanitarno-policyjnym zbadaniu uznane za warunkowo przydatne do konsumcyi, przeznaczone zostało przez komisję pomorową do wysyłki celem przysposobienia do ludzkiego użytku.

Ilość i opisanie świń, względnie kawałków mięsa . . . . .

Waga ich . . . . .

Transport wysła się ze stacyi kolei żelaznej (żeglugi) . . . . .
do stacyi przeznaczenia . . . . . pod adresem . . . . .
. . . . . w tym celu, by tam mięso to po myśli §u 7 rozporządzenia ministe-
ryalnego z dnia 6. listopada 1905, Dz. u. p. Nr. 164, przysposobiono do ludzkiego użytku a następnie
na rzecz skarbu państwa jak najkorzystniej spieniężono.

. . . . ., dnia . . . . . 190 . . .

Komisya pomorowa:

. . . . .
c. k. weterynarz powiatowy.

. . . . .
naczelnik gminy.

Formularz C.

Gmina . . . . . Kraj . . . . .
Powiat polityczny . . . . .

Certyfikat

dla świń . . . . . poniżej dokładnie opisanych, które z powodu podejrzenia o zarażenie się zarazą świń (pomorem) przeznaczone zostały przez komisję pomorową do natychmiastowego wybicia w rzeźni gminy . . . . . i z tego powodu mają być tam przewiezione koleją żelazną pod nadzorem weterynarsko policyjnym.

Nazwisko, miejsce zamieszkania i numer domu prowadzącego transport zwierząt:

.....

Opisanie zwierząt:

Powyższe zwierzęta, przed wysłaniem ich, zostały zbadane przez weterynarza rządowego i za zupełnie zdrowe uznane.

....., dnia ..... 19 . .

Komisja pomorowa:

.....
c. k. weterynarz powiatowy.

.....
naczelnik gminy.

Formularz D.

Gmina . . . . . Kraj . . . . .
Powiat polityczny . . . . .

Certyfikat

dla mięsa ze świń zabitych z powodu tępienia zarazy (pomoru) świń, które policya zdrowia po poprzednich oględzinach uznała za zdadne do spożycia a komisya pomorowa przeznaczyła do wysłania.

Ilość nierozczwartowanych świń wraz z nerkami i nienaruszonym tłuszczem nerkowym . . sztuk,
ważących . . . . . kilogramów.

Posyłkę nadaje się na stacyi kolei żelaznej (żeglugi) . . . . .
. . . . . do stacyi przeznaczenia . . . . .
pod adresem . . . . .

. . . . . dnia . . . . . 19 . . . . .

Komisya pomorowa:

. . . . .
c. k. weterynarz powiatowy.

. . . . .
naczelnik gminy.

Pouczenie

0

objawach towarzyszących zarazie i pomorowi świń.

Choroby te występują jużto wśród objawów osobliwszego, zaraźliwego zapalenia jelit (zaraza świń), jużto wśród objawów zaraźliwego zapalenia płuc (pomór) a nie rzadko, równocześnie, jedna obok drugiej w tej samej oborze świń jak i u jednej i tej samej świni.

Dyspozycja do podanych chorób jest u wszystkich świń jednakowa. Rasa i rodzaj nie stanowią żadnej różnicy.

Choroba powstaje tylko przez zarażenie.

To ostatnie następuje głównie w ten sposób, że zdrowe świny zarażają się od świń, po których widać, że są dotknięte pomorem, od takich zarażonych świń, na których objawy choroby nie są jeszcze widoczne, lub też od świń na pozór już zdrowych, zupełnie jednak jeszcze niewyleczonych w stajni, na pastwisku, w czasie transportu lub na targach itd.

Zarazki jednak roznoszone bywają także przez powietrze wydychane, przez plwociny, które chore zwierzęta wyrzucają przy kaszlu, przez wspólną paszę, pojenie, oddawany kał i mocz, przez nawóz ze stajen zapowietrzonych, podściółkę i resztki paszy, przybory stajenne, części i odpadki dotkniętych pomorem, nieżywych świń.

Przez nieostrożne postępowanie zwłaszcza przy rzezi dotkniętych pomorem albo zarażonych świń powstają w odnośnych zagrodach niebezpieczne gniazda zarazy.

W końcu bywają roznoszone choroby także przez osoby, jak: przez dogładaczy, mniszkarzy (trzebicieli) itd.

Podług tego, czy świnią zapadła na zarazę lub też pomór, względnie na jedną i drugą zaraźliwą chorobę równocześnie, objawy choroby przedstawiają się rozmaicie.

Na początku obydwóch tych chorób zwierzęta okazują brak chęci do jadła i pragnienie, wzmożoną wåtłość i osłabienie, mianowicie części tylnych; chód ich jest niepewny, zataczający się, chwiejny w tylnej części, nogi są jakby stężale, kroki małe. Świny najczęściej leżą, zagrzebują się pod podściółkę i wstają tylko niechętnie i z trudnością.

Przy zarazie świń spostrzegać się daje skłonność do wymiotów lub wymioty, zatkanie, lub kał odchodzący małemi, twardemi, gliniastej lub ciemnej barwy kulkami, które często powleczone są śluzem lub skrzepłą krwią. Pojawia się także biegunka, która następuje po tem zatkaniu, lub też zaraz z samego początku choroby; przytem widać ciekłe, flegmiste, często pianiste odchody, barwy żółtej, brunatnej, zielonawej; niekiedy są odchody te także z krwią zmieszane.

Najwybitniejsze objawy pomoru świń są napady suchego, bolesnego, kurczowego kaszlu albo ustawiczne pokaszliwanie, jakoteż ciężki, rażący, dychawiczny oddech.

Tak przy zarazie świń jak i pomorze mają zwierzęta gorączkę i niekiedy drżą na ciele. Skóra okazuje niezwykłą temperaturę, w dotyku raz rażąco gorąca, w innych przypadkach rażąco zimna; nie rzadko występują wyraźne wyrzuty zaskórne i to osobliwie za uszami, na grzbiecie, na wewnętrznej stronie tylnych ud i na podbrzuszu. Przytem skóra jest albo zaczerwieniona i lekko wyniosła albo też pokryta najczęściej pojedynczymi strupami, nie rzadko jednak także rozległemi warstwami strupów łuskowatych.

Z początku choroby spostrzega się także często łzawienie się oczu; później zakleja je lepka, ropna masa.

Dotknięte pomorem zwierzęta bardzo często chudną szybko i giną często po kilku dniach; niekiedy jednak choroba trwa kilka tygodni a nawet może się ciągnąć i miesiące.

Objawy choroby u świń nowo kupionych dają się spostrzegać zwyczajnie, wkrótce po umieszczeniu ich w stajni i są tak uderzające, że służba stajenna powinna je dostrzedz, jeżeli tylko pobieżną choćby uwagę zwraca na zwierzęta.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 10. listopada 1905.

Treść: (№ 165—170.) 165. Obwieszczenie, dotyczące rozszerzenia odprawczych umocowań ekspozytury portowej i sanitarnej morskiej ze służbą celną w Orsera. — 166. Rozporządzenie, którym dodatkowo do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. lutego 1905, wydaje się uzupełniające postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 7. maja 1874, o dodatkach do funduszu religijnego na dziesięciolecie 1901 do 1910. — 167. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Zastawnie na Bukowinie. — 168. Czwarty dodatek do przepisu wykonawczego do I. Części głównej ustawy z dnia 25. października 1896, o bezpośrednich podatkach osobistych. — 169. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury pomocniczej komory Heinersdofskiej w Wünschendorf. — 170. Rozporządzenie, dotyczące postępowania cłowego z farbowanymi niemi jedwabniami, bawełnianami i wełnianami.

165.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1905,

dotyczące rozszerzenia odprawczych umocowań ekspozytury portowej i sanitarnej morskiej ze służbą celną w Orsera.

Portową i sanitarną morską ekspozyturę ze służbą celną w Orsera w Pobrzeżu (inspektorat skarbowy Capodistria) upoważnia się do prowadzenia rejestru wygotowań listów przesyłkowych (Begleitschein-Ausfertigungsregister), służących do przekazywania swojskich przesyłek wina przez morze do innych portów obszaru cłowego tudzież do odprawiania wolnych od cła towarów eksportowych.

Kosel wlr.

166.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 16. października 1905,

którem dodatkowo do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. lutego 1905, Dz. u. p. Nr. 22, wydaje się uzupełniające postanowienia wykonawcze

do ustawy z dnia 7. maja 1874, Dz. u. p. Nr. 51, o dodatkach do funduszu religijnego na dziesięciolecie 1901 do 1910.

Przy oznaczaniu dodatków do funduszu religijnego na dziesięciolecie 1901—1910 — wymierzanych zresztą w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 11. lutego 1905, Dz. u. p. Nr. 22, przy analogicznem zastosowaniu postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. sierpnia 1881, Dz. u. p. Nr. 112 — obliczać należy na przyszłość dochód z przedsiębiorstw przemysłowych, zamiast według postanowienia §u 6. ustęp 2 tego ostatniego rozporządzenia, w ten sposób, że się weźmie za podstawę dochód w wysokości dwudziestokrotnego przecięcia opłacanego od pewnego przedsiębiorstwa w latach 1898—1900 państwowego podatku zarobkowego, bez doliczania pobranych od niego dodatków.

Ponadto uzupełnia się postanowienia §u 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. sierpnia 1881, Dz. u. p. Nr. 112, w tym kierunku, że na równi z wymienionymi w punkcie 3 wydatkami na ubezpieczenie traktować należy także należności ubezpieczenia od wypadku i choroby, które opłacający dodatek do funduszu religijnego ponosi na zasadzie ciężącego na nim obowiązku ustawowego.

Podobnie żądać można — pod warunkami, ustanowionymi w §ie 9, punkt 6 owego rozporządzenia — także policzenia opłat ubezpieczeniowych,

uiszczanych w tym celu, by personalowi — z wyjątkiem zatrudnionego w przedsiębiorstwach przemysłowych — zapewnić emeryturę.

Natomiast sumy ubezpieczenia — służące na pokrycie tych pretensji do odszkodowania, które względem obowiązanych do opłaty dodatków do funduszu religijnego powstać mogą ewentualnie na zasadzie ich ustawowej odpowiedzialności za wypadki w przedsiębiorstwach przemysłowych — nadają się do policzenia na poczet dodatku do funduszu religijnego wtedy tylko, jeżeli obowiązany do opłaty tego dodatku zrzecze się równocześnie pretensji do policzenia mu teje sumy odszkodowania na rachunek jego dodatku. Pozwolenie na policzenie takich sum ubezpieczenia zastrzega się jednak w każdym poszczególnym przypadku decyzji Ministra wyznań i oświaty.

Równocześnie postanawia się — względem obliczania dochodu na zasadzie §u 4 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 21. sierpnia 1881, Dz. u. p. Nr. 112 — że odnośne zeznanie obejmować ma na przyszłość stan dochodów i rozchodów z roku, poprzedzającego początek okresu wymiaru.

Kosel wlr.

Bienert wlr.

167.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. października 1905, dotyczące utworzenia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Zastawnie na Bukowinie.

Dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Zastawnie na Bukowinie (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 15. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 139), ustanawia się na zasadzie §§ów 177 i 179 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, od 1. stycznia 1906 począwszy komisję szacunkową dla podatku osobisto-dochodowego, składającą się z 6 członków.

W ślad za tem należy spis okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, uzupełnić w sposób następujący:

(Strona 1356, XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

B u k o w i n a					
1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	Miejscowa	Powiatowa	Siedziba komisji	Ilość członków komisji
		komisyja			
10a	Powiat polityczny Zastawna	—	1	Starostwo w Zastawnie	6

Kosel wlr.

168.

Czwarty Dodatek

do przepisu wykonawczego do I. Części głównej ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych.

(Obwieszczony reskryptem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 27. października 1905.)

(Miejsce wymiaru powszechnego podatku zarobkowego od przemysłów obnośnych i wędrownych.

Artykuł 61, liczbą 6 ma brzmieć:

„Podatek przypisywać należy w przypadkach, jeżeli podatnik mieszka w gminie, położonej w okręgu politycznej władzy powiatowej udzielającej pozwolenia na przemysł obnośny i wędrowny, w gminie miejsca zamieszkania podatnika; we wszystkich innych przypadkach wymierzać należy podatek w tej gminie, w której ma siedzibę władza podatkowa I. instancyi, właściwa dla wymiaru podatku.

Tej samej zasady względem wymiaru ewentualnej nadwyżki (§ 78, ustęp 4) trzymać się należy także co do miejsca wymiaru podatku w razie rozszerzenia powyższej licencji poza opodatkowany już obszar terytorjalny.

Łączną kwotę rocznej należności należy pobrać z tytułu wymiaru za rok bieżący.

W tych przypadkach, w których miejsce zamieszkania podatnika leży wprawdzie w okręgu politycznej władzy powiatowej, udzielającej licencji, nie leży jednak w okręgu urzędu podatkowego, znajdującego się w siedzibie tej politycznej władzy powiatowej, winien urząd podatkowy znajdujący się w siedzibie takiejże władzy powiatowej zachować pobraną kwotę na rachunek tego urzędu podatkowego, w którego okręgu miejsce zamieszkania podatnika leży; we wszystkich innych przypadkach winien urząd podatkowy znajdujący się w siedzibie politycznej władzy podatkowej zachowywać podatek wraz z dodatkami autonomicznymi ostatecznie.

Postanowienia tego dodatku będą stosowane od dnia 1. stycznia 1906 począwszy.

Kosel wlr.

169.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 3. listopada 1905,

dotyczące utworzenia ekspozytury pomocniczej komory Heinersdorfskiej w Wünschendorf.

W Wünschendorf (w Czechach, w okręgu skarbowym litomierzyckim) utworzono ekspozyturę pomocniczej komory II. klasy; ekspozytura ta rozpoczęła już swe czynności.

Kosel wlr.

170.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 6. listopada 1905,

dotyczące postępowania cłowego z farbowanymi nici jedwabnymi, bawełnianymi i wełnianymi.

W porozumieniu z interesowanymi król. węgierskimi Ministerstwami zarządza się co następuje:

Surowy jedwab, następnie nici bawełniane i wełniane, które w celu uwidocznienia pewnego sposobu skręcenia (w lewo lub w prawo) zabarwiono lekko farbą rozpoznawczą, uważa się przy wymiarze cła za bezbarwne.

Jako bezbarwne traktować należy tylko takie nici z surowego jedwabiu względnie bawełniane i wełniane, z których farba schodzi przy płókanu w zimnej wodzie (ciepłoty 15° C) lub przy suchem ogrzaniu do 100° C.

W ślad zatem należy w abecadłowym spisie towarów, dołączonym do taryfy cłowej, umieścić następujące wskazówki:

1. pod wyrazem „Nici bawełniane“ po uwadze 1 zdanie: „względem ocenia farbowanych nici bawełnianych obacz rozporządzenie ministeryjne z dnia 6. listopada 1905, Dz. u. p. Nr. 170.“

2. pod wyrazem „Jedwab i towary jedwabne“ po uwadze 2 zdanie: „Względem ocenia farbowanego jedwabiu surowego obacz rozporządzenie ministeryjne z dnia 6. listopada 1905, Dz. u. p. Nr. 170.“

3. pod wyrazem: „Nici wełniane“ wstawić należy w uwadze po 1. ustępie jako drugi: „Względem ocenia farbowanych nici wełnianych obacz rozporządzenie ministeryjne z dnia 6. listopada 1905, Dz. u. p. Nr. 170.“

Rozporządzenie to nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Kosel wlr.

Auersperg wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXIX. — Wydana i rozesłana dnia 18. listopada 1905.

Treść: (33 171 i 172.) 171. Rozporządzenie, dotyczące powołania do życia sądu powiatowego w Suchy w Galicyi.
— 172. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia starostwa w Veglia w Pobrzeżu.

171.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 8. listopada 1905,

dotyczące powołania do życia sądu powiatowego w Suchy w Galicyi.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23. stycznia 1904, Dz. u. p. Nr. 8, którym siedzibę urzędową ustanowionego dla okręgu Ślemienia sądu powiatowego przeniesiono do Suchy, nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. stycznia 1906.

Klein wlr.

172.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. listopada 1905,

dotyczące utworzenia starostwa w Veglia w Pobrzeżu.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 10. listopada br. zezwolić na zmianę administracyjnego podziału Pobrzeża, ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 101, i zatwierdzić utworzenie starostwa w Veglia, z tem, że okrąg urzędowy jego obejmować ma wydzielony z obecnego powiatu politycznego Lussin powiat sądowy Veglia.

Starostwo w Veglia rozpocząć ma czynność urzędową z dniem 1. grudnia 1905.

Bylandt wlr.

Biennik ustaw państwa

Biennik ustaw państwa w latach 1901 i 1902

Wydanie I. Warszawa 1902

Wydawnictwo Państwowe, Warszawa, ul. Miodowa 10

Lp. k.	Lp. k.
1. Ustawa o zmianie ustawy o sądownictwie państwowym z dnia 15 sierpnia 1901 r.	2. Ustawa o zmianie ustawy o sądownictwie państwowym z dnia 15 sierpnia 1901 r.
3. Ustawa o zmianie ustawy o sądownictwie państwowym z dnia 15 sierpnia 1901 r.	4. Ustawa o zmianie ustawy o sądownictwie państwowym z dnia 15 sierpnia 1901 r.
5. Ustawa o zmianie ustawy o sądownictwie państwowym z dnia 15 sierpnia 1901 r.	6. Ustawa o zmianie ustawy o sądownictwie państwowym z dnia 15 sierpnia 1901 r.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXX. — Wydana i rozesłana dnia 25. listopada 1905.

Treść: (№ 173—175.) 173. Rozporządzenie, dotyczące upoważnienia c. k. głównego urzędu cłowego w Kotorze do odprawiania z zagranicy nadchodzących przesyłek roślin. — 174. Rozporządzenie, dotyczące się uregulowania kompetencji w sprawie rozstrzygania na podania o lata wolne od podatku budowlanego. — 175. Reskrypt z powodu zmiany niektórych postanowień §§ów 24 i 28 jakoteż załącznika D przepisu wykonawczego o opodatkowaniu wódki.

173.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych z dnia 6. listopada 1905,

dotyczące upoważnienia c. k. głównego urzędu cłowego w Kotorze do odprawiania z zagranicy nadchodzących przesyłek roślin.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, dotyczącego środków ostrożności, których w obrocie z zagranicą przestrzegać należy celem zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), upoważnia się c. k. główny urząd cłowy w Kotorze do odprawiania z zagranicy nadchodzących przesyłek, które zawierają przedmioty pod Nr. 2 dodatku do powyższego rozporządzenia oznaczone, podług przepisów istniejących dla odprawiania takich przesyłek przez upoważnione urzędy cłowe.

Bylandt wlr.

Buquoy wlr.

Auersperg wlr.

Kosel wlr.

Wrba wlr.

174.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. listopada 1905,

dotyczące się uregulowania kompetencji w sprawie rozstrzygania na podania o lata wolne od podatku budowlanego.

Drugi ustęp, ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 1. grudnia 1880, Dz. u. p. Nr. 140, rozporządzenia wykonawczego do §u 7 ustawy z dnia 25. marca 1880, Dz. u. p. Nr. 39, o uwolnieniu od podatku nowych budynków, przebudowań, dobudowań, ma nadal opiewać, jak następuje:

Podania o przyznanie dwunastoletniego czasowego uwolnienia od podatku domowo-czynszowego i domowo-klasowego załatwia odnośna władza podatkowa I. instancyi; przeciw jej rozstrzygnięciu jest dopuszczalny rekurs do krajowej władzy skarbowej a w dalszym następstwie do Ministerstwa skarbu po myśli postanowień ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28.

Rozporządzenie to ma zastosowanie do wszystkich podań o lata wolne od podatku budowlanego, po 1. stycznia 1906 wniesionych.

Podania o przyznanie, osobnemi ustawowemi postanowieniami rozszerzonego czasowego uwolnienia od podatku, rozstrzyga także i w tym przypadku, jeżeli się prosi o rozszerzone uwolnienie tylko dla części budynku, jak dotąd, tak i na przyszłość krajowa władza skarbowa pierwszej instancyi.

Kosel wlr.

175.

Reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 21. listopada 1905,

z powodu zmiany niektórych postanowień §§ów 24 i 28 jakoteż załącznika D przepisu wykonawczego o opodatkowaniu wódki.

W porozumieniu z król. węgierskiem Ministerstwem skarbu zmienia się poniżej wymienione postanowienia przepisu wykonawczego o opodatkowaniu wódki z dnia 21. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 130, wydanego celem wykonania ustawy o opodatkowaniu wódki z dnia 20. czerwca 1888, Dz. u. p. Nr. 95, przez II. część cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120, zmienionej i mają one opiewać, jak następuje:

1.

§ 24, rozdział I. l. 1.

1. Oznajmienie.

§ 24. Każdy wywóz wódki z zakładu gorzelnianego lub z wolnego składu za opłatą podatku konsumcyjnego należy wprzód, wczas oznajmić organowi skarbowemu, przeznaczonemu do dozoru przedsiębiorstwa, pisemnie w dwóch egzemplarzach wedle wzoru Nr. XVIII przedkładając zarazem boletę płatniczą lub kredytową. Oznajmienie uważa się jako wczas wniesione, jeżeli organ przeznaczony do dozoru przedsiębiorstwa może jeszcze przybyć o oznajmionej godzinie do gorzelnii, względnie do wolnego składu. Jeżeli oznajmienie opiewa na wywóz do magazynu opłaconej wódki lub też do fabryki likierów z przedsiębiorstwem połączonej (l. 2 tego rozdziału), które są położone w obrębie 500 metrów odległości od gorzelnii, względnie wolnego składu, natenczas władza skarbowa pierwszej instancji ma prawo, oznaczyć pewne dni w tygodniu, na które wódkę do wywozu można oznajmiać, przy tem oznaczaniu jednak należy o ile możności uwzględnić życzenia przedsiębiorstwa.

Gdy sam przedsiębiorca gorzelnii chce wywieźć wódkę ze swego zakładu gorzelnianego za opłatą podatku konsumcyjnego, natenczas wódka ta w obrębie 500 metrów odległości od gorzelnii może być przewieziona tylko do takich lokali, które nie znajdują się pod dachem gorzelnii i ani nie służą do przechowania wódki, na której cięży podatek konsumcyjny, ani też nie są wewnątrznie połączone z lokalem, w którym taka wódka się znajduje.

(Ustęp trzeci i następne pozostają niezmienione.)

§ 24, rozdział I, l. 2, ostatni ustęp.

Tylko w przypadku wywozu wódki za opłatą z takich gorzelnii lub wolnych składów wódki, których przedsiębiorcy w zabudowaniach należących do gorzelnii, względnie wolnego składu lub też w obrębie 500 metrów odległości od przedsiębiorstwa nie posiadają magazynu opodatkowanej wódki, względnie nie zajmują się fabrykacją likierów, wolno stronie, jeżeli do oznajmionej godziny organ skarbowy nie przybędzie do przedsiębiorstwa celem kontroli posyłki, wywieźć wódkę na podstawie oznajmienia, bez poprzedniego urzędowego zbadania.

§ 24, rozdział I, l. 3.

3. Oznaczenie ilości.

Ilość wódki, którą ma się wywieźć, oznacza się w zasadzie według wagi w sposób pod l. 5 tego rozdziału zarządzony. Krajowe władze skarbu są jednak upoważnione, przedsiębiorcom gorzelnii, w których przeprowadzenie badania ilości podług wagi miałoby napotykać na trudności i jak długo te trudności istnieją, z prawem każdorazowego odwołania pozwolić na oznaczanie ilości wódki, którą ma się wywieźć, według znaku cechowniczego.

Gdyby w przypadkach tego wyjątkowego pozwolenia nie napełniano poszczególnych beczek aż do czopa, względnie cechowanych rezerwoarów kolejowych (caissons) aż do wysokości napełnienia, należy stwierdzić brakującą ilość i t. d. (dalszy tekst pozostaje niezmieniony).

§ 24, rozdział I, l. 5.

5. Oznaczenie ilości alkoholu według wagi.

Przedsiębiorca gorzelnii jest obowiązany, celem zbadania wagi dostarczyć odpowiedniego lokalu, chroniącego przed niepogodą, jakoteż potrzebnej wagi o cechowanej zgodnie z przepisami wraz z o cechowanymi ciężarkami żelaznymi i postarać się, aby beczki przeznaczone do napełniania były przygotowane do oznaczenia tary, jakoteż do bezpośrednio następującego napełniania, zanim organa skarbowe zjawią się celem wysłania wódki. Zarazem należy napełnianie beczek wódką, którą ma się wysłać, tak urządzić, aby to się rychło odbywało.

(Drugi ustęp i następne pozostają niezmienione.)

§ 24, rozdział I, l. 7.

7. Końcowe urzędowanie.

Jeżeli ilość i zawartość alkoholu przy wywozie wódki urzędownie zbadano, natenczas wynik, jako też liczbę porządkową rachunku z podatku konsumcyjnego, pod którą rozchód miał miejsce, uwiadacznia się na odwrotnej stronie obu egzemplarzy oznajmienia.

Jeżeli wódka, którą ma się wywieźć, przeznaczona jest dla fabryki likierów z przedsiębiorstwem połączonej lub też do magazynu opłaconej wódki (1, 2, ostatni ustęp tego rozdziału), natenczas organ kontrolny ma nadto dla każdego naczynia transportowego wypełnić czerwoną kartkę, której władza skarbowa dostarczy tej treści:

„Opłacono dnia . . . . . pod pozycją rejestru oznajmienia . . . . .“

i zapomocą odpowiedniego środka lepiącego przylepić na przedniej stronie beczki, o ile możności nad otworem czopowym. Jeżeli przy sposobności kontroli we fabryce likierów lub w magazynie nieopłaconej wódki zostaną znalezione naczynia transportowe bez tych kartek, natenczas należy dochodzić ich pochodzenia, a w przypadku, gdyby się okazały poszlaki przestępstwa fiskalnego, wdroić postępowanie o ukrócenie dochodów skarbowych.

(Dalsze ustępy pozostają niezmiennione.)

2.

§ 24, rozdział II, A. l. 5 lit. a.

a) Badanie ilości alkoholu.

Organ skarbowy, przeznaczony do dozoru wolnego składu przyjmującego posytkę wódki, bada ilość, znaki i liczby naczyń, następnie bada natężone, urzędowe zamknięcia i oblicza ilość alkoholu we wódce, bez wyjątku dla każdego poszczególnego naczynia w posób, jakiego się trzymał urząd posylający.

(Drugi ustęp odpada.)

§ 24, rozdział II, A. l. 5 lit. b.

b) Zanik transportowy.

Jeżeli najkrótsza droga wozowa z miejsca wysłania do miejsca odbioru nie przekracza pięciu kilometrów, przynajmniej się zanik transportowy dla strat wódki powstałych podczas transportu jej, bez względu na to, czy transport odbywa się w beczkach, czy też w rezerwoarach kolejowych (caissons), z przelaniem lub bez niego do 0·25 procent, przy dalszych odległościach zaś, jeżeli transport w rezerwoarach kolejowych (caissons) odbywa się bez przelania do 0·5 procent, a przy beczkach,

jakoteż w przypadku przelania z beczek do rezerwoarów kolejowych (caissons) lub na odwrót do 1 procent ogólnej ilości alkoholu stwierdzonej w urzędzie wysyłającym.

(Dalszy tekst pozostaje niezmienniony.)

3.

§ 28 lit. c.

c) Zanik rafinacyjny.

Jako największy zanik przy rafinowaniu za pomocą destylowania wódki obciążonej podatkiem konsumcyjnym przynajmniej się 1·2 procent z tej ilości surowca spirytusu, jaką od rozpoczęcia ruchu, względnie od ostatniego badania zapasów podług rejestru kontowego w istocie poddano oczyszczaniu przez destylowanie. W żadnym przypadku nie można zatem zaniku rafinacyjnego obliczać od ilości surowca spirytusu większej, niż wyrobiono w gorzelni, względnie niż przywieziono do wolnego składu, przyczem za pomocą osobnych przyrządów bezpośrednio z zacieru wyrobionego rafinatu spirytusowego nie należy wstawiać do rachunku jako surowca spirytusu.

Rejestr kontowy należy prowadzić osobno dla każdego aparatu rektyfikacyjnego według dołączonego wzoru Nr. XXVIII.

(Ustęp trzeci i następne pozostają niezmiennione.)

4.

Dodatek D do §u 25 d rozp. wyk.

Pouczenie o obliczaniu zaniku składowego.

Zanik składowy, przyznany gorzelniom i wolnym składom o rocznym wymiarze dwóch procentów należy obliczać podług jednomiesięcznych okresów czasu.

Dla uproszczenia tego rachunku przyjmuje się, że wszystkie przychody i rozchody w ciągu jednomiesięcznego okresu czasu miały miejsce pierwszego dnia tego okresu, że zatem zapas książkowy, który dla zamknięcia każdego miesięcznego okresu ma być obliczony, już na początku miesięcznego okresu istniał, a w czasie tego miesiąca nie było żadnego przychodu ani rozchodu.

Jednomiesięczne okresy, które mają służyć za podstawę do obliczenia, zaczynają się dla gorzelni z reguły z dniem dla skonstatowania wyrobu ustalonym, dla wolnych składów z dniem miesiąca, który jest wyznaczony do zwyczajnego badania zapasów.

Wzór
XXVIII.

a) W gorzelniach rolniczych, w czasie regularnego ruchu oblicza się na jednomiesięczny okres obrachunkowy przypadający zanik składowy wprost z książkowego zapasu obliczonego przy zamknięciu rachunku z podatku konsumcyjnego.

Do tego obliczenia należy zapas książkowy zaokrąglić na całe hektolitry w ten sposób, że ilości poniżej 50 stopni hektolitrowych się opuszcza a ilości wynoszące 50 i ponad 50 stopni hektolitrowych przyjmuje się za jeden hektolitr.

Jeżeli liczbę hektolitrow k książkowego zapasu podzieli się przez 6, otrzyma się zanik składowy przypadający za miesiąc obrachunkowy, wyrażony w stopniach hektolitrowych:

$$\frac{hl \times 2}{12 \times 100} = hl \text{ zaniku,}$$

$$\frac{hl \times 2}{12} = \frac{hl}{6} = hl^\circ \text{ zaniku.}$$

Przy obliczaniu zaniku wypadające ułamki stopnia hektolitrowego opuszcza się. Przeprowadzone przykłady są podane w załączniku a.

Załącznik a.

b) W gorzelniach przemysłowych i wolnych składach, dla których okres zamknięcia rachunku z podatku konsumcyjnego z reguły obejmuje trzymiesięczny okres czasu, oblicza się dla zakończenia każdego jednomiesięcznego okresu tego peryodu zamknięcia, książkowy zapas w sposób następujący.

Z końcem każdego z tych trzech miesięcznych okresów należy w kolumnie uwag zeszytu na przychód utworzyć sumę przychodów (zapas książkowy z końcem poprzedzającego miesiąca, powiększony o przychód miesiąca przedmiotowego), w kolumnie uwag zeszytu na rozchód sumę rozchodów odnośnego miesiąca i przez zestawienie obydwóch sum w zeszycie na przychód zapas książkowy obliczyć.

Gdy się doda sumy zapasów w ten sposób na zakończenie pierwszego, drugiego i trzeciego miesiąca okresu zamknięcia obliczonych, według powyższego zarządzenia na całe hektolitry zaokrąglonych i sumę tę podzieli się przez 6, otrzyma się w stopniach hektolitrowych wyrażony zanik składowy za trzymiesięczny okres zamknięcia.

Przykłady przeprowadzone podane są w załącznikach b, c, d i e.

Załączniki b,
c, d, e.

c) Jeżeli okres zamknięcia obejmuje krótszy czas, niżeli miesiąc lub miesiące i pojedyncze dni, jak to się zdarzyć może w gorzelniach rolniczych przed rozpoczęciem i po zastanowieniu ruchu, we wszystkich przedsiębiorstwach zaś w przypadku niespodziewanego badania zapasów, oblicza się zanik za czas krótszy jak miesiąc podług łącznej ilości dni. Jeżeli na koniec okresu na dni liczącego obliczony i na całe hektolitry zaokrąglony zapas książkowy pomnoży się przez liczbę dni i iloczyn ten podzieli się przez 180, otrzyma się zanik w stopniach hektolitrowych.

$$\frac{hl \times 2 \times \text{dnie}}{360} = \frac{hl \times \text{dnie}}{180} = hl^\circ \text{ zaniku.}$$

(Porównaj w załączniku a przykłady: gorzelnia rolnicza przy zamknięciu rachunku dnia 26. września i dnia 5. lipca, a w załączniku d przykłady przy zamknięciu rachunku dnia 12. lipca i dnia 31. sierpnia.)

d) Potrzebne do obliczenia zaniku daty należy uwidocznic w kolumnie uwag zeszytu na przychód jakoteż zeszytu na rozchód rachunku z podatku konsumcyjnego w sposób na dołączonych przykładach podany.

5.

Postanowienia tego rozporządzenia l. 1 i 2 nabierają mocy obowiązującej z dniem 1. grudnia 1905, pod l. 3 i 4 wymienione, w tych gorzelniach, w których regularne badanie zapasów odbywa się miesięcznie, z pierwszym po dniu 30. listopada 1905 poczynającym się peryodem obrachunkowym, w tych zaś gorzelniach, w których regularne badanie zapasów ma się odbywać kwartalnie, następnie w wolnych składach wódki, jakoteż w rafineriach wódki uznanych za wolne składy, z drugim peryodem obliczania bieżącej kampanii.

Jeżeli jednak początek tych peryodów obliczenia nie przypada na dzień 1., 11. lub 21., 8 godzina rano miesiąca, natenczas za dnię nie pełnej jeszcze trzeciej części miesiąca poprzedzającego peryodu obliczania, obliczyć należy zanik składowy za okres czasu obejmujący mniej niż 10 dni już w sposób pod 4 przepisany i do największego zaniku podług dotychczasowych postanowień obliczonego, dodać.

Kosel wlr.

Wzór Nr. XXVIII.

(Do § 28 c rozp. wyk.)

Rejestr kontowy

. . . . . w . . . . . Nr. konstr. . . . na ilości alkoholu przeniesione z zapasów składowych na aparat rektyfikacyjny Nr. . . . . celem rafinowania i ulepszania za czas od dnia 1. września . . . . do dnia 31. sierpnia . . . .

Nr. pozycji	Czas rozpoczęcia ruchu			Ilość alkoholu wzięta z zapasów składowych		Czas ukończenia odpędu			Podpis przedsiębiorcy względnie jego zastępcy	Uwaga
	mie- siąc	dzień	godzina	surowiec spirytusu	rafinada	mie- siąc	dzień	godzina		
				w hektolitrowych stopniach alkoholu						

Załącznik a.

(Do dodatku D.)

Kraj: _____

Okrąg skarbowy: _____

Okrąg podatkowy: _____

Fragment przykładu

rachunku z podatku konsumcyjnego

(Przychód)

gorzelnii rolniczej . . . . . w . . . . .

Nr. konskr. . . . . na kampanie od dnia 1. września 19 . . do dnia
31. sierpnia 19 . .

Gorzelnii tej wolno według rozporządzenia c. k. (władzy skarbowej I. instancyi) w . . . . .
z dnia . . . . . 19 . . liczba . . . wyrobić w okresie produkcyjnym 19 . . / . . słowami
ośmdziesiąt siedem tysięcy stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu po niższej stopie podatku konsumcyjnego.

Z zapasu pozostałego z kampanii 19 . . / . . można w kampanii 19 . . / . . wywieźć jeszcze po niższej
stopie podatku konsumcyjnego 3050 (trzy tysiące pięćdziesiąt) stopni hektolitrowych.

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia			w stopniach hektolitrowych	Posylki, które ewentualnie do gorzelni napowrót wróciły
		z dnia	za czas			
			od	do		
		rok, miesiąc, dzień				
1	2	3	4	5	6	7
1	1./9. 19 . .	Zapas z poprzedniej kampanii, a mianowicie:				
		po niższej stopie podatku			3.050	
		„ wyższej „ „			1.020	
		Ogólny zapas			4.070	
2	26./9. 19 . .	26./9. 19 . .	17./9. 19 . .	26./9. 19 . .	2.930	
		Zamknięto w celu badania zapasów dnia 26./9. 19 . .			7.000	
		Odliczyć rozchód (bez zaniku)				
		Pozostaje zapas książkowy			7.000	
		Znaleziony rzeczywisty zapas			6.858	
		Okazuje się ubytek w ilości			142	
		który w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 7000 hl° wypada poniżej 5%, w obec czego część ubytku przekraczająca największy dozwolony zanik a wynosząca 109 hl° nadaje się do potrącenia.				
		Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 1. zeszytu dla rozchodu.				

Uwaga: Przy zamknięciu okazujący się ubytek brutto w ilości 142 hl° rozkłada się na największy zanik w ilości 33 hl°, który rozdzielić znowu należy stosownie do obu stóp podatku i na przekraczający największy zanik ubytek potrącalny w ilości 109 hl°, który tymczasowo należy zapisać po wyższej stopie podatku na rozchód.

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
po niższej	po wyższej	opodat- kować się mający (nad 5%)	po- trącalny	nie po- trącalna (nad 5%)	po- trącalna	kiero- wnika ruchu	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16

						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
28	5		109			N. N.	N. N.	

Zapasy książkowy dnia
26./9. 19... . . . . 7000 hl°
= 70 hl.

Największy dozwolony zanik w ilości 33 hl° jest mniejszy od przy tem zamknięciu okazującego się ubytku, za tem policzalny i ma być w stosunku ilości rozchodu między obie stopy podatku rozdzielony.

Ponieważ w tym okresie zamknięcia nie było żadnego rozchodu, należy zanik rozdzielić w stosunku ilości przychodu (vide § 26, l. 7, ustęp ostatni, zapas wraz z wyrobem).

Nowy wyrób należy po niższej stopie podatku zarachować.

Obliczenie i rozdział zaniku.

Zapasy książkowy dnia 26./9. . . . . 70 hl.
 Czas trwania okresu zamknięcia 1./9. — 26./9. = 25 dni.

$$\text{Zanik składowy } \frac{70 \times 2 \times 25}{360} = \frac{70 \times 25}{180} = \frac{175}{18} = 9 \text{ hl}^\circ$$

$$\frac{5}{100} \% \text{ zaniku od wyrobu } 2930 \text{ hl}^\circ \dots\dots\dots = 24 \text{ hl}^\circ$$

$$2930 : 12 = 24 \qquad \text{Ogólny zanik} \dots\dots\dots = 33 \text{ hl}^\circ$$

$$\frac{33}{53}$$

Ogólny przychód 7.000	1020 × 33
Z tego po wyższej stopie 1.020	3060
	3060
	3360 : 7000 = 4.8 = 5
	5660

Z policzalnego zaniku przypada po wyższej stopie podatku . . . . . 5 hl°
 po niższej stopie podatku . . . . . 28 hl°

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia			w stopniach hektolitrowych	Posyłki, które ewentualnie do gorzelnii napowrót wróciły	
		z dnia	za czas				wyrobita ilość alkoholu
			od	do			
		rok, miesiąc, dzień					
1	2	3	4	5	6	7	
3	26./9. 19...	Zapas książkowy			7.000		
4	26./10. 19...	26./10. 19... 26./9. 19... 26./10. 19...			14.109		
		Zamknięto do badania zapasów dnia 26./10. 19... . . .			21.109		
		Obliczyć rozchód			9.577		
		Pozostaje zapas książkowy			11.532		
		Znaleziony rzeczywisty zapas			11.544		
		Okazuje się nadwyżka w ilości			12		
		którą w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 21.109 hl ^o wypada poniżej 5%, nadaje się zatem do potrącenia.					
		Na przychód zapisano pod pozycją Nr. 6 zeszytu dla przychodu.					

Uwaga: Czynności obrotowych za czas od dnia 26./10. do dnia 15./4. (zamknięcia rachunku z podatku konsumcyjnego dnia 26./11., 26./12., 26./1., 26./2., 26./3. i 15./4.) nie podaje się tu.

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
po niższej	po wyższej	opodat- kować się ma- jący (nad 5%)	po- trącalny	nie po- trącalna (nad 5%)	po- trącalna	kiero- wnika ruchu	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	
						N. N.	N. N.	
					12	N. N.	N. N.	
								Zapasy książkowy dnia 26./10. . . . . 11.532 hl° = 115 hl.

Największy dozwolony zanik wynosi 136 hl° i ze względu, że przy tem zamknięciu okazuje się nadwyżka, nie policza się go.

Obliczenie zaniku.

Zapasy książkowy dnia 26./10. . . . . 115 hl
 Czas trwania okresu zamknięcia 26./9. — 26./10 = 1 miesiąc

$$\text{Zanik składowy} = \frac{115 \times 2}{12} = 115 : 6 = 19 \text{ hl}^\circ$$

$$\frac{5}{6} \text{ procentu zaniku od wyrobu}$$

$$14.109 \text{ hl}^\circ = 14109 : 12 = \underline{\underline{117 \text{ hl}^\circ}}$$

$$\begin{array}{r} 21 \\ 90 \\ \hline \end{array}$$
 Ogólny zanik . . 136 hl°

Nr. pozycji	Data	Według miesięcznego stwierdzenia			w stopniach hektolitrowych	Posyłki, które ewentualnie do gorzelnii napowrót wróciły	
		z dnia	za czas				wyrobiona ilość alkoholu
			od	do			
			rok, miesiąc, dzień				
1	2	3	4	5	6	7	
18	15./4. 19...	Zapas książkowy			4.209		
19	15./4. 19...	Nadwyżka z poprzedniego zamknięcia.. . . .			103		
		Zamknięto do badania zapasów dnia 5./7. 19...			4.312		
		Odliczyć rozchód			3.700		
		Pozostaje zapas książkowy			612		
		Znaleziony rzeczywisty zapas			590		
		Okazuje się ubytek w ilości			22		
		który w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 4.312 hl° wypada poniżej 5‰.					
		Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 25 zeszytu dla rozchodu.					

Uwaga: Czynności obrotowej za czas od dnia 5./7. do 31./8. nie podaje się tu.

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
po niższej	po wyższej	opodatkować się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potrącalna (nad 5%)	potrącalna	kierownika ruchu	organu skarbowego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	Przychód do dnia 15./5. . . . . 4.312 Rozchód 2.900
						N. N.	N. N.	zapas książkowy dnia 15./5. . . . . 1.412 hl° = 14 hl Rozchód od dnia 15./5. do dnia 15./6. . . . . 800 hl°
								zapas książkowy dnia 15./6. . . . . 612 hl° = 6 hl Rozchód od dnia 15./6. do dnia 5./7. 0
								zapas książkowy dnia 5./7. . . . . 612 hl° = 6 hl.
1	2		19			N. N.	N. N.	

Największy dozwolony zanik wynosi 3 hl°, jest zatem ze względu na obok wykazany ubytek w ilości 22 hl° policzalny i ma być w stosunku ilości rozchodu rozdzielony.

Obliczenie i rozdział zaniku.

Zapas książkowy dnia 15./5. . . . . 14 hl — zanik obliczyć za czas od dnia 15./4. — 15./5. = 1 miesiąc
 " " " 15./6. . . . . 6 " — " " " " " " 15./5. — 15./6. = 1
 " " " 5./7. . . . . 6 " — " " " " " " 15./6. — 5./7. = 20 dni

$$\text{Zanik składowy} = \frac{(14 + 6)}{6} + \frac{6 \times 20}{180} = 3 + 0 = 3 \text{ hl}^\circ$$

Ogólny rozchód 3.700
 Z tego po wyższej stopie 2.900

$$x : 3 = 2900 : 3700$$

$$x = \frac{3 \times 2900}{3700} = 2 \cdot 3$$

Z zaniku przypada po wyższej stopie . . . . . 2 hl°
 Z " " " po niższej " . . . . . 1 hl°

Załącznik b.

(Do dodatku D.)

Kraj: _____

Okrąg skarbowy: _____

Okrąg podatkowy: _____

Fragment przykładu

rachunku z podatku konsumcyjnego

(Przychód)

gorzelni przemysłowej . . . . .

w . . . . . Nr. konskr. . . . . na kampanię od dnia 1. września 19 . . . . .
do dnia 31. sierpnia 19 . . . . .

Gorzelnia tej wolno według rozporządzenia c. k. (władzy skarbowej I. instancyi w . . . . . z dnia . . . . . 19 . . . . , liczba . . . . . wyrobić w okresie produkcyjnym 19 . . . . / . . . . słowami trzysta czterdzieści pięć tysięcy stopni hektolitrowych (litrów) alkoholu po niższej stopie podatku konsumcyjnego.

Z zapasu pozostałego z kampanii 19 . . . . / . . . . można w kampanii 19 . . . . / . . . . wywieźć jeszcze po niższej stopie podatku konsumcyjnego 44.273 (czterdzieści cztery tysięcy dwieście siedmdziesiąt trzy) stopni hektolitrowych.

1	2	Według miesięcznego stwierdzenia			6	7	
		z dnia	za czas				wytrobiona ilość alkoholu
			od	do			
			rok, miesiąc, dzień				w stopniach hektolitrowych
1	2	3	4	5	6	7	
		Zapasy z poprzedniej kampanii, a mianowicie:					
1	1./9. 19...	po niższej stopie podatku			44.273		
		po wyższej „ „			57.395		
		Ogólny zapas			101.668		
2	1./10. 19...	1./10. 19...	1./9. 19...	1./10. 19...	87.003		
3	1./11. 19...	1./11. 19...	1./10. 19...	1./11. 19...	87.346		
4	1./12. 19...	1./12. 19...	1./11. 19...	1./12. 19...	67.241		
		Zamknięto do badania zapasów dnia 1./12. 19 ..			343.258		
		Odliczyć rozchód			239.577		
		Pozostaje zapas książkowy			103.681		
		Znaleziony rzeczywisty zapas			101.418		
		Okazuje się ubytek w ilości			2.263		
		który w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 343.258 hl ^o wypada poniżej 5%.					
		Na rozchód zapisano pod Nr. 20 zeszytu dla rozchodu.					

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
po niższej	po wyższej	opodatkować się mający (nad 5%)	potrącalny	nie potrącalna nad 5%)	potrącalna	kierownika ruchu	organu skarbowego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
w stopniach hektolitrowych								
8	9	10	11	12	13	14	15	16
						N. N.	N. N.	Przychód do dnia 30./9. . . . . 188.671 od tego rozchód . 114.496
								zapas książkowy dnia 1./10. . . . . 74.175 hl° = 742 hl
						N. N.	N. N.	do tego przychód od dnia 1./10. do dnia 31./10. . . . . 87.346
						N. N.	N. N.	razem . 161.521
						N. N.	N. N.	od tego rozchód . 54.329
								zapas książkowy dnia 1./11. . . . . 107.192 hl° = 1.072 hl
								do tego przychód od dnia 1./11. do dnia 30./11. . . . . 67.241
								razem . 174.433
								od tego rozchód . 70.752
								zapas książkowy dnia 1./12. . . . . 103.681 hl° = 1.037 hl
								razem . 2.851 hl
1.897	366					N. N.	N. N.	

Dozwolony największy zanik wynosi 2.488 hl°, ze względu jednak na obok wykazany ubytek jest policzalny tylko w wysokości 2.263 hl°, które rozdzielić należy w stosunku ilości rozchodu między obie stopy podatku.

Obliczenie i rozdział zaniku.

Suma zapasów książkowych 2.851 hl

Obliczenie zaniku składowego według całych miesięcy (po 30 dni) . . . $2851 \times 2 = \frac{2851}{6} = 475 \text{ hl}^\circ$

$\frac{5}{6}\%$ zanik od wyrobu 241.590 hl° $241.590 : 12 = \frac{15}{39} = 2013 \text{ „}$

Łączny rozchód 239.577
z tego po wyższej stopie 38.739

Łączny zanik . . 2.488 hl°
z tego policzalny . 2.263 „
x = 2263 = 38739 : 239577
x = 365·9 = 366 hl
po wyższej stopie 366 hl°
po niższej stopie 1897 „
razem . 2263 hl°

No.	Description	Quantity		Value		Total
		Actual	Estimated	Actual	Estimated	
1	...	...	...	...	...	...
2	...	...	...	...	...	...
3	...	...	...	...	...	...
4	...	...	...	...	...	...
5	...	...	...	...	...	...
6	...	...	...	...	...	...
7	...	...	...	...	...	...
8	...	...	...	...	...	...
9	...	...	...	...	...	...
10	...	...	...	...	...	...
11	...	...	...	...	...	...
12	...	...	...	...	...	...
13	...	...	...	...	...	...
14	...	...	...	...	...	...
15	...	...	...	...	...	...
16	...	...	...	...	...	...
17	...	...	...	...	...	...
18	...	...	...	...	...	...
19	...	...	...	...	...	...
20	...	...	...	...	...	...
21	...	...	...	...	...	...
22	...	...	...	...	...	...
23	...	...	...	...	...	...
24	...	...	...	...	...	...
25	...	...	...	...	...	...
26	...	...	...	...	...	...
27	...	...	...	...	...	...
28	...	...	...	...	...	...
29	...	...	...	...	...	...
30	...	...	...	...	...	...
31	...	...	...	...	...	...
32	...	...	...	...	...	...
33	...	...	...	...	...	...
34	...	...	...	...	...	...
35	...	...	...	...	...	...
36	...	...	...	...	...	...
37	...	...	...	...	...	...
38	...	...	...	...	...	...
39	...	...	...	...	...	...
40	...	...	...	...	...	...
41	...	...	...	...	...	...
42	...	...	...	...	...	...
43	...	...	...	...	...	...
44	...	...	...	...	...	...
45	...	...	...	...	...	...
46	...	...	...	...	...	...
47	...	...	...	...	...	...
48	...	...	...	...	...	...
49	...	...	...	...	...	...
50	...	...	...	...	...	...
51	...	...	...	...	...	...
52	...	...	...	...	...	...
53	...	...	...	...	...	...
54	...	...	...	...	...	...
55	...	...	...	...	...	...
56	...	...	...	...	...	...
57	...	...	...	...	...	...
58	...	...	...	...	...	...
59	...	...	...	...	...	...
60	...	...	...	...	...	...
61	...	...	...	...	...	...
62	...	...	...	...	...	...
63	...	...	...	...	...	...
64	...	...	...	...	...	...
65	...	...	...	...	...	...
66	...	...	...	...	...	...
67	...	...	...	...	...	...
68	...	...	...	...	...	...
69	...	...	...	...	...	...
70	...	...	...	...	...	...
71	...	...	...	...	...	...
72	...	...	...	...	...	...
73	...	...	...	...	...	...
74	...	...	...	...	...	...
75	...	...	...	...	...	...
76	...	...	...	...	...	...
77	...	...	...	...	...	...
78	...	...	...	...	...	...
79	...	...	...	...	...	...
80	...	...	...	...	...	...
81	...	...	...	...	...	...
82	...	...	...	...	...	...
83	...	...	...	...	...	...
84	...	...	...	...	...	...
85	...	...	...	...	...	...
86	...	...	...	...	...	...
87	...	...	...	...	...	...
88	...	...	...	...	...	...
89	...	...	...	...	...	...
90	...	...	...	...	...	...
91	...	...	...	...	...	...
92	...	...	...	...	...	...
93	...	...	...	...	...	...
94	...	...	...	...	...	...
95	...	...	...	...	...	...
96	...	...	...	...	...	...
97	...	...	...	...	...	...
98	...	...	...	...	...	...
99	...	...	...	...	...	...
100	...	...	...	...	...	...

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

ACCOUNTS RECEIVABLE

No.	Description	Amount	Balance
1	...	...	...
2	...	...	...
3	...	...	...
4	...	...	...
5	...	...	...
6	...	...	...
7	...	...	...
8	...	...	...
9	...	...	...
10	...	...	...
11	...	...	...
12	...	...	...
13	...	...	...
14	...	...	...
15	...	...	...
16	...	...	...
17	...	...	...
18	...	...	...
19	...	...	...
20	...	...	...
21	...	...	...
22	...	...	...
23	...	...	...
24	...	...	...
25	...	...	...
26	...	...	...
27	...	...	...
28	...	...	...
29	...	...	...
30	...	...	...
31	...	...	...
32	...	...	...
33	...	...	...
34	...	...	...
35	...	...	...
36	...	...	...
37	...	...	...
38	...	...	...
39	...	...	...
40	...	...	...
41	...	...	...
42	...	...	...
43	...	...	...
44	...	...	...
45	...	...	...
46	...	...	...
47	...	...	...
48	...	...	...
49	...	...	...
50	...	...	...
51	...	...	...
52	...	...	...
53	...	...	...
54	...	...	...
55	...	...	...
56	...	...	...
57	...	...	...
58	...	...	...
59	...	...	...
60	...	...	...
61	...	...	...
62	...	...	...
63	...	...	...
64	...	...	...
65	...	...	...
66	...	...	...
67	...	...	...
68	...	...	...
69	...	...	...
70	...	...	...
71	...	...	...
72	...	...	...
73	...	...	...
74	...	...	...
75	...	...	...
76	...	...	...
77	...	...	...
78	...	...	...
79	...	...	...
80	...	...	...
81	...	...	...
82	...	...	...
83	...	...	...
84	...	...	...
85	...	...	...
86	...	...	...
87	...	...	...
88	...	...	...
89	...	...	...
90	...	...	...
91	...	...	...
92	...	...	...
93	...	...	...
94	...	...	...
95	...	...	...
96	...	...	...
97	...	...	...
98	...	...	...
99	...	...	...
100	...	...	...

Załączka c.
(Do dodatku D.)

Kraj: _____

Okrąg skarbowy: _____

Okrąg podatkowy: _____

Fragment przykładu
rachunku z podatku konsumcyjnego

(Rozchód)

gorzelnii przemysłowej . . . . .
w . . . . . Nr. konkr. . . . na kampanię od dnia 1. września 19 . .
do dnia 31. sierpnia 19 . .

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestr oznajmień	P o n i ż s z e j s t o p i e		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
			stopni hektolitrowych		
1	2	3	4	5	6
1	5./9. 19 . .	1	.	34.548	34.548
2	7./9. 19 . .	2	2 097	.	2.097
3	11./9. 19 . .	3	.	.	.
4	12./9. 19 . .	4	.	13.272	13.272
5	20./9. 19 . .	5	958	.	958
6	23./9. 19 . .	6	.	24.773	24.773
7	29./9. 19 . .	7	.	.	.
8	30./9. 19 . .	8	.	13.143	13.143
9	5./10. 19 . .	9	.	.	.
10	8./10. 19 . .	10	2.101	.	2.101
11	16./10. 19 . .	11	.	17.860	17.860
12	20./10. 19 . .	12	3.452	.	3.452
		do przeniesienia .	8.608	103.596	112.204

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika ruchu	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
			N. N.	N. N.	
			N. N.	N. N.	
	1.173	1.173	N. N.	N. N.	
			N. N.	N. N.	
			N. N.	N. N.	
			N. N.	N. N.	
	24.532	24.532	N. N.	N. N.	
			N. N.	N. N.	
	11.852	11.852	N. N.	N. N.	
			N. N.	N. N.	
			N. N.	N. N.	
			N. N.	N. N.	
	37.557	37.557			

Rozchód od dnia 1./9. do dnia 30./9.
po niższej stopie . . . 88.791 hl°
po wyższej stopie . . . 25.705 „
razem . 114.496 hl°

Numer pozycyi	D a t a	Powołanie pozycyi rejestru oznajmienia	P o n i ż s z e j s t o p i e		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
s t o p n i h e k t o l i t r o w y c h					
1	2	3	4	5	6
		Z przeniesienia	8.608	103.596	112.204
13	22./10. 19 . .	13	.	16.924	16.924
14	26./10. 19 . .	14	.	958	958
15	3./11. 19 . .	15	.	29.954	29.954
16	11./11. 19 . .	16	3.621	.	3.621
17	23./11. 19 . .	17	.	17.595	17.595
18	27./11. 19 . .	18	1.930	.	1.930
19	29./11. 19 . .	19	.	17.652	17.652
	Zamknięto dnia 1./12. 19		14.159	186.679	200.838
	Doliczyć rozchód po wyższej stopie podatku		.	.	38.739
	Ogólny rozchód		.	.	239.577
		Do przeniesienia .	14.159	186.679	200.838

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika gorzelnii	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
.	37.557	37.557	.	.	
.	1.182	1.182	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	38.739	38.739	.	.	
.	.	.	.	.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	38.739	38.739	.	.	

Rozchód od dnia 1./10. do dnia 31./10
 po niższej stopie . . . 41.295 hl°
 po wyższej stopie . . . 13.034 „
 razem 54.329 hl°

Rozchód od dnia 1./11. do dnia 30./11.
 po niższej stopie . . . 70.752 hl°
 po wyższej stopie . . . — „
 razem . 70.752 hl°

Załączka d.

(Do dodatku D.)

Kraj: _____

Okrag skarbowy: _____

Okrag podatkowy: _____

Fragment przykladu
rachunku z podatku konsumcyjnego

(Przychód)

wolnego skladu wódki . . . . .

w . . . . . Nr. konskr. . . . . na kampanię od dnia 1. wrzesnia 19 . . . . .
do dnia 31. sierpnia 19 . . . . .

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji w rejestrze przychodu	Z gorzelnii lub wolnego składu		
			po niższej	po wyższej	razem
			stopie podatku konsumcyjnego		
			złożone na składzie stopnie hektolitrowe alkoholu		
1	2	3	4	5	6
1	1./9. 19..	zapas książkowy	22.424	6.887	29.311
2	25./9. "	1	31.168	.	31.168
3	5./10. "	2	.	5.067	5.067
4	13./10. "	3	21.356	.	21.356
5	18./10. "	4	10.673	.	10.673
6	22./10. "	5	.	5.355	5.355
7	15./11. "	6	21.517	.	21.517
8	26./11. "	7	.	10.805	10.805
9	29./11. "	8	21.272	.	21.272
Zamknięto do badania zapasów dnia 30./11. 19.			128.410	28.114	156.524
Odliczyć rozchód			112.093	17.423	129.516
Pozostaje zapas książkowy			16.317	10.691	27.008
Znaleziony rzeczywisty zapas			.	.	24.312
Okazuje się ubytek w ilości			.	.	2.696
<p>który w porównaniu z ogólnym przycho- dem w ilości 156.524 hl° wypada niżej 5%, w obec czego część ubytku w ilości 1.069 hl°, jako przekraczająca dozwo- lony największy zanik nadaje się do po- trącenia.</p> <p>Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 15 zeszytu dochodu.</p>					

U w a g a: Czynności obrotowej w okresach zamknięcia od dnia 30./11. do dnia 28./2. i od dnia 28./2. do dnia 31./5. tu się nie podaje.

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
po niższej	po wyższej	opodat- kować się mający nad 5%	potrą- calny	nie potrą- calna (nad 5%)	potrą- calna	kiero- wnika ruchu	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
stopni hektolitrowych alkoholu								
7	8	9	10	11	12	13	14	15
						N. N.	N. N.	Przychód do dnia 30./9. . . . . 60.479
						N. N.	N. N.	odliczyć rozchód 23.046
						N. N.	N. N.	zapas książkowy dnia 30./9. . . . . 37.433 hl° = 374 hl
						N. N.	N. N.	doliczyć przychód od dnia 1./10. do dnia 31./10. . . . . 42.451
						N. N.	N. N.	razem 79.884
						N. N.	N. N.	odliczyć rozchód 52.598
						N. N.	N. N.	zapas książkowy dnia 31./10. . . . . 27.286 hl° = 273 hl
						N. N.	N. N.	doliczyć przychód od dnia 1./11. do 30./11. . . . . 53.594
								razem 80.880
								odliczyć rozchód 53.872
								zapas książkowy dnia 30./11. . . . . 27.008 hl° = 270 hl
								razem . . . . . 917 hl
1.408	219		1.069			N. N.	N. N.	

Największy dozwolony zanik w ilości 1.627 hl° jest ze względu na obok wykazany ubytek policzalny i ma być w stosunku ilości rozchodu między obie stopy podatku rozdzielony.

Obliczenie i rozdział zaniku.

Suma książkowych zapasów	917 hl
Obliczenie zaniku składowego według całych miesięcy (po 30 dni)	$\frac{917 \times 2}{12} = 917 : 6 = 152 \text{ hl}^\circ$
1·2% zaniku rafinacyjnego	122.981 hl° = 1.475 ,
	1% = 1.229·81
	0·2 (1/5) % = 245·96
	<u>1.475·77</u>
Ogólny zanik	1.627 hl°
Ogólny rozchód	129.516, z tego
po wyższej stopie	17.423
Z zaniku przypada:	
po wyższej stopie	219 hl°
po niższej stopie	1.408 ,
razem	<u>1.627 hl°</u>
	28347221 : 129516 = 218·8
	244402
	1148861
	<u>1127330</u>

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru przychodu	Z gorzelnii lub wolnego składu		
			po niższej	po wyższej	razem
			stopie podatku konsumcyjnego		
			złożone na składzie stopnie hektolitrowe alkoholu		
1	2	3	4	5	6
32	31./5. 19..	zapas książkowy	15.558	18.794	34.352
33	7./6. „	29	.	610	610
34	15./6. „	30	1.554	.	1.554
35	28./6. „	31	.	540	540
36	7./7. „	32	.	260	260
	Zamknięto przy sposobności niespodzianej rewizji dnia 12./7. 19..		17.112	20.204	37.316
	Odliczyć rozchód . . .		8.812	2.001	10.813
	Pozostaje jako zapas książkowy		8.300	18.203	26.503
	Znaleziony rzeczywisty zapas		.	.	26.114
	Okazuje się ubytek w ilości . . .		.	.	389
	który w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 37.316 hl° wypada niżej 50/0, w obec czego część ubytku w ilości 23 hl° jako przekraczająca dozwolony największy zanik nadaje się do potrącenia.				
	Na rozchód zapisano pod pozycją Nr. 50 zeszytu rozchodu.				

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
po niższej	po wyższej	opodat- kować się mający nad 5%	potrą- calny	nie potrą- calna (nad 5%)	potrą- calna	kiero- wnika ruchu	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
stopni hektolitrowych alkoholu								
7	8	9	10	11	12	13	14	15
						N. N.	N. N.	Przychód do dnia 30./6. . . . . 37.056
						N. N.	N. N.	odliczyć rozchód . . . 7.026
						N. N.	N. N.	zapas książkowy dnia 30./6. . . . . 30.030 hl° = 300 hl
						N. N.	N. N.	do tego przychód od dnia 1./7. do dnia 12./7. 260
						N. N.	N. N.	razem 30.290
								odliczyć rozchód . . . 3.787
								zapas książkowy dnia 12./7. . . . . 26.503 hl° = 265 hl
298	68		23			N. N.	N. N.	

Największy dozwolony zanik w ilości 366 hl°, jest ze względu na obok wykazany ubytek w całości policzalny i ma być w stosunku ilości rozchodu między obie stopy podatku rozdzielony.

Obliczenie i rozdział zaniku.

Zapas książkowy dnia 30./6. . . . . 300 hl
 Obliczenie zaniku składowego za czas od dnia 1./6. do dnia 30./6., to jest za 1 miesiąc . . . . . $\frac{300 \times 2}{12} = 300 : 6 = 50 \text{ hl}^\circ$

Zapas książkowy dnia 12./7. . . . . 265 hl
 Obliczenie zaniku składowego za czas od dnia 1./7. do dnia 12./7. to jest za 11 dni . . . . . $\frac{265 \times 2 \times 11}{360} = 2915 : 180 = 16 \text{ „}$

1·2% zanik rafinacyjny w ilości 25.000 hl° . . . . . = 300 „

Ogólny zanik . . . . . 366 hl°

Ogólny rozchód . . . . . 10.813, z tego
 po wyższej stopie 2.001
 $x : 366 = 2001 : 10813$
 $x = 67·7$

Z zaniku przypada :
 po wyższej stopie . . . . . 68 hl°
 po niższej stopie . . . . . 298 „
 razem . . . . . 366 hl°

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru przychodu	Z gorzelnii lub wolnego składu		
			po niższej	po wyższej	razem
			stopie podatku konsumcyjnego		
			złożone na składzie stopnie hektolitrowe alkoholu		
1	2	3	4	5	6
37	12./7. 19.	zapas książkowy . . .	8.300	18.203	26.503
		Zamknięto dla badania zapasu dnia 31./8. 19.	8.300	18.203	26.503
		Odliczyć rozchód	5.311	7.461	12.772
		Pozostaje zapas książkowy	2.989	10.742	13.731
		Znaleziony rzeczywisty zapas	.	.	14.723
		Okazuje się nadwyżka w ilości . .	.	.	992
		która w porównaniu z ogólnym przychodem w ilości 26.503 hl ^o wypada niżej 5%, nadaje się zatem do potrącenia.			
		Na przychód zapisano pod pozycją Nr. 38 zeszytu przychodu.			
38	31./8. 19	Nadwyżka . . .	.	992	992

Policzony ogólny zanik		Okazuje się				Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
po niższej	po wyższej	opodat- kować się mający (nad 5%)	potrą- calny	niepotrą- calna (nad 5%)	potrą- calna	kiero- wnika ruchu	organu skarbo- wego	
stopie podatku konsumcyjnego		ubytek		nadwyżka				
stopni hektolitrowych alkoholu						13	14	
7	8	9	10	11	12			
						N. N.	N. N.	Przychód do dnia 12./8. . . . . 26.503 odliczyć rozchód . . . . . 6.267 <hr/> zapas książkowy dnia 12./8 . . . . . 20.236 hl° = 202 hl do tego przychód od dnia 12./8. do dnia 31./8. . . . . 0 <hr/> razem . . . . . 20.236 odliczyć rozchód . . . . . 6.505 <hr/> zapas książkowy dnia 31./8. . . . . 13.731 hl° = 137 hl
<p>Największy dozwolony zanik wynosi 47 hl°, ze względu jednak na obok wykazaną nadwyżkę jest niepoliczalny.</p>								
						N. N.	N. N.	

Obliczenie zaniku.

Zapas książkowy dnia 12./8. . . . . 202 hl
 Obliczenie zaniku składowego za czas od dnia 12./7. do dnia 12./8., to jest za 1 miesiąc . . . . . $\frac{202 \times 2}{12} = 202 : 6 = 33 \text{ hl}^\circ$
 Zapas książkowy dnia 31./8. . . . . 137 hl
 Obliczenie zaniku składowego za czas od dnia 12./8. do dnia 31./8., to jest za 19 dni . . . . . $\frac{137 \times 2 \times 19}{360} = \frac{137 \times 19}{180} = 14$

$$\frac{137 \times 19}{1233} = 14$$

$$\frac{2603}{80} : 180 = 14$$

 Zanik rafinacyjny 0
 Ogólny zanik . . . . . 47 hl°

Załączka e.
(Do dodatku D.)

Kraj: _____

Okrąg skarbowy: _____

Okrąg podatkowy: _____

Fragment przykładu
rachunku z podatku konsumcyjnego

(Rozchód)

wolnego składu wódki . . . . .
w . . . . . Nr. konskr. . . . . na kampanię od dnia 1. września 19 . . . . .
do dnia 31. sierpnia 19 . . . . .

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	Po niższej stopie		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
			stopni hektolitrowych		
1	2	3	4	5	6
1	11./9. 19 . .	1	9.391	.	9.391
2	24./9. 19 . .	2	.	13.655	13.655
3	1./10. 19 . .	3	.	6.276	6.276
4	3./10. 19 . .	4	.	.	.
5	10./10. 19 . .	5	.	14.661	14.661
6	16./10. 19 . .	6	6.786	.	6.786
7	30./10. 19 . .	7	.	18.426	18.426
8	3./11. 19 . .	8	.	.	.
9	10./11. 19 . .	9	.	11.222	11.222
10	13./11. 19 . .	10	5.259	.	5.259
11	19./11. 10 . .	11	.	25.782	25.782
12	20./11. 19 . .	12	.	.	.
13	27./11. 19 . .	13	635	.	635
14	30./11. 19 . .	14	.	.	.
Zamknięto dnia 30./11. 19			22.071	90.022	112.093
Doliczyć rozchód po wyższej stopie podatku			.	.	17.423
Ogólny rozchód			.	.	129.516

U w a g a: Rozchodów w czasie od dnia 30./11. do dnia 31./5. tu się nie podaje.

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika ruchu	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
alkoholu					
7	8	9	10	11	12
.	.	.	N. N.	N. N.	Rozchód od dnia 1./9. do dnia 30./9. po niższej stopie . . . 23.046 hl° po wyższej stopie . . . 0 „ razem 23.046 hl°
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	6.449	6.449	N. N.	N. N.	Rozchód od dnia 1./10. do dnia 31./10. po niższej stopie . . . 46.149 hl° po wyższej stopie . . . 6.449 „ razem . 52.598 hl°
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	6.238	6.238	N. N.	N. N.	Rozchód od dnia 1./11. do dnia 30./11. po niższej stopie . . . 42.898 hl° po wyższej stopie . . . 10.974 „ razem . 53.872 hl°
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	3.666	3.666	N. N.	N. N.	Rozchód od dnia 1./11. do dnia 30./11. po niższej stopie . . . 42.898 hl° po wyższej stopie . . . 10.974 „ razem . 53.872 hl°
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	1.070	1.070	N. N.	N. N.	Rozchód od dnia 1./11. do dnia 30./11. po niższej stopie . . . 42.898 hl° po wyższej stopie . . . 10.974 „ razem . 53.872 hl°
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	17.423	17.423	N. N.	N. N.	

Numer pozycji	D a t a	Powołanie pozycji rejestru oznajmień	Po niższej stopie		
			za opłatą	bez opłaty	razem
			podatku konsumcyjnego		
			stopni hektolitrowych		
1	2	3	4	5	6
45	31,5. 19 . . .	zanik	.	1.825	1.825
	Potracalny ubytek		.	.	.
46	5,6. 19 . . .	43	1.210	.	1.210
47	15,6. 19 . . .	44	1.990	.	1.990
48	26,6. 19 . . .	45	.	.	.
49	10,7. 19 . . .	46	.	3.787	3.787
Zamknięto przy sposobności niespodzie- wanej rewizji dnia 12,7.19			3.200	5.612	8.812
Doliczyć do tego rozchód po wyższej stopie podatku			.	.	2.001
Ogólny rozchód			.	.	10.813
50	12,7. 19 . . .	zanik	.	298	298
	Potracalny ubytek		.	.	.
51	20,7. 19 . . .	47	.	.	.
52	3,8. 19 . . .	48	.	5.013	5.013
53	16,8. 19 . . .	49	.	.	.
54	27,8. 19 . . .	50	.	.	.
Zamknięto dnia 31,8. 19			.	5.311	5.311
Doliczyć do tego rozchód po wyższej stopie podatku			.	.	7.461
Ogólny rozchód			.	.	12.772

Po wyższej stopie			Potwierdzenie zapisania ze strony		U w a g a
za opłatą	bez opłaty	razem	kierownika ruchu	organu skarbowego	
podatku konsumcyjnego					
a l k o h o l u					
7	8	9	10	11	12
.	106	106	} N. N.	N. N.	
.	65	65			
.	.	.	N. N.	N. N.	Rozchód od dnia 31./5. do dnia 30./6. po niższej stopie . . . . 5.025 hl° po wyższej stopie . . . . 2.001 „ razem . 7.026 hl°
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	1.830	1.830	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	Rozchód od dnia 1./7. do dnia 12./7. po niższej stopie . . . . 3.787 hl° po wyższej stopie . . . . 0 „ razem . 3.787 hl°
.	2.001	2.001	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	Rozchód od dnia 12./7. do dnia 12./8. po niższej stopie . . . . 5.311 hl° po wyższej stopie . . . . 956 „ razem . 6.267 hl°
.	68	68	} N. N.	N. N.	
.	23	23			
.	865	865	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	
.	6.275	6.275	N. N.	N. N.	
.	230	230	N. N.	N. N.	Rozchód od dnia 12./8. do dnia 31./8. po niższej stopie . . . . 0 hl° po wyższej stopie . . . . 6.505 „
.	7.461	7.461	N. N.	N. N.	
.	.	.	N. N.	N. N.	

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXI. — Wydana i rozesłana dnia 28. listopada 1905.

Treść: *M* 176. Rozporządzenie, którem na zasadzie §u 74 ustawy z dnia 8. marca 1885, o zmianie i uzupełnieniu ustawy przemysłowej, wydaje się ogólne przepisy celem ochrony życia i zdrowia robotników pomocniczych.

176.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 23. listopada 1905,

którem na zasadzie §u 74 ustawy z dnia 8. marca 1885. Dz. u. p. Nr. 22, o zmianie i uzupełnieniu ustawy przemysłowej, wydaje się ogólne przepisy celem ochrony życia i zdrowia robotników pomocniczych.

§ 1.

W przemysłowych zakładach fabrycznych po myśli §u 25 u. prz., które po wejściu w życie tego rozporządzenia zostaną zatwierdzone, należy po myśli §u 74 u. prz. celem ochrony życia i zdrowia robotników pomocniczych bezwarunkowo przestrzegać następujących ogólnych przepisów:

I. Pracownie.

a) Rozmiary przestrzeni.

1. Wszystkie pracownie powinny być tego rodzaju, by na każdą z osób w nich zatrudnionych przypadało przynajmniej 10 metrów kubicznych przestrzeni powietrznej a przynajmniej 2 metry płaszczyzny podłogi. W zakładach fabrycznych, w których wywiązuje się szkodliwy pył, gazy lub też w ziewy należy te najmniejsze wymagane wymiary według potrzeby odpowiednio powiększyć.

2. Wysokość pracowni powinna, o ile ustawa budownicza innych postanowień nie zawiera, wy-

nosić przynajmniej 3 metry, w lokalach suterenowych przynajmniej 2·8 metra a na poddaszu przynajmniej dla połowy płaszczyzny podłogi 2·9 metra.

W istniejących budynkach mogą być dopuszczone i mniejsze wysokości, niż powyżej podane, żadną jednak miarą niżej 2·6 metrów, jeżeli rodzaj ruchu wskutek wywiązywania się pyłu, ciepła, wylizów i t. p. nie wymaga większej wysokości i jeżeli na jedną osobę przypadająca przestrzeń powietrzna (punkt 1) wynosi przynajmniej 15 metrów kubicznych.

b) Stan budowy.

3. W pracowniach, w których podłoga jest z kamienia, betonu albo z nalepu z gliny sporządzona, stałe miejsca pracy — jeżeli tego potrzeba — muszą być pokryte materiałem drewnianym lub innym jakim materiałem, który ciepło źle przewodzi, o ile to z powodu niebezpieczeństwa ognia nie jest wykluczonym.

4. W pracowniach, w których manipuluje się wielkimi ilościami płynu, podłoga ma być nieprzemakalna i w taką kanalizację zaopatrzona, względnie tak pochyła, by ciecz łatwo spływać mogła. Stałe miejsca pracy należy o ile możności obłożyć rusztowaniem z łąt.

5. Naokoło ognisk i otwartych palenisk, jakoteż naokoło otworów do palenia w piecach ma być podłoga przynajmniej w szerokości 60 centymetrów zabezpieczona od ognia.

6. Na obracania lokali suterenowych i poddasza na pracownie pozwala się tylko wtedy, jeżeli dotyczące ubikacje odpowiadają odnośnym postanowieniom ustawy budowniczej.

Podłoga.

Ubikacje suterenowe i poddasza.

Jeżeli ustawa budownicza nie zawiera żadnych postanowień o lokalach suterenowych, natenczas lokali takich można używać jako pracowni tylko wtedy, jeżeli nie znajdują się w ziemi zawierającej wodę, nie są narażone na niebezpieczeństwo powodzi a także zabezpieczone są tak, by się wilgoć z ziemi nie wciskała, dalej, jeżeli są sklepione i przynajmniej z tej strony, skąd światło pada, całym wolne, względnie jeżeli przed nimi znajduje się rów przynajmniej o szerokości jednego metra, umożliwiający wpadanie światła lub też jeżeli szczyt ich sklepienia (wierzchołek) znajduje się co najmniej 60 centymetrów nad najwyższym położonym miejscem sąsiedniego terenu (równej linii z drogą) a podłoga nie niżej jak co najmniej 2.5 metra pod tem miejscem. Takie ubikacje winny być nadto należycie przewietrzane i suche.

Ubikacyi na poddaszu, o ile ustawa budownicza żadnych postanowień o tem nie zawiera, można używać jako pracowni tylko wtedy, jeżeli znajdują się bezpośrednio nad ostatnim piętrzem i w ogólności pod względem sposobu, w jaki są wykonane, odpowiadają przepisom ustawy budowniczej o ubikacjach mieszkalnych na piętrach. Podłoga musi być tak izolowaną od konstrukcyi sufitu ostatniego piętra, pod nią się znajdującego, by się ogień tam nie dostał. Powierzchnia dachu ma być tak sporządzona, by nie przewodziła ciepła.

c) Komunikacya.

Drzwi.

7. Drzwi prowadzące z pracowni na wolne powietrze należy urządzić do otwierania na zewnątrz, drzwi prowadzące na korytarze lub do klatek schodowych do otwierania na zewnątrz lub w razie potrzeby jako drzwi do zasuwania a przy wielkich ubikacjach w ten sposób, by zatrudnione w nich osoby w chwili niebezpieczeństwa szybko i bezpiecznie opuścić je mogły. Drzwi prowadzące do klatek schodowych muszą być w ten sposób umieszczone, by otwierane nie tamowały drogi ze schodów prowadzącej. W pracowniach, w których jako przywiązane do ruchu przedsiębiorstwa, znajdują się materye wybuchowe, wywiązują się łatwo zapalne gazy, wyziewy lub ciecze, mają być drzwi i odrzwi zabezpieczone od ognia.

Wychody w razie niebezpieczeństwa.

8. W zakładach fabrycznych, w których w razie niebezpieczeństwa opróżnienie ubikacyi i zabudowań przez przewidziane zwyczajne wyjścia nie może się obyć bez niebezpiecznego tłoku, zwłaszcza, gdzie są łatwo zapalne materye lub gazy, należy urządzić wyjścia od przypadku. Przytem co do ogólnej liczby wychodów i ich wymiarów ma obowiązywać norma, by jeden wychód, który przeznaczony jest nie dla więcej jak 50 osób, miał szerokości w świetle co najmniej 1.20 metra i by dla większej ilości osób stosunkowo było więcej wyjść urządzonych.

Wychody ratunkowe należy jako takie oznaczyć; jeżeli podczas zwyczajnego ruchu pozostają zamknięte, musi klucz od drzwi być zawieszony, w miejscu ogólnie przystępnym, względnie wisieć pod zamknięciem szklannem lub oplombowany i oznaczony przez napis „klucz od wychodu w razie niebezpieczeństwa“.

Schody.

9. Jeżeli ustawa budownicza nie zawiera żadnych postanowień co do ustawiania schodów, natenczas należy w każdym więcejpiętrowym fabrycznym budynku zbudować schody zabezpieczone od ognia, prostoramiennie, które mają się znajdować w klatce murowanej z zabezpieczonym od ognia sufitem, po których ze wszystkich lokali budynku można się bezpośrednio dostać na wolne powietrze.

W rozległych zakładach fabrycznych należy więcej takich schodów zbudować i to w ten sposób, by żaden punkt zabudowań nie był od schodów bardziej oddalony nad 40 metrów.

Jeżeli schody takie służyć mają dla nie więcej jak 50 osób, natenczas muszą mieć szerokości przynajmniej 1.25 metra; dla każdych 50 osób więcej dodaje się po 50 centymetrów szerokości albo stosunkowo więcej schodów się umieszcza.

Schody rezerwowe.

10. Tam, gdzie osobliwsze stosunki miejscowe wymagają urządzenia prowizorycznych schodów, można zapobiedz tej potrzebie umieszczając na zewnętrznej stronie budynku żelazne, prostoramiennie schody lub też w razie mniejszej ilości robotników żelazne drabiny prowizoryczne, które muszą być przez wyraźnie oznaczone i łatwo przystępne otwory wyjścia połączone z pracowniami.

11. Główne drogi komunikacyjne we wszystkich pracowniach mają wykazywać do użytku najmniej szerokość 1 metra, której nie stoją na zawadzie stojące na drodze filary, rzemienie przewodowe, zastawy, walce i t. p., potrzebne przechody zaś między maszynami szerokość 60 centymetrów. Tam, gdzie tego niebezpieczeństwo ze strony maszyn roboczych, wielkość przedmiotów materiału pracy lub też ilość materiału odpadowego wymagają, ma szerokość dróg komunikacyjnych być odpowiednio rozszerzona.

Drogi komunikacyjne w pracowniach.

Dostęp do pracowni na poddaszu nie powinien prowadzić przez otwarte ubikacje poddasza, lecz być zamknięty ścianami od ognia zabezpieczonymi i prowadzić wprost do zabezpieczonych od ognia głównych schodów.

d) Światło dzienne i sztuczne.

12. Rozmiar okien i sufitów przepuszczających światło wszystkich pracowni ma być tego rodzaju, by te ubikacje stosownie do wykonywanych w nich robót miały dostateczne światło. Zapobiegać należy, by wprost padające światło słoneczne nie raziło robotników w zamkniętych pracowniach.

Okna.

13. Wszystkie pracowni, korytarze, klatki schodowe i podwórza fabryczne należy w razie po-

Oświetlenie sztuczne.

trzeby i we dnie dostatecznie oświetlać. Przy używaniu płynnych materii świetlnych wyklucza się lampy z częściami szklannymi, stłuczeniu ulegającymi. Wszelkie przyrządy do oświetlania muszą być w sposób pewny zawieszane. Lampy do łatwo ulatniających się materii palnych z palnikami poniżej naczynka z materią świetlną umieszczonymi należy nadto w ten sposób zawiesić, względnie nosić, by niedopuszczyć do silniejszego rozgrzania tego naczynka. Ubikacje, w których się przechowuje takie lampy nie mogą służyć robotnikom za stały pobyt. Odnośnie do elektrycznych urządzeń do oświetlania odsyła się do „Przepisów celem ochrony dla urządzeń o silnym prądzie”, które w roku 1899 na elektrotechnicznym kongresie we Wiedniu uchwalone, przez elektrotechniczne stowarzyszenie we Wiedniu zostały wydane i przeglądnięte.

14. W przypadku oświetlania drogą centralnego systemu należy koniecznie postarać się o odpowiednie rezerwowe oświetlenie, które od centralnego urządzenia oświetlania ma być niezależne i przynajmniej przy każdych drzwiach wychodowych, jakoteż na korytarzach i schodach w regularnym funkcjonowaniu utrzymywane.

15. Pracownie, w których jako związane z rodzajem ruchu fabrycznego zachodzą się materje wybuchowe, łatwo zapalne gazy, wyziewy lub płyny, można oświetlać tylko z zewnątrz; urządzenia wydające światło muszą być od pracowni odosobnione szczelnym zamknięciem szklannym. Gdzie miejscowe stosunki nie pozwalają na tego rodzaju oświetlenie, natenczas dopuszczalne jest oświetlenie za pomocą elektrycznego światła żarowego pod tym jednak warunkiem, że przewody światła będą należycie izolowane, zabezpieczenia przełożone na zewnątrz a lampy żarowe zaopatrzone ze wszech stron zamkniętymi, oprawy nawet okrywającymi osłonami ochronnymi ze szkła grubościennego.

16. Koło otworów w podłodze, otworów do napełniania, otworów w dachu, przy rusztowaniach, koło platform, przy zejściu ze schodów, koło okien, szybów windowych i otworów do ładowania, koło galerji, pochyłych płaszczyzn, dołów, kanałów itp., gdzie celem odwrócenia niebezpieczeństwa spadnięcia ludzi i materiału nie dość pewne środki ostrożności zarządzone, należy postarać się przy nastającym zmroku o oświetlenie ostrzegające.

17. Oświetlenie przenośne z miejsca na miejsce w zakładach fabrycznych połączonych z niebezpieczeństwem ognia zastosować można tylko zapomocą lamp bezpieczeństwa, względnie zapomocą elektrycznego światła żarowego.

e) Ogrzewanie.

18. Wszystkie pracownie, które przeznaczone są na to, by w nich robotnicy stale przebywali, muszą być w razie, jeżeli ruch fabryczny nie jest tego

rodzaju, że wywołuje sam dostateczne ogrzanie lub też, jeżeli rodzaj ruchu nie wymaga utrzymywania niższej temperatury, zaopatrzone urządzeniami do ogrzewania takimi, które wykluczają niebezpieczeństwo ognia i tak funkcjonują, że wydzielane ciepło ani robotnikom nie dokucza ani też ich zdrowiu nie zagraża. Piece żelazne należy zastawić albo płaszczami blaszanymi lub też ekranami.

19. Pracownie, w których jako do ruchu przywiązane, znajdują się materje wybuchowe, łatwo zapalne gazy, wyziewy lub płyny, można ogrzewać tylko w sposób niebezpieczeństwo wzniesienia ognia zupełnie wykluczający.

f) Wentylacja.

20. W każdej pracowni postarać się należy o dostateczny dopływ świeżego a ujście dla zepsutego powietrza, unikając przytem szkodliwego przeciągu.

21. Zakłady fabryczne, w których wywiązują się szkodliwy pył, szkodliwe gazy lub wyziewy mają być zaopatrzone w urządzenia zapobiegające szkodliwym wpływom; jeżeli tego okazuje się potrzeba, ma o ile możności na miejscu powstawania następować ich pochłanianie.

22. W pracowniach, w których wskutek ruchu wytwarza się wielka ilość pary wodnej, należy przez odpowiednie środki zapobiegające (urządzenia ogrzewalne, wentylację mocno funkcjonującą, sztuczny dopływ poprzednio ogrzanego powietrza, unikanie bezpośredniego dostępu zimnego powietrza z zewnątrz, zakładanie podwójnych okien i podwójnych dachów i t. p.) dołożyć jak największego starania, by niedopuszczać do zagrażającego bezpieczeństwa robotników tworzenia się mgły, zwłaszcza wtedy, jeżeli w takich ubikacjach są maszyny robocze pędzone motorami.

23. Otwarte paleniska należy opatrzyć w dymne kapy (pochłaniacze wyziewów) w ten sposób, by gazy dymne były z pracowni odprowadzane.

Gazy wywiązujące się z motorów wybuchowych i motorów spalania (motory gazowe, benzynowe, naftowe, spirytusowe itp.) należy odprowadzać ponad dach na zewnątrz albo do komina.

g) Utrzymywanie w dobrym stanie i ogrodzenie.

24. Budynki każdego przedsiębiorstwa fabrycznego należy utrzymywać wciąż w stanie bezpiecznym dla ruchu i czystym. Szczególniejszą uwagę zwracać się powinno na silnie obciążone konstrukcje sufitowe.

25. Dostępy do drzwi i schodów winno się utrzymywać w dobrym stanie i wolne od przeszkód komunikacyjnych; to samo tyczy się wszystkich innych dróg komunikacyjnych, o ile rodzaj ruchu

Oświetlenie rezerwowe.

Oświetlenie bezpieczeństwa.

Oświetlenie dla przestrogi.

Oświetlenie ruchome.

Przewietrzanie.

Wentylacja sztuczna.

Rozpędzanie mgły.

Odprowadzanie produktów spalania.

Budynki.

Drugi komunikacyjne.

nie wymaga koniecznie przejściowego nagromadzenia materiału itp.

26. Każde, schody należy opatrzyć podporą do trzymania się a gdzie boki są wolne poręczami mocno osadzonemi; górne końce drążków do trzymania się lub poręczy mają być albo w ścianę wpuszczone lub też przy wolno stojących poręczach w dół zgięte.

27. Otwory w podłodze i do ładowania, otwory w dachu, rusztowania, platformy, zejścia ze schodów, okna, szyby windowe, galerie, płaszczyny pochyle, doły, kanały itp. należy celem ochrony przed spadaniem ludzi i materiału ogrodzić.

II. Urządzenie kotłów parowych.

a) Kotłownia.

28. Kotłownia ma być tak wysoka, by nad platformą kotła znajdowała się wolna przestrzeń o wysokości w przecięciu co najmniej 1·8 metra, której żadną miarą nie można używać jako miejsca do pracy, spania, jako składu lub suszarni.

29. Każda kotłownia ma mieć co najmniej jedno na wolne powietrze prowadzące wyjście z drzwiami otwierającymi się na zewnątrz; dla większych urządzeń kotłowych urządza się według potrzeby więcej wyjść; kotłownia nie może jednak służyć za zwyczajny przechód lub przejazd ani też do żadnych innych z ruchem kotłowym w bezpośrednim związku nie znajdujących się celów.

30. Wmurowywanie kotłów parowych ma się odbywać w ten sposób, że stosownie do ilości kotłów jeden lub więcej przynajmniej na 70 centymetrów szerokiach przejść do tylnej strony obmurowania kotłów ma być wolnych.

31. W kotłowniach miejsce dla palacza ma być odległe od palowiska przynajmniej 2·5 metra.

32. Jeżeli przy urządzeniach kotłowych pod miejscem dla palacza są kanały zbiorowe do odprowadzania popiołu, należy je zaprowadzać w ten sposób, by miały dwa dostępy i były odpowiednio obszerne, dobrze wentylowane i dostatecznie oświetlone.

b) Kotły parowe.

33. Odnośnie do konstrukcyi, ustawienia, wypróbowania, rewizyi, doglądania i reparatury kotłów parowych odsyła się do właściwych ustaw i rozporządzeń.

34. Przy kotłach parowych, które ustawia się na otwartem miejscu, stanowisko dla palacza musi być przynajmniej wolnym dachem nakryte.

35. Celem umożliwienia dostępu do platform kotłowych i galerii należy urządzić nieruchome, mocne włazy, względnie schody, które mają być zaopatrzone w drągi do trzymania się; włazy te powinny się znajdować o ile możności jak najbliżej

stanowiska dla palacza. Przy większych urządzeniach kotłowych należy się postarać o dostateczną ilość mocnych włazów tak na przedniej jak i tylnej stronie obmurowania.

Przy stojących kotłach bezpieczny dostęp do armatury ubezpieczenia ma być przynajmniej za pomocą drabin umożliwiony.

36. Galerie kotłowe należy otoczyć mocno osadzonemi poręczami.

37. Przy kotłach, które stoją w pracowniach lub na otwartem miejscu, wentyle do spustu wody i kurki mają być odpowiednio zabezpieczone tak, by manipulacja niepowodowanych była wykluczona.

38. Stanowiska dla palaczy, włazy do kotłów, manometry i wodomierze mają mieć dostateczny dopływ światła względnie być dostatecznie oświetlone.

39. Rurki szklane wskazujące stan wody zaopatrza się odpornymi osłonami ochronnymi tak jednak, by można było dokładnie obserwować stan wody.

40. Przy każdym kotle parowym muszą być niezawodnie funkcjonujące urządzenia, za pomocą których można go tak zamknąć, by od innych w ruchu znajdujących się kotłów we wszystkich połączeniach rurowych i urządzeniach opalania był bezpiecznie odosobniony.

c) Przewody parowe.

41. Przewody parowe poprowadzone przez pracownię należy z wyjątkiem tych przewodów, które służą do opalania jakoteż przewodów odprowadzających parę, już ze względu na położenie ich trudno dostępnych — otoczyć osłoną izolującą.

42. Celem uniknięcia gwałtownego nagromadzenia się wody należy na odpowiednich miejscach przewodów parowych umieścić urządzenia do odwodnienia.

43. Ze względów bezpieczeństwa wskazaniem jest umieszczenie wentyla zabezpieczającego przed prądem wstecznym, względnie pęknięciem rury a to w głównym przewodzie parowym bezpośrednio za każdym kotłem.

III. Urządzenie dynamo-maszyn.

a) Hala maszyn.

44. Halę maszyn z pracowniami od dynamo-maszyny zawieszonymi mają łączyć urządzenia sygnałowe w ten sposób, by za pomocą ich z jednej strony dozorca maszyny mógł oznajmiać w pracowniach puszczenie w ruch maszyny, z drugiej strony, by z pracowni spowodować można jej zatrzymanie.

45. Przy kłatkach turbinowych należy zapewnić bezpieczny dostęp do dalszej części.

b) Motory.

46. Ruchome części dynamo-maszyn (koło rozpędowe, korba, wodzik, wolny koniec drąga

Poręcze u schodów.

Ogrodzenia.

Wysokość.

Wyjścia.

Drogi komunikacyjne.

Miejsce dla palacza.

Kanały dla popiołu.

Przepływy ustawowe.

Kotły na otwartem miejscu.

Włazy.

Galerie kotłowe

Wentyle spustowe.

Oświetlenie.

Oslony ochronne.

Zamknięcie.

Izolowanie.

Osuszanie.

Wentyle.

Urządzenie sygnałowe.

Klatki turbinowe

Ogrodzenie.

tłokowego, wręby kół zębatach i stożkowatych, dźwignia pompowa i t. p.) należy — o ile to ze względu na ruch jest dopuszczalne i o ile się one znajdują w zakresie czynności dozorczy — w ten sposób odgrodzić, by tenże w czasie spełniania swej czynności był chroniony.

Dynamo-maszyny, w pracowniach ustawione i z pomocniczymi maszynami bezpośrednio niepołączone, powinny, jeżeli już ich położenie samo nie ubezpiecza, oprócz tego jeszcze w całej objętości być zabezpieczone poręczami.

Regulatory.

47. Przy regulatorach, których wprawianie w ruch odbywa się zapomocą rzemieni, należy postarać się, by ześlizgnięcie się łyche było wykluczone.

Mażnice.

48. Ruchomych mażnic przy dynamo-maszynach należy o ile możności nie używać.

Koła wodne.

49. Koła wodne w całej ich objętości mają być w ten sposób zaopatrzone, by do jamy kołowej ludzie i materiały spadać nie mogli.

Kierat.

50. Przy kieracie muszą być koła i podkłady, przy leżących kieratach także walec transmisyjny całkowiec zakryte; celem smarowania, wglądu i t. p. można zdjąć pokład dopiero wtedy, gdy wpięty zaprząg zostanie odczepiony.

Przenoszenie siły z kieratu do maszyny roboczej ma być tak urządzone, by przy nagłym zatrzymaniu się zaprzęgu kierat nie mógł być dalej pędzony przez znajdującą się jeszcze w ruchu maszynę roboczą.

Urządzenie do przykręcania.

51. Dynamo-maszyny, które są tak zbudowane, że się same rozpędzić nie mogą, powinny być, jeżeli zewnętrzna średnica koła rozpędowego wynosi więcej niż 1.6 metra lub też, jeżeli przy mniejszej średnicy koło rozpędowe jest trudno dostępne, opatrzone urządzeniami do przykręcania tego koła. Przy maszynach parowych, które oparte są o kocioł parowy (lokomobile i t. p.), urządzenie to nie jest konieczne.

Odstawianie.

52. Przy motorach wodnych powinno być odstawianie i odłączanie umożliwiające z budynku fabrycznego, względnie z budynku turbinowego. Urządzenia do odstawiania (tamny wodne, zastawki i t. p.) mają się tak szczelnie zamykać i tak w porządku być utrzymywane, by przypadkowe puszczanie motoru wodnego w ruch było wykluczone. Koła wodne odstawia się przy naprawach, usuwaniu lodu i t. p. zapomocą silnych podpór względnie zamyka urządzeniami do zatrzymywania.

Turbin.

53. Przy turbinach dla wielkiego spadu ma być na dolnym końcu każdej zamkniętej rury dopływowej otwór bezpieczeństwa.

Motory wybuchowe i procesu spalania.

54. Przy motorach wybuchowych i procesu spalania należy niebezpieczeństwu wstecznego zapalenia się zapobiegać stosownymi urządzeniami (wentyle wsteczne).

Maszyny elektryczne.

55. Odnośnie do maszyn i urządzeń służących do wytwarzania, motorycznego zastosowania, nagro-

madzania i przeprowadzania prądu elektrycznego odsyła się do „Przepisów celem ochrony dla urządzeń o silnym prądzie“, które na elektrotechnicznym kongresie we Wiedniu w roku 1899 uchwalone, przez elektrotechniczne stowarzyszenie we Wiedniu zostały wydane i zrewidowane.

IV. Transmisye.

56. Każda główna lina transmisyjna dla siebie, niezależnie od maszyny ruchu, ma być tak urządzona, by ją można wyłączyć.

Wylączenie.

57. W obrębie ruchu należy wszystkie poniżej wysokości 2.0 metrów nad podłogą znajdujące się walce, bloki transmisyjne, koła zębata i inne ruchome części transmisyji zakryć, pionowe walce do 1.8 metra wysokości od podłogi zasalować a liny pod ziemią poprowadzone w sposób pewny zakryć.

Opatrzanie.

Wystających wyrostków klinowych, śrub i t. p. przy ruchomych częściach transmisyjnych należy unikać lub też zakrywać je gładkimi osłonami; wręby kół zębatach i stożkowych należy również zakrywać.

Rusztowania.

58. We fabrykach znajdujących się w ciągłym ruchu, gdzie regularna obsługa transmisyji jest nawet w czasie pędu potrzebna, należy wzdłuż lin transmisyjnych i podkładów, poprowadzonych w wysokości ponad 4.5 metra, ustawić rusztowania z listwami pod nogi i silnie osadzonemi poręczami.

59. Łoża transmisyjne należy o ile możności zaopatrzyć automatycznymi oliwiarkami.

Łożyska.

60. Do obsługi transmisyji mają być drabiny z hakami dostawione, tak sporządzone, by zsunięcie się lub poślizgnięcie o ile możności było wykluczone.

Drabiny z hakami.

61. Do nakładania takich rzemieni podczas pędu, które mają szerokości więcej niż 40 milimetrów lub też przy mniejszej szerokości pędzą z szybkością więcej niż 10 metrów na sekundę, należy sprawić nakładacze lub inne odpowiednie urządzenia. Wyjątek od tego stanowią rzemienie na blokach przejściowych i rozpędowych maszyn do narzędzi i roboczych.

Nakładacze rzemieni.

62. Dla zrzuconych rzemieni lub lin należy umieścić obok tarcz na rzemienie lub liny, znajdujących się na walcach transmisyjnych, stałe dźwignice.

Dźwignice rzemieni.

63. W obrębie ruchu znajdujące się pędy linowe i rzemieńne należy ogrodzić.

Pędy linowe i rzemieńne.

„Latające“ rzemienie stojących kieratów, jakoteż rzemienie, które pędzą z szybkością większą niż 10 metrów na sekundę lub też które mają szerokość większą niż 180 milimetrów, następnie pędy linowe i łańcuchowe należy zabezpieczyć od spodu, jeżeli biegną ponad miejscami pracy lub komunikacji. Podchwytywanie to ma się w ten sposób odbywać, by rzemień, lina względnie łańcuch

w razie urwania się mogły w bezpiecznym kierunku dobieść do końca.

64. Rzemienie rozpędowe nie mogą mieć ani latających w powietrzu końców ani też wystających śrub względnie sprzączek.

V. Maszyny robocze i urządzenia warsztatowe.

65. Każda maszyna robocza, zapomocą motoru pędzona, powinna być zaopatrzoną blokiem zapasowym i widelkami do odstawiania, które można pewnie i mocno przymocować, względnie innym przyrządem odłączeniowym, który się da kierować bezpiecznie, szybko i pewnie.

66. Mechanizmy służące do wprawiania w ruch i inne ruchome części maszyn roboczych jakoteż urządzenia pomocnicze należy zakryć względnie odgraniczyć, o ile się znajdują w obrębie ruchu robotników i ich na niebezpieczeństwo narazić mogą i o ile to da się pogodzić z użytkowaniem maszyn.

Zwłaszcza należy:

- a) wręby kół zębatach i stożkowych, jakoteż wejściowe otwory dla stożków trących i tarcze zakryć, wielkie, szybko pędzące koła zębata jednak o ile możności całkiem odosobnić;
- b) ogrodzić linie, któremi przebiegają przeciwwagi, balansy, wirujące kule regulatora i t. p.;
- c) gładką puszką otoczyć wystające wyrostki klinowe, głowy śrub i mutry na wirujących walcach i tarczach, jakoteż wystające końce walców, bloki rzemienne lub koła rozpędowe przy większej ilości obrotów zakryć lub ich sprychy całymi tarczami — jeżeli tego potrzeba z obydwóch stron — osłonić;
- d) po stronie wpuszczenia par walców, jeżeli doprowadzanie materiału nie odbywa się automatycznie lub zapomocą supportu lub też innych odpowiednich urządzeń, nadto, jeżeli sposób ruchu na to pozwala, poczynić odpowiednie zarządzenia, by dostawanie się rąk do środka było wykluczone. Walce kołczaste i walce z nożami należy bezwarunkowo osłonić oszalowaniem.

67. Każdy kamień ślufierski ma być niezależnie od transmisji sam dla siebie tak urządzony, by go można odłączyć. Motorycznie pędzone koła ślufierskie i szmirglowe muszą posiadać okrągłe nawiercenia i nie można ich na walcu przymocowywać zapomocą klinów. Do toczenia narzędzi ustawić należy stosowne urządzenia do nakładania. Jeżeli szybkość obwodowa takich tarcz jest większa, niż 10 metrów na sekundę, należy je zaopatrzyć pokrywami ochronnymi i to odpowiednio mocnymi, dającymi się przesuwać.

68. Piły kołowe należy, o ile rodzaj ich użycia dopuszcza umieszczenia urządzenia ochronnego,

na tylnej stronie piły opatrzyć przylegającym klinem a poniżej powierzchni stołu znajdującą się część piły obustronną nakrywą ochronną przeciw dotykaniu się zasłonić. Jeżeli niema żadnego bezpiecznego urządzenia do podsuwania, natenczas górną część piły należy zaopatrzyć ochronną pokrywą, która się daje przesuwać.

69. Zbiorniki, panwie, kotły i inne otwarte naczynia, głębsze niż 0.85 metra, lub które są przeznaczone do napełniania materjami gryzącymi, trującymi lub gorącymi, mają być, o ile ich brzeg przynajmniej 0.85 metra nad podłogą lub też stanowiskiem dla robotnika się znajduje, odpowiednio zaopatrzone lub bezpiecznie zakryte.

70. Przewody dla wyziewów, gazów, kwasów, ługów lub gorących płynów, które mają ujście w aparatach, muszą być zaopatrzone pewnie funkcyjnymi, dającymi się bezpiecznie zamknąć, wentylami i o ile możności tak urządzone, by je zamknąć można było ślepymi flanszami.

71. Drabiny drewniane powinny być sporządzone z materiału zdrowego, wytrzymałego; szczeble mają być nieruchomo osadzone w drągach drabiny; gwoździami przymocowane deski lub listwy są jako szczeble niedopuszczalne. Podwójne drabiny powinny być tak urządzone, by obydwie ramiona można było zapomocą haków i kółek połączyć; zawiasy powinny być przymocowane nitami lub śrubami z mutrą.

VI. Elewatory, maszyny do podnoszenia ciężarów *), młoty i przyrządy spadowe.

72. Droga każdej windy z wyjątkiem otworów do ładowania i wstępu ze wszystkich przystępnych stron od dołu aż do 1.8 metra wysokości powinna być w ten sposób oszalowana lub opatrzona, by zbliżenie się połączone z niebezpieczeństwem było wykluczone.

W miejscach do ładowania i wstępu na wszystkich piętrach należy umieścić urządzenia (drzwi, baryery), które szyb windy ruchem windy automatycznie zamykają, względnie ruch jej tylko przy zamkniętych drzwiach względnie baryerach umożliwiają.

Przy windach z kołami krążkowymi albo blokach (otwarte windy) należy otwory do ładowania odpowiednio zabezpieczyć celem zapobieżenia spadaniu osób lub materiałów.

73. Każdą windę, z której korzystają także osoby, należy zaopatrzyć automatycznymi urządzeniami do chwytania lub też hamulcem i nakryć dachem ochronnym.

*) Hamulcowe windy w młynach są z pod postanowień tego rozdziału wyjęte; osobne przepisy ochronne dla nich zostaną ogłoszone.

Urządzenie warsztatowe.

Przewody.

Drabiny.

Szyb windy.

Winda.

Przyrząd odłączeniowy.

Koła ślufierskie i szmirglowe.

Piły.

Elewatory hydrauliczne.

74. Przy elewatorach hydraulicznych działających bezpośrednio, z których także osoby korzystają, ma być pomiędzy aparatem kierowniczym a wałcem rozpędowym umieszczony przyrząd zabezpieczający, który zdolny jest powstrzymać za szybkie w razie pęknięcia rury spadanie windy.

Jeżeli kilka hydraulicznych wind zaopatruje jeden wspólny akumulator, natenczas w każdej pojedynczej rurze ciśnienia należy umieścić wentyl wsteczny.

Oświetlenie.

75. Każdy otwór do ładowania i wchodzenia powinien mieć dostateczny dopływ światła, względnie być odpowiednio oświetlony.

Granica podniesienia.

76. Przy każdej zapomocą motoru poruszanej windzie należy urządzić automatyczną granicę podniesienia dla najwyższego i najwyższego położenia.

Ogrodzenie.

77. Mechanizmy wprawiające w ruch windy zwykle i koszowe, górskie kolejki, żorawie, ślimaki transportowe i t. p. należy, jeżeli samo położenie ich już nie zabezpiecza od wypadku, ogrodzić. Ciężary przeciwwagi należy umieścić w bezpiecznych kierownicach i wszystkie w obrębie ruchu znajdujące się lub na mimowolne dotknięcie się wystawione koła zębate zakryć.

Windy, kosze i wszystkie tego rodzaju urządzenia do podnoszenia ciężarów powinny być takie, by narażenie na niebezpieczeństwo poniżej zatrudnionych osób przez spadanie materiałów było wykluczone.

Pionowe windy koszowe należy na miejscach przystępnych, z wyjątkiem miejsc służących do obsługi, wyszalować; na najniższym piętrze ma być dla ochrony obsługujących robotników sporządzony odpowiednio mocny dach ochronny.

Kolejki górskie.

78. Kolejki górskie urządza się zapomocą odpowiednich przyrządów, wozów nasadowych, zamknięć kolejki, podwójnych lin, urządzeń do podchwytywania i t. p. w ten sposób, by osoby, znajdujące się u stóp góry od staczających się wozów nie mogły doznać uszkodzenia.

Urządzenie hamulcowe ma być tego rodzaju, by hamulec w stanie spoczynku był zamknięty i tylko przy rozpoczęciu jazdy otwierał się (hamulec automatyczny).

Żorawie i windy.

79. Żorawie i windy zaopatruje się klamkami do zamykania i hamulcem pasowym lub też innymi pewnie funkcjonującymi urządzeniami hamulcowymi. Jeżeli się ma spuszczać ładunek jego własnym ciężarem, natenczas należy przy zmiennych szybkościach umieścić zapadkę, któraby niedopuszczała do automatycznego przyspieszenia biegu.

Przy młotach i przyrządach spadowych dla zajętych przy tem robotników, jakoteż dla zabezpieczenia znajdujących się w pobliżu pracowni i dróg komunikacyjnych muszą się znajdować ściany ochronne.

80. Żorawie przesuwalne, na których się kierujący nimi znajdują, mają mieć dobrze zabezpieczone i ogrodzone rusztowania lub galerie dla ochrony przeciw spadaniu ludzi i materiału. Wszystkie dostępne koła zębate w ruchu należy zakryć.

81. Na każdym żorawiu należy wyraźnie w kilogramach uwidocznąć, do jakiego stopnia obciążyć go można.

82. Wszystkie elewatory przed ich pierwszym użyciem mają być przez znawcę, którym może być także technicznie wykształcony urzędnik ruchu, zbadane pod względem maszynowego urządzenia i przyrządów do podchwytywania przez obciążenie ich dopuszczalnie największym ładunkiem użytkowym. Dźwigary należy badać przez podwójne dopuszczalne obciążenie, które pozostawia się na przeciąg czasu przynajmniej 20minutowego na wolno wiszącym elewatorze.

Badanie elewatorów osobowych powtarza się przynajmniej co trzy miesiące, przy elewatorach ładunkowych przynajmniej co sześć miesięcy.

Wszystkie przeznaczone do użytku części składowe innych urządzeń do podnoszenia ciężarów należy przynajmniej raz na rok badać pod względem ich wytrzymałości na obciążenie i pewne funkcjonowanie, przyczem dla żorawi włącznie do 25 tonn ładunku użytkowego należy używać o 25 procent powiększonego obciążenia próbnego, podczas gdy dla żorawi z większą wytrzymałością na obciążenie ciężar próbny ma wynosić 10 procent więcej niż ładunek użytkowy.

Dla przeprowadzonych badań prowadzi się zapiski.

VII. Urządzenia transportowe.

83. Przy przesuwaniu wozów kolejowych na szynach przemysłowych zapomocą siły ludzkiej lub zaprzęgów należy dostawić przesuwarzom drągi hamulcowe, sanki hamulcowe, kliny podkładowe i t. p. W razie przesuwania zapomocą zwierząt zaprzęgowych należy używać łańcuchów lub lin do ciągnięcia o długości co najmniej 2·5 metra.

Jeżeli przesuwanie odbywa się zapomocą siły motorowej, natenczas należy zaprowadzić potrzebne urządzenia dla regulaminowego ruchu kolejowego.

84. Na kolejach przewożących materiał, które leżą na stoku należy się postarać o niezawodne hamowanie przez dostawienie dostatecznej ilości wozów hamulcami opatrzonych.

85. Tarcze obrotowe i platformy przesuwalne muszą się nadawać do pewnego ustawienia we właściwym położeniu zapomocą odpowiednich urządzeń.

86. Przy ładowaniu i wyładowaniu wielkich ciężarów należy szyny względnie drągi, użyte do otoczenia zabezpieczyć przeciw przypadkowemu

Żorawie przesuwalne.

Wytrzymałość obciążenia.

Badanie.

Przesuwanie.

Koleje dla materiału.

Tarcze obrotowe i platformy przesuwalne.

Ładowanie i wyładowanie.

ześliznięciu lub rozsunięciu się i w zimie usuwać lód, jakoteż posypywać piaskiem, popiołem i t. p. Wozy powinno się opatrzyć stosownymi urządzeniami, by się nie przewracały.

87. Wozy wywrotne zaopatruje się niezawodnymi przy stosowaniu ich na niebezpieczeństwo nie narażającymi zamknięciami.

88. Przy transporcie walców, rur, cylindrów, beczek i t. p. należy przeciw staczaniu się ich zarządzić odpowiednie środki ostrożności.

VIII. Ubikacje magazynowe.

89. W ubikacjach magazynowych, które się znajdują nad innymi ubikacjami, należy dopuszczalne największe obciążenie w kilogramach na meter kwadratowy uwidocznić.

90. Tam, gdzie materiały są w większej ilości ułożone jedne na drugich, należy postarać się przez odpowiednie zarządzenia, by zwalenie się złożonego towaru było uniemożliwione.

91. Zapasy płynnych materiałów palnych można przechowywać tylko w ubikacjach zabezpieczonych od ognia, od pracowni odosobnionych i dobrze wentylowanych, których podłogi leżeć mają niżej, niżeli teren otaczający. Ubikacji magazynowych tego rodzaju, w których powinien być zawsze także zapas odpowiednich środków gaszenia (piasek, popiół lub t. p.) nie można używać ani do składania innych materii ani też innych jakich celów i wchodzić do nich tylko z lampami bezpieczeństwa.

Zresztą co do składania płynnych materiałów palnych w magazynie obowiązują odnośne postanowienia rozp. min. z dnia 23. stycznia 1901, Dz. u. p. Nr. 12, dotyczące obrotu z olejami mineralnymi.

IX. Środki ochronne.

92. Robotników, dla których z powodu ich zajęcia istnieje możliwość uszkodzenia oczu przez pary, gryzące lub gorące cieczy, drzazgi, rozżarzony lub stopiony materiał, należy zaopatrzyć okularami ochronnymi, daszkami lub maskami na twarz. Celem ochrony innych robotników umieszcza się w razie potrzeby ściany ochronne lub siatki ochronne.

93. Robotnicy, których organa oddechowe są przez gazy, pary lub pył zagrożone, należy zaopatrzyć respiratorami, których wstawkę w miarę potrzeby impregnuje się stosownymi środkami pochlaniającymi lub zaopatrzyć innymi stosownymi środkami ochronnymi.

Wszystkie te środki ochronne należy w każdym czasie utrzymywać w czystym stanie.

94. Robotników, którym rodzaj ich zatrudnienia zagraża poparzeniem, przemoczeniem lub skaleczeniem nóg, zaopatruje się stosownym obuwem.

Ci robotnicy, którzy mają do czynienia z silnymi kwasami, gorącymi, gryzącymi lub trującymi cieczami lub zatrudnieni są przy transporcie krwędzistych lub spiczastych przedmiotów, należy zaopatrzyć zwykłymi lub skórzanymi fartuchami, względnie, o ile na to przedsiębrane manipulacje pozwalają mocnymi skórąmi naręcznymi lub rękawicami z odpornego materiału, a jeżeli istnieje niebezpieczeństwo uszkodzenia żarzącym lub stopionym materiałem, obdzielić nagolenicami.

95. Dla zatrudnień ze szkodliwymi dla zdrowia materiałami, jak na przykład z żółtym fosforem, preparatami ołowiu, żywem srebrem i t. p., jakoteż przy sortowaniu gałganów, należy robotnikom dostarczyć odzienia robotniczego, o którego regularne czyszczenie i odpowiednie przechowywanie należy się postarać.

96. Do wypróżniania naczyń, które zawierają mocne kwasy, gorące, gryzące lub trujące cieczy, a nie są zaopatrzone kurkami spustowymi, mają robotnicy otrzymać lewary bezpieczeństwa, pompy, kosze wywrotne i t. p.

97. W każdej większej fabryce, jakoteż w każdej fabryce ze szczególniejszem niebezpieczeństwem dla osób w niej zatrudnionych połączonej, powinny się znajdować do niesienia pierwszej pomocy potrzebne materiały (bandaże, środki tamujące krew, środki krzepiące, dezynfekcyjne i t. p. według potrzeby także środki transportowe); kierownicy ruchu i organa nadzoru powinny się z ich zastosowaniem zapoznać.

X. Woda, umywalnie, łazienki i garderoby.

98. W każdej fabryce postarać się należy, by była woda do picia i mycia się.

99. W każdej fabryce, z którą połączone jest zastosowanie lub powstawanie szkodliwych, gryzących lub trujących gazów, cieczy lub stałych materii lub też gdzie się wywiązuje wielki kurz, jakoteż inny jaki znajduje się powód do mocnego zanieczyszczenia ciała, mają być dla każdej z obu płci osobne lokale do mycia się i ubierania z odpowiednimi urządzeniami do mycia.

100. W tych większych fabrykach, w których celem zapobiegania szkodliwym zdrowiu następstwom dla pewnych kategorii robotników okazuje się potrzeba gruntownego czyszczenia ciała, względnie ochłodzenia, należy urządzić odpowiednie kąpiele opatrzone w mydło i bieliznę do oczyszczenia się.

101. Należy się postarać, by części ubrań przez robotników przed zaczęciem roboty złożone, celem ochrony przeciw wpływom dla zdrowia robotników szkodliwym, czy to przez wilgoć, pył lub też szkodliwe wyziewy, odpowiednio mogły być przechowywane.

Odzienie robotnicze.

Lewary bezpieczeństwa.

Pierwsza pomoc.

Woda.

Umywalnie.

Urządzenia kąpielowe.

Przechowywanie sukien.

Wozy wywrotne

Transport beczek i t. p.

Obciążenie.

Układanie materiału.

Stan palnych materiałów.

Ochrona oczu.

Ochrona organów oddechowych.

Inna ochrona ciała.

XI. Wychodki.

Liczba i rodzaj.

102. Odnosnie do liczby i rodzaju urzadzania wychodków odsyla się do przepisów budowniczo-policyjnych i sanitarnych. Gdzie takie nie istnieja, ma obowiazowywac jako regula, by przynajmniej na kazde 30 osób jeden klozet przypadal, przyczem wychodki powinny byc rozmieszczone w stosunku do rozleglosci przestrzeni rucliu.

Jeżeli wychodki znajduja się w budynku fabrycznym, natenczas rury odchodowe nalezy polaczyc z wężownicami odprowadzajacemi wyziewy, poprowadzonemi ponad dach i majacemi przynajmniej 25 centymetrów srednicy.

Wychodki, które nie są urzadzone do splukiwania wodą, nie powinny zostawac w bezposredniem polaczeniu z pracowniami, lecz oddzielone od nich dobrze przewietrzanemi wolnemi miejscami lub krytymi gankami.

Oświetlenie i zabezpieczenie przed niepogoda.

103. Wychodki powinny miec wpadajace swiatlo w dostatecznej ilosci, wzglednie nalezyce byc oswietlone i w ten sposob urzadzone, by ro-

botnicy w czasie przebywania tamże, nie byli wystawieni na niepogode.

104. W większych przedsiębiorstwach fabrycznych nalezy wychodki podlug plici sil roboczych podzielic, osobnymi przystępani zaopatrzyć i napisami oznaczyc.

105. Przy miejscach ustępowych dla mężczyzn urzadza się pisoary. Rynny lub muszle w pisoarach maja byc sporzadzone z nieprzepuszczalnego materiału i trwale w szczelnym stanie utrzymywane.

106. Wychodki i pisoary nalezy utrzymywac ciagle w czystym stanie; jeżeli nie są urzadzone do splukiwania wodą lub posypywania torfem, powinny byc w inny sposob poczynione zarzadzenia przeciw przykrym odorom.

Rozdział podlug plici.

Pisoary.

Czyszczenie.

§ 2.

Rozporzadzenie to nabiera mocy obowiazujacej z dniem 1. stycznia 1906.

Bylandt wlr.**Auersperg wlr.**

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1906 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1906** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła w abonamencie tylko za uprzednim złożeniem rocznej prenumeraty, przeto równocześnie z polecaniem abonamentowem uiścić należy także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i dokładnego doręczania przez c. k. pocztę podać należy obok dokładnego adresu także odnośny pocztowy okrąg doręczeń.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
" 1850 "	10 " 50 "	" 1869 "	6 " — "	" 1888 "	8 " 40 "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1870 "	2 " 80 "	" 1889 "	6 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1871 "	4 " — "	" 1890 "	5 " 40 "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1872 "	6 " 40 "	" 1891 "	6 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1892 "	10 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1893 "	6 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1875 "	4 " — "	" 1894 "	6 " — "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1876 "	3 " — "	" 1895 "	7 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1877 "	2 " — "	" 1896 "	7 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1897 "	15 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1898 "	6 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1899 "	10 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1900 "	7 " — "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1882 "	6 " — "	" 1901 "	6 " — "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1883 "	5 " — "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1865 "	4 " — "	" 1884 "	5 " — "	" 1903 "	9 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1885 "	3 " 60 "	" 1904 "	5 " — "
" 1867 "	4 " — "	" 1886 "	4 " 60 "		

Genę handlową rocznika 1905 ogłosi się z początkiem roku 1906.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III., Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXII. — Wydana i rozesłana dnia 28. listopada 1905.

Treść: (№ 177 i 178.) 177. Obwieszczenie, dotyczące upoważnienia głównej komory w Morawskiej Ostrawie do kredytowania cła. — 178. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Veglia w Istrii.

177.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1905,

dotyczące upoważnienia głównej komory w Morawskiej Ostrawie do kredytowania cła.

C. k. główną komorę w Morawskiej Ostrawie upoważnia się do kredytowania cła.

Kosel wtr.

178.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1905,

dotyczące utworzenia nowego okręgu szacunkowego podatku osobisto-dochodowego dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Veglia w Istrii.

Dla obszaru nowo utworzonego starostwa w Veglia, w Istrii (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. listopada 1905, Dz. u. p. Nr. 172), ustanawia się na zasadzie §§ów 177 i 179 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, od dnia 1. stycznia 1906 począwszy, komisję szacunkową dla rozkładu podatku osobisto-dochodowego, złożoną z 6 członków.

W ślad za tem należy spis okręgów szacunkowych podatku osobisto-dochodowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 4. października 1897, Dz. u. p. Nr. 233, uzupełnić w następujący sposób:

(Strona 1346 XCII. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 9. października 1897.)

I s t r i a					
1	2	3	4	5	6
Numer okręgu	Okrąg szacunkowy	Miej-	Powia-	Siedziba komisji	Ilość członków komisji
		scowa	towa		
		komisya			
3 a	Powiat polityczny Veglia		1	Starostwo w Veglia	6

Kosel wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1906 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1906 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła w abonamencie tylko za uprzednim złożeniem rocznej prenumeraty, przeto równocześnie z polecaniem abonamentowem uiścić należy także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i dokładnego doręczania przez c. k. pocztę podać należy obok dokładnego adresu także odnośny pocztowy okrąg doręczeń.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . . . 4 K 20 h	Rocznik 1869 za . . . . . 4 K — h	Rocznik 1887 za . . . . . 5 K — h
" 1850 " . . . . . 10 " 50 "	" 1870 " . . . . . 2 " 80 "	" 1888 " . . . . . 8 " 40 "
" 1851 " . . . . . 2 " 60 "	" 1871 " . . . . . 4 " — "	" 1889 " . . . . . 6 " — "
" 1852 " . . . . . 5 " 20 "	" 1872 " . . . . . 6 " 40 "	" 1890 " . . . . . 5 " 40 "
" 1853 " . . . . . 6 " 30 "	" 1873 " . . . . . 6 " 60 "	" 1891 " . . . . . 6 " — "
" 1854 " . . . . . 8 " 40 "	" 1874 " . . . . . 4 " 60 "	" 1892 " . . . . . 10 " — "
" 1855 " . . . . . 4 " 70 "	" 1875 " . . . . . 4 " — "	" 1893 " . . . . . 6 " — "
" 1856 " . . . . . 4 " 90 "	" 1876 " . . . . . 3 " — "	" 1894 " . . . . . 6 " — "
" 1857 " . . . . . 5 " 70 "	" 1877 " . . . . . 2 " — "	" 1895 " . . . . . 7 " — "
" 1858 " . . . . . 4 " 80 "	" 1878 " . . . . . 4 " 60 "	" 1896 " . . . . . 7 " — "
" 1859 " . . . . . 4 " — "	" 1879 " . . . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . . . 15 " — "
" 1860 " . . . . . 3 " 40 "	" 1880 " . . . . . 4 " 40 "	" 1898 " . . . . . 6 " — "
" 1861 " . . . . . 3 " — "	" 1881 " . . . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . . . 10 " — "
" 1862 " . . . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . . . 6 " — "	" 1900 " . . . . . 7 " — "
" 1863 " . . . . . 2 " 80 "	" 1883 " . . . . . 5 " — "	" 1901 " . . . . . 6 " — "
" 1864 " . . . . . 2 " 80 "	" 1884 " . . . . . 5 " — "	" 1902 " . . . . . 7 " 50 "
" 1865 " . . . . . 4 " — "	" 1885 " . . . . . 3 " 60 "	" 1903 " . . . . . 9 " — "
" 1866 " . . . . . 4 " 40 "	" 1886 " . . . . . 4 " 60 "	" 1904 " . . . . . 5 " — "
" 1867 " . . . . . 4 " — "		

Cenę handlową rocznika 1905 ogłosi się z początkiem roku 1906.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 6. grudnia 1905.

Treść: (№ 179—182.) 179. Rozporządzenie, dotyczące upoważnienia c. k. pomocniczej komory I. klasy Weipert-Bahnhof do odprawiania roślin nadsyłanych z zagranicy. — 180. Obwieszczenie, dotyczące dopuszczenia typu wodomierzy XXIX^a do urzędowego uwierzytelniania. — 181. Obwieszczenie, dotyczące złączenia powiatów politycznych Lussin i Veglia w jeden okrąg rozkładu podatku zarobkowego III. klasy, ustanowienia nowego okręgu rozkładu podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu nowo utworzonego starostwa w Veglia tudzież zmiany liczby członków komisji podatku zarobkowego IV. klasy w okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Lussin“. — 182. Rozporządzenie, którem dodatkowo do ordynacji policyjnej dla portów morskich z dnia 14. marca 1884 i do rozporządzeń Ministerstwa handlu z dnia 18. kwietnia 1887 i z dnia 24. lipca 1892, wydaje się dalsze postanowienia dla portu w Poli.

179.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych z dnia 19. listopada 1905,

dotyczące upoważnienia c. k. pomocniczej komory I. klasy Weipert-Bahnhof do odprawiania roślin nadsyłanych z zagranicy.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882, Dz. u. p. Nr. 107, dotyczącego środków ostrożności, które w celu zapobieżenia zawleczeniu mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), zachowywać należy w obrocie z zagranicą, upoważnia się c. k. pomocniczą komorę I. klasy Weipert-Bahnhof, by nadsyłane z zagranicy przesyłki, zawierające przedmioty, opisane pod Nr. 2 Dodatku do powyższego rozporządzenia, odprawiała według przepisów, obowiązujących pod względem odprawiania takichże przesyłek przez upoważnione do tego komory.

Bylandt wlr.

Buquoy wlr.

Auersperg wlr.

Kosel wlr.

Wrba wlr.

180.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 20. listopada 1905, dotyczące dopuszczenia typu wodomierzy XXIX^a do urzędowego uwierzytelniania.

Na zasadzie ustawy z dnia 23. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872 i w wykonaniu przepisów rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 8. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 146, o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu przyrządów do mierzenia zużycia wody, dopuściła c. k. główna Komisja miar i wag opisany niżej typ XXIX^a wodomierzy do urzędowego uwierzytelniania.

Auersperg wlr.

Opis

(z ryciną)

wodomierza typu XXIX^a.

Wodomierze tego typu (porów. podaną niżej rycinę) różnią się od wodomierzy typu XXIX (porów. Dz. u. p. Nr. 175 z r. 1900) głównie tem, że u typu XXIX^a kanały: dopływowy k_1 i odpływowy k_2

umieszczone są w górnej części skrzynki *G*, a mechanizm przenośny *Q* wmontowany jest bezpośrednio na przyrząd puszkowy *W*.

Ruch mechanizmu przenośnego *Q* przenoszą pośredniki *v*, *v* na liczydło *Z*.

Woda wpływa przez *S* do mierniczej przestroni *a*, stąd przez wypunktowane na rycinie otwory *k*₃ i *k*₄ do przyrządu puszkowego, skąd się przedostaje przez kanały *k*₅ i *k*₆ do odpływowego kanału *k*₂.

Na równi z numerem typu XXIX *a* traktowane będą także takie wodomierze, w których kanały: dopływowy i odpływowy znajdują się podobnie jak u typu XXIX w dolnej części skrzynki, a mecha-

nizm przenośny *Q* umieszczony jest według przepisu na przyrządzie puszkowym.

Przed sitem *S* umieścić można w kanale dopływowym wentyl zatyczkowy lub kulkowy, brak jednak takiego wentyla nie stanowi przeszkody w uwierzytelnieniu wodomierza.

W rycinach typów XXIX i XXIX *a* oznaczono analogiczne części składowe temi samymi głoskami.

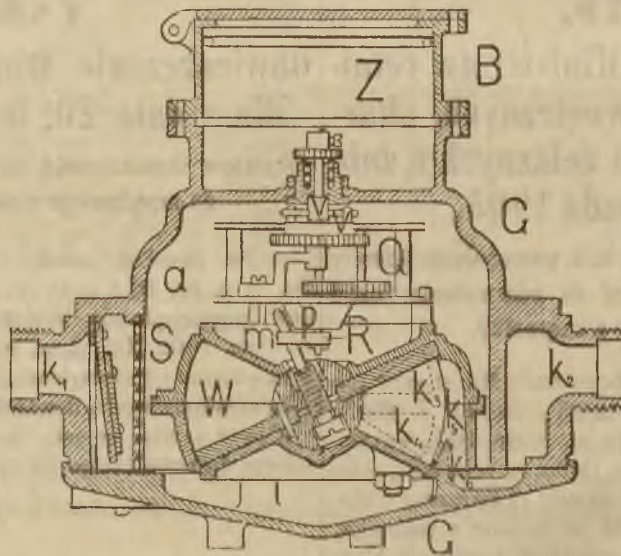
We Wiedniu, dnia 31. października 1905.

C. k. główna Komisya miar i wag:

Lang wlr.

Wodomierz typu XXIX *a*.

(Przedstawiony do wypróbowania typu przez firmę „Danubia“, akcyjną spółkę wyrobu przyrządów gazowych, świetlnych i mierniczych.)

181.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1905,**

dotyczące złączenia powiatów politycznych Lussin i Veglia w jeden okrąg rozkładu podatku zarobkowego III. klasy, ustanowienia nowego okręgu rozkładu podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu nowo utworzonego starostwa w Veglia tudzież zmiany liczby członków komisji podatku zarobkowego IV. klasy w okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Lussin“.

Na zasadzie §u 2 cesarskiego rozporządzenia z dnia 19. lipca 1897, Dz. u. p. Nr. 181, z powodu utworzenia nowego starostwa w Veglia w Istrii (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 12. listopada 1905. Dz. u. p. Nr. 172) tudzież ze względu na niewystarczającą obecnie liczbę podatników III. klasy podatku zarobkowego w nowym powiecie politycznym Veglia, zarządza się połącze-

nie tego powiatu z politycznym powiatem Lussin w jeden okrąg rozkładu dla III. klasy podatku zarobkowego z siedzibą w Lussin.

Równocześnie ustanawia się dla obszaru wspomnianego wyżej nowego starostwa Veglia począwszy od okresu rozkładu 1908/09, na zasadzie §§ów 13 i 16 ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, okrąg rozkładu dla IV. klasy podatku zarobkowego a liczbę członków komisji dla tej spółki podatkowej ustala się w ilości 4.

W końcu obniża się ze względu na zmianę terytoryalnego obszaru starostwa Lussin ilość członków komisji podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu: „Powiat polityczny Lussin“ z 6 na 4.

Wślad za tem należy spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, uzupełnić, względnie sprostować w następujący sposób:

(Strona 901 XLXI. części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 11. maja 1897.)

Numer okręgu	Okrąg rozkładu	Siedziba komisji	Ilość członków dla spółek podatkowych	
			III.	IV.
dla spółek podatkowych III. i IV. klasy			klasy	
3	a) Powiat polityczny Lussin i Veglia dla III. klasy	Starostwo w Lussin	4	—
	b) Powiat polityczny Lussin dla IV. klasy	Starostwo w Lussin	—	4
6 a	a) Powiat polityczny Veglia dla III. klasy, porów. numer okręgu 3	—	—	—
	b) Powiat polityczny Veglia dla IV. klasy	Starostwo w Veglia	—	4

Kosel wlr.

182.**Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 1. grudnia 1905,**

którem dodatkowo do ordynacji policyjnej dla portów morskich z dnia 14. marca 1884, Dz. u. p. Nr. 33 i do rozporządzeń Ministerstwa handlu z dnia 18. kwietnia 1887, Dz. u. p. Nr. 42 i z dnia

24. lipca 1892, Dz. u. p. Nr. 118, wydaje się dalsze postanowienia dla portu w Poli.

Handlowym okrętom morskim, rybackim i innym, które nie służą celom wojskowym, zabrania się wstępu na określone niżej przestrzenie morskie zatok Vergarola, San Zeno (Fisella) i Figo, znajdujących się w zewnętrznym porcie w Poli a mianowicie:

1. W zatoce Vergarola.

Na przestrzeń, ograniczoną dwiema liniami, sięgającymi od punktu idealnego, oddalonego o 20 metrów w morze w północno-wschodnim kierunku od głowy moła w Vergarola do dwóch tablic ostrzegawczych, z których jedna znajduje się obok zstępu c. i k. eskadry jachtów, druga na brzegu na zachód od nasady powyższego moła.

2. W zatoce San Zeno (Fisella).

Na przestrzeń, ograniczoną dwiema liniami, łączącymi boję Nr. 28 w zatoce San Zeno z dwiema tablicami ostrzegawczymi, z których jedna znajduje się około sto metrów na zachód od muru okrężnego

wybrzeża Fiselli, druga w pobliżu trzech wmurowanych dział (*posta cannoni*).

3. W zatoce Figo.

Na przestrzeń, odgraniczoną od strony morza linią, łączącą tablice ostrzegawcze, umieszczone u wejścia do zatoki Figo.

Przekroczenia powyższych postanowień karane będą według §u 47 ordynacyi policyjnej dla portów morskich.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Anersperg wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 13. grudnia 1905.

Treść: (183—186.) 183. Obwieszczenie, dotyczące rozszerzenia obszaru obowiązywania bonifikacji — ustanowionych w wojskowo-czynszowej taryfie z dnia 14. grudnia 1900, dla Wiednia — z tytułu zjednoczenia większej ilości gmin i części gmin z Wiedniem. — 184. Rozporządzenie, dotyczące wymiaru kosztów opakowania soli jadalnej. — 185. Rozporządzenie, dotyczące zaprowadzenia nowych listów przesyłkowych. — 186. Obwieszczenie, dotyczące wprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych dodatków szkolnych względnie innych danin ustawowych na zakłady publiczne od nieruchomego majątku spadkowego, stanowiącego część spadku, którego przewód według ogólnych norm o własności sądów należy do innego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

183.

Obwieszczenie Ministerstwa obrony krajowej i Ministerstwa skarbu z dnia 22. sierpnia 1905,

dotyczące rozszerzenia obszaru obowiązywania bonifikacji — ustanowionych w wojskowo-czynszowej taryfie z dnia 14. grudnia 1900, Dz. u. p. Nr. 214, dla Wiednia — z tytułu zjednoczenia większej ilości gmin i części gmin z Wiedniem.

Wskutek zjednoczenia większej ilości gmin i części gmin z c. k. stołecznem i rezydencyjnym miastem Wiedniem według artykułu I dolnoaustriackiej ustawy krajowej z dnia 28. grudnia 1904 (Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych Nr. 1 z r. 1905) w jedną gminę miejscową, któreto zjednoczenie należy uważać według artykułu XI tej ustawy za dokonane z chwilą zatwierdzenia nowo wybranego naczelnika dzielnicy XXI. mają w tych

gminach i częściach gmin obowiązywać bonifikacje obecnej wiedeńskiej taryfy czynszowej a asygnować je należy licząc od 1. lipca 1905.

Kosel wlr.

Schönaich wlr.

184.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 27. listopada 1905,

dotyczące wymiaru kosztów opakowania soli jadalnej.

Koszta opakowania, pobierane przy wydawaniu soli jadalnej w myśl rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 5. sierpnia 1904. Dz. u. p. Nr. 83, ustala się od dnia 1. stycznia 1906 aż do odwołania przy opakowaniu 50 kg (dwa worki) w wysokości 66 h, a przy opakowaniu 25 kg (cztery worki) w wysokości 90 h za 100 kg.

Kosel wlr.

185.**Rozporządzenie Ministerstw handlu i skarbu z dnia 2. grudnia 1905,**

dotyczące zaprowadzenia nowych listów przesyłkowych.

Listy przesyłkowe z pocztowym przekazem zaliczkowym lub bez niego, przeznaczone do wewnętrznego i międzynarodowego obrotu, wygotowywane będą odąd w odmiennej formie.

Osnowa drukowana jest w niebieskim kolorze.

W miejsce znaczka stempłowego, wprowadzonego obwieszczeniem Ministerstwa skarbu z dnia 16. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 250, nosić będą nowe listy przesyłkowe znaczek stempłowy, opisany bliżej w rozporządzeniu Ministerstwa skarbu z dnia 1. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 239, i to także w niebieskim kolorze.

Nowe listy przesyłkowe wprowadzane będą postępowo, według potrzeby. Dotychczasowych listów przesyłkowych wolno używać i nadal.

Kosel wlr.

Auersperg wlr.

186.**Obwieszczenie Ministerstw spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości z dnia 6. grudnia 1905,**

dotyczące wprowadzonych w poszczególnych królestwach i krajach w Radzie państwa reprezenta-

wanych dodatków szkolnych, względnie innych danin ustawowych na zakłady publiczne od nieruchomości majątku spadkowego, stanowiącego część spadku, którego przewód według ogólnych norm o właściwości sądów należy do innego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych. (Porów. obwieszczenia z dnia 11. czerwca 1898, Dz. u. p. Nr. 101, z 3. września 1898, Dz. u. p. Nr. 184, z 28. grudnia 1898, Dz. u. p. Nr. 24 z r. 1899, z 4. kwietnia 1899, Dz. u. p. Nr. 69, z 6. maja 1899, Dz. u. p. Nr. 111, z 7. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 245, z 22. listopada 1900, Dz. u. p. Nr. 230, z 20. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 34 z r. 1903 i z 24. marca 1904, Dz. u. p. Nr. 33 i z dnia 18. lutego 1905, Dz. u. p. Nr. 36.)

Z dodatków, w rodzaju wymienionym w tytule, wprowadzono dalej dodatek do wiedeńskiego funduszu c. k. szpitali. (Ustawa z dnia 19. września 1905, Dz. u. i rozp. kraj. arcyksięstwa Austrii poniżej Anizy Nr. 143, obowiązująca od 17. października 1905.) Do wymiaru tego dodatku powołany jest w myśl tej ustawy krajowej c. k. centralny urząd taks i wymiaru należytości we Wiedniu.

Powyższa ustawa krajowa ma zastosowanie do tych spadków, które przyznano po rozpoczęciu jej mocy obowiązującej.

Bylandt wlr.

Kosel wlr.

Klein wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXV. — Wydana i rozesłana dnia 13. grudnia 1905.

Treść: № 187. Rozporządzenie, zawierające zmianę formularza zeznań podatku osobisto-dochodowego.

187.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 30. listopada 1905,

zawierające zmianę formularza zeznań podatku osobisto-dochodowego.

Formularz A. W miejsce formularza A na zeznania podatku osobisto-dochodowego — który wprowadzono artykułem 32 przepisu wykonawczego do IV. części głównej ustawy z dnia 25. października 1896, Dz.

u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, ogłoszonego reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 108 wejść ma od roku 1906 począwszy aż do dalszego zarządzenia formularz tutaj dołączony.

Do tego zmienionego formularza stosować się mają analogicznie odnośne postanowienia powołanego przepisu wykonawczego, w szczególności zaś postanowienia artykułu 32.

Formularza wprowadzonego tym ostatnim artykułem wolno jeszcze i nadal używać.

Kosel wlr.

Kraj: .....

Okrąg szacunkowy: .....

Powiat polityczny: .....

Gmina: .....

Zeznanie do podatku osobisto-dochodowego.

Rok podatkowy 190.....

Nazwisko i zawód .....

Siedziba i miejsce zamieszkania (w dniu 1. stycznia roku podatkowego) .....

(Władza podatkowa, która w ubiegłym roku podatek wymierzyła, ... Nakaz płatniczy L. ....)

Domownicy, których dochód się dolicza (§ 157 ust. i art. 3 przep. wyk.) .....

Dochód

(§ 159, ustęp 1 i 3 ust. i art. 4 przep. wyk.)

po odliczeniu wydatków na uzyskanie, zabezpieczenie i utrzymanie dochodu (§§ 160, l. 1, 161 i 162 ust., dalej art. 5 i art. 8, l. 3 i 4 przep. wyk.) w miarodajnym według §u 156 ust. i art. 10 i 11 przep. wyk. okresie (roczna suma)

	stały *)	chwiejny **)	Razem
	k o r o n		
<p>A. Z posiadłości gruntowej: Bez różnicy, czy we własnym zarządzie, czy też wydzierżawione lub dzierżawione, tudzież dochód z przemysłów rolniczych i pobocznych — łącznie z wartością pieniężną plodów gospodarstwa wiejskiego spotrzebowanych w gospodarstwie domowym (§§ 163 i 166 ust. i art. 13 do 17 przep. wyk.) . . . . .</p>			
<p>B. Z budynków: Osiągnięta rzeczywiście intrata z czynszów najmu lub czysta wartość użytkowa budynków, które składający zeznanie sam zamieszkuje lub których w inny sposób używa albo które innym osobom daje bezpłatnie w używanie § 164. ustęp 1 i 2 ust., tudzież art. 18 i 19 przep. wyk.) . . . . .</p>			
<p>C. Z przedsiębiorstw i zatrudnień samoistnych, łącznie z wartością pieniężną plodów własnego przemysłu spotrzebowanych w gospodarstwie domowym (§ 165 ust. i art. 20—22 przep. wyk.) . . . . .</p>			
<p>D. Z płac służbowych i zarobkowych, emerytur i tym podobnych, nadto wartość pieniężna przychodów w naturze, wreszcie place służbowe, połączone z wydatkami służbowymi po potrąceniu tych ostatnich (§§ 167, 168 i 202, ustęp 3 i 4 ust., tudzież art. 23 do 26 i art. 32, l. 4 przep. wyk.) . . . . .</p>			
<p>E. Z majątku w kapitałach: Odsetki i renty wszelkiego rodzaju (także gdyby były skapitalizowane), dywidendy od akcji; czynsze dzierżawne od przemysłów wydzierżawionych; dochody z gwarectw, zyski eskontowe, wygrane losowe i loteryjne itp. (§§ 169 do 171 i 202, ustęp 6 i 7 ust., tudzież art. 27 przep. wyk.) . . . . .</p>			
<p>F. Wszelki inny dochód: Wszelkie inne rodzaje dochodu, podlegające opodatkowaniu, jak np. nieodpłatne nabytki itp. (art. 28 przep. wyk.)</p>			
Razem .			

Przeostroga! Ostrzega się strony w ich własnym interesie, by dla uniknięcia dalszych dochodzeń, oznaczały jak najdokładniej przedmioty dochód przynoszące, do których się szczegółły powyższe odnoszą, jakoteż nazwiska, stan i miejsce zamieszkania osób (korporacji), które dochody pod D wymienione wypłacają, wreszcie nazwiska i miejsca zamieszkania wierzycieli na trzeciej stronie tego zeznania.

Pod względem powołanych wyżej postanowień ustawy o podatkach osobistych z dnia 25. października 1896. Dz. u. p. Nr. 220, i przepisu wykonawczego z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 108 (przep. wyk. IV), posiadają władze podatkowe drukowane zestawienia, które strony otrzymują na żądanie bezpłatnie.

*) Tutaj podać należy tę kwotę, której dochód rzeczywiście osiągnął w ostatnim roku, wyprzedzającym bezpośrednio rok podatkowy, w razie potrzeby według przypuszczalnego dochodu rocznego.

**) Tutaj wstawić należy obliczony dochód średni, w razie potrzeby przypuszczalny; dla obliczenia przecięcia względnie podania dochodów z lat do obliczenia przecięcia wliczonych znajdują się na stronie trzeciej osobne kolumny.

Potrącenia: *)

(Takich wydatków, które już na pierwszej stronie zeznania przy obliczaniu dochodu pod A—F jako koszty potrącono, nie wolno odliczać tutaj po raz drugi; (art. 8, l. 3 i 4 przep. wyk.)

1. Podatki bezpośrednie z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, dodatków do niego, podatków krajowych, powiatowych, gminnych i innych, o ile je podatnik rzeczywiście zapłacił (§ 160, l. 5 ust. i art. 6, l. 3 przep. wyk.) . . . . .

2. Odsetki od długów przedsiębiorstw i prywatnych (§ 160, l. 6 ust. tudzież art. 7, l. 1, l. 1 i II przep. wyk.) . . . . .

3. Ciężary trwałe, oparte na szczególnych tytułach (§ 160, l. 6 ust., art. 7, l. 1, l. 2 i 3 tudzież II przep. wyk.) . . . . .

4. Oplaty do kas ubezpieczenia na wypadek choroby, wypadków dla starców, inwalidów, do kas wdowich, sierocych, emerytalnych lub do zakładów tego rodzaju, o ile podatnik jest obowiązany przystąpić do zakładu ubezpieczenia i wnosić te opłaty (§ 160, l. 4 ust. i art. 6, l. 2 przep. wyk.) . . . . .

5. Premie ubezpieczeniowe od wszelkich rodzajów zabezpieczeń od szkód (§ 160, l. 2 ust. i art. 6, l. 1, lit. a przep. wyk.) . . . . .

6. Premie ubezpieczenia życiowego w najwyższej kwocie 200 K dla podatnika samego, w kwocie 400 K dla niego wraz z żoną i dziećmi, po potrąceniu ewentualnych zwrotów premii (bonus) (§ 160, l. 3 ust. i art. 6, l. 1, lit. b nst. przep. wyk.) . . . . .

Razem

stałe	chwiejne	Razem
k o r o n		

Łączny dochód (jak na pierwszej stronie)	
Potrącenia	
Zatem dochód czysty	
Dochód niepodlegający podatkowi osobisto-dochodowemu (§ 202, ustęp 9 ust.)	

Okoliczności, któreby ewentualnie uzasadniały znizenie stopy podatkowej według §§ów 173, ustęp 1, względnie 174 ust. (art. 35 przep. wyk.) (Liczba członków rodziny względnie szczególne stosunki, ograniczające w wysokim stopniu opłacalność podanika.)

Zapewniam, że daty powyższe, jak i następujące poniżej wyjaśnienia zeznałem według najlepszej wiedzy i sumienia.

....., dnia ..... 190.....

Podpis:

*) Do obliczania potrąceń stosują się te same zasady, które względem dochodów obowiązują (§ 156, ustęp 3 ust., art. 10, l. 11 przep. wyk.); na trzeciej stronie można przedstawić obliczenie przecięcia dochodów chwiejnych w analogiczny sposób jak obliczenie dochodu średniego.

**Kolumny na przedstawienie obliczenia wykonanego na pierwszej stronie przecięcia przychodów
chwiejnych.**

Dochód z:		posiadłości gruntowej	budynków	samoistnych przedsiębiorstw	płac służbowych	kapitałów	innych gałęzi dochodu
W roku	19						
	19						
	19						
Suma .							
Przecięcie .							

Służbodawca.

(Nazwisko, stan i miejsce zamieszkania.)

Pobory służbowe, z których się opłaca
wydatki służbowe (§ 168 ust. i art. 25 przep.
wyk.) wynoszą . . . . .

K

Od tego rzeczywiście poniesione wydatki . . . . .

Pozostają czyste, podlegające opodatkowa-
naniu pobory służbowe . . . . .

K

Pełny zarobek takich osób, dla których w myśl §u 173 ust.
(art. 35, I, ustęp 2 przep. wyk.) żąda się potrąceń, a mianowicie:

zarobek żony . . . . . K
zarobek . . . . . K
zarobek . . . . . K

Zakłady ubezpieczeń i liczby polie (Ad kolumn. 4, 5 i 6):

Bliższe objaśnienia pozycji potrąceń: „**Odsetki długów**“ i „**ciężary**“ (kolumny 2 i 3):
(Imię i nazwisko osób uprawnionych do żądań, kwota, czy zahipotekowano lub nie itd.)

Miejsce na dalsze obliczenia i objaśnienia.

(W tem miejscu podać należy w szczególności bliższe szczegóły co do dochodu z kapitałów, co do dochodu nie podlegającego podatkowi dochodowemu, jakoteż wskazówki do obliczenia tego dochodu, który tylko w drodze ocenienia da się wyśledzić [§ 202, ustęp 6 do 9 ust. i art. 32, l. 5 i 33 przep. wyk.]. Na umieszczenie tych i innych szczegółów użyć można także arkusza wkładkowego.)

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVI. — Wydana i rozestana dnia 16. grudnia 1905.

Treść: № 188. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na przedłużenie małej elektrycznej kolei wąsko-torowej z Tryjestu do Opczyny aż do dworca Opczyna linii kolei państwowej Gorycyą—Tryjest.

188.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 8. grudnia 1905,

o nadaniu koncesyi na przedłużenie małej elektrycznej kolei wąsko-torowej z Tryjestu do Opczyny aż do dworca Opczyna linii kolei państwowej Gorycyą—Tryjest.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, tudzież ustawy z dnia 16. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 81, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny spółce akcyjnej tryjeścieńskich kolejek w Tryjeście żadaną koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu małej elektrycznej kolei wąsko-torowej od obecnego punktu końcowego małej linii kolejowej Tryjest—Opczyna aż do dworca Opczyna państwowej linii kolejowej Gorycyą—Tryjest, a to pod następującymi bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami.

§ 1.

Koncesyonaryuszka korzysta względem koncesyonowanej kolejki z dobrodziejstw finansowych wyszczególnionych w artykule V, wzmiankowanej

na wstępie ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d ustawy powyższej uwolnień od podatków ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ukończyć budowę kolei żelaznej, na wstępie oznaczonej, najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, trwający do 27. października 1961.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma koncesyonaryuszka na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej linii kolejowej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce także względem budowy wszelkich kolei

podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebne.

§ 4.

O ileby w celu wybudowania koncesyonowanej kolejki użyte być miały drogi publiczne, winna koncesyonaryuszka postarać się o zezwolenie tych osób, które do utrzymywania tych dróg są obowiązane względnie tych władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw przysłuży prawo udzielania pozwolenia na korzystanie z drogi.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ponosić kosztą spowodowanych budową i ruchem wymienionej na wstępie linii kolejowej urządzeń, służących do zapewnienia swobodnego ruchu istniejących już w chwili koncesyonowania tej linii państwowych przewodów telegraficznych i telefonicznych, w szczególności zaś także kosztą ewentualnego przeniesienia tych przewodów.

§ 5.

Pod względem budowy koncesyonowanej linii kolejowej i ruchu na niej zastosować się powinna koncesyonaryuszka do osnowy tego dokumentu koncesyjnego i do technicznych warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi,

jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do Regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału *B* ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, mają zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle władz powołanych.

§ 6.

Wymienioną na wstępie linię kolejową uważać należy zresztą za istotną część składową wąskotorowej elektrycznej kolejki z Tryjestu do miejscowości Opczyny, która to kolej stanowi przedmiot obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 28. października 1901, Dz. u. p. Nr. 183, z aczem i do koncesyonowanej linii stosują się analogicznie §§y 6 do 17 włącznie powołanego obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 28. października 1901, Dz. u. p. Nr. 183.

Wrba wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 19. grudnia 1905.

Treść: **M** (189 i 190.) 189. Obwieszczenie, dotyczące przeniesienia siedziby urzędu podatkowego w Ślemieniu w Galicyi i przydzielenia gmin z okręgu urzędu podatkowego w Ślemieniu do okręgu urzędu podatkowego w Żywcu. — 190. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Krems do Grein.

189.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 7. grudnia 1905,

dotyczące przeniesienia siedziby urzędu podatkowego w Ślemieniu w Galicyi i przydzielenia gmin z okręgu urzędu podatkowego w Ślemieniu do okręgu urzędu podatkowego w Żywcu.

Według rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 8. listopada 1905, Dz. u. p. Nr. 171, nabiera rozporządzenie tego Ministerstwa z dnia 25. stycznia 1904, Dz. u. p. Nr. 8 — którem siedzibę sądu powiatowego dla okręgu Ślemienia przeniesiono do Suchy — mocy obowiązującej dnia 1. stycznia 1906.

Z tym dniem przenosi się zatem także siedzibę urzędu podatkowego z Ślemienia do Suchy.

Równocześnie wylączy się wydzielone w myśl reskryptu Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. stycznia 1904, Dz. u. p. Nr. 9, z okręgu sądu powiatowego w Ślemieniu i wcielone do okręgu sądu powiatowego w Żywcu gminy względnie obszary dworskie: Gilowice, Kocierz ad Moszczanica, Kocierz ad Rychwałd, Łękawica, Łysina, Oczków, Okrajnik, Peweł, Rychwałd i Rychwałdek także i z okręgu urzędu podatkowego w Ślemieniu i przydziela do okręgu urzędu podatkowego w Żywcu.

Kosel wlr.

190.

Dokument koncesyjny z dnia 14. grudnia 1905,

na kolej lokalną z Krems do Grein.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami spółce akcyjnej „Lokalbahn Mauthausen—Grein“ we Wiedniu koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna normalno-torowa od stacyi Krems linii kolei państwowej Absdorf—Krems na Stein, Dürnstein, Weißenkirchen, Spitz, Schwallenbach, Aggsbach, Emmersdorf, Klein-Pöchlarn, Marbach, Persenbeug i Sarmingstein aż do stacyi Grein kolei lokalnej Mauthausen—Grein, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, z dnia 16. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 81 i z dnia 18. lipca 1905, Dz. u. p. Nr. 123, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami.

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta spółka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Budowę koncesyonowanej kolei należy skończyć najpóźniej w przeciągu trzech lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy bezwzględnie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, jakoteż wykonania i urządzenia kolei zgodnie z koncesją, ma spółka na żądanie rządu złożyć stosowną kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy spółki, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Takież same prawo nadane będzie spółce co do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 4.

Pod względem budowy koncesyonowanej kolei i ruchu na niej zastosować się winna spółka do osnovy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych, do innych zarządzeń, jakie w tym względzie będą wydane jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu dla kolei żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane.

Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu na koncesyonowanej kolei a w szczególności ze względu na zmniejszoną jej chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; trzymać się w takim razie należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Budowa koncesyonowanej kolei wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych, pod bezpośrednim

kierunkiem i nadzorem tego Ministerstwa względnie urzędu, który ono do tego wydeleguje.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie szczegółowego projektu i kosztorysu, ułożonego przy odpowiednim wpływie organów państwowych a to z bezpośrednim współdziałaniem rządu i według warunków, stosowanych zazwyczaj przy budowie kolei państwowych.

Roboty budowlane powierzyć należy oddzielnie od zgromadzenia kapitału.

§ 6.

Okres koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9., lit. b ustawy o koncesjach na koleje żelazne, oznacza się na czas od dnia dzisiejszego do 2. kwietnia 1907 włącznie a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgastą, także przed upływem rzeczzonego czasu, gdyby określonych w §ie 2. zobowiązań, co do rozpoczęcia i ukończenia budowy tudzież otwarcia ruchu nie dopełniono wskutek takiego przewinienia spółki — które w myśl §u 11 ustawy o koncesjach na koleje żelazne nie dałoby się usprawiedliwić.

§ 7.

Kolej lokalną Krems—Grein uważać należy zresztą za istotną część składową przedsiębiorstwa kolei lokalnej Mauthausen—Grein, stanowiącego przedmiot dokumentu koncesyjnego dnia 3. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 94; wślad za tem mają nadal postanowienia powołanego dokumentu koncesyjnego — z wyjątkiem jednak objętych nim postanowieniami §§ów 1, 7, 8, 9, 10 i 16, odnoszących się wyłącznie do kolei lokalnej Mauthausen—Grein — obowiązujące stanowiące jednolite przedsiębiorstwo koleje lokalne Mauthausen—Grein i Krems—Grein, z następującymi uzupełnieniami względnie zmianami:

1. Spółka ma prawo zaciągnąć w celu gromadzenia środków potrzebnych na budowę kolei lokalnej Krems—Grein dalszą w 76 latach spłaconą pożyczkę pierwszeństwa w takiej kwocie imiennej, której potrzeba dla osiągnięcia kwoty 15,300.000 K w gotówce; przyczem i tutaj obowiązuje postanowienie, że ewentualny dodatek administracyjny od nowej pożyczki przypadający, jakoteż ewentualne zwroty podatków i należności na rzecz instytucyi finansowej, która pożyczki udzieliła, wstawić wolno w rachunek ruchu jako pozycyę wydatkową, oraz że od dodatków państwowych spółka żadnych nie ma opłacać podatków.

2. Pod względem państwowego prawa wykupna stosują się na przyszłość do obu linii Mauthausen—Grein i Krems—Grein postanowienia

§u 17 dokumentu koncesyjnego z dnia 3. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 94, z tą zmianą, że

- a) w razie wykupienia kolei polegać będzie wynagrodzenie na tem, że państwo obejmie do zapłaty z własnych funduszów w miejsce spółki pożyczki pierwszeństwa i wszelkie inne pożyczki hipoteczne, jakieby spółka w celu pokrycia policzalnych kosztów budowy za zezwoleniem rządu zaciągnęła, w kwotach, które w chwili wykupna jeszcze zalegają a nadto zapłaci kwotę, odpowiadającą wysokości kapitału akcyjnego w chwili wykupna jeszcze zalegającego, gotówką lub obligacyami długu państwa;
- b) w deklaracji wykupna obliczoną będzie kwota ceny wykupna, którą państwo zapłacić ma spółce prowizorycznie, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania;
- c) spółka sama odpowiada za wszystkie z tytułu budowy i ruchu aż do chwili wykupienia powstałe należności obrachunkowe i inne pasywa, o ile ich w myśl powyższego postanowienia państwo nie ma objąć do zapłaty z własnych funduszów.

3. Do majątku spółki, o którym mowa w 4. ustępie §u 5 dokumentu koncesyjnego z dnia 3. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 94, z którego pokrywane być mają pretensye państwa z tytułu zaliczek gwarancyjnych lub odsetek, należy w szcze-

gólności także należne jej z tytułu jej wykupna wynagrodzenie.

4. W miejsce postanowień §u 2 dokumentu koncesyjnego z dnia 3. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 94, które tracą moc obowiązującą, wstępują postanowienia następujące:

Względem złączonych w jedno przedsiębiorstwo kolei lokalnych Mauthausen—Grein i Krems—Grein obejmuje państwo gwarancję łącznego czystego dochodu rocznego, równającego się sumie potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta rocznie tudzież objętą planem ratę amortyzacyjną pożyczki pierwszeństwa, zahipotekowanej na kolei lokalnej Mauthausen—Grein, spłacalnej najpóźniej do dnia 1. sierpnia 1972 w imiennej sumie 2,400.000 K z doliczeniem sumy, potrzebnej do tego samego celu względem pożyczki pierwszeństwa, zaciągniętej na cele budowy kolei lokalnej Krems—Grein, spłacalnej w 76 latach, licząc od dnia nadania tej koncesyi, w takiej przez rząd oznaczyć się mającej sumie imiennej, której wymaga uzyskanie kwoty 15,300.000 K w gotówce.

Jeżeli roczny dochód czysty tych złączonych w jedno przedsiębiorstwo kolei lokalnych nie dosięgnie gwarantowanej sumy łącznego czystego dochodu rocznego, w takim razie sumę niedostającą dopłaci rząd.

Wrba wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, także w roku 1906 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1906** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła w abonamencie tylko za uprzednim złożeniem rocznej prenumeraty, przeto równocześnie z polecaniem abonamentowem uścić należy także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i dokładnego doręczania przez c. k. pocztę podać należy obok dokładnego adresu także odnośny pocztowy okrąg doręczeń.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

rocznik 1849 za . . . . . 4 K 20 h	Rocznik 1868 za . . . . . 4 K — h	Rocznik 1887 za . . . . . 5 K — h
" 1850 " . . . . . 10 " 50 "	" 1869 " . . . . . 6 " — "	" 1888 " . . . . . 8 " 40 "
" 1851 " . . . . . 2 " 60 "	" 1870 " . . . . . 2 " 80 "	" 1889 " . . . . . 6 " — "
" 1852 " . . . . . 5 " 20 "	" 1871 " . . . . . 4 " — "	" 1890 " . . . . . 5 " 40 "
" 1853 " . . . . . 6 " 30 "	" 1872 " . . . . . 6 " 40 "	" 1891 " . . . . . 6 " — "
" 1854 " . . . . . 8 " 40 "	" 1873 " . . . . . 6 " 60 "	" 1892 " . . . . . 10 " — "
" 1855 " . . . . . 4 " 70 "	" 1874 " . . . . . 4 " 60 "	" 1893 " . . . . . 6 " — "
" 1856 " . . . . . 4 " 90 "	" 1875 " . . . . . 4 " — "	" 1894 " . . . . . 6 " — "
" 1857 " . . . . . 5 " 70 "	" 1876 " . . . . . 3 " — "	" 1895 " . . . . . 7 " — "
" 1858 " . . . . . 4 " 80 "	" 1877 " . . . . . 2 " — "	" 1896 " . . . . . 7 " — "
" 1859 " . . . . . 4 " — "	" 1878 " . . . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . . . 15 " — "
" 1860 " . . . . . 3 " 40 "	" 1879 " . . . . . 4 " 60 "	" 1898 " . . . . . 6 " — "
" 1861 " . . . . . 3 " — "	" 1880 " . . . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . . . 10 " — "
" 1862 " . . . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . . . 4 " 40 "	" 1900 " . . . . . 7 " — "
" 1863 " . . . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . . . 6 " — "	" 1901 " . . . . . 6 " — "
" 1864 " . . . . . 2 " 80 "	" 1883 " . . . . . 5 " — "	" 1902 " . . . . . 7 " 50 "
" 1865 " . . . . . 4 " — "	" 1884 " . . . . . 5 " — "	" 1903 " . . . . . 9 " — "
" 1866 " . . . . . 4 " 40 "	" 1885 " . . . . . 3 " 60 "	" 1904 " . . . . . 5 " — "
" 1867 " . . . . . 4 " — "	" 1886 " . . . . . 4 " 60 "	

Cenę handlową rocznika 1905 ogłosi się z początkiem roku 1906.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełnie, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. grudnia 1905.

Treść: *Nr* 191. Rozporządzenie, zawierające taryfę lekarstw na pierwszą połowę roku 1906.

191.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. grudnia 1905,

zawierające taryfę lekarstw na pierwszą połowę
roku 1906.

Czas obowiązywania rozporządzenia minister-
ryalnego z dnia 2. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 137,

zawierającego taryfę lekarstw na rok 1905, prze-
dłuża się do końca czerwca 1906; do tejże chwili
pozostają w mocy również ceny taryfy lekarstw
z roku 1905, o tyle, o ile podana niżej tablica zmian
ich nie obejmuje.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, dalej upo-
ważnieni do utrzymywania domowej apteki lekarze
i chirurdzy, względnie weterynarze stosować się
mają ściśle do tych cen taryfowych i zaopatrzyć się
w drukowany egzemplarz tychże.

Zmienione ceny taryfy lekarstw:

Nazwa środka leczniczego	Ilość	Cena	Nazwa środka leczniczego	Ilość	Cena
	gra- mów	halerzy		gra- mów	halerzy
a) Lekarstwa farmakopei.					
Acidum benzoicum	1	6	Chloroformium	10	10
„ tartaricum	10	8	Cortex Condurango rudit. tus.	10	5
„ „ pulv.	10	10	Elemi	10	6
Aloë pulv.	10	6	Extr. Belladonnae fol.	1	18
Amygdalae dulces	10	5	„ Cannabis Indic.	1	48
„ „ decortic.	10	6	„ Condurango fluid.	10	30
Amylium nitrosum	1	4	„ Hydrastidis fluid.	10	90
Antipyrinum	1	5	Flores Chamomillae Rom.	10	6
Araroba depurata	1	6	„ Cinae	10	6
Argentum nitric. cryst.	1	18	„ Rhoeados sciss.	10	10
„ „ fusum	1	20	„ Tiliae sciss.	10	6
Cantharides pulv.	10	36	„ Verbasci	10	14
Chininum bisulfuric.	1	12	Folia Sennae de Tinn. sine res.	10	15
„ hydrochlor.	1	15	Fructus Coriandri	100	24
„ sulfuricum	1	12	„ Juniperi rudit. tus.	100	16

Nazwa środka leczniczego	Ilość		Cena	Nazwa środka leczniczego	Ilość		Cena
	gra- mów	halerzy			gra- mów	halerzy	
Fructus Vanilla	1	16		Natrium jodatum	10	95	
Glandulae Lupuli	1	8		„ salicylicum pulv.	100	660	
Glycerinum	10	5		„ Citri	10	14	
Herba Absynthii sciss.	100	30		Oleum Amygdalarum	10	12	
Herba Cannab. Indic. sciss.	10	30		„ Jecoris Aselli	1	6	
Herba Galeopsidis sciss.	10	8		„ Juniperi	100	35	
„ Millefolii sciss.	100	26		„ Pepsinum	10	20	
„ Violae tricoloris sciss.	100	40		Pepsinum	1	5	
Hydrarg. bijodat. rubrum .	1	10		Physostigminum salicylic. .	0.01	12	
„ jodatum flavum	1	10		Radix Hydrastidis rud. tus.	10	48	
Jodum	1	12		„ Ipecacuanh. rud. tus.	1	6	
	10	75		„ „ pulv.	1	8	
Kalium jodatum	100	540		Radix Senegae sciss.	10	22	
	10	80		Resina elastica depur.	10	50	
„ pulv.	100	600		Saccharinum	1	12	
Kamala	1	4		Semen Colechici	10	10	
Lactucarium	1	12		Spiritus camphoratus	100	60	
Lignum Guajaci sciss.	10	3		„ Vini concentr.	100	36	
Manna cannulata	10	16		„ „ dilutus	100	30	
„ communis elect.	10	8		Theobrominum	1	24	
Mentholum	1	8		„ Natrio-salicyl.	10	190	
Natrium benzoicum	10	25		Tinctura Jodi	10	22	
				Trionalum	10	135	
b) Lekarstwa weterynarskie.							
Aloë gross. pulv.	100	25		Flores Cinae gross. pulv.	100	45	
Argentum nitric. fus. venal.	1	15		Gummi Acaciae elect. II ^{da}	100	35	

Bylandt wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 23. grudnia 1905.

Treść: (№ 192—194.) 192. Obwieszczenie, dotyczące koncesyi na dwa przedłużenia elektrycznych kolejek wąskotorowych na obszarze miasta Uście i jego najbliższej okolicy. — 193. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na sieć małych kolei normalno-torowych w Bernie i okolicy, które utrzymywane być mają w ruchu zapomocą elektryczności. — 194. Obwieszczenie, dotyczące zgaśnięcia koncesyi na linie małych kolei a) przez ul. Tivoli-gasse i targ zbożowy i b) przez ul. Rainerstrasse (przedtem Hohlweggasse) w Bernie.

192.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. grudnia 1905,

dotyczące koncesyi na dwa przedłużenia elektrycznych kolejek wąsko-torowych na obszarze miasta Uście i jego najbliższej okolicy.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 16. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 81, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny gminie miasta Uścia na jej prośbę koncesyę na wybudowanie i utrzymywanie w ruchu dwóch przedłużeń elektrycznych wąsko-torowych kolejek w Uściu, a mianowicie:

- a) od mostu Kleischbach aż do miejscowości Poków i
- b) od głównego urzędu pocztowego aż do dworca uprzyw. austriacko-węgierskiej spółki kolei państwowej w Uściu

a to pod warunkami i zastrzeżeniami poniżej wymienionymi.

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem niniejszego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesyonaryuszka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

Okres uwolnień od podatków, przewidzianych w artykule V, lit. d) powyższej ustawy, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

§ 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ukończyć budowę wymienionych na wstępie linii kolejowych — o ileby ich na podstawie tymczasowych zezwoleń już nie wybudowano i w ruch puszczono — najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotowe zaś koleje oddać na użytek publiczny i utrzymywać je przez cały okres koncesyjny kończący się z dniem 6. kwietnia 1909 w nieprzerwanym ruchu.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu ma koncesyonaryuszka złożyć na żądanie rządu odpowiednią kaucyę w papierach wartościowych, posiadających bezpieczeństwo pupilarne.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania kolei koncesyjonowanych nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce w celu wybudowania kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznał za potrzebną.

§ 4.

Wymienione na wstępie przedłużenia uważać zresztą należy za istotne części składowe małych linii kolejowych na obszarze miasta Uścia i jego najbliższej okolicy, będących przedmiotem obwieszczenia c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 7. kwietnia 1899, Dz. u. p. Nr. 73, i do przedłużeń tych stosują się odpowiednio postanowienia §§ow 4 do 17 powyższego obwieszczenia.

Wrba wñ.

193.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. grudnia 1905

o nadaniu koncesyi na sieć małych kolei normalno-torowych w Bernie i okolicy, które utrzymywane być mają w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, tudzież ustawy z dnia 16. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 81, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny spółce berneńskich elektrycznych kolei drogowych, która weszła we wszystkie prawa i obowiązki gminy miasta Berna z udzielonej jej obwieszczeniem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 3. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 28, koncesyi na budowę i utrzymywanie w ruchu a to zapomocą siły elektrycznej, sieci kolei małych normalno-torowych w Bernie i okolicy, zadaną koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu wymienionych niżej elektrycznych wąsko-torowych małych linii kolejowych w Bernie i okolicy, a mianowicie:

1. Od ujęcia ul. Rainerstraße (przedtem Hohlweggasse) w ul. Bäckerstraße przez ul. Bäckerstrasse, pl. Staathofplatz, ul. Dominikanergasse

przez pl. Dominikanerplatz i ul. Schlossergasse na pl. Grossen Platz;

2. od pl. Lažanskyplatz przez Franzens-Glaxis, ul. Franz Joseph-Straße, Schmerlingstraße, Hasnergasse i pl. Winterhollerplatz w ul. Parkstraße aż do ujęcia ul. Augartenstraße;

3. od ujęcia ul. Rainerstraße (przedtem Hohlweggasse) w ul. Scheffelgasse (przedtem Talgasse) przez ul. Scheffelgasse aż do ujęcia ul. Lessing-gasse;

4. od obecnego końcowego punktu linii do Kumrowitz na drodze powiatowej do Klobouk aż do końca miejscowości Kumrowitz, a to pod następującymi niżej wyszczególnionymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Koncesyonaryuszce zapewnia się co do linii koncesyjonowanych dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Przewidzianych w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnień od podatków, udziela się na czas od dnia dzisiejszego do dnia 2. lutego 1925.

§ 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest oddać linie kolejowe na wstępie oznaczone najpóźniej w rok, licząc od dnia dzisiejszego na użytek publiczny i utrzymywać je w ruchu bez przerwy przez cały do dnia 1. lutego 1951 trwający okres koncesyjny.

§ 3.

Do wybudowania koncesyjonowanych linii kolejowych nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczania podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznał za potrzebną.

§ 4.

O ileby do budowy koncesyjonowanych linii kolejowych użyte być miały drogi publiczne, winna koncesyonaryuszka postarać się o zezwolenie tych osób, które do utrzymywania owych dróg są obowiązane względnie tych władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwoleń na używanie dróg.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest ponieść koszty urządzeń potrzebnych z powodu wybudowania i ruchu linii kolejowych na wstępie oznaczonych do zabezpieczenia swobodnego funkcyonowania państwowych przewodów telegraficznych i telefonicznych istniejących już w chwili nadania koncesyi na te linie, w szczególności koszta ewentualnego przełożenia owych przewodów.

§ 5.

Względem budowy koncesyonowanych linii kolejowych i ruchu na nich stosować się winna koncesyonaryuszka do osnowy tego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238 i do regulaminu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, o ile one w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, mają zastosowanie do małych kolei, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane i do zarządzeń Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle władz powołanych.

§ 6.

Do koncesyonowanych tutaj linii kolejowych, stanowiących istotną część składową koncesyonowanej tutejszem obwieszczeniem z dnia 3. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 28, sieci elektrycznych nor-

malno-torowych kolejek w Bernie i okolicy, stosować się mają zresztą analogicznie postanowienia §§ów 6 do 17 włącznie powyższego obwieszczenia.

Wrba wlr.

194.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 18. grudnia 1905,

dotyczące zgaśnięcia koncesyi na linie małych kolei a) przez ul. Tivoligasse i targ zbożowy i b) przez ul. Rainerstraße (przedtem Hohlweggasse) w Bernie.

Udzieloną obwieszczeniem c. k. Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 3. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 28, koncesyę na budowę i utrzymywanie w ruchu małych normalno-torowych elektrycznych linii kolejowych w Bernie i okolicy uznano za wygasłą

- a) co do częściowej przestrzeni linii Obrowitz — Lažanskyplatz, biegnącej przez ul. Tivoligasse i targ zbożowy a wymienionej na wstępie powołanego wyżej obwieszczenia pod 3. tudzież
- b) co do częściowej przestrzeni linii targ zbożowy — Altbrünner Badhaus, biegnącej przez ul. Rainerstraße (przedtem Hohlweggasse) a wymienionej na wstępie powołanego wyżej obwieszczenia pod 6.

Pozatem pozostają postanowienia powyższego obwieszczenia i nadal w mocy bez zmiany.

Wrba wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1906 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1906 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła w abonamencie tylko za uprzednim złożeniem rocznej prenumeraty, przeto równocześnie z polecaniem abonamentowem uiścić należy także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i dokładnego doręczania przez c. k. pocztę podać należy obok dokładnego adresu także odnośny pocztowy okrąg doręczeń.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

ocznik	1849 za	4 K	20 h	Rocznik	1868 za	4 K	— h	Rocznik	1887 za	5 K	— h
"	1850	10	50 r	"	1869	6	— " "	"	1888	8	40 r
"	1851	2	60 r	"	1870	2	80 r	"	1889	6	— r
"	1852	5	20 r	"	1871	4	— " "	"	1890	5	40 r
"	1853	6	30 r	"	1872	6	40 r	"	1891	6	— r
"	1854	8	40 r	"	1873	6	60 r	"	1892	10	— r
"	1855	4	70 r	"	1874	4	60 r	"	1893	6	— r
"	1856	4	90 r	"	1875	4	— " "	"	1894	6	— r
"	1857	5	70 r	"	1876	3	— " "	"	1895	7	— r
"	1858	4	80 r	"	1877	2	— " "	"	1896	7	— r
"	1859	4	— " "	"	1878	4	60 r	"	1897	15	— " "
"	1860	3	40 r	"	1879	4	60 r	"	1898	6	— r
"	1861	3	— " "	"	1880	4	40 r	"	1899	10	— r
"	1862	2	80 r	"	1881	4	40 r	"	1900	7	— r
"	1863	2	80 r	"	1882	6	— " "	"	1901	6	— r
"	1864	2	80 r	"	1883	5	— " "	"	1902	7	50 r
"	1865	4	— " "	"	1884	5	— " "	"	1903	9	— r
"	1866	4	40 r	"	1885	3	60 r	"	1904	5	— r
"	1867	4	— " "	"	1886	4	60 r	"			

Cenę handlową rocznika 1905 ogłosi się z początkiem roku 1906.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług inateryi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXX. — Wydana i rozesłana dnia 23. grudnia 1905.

Treść: **Nr** 195. Dokument koncesyjny na wąskotorową elektryczną kolej lokalną z Trydentu do Malè tudzież normalnotorową, na razie parą pędzoną linię łączącą z Mezolombardo do S. Michele.

195.

Dokument koncesyjny z dnia 19. grudnia 1905,

na wąskotorową elektryczną kolej lokalną z Trydentu do Malè tudzież normalnotorową, na razie parą pędzoną linię łączącą z Mezolombardo do S. Michele.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaję w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami gminie miasta Trydentu żadaną koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu wąskotorowej elektrycznej kolei lokalnej z Trydentu na S. Michele i Cles do Malè tudzież normalnotorowej, na razie parą pędzonej linii łączącej z Mezolombardo do S. Michele, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, z dnia 16. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 81 i z dnia 18. lipca 1905, Dz. u. p. Nr. 122, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Względem kolei, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta koncesjonaryszka z dobrodziejstw, przewidzianych w arty-

kule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Kolejom koncesyjonowanym zapewnia państwo na czas od otwarcia ruchu aż do upływu 76go roku okresu koncesyjnego gwarancję czystego dochodu rocznego w tej wysokości, jakiej wymagać będzie zabezpieczenie oprocentowania po cztery od sta i amortyzacyi pożyczki pierwszeństwa, celem zgromadzenia kapitału zaciągnąć i w przeciągu powyższego okresu umorzyć się mającej, a to w taki sposób, że gdyby czysty dochód roczny nie dorównywał sumie zagwarantowanej, część niedostająca dopłaci rząd.

Wspomnianą pożyczkę pierwszeństwa zaciągnąć jednak wolno tylko do tej przez rząd oznaczonej imiennej wysokości, której wymagać będzie uzyskanie sumy 5,190.000 K w gotówce.

§ 3.

Z czystego rocznego dochodu, w §ie 2 zagwarantowanego, obrócić należy na umorzenie pożyczki pierwszeństwa, która ma być zaciągnięta, taką kwotę, jaką rząd wyznaczy stosownie do planu amortyzacyjnego, podlegającego jego zatwierdzeniu, według którego cały kapitał zakładowy ma być w ciągu okresu koncesyjnego umorzony.

§ 4.

Dodatek, który rząd ma opłacić z tytułu przyjęcia gwarancyi, wypłacany będzie po sprawdzeniu przedłożonego ze wszystkimi dowodami rachunku rocznego a to najpóźniej w trzy miesiące po jego przedłożeniu.

Jednakże na opłatę umówionych odsetek od pożyczki, tudzież na umarżanie pożyczki stosownie do planu w oznaczonych terminach płatności, skarb państwa wypłacać będzie już i przed tym terminem — w miarę potrzeby, sprawdzonej na podstawie preliminarza przychodów i z zastrzeżeniem ostatecznego obliczenia się na podstawie rachunku rocznego — kwoty częściowe, jeżeli koncesyonaryuszka tego zażąda na sześć tygodni przed terminem płatności.

Gdyby po ostatecznem ustaleniu rachunku rocznego — który przedłożyć należy ile możności w przeciągu trzech miesięcy po upływie roku administracyjnego — okazało się, że zaliczki wymierzono za wysoko, winna koncesyonaryuszka bezzwłocznie zwrócić otrzymaną nadwyżkę z doliczeniem sześciu procentowych odsetek.

Z roszczeniem prawa do dopłaty ze strony państwa zgłaszać się należy najpóźniej w przeciągu roku po upływie dotyczącego roku administracyjnego, gdyż w przeciwnym razie prawo to gaśnie.

§ 5.

Kwotę, którą rząd zapłaci wskutek przyjęcia gwarancyi, uważać należy tylko za zaliczkę, podlegającą oprocentowaniu po cztery od sta rocznie.

Gdy czysty dochód kolei przewyższa zagwarantowaną sumę roczną, dotycząca nadwyżka oddawana być ma bezzwłocznie rządowi na spłacenie udzielonej zaliczki wraz z odsetkami aż do całkowitego jej umorzenia.

W przypadku tym ma zaspokojenie płatnych odsetek pierwszeństwo przed zwrotem zaliczek.

Pretensye państwa z tytułu zaliczek lub odsetek — nie zapłaconych jeszcze w chwili, gdy koncesya zgaśnie lub gdy kolej zostanie wykupiona — zaspokajane będą z pozostałego jeszcze majątku przedsiębiorstwa, do którego w szczególności zalicza się także wynagrodzenie, które ma być zapłacone tytułem wykupna kolei (§ 17).

§ 6.

Koszta notowania obligów na giełdach krajowych i zagranicznych, opłaty stemplowe od kupo-

nów jakoteż podatki, które po upływie wolności podatkowej przedsiębiorstwo ma opłacać, wolno umieszczać w rachunku ruchu jako pozycyę wydatkową.

Tosamo dotyczy dodatków za zawiadownstwo, przypadających od zaciągniętej pożyczki pierwszeństwa, jakoteż podatków i należności, któreby miały być zwracane insytlucyi finansowej, udzielającej pożyczki.

Od dopłat państwa nie opłaca przedsiębiorstwo żadnego podatku.

§ 7.

Budowę koncesyonowanych kolei należy skończyć najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotowe koleje oddać należy bezzwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy jakoteż wykonania i urzędzenia kolei zgodnie z koncesyą, ma koncesyonaryuszka na żądanie rządu złożyć stosowną kaucyę w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi pieniędzy sierocych.

W razie niedotrzymania powyższych zobowiązań z winy koncesyonaryuszki, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 8.

Do wybudowania koncesyonowanych kolei nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież same prawo nadane będzie koncesyonaryuszce co do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 9.

Pod względem budowy kocesonowanych kolei i ruchu na nich zastosować się winna koncesyonaryuszka do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych do innych zarządzeń, jakie w tym względzie będą wydane jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p.

Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane.

Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów ruchu, ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu na koncesyjonowanych kolejach a w szczególności ze względu na zmniejszoną ich chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; trzymać się w takim razie należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 10.

Budowa koncesyjonowanych kolei wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych i pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem tego Ministerstwa względnie urzędu, który ono do tego wydeleguje.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie szczegółowego projektu i kosztorysu, ułożonego przy odpowiednim wpływie organów państwowych a to z bezpośrednim współudziałem rządu i ile możności według warunków, stosowanych zazwyczaj przy budowie kolei państwowych.

Roboty budowlane powierzyć należy oddzielnie od gromadzenia kapitału.

Wszystkie materiały, potrzebne do budowy, dalej tabor kolejowy, szyny i inne części składowe kolei, wreszcie urządzenie kolei nabywać należy wyłącznie we fabrykach swojskich.

Wyjątku od tych postanowień dozwolić może Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu tylko w takim razie, gdyby udowodniono, że swojskie fabryki nie zdołają wykonać odnośnych dostaw pod tymi samymi warunkami co do ceny, gatunku i czasu, jakie ofiarują fabryki zagraniczne.

Przy robotach budowlanych zatrudniać należy przedewszystkiem swojskie siły robocze.

§ 11.

Nadaje się koncesyonaryuszce, prawo utworzenia — za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, które on ustanowi — osobnej spółki akcyjnej do prowadzenia koncesyjonowanego przedsiębiorstwa, która wejść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszki.

Koncesyonaryuszce wolno zaciągnąć pod warunkami, które rząd ustanowi, pożyczkę pierwszeństwa w wysokości imiennej (§ 2) przez rząd oznaczonej, rozłożoną ewentualnie na udziałowe zapisy długu, oprocentowaną po cztery od sta i spłacalną w przeciągu 76 lat.

Zbycie tej pożyczki pierwszeństwa odbyć się ma według zarządzeń, jakie rząd wyda w tej mierze.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego, jakoteż imiennego, podlega zatwierdzeniu rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei wraz z kosztami sprawienia taboru kolejowego za zezwoleniem rządu rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, tudzież kwoty, którą rząd wyznaczy na zakupno zapasu materiałów i dotacyi kasowych, łącznie z odsetkami interkalarnymi i ratami amortyzacyjnymi w ciągu budowy rzeczywiście zapłaconemi, tudzież ze stratą na kursie przy gromadzeniu kapitału rzeczywiście poniesioną — żadnych wydatków dalszych jakiegobądź rodzaju liczyć nie wolno.

Gdyby po zupełnem wyczerpaniu pierwszego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, mogą być koszta przez to poniesione doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli rząd zgodził się na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu a koszta należycie będą wykazane.

Statut spółki jakoteż formularze ewentualnych obligacyi pierwszeństwa i akcyi pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu rządu.

W statucie ewentualnej spółki umieścić należy postanowienie, że wszyscy członkowie zarządu (rady nadzorczej, dyrekeyi) muszą być poddanymi austriackimi i mieszkać na obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

§ 12.

Transporty wojskowe uskuteczniane być muszą po niższych cenach taryfowych. Taryfę wojskową stosuje się do przewozu osób i rzeczy według postanowień, które tak w tej mierze, jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych, kaźdocześnie obowiązywać będą na austriackich kolejach państwowych.

Postanowienia te stosują się także do obrony krajowej i pospolitego ruszenia obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych i do żandarmeryi, a to nietylko w podróżyach na koszt skarbu państwa, lecz także do podróży służbowych na ćwiczenia wojskowe i zebrania kontrolne, odbywanych własnym kosztem.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przystąpić po zawartej przez austriackie spółki kolejowe umowy co do zakupu i utrzymywania w pogotowiu środków do uskutecznienia transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem służbą i taborem w razie przewożenia większych transportów wojskowych, dalej zastosować się do przepisów dla kolei żelaznych na wypadek wojny — jakie będą kiedykolwiek obowiązywały — jakoteż przystąpić do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie z dniem 1. czerwca 1871.

Każdoczesny przepis, dotyczący się transportów wojskowych na kolejach żelaznych, tudzież każdorazowe przepisy dla kolei żelaznych na wypadek wojny, nabywają dla koncesyonaryuszki mocy obowiązującej od dnia otwarcia ruchu na koncesyonowanej kolei. Przepisy rzeczonożego rodzaju, które dopiero po tym terminie zostaną wydane i nie będą ogłoszone w Dzienniku ustaw państwa, staną się dla koncesyonaryuszki obowiązującymi wtedy, gdy urządzenie dojdą do jej wiadomości.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszce tylko o tyle, o ile dopełnienie ich będzie możliwym na tych kolejach jako drugorzędnych a wskutek tego zbudowanych i urządzonych z dozwoleniami ułatwieniami.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§ 13.

Do przewozu korpusów straży cywilnej (straży bezpieczeństwa, straży skarbowej itp.) stosować należy w analogiczny sposób zniżone ceny taryfowe, jakie obowiązują co do transportów wojskowych.

§ 14.

Swobodnemu ocenieniu rządu pozostawia się decyzję, czy ruch na wąskotorowej kolei lokalnej z Trydenłu do Malè utrzymywać ma koncesyonaryuszka sama czy zarząd kolei państwowych na rachunek koncesyonaryuszki na zasadzie zawartego kontraktu ruchu czy też inny zarząd kolejowy.

Ruch na normalnotorowej kolei łączącej z Mezolombardo do S. Michele utrzymywać będzie na zasadzie odpowiedniego kontraktu ruchu aż do odwołania c. k. uprzyw. spółka kolei południowej.

Dopóki koleje te będą istotnie korzystaly z gwarancyi państwa względnie dopóki zaliczki z tytułu gwarancyi wypłacone, nie będą państwu zwrócone, będzie rząd miał we wszystkich przypadkach prawo wydawać według własnego uznania względem każdej z obu powyższych linii kolejowych postanowienia co do urzędzeń ruchu, co do ustanowienia taryf dla przewozu osób i towarów, klasyfikacyi towarów i wszelkich warunków pobocznych, dotyczących się przewozu towarów tudzież świadczeń przedsiębiorstwa kolejowego na rzecz niektórych gałęzi służby publicznej, w szczególności na rzecz zarządu pocztowego i państwowego zakładu telegrafów, przyzem będzie miał wzgląd na każdorazowe istniejące wymogi obrotu.

Po upływie tego czasu winna się koncesyonaryuszka stosować do ustanowionych warunków ruchu.

Unormowanie taryf osobowych i towarowych jakoteż świadczeń na cele publiczne zastrzega się każdorazowo ustawodawstwu a koncesyonaryuszka winna się normom tym poddać.

§ 15.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać, na których państwo ruch utrzymuje i to w taki sposób, by rząd mógł z prawem dowolnego ustanawiania taryf przeprowadzać lub kazać przeprowadzać tak całe pociągi jak i pojedyncze wozy współużywanymi kolejami lub ich częściami, za opłatą stosownego wynagrodzenia.

§ 16.

Okres koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na lat 90, licząc od dnia dzisiejszego a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasłą także przed upływem rzeczonożego czasu, gdyby określony w §ie 7 zobowiązań co do rozpoczęcia i ukończenia budowy tudzież otwarcia ruchu nie dopełniono wskutek takiego przewinięcia koncesyonaryuszki — które w myśl §u 11 ustawy o koncesyach na koleje żelazne nie dałoby się usprawiedliwić.

§ 17.

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanych kolei po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. W razie wykupienia kolei polegać będzie wynagrodzenie na tem, że państwo weźmie na siebie w miejsce koncesyonaryuszki pożyczkę pierwszeństwa, w §ie 11 oznaczoną i wszelkie inne pożyczki hipoteczne, jakiby koncesyonaryuszka w celu pokrycia policzalnych kosztów budowy (§ 11, ustęp 5 i 6) za zezwoleniem rządu zaciągnęła, w kwotach, które w chwili wykupna jeszcze zalegają a nadto zapłaci kwotę, odpowiadającą wysokości kapitału akcyjnego w chwili wykupna jeszcze zalegającego, gotówką lub obligacjami długu państwa.

Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczka bezpośrednio poprzedzającego.

2. Przez wykupienie kolei i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 przepisanego, bez dalszej zapłaty, własność, wolna od ciężarów, względnie obciążona tylko zalegającą jeszcze resztą pożyczek, za zezwoleniem rządu zaciągniętych i używanie koncesyonowanych kolei ze wszystkimi do nich należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualne koleje podjazdowe, własnością koncesyonaryuszki będące i uboczne przedsiębiorstwa jakoteż rezerwywowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządowemu nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

3. Uchwała rządu, tycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu we formie deklaracji rządu najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta obejmować będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensyi państwa z tytułu gwarancyi lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;

c) kwotę ceny wykupna (l. 1), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

4. Rząd zastrzega sobie prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, tyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji, tyczącej się wykupna, wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego osobnego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

5. Koncesyonaryuszka obowiązana jest mieć o to staranie, aby rząd mógł w dniu, na wykupienie wyznaczonym objąć w fizyczne posiadanie wszystkie przedmioty majątku w deklaracji wykupna wymienione.

Gdyby koncesyonaryuszka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie rząd miał prawo nawet bez zezwolenia koncesyonaryuszki i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie przedmioty majątku powyżej oznaczone.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionej kolei na rachunek państwa; przeto od tej chwili przypadają wszelkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należitości obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu kolei aż do chwili powyższej.

6. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 3), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych wskutek wykupienia na państwo przechodzących.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby od niej jeszcze do tego celu potrzebował.

§ 18.

Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzi na państwo bez wynagrodzenia wolna

od ciężarów własność i używanie koncesyonowanej kolei i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materyałów i zapasy kasowe, koleje podjazdowe i przedsiębiorstwa poboczne, gdyby je koncesyonaryuszka posiadała, jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, w rozmiarze określonym w § 17, l. 2.

Tak wtedy, gdy koncesya zgaśnie jak i w razie wykupienia kolei (§ 17) zatrzymuje koncesyonaryuszka na własność fundusz rezerwowy, utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa i ewentualne aktywa obrachunkowe, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia rząd upoważnił koncesyonaryuszkę z tym wyraźnym dodatkiem, że one nie mają stanowić przynależności kolei.

§ 19.

W razie utworzenia spółki akcyjnej (§ 11) będzie komisarz przez rząd ustanowiony miał także prawo bywania na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji, przedstawiającej zarząd

spółki jakoteż na walnych zgromadzeniach, ile razy uzna to za stosowne i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom, koncesyi lub statutowi spółki sprzeciwiały, albo były szkodliwe dla publicznego dobra i finansowego interesu skarbu państwa, dającego gwarancję; w przypadku jednak takim winien komisarz przedstawić rzecz natychmiast Ministerstwu kolei żelaznych do decyzji, która wydana być ma bezzwłocznie z mocą spółkę wiążącą.

§ 20.

Nadto zastrzega sobie rząd prawo tej treści, że gdyby, mimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, przepisanych dokumentem koncesyjnym, warunkami koncesyi lub ustawami. będzie temu zapobiegał środkami, odpowiadającymi ustawom a nadto według okoliczności uzna koncesyę za zgasłą jeszcze przed upływem okresu koncesyjnego, na który nadana została.

Wrba wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXI. — Wydana i rozesłana dnia 24. grudnia 1905.

Treść: (M 196—199). 196. Ustawa, dotycząca dalszego poboru podatków i opłat tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1906 i wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1905. — 197. Ustawa, przedłużająca rozszerzone ustawą z dnia 24. grudnia 1902 do końca roku 1905 tymczasowe wstrzymanie progresywnego podwyższania podatku domowo-czynszowego i pięcio-procentowego w mieście Tryjeście i jego okręgu. — 198. Ustawa, zawierająca przejściowe postanowienia względem rozkładu podatku budynkowego w niektórych gminach względnie częściach gmin sąsiadujących z gminą miasta Insbruka a to na wypadek ich połączenia ze stolicą kraju Insbrukiem w jedną gminę. — 199. Ustawa, dotycząca pozbycia kilku nieruchomości, własnością państwa będących.

196.

Ustawa z dnia 21. grudnia 1905,

dotycząca dalszego poboru podatków i opłat tudzież pokrycia wydatków państwowych w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1906 i wygotowania zamknięcia rachunków centralnych administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1905.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Upoważnia się rząd do dalszego poboru podatków bezpośrednich i opłat pośrednich w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1906 według istniejących przepisów.

§ 2.

Wydatki w czasie od 1. stycznia do 30. czerwca 1906 pokrywać należy w miarę potrzeby na rachunek kredytów, które ustawa skarbowa na rok 1906 ewentualnie wyznaczy.

§ 3.

Na pokrycie tych kapitałów ogólnego długu państwa, które mają być spłacone w ciągu roku 1906, można stosownie do §u 2 ustawy z dnia 24. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 3 z r. 1868 względnie ustawy z dnia 16. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 37, wydać obligacye jednolitego długu państwa, utworzonego na mocy ustawy z dnia 20. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 66 względnie utworzonego w jego miejsce ustawą z dnia 16. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 37, po cztery od sta oprocentowanego, wolnego od podatku a na koronową walutę opiewającego długu, a to w takiej kwocie, jaka stosownie do preliminarza państwowego okaże się jeszcze potrzebną na spłacenie tych kapitałów.

Należy przeto wygotować bezzwłocznie i wydać Ministrowi skarbu obligacye takie na kwotę 16,399.300 K.

§ 4.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania w roku 1906 takich nieruchomości państwowych, których wartość szacunkowa każdej z osobna nie przenosi kwoty 50.000 K aż do sumy ogólnej 600.000 K a to bez poprzedniego osobnego pozwo-

lenia Rady państwa, pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia sprzedaży. Podobnie upoważnia się Ministra skarbu, by w roku 1906 zezwolił pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, na obciążenie nieruchomości państwowych służebnościami, o ileby zmniejszenie się wartości nieruchomości obciążyć się mającej lub wartość prawa nadać się mającego nie przenosiła w każdym z osobna przypadku sumy 50.000 K. Wartość ogólna służebności w taki sposób nadać się mających nie może przenosić sumy 400.000 K. Upoważnia się nadto Ministra skarbu pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, by spółkom, którym służy użytkowanie kolei żelaznych państwa, zezwolił na sprzedaż zbytecznych gruntów kolei państwowej z zastrzeżeniem odpowiedniego wynagrodzenia skarbu państwa za zrzeczenie się prawa własności; pozwolenie to może być udzielone i wtedy, gdy wartość szacunkowa poszczególnego przedmiotu sprzedaży przenosi sumę 50.000 K.

§ 5.

Upoważnia się rząd do użycia w roku 1906 z nadwyżek kasowych roku 1904 kwoty 1,500.000 K na uzupełnienie sieci telefonicznej.

§ 6.

Za podstawę zamknięcia rachunków centralnych administracji rządowej królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych za rok 1905, które stosownie do rozporządzenia cesarskiego z dnia 21. listopada 1866, Dz. u. p. Nr. 140, ma być wygotowane, służyć ma zamiast ustawy skarbowej zestawienie wydatków i dochodów zawarte w projekcie ustawy skarbowej przedstawionym Radzie państwa na mocy Najwyższego upoważnienia i odpowiednio do tego wstawić należy do rachunku wydatki pokryte i dochody zrealizowane na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 163 i ustawy z dnia 30. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 103.

§ 7.

Te kwoty, co do których we wspomnianym w § 6 projekcie ustawy skarbowej oznaczony jest dłuższy niż jednoroczny okres używania — o ile nie zostaną wyczerpane do końca roku 1905 — mogą być w myśl zarządzenia, objętego obliczeniem użyte jeszcze do końca roku 1906, dotyczące zaś wydatki policzyć należy na karb roku 1906.

§ 8.

Dotacje (kwoty) poniżej wyszczególnione mogą być użyte jeszcze do 30. czerwca 1906; o ile zaś dotacyj (kwot) tych nie wyczerpano do końca roku 1905, postępować z nimi należy tak, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu na rok 1906.

A. W etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Kwoty, rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, na rok 1903 a ustawą z dnia 30. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 103, przedłużone do końca grudnia 1905, a mianowicie:

1. w tytule 5, § 4, l. 3, na przebudowę gościńca gasteńskiego między kilometrem 17 aż do 48-315 . . . . . 14.000 K;

2. w tytule 5, § 10, l. 25, jako dodatek skarbowy na budowę drogi z Mładkowa do Włakowic . . . . . 14.800 K;

3. w tytule 6, § 5, l. 3, na regulację rzeki Sawy od Rann w dół do granicy krajowej kroacko-stryjskiej . . . . . 7.500 K.

B. W etacie Ministerstwa wyznań i oświaty.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, na rok 1903 a przedłużone ustawą z dnia 30. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 103, do końca grudnia 1905, a mianowicie:

1. w tytule 15, § 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia równorzędnych ruskich klas w gimnazjum państwowym w Tarnopolu (2. rata) . . . . . 80.000 K;

2. w tytule 20, § 1, na budowę i kupno realności celem pomieszczenia seminarium nauczycielskiego męskiego w Strybrze (niemieckie) (4. rata) . . . . . 79.800 K.

C. W etacie Ministerstwa skarbu.

Kwota przewidziane na rok 1903 rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, w rozdziale 16, tytuł, w tytule 2, § 4 na nowe budowę przedłużone ustawą z dnia 30. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 103, do końca grudnia 1905 . . . . . 1,200.000 K.

D. W etacie Ministerstwa handlu.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, na rok **1903** a przedłużone ustawą z dnia 30. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 103, do końca grudnia 1905, a mianowicie:

1. w tytule 10, § 2 a, na budowę kanału do żeglugi między Monfalcone a przystanią Rosega (2. rata) . . . . . 71.500 K;

2. w tytule 10, § 3, na budowę grobli do ładowania (Torette) (1. rata) . . . . . 4.000 K;

3. w tytule 10, § 3, na przedłużenie wybrzeża operacyjnego (Makarska) (1. rata) . . . . . 3.000 K;

4. w tytule 10, § 3, na budowę muru przybrzeżnego dla ładowania węgla (Szybenik) (3. rata) . . . . . 6.000 K.

E. W etacie Ministerstwa kolei żelaznych.

Kwota przewidziana według §§ów 4 i 5 ustawy z dnia 22. grudnia 1901, Dz. u. p. Nr. 210, na rok **1901** na budowę kolei żelaznej Przeworsk—Rozwadów, przedłużona rozporządzeniem cesarskim z dnia 30. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 103, do końca grudnia 1905, w sumie 714.750 K.

F. W etacie Ministerstwa sprawiedliwości.

Kwoty, przewidziane rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1903, Dz. u. p. Nr. 268, na rok **1903** przedłużone ustawą z dnia 30. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 103, do końca grudnia 1905, a mianowicie:

1. w tytule 4, § 17, na budowę domu urzędowego w Friesach (1. rata) . . . . . 15.000 K;

2. w tytule 4, § 25, na budowę domu urzędowego w Kufsteinie (2. rata) . . . . . 25.000 K;

3. w tytule 4, § 34, na budowę domu urzędowego w Smichowie (5. rata) . . . . . 50.000 K.

G. Owe kwoty, dla których w dołączonym do cesarskiego rozporządzenia z dnia 29. grudnia 1904 (Dz. u. p. Nr. 163) „Zestawienia wydatków i dochodów za rok 1904“ wyznaczono dłuższy aniżeli jednoroczny okres użycia.

Ponadto wolno również do 30. czerwca 1906 użyć:

1. Dotacyi, wyznaczonych ustawą z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, na rok **1901** i **1902** jako reszty kredytu państwowych linii kolejowych oddanych już ruchowi, których rachunek budowy nie jest jeszcze zamknięty (liczba 10) w kwocie 2,102.000 K i 540.000 K przedłużonych ustawą z dnia 30. czerwca 1905, Dz. u. p. Nr. 103, do końca grudnia 1905.

2. Dotacyi wyznaczonych tą samą ustawą na rok **1903** i przedłużonych według artykułu XI tej ustawy do końca grudnia 1905, a mianowicie:

Pozycya 7, Splet—Arżano . . . 2.000 000 K;

Pozycya 11, udział w zgromadzeniu kapitału na budowę kolei prywatnych i nabycie linii Asch—Roszbach . . . . . 2,800,000 K;

Pozycya 12, budowa drugiego, trzeciego i czwartego toru . . . . . 11,474.000 K;

Pozycya 14, rozszerzenie stacji 19,554.000 K;

Pozycya 17, uzupełnienie budowli nadziemnych . . . . . 2,078.000 K.

Zezwala się, by w roku 1906 pomiędzy przyznanemi zarządowi kolei państwowych dotacyami objętymi liczbami pozycyi 11 do 20 programu budowlanego i inwestycyjnego, zatwierdzonego ustawą z dnia 6. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 63, co do nie zużytych jeszcze reszt dokonywano zamiany (virement).

§ 9.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia nabiera mocy obowiązującej, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 21. grudnia 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Kosel wkr.

197.**Ustawa z dnia 21. grudnia 1905,**

przedłużająca rozszerzone ustawą z dnia 24. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 248, do końca roku 1905 tymczasowe wstrzymanie progresywnego podwyższenia podatku domowo-czynszowego i pięcio-procentowego w mieście Tryjeście i jego okręgu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Ustawa z dnia 24. grudnia 1902, Dz. u. p. Nr. 248, ulega zmianie w ten sposób, że progresywne podwyższenie domowo-czynszowego i pięcio-procentowego podatku od budowli w mieście Tryjeście i jego okręgu zacząć się ma na nowo dopiero od roku 1909; za rok 1909 zatem wymierzyć i pobrać należy podatek w wysokości 85 procent, za rok 1910 90 procent, za rok 1911 95 procent, od roku 1912 zaś począwszy — w pełnej sumie przypadającej według ustawy należytości.

§ 2.

Ustawa ta zaczyna obowiązywać z dniem 1. stycznia 1906.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 21. grudnia 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Kosel wkr.

198.**Ustawa z dnia 21. grudnia 1905,**

zawierająca przejściowe postanowienia względem rozkładu podatku budynkowego w niektórych gminach względnie częściach gmin sąsiadujących z gminą miasta Insbruka a to na wypadek ich połączenia ze stolicą kraju Insbrukiem w jedną gminę.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Gminom Amras-Pradl, Hötting i Mithlau, względnie poszczególnym częściom tych gmin przynajmniej — na wypadek, gdyby połączenie jednej lub drugiej z tych gmin lub ich części ze stolicą kraju Insbrukiem w jedną gminę nastąpiło w ciągu dziesięciu lat po wejściu w życie tej ustawy — dla wymiaru podatku domowo-czynszowego według postanowień obowiązujących Insbruk w myśl §u 6 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, okres przejściowy w rozciągłości 22 lat w sposób następujący:

Począwszy od roku, po którym połączenie z Insbrukiem przyszło do skutku, należy rozkładać podatek budynkowy w wymienionych wyżej a do okręgu miejskiego Insbruka wcielonych obszarach gminnych, na zasadzie obowiązujących przepisów o podatku budynkowym, jeszcze przez przeciąg siedmiu lat w ten sam sposób i według tej samej stopy jak przed połączeniem ich z Insbrukiem.

Od ósmego roku podatkowego począwszy, należy z zastrzeżeniem opustu, przewidzianego ustawą z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, liczyć:

Potrącenie z tytułu kosztów konserwacji:	Podatek domowo-czynszowy w procentach:
w 1. roku 29 procent	20 ¹ / ₂
" 2. " 28 "	21
" 3. " 27 "	21
" 4. " 26 "	21 ¹ / ₂
" 5. " 25 "	22
" 6. " 24 "	22
" 7. " 23 "	22 ¹ / ₂
" 8. " 22 "	23
" 9. " 21 "	23 ¹ / ₂
" 10. " 20 "	24
" 11. " 19 "	24 ¹ / ₂
" 12. " 18 "	25
" 13. " 17 "	25 ¹ / ₂
" 14. " 16 "	26
" 15. " 15 "	26 ² / ₃

§ 2.

W ten sposób korzystają nowe budowle, przebudowy i dobudowy na wymienionych w §ie 1 obszarach gminnych w okresie przejściowym z takich ulg, które według chwili okresu przejściowego przysługują istniejącym już budynkom tego samego obszaru gminnego.

§ 3.

Przy ustalaniu podstawy wymiaru pięcioprocentowego podatku, który w myśl § 7 ustawy z dnia

9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, pobiera się od dochodu z czynszów budowli czasowo lub całkowicie od podatku domowo-czynszowego wolnych, oblicza się koszta konserwacji w okresie przejściowym również według stopy w §ie 1 ustanowionej.

§ 4.

O ileby w jednej z wymienionych w §ie 1 gmin w siódmym roku podatkowym okresu przejściowego budynki podlegały podatkowi domowo-czynszowemu tylko w miarę §u 1, lit. b, ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, poddać należy odnośne gminy w następnym roku podatkowym powszechnemu obowiązkowi opłacania podatku domowo-czynszowego.

§ 5.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

§ 6.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 21. grudnia 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Kosel wkr.

199.

Ustawa z dnia 21. grudnia 1905,

dotycząca pozbycia kilku nieruchomości, własności państwa będących.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do sprzedaży starego budynku żeńskiego seminarjum nauczycielskiego w Opawie wraz z przytykającym doń skrzydłem, mieszczącym muzeum.

Cenę kupna zarachować należy jako dochód ze sprzedaży nieruchomości państwowego.

Artykuł II.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do sprzedaży następujących w użytkowaniu zarządu wojskowego pozostających części nieruchomości państwowego w Pradze i oddania ceny kupna zarządowi wojskowemu w celu nabycia innych w ich miejsce:

1. gruntów skarbowych na górze Jacka;
2. gruntów skarbowych u byłej bramy aujezdskiej (bastyon III);
3. gruntów na Wyszehradzie i
4. aujezdskich koszar artylerji.

Artykuł III.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do sprzedaży pozostającego w użytkowaniu zarządu wojskowego skarbowego magazynu prowiantowego oraz zniesionego szpitalu garnizonowego w Lublanie i oddania ceny kupna zarządowi wojskowemu w celu nabycia względnie wystawienia innych w ich miejsce.

Artykuł IV.

Upoważniam Mego Ministra skarbu do sprzedaży pozostających w użytkowaniu zarządu wojskowego koszar trenu i szpitalnych w Linca (l. wyk. hip. 1030 księgi gruntowej gminy katastralnej Line) i oddania ceny kupna zarządowi wojskowemu w celu nabycia względnie wystawienia innych w ich miejsce.

Artykuł V.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Artykuł VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 21. grudnia 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Kosel wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1906 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Przenumerata na cały **rocznik 1906** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Przenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła w abonamencie tylko za uprzednim złożeniem rocznej prenumeraty, przeto równocześnie z polecaniem abonamentowem uiścić należy także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i dokładnego doręczania przez c. k. pocztę podać należy obok dokładnego adresu także odnośny pocztowy okrąg doręczeń.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik	1849 za . . .	4 K	20 h	Rocznik	1868 za . . .	4 K	— h	Rocznik	1887 za . . .	5 K	— h
"	1850 " . . .	10 "	50 "	"	1869 " . . .	6 "	— "	"	1888 " . . .	8 "	40 "
"	1851 " . . .	2 "	60 "	"	1870 " . . .	2 "	80 "	"	1889 " . . .	6 "	— "
"	1852 " . . .	5 "	20 "	"	1871 " . . .	4 "	— "	"	1890 " . . .	5 "	40 "
"	1853 " . . .	6 "	30 "	"	1872 " . . .	6 "	40 "	"	1891 " . . .	6 "	— "
"	1854 " . . .	8 "	40 "	"	1873 " . . .	6 "	60 "	"	1892 " . . .	10 "	— "
"	1855 " . . .	4 "	70 "	"	1874 " . . .	4 "	60 "	"	1893 " . . .	6 "	— "
"	1856 " . . .	4 "	90 "	"	1875 " . . .	4 "	— "	"	1894 " . . .	6 "	— "
"	1857 " . . .	5 "	70 "	"	1876 " . . .	3 "	— "	"	1895 " . . .	7 "	— "
"	1858 " . . .	4 "	80 "	"	1877 " . . .	2 "	— "	"	1896 " . . .	7 "	— "
"	1859 " . . .	4 "	— "	"	1878 " . . .	4 "	60 "	"	1897 " . . .	15 "	— "
"	1860 " . . .	3 "	40 "	"	1879 " . . .	4 "	60 "	"	1898 " . . .	6 "	— "
"	1861 " . . .	3 "	— "	"	1880 " . . .	4 "	40 "	"	1899 " . . .	10 "	— "
"	1862 " . . .	2 "	80 "	"	1881 " . . .	4 "	40 "	"	1900 " . . .	7 "	— "
"	1863 " . . .	2 "	80 "	"	1882 " . . .	6 "	— "	"	1901 " . . .	6 "	— "
"	1864 " . . .	2 "	80 "	"	1883 " . . .	5 "	— "	"	1902 " . . .	7 "	50 "
"	1865 " . . .	4 "	— "	"	1884 " . . .	5 "	— "	"	1903 " . . .	9 "	— "
"	1866 " . . .	4 "	40 "	"	1885 " . . .	3 "	60 "	"	1904 " . . .	5 "	— "
"	1867 " . . .	4 "	— "	"	1886 " . . .	4 "	60 "	"			

Cenę handlową rocznika 1905 ogłosi się z początkiem roku 1906.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXII. — Wydana i rozesłana dnia 24. grudnia 1905.

Treść: (№ 200—202.) 200. Obwieszczenie, zawierające ogłoszenie dodatkowych postanowień do przepisów, dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelnienia wag nachyłowych. — 201. Ustawa, zawierająca przedłużenie okresu ważności ustawy z dnia 27. grudnia 1893, o wsparciu dla marynarki handlowej. — 202. Ustawa, upoważniająca rząd do prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych z Włochami.

200.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 17. grudnia 1905,

zawierające ogłoszenie dodatkowych postanowień do przepisów, dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wag nachyłowych.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 23. września 1904, Dz. u. p. Nr. 111, podaje się do powszechnej wiadomości umieszczony poniżej dodatek do przepisów o urzędowym sprawdzaniu i uwierzytelnianiu wag nachyłowych.

Postanowienia tego dodatku nabierają mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Auersperg wr.

Dodatek do przepisów,

dotyczących urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania wag nachyłowych (obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 2. grudnia 1904, Dz. u. p. Nr. 142).

Do urzędowego sprawdzania i uwierzytelniania dopuszcza się także takie wagi nachyłowe, u których dla odróżnienia od dotychczasowej konstrukcji

(stała skala, ruchoma wskazówka) skala jest ruchoma a wskazówka stała.

We Wiedniu, dnia 9. grudnia 1905.

C. k. główna komisya miar i wag:
Lang wr.

201.

Ustawa z dnia 21. grudnia 1905,

zawierająca przedłużenie okresu ważności ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, o wsparciu dla marynarki handlowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiamy co następuje:

§ 1.

Okres ważności ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, o wsparciu dla marynarki handlowej przedłuża się ze zmianą, objętą umieszczonym poniżej §em 2 na czas obowiązywania układu co do żeglugi i ruchu pocztowego pomiędzy c. k. rządem i spółką żeglugi parowej austriackiego Lloyd'a, zatwierdzonego ustawą z dnia 25. lipca 1891, Dz. u. p. Nr. 106.

§ 2.

Artykuł IX powołanej wyżej ustawy z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 189, brzmieć ma jak następuje:

Zapisane w austriackim rejestrze okrętów morskie okręty handlowe są od 1. stycznia 1906 począwszy na czas obowiązywania tej ustawy, wolne od opłaty podatku zarobkowego.

Ponadto uwalnia się od podatku zarobkowego wszystkie w czasie obowiązywania tej ustawy w swojskich dokach nowowybudowane morskie okręty handlowe przez lat pięć, licząc od dnia wystawienia certyfikatu rejestrowego dotyczącego okrętu.

Jeżeli jedno i to samo przedsiębiorstwo posiada wolne od podatku i podlegające mu okręty, natenczas rozkładać należy powszechny podatek zarobkowy według średniej rentowności tych tylko okrętów, które podatkowi podlegają. Rozkładając natomiast podatek zarobkowy przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków, należy czysty dochód z użycia okrętów, wolnych od podatku (po odliczeniu kwoty wspólnych wydatków, przypadających na te okręty) z podstawy opodatkowania wyłączyć; jeżeli jednak nie można bezpośrednio stwierdzić tego czystego dochodu, natenczas obliczyć go należy z ogólnej sumy czystego dochodu w stosunku tonni i mil wykonanych przez wolne od podatku okręty do wykonanych przez wszystkie okręty i uzyskaną tą drogą kwotę wyłączyć z podstawy opodatkowania.

Jeżeli wreszcie przedsiębiorstwo jakieś używa wolnego w zasadzie od podatku okrętu równocześnie do wolnopodatkowych i podlegających podatkowi jazd, natenczas uwzględniać należy przy rozkładzie podatku zarobkowego tylko podlegające podatkowi jazdy i skutkiem tego wymierzyć podatek zarobkowy — przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności według zasady słuszności — odpowiednio niżej, aniżeli gdyby całemu przedsiębiorstwu należało podatek zarobkowy nałożyć.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem 1. stycznia 1906 nabiera mocy obowiązującej, poruczam Moim Ministrom handlu i skarbu.

We Wiedniu, dnia 21. grudnia 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Kosel wkr.

Auersperg wkr.

202.

Ustawa z dnia 21. grudnia 1905, upoważniająca rząd do prowizorycznego uregu- lowania stosunków handlowych i obrotowych z Włochami.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Upoważnia się rząd do uregulowania stosunków handlowych i obrotowych z Włochami, prowizorycznie na czas od 1. stycznia 1906 najdalej do 28. lutego 1906, w drodze rozporządzenia.

§ 2.

Wykonanie tej ustawy, która nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia, powierzam Memu całemu Ministerstwu.

We Wiedniu, dnia 21. grudnia 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Bylandt wkr.

Piętak wkr.

Kosel wkr.

Randa wkr.

Buquoy wkr.

Schönaich wkr.

Klein wkr.

Wrba wkr.

Bienert wkr.

Auersperg wkr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1905.

Treść: 203. Obwieszczenie, dotyczące c. k. rolniczej stacyi naukowej i doświadczalnej w Splecie.

203.

Obwieszczenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 22. października 1905,

dotyczące c. k. rolniczej stacyi naukowej i doświadczalnej w Splecie.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 8. października t. r. najmiłosięwiej zatwierdzić następujący statut rolniczej stacyi naukowej i doświadczalnej w Splecie.

Buquoy wlr.

Statut

c. k. rolniczej stacyi naukowej i doświadczalnej w Splecie.

§ 1.

C. k. rolnicza stacya naukowa i doświadczalna w Splecie ma za zadanie podnosić rolnictwo Dalmacyi przez urządzanie systematycznych, do ulepszenia zwyczajnej w kraju gospodarki wiejskiej zdających prób i spostrzeżeń, przez rozpowszechnianie ogólnych agronomicznych wiadomości i przez zastosowanie nabranych przy próbach i spostrzeżeniach szczególniejszych doświadczeń do praktyki, jakoteż stworzyć stacyę wywiadowczą na polu agronomicznem dla praktyki. Ona służy również po myśli istniejących rozporządzeń za osobną stacyę do ba-

dania środków spożywczych i niektórych przedmiotów do użytku.

§ 2.

C. k. rolnicza stacya naukowa i doświadczalna składa się z głównej stacyi w Splecie i z praktycznej szkoły rolniczej założonej w posiadłości wiejskiej „Glavica“ koło Knin jako filii.

Główna stacya w Splecie ma za zadanie:

1. Fachowe kierownictwo i przerabianie wszystkich w Dalmacyi na rachunek lub z pomocą skarbu państwa dokonywanych doświadczeń z uprawą roli, chowem bydła, kulturą, nawozem, o ile w pojedynczych przypadkach odnośnie do tego innych zarządzeń wyraźnie nie wydano.

2. Zbiór i zużytkowanie meteorologicznych i pedologicznych spostrzeżeń potrzebnych do osądzenia, czy pojedyncze obszary Dalmacyi nadają się do gospodarki wiejskiej.

3. Na żądanie, badanie intratności istniejących już, względnie dopiero założyć się mających gospodarstw i możliwości polepszenia w połączeniu z praktycznymi doświadczeniami celem usunięcia dostrzeżonych braków i wypróbowania zamierzonych reform.

4. Udzielanie fachowej pomocy przy udoskonalaniu już istniejących i zaprowadzaniu nowych rolniczych przemysłów, które nadają się do podniesienia dochodu z ziemi i roli w Dalmacyi.

5. Wykonywanie chemicznych, względnie mikroskopowych badań środków nawozowych, paszy, nasienia i innych w bezpośrednim lub pośrednim związku z rolnictwem zostających przedmiotów.

6. Śledzenie i zwalczanie chorób roślin.

7. Udzielanie rady i pouczanie interesentów we wszystkich sprawach należących do zakresu działania stacyi.

8. Urządzanie praktycznych kursów naukowych z tych gałęzi rolnictwa i przemysłu rolniczego, których szczególniejsze uprawianie ze względu na miejscowe stosunki jest pożądané. Program tych kursów zatwierdza Ministerstwo rolnictwa.

9. Udzielanie jednorocznej nauki dla młodzieży włościańskiej Dalmacyi w szkole rolniczej, jeżeli dostateczna ilość uczniów w tym celu się zgłosi.

10. Fachowe współdziałanie przy przeprowadzaniu przedsięwziętych czynności państwowych celem podniesienia rolnictwa Dalmacyi.

Gospodarstwo wiejskie Glavica koło Knin, względnie założona przy niem praktyczna szkoła rolnicza służy po myśli układu z reprezentacją krajową królestwa Dalmacyi zawartego a re-skryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 22. sierpnia 1900, l. 17155, zatwierdzonego:

1. głównie jako zakład doświadczalny i naukowy,

2. obok tego i to w miarę na cele doświadczeń rozporządzalnych, zwyczajnych i nadzwyczajnych środków pieniężnych, także do przeprowadzenia praktycznych doświadczeń na większą skalę.

§ 3.

Personal c. k. stacyi naukowej i doświadczalnej w Splecie składa się z dyrektora zakładu i potrzebnych sił pomocniczych.

Regulowanie stosunków stopni rang urzędni-ków i stopni płacy sług zastrzega sobie, zarówno jak i wymiar poborów reszty personalu najętego, c. k. Ministerstwo rolnictwa.

§ 4.

C. k. rolnicza stacya naukowa i doświadczalna w Splecie podlega bezpośrednio c. k. Ministerstwu rolnictwa. Stosunek służbowy do ostatniego, jakoteż do c. k. Namiestnictwa w Zadarze, reguluje instrukcya służbowa.

§ 5.

C. k. rolnicza stacya naukowa i doświadczalna w Splecie ma prawo, za badania, które nie na zlecenie c. k. Ministerstwa rolnictwa za darmo wykonuje, pobierać należności, których wysokość osobna

taryfa oznacza. Na wyniki swoich badań może stacya wystawiać dokumenty, które mają być podpisane przez dyrektora lub jego zastępcę i pieczęcią urzędową zaopatrzone.

§ 6.

Czynność doświadczenia, badania i nauki (§ 2), prawa i obowiązki personalu (§ 3), znoszenie się urzędowe (§ 4), jakoteż kasowość i postępowanie z inwentarzem zostaną uregulowane przez instrukcye służbową, którą wyda c. k. Ministerstwo rolnictwa.

Instrukcya służbowa

dla c. k. rolniczej stacyi naukowej i doświadczalnej w Splecie.

(Reskrypt c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 22. października 1905, l. 29815.)

I. Doświadczenia.

§ 1.

Czynność doświadczalną c. k. rolniczej stacyi naukowej i doświadczalnej w Splecie, reguluje się co roku na podstawie programu pracy przez dyrektora zakładu w porozumieniu z c. k. inspektorem kultury krajowej dla Dalmacyi zestawianego, którego plan każdego roku, najpóźniej do dnia 15. stycznia, przedłożyć należy do zatwierdzenia c. k. Ministerstwu rolnictwa. Program ten ma obejmować nie tylko przedmiot pojedynczych doświadczeń i sposób ich wykonania, lecz także i koszta ich, jakoteż rodzaj zamierzonego pokrycia.

§ 2.

Z końcem roku stacya ma przedłożyć c. k. Ministerstwu rolnictwa wyczerpujące, gotowe do druku sprawozdanie z prac doświadczalnych za rok ubiegły i to tak z wyników przedsięwziętych doświadczeń jako takich, jak i z rezultatów na podstawie tych wyników doświadczalnych w praktyce osiągniętych, następnie ze zebranych meteorologicznych i pedologicznych spostrzeżeń, jak i wreszcie ze wszystkich innych odnośnych kwestyi. Równocześnie podać także należy c. k. Ministerstwu rolnictwa, kto w pojedynczych pracach brał udział, z jakimi wydatkami w każdym przypadku doświadczenia były połączone i w jaki sposób wydatki te zostały pokryte jakoteż, jeżeli programu doświadczeń

przez c. k. Ministerstwo rolnictwa zatwierdzonego wyjątkowo nie dotrzymano, co dało powód do jego rozszerzenia, ograniczenia względnie jego zmiany.

§ 3.

Personal stacyi jest bez wyjątku zobowiązany do współdziałania przy doświadczeniach. Przydział robót doświadczalnych personalowi należy do dyrektora, który przytem winien uwzględniać osobliwsze zdolności pojedynczych funkcyjaryuszy. Stacyi wolno do własnych doświadczeń w razie potrzeby przybrać zamiejscowych, do jej składu nie należących współpracowników, których prawa i obowiązki jednak zawsze już przed rozpoczęciem doświadczeń należy w sposób niedwuznaczny i o ile możliwości pisemnie ustalić. O ile i pod jakimi warunkami przez państwo ustanowieni wędrowni nauczyciele agronomi mają brać udział w pracach doświadczalnych, zwłaszcza przez przejęcie na siebie inspekcyi, ma się ułożyć przy sposobności układania rocznego programu pracy lub każdą razą z c. k. inspektorem kultury krajowej, względnie z c. k. namiestnictwem.

§ 4.

Sposób publikacyi wyników doświadczeń, o ile c. k. Ministerstwo rolnictwa czego innego nie zarządza, oznacza dyrektor stacyi doświadczalnej. Publikacye funkcyjaryuszy stacyi muszą być zawsze pełnem nazwiskiem autora podpisane. Jeżeli odnośnie do pracy do ogłoszenia przeznaczonej okaże się różnica zdań między dyrektorem stacyi a autorem, natenczas należy zasięgnąć rozstrzygnięcia c. k. Ministerstwa rolnictwa.

Roboty wykonane na zlecenie służbowe wolno ogłaszać zawsze tylko za wyraźnem zezwoleniem c. k. Ministerstwa rolnictwa.

II. Badanie.

§ 5.

C. k. rolnicza stacya naukowa i doświadczalna jest specjalną państwową stacyą badania dla wina, wina owocowego, wódki i innych płynów wysokowych, moszczu i innych soków owocowych, piwa, miodu do picia, miodu, octu, świeżych owoców i konserw z nich, dla drożdży, mleka i produktów żętycznych, dla tłuszczów do potraw i oliw, jakoteż dla petroleum po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 13. października 1897, Dz. u. p. Nr. 240, z ograniczeniem w § 14 tego rozporządzenia ustalonym i to z uwzględnieniem postanowień § 16 tegoż rozporządzenia i reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 31. sierpnia 1896, l. 18522 w sprawie należytości.

Chemiczne, względnie mikroskopowe badanie środków nawozowych, paszy, nasion i innych w bezpośrednim lub pośrednim związku z rolnictwem stojących przedmiotów przedsięwzię się stosownie do umów, zawartych przez przełożonych austriackich, rolniczych stacyi doświadczalnych i podobnych zakładów lub też jeżeli takich umów nie ma podług metod przez naukę jako niezawodne uznanych. Za te roboty winien nadsyłający uiszczać należytości, które każdorazem przez c. k. Ministerstwo rolnictwa zatwierdzona taryfa przepisuje. W przypadku, jeżeli przy sposobności badania muszą być wydane większe opinie lub strona wyraźnie żąda dokładniejszej opinii, należy za to — zależnie od rozmiaru opinii — policzyć osobne należytości. W przypadkach zasługujących na uwzględnienie, dyrektor jest upoważniony przy badaniach na korzyść pojedynczych ubogich właścicieli lub też stowarzyszeń rolniczych, zezwolić na odpowiednie zniżenie należytości za badanie.

Badania przedsiębrane na zlecenie c. k. Ministerstwa rolnictwa wykonuje się darmo lub po zniżonych, przez Ministerstwo oznaczonych stopach należytości.

§ 6.

C. k. rolnicza stacya naukowa i doświadczalna w Spiccie ma pełnić funkcyę „stacyi wywiadowczej c. k. Ministerstwa rolnictwa dla ochrony roślin“ po myśli fachowych wskazówek, których jej w tym kierunku c. k. stacya rolniczo-bakteryologiczna i ochrony roślin we Wiedniu w każdym poszczególnym przypadku udzielać będzie. Badanie szkodników roślin i udzielanie rady i informacyi w sprawach ochrony roślin interesentom odbywa się zupełnie bezpłatnie.

§ 7.

Przedmioty do badania przydziela dyrektor analizującym, do których zalicza się tylko naukowo wykształcony personal, w ten sposób, by roboty płatne o ile możliwości jednakowo między te siły robocze były rozdzielane. Z taks wpływających za analizy przypada 60 procent do kasy, 15 procent dyrektorowi a 25 procent analizującemu. Należytości uiszczane za wydanie opinii, należą w całości do autora tych robót i nie podlegają żadnemu osobnemu zarachowaniu.

§ 8.

Wszyscy funkcyjaryusze są obowiązani starać się o dokładne wykonanie poruczonych im robót analizy, o staranne zapisywanie wyników analizy do osobnych, na ten cel przeznaczonych ksiąg, jakoteż o należyte wygotowanie wystawianych na podstawie

ich badań certyfikatów. Ostatnie mają zawierać napis: „Powyższe świadectwo badania odnosi się tylko do próby na dniu . . . . . nadeszłej“. W certyfikacie należy również uwidocznić sygnaturę nadesłanych prób, całość pieczęci lub marek zamknięcia, jakoteż tekst, jeżeli jest czytelny. Z przedmiotów, celem zbadania nadesłanych, należy o ile to możliwe, przeciętną próbkę przynajmniej przez dwa miesiące pod pieczęcią stacyi przechowywać.

§ 9.

Z końcem każdego roku przedkłada się c. k. Ministerstwu rolnictwa sprawozdanie, z którego wynika, na które przedmioty czynność badania w ubiegłym roku się rozciągała, o ile pojedynczy funkcjonariusze brali w nich udział, wielkość dochodów, wypłaconych działów z taksy przypadających, jakoteż zaległości niemniej, co zarządzone celem ich ściągnięcia.

W sprawozdaniu rocznem należy również umieścić doświadczenia ogólniejszą wartość mające, na polu czynności badania poczynione.

III. Nauka.

§ 10.

Czynność naukowa c. k. rolniczej stacyi naukowej i doświadczałnej obejmuje:

- a) peryodyczne specjalne kursy;
- b) jednoroczną naukę w szkole rolniczej (warunkowo, jeżeli się przynajmniej 12 uczniów zgłosi);
- c) wychowanie na robotników gospodarskich przez przyjmowanie uczniów robotniczych;
- d) odbywanie rolniczych wykładów wędrownych;
- e) udzielanie rady i informacji gospodarzom wiejskim, którzy się zwracają do stacyi w sprawie prowadzenia swoich gospodarstw lub też przedsiębiorstw przemysłowych w związku z gospodarstwem pozostających.

§ 11.

W miarę potrzeby będą się odbywały w stosownym czasie i bez pobierania opłaty szkolnej w Splecie lub w Glavicy następujące peryodyczne specjalne kursa, których program dyrektor stacyi w porozumieniu z c. k. inspektorem kultury krajowej ułoży i co roku, wraz z preliminarzem kursów,

w drodze c. k. namiestnictwa c. k. Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia przedłoży.

1. Kurs uprawy wina.

Czas trwania tego kursu jest obliczony na mniej więcej dziesięć tygodni.

Nauka teoretyczna, której udziela się ze szczególniejszem uwzględnieniem dalmatyńskich stosunków uprawy wina, obejmuje: ziemioznawstwo i naukę o nawozach, zasadzanie i odżywianie winnej latorośli, rozkrzewianie jej, łącznie z utrzymywaniem winnic ciętych dla latorośli zasadnych, utrzymywanie szkółki winnej i uszlachetnianie winnych szczepów; zakładanie winnic, bieżące roboty w winnicach użytkowych, szkodników i choroby winnej maciecy i ich zwalczanie, w końcu naukę o gatunkach latorośli.

Czas poza teoretyczną nauką obraca się na praktyczną naukę i ćwiczenia w robotach w winnicy w ogólności, jakoteż w uszlachetnianiu winnych latorośli.

2. Kurs gospodarki piwnicznej.

Ten kurs jest obliczony na czas sześciotygodniowy.

Nauka dotyczy następujących przedmiotów: ubikacyi piwnicznych i naczyni do przechowania wina, przygotowania wina; istoty, przebiegu i kontroli procesu fermentacyi; chorób i wad wina; naprawy zepsutych i wadliwych win; hodowla i mięszanie win.

Oprócz tego demonstruje się praktycznie wszystkie roboty piwniczne a frekwentanci kursu zaprawiają się do nich. Następnie z końcem kursu odbywa się kosztowanie wina.

3. Kurs analizy moszczu i wina.

Kurs ten odbywa się w chemicznym laboratorium i trwa przez trzy tygodnie.

Nauka teoretyczna obejmuje: chemiczną przemianę winogrona w czasie jej dojrzałości, skład moszczu, proces w czasie fermentacyi, chemiczny skład win i ustawowe postanowienia o obrocie winem.

Pod względem praktycznym odbywają się ćwiczenia we więcej pojedynczych badaniach moszczu i win.

4. Kursa hodowania owoców i ich użytkowania.

Kursa te około cztery tygodnie trwające kończą się wycieczką do sadów we Vrana lub w Borgo-Errizzo.

Wyklada się: hodowanie i rozkrzewianie drzew owocowych, o gnojeniu, chorobach i szkodnikach

drzew owocowych, naukę o gatunkach owoców i ich użytkowaniu.

Uczestników poucza się praktycznie w nacinaniu drzew (szczepieniu), w hodowaniu drzew owocowych i w najważniejszych metodach uszlachetniania.

5. Kurs uprawy jarzyn.

Na ten kurs obraca się czas czterotygodniowy.

Przedmioty teoretycznej nauki są następujące: wiadomości ogólne o uprawie jarzyn, ziemia i jej przygotowanie, narzędzia do obrabiania ziemi, gnojenie, zasadzanie jarzyn, hodowanie roślin, kultura pojedynczych gatunków jarzyn, szkodniki i choroby, jakoteż ich zwalczanie, dalej zbiór, sposoby przechowywania i przesyłania jarzyn.

Praktyczne ćwiczenia obejmują, o ile na to pora roku pozwala, obrabianie ziemi, przygotowanie jej i inne z uprawą jarzyn połączone roboty.

6. Kurs uprawy drzew olejowych i sporządzenia oliwy.

Ten kurs trwa cztery tygodnie; nawiązując do niego zwiędza się kilka młynów i tłoczni do wyciskania oliwy.

Teoretyczna nauka rozciąga się na: krzewienie i hodowanie drzew oliwnych, gnojenie, nacinanie drzew (szczepienie), zbiór i oczyszczanie oliw, tłocznie do wyciskania oliwy i młyny, narzędzia do przygotowania oliwy, czyszczenie, konserwowanie i wady oliw, użytkowanie pozostałości przy wyciskaniu.

Praktycznie poucza się uczestników w nacinaniu drzew (szczepieniu), jakoteż we wszystkich pracach w tłoczni oliwy.

7. Kurs uprawy roślin.

Ten trwa dziesięć tygodni i odbywa się z reguły w Glawicy, i to w dwóch oddziałach.

Wykłada się: o powstawaniu, częściach składowych i własnościach ziemi, obrabianiu ziemi, nawadnianiu i osuszaniu, gnojeniu ziemi, o uprawie zboża, karmy dla bydła i łąk.

Pod względem praktycznym uczestnicy biorą naukę w wykonywaniu robót jakie są we większem gospodarstwie.

8. Kurs gospodarstwa mlecznego.

Kurs ten, który z reguły w Glawicy się odbywa, trwać będzie sześć tygodni.

Wykładać się będzie: o uzyskiwaniu mleka, własnościach jego, postępowaniu z mlekiem, badaniu, przerabianiu i użytkowaniu; o higienie mleka, spółkach mleczarskich, budowie i urząda-

niu gospodarki mlecznej, jakoteż o prowadzeniu ksiąg gospodarstwa mlecznego.

Pod względem praktycznym należy uczyć dojenia, wyrobu produktów z mleka i rozpoznawania wad jego.

9. Kurs chowu zwierząt i ich chorób.

Ten kurs, jeżeli to możebne odbywa się nawiązując do poprzedniego kursu i to również z reguły w Glawicy. Czas trwania sześć tygodni.

Uczestnikom udziela teoretycznej nauki zarządca i egzaminowany weterynarz w następujących przedmiotach: główne zarysy ogólnej nauki w chowie zwierząt, żywienie i opieka nad zwierzętami, chów bydła rogatego, owiec, świń, koni, osłów, mułów i drobin, weterynarsko-lekarska pomoc w nagłej potrzebie.

Praktyczna nauka obejmuje zapoznanie się uczestników z ocenianiem, karmieniem, doglądaniem i opieką zwierząt, jakoteż dojenie.

10. Kurs pszczelnictwa.

Na tym jednotygodniowym kursie wykłada się: o rozwoju pszczoły, jej gatunkach, o hodowaniu i rozmnażaniu pszczoł, mieszkaniach ich i uzyskiwaniu miodu. Praktyczna nauka obejmuje wszystkie roboty pszczelarskie.

Oprócz wyżej podanych kursów, na wniosek e. k. namiestnictwa, krajowej rady rolniczej. Inb dyrekcji stacyi za zezwoleniem e. k. Ministerstwa rolnictwa mogą w miarę potrzeby odbywać się jeszcze kursa innych specjalnych gałęzi kultury krajowej, dalej dla osób należących do pewnych zawodów (naprzykład dla nauczycieli ludowych, księży, gajowych itd.).

Program kursów, które się mają odbywać, ogłasza e. k. namiestnictwo w porozumieniu z dyrekcją stacyi w sposób dotychczas używany.

Uczestnicy kursów, którzy żyćzą sobie na czas trwania kursów w stacyi mieć mieszkanie i wikt, mogą je znaleźć, o ile to możliwe, za opłatą za utrzymanie przez e. k. Ministerstwo rolnictwa ustaloną. Koszta wycieczek połączone z kursami specjalnymi ponoszą uczestnicy kursów. Czy i o ile uwolnienie od tego może mieć miejsce, powzięcie decyzji o tem zastrzega sobie e. k. Ministerstwo rolnictwa.

§ 12.

Celem nauki jednorocznej w szkole rolniczej w § 10. alinea b. tej instrukcji przewidzianej jest, młodzieńcom, którzy tylko do szkoły ludowej uczęszczali, dać takie teoretyczne i praktyczne wykształcenie, które umożliwi samoistne, racjonalne gospodarowanie na małej posiadłości ziemskiej.

Nauka zaczyna się w połowie stycznia a kończy się w połowie grudnia.

Za udzielanie nauki szkolnej nie pobiera się opłaty szkolnej.

Językiem wykładowym w szkole rolniczej jest język kroacki lub serbski.

W czasie roku nauki, może w czasie przez dyrekcję stacyi w porozumieniu z c. k. namiestnictwem oznaczonym nastąpić czterotygodniowa przerwa w nauce.

Uczniowie mają z reguły mieszkać w zakładzie, gdzie też za uiszczeniem należitości za utrzymanie, której wysokość c. k. Ministerstwo rolnictwa oznacza, otrzymują wikt. W przypadkach zasługujących na uwzględnienie może dyrekcja pozwolić na wyjątki od tej reguły.

Nauka teoretyczna obejmuje:

najpotrzebniejsze pojęcia wstępne z nauk przyrodniczych celem należytego zrozumienia agronomicznych przedmiotów z zakresu produkcji, dalej uprawę roślin i hodowlę zwierząt ze szczególniejszem uwzględnieniem ważnych dla Dalmacyi gałęzi kultury i mleczarstwa; zarysy nauki o gospodarce rolniczej i prowadzenie ksiąg, jakoteż objaśnianie najważniejszych ustaw kultury krajowej. Oprócz tego przedsiębierze się ćwiczenia w pojedynczych gospodarskich obliczeniach i korespondencyi.

Blizsze postanowienia o urządzeniu nauki w szkole rolniczej i rozdziale programu jej w czasie roku nauki określa osobny regulamin.

§ 13.

Na uczniów robotniczych przyjmuje się robotników agronomicznych, którzy chcą się praktycznie w ogólnych robotach agronomicznych lub też w osobnych gałęziach gospodarki wydoskonalić. Ci pobierają tylko praktyczną a nie regularną teoretyczną naukę zawodową.

Uczniowie robotniczy mają, o ile się sami nie utrzymują, pewną kwotę na utrzymanie złożyć, której wysokość c. k. Ministerstwo rolnictwa oznacza. Jeżeli praca ich jest zadowalniająca, mogą być od uiszczenia tej opłaty na wniosek dyrekcji przez c. k. Ministerstwo rolnictwa całkiem lub częściowo uwolnieni.

Za naukę, która ma być udzielana w języku kroackim lub serbskim nie pobiera się opłaty szkolnej.

§ 14.

Uczestników kursu (§ 11), uczniów agronomicznych (§ 12) i uczniów robotniczych (§ 13) przyj-

muje dyrekcja w Splecie, przeciw której rozstrzygnięciom może być wniesiony rekurs w przeciągu ośmiu dni do c. k. Ministerstwa rolnictwa.

Warunki przyjęcia są:

a) Dla uczestników peryodycznych kursów:

1. przekroczony 18. rok życia,
2. złożenie ewentualnie przypadającej należitości za wyżywienie.

b) do szkoły rolniczej:

1. dowód ukończenia szkoły ludowej,
2. dowód wieku lat przynajmniej 15,
3. lekarski dowód zdrowej i silnej budowy ciała,
4. przedłożenie certyfikatu przynależności,
5. oświadczenie przyzwalające rodziców, względnie opiekunów,
6. dowód sustentacyjny na czas pobytu w zakładzie.

Przy przyjmowaniu należy ubiegających się o przyjęcie, posiadających prawo swojszczyzny w Dalmacyi, jakoteż takich, którzy się wykażą, że byli przedtem przez rok jako uczniowie robotniczy przy stacyi lub jej filii w Glawicy zajęci, w pierwszej linii uwzględniać.

c) Jako uczniowie robotniczy mogą być przyjęte osoby, fizycznie dostatecznie rozwinięte, przynależne do Dalmacyi, do zawodu agronomicznego należące i to o ile miejsce i gospodarka ze względu na możliwość odpowiedniego praktycznego zajęcia uczniów na to pozwalają.

Uczniowie robotniczy lub ich rodzice, względnie ich zastępcy muszą się zobowiązać do przepisowego uiszczenia kosztów utrzymania.

Przyjmowanie uczniów robotniczych nie jest przywiązane do pewnego oznaczonego czasu. Jak długo mają przebywać w zakładzie lub we filii w Glawicy, pozostawia się do osądzenia dyrekcji.

§ 15.

Każdy uczestnik kursu może po ukończeniu nauki poddać się egzaminowi, na którego wynik świadectwo się wystawia.

Odbywanie egzaminów i wystawianie świadectw ze szkoły rolniczej reguluje osobne postanowienie.

Uczniowie robotniczy otrzymują przy odprawieniu tylko świadectwa zatrudnienia.

§ 16.

Obowiązki uczestników kursu i uczniów agromicznych, wydoskonalenie się i czynności służbowe uczniów robotniczych, jakoteż życie w internacie zostaną uregulowane przez osobne „przepisy domowe“.

§ 17.

Udział personalu zakładowego w wędrowniej nauce agronomicznej, reguluje osobno c. k. Ministerstwo rolnictwa.

§ 18.

Rady i pouczenia udziela się z reguły bezpłatnie; tylko jeżeli interesenci życzą sobie oględzin lub wydania dokładnej opinii pisemnej, winni w pierwszym przypadku zwrócić funkcyonaryuszom urosłe koszta podróży, które podług ogólnych przepisów dla państwowego personalu służbowego obowiązujących, obliczać należy, w drugim przypadku uścić należitości, które stosownie do rozmiaru i trudności przedmiotu dyrektora ustali.

Za opinie, które są połączone z badaniami eksperymentalnymi, oblicza się nadto podług taryfy zwyczajne stopy należitości (§ 5).

Z pobraniami taksami należy postępować po myśli postanowień §u 7.

Kierownictwo i nadzór służby informacyjnej, jakoteż zużytkowanie doświadczeń w tej gałęzi służby zebranych dla prób doświadczalnych stanowi jedno z najważniejszych zadań dyrektora.

§ 19.

Cała czynność dydaktyczna stacyi, przy końcu roku kalendarzowego ma być przedmiotem wyczerpującego sprawozdania c. k. Ministerstwu rolnictwa przez dyrektora złożonego, które obejmować ma liczbę urządzonych kursów, wielkość frekwencyi, personalia pojedynczych uczestników, wykaz wykładających i traktowanie przedmiotu kursowego, frekwencyę szkoły rolniczej wraz ze zwykłemi statystycznemi datami szkolnemi, dalej liczbę uczniów robotniczych i w jaki sposób byli zatrudnieni, nazwiska ndzielaających nauki, jakoteż liczbę godzin nauki wraz z goduemi uwagi zajęciami w roku szkolnym pod względem higienicznym. Wreszcie należy wyniki odbytych egzaminów dokładnie podać.

IV. Prawa i obowiązki personalu.

A. Personal zwyczajny.

§ 20.

Dyrektor, któremu cały personal c. k. rolniczej stacyi naukowej i doświadczalnej (główna stacya i filia w Glawicy, § 2 statutu) podlega, ma kierować stacyą po myśli Najwyżej zatwierdzonego statutu i tej instrukcyi służbowej, nadzorować służbę we wszystkich pojedynczych jej gałęziach, c. k. Ministerstwo rolnictwa ciągle o przebiegu czynności informować, przydzielać pojedynczym funkcyonaryuszom przypadające na nich czynności służbowe, układać program nauk, o ile to już przez tę instrukcyę służbową nie jest dokonane, starać się o sprawianie potrzebnych środków naukowych, jakoteż innych naukowych i praktycznych przyrządów i zakłád na zewnątrz reprezentować. Ma jednak zasięgać rozstrzygnięcia c. k. Ministerstwa rolnictwa, jeżeli chodzi o jedną z następujących spraw:

1. Zażalenia przeciw jego zarządzeniom.
2. Załatwienie podań w drodze zakładu wniesionych, jednak do c. k. Ministerstwa rolnictwa wystosowanych.
3. Wydawanie nowych lub zmianę istniejących przepisów służbowych i ogólnych zarządzeń.
4. Interpretacyę takich przepisów, co do znaczenia których lub należytego zastosowania ma wątpliwość, lub odnośnie do których uważa za potrzebne ogólne wskazówki lub objaśnienia.
5. Wyjątki od ogólnych postanowień dotyczących przepisów w pojedynczych przypadkach.
6. Sprzedaż rzeczy ruchomych, oprócz produktów własnego gospodarstwa, jeżeli wartość ich przenosi 100 K, przyczem jednak upoważnienie zakładu do sprzedaży jedynie na przedmioty niezdatne już do użytku się ogranicza.
7. Kupno rzeczy ruchomych, oprócz nasion do zasiewu, środków nawozowych i bydła użytkowego dla własnego gospodarstwa, jeżeli w pojedynczym przypadku kwota 400 K zostaje przekroczoną.
8. Zawieranie jakichkolwiek ugód, o ile po myśli postanowień tej instrukcyi nie należą do własnego zakresu działania zakładu.
9. Udzielanie urlopu funkcyonaryuszom, jeżeli czas jego trwania w przeciągu 12 miesięcy jeden miesiąc przekracza lub jeżeli urlop zgłoszony zostaje celem podróży za granicę.

10. Pozwolenie na zaliczkę poborów służbowych co do swojej osoby zawsze, co do innych funkcyjonaryuszów zaś wtedy, jeżeli zaliczka jednomiesięczną pensją przekracza, jeżeli niema wszystkich przepisowych warunków, jeżeli spłata ma się odbywać we więcej jak 20 nieprzerwanie po sobie następujących ratach miesięcznych, albo jeżeli pensja obciążona jest prywatną należnością. O udzieleniu zezwolenia na zaliczkę pensji należy e. k. Ministerstwu rolnictwa donieść.

11. Udzielanie nagród pieniężnych za znakomite, z nadzwyczajnem natężeniem połączone a poza zakres zwyczajnych obowiązków służbowych wychodzące usługi, następnie udzielanie zapomóg pieniężnych i wsparć.

12. Wypłatę przez e. k. namiestnictwo stwierdzonych rachunków kosztów podróży stałych urzędników i sług, jakoteż technicznych sił pomocniczych, dyurnistów, robotników dziennych itd.

13. Wszystkie, zatem także do zakresu działania stacyi należące sprawy, jeżeli chodzi o wydatek w zatwierdzonym preliminarzu rocznym osobno nieprzewidziany, dotyczący nadzwyczajnego rozchodu, lub jeżeli przytem kredyty w zwyczajnym rozchodzie przy rubryce odnośnej udzielone lub granice przez e. k. Ministerstwo rolnictwa przyznanych stacyi virements zostają przekroczone.

14. Wszystkie sprawy co do których e. k. Ministerstwo rolnictwa w pojedynczych przypadkach zastrzegło sobie rozstrzygnięcie.

W przypadkach w których dyrektor na podstawie powyższych postanowień nie może rozstrzygać bez przekroczenia nadanej mu kompetencji, w których zaś z powodu widocznej i znacznej korzyści dla stacyi lub z powodu jawnej szkody, która w razie odroczenia rozstrzygnięcia zagraża, natychmiastowa interwencja jest wskazana, może dyrektor z zastrzeżeniem, by dodatkowo bez wszelkiej niepotrzebnej zwłoki postarał się o zatwierdzenie e. k. Ministerstwa rolnictwa, pod własną odpowiedzialnością bezzwłocznie wydać zarządzenia, jakie uważa za odpowiednie.

§ 21.

Dyrektor jest upoważniony w sprawach służbowych lub nagłych osobistych korzystać z urlopu co najwyżej dziesięciodniowego, ma jednak o tem, jeżeli nieobecność jego trwa więcej jak trzy dni, zrobić równocześnie unotywowane doniesienie do e. k. Ministerstwa rolnictwa. We wszystkich innych przypadkach winien dyrektor zwracać się do e. k. Ministerstwa rolnictwa z prośbą o udzielenie

urlopu. W sprawach urlopu innych funkcyjonaryuszów mają służyć jako prawidło. postanowienia §u 20.

§ 22.

Wszyscy przynależni do zakładu winni dyrektora przy wykonywaniu jego urzędowej czynności wspierać, jego służbowym zarządzeniom się poddawać i każdego czasu dobro służby mieć na oku.

Siły fachowe stacyi mają czas, który im przy służbowych pracach pozostaje, obracać na badania naukowe i w tym celu należy im inwentarz i materiały stacyi o ile możności oddać do rozporządzenia. Mogą stawiać wnioski przeprowadzania doświadczeń i dochodzeń, które to wnioski winien dyrektor zaopiniować i e. k. Ministerstwu rolnictwa przedłożyć. Prace naukowe przez osoby do składu stacyi należące, wykonane, są wyłączną duchową własnością tego, który je wykonał.

Służbowe i inne ważniejsze zajęcia dotyczące stale zamianowanego personelu stacyi należy wciągać do przepisanych tabel służbowych.

Dyrektor z końcem każdego roku ma o przyszłych zmianach donosić.

W razie przeszkodzenia dyrektora jest, jeżeli e. k. Ministerstwo rolnictwa inaczej nie zarządzi, każdorazem najstarszy rangą urzędnik do jego zastępstwa powołany.

§ 22.

Laboranci i słudzy mają pełnić służbę laborantów, względnie sług szkolnych i posłańców, zwłaszcza także nadawać i odbierać listy i towary na pocztę (z wyjątkiem posyłek wartościowych), jakoteż podejmować pieniądze. Oni są obowiązani, w internacie, jak i przy doświadczeniach według możliwości dawać pomoc.

B. Personal nadzwyczajny.

§ 24.

Postanowienia §u 20 do 22 należy także do nadzwyczajnych sił pomocniczych analogicznie zastosować.

V. Znoszenie się służbowe.

§ 25.

W sprawach budżetowych, osobistych i obrachunkowych, znosi się stacya bezpośrednio z e. k.

Ministerstwem rolnictwa. Wszystkie inne sprawozdania przedkłada się Ministerstwu w drodze c. k. namiestnictwa w Zadarze.

§ 26.

C. k. Ministerstwo rolnictwa stosownie do potrzeby, desygnować będzie umyślnie zdane osoby celem inspekcji. Dyrektor i wszyscy funkcyonarysze stacyi są obowiązani organom inspekyonującym podczas ich czynności urzędowej, udzielać wszystkich żądanych informacji i je przy spełnianiu ich zadania jak najenergiczniej popierać.

VI. Kasowość i postępowanie z inwentarzem.

§ 27.

Kasowość i postępowanie z inwentarzem należy uregulować po myśli „instrukcyi dla kasowości i postępowania z inwentarzem. Funkcyonaryusz. któremu poruczono kierownictwo filii w Glavicy ma także załatwiać czynności administracyi kasy, postępowania z inwentarzem i prowadzenia ksiąg po myśli wspomnianej osobnej instrukcyi w zastępstwie

i podług wskazówek dyrektora, jednak pod osobistą odpowiedzialnością za ewentualne braki i nieregularności.

VII. Postanowienia wykonawcze.

§ 28.

Powyższa instrukcyja służbowa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia Najwyżej zatwierdzonego statutu. Od tej chwili ma c. k. rolniczo-chemiczna stacya doświadczalna w Splecie nosić swą nową nazwę - „C. k. rolnicza stacya naukowa i doświadczalna w Splecie“ a filia w majątku ziemskim „Glavica“ koło Krin nazwę: „Filia c. k. rolniczej stacyi naukowej i doświadczalnej w Splecie (Zemaljsko-praktično poljodjelska učiona)“.

§ 29.

Czynność nauczycielska zakładu poczyna się w miarę rozporządzalnych sił nauczycielskich, środków naukowych i uczniów.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße I. 26, także w roku 1906 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1906** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße I. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła w abonamencie tylko za uprzednim złożeniem rocznej prenumeraty, przeto równocześnie z polecaniem abonamentowem uiścić należy także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i dokładnego doręczania przez c. k. pocztę podać należy obok dokładnego adresu także odnośny pocztowy okrąg doręczeń.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . . . 4 K 20 h	Rocznik 1868 za . . . . . 4 K — h	Rocznik 1887 za . . . . . 5 K — h
" 1850 " . . . . . 10 " 50 "	" 1869 " . . . . . 6 " — "	" 1888 " . . . . . 8 " 40 "
" 1851 " . . . . . 2 " 60 "	" 1870 " . . . . . 2 " 80 "	" 1889 " . . . . . 6 " — "
" 1852 " . . . . . 5 " 20 "	" 1871 " . . . . . 4 " — "	" 1890 " . . . . . 5 " 40 "
" 1853 " . . . . . 6 " 30 "	" 1872 " . . . . . 6 " 40 "	" 1891 " . . . . . 6 " — "
" 1854 " . . . . . 8 " 40 "	" 1873 " . . . . . 6 " 60 "	" 1892 " . . . . . 10 " — "
" 1855 " . . . . . 4 " 70 "	" 1874 " . . . . . 4 " 60 "	" 1893 " . . . . . 6 " — "
" 1856 " . . . . . 4 " 90 "	" 1875 " . . . . . 4 " — "	" 1894 " . . . . . 6 " — "
" 1857 " . . . . . 5 " 70 "	" 1876 " . . . . . 3 " — "	" 1895 " . . . . . 7 " — "
" 1858 " . . . . . 4 " 80 "	" 1877 " . . . . . 2 " — "	" 1896 " . . . . . 7 " — "
" 1859 " . . . . . 4 " — "	" 1878 " . . . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . . . 15 " — "
" 1860 " . . . . . 3 " 40 "	" 1879 " . . . . . 4 " 60 "	" 1898 " . . . . . 6 " — "
" 1861 " . . . . . 3 " — "	" 1880 " . . . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . . . 10 " — "
" 1862 " . . . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . . . 4 " 40 "	" 1900 " . . . . . 7 " — "
" 1863 " . . . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . . . 6 " — "	" 1901 " . . . . . 6 " — "
" 1864 " . . . . . 2 " 80 "	" 1883 " . . . . . 5 " — "	" 1902 " . . . . . 7 " 50 "
" 1865 " . . . . . 4 " — "	" 1884 " . . . . . 5 " — "	" 1903 " . . . . . 9 " — "
" 1866 " . . . . . 4 " 40 "	" 1885 " . . . . . 3 " 60 "	" 1904 " . . . . . 5 " — "
" 1867 " . . . . . 4 " — "	" 1886 " . . . . . 4 " 60 "	

Cenę handlową rocznika 1905 ogłosi się z początkiem roku 1906.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1905.

Treść: (№ 204—206.) 204. Obwieszczenie, zawierające ustalenie barwy znaków tożsamości, umieszczalnych na tkaninach w t. zw. uszlachetniającym obrocie wyrobów hafciarskich. — 205. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Agonitz do Klaus. — 206. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury celnej dla przesyłek pocztowych w Czerniowcach.

204.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. grudnia 1905,

zawierające ustalenie barwy znaków tożsamości, umieszczalnych na tkaninach w t. zw. uszlachetniającym obrocie wyrobów hafciarskich.

Stosownie do rozporządzenia z dnia 27. marca 1890, Dz. u. p. Nr. 56, o postępowaniu celnem w uszlachetniającym obrocie wyrobów hafciarskich, zarządza się, by w czasie od 1. stycznia do końca grudnia 1906 na tkaninach, importowanych w t. zw. uszlachetniającym obrocie wyrobów hafciarskich, umieszczano stempel tożsamości w kolorze niebieskim.

Kosel wtr.

205.

Dokument koncesyjny z dnia 20. grudnia 1905

na kolej lokalną z Agonitz do Klaus.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami spółce kolei Steyrtalbahn w Steyr koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako kolej lokalna wąsko-

torowa od stacyi tejże spółki Agonitz do stacyi Klaus c. k. kolei państwowych, a to w myśl postanowień ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, jakoteż ustawy z dnia 16. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 81, pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta spółka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Budowę koncesyjonowanej kolei żelaznej ukończyć należy najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego. Gotową kolej oddać należy bezzwłocznie na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

§ 3.

Do wybudowania koncesyjonowanej kolei nadaje się spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo przyznane będzie spółce co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za pożyteczną.

§ 4.

Budowa koncesyonowanej kolei wykonana być ma podług zarządzeń, jakie w tej mierze wyda Ministerstwo kolei żelaznych i pod bezpośrednim kierunkiem i nadzorem Ministerstwa kolei żelaznych względnie urzędów, które Ministerstwo do tego na rachunek spółki wydeleguje.

Budowa i dostawy powierzane być mają na podstawie szczegółowego projektu i kosztorysu, ułożonego przy odpowiednim wpływie funkcyjnarjuszów państwowych, z bezpośrednim współudziałem rządu i ile możności według warunków, stosowanych pospolicie przy budowach kolei państwowych.

Wszystkie materyały, potrzebne do budowy, jakoteż tabor kolejowy, szyny i inne części składowe budowy i urządzenia kolei nabywać należy wyłącznie we fabrykach swojskich.

Wyjątku od tych postanowień dozwolić może Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu tylko w takim razie, gdyby udowodniono, że swojskie fabryki nie zdołają wykonać odnośnych dostaw pod tymi samymi warunkami co do ceny, gatunku i czasu, jakie ofiarują fabryki zagraniczne.

Przy robotach budowlanych zatrudniać należy przede wszystkim swojskie siły robocze.

§ 5.

Trwanie koncesyi łącznie z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, oznacza się na czas od dnia dzisiejszego po dzień 17. lutego 1978 łącznie a gaśnie ona po upływie tego czasu.

Rząd może uznać koncesyę za zgasiłą także przed upływem rzeczzonego czasu, gdyby określonych w §ie 2 zobowiązań pod względem rozpoczęcia i ukończenia budowy dalej otwarcia ruchu nie dopełniono z powodu takiego przewinienia spółki, któreby się nie dało usprawiedliwić w myśl §u 11 ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§ 6.

Kolej lokalną z Agonitz do Klaus uważać należy zresztą za istotną część składową przedsiębiorstwa kolejowego spółki kolei Steyrtalbahn, stanowiącego przedmiot Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. lutego 1888, Dz. u. p. Nr. 30, tudzież Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. września 1890, Dz. u. p. Nr. 188, zaczem postanowienia §§ów 6 do 8 łącznie, dalej 10 do 14

łącznie Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. lutego 1888, Dz. u. p. Nr. 30, stosować należy na przyszłość równomiernie do wszystkich linii kolei lokalnych, stanowiących przedmiot Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. lutego 1888, Dz. u. p. Nr. 30, Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 21. września 1890, Dz. u. p. Nr. 188, tudzież obecnego dokumentu koncesyjnego, a to z następującymi uzupełnieniami i zmianami:

A. Rząd zastrzega sobie prawo objęcia każdej chwili ruchu na koncesyonowanych kolejach i utrzymywania go aż do upływu okresu koncesyjnego na rachunek spółki.

W przypadku takim spółka zwracać ma rządowi koszta z powodu utrzymywania ruchu rzeczywiście ponoszone, które według okoliczności ryczałtowo oznaczyć należy.

Warunki tego utrzymywania ruchu uornowane będą w kontrakcie ruchu, który rząd zawrze ze spółką.

B. Spółka obowiązana jest postarać się o zaopatrzenie swoich funkcyjnarjuszów i ich rodzin na przypadek choroby i na starość i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austryackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie utworzono własnej kasy emerytalnej, przynajmniej takie same korzyści członkom zapewniającej, względnie przynajmniej takie same obowiązki na spółkę wkładającej, jak kasa rzeczzonego związku.

Owo zaopatrzenie należy tak przeprowadzić, by spółka miała obowiązek zgłaszać w instytucie emerytalnym związku austryackich kolei lokalnych, względnie we własnej kasie emerytalnej, stałych funkcyjnarjuszów z dniem nadania im stałej posady, z innych zaś funkcyjnarjuszów przynajmniej tych, którzy pełnią służbę jako kierownicy maszyn, palacze, konduktorzy, strażnicy lub posługacze stacyjni — przy odpowiednim ich zatrudnieniu najpóźniej po ukończeniu trzech lat służby.

C. Spółka obowiązana jest pod warunkami i zastrzeżeniami, podanymi w artykule XII. ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, dozwolić rządowi na jego żądanie każdego czasu współużywania swych kolei do przewozu między kolejami już istniejącymi lub dopiero w przyszłości mającymi powstać — na których rząd ruch utrzymuje — w taki sposób, by rząd mógł z prawem samoistnego ustanawiania taryf i za opłatą stosownego wynagrodzenia przeprowadzać lub pozwolić przeprowadzać współużywanymi kolejami lub ich częściami tak całe pociągi, jak i pojedyncze wozy.

D. W miejsce przepisów §u 11 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. lutego 1888, Dz. u. p. Nr. 30, które tracą moc obowiązującą, wejść mają następujące postanowienia:

Rząd zastrzega sobie prawo wykupienia koncesyonowanych kolei po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu w każdym czasie pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny wykupna policzy się czyste roczne dochody przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupna, straci się zaś z tego czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, poczem obliczy się średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby wykupno nastąpić miało przed upływem czasowego, w § 2 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. lutego 1888. Dz. u. p. Nr. 30, oznaczonego uwolnienia od podatków, w takim razie co do reszty okresu powyższej wolności podatkowej stanowi obliczony w ten sposób średni dochód czysty tych lat pięciu wolną od podatku rentę wykupna. Względem czasu po upływie wolności podatkowej oblicza się rentę wykupna w ten sposób, że od dochodów, wciągniętych do stwierdzenia przecięcia, oblicza się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej tychże lat i potrąca go z przychodów. Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do pozostałej reszty dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

3. Gdyby natomiast kolej miała być wykupiona po upływie czasowego, w §ie 2 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. lutego 1888, Dz. u. p. Nr. 30, ustanowionego uwolnienia od podatków, podatki i dodatki od podatków, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem i wszelkie inne daniny publiczne uważać należy przy obliczaniu czystych dochodów rocznych za wydatki ruchu.

Jeżeli obowiązek płacenia podatku istniał nie co do wszystkich linii kolejowych spółki, względnie nie przez wszystkie lata, podług których oblicza się sumę średnią, w takim razie co do tych udziałów w dochodach, które przypadają na nie podlegające jeszcze opodatkowaniu linie kolejowe według stosunku długości kolei, względnie także co do lat wolnych od podatku obliczyć należy podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej i potrącić go z przychodów odnośnych lat.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131, lit. a) ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać należy od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć

należy do czystych dochodów w taki sposób obliczonych dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

4. Czysty dochód roczny, w myśl powyższego postanowienia obliczony, płacić się będzie spółce jako wynagrodzenie za wykupione linie kolejowe aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

5. Gdyby jednak średni dochód czysty, w myśl postanowień powyższych obliczony, bez uwzględnienia dodatku w ustępie 2 i 3 przewidzianego, nie wynosił przynajmniej takiej sumy rocznej, któraby dorównywała racie ryczałtowej, potrzebnej na oprocentowanie po cztery od sta kapitału akcyjnego przez rząd zatwierdzonego i na umiarzenie go w ciągu okresu koncesyjnego, w takim razie wynagrodzenie, które państwo ma zapłacić za wykupienie linii kolejowych będzie polegało na tem, że państwo wzmiankowaną powyżej kwotę ryczałtową [t. j. wspomniane wyżej oprocentowanie po cztery od sta i kwotę umorzenia] płacić będzie w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku i zwracać będzie spółce podatek rentowy, od tej renty wykupna przypadający.

6. Państwo zastrzega sobie nadto, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast niepłatnych jeszcze rent, w myśl postanowień powyższego punktu 5 spółce należnych, zapłacić kapitał, równający się zdyskontowanej po cztery od sta na rok przy uwzględnieniu odsetek od odsetek wartości kapitałowej tych rent, po straceniu, jak się samo przez się rozumie, dodatku, gdyby w myśl postanowień ustępów 2 i 3 zawierał się w tych rentach.

Gdyby państwo postanowiło w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego, podług własnego wyboru gotówki lub obligacji długu państwa. Obligacje długu państwa liczone będą w takim razie po kursie pieniężnym średnim, jaki obligacje długu państwa tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półrocza bezpośrednio poprzedzającego.

7. Przez wykupienie kolejowych linii spółki i od dnia tego wykupienia przechodzi na państwo za wypłatą wynagrodzenia pod l. 1 do 6 przepisanego, bez dalszej zapłaty, wolna od ciężarów własność i używanie koncesyonowanych linii kolejowych ze wszystkimi do nich należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także tabor wozowy, zapasy materiałów i zapasy kasowe, ewentualne także koleje podjazdowe, własnością spółki będące i przedsiębiorstwa poboczne jakoteż rezerwowe kapitały ruchu i rezerwy utworzone z kapitału zakładowego, o ileby te ostatnie z zezwoleniem rządowem

nie były już stosownie do swego przeznaczenia użyte.

8. Uchwała rządu, dotycząca się wykonania państwowego prawa wykupna, które nastąpić może zawsze tylko z początkiem roku kalendarzowego, oznajmiona będzie przedsiębiorstwu kolejowemu w formie deklaracji rządu najpóźniej do 31. października bezpośrednio poprzedzającego roku.

Deklaracja ta obejmować będzie następujące szczegóły:

- a) termin, od którego wykupno następuje;
- b) przedsiębiorstwo kolejowe, będące przedmiotem wykupna i inne przedmioty majątkowe, które bądź jako przynależność przedsiębiorstwa kolejowego, bądź jako zaspokojenie pretensji państwa lub z jakichkolwiek innych tytułów prawnych przejść mają na państwo;
- c) kwotę ceny wykupna (l. 1 do 6), którą państwo zapłacić ma przedsiębiorstwu kolejowemu, — ewentualnie z zastrzeżeniem późniejszego sprostowania — tymczasowo obliczoną, z oznaczeniem terminu i miejsca płatności.

9. Państwu zastrzega się prawo ustanowienia — jednocześnie z doręczeniem deklaracji, dotyczącej się wykupna — osobnego komisarza do czuwania nad tem, żeby stan majątku, począwszy od tej chwili, nie został na szkodę państwa zmieniony.

Od chwili deklaracji, co do wykupna wymaga wszelka sprzedaż lub obciążenie nieruchomości, w niej wymienionych, pozwolenia tego komisarza.

To samo odnosi się do przyjmowania wszelkich nowych zobowiązań, które albo przekraczają zakres zwyczajnego toku interesów albo powodują trwałe obciążenie.

10. Spółka obowiązana jest mieć o to staranie, aby państwo mogło w dniu, na wykupienie wyznaczonym, objąć w fizyczne posiadanie wszystkie w deklaracji wykupna wymienione przedmioty majątkowe.

Gdyby spółka nie uczyniła zadość temu zobowiązaniu, będzie państwo miało prawo nawet bez jej zezwolenia i bez sądowej interwencji objąć w fizyczne posiadanie oznaczone w deklaracji przedmioty majątkowe.

Począwszy od chwili wykupienia, odbywać się będzie ruch na wykupionych liniach kolejowych na rachunek państwa; od tej chwili przypadają przeto wszystkie dochody ruchu na korzyść państwa, na koszt jego zaś wszelkie wydatki ruchu.

Czyste dochody, jakie okażą się z obrachunku po chwilę wykupienia, pozostaną własnością przedsiębiorstwa kolejowego, które natomiast odpowiadać ma samo za wszelkie należności obrachunkowe i za wszelkie inne długi, pochodzące z budowy i ruchu linii kolejowych aż do chwili powyższej.

11. Rząd zastrzega sobie prawo zahipotekowania na podstawie deklaracji wykupna (l. 8), prawa własności państwa na wszystkich nieruchomościach majątkowych wskutek odkupienia na państwo przechodzących.

Spółka obowiązana jest oddać rządowi na jego żądanie do dyspozycji wszelkie dokumenty prawne, jakichby do tego celu od niej potrzebował.

E. Gdy koncesya zgaśnie i od dnia jej zgaśnięcia przechodzą na państwo bez wynagrodzenia oprócz wymienionych w §ie 12, ustępie 1 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 18. lutego 1888, Dz. u. p. Nr. 30, przedmiotów majątkowych także zapasy skarbowe i kolej podjazdowe, gdyby je spółka posiadała, tudzież poboczne przedsiębiorstwa spółki.

—
Wrba wlr.

206.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 22. grudnia 1905,

dotyczące utworzenia ekspozytury celnej dla przesyłek pocztowych w Czerniowcach.

W Czerniowcach utworzono ekspozyturę celną głównej komory czerniowieckiej, celem odprawiania przesyłek pocztowych; ekspozytura ta rozpoczęła już swe czynności.

Kosel wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXV. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1905.

Treść: (№ 207—213.) 207. Ustawa, dotycząca przejściowego wykonywania powiatowego sądownictwa w ósmej praskiej dzielnicy gminnej Alt-Lieben przez sąd powiatowy w Karolinenthal. — 208. Ustawa, zawierająca wyjątki od postanowień normy juryzdykcyjnej, ordynacji egzekucyjnej i powszechnej ustawy wekslowej dla XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia. — 209. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia sądu powiatowego dla XXI. dzielnicy (Floridsdorf) gminy stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia oraz wydzielenia gmin i części gmin z dotychczasowego okręgu sądowego Floridsdorfu i przyłączenia ich do innych okręgów sądowych. — 210. Rozporządzenie, zawierające wyjątki od postanowień normy juryzdykcyjnej, ordynacji egzekucyjnej i powszechnej ordynacji wekslowej dla XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia. — 211. Rozporządzenie, zawierające zmianę miejscowej właściwości sądów powiatowych: w Hietzing dla XIII. dzielnicy miejskiej stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia oraz w Liesing. — 212. Obwieszczenie, dotyczące zniesienia dotychczasowego starostwa we Floridsdorfie i utworzenia starostwa „Floridsdorf—Umgebung“. — 213. Ustawa, dotycząca fundowanych obliżacy bankowych.

207.

Ustawa z dnia 21. grudnia 1905,

dotycząca przejściowego wykonywania powiatowego sądownictwa w ósmej praskiej dzielnicy gminnej Alt-Lieben przez sąd powiatowy w Karolinenthal.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Sąd powiatowy w Karolinenthal wykonywać ma przysługujące mu według obowiązujących norm juryzdykcyjnych sądownictwo w sprawach karnych, cywilnych i w sprawach sądownictwa niespornego łącznie z hipotecznymi i nadal jak dotychczas na obszarze pierwotnej gminy miejscowej Alt-Lieben, którą w myśl ustawy krajowej z dnia 16. kwietnia 1901, Dz. u. kr. czeskich Nr. 57, zjednoczono z królewskim stołecznym miastem Pragę, jako ósmą dzielnicę gminną.

§ 2.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

We Wiedniu, dnia 21. grudnia 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Klein wkr.

208.

Ustawa z dnia 21. grudnia 1905,

zawierająca wyjątki od postanowień normy juryzdykcyjnej, ordynacji egzekucyjnej i powszechnej ustawy wekslowej dla XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Prowadzenie ksiąg gruntowych względem nieruchomości nietabularnych w utworzonej nowo

niższo-austryacką ustawą krajową z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. kr. Nr. 1 z roku 1905, XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia należy do sądu powiatowego we Floridsdorfie.

§ 2.

Można w drodze rozporządzenia postanowić, by co do XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia rejestr egzekucyjnych zajęć (§ 254, ustęp 2 ordynacji egzekucyjnej z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 79) prowadzono w sądzie powiatowym we Floridsdorfie.

§ 3.

Również w drodze rozporządzenia postanowić można, by XXI. dzielnica (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia stanowiła samodzielną miejscowość po myśli powszechnej ustawy wekslowej z dnia 25. stycznia 1850, Dz. u. p. Nr. 51 (artykuł 4, 6, 24, 43, 56, 62, 88, 91, 96, 97, 99).

§ 4.

Ustawa ta nabiera mocy obowiązującej piątego dnia po ogłoszeniu, z tem jednak zastrzeżeniem, że względem prowadzenia ksiąg gruntowych co do tych części gmin, które przez oddzielenie od istniejących gmin katastralnych do miasta Wiednia wcielono, wydane będą celem zabezpieczenia porządku w księgach gruntowych postanowienia przejściowe w drodze rozporządzenia.

§ 5.

Wykonanie tej ustawy poruczam Memu Ministrowi sprawiedliwości.

We Wiedniu, dnia 25. grudnia 1905.

Franciszek Józef włr.

Gantsch włr.

Klein włr.

209.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. grudnia 1905,

dotyczące utworzenia sądu powiatowego dla XXI. dzielnicy (Floridsdorf) gminy stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia oraz wydzielenia gmin i części gmin z dotychczasowego okręgu

sądowego Floridsdorfu i przyłączenia ich do innych okręgów sądowych.

§ 1.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 24. grudnia 1905 ustanawia się w stołecznym i rezydencyjnym mieście Wiedniu dla XXI. dzielnicy gminnej sąd powiatowy we Floridsdorfie.

§ 2.

Okrąg sądu powiatowego we Floridsdorfie dla XXI. dzielnicy gminnej stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia, wydziela się z obszaru sądu obwodowego w Korneuburgu i przyłącza go do obszaru sądu krajowego we Wiedniu.

§ 3.

Nieprzyłączone niższo-austryacką ustawą krajową z dnia 28. grudnia 1904, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 1 z r. 1905 do Wiednia części gmin miejscowych Stammersdorf, Strebersdorf, Groß-Jedlersdorf i Breitenlee dalej gminy miejscowe Aderklaa, Gerasdorf, Süßenbrunn i Deutsch-Wagram wydziela się z okręgu dotychczasowego sądu powiatowego we Floridsdorfie w obwodzie sądu obwodowego w Korneuburgu.

Wymienione części gmin Stammersdorf, Strebersdorf i Groß-Jedlersdorf przydziela się do okręgu sądowego Korneuburga, podaną w poprzednim ustępie część gminy Breitenlee do okręgu sądowego Groß-Enzersdorfu a gminy Aderklaa, Gerasdorf, Süßenbrunn i Deutsch-Wagram do okręgu sądowego Wolkersdorfu.

§ 4.

Z okręgu sądowego Groß-Enzersdorfu wydziela się gminę miejscową Aspern i gminę katastralną Państwo Kaiser-Ebersdorf, z okręgu sądowego Korneuburga przyłączoną według wspomnianej w § 3 ustawy krajowej do Wiednia część gminy Lang-Enzersdorf a z okręgu sądowego szwajcarskiego przyłączoną tą samą ustawą krajową do Wiednia część gminy miejscowej Mannswörth. Gminy te i części gmin przydziela się do sądu powiatowego we Floridsdorfie.

§ 5.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej dnia 1. stycznia 1906.

Klein włr.

210.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. grudnia 1905,**

zawierające wyjątki od postanowień normy jurysdykcyjnej, ordynacji egzekucyjnej i powszechnej ordynacji wekslowej dla XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia.

§ 1.

Z rozpoczęciem mocy obowiązującej ustawy z dnia 21. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 208, t. j. z dniem 1. stycznia 1906 przechodzi prowadzenie ksiąg gruntowych względem gmin katastralnych Aspern, miejscowości objętych nazwą „Landjägermeisteramtliche Besitzungen“ i „Kaiser-Ebersdorf Herrschaft“ z właściwego dla nich dotąd sądu powiatowego Groß-Enzersdorf na sąd powiatowy Floridsdorf we Wiedniu.

§ 2.

Prowadzenie ksiąg gruntowych względem wcielonych do XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia części gmin katastralnych Lang-Enzersdorf i Mannswörth pozostaje nadal przy tych sądach, które obecnie księgi gruntowe tych gmin prowadzą, czyli, względem gminy Lang-Enzersdorf przy sądzie powiatowym w Korneuburgu, względem gminy Mannswörth przy sądzie powiatowym w Szwechacie.

Taksamo pozostaje aż do odwołania prowadzenie ksiąg gruntowych dla gmin katastralnych Stammersdorf, Strebersdorf, Groß-Jedlersdorf I i Breitenlee przy sądzie powiatowym we Floridsdorfie jak niemniej względem nie przyłączonych do XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia, a w myśl §u 1, ustępu 2 do okręgów sądowych Korneuburga i Groß-Enzersdorf przydzielonych części tychże gmin.

§ 3.

Na zasadzie §u 2 ustawy z dnia 21. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 208, postanawia się, że rejestr zajęć (§ 254, ustęp 2 ordynacji egzekucyjnej z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 79) odnośnie do XXI. dzielnicy (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia prowadzić ma sąd powiatowy we Floridsdorfie.

§ 4.

Na zasadzie § 3 ustawy z dnia 21. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 208, postanawia się, że od dnia 1. stycznia 1906 począwszy uchodzić ma XXI. dziel-

nica (Floridsdorf) stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia za samoistną miejscowość po myśli powszechnej ordynacji wekslowej z dnia 25. stycznia 1850, Dz. u. p. Nr. 51 (artykuły 4, 6, 24, 43, 56, 62, 88, 91, 96, 97 i 99.)

Klein wlr.

211.**Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. grudnia 1905,**

zawierające zmianę miejscowej właściwości sądów powiatowych: w Hietzing dla XIII. dzielnicy miejskiej stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia oraz w Liesing.

W myśl postanowień art. I i art. VII, § 1, ust. 1 dolno-austriackiej ustawy krajowej z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. i rozp. kr. Nr. 1 z r. 1905, dotyczącej wcielenia części parceli katastralnej 1634 należącej do powiatu sądowego Liesing gminy katastralnej Mauer do XIII. dzielnicy miejskiej stołecznego i rezydencyjnego miasta Wiednia, ustala się granicę powiatów sądowych Hietzing we Wiedniu i Liesing co do określonej wyżej parceli zapomocą linii, oznaczonej w artykułach I i VII, § 1 powołanej wyżej ustawy krajowej.

Zmiany miejscowej właściwości sądów powiatowych w Hietzing i Liesing, spowodowane tem ustaleniem granicy, nabierają względem wszystkich spraw sądowych mocy obowiązującej dnia 1. stycznia 1906.

Klein wlr.

212.**Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. grudnia 1905,**

dotyczące zniesienia dotychczasowego starostwa we Floridsdorfie i utworzenia starostwa „Floridsdorf—Umgebung“.

Jego c. i k. apostolska Mość raczył najmiłościwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 27. grudnia 1905 — z powodu połączenia kilku gmin i części gmin ze stołecznem i rezydencyjnem miastem Wiedniem — zatwierdzić zniesienie dotychczasowego starostwa we Floridsdorfie i utworzenie starostwa „Floridsdorf—Umgebung“.

Starostwo „Floridsdorf—Umgebung“ obejmować będzie powiat sądowy Groß-Enzersdorf, jakoteż wydzielony z obecnego powiatu politycznego Korneuburga powiat sądowy Wolkersdorf; siedzibą nowego starostwa będzie XXI. dzielnica miejska (Floridsdorf).

Starostwo we Floridsdorfie zastanowić ma swe czynności z końcem grudnia 1905, nowe starostwo „Floridsdorf—Umgebung“ natomiast rozpocząć ma swe czynności urzędowe z dniem 1. stycznia 1906.

Bylandt wlr.

213.

Ustawa z dnia 27. grudnia 1905, dotycząca fundowanych obligacji bankowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§ 1.

Postanowienia ustawy z dnia 24. kwietnia 1874, Dz. u. p. Nr. 48, stosują się analogicznie do wydawanych przez banki, na okaziciela opiewających lub przez indos przenośnych zapisów dłużnych, zawierających zapewnienie uprzywilejowanego pokrycia (fundowania) (obligacje komunalne, kolejowe, melioracyjne, kredytu przemysłowego itp.). Bez gwarancji kaucyjnej w myśl §u 4 tejsze ustawy nie wolno wydawać obligacji z zapewnieniem uprzywilejowanego pokrycia (fundowania).

Na uprzywilejowane pokrycie takich obligacji nadają się wierzytelności lub też papiery wartościowe, nie mogące służyć do lokacji sierocych pieniędzy, tylko wtedy, jeżeli prawo zastawu dla nich wpisane jest w księgi publiczne lub jeżeli im gwarancji wypłaty lub poręki użył państwo, królestwo lub kraj w Radzie państwa reprezentowany lub też swojska korporacja publiczna, uprawniona do poboru opłat.

Jeżeli bank jakiś wydaje kilka rodzajów obligacji z zapewnieniem uprzywilejowanego pokrycia dla każdego gatunku lub też jeżeli obok obligacji wydaje także listy zastawne, wtedy musi gwarancję kaucyjną ustanowić dla każdego rodzaju obligacji i dla listów zastawnych z osobna. Rozdział taki postanawiać może statut także i przy tego samego rodzaju obligacjach względem odmiennych ich kategorii lub seryi.

§ 2.

Posiadacze obligacji mają prawo do pierwszeństwa przy zaspokojeniu z owych części majątku bankowego, które służą jako kaucya dla ich wierzytelności.

Jeżeli te części majątku uległy egzekucyi, wniён komisarz rządowy (§ 3, alinea 1 ustawy z dnia 24. kwietnia 1874, Dz. u. p. Nr. 48) zażądać sądownie odpowiedniego ograniczenia egzekucyi. Wniosek taki może sąd zatwierdzić bez przesłuchiwania stron.

§ 3.

Jeżeli jako kaucya służą wierzytelności do ksiąg publicznych niewpisane, winien bank przy uzyskaniu każdej takiej wierzytelności uwiadomić dłużnika o tem, że ma ona służyć jako kaucya.

Zarzut kompensaty przeciwstawić można wierzytelności jako kaucya ustanowionej — nawet gdyby wierzytelność ta do ksiąg publicznych wpisana nie była — tylko wtedy, jeżeli dłużnik banku miał wierzytelność wzajemną do banku już w czasie uwiadomienia go o ustanowieniu kaucyi i okoliczność tę natychmiast komisarzowi rządowemu oznajmił.

§ 4.

Wspólnego zamknięcia przez komisarza rządowego zaniechać można względem takich zapasów gotówki i papierów wartościowych, które według uznania komisarza rządowego potrzebne są do załatwiania bieżących czynności.

§ 5.

Jeżeli obligacje w rodzaju określonych w §ie 1 wydają instytucje krajowe z gwarancją kraju, nateńczas do spełniania zadań, które ustawa wkłada na komisarza rządowego, powołanym jest wydział krajowy, alboweń, jeżeli tenże ustanowi osobnego komisarza, komisarz wydziału krajowego.

§ 6.

Obligacje bankowe w rodzaju określonych w §ie 1 oraz kupony ich może Minister skarbu uwolnić od należytości pod tym warunkiem, że bank bezpośrednio opłacać będzie należytości od pokwitowań kapitałów i odsetek od dłużników odbieranych.

§ 7.

Obligacje bankowe w rodzaju określonych w §ie 1, wydawane pod gwarancją jednego z królestw lub krajów w Radzie państwa reprezentowa-

nych, służyć mogą do oprocentowanej lokacji kapitałów fundacyi, zakładów, pozostających pod publiczną kontrolą, urzędu pocztowej kasy oszczędności, dalej pieniędzy sierocych, powierczniczych i depozytowych oraz kaucyi służbowych i przemysłowych.

§ 8.

Z objętego §em 7 przywileju korzystają także i inne, na podstawie statutu wydawane obligacye bankowe w rodzaju określonych w §ie 1, wtedy, jeżeli:

1. jako kaucyę — nie na gotówce polegającą — ustanowiono tylko papiery wartościowe, nadające się do lokacyi sierocych pieniędzy, wierzytelności hipoteczne z ustawowem bezpieczeństwem lub też wierzytelności z gwarancją zapłaty względnie poręką państwa lub jednego z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, oraz jeżeli

2. kwoty, potrzebne każdorazem na oprocentowanie i umarżanie obligacyi pokryte są co najmniej równą wysokością wierzytelnościami banku, płatnemi najpóźniej w terminach odpowiadających powyższemu zapotrzebowaniu.

Okoliczność, że warunki, określone pod l. 1 i 2 istotnie zachodzą, ogłaszać należy od czasu do czasu drogą urzędowego obwieszczenia w Dzienniku ustaw państwa.

§ 9.

Postanowienia tej ustawy stosują się także do obligacyi w rodzaju określonych w §ie 1, wydawanych przez istniejące banki, do których emisji uzyskano po wejściu w życie tej ustawy państwowe zezwolenie; wydawanie gwarantowanych przez państwo obligacyj w myśl artykułu XX ustawy z dnia 1. lipca 1901, Dz. u. p. Nr. 85, jest także i wtedy dopuszczalne, jeżeli fundacya ich nie odpowiada wymogom §u 1, ustęp 2.

Do obligacyi, na których emisję uzyskano państwowe zezwolenie przed wejściem w życie tej ustawy, stosują się postanowienia tej ustawy z wyjątkiem §u 1, ustępu 2.

Postanowienia statutu, według których pewne części majątku bankowego służyć mają na pokrycie obligacyi w rodzaju określonych w §ie 1 lub jako gwarancya ich umorzenia, mają dla owych części majątku bankowego znaczenie ustanowienia kaucyi w myśl §u 1.

Okres, w ciągu którego istniejące banki pozycynić mają zarządzenia przepisane w §ie 1, ustala Minister skarbu.

§ 10.

Ustawa ta nie ma zastosowania do listów zastawnych. Co do nich zatrzymuje ustawa z dnia 24. kwietnia 1874, Dz. u. p. Nr. 48, o zabezpieczeniu praw posiadaczy listów zastawnych, swe pełne zastosowanie.

Obowiązujące obecnie przepisy o używaniu bankowych obligacyi do celów w §ie 7 wymienionych pozostają bez zmiany.

§ 11.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom sprawiedliwości, spraw wewnętrznych, skarbu i kolei żelaznych.

W Szönbrunnie, dnia 27. grudnia 1905.

Franciszek Józef wkr.

Gautsch wkr.

Bylandt wkr.

Kosel wkr.

Klein wkr.

Wrba wkr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1906 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1906** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła w abonamencie tylko za uprzednim złożeniem rocznej prenumeraty, przeto równocześnie z polecaniem abonamentowem uiścić należy także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i dokładnego doręczania przez c. k. pocztę podać należy obok dokładnego adresu także odnośny pocztowy okrąg doręczeń.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** dostać można:

Rocznik	1849 za	4 K 20 h	Rocznik	1868 za	4 K — h	Rocznik	1887 za	5 K — h
"	1850	" 10 50	"	1869	" 6 — r	"	1888	" 8 40
"	1851	" 2 60	"	1870	" 2 80	"	1889	" 6 — r
"	1852	" 5 20	"	1871	" 4 — r	"	1890	" 5 40
"	1853	" 6 30	"	1872	" 6 40	"	1891	" 6 — r
"	1854	" 8 40	"	1873	" 6 60	"	1892	" 10 — r
"	1855	" 4 70	"	1874	" 4 60	"	1893	" 6 — r
"	1856	" 4 90	"	1875	" 4 — r	"	1894	" 6 — r
"	1857	" 5 70	"	1876	" 3 — r	"	1895	" 7 — r
"	1858	" 4 80	"	1877	" 2 — r	"	1896	" 7 — r
"	1859	" 4 — "	"	1878	" 4 60	"	1897	" 15 — r
"	1860	" 3 40	"	1879	" 4 60	"	1898	" 6 — r
"	1861	" 3 — "	"	1880	" 4 40	"	1899	" 10 — r
"	1862	" 2 80	"	1881	" 4 40	"	1900	" 7 — r
"	1863	" 2 80	"	1882	" 6 — r	"	1901	" 6 — r
"	1864	" 2 80	"	1883	" 5 — r	"	1902	" 7 50
"	1865	" 4 — "	"	1884	" 5 — r	"	1903	" 9 — r
"	1866	" 4 40	"	1885	" 3 60	"	1904	" 5 — r
"	1867	" 4 — "	"	1886	" 4 60			

Cenę handlową **rocznika 1905** ogłosi się z początkiem roku 1906.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 28. grudnia 1905.

Treść: № 214. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia dyrekcji policji w Czerniowcach.

214.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. grudnia 1905,

dotyczące utworzenia dyrekcji policji w Czerniowcach.

§ 1.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 27. grudnia 1905 ustanawia się w stołecznym mieście Czerniowcach dyrekcję policji.

§ 2.

Rejon policyjny.

Działalność tej dyrekcji policji rozciąga się na obszar stołecznego miasta Czerniowiec i obszar ten stanowi zarazem policyjny rejon czerniowieckiej dyrekcji policji.

§ 3.

Zakres działania.

Do zakresu działania dyrekcji policji wewnątrz rejonu policyjnego należą następujące agendy:

1. utrzymywanie publicznego bezpieczeństwa, jakoteż publicznego porządku i spokoju;

2. sprawy meldunkowe, paszportowe i dotyczące obcych;

3. policja stowarzyszeń i zgromadzeń;

4. policja prasowa;

5. dozór nad bezpieczeństwem osób i mienia;

6. dozór nad bezpieczeństwem i swobodą ruchu ulicznego w wyszczególnionych w poprzednim punkcie kierunkach i policyjne sprawy związane z ruchem kolejowym;

7. sprawowanie policji względem broni i amunicji oraz zarządzenia policji bezpieczeństwa względem materiałów wybuchowych;

8. policja teatralna, udzielanie zezwoleń na wszelkiego rodzaju publiczne produkcje i widowiska (z wyjątkiem koncesji na teatry i pozwoleń na sale koncertowe i cyrkowe przedstawienia), zatwierdzanie przedkładanych programów i tekstów pieśni, pozwolenia na maskarady, bale publiczne i muzyki taneczne;

9. nadzór nad szynkami, gospodami i zajazdami, kawiarniami, hotelami, nad publicznymi miejscami zgromadzeń i rozrywek itp. dozorowanie gier na miejscach publicznych oraz wykonywanie przepisów o policyjnej godzinie zamknięcia;

10. policja obyczajności;

11. policja czeladna i robotnicza oraz wykonywanie ordynacji służbowej;

12. wykonywanie ordynacji dorożkarskiej;

13. policyjne prawo karania na zasadzie cesarskiego rozporządzenia z dnia 20. kwietnia 1854, Dz. u. p. Nr. 96, w granicach przydzielonego dyrekcji policyi zakresu działania;

14. policyjne prawo karania według §u 5 ustawy z dnia 24. maja 1858, Dz. u. p. Nr. 89;

15. wydawanie orzeczeń o wydaleniu i szu państwie po myśli ustawy z dnia 27. lipca 1871, Dz. u. p. Nr. 88, jakoteż oddawanie pod dozór policyjny;

16. policyjne czynności urzędowe według postanowień ustawy o postępowaniu karnem;

17. redakcyja i wydawnictwo okólnika policyjnego.

§ 4.

Organizacyja.

Na czele dyrekcji policyi stoi dyrektor policyi, który kieruje sprawami policyjnemi w rejonie poli-

cyjny pod własną odpowiedzialnością. Dyrektor policyi podlega bezpośrednio prezydentowi kraju. Dyrektorowi policyi dodany jest potrzebny personal conceptowy, kancelaryjny i służbowy.

§ 5.

Dla pomocy w pełnieniu policyjnej służby wykonawczej przydaną jest dyrekcji policyi straż cywilna tudzież umundurowana straż bezpieczeństwa.

§ 6.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. stycznia 1906.

Bylandt wlr.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1905.

Treść (№ 215—217.) 215. Dokument koncesyjny na kolej lokalną z Marienberg (Ellgoth) do Schönbrunn. — 216. Ustawa, zawierająca ponowne przedłużenie ważności postanowień ustawy z dnia 31. grudnia 1894, o kolejach niższego rzędu. — 217. Obwieszczenie, dotyczące przemiany głównego urzędu podatkowego we Floridsdorf na skarbową i sądową kasę depozytową i związanej z tem zmiany granic okręgów urzędów podatkowych w Korneuburg, Groß-Enzersdorf, Wolkersdorf i Schwechat.

215.

Dokument koncesyjny z dnia 22. grudnia 1905,

na kolej lokalną z Marienberg (Ellgoth) do Schönbrunn.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia nadaje w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami berneńskiej spółce kolei lokalnych na jej prośbę koncesję na budowę i utrzymywanie w ruchu kolei żelaznej, która ma być wybudowana jako elektryczna, wyłącznie dla ruchu osobowego przeznaczona kolej lokalna normalno-torowa z Marienberg (Ellgoth) do Schönbrunn, a to w myśl postanowień ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, jakoteż ustaw z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895 i z dnia 16. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 81 pod następującymi warunkami i zastrzeżeniami:

§ 1.

Co do kolei żelaznej, będącej przedmiotem tego dokumentu koncesyjnego, korzysta spółka z dobrodziejstw, przewidzianych w artykule V ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895.

§ 2.

Budowę koncesyonowanej kolei żelaznej ukończyć winna spółka najpóźniej w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny, trwający do 26. maja 1984.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy tudzież wykonania i urzędzenia kolei zgodnie z warunkami koncesyi — złożyć ma spółka na żądanie rządu odpowiednią kaucję w papierach wartościowych, nadających się do lokacyi sierocych pieniędzy.

W razie gdyby powyższych zobowiązań nie dotrzymano, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§ 3.

Do wybudowania koncesyonowanej kolei nadaje się spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takie samo prawo nadane będzie spółce także co do wybudowania tych kolei podjazdowych, których budowę rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§ 4.

Co do budowy koncesyjonowanej kolei i co do ruchu na niej zastosować się winna spółka do osnowy tego dokumentu koncesyjnego, do warunków koncesyjnych, ustanowionych przez Ministerstwo kolei żelaznych i innych zarządzeń, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, w szczególności do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i do regulaminu ruchu na kolejach żelaznych z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852, wreszcie do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane. Pod względem ruchu będzie można odstąpić od środków bezpieczeństwa i przepisów, dotyczących ruchu a ustanowionych w regulaminie ruchu kolei żelaznych i w odnośnych postanowieniach dodatkowych, o tyle, o ile ze względu na szczególne stosunki obrotu i ruchu na koncesyjonowanej kolei a w szczególności ze względu na zmniejszoną chyżość Ministerstwo kolei żelaznych uzna to za dopuszczalne; natomiast trzymać się należy w tej mierze osobnych przepisów ruchu, które wyda Ministerstwo kolei żelaznych.

§ 5.

Zresztą w mowie będącą kolej lokalną z Marienberg (Ellgoth) do Schönbrunn uważać należy za istotną część składową przedsiębiorstwa kolei lokalnych Przywóz — Morawska Ostrawa — Witkowitz i Morawska Ostrawa — Ellgoth, stanowiącego przedmiot Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 27. maja 1894, Dz. u. p. Nr. 123 i dokumentu koncesyjnego z dnia 13. marca 1899, Dz. u. p. Nr. 52; w ślad za tem mają postanowienia §§ów 6 do 16 włącznie wspomnianego wyżej Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 27. maja 1894, Dz. u. p. Nr. 123 z objętymi §em 5 dokumentu koncesyjnego z dnia 13. marca 1899, Dz. u. p. Nr. 52, zmianami oraz dalszą modyfikacją zastosowanie, że co do oznaczenia ceny wykupna złączonych w jedno przedsiębiorstwo kolei lokalnych Przywóz — Morawska Ostrawa — Witkowitz, Morawska Ostrawa — Ellgoth i Marienberg (Ellgoth) — Schönbrunn w miejsce postanowień §u 5 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 13. marca 1899, Dz. u. p. Nr. 52, pod II, l. 1, lit. a, które moc obowiązującą tracą, wstępują następujące przepisy:

aa) Dla oznaczenia ceny wykupna obliczy się roczne czyste dochody przedsiębiorstwa z ostatnich zamkniętych lat siedmiu przed chwilą wykupienia, z tego potrąci czyste dochody najniepomyślniejszych dwóch lat, a następnie obliczy się przeciętny dochód czysty pozostałych lat pięciu.

bb) jeżeli wykupno nastąpi w chwili, w której ani co do przedłużenia z Marienberg (Ellgoth) do Schönbrunn, stanowiącego przedmiot tej koncesyi, ani co do istniejących obu starych linii z Przywozu do Morawskiej Ostrawy i Witkowitz i z Morawskiej Ostrawy do Ellgoth obowiązek opłaty podatku nie powstał, w takim razie aż do upływu wolności podatkowej linii Przywóz — Morawska Ostrawa — Witkowitz będzie wolną od podatku rentę wykupna średni dochód czysty, obliczony według poprzedniego ustępu aa. Odnosnie do dalszego okresu obliczy się rentę wykupna jak następuje:

A. Za czas po upływie wolności podatkowej przestrzeni Przywóz — Morawska Ostrawa — Witkowitz aż do powstania obowiązku podatkowego przestrzeni Morawska Ostrawa — Ellgoth, w ten sposób, że od wciągniętych do obliczenia przecięcia dochodów przestrzeni Przywóz — Morawska Ostrawa — Witkowitz obliczy się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąci go z dochodów;

B. za czas po upływie wolności podatkowej przestrzeni Morawska Ostrawa — Ellgoth aż do powstania obowiązku podatkowego przestrzeni Marienberg (Ellgoth) — Schönbrunn, stanowiącej przedmiot tej koncesyi, w ten sposób, że od wciągniętych do obliczenia przecięcia dochodów przestrzeni Przywóz — Morawska Ostrawa — Witkowitz i Morawska Ostrawa — Ellgoth obliczy się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąci go z dochodów;

C. za czas po upływie wolności podatkowej przestrzeni Marienberg (Ellgoth) — Schönbrunn, stanowiącej przedmiot tej koncesyi, w ten sposób, że od wciągniętych do obliczenia przecięcia dochodów wszystkich trzech przestrzeni obliczy się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat i potrąci go z dochodów;

Do resztujących kwot, pozostałych według A, B i C doliczyć należy — ze względu na przypadający od renty wykupna stosownie do §u 131, lit. a ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, podatek dziesięcioprocentowy — dodatek w wysokości jednej dziewiątej tych czystych dochodów.

cc) Gdyby jednak wykupno nastąpić miało w chwili, w której czasowe uwolnienie od podatków jednej ze starszych linii lub też także linii

Marienbad (Ellgoth) — Schönbrunn, będącej przedmiotem tej koncesyi już upłynęło, uważać się będzie przy obliczaniu rocznych czystych dochodów podatki wraz z dodatkami, ciężące na wykupionem przedsiębiorstwie kolejowem za wydatki ruchu, do dochodów zaś z przestrzeni wolnych jeszcze w czasie wykupna od podatków zastosuje się analogicznie postanowienia, zawarte w ustępie *bb*.

Gdyby obowiązek opłaty podatku istniał nie przez wszystkie lata wciągnięte do obliczania przecięcia, natenczas względem dotyczących przestrzeni obliczy się podatek wraz z dodatkami według stopy procentowej odnośnych lat także i za lata wolne od podatku i strąci go z przychodów.

Ze względu jednak na to, że stosownie do §u 131., lit. *a* ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, opłacać się ma od renty wykupna podatek dziesięcioprocentowy, doliczyć należy do przeciętnego czystego dochodu, w taki sposób obliczonych, dodatek, wynoszący jedną dziewiątą tych czystych dochodów.

dd) Czysty dochód roczny, obliczony w myśl powyższych postanowień, płacić należy koncesyonaryuszce jako wynagrodzenie za wykupioną kolej aż do upływu okresu koncesyjnego w ratach półrocznych, płatnych z dołu dnia 30. czerwca i dnia 31. grudnia każdego roku.

Wrba wlr.

216.

Ustawa z dnia 24. grudnia 1905,

zawierająca ponowne przedłużenie ważności postanowień ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, o kolejach niższego rzędu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Ważność postanowień artykułów I do XXIII ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, o kolejach niższego rzędu, która z dniem 31. grudnia 1904 utraciła moc obowiązującą, a które ustawą z dnia 16. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 81, ponownie na czas aż do 31. grudnia 1905

w życie wprowadzono, przedłużyć się ponownie, a mianowicie aż do wydania nowej ustawy o kolejach niższego rzędu, najdalej jednak po dzień 31. grudnia 1908.

Artykuł II.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem 1. stycznia 1906 nabiera mocy obowiązującej, poruczam Memu Ministrowi kolei żelaznych, Memu Ministrowi spraw wewnętrznych i Memu Ministrowi skarbu.

We Wallsee, dnia 24. grudnia 1905.

Franciszek Józef wlr.

Gautsch wlr.

Bylandt wlr.

Kosel wlr.

Wrba wlr.

217.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 28. grudnia 1905,

dotyczące przemiany głównego urzędu podatkowego we Floridsdorf na skarbową i sądową kasę depozytową i związanej z tem zmiany granic okręgów urzędów podatkowych w Korneuburg, Groß-Enzersdorf, Wolkersdorf i Schwechat.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 24. grudnia 1905 przemienia się główny urząd podatkowy we Floridsdorfie na skarbową i sądową kasę depozytową.

Ta skarbowa i sądowa kasa depozytowa, której okrąg jest identyczny z obszarem XXI. dzielnicy wiedeńskiej, rozpocząć ma swe czynności w dniu 1. stycznia 1906.

Z tą samą chwilą nabierają mocy obowiązującej — zgodnie ze zmianami sądowno-organizacyjnymi, objętymi rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 209 — następujące zmiany granic okręgów urzędów podatkowych w Korneuburg, Groß-Enzersdorf, Wolkersdorf i Schwechat.

1. Niewcielone niższo-austryacką ustawą krajową z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. i rozp. kr. Nr. 1 z r. 1905 do Wiednia części gmin miejscowych Stammersdorf, Strebersdorf i Groß-Jedlersdorf dotychczasowego okręgu urzędu podatkowego we Floridsdorfie przydziela się do okręgu urzędu podatkowego w Korneuburgu;

2. Niewcieloną do Wiednia część gminy Breitenlee dotychczasowego okręgu urzędu podatkowego we Floridsdorfie przyłącza się do okręgu urzędu podatkowego w Groß-Enzersdorf;

3. gminy miejscowe Aderklaa, Gerasdorf, Süßenbrunn i Deutsch-Wagram dotychczasowego okręgu urzędu podatkowego we Floridsdorfie przydziela się do okręgu urzędu podatkowego we Wolkersdorfie; w końcu

4. do okręgu skarbowej i sądowej kasy depozytowej XXI. dzielnicy wiedeńskiej wciela się:

a) z okręgu urzędu podatkowego w Groß-Enzersdorf gminę miejscową Aspern i gminę katastralną Państwo Kaiser-Ebersdorf;

b) z okręgu urzędu podatkowego w Korneuburgu wcieloną do Wiednia część gminy miejscowej Lang-Enzersdorf, i

c) z okręgu urzędu podatkowego w Schwechat wcieloną do Wiednia część gminy miejscowej Manuswörth.

Kosel wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 30. grudnia 1905.

Treść: (№ 218 i 219.) 218. Wymiana not pomiędzy Austro-Węgrami i Szwajcaryą, dotycząca uregulowania stosunków handlowych i obrotowych na miesiące styczeń i luty 1906. — 219. Rozporządzenie, dotyczące postępowania względem towarów włoskiego i szwajcarskiego pochodzenia przy imporcie ich na austriacko-węgierski obszar celny.

218.

Wymiana not pomiędzy Austro-Węgrami i Szwajcaryą z dnia 18. grudnia 1905,

dotycząca uregulowania stosunków handlowych i obrotowych na miesiące styczeń i luty 1906.

(Tekst pierwotny.)

Vienne, le 18 décembre 1905.

Monsieur l'Envoyé,

En me référant aux négociations non encore terminées pour la conclusion d'un traité de commerce entre l'Autriche-Hongrie et la Suisse ainsi qu'à l'échange de notes concernant le provisoire, j'ai l'honneur de porter à Votre connaissance, Mr. l'Envoyé, que l'Autriche-Hongrie est prête à prolonger la durée du traité de commerce du 10 décembre 1891 jusqu'au 28 février 1906 en tant qu'il s'agit du Tarif B „Droits à l'entrée dans le territoire douanier Austro-Hongrois“ et des dispositions qui ne se rapportent pas au Tarif A (Article 2, Alinéas 1 et 2 et Protocole final II).

En Vous priant de vouloir me faire parvenir une déclaration correspondante, je saisis cette occasion pour Vous renouveler. Monsieur l'Envoyé, l'assurance de ma considération la plus distinguée.

Gołuchowski m. p.

A Monsieur l'Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Suisse

Du Martheray.

(Przekład.)

We Wiedniu, dnia 18. grudnia 1905.

J. Wielmożny Panie Ambasadorze,

Zc względu na nieukończone jeszcze układy w przedmiocie zawarcia traktatu handlowego pomiędzy Austro-Węgrami i Szwajcaryą i stosownie do wymienionych względem ułożenia prowizoryum not, mam zaszczyt oznajmić J. W. Panu, że Austro-Węgry gotowe są przedłużyć okres ważności traktatu handlowego z dnia 10. grudnia 1891 po dzień 28. lutego 1906 — o ile chodzi o taryfę B „Cła od importu na austriacko-węgierski obszar celny“ i o owe postanowienia, które nie dotyczą taryfy A (artykuł 2, ustęp 1 i 2 i protokół końcowy II).

Proszę J. W. Pana o łaskawe oświadczenie wzajemne i korzystam ze sposobności, by Go ponownie zapewnić o mojem głębokiem poważaniu.

Gołuchowski wr.

Do J. W. Pana nadzwyczajnego posła i upewnionego Ministra Szwajcaryi

Du Martheray.

Vienne, le 18 décembre 1905.

Monsieur le Comte,

En me référant à la note que Vous avez bien voulu m'adresser en date de ce jour, j'ai l'honneur de porter à la connaissance de Votre Excellence que le Conseil Fédéral Suisse se déclare d'accord avec la prolongation du traité de commerce du 10 décembre 1891, en tant qu'il s'agit du Tarif B „Droits à l'entrée dans le territoire douanier Austro-Hongrois“ ainsi que de celles des dispositions de ce traité qui ne se rapportent pas au Tarif A.

En échange, le Conseil Fédéral Suisse est, sous réserve de la ratification par les Chambres Fédérales, prêt à appliquer jusqu'au 28 février 1906, aux produits Autrichiens et Hongrois au lieu et place de l'annexe A du dit traité „Droits à l'entrée en Suisse“, le tarif d'usage qui entrera en vigueur le 1er janvier 1906, avec les modifications contenues dans l'annexe jointe à cette note.

Je saisis avec plaisir, Mr. le Comte, cette occasion pour renouveler à Votre Excellence les assurances de ma plus haute considération.

Le Ministre de Suisse:

Du Martheray m. p.

A Son Excellence

le Comte Agénor Gołuchowski de Gołuchowo,
Ministre 1er et R¹ de la Maison Impériale et Royale
et des Affaires Etrangères.

Annexe.

Modifications provisoires apportées au tarif d'usage
suisse entrant en vigueur le 1er janvier 1906.

Numéros du nouveau tarif d'usage suisse	Taux du droit pour la période du 1 ^{er} janvier à et y compris le 28 février 1906 francs par q
15. Malt	1.—
25. Fruits et baies comestibles, secs ou tapés, non desossés (fruits à noyaux)	3.—
147. Ruches d'abeilles, habitées	—40
ad 184. NB. Le cuir de porc rentre aussi dans cette position.	
ad 188. NB. Rentrent aussi dans cette position les ouvrages en cuir finis avec ornements de tout genre, moyennant que le cuir prédomine.	
Bois de construction et bois d'œuvre sciés de long ou refendus, même complètement équarris:	

We Wiedniu, dnia 18. grudnia 1905.

J. W. Panie Hrabio,

Stosownie do przesłanej mi dziś noty mam zaszczyt oznajmić Waszej Ekszelency, że Rada Związku szwajcarskiego zgadza się na przedłużenie traktatu handlowego z dnia 10. grudnia 1891, o ile chodzi o taryfę B „Cła od importu na austriacko-węgierski obszar celny“ i o owe postanowienia osnowy taktatu, które nie dotyczą taryfy A.

Rada związkowa gotową jest natomiast z zastrzeżeniem ratyfikacji parlamentu związkowego stosować po dzień 28. lutego 1906 do austriackich i węgierskich wyrobów w miejsce należącej do traktatu załączki A „Cła od importu do Szwajcaryi“ wchodząca z dniem 1. stycznia 1906 w życie taryfę użytkową ze zmianami, wyszczególnionymi w załączonym do tej noty wykazie.

Ambasador szwajcarski:

Du Martheray wlr.

Do Jego Ekszelency

Pana Hrabiego Agenora z Gołuchowa
Gołuchowskiego,

c. i k. Ministra cesarskiego i królewskiego
Domu i spraw zewnętrznych.

Załączka.

Tymczasowe zmiany szwajcarskiej taryfy użytkowej, która nabiera mocy obowiązującej w dniu
1. stycznia 1906.

Liczba nowej szwajcarskiej taryfy użytkowej.	Stopy cła za czas od 1. stycznia do do 28. lutego 1906 włącznie franków od 100 kg
15. Slód	1.—
25. Owoce i jagody jadalne, wyparowane lub suszone, niedrelowane	3.—
147. Ule wypełnione	—40
do 184. Uwaga. Tutaj należy także skóra świńska.	
do 188. Uwaga. Należą tu także gotowe wyroby ze skóry z wszelkiego rodzaju ozdobami, jeżeli skóra stanowi główną część składową.	
Drzewo budowlane i użytkowe wzdłuż przepiłowane lub porąbane, także i gotowe, ociosane:	

Numéros du nouveau tarif d'usage suisse	Taux du droit pour la période du 1 ^{er} janvier à et y compris le 28 février 1906 francs par q	Liczba nowej szwajcarskiej taryfy użytkowej.	Stopy cła za czas od 1. stycznia do 28. lutego 1906 włącznie franków od 100 kg
Traverses:		Progi:	
233.	de chêne	233.	dębowe . . . . .
234.	autres	234.	inne . . . . .
Autres de tout genre:		Wszelkie inne drzewo:	
235.	de chêne	235.	dębowe . . . . .
236.	d'autres essences feuillues	236.	inne liściaste . . . . .
237.	d'essences résineuses	237.	szpilkowe . . . . .
240.	Bois de construction et bois d'œuvre, emboîtés	240.	budowlane i użytkowe, obrobione
Pièces de parquet, de tout genre, finies:		Drzewo parkietowe wszelkiego rodzaju, obrobione:	
242.	non collées	242.	nieklejone . . . . .
243.	collées	243.	klejone . . . . .
Sièges en bois de hêtre courbé:		Krzesła z giętego drzewa bukowego:	
ex 259.	}	259.	}
ex 261.		261.	
ex 263.		263.	
ex 260.		260.	
ex 262.	}	262.	}
ex 264.		264.	
292.	Carton gris, carton de pâte de bois ou de paille, carton-cuir, etc.	292.	Papy, szare, tudzież z drzewa, słomy i skóry etc.
Ouvrages en feutre sans tra- vail à l'aiguille:		Wyroby filcowe nieobszywane:	
490.	Cloches en feutre de poils	490.	Nieobszywane (surowe) kapelu- sze z filcu włosiennego . . . . .
491.	Cloches en feutre de laine	491.	Nieobszywane (surowe) kapelu- sze z filcu wełnianego . . . . .
Tresses:		Plecionki (tresses):	
autres (soit autres que les écrues):		inne (t. z. inne niż surowe):	
508 b.	Tresses en rubans de bois, de couleurs, même mélangés, con- formes aux échantillons déposés exemptes	508 b.	Plecionki z barwionych, także pstrych wiorów drewnianych, w rodzaju wzorów rejestrowanych
508 c. *)	autres	508 c. *)	inne . . . . .
Verrerie et gobeletterie de tout genre:		Wyroby szklane i gablotkowe wszelkiego rodzaju:	
polies, gravées, de couleur (en verre coloré), dorées etc., même combinées avec d'autres matières, à l'exception des métaux pré- cieux:		szlifowane, wyrzynane, far- bowane (ze szkła barwnego), złoczone etc. także w połączeniu z innymi materiałami, z wyjąt- kiem szlachetnych kruszców:	
694 b.	Verres de montres	694 b.	Szkiełka do zegarków kieszon- kowych . . . . .

*) Cette position est simplement intercalée pour faciliter la compréhension de la classification.

*) Pozycję tę wstawiono tylko dla łatwiejszego zrozumienia kwalifikacji towarów.

Numéros du nouveau tarif d'usage suisse	Taux du droit pour la période du 1 ^{er} janvier à et y compris le 28 février 1906 francs par q	Liczba nowej szwajcarskiej taryfy użytkowej.	Stopy cta za czas od 1. stycznia do 28. lutego 1906 włącznie franków od 100 kg
694 c. autres (soit autres que les plaques de verre pour la photographie, sèche)	18.—	694 c. inne (t. z. inne aniżeli suche płyty)	18.—
ad 694 c. NB. Rentre aussi dans ce numéro la gobleterie avec quelques parties en métaux non précieux, même dorés ou argentés, telles que: montures, encadrements, piédestaux etc.		do 694 c. Uwaga. Należą tu także wyroby szklane, których poszczególne części składowe są z nieszlachetnych, także złożonych lub posrebrzanych kruszców jak np. oprawy, obramowania, podstawy itp.	
Ouvrages en étain ou en alliages d'étain (ouvrages en métal anglais):		Towary z cyny lub aliażów cyny (metal „Brytania“):	
857.*) bruts	15.—	857.*) surowe	15.—
ad 857. NB. Rentrent aussi dans cette position les capsules de plomb pour bouteilles, brutes, plaquées d'étain, ou de plomb allié d'étain, même portant des désignations de raisons sociales, etc., faites à la presse.		do 857. Uwaga. Należą tu także surowe kapsle flaszkowe z ołowiu, cyną platerowane lub z cyny z domieszką ołowiu, także z wytłoczonymi znakami firmowymi itp.	
polis, peints, vernis, nickelés, émaillés etc.:		polerowane, malowane, pokostowane, niklowane, emaliowane etc.:	
858 b. Capsules de plomb pour bouteilles, plaquées d'étain ou de plomb allié d'étain, même portant des désignations de raisons sociales, etc., faites à la presse	40.—	858 b. Kapsle flaszkowe z ołowiu cyną platerowane lub z ołowiu z domieszką cyny, także z wytłoczonymi firmami itp.	40.—
858 c.*) autres	45.—	858 c.*) inne	45.—
909. Trameaux, autres (soit autres que pour l'économie rurale et le roulage)	30.—	909. Sanki, inne (t. z. inne aniżeli służące w gospodarstwie wiejskim lub ciężarowe)	30.—
978. Eaux minérales, naturelles ou artificielles	1.50	978. Naturalne i sztuczne wody mineralne	1.50
ad 1145. NB. Rentrent aussi dans cette position la gobleterie combinée avec des métaux non précieux, même dorés ou argentés, en tant qu'elle n'appartient pas, d'après son conditionnement, au numéro 694, la quincaillerie et les articles de fantaisie de tout genre à l'exception de la bijouterie fausse rentrant dans les numéros 1144 et 1146, même composés en tout ou en partie de métaux non précieux dorés ou argentés; en outre, les ouvrages en verre, argile, celluloïde, galalite etc. et autres		do 1145. Uwaga. Należą tu także towary szklane w połączeniu z nieszlachetnymi kruszcami, także złożone lub posrebrzane, o ile ze względu na gatunek nie należą do l. 694, dalej wyroby galanteryjne, żelazne i skórzane wszelkiego rodzaju z wyjątkiem należących do l. 1144 tudzież podpadającej pod l. 1146 fałszywej biżuterii wyrobionej także w całości lub częściowo ze złożonych lub posrebrzanych kruszców nieszlachetnych. Należą tu dalej wyroby ze szkła, gliny, celluloidu, galalitu itp. zwyczajnych materya-	

*) Cette position est simplement intercalée pour faciliter la compréhension de la classification.

*) Pozycję tę wstawiono tylko dla łatwiejszego zrozumienia kwalifikacji towarów.

Numéros du nouveau tarif d'usage suisse	Taux du droit pour la période du 1 ^{er} janvier à et y compris le 28 février 1906 francs par q	Liczba nowej szwajcarskiej taryfy użytkowej.	Stopy cła za czas od 1. stycznia do 28. lutego 1906 włącznie franków od 100 kg
matières ordinaires, même lorsqu'elles imitent celles du numéro 1144.			ków, nawet i wtedy, jeżeli naśladowują materiały wymienione pod l. 1144.
ad 1146. NB. Rentre aussi dans cette position la bijouterie fausse combinée avec de la soie, des dentelles, fleurs artificielles ou avec des imitations d'agate, albâtre, écume, cristal de roche, ambre, ivoire, jais, lave, écaille et nacre.		do 1146. Uwaga. Należy tu także fałszywa biżuteria w połączeniu z jedwabiem, koronkami, sztucznymi kwiatami lub imitacjami agatu, alabastru, morskiej pianki, kryształu górskiego, bursztynu, kości słoniowej, dżetu, lawy, szylkretu i perłowej masy.	
ad 1159b. NB. Rentrent dans cette position les enciers, tampons à sécher et autres articles pour tables à écrire, en métaux non précieux, même dorés ou argentés.		do 1159. Uwaga. Należą tu także kalamarysze, przyciskacze do wysuszania atramentu i inne przybory biurowe z nieszlachetnych, złożonych lub posrebrzanych kruszców.	

Powyzszą wymianę not wraz z załącznikiem podaje się po ratyfikowaniu jej przez parlament związkowy — na zasadzie ustawy z dnia 21. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 142, którą rząd upoważniono do prowizorycznego uregulowania stosunków handlowych i obrotowych ze Szwajcaryą i Bułgaryą — do publicznej wiadomości.

We Wiedniu, dnia 30. grudnia 1905.

Gautsch wlr.
Piętak wlr.
Randa wlr.
Schönaich wlr.
Wrba wlr.

Bylandt wlr.
Kosel wlr.
Buquoy wlr.
Klein wlr.
Bienerth wlr.

Auersperg wlr.

219.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 30. grudnia 1905,

dotyczące postępowania względem towarów włoskiego i szwajcarskiego pochodzenia przy imporcie ich na austriacko-węgierski obszar celny.

Na zasadzie ustaw z dnia 21. grudnia 1905, Dz. u. p. Nr. 202 i z dnia 21. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 142, rozporządza się w porozumieniu

z król. węgierskim rządem, że względem towarów pochodzenia włoskiego i szwajcarskiego postępować należy przy ich dowozie na austriacko-węgierski obszar celny po dzień 28. lutego 1906 włącznie według zasad dotychczasowych.

Gautsch wlr.
Piętak wlr.
Randa wlr.
Schönaich wlr.
Wrba wlr.

Bylandt wlr.
Kosel wlr.
Buquoy wlr.
Klein wlr.
Bienerth wlr.

Auersperg wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, także w roku 1906 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1906** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi **8 K.**

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße 1. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła w abonamencie tylko za uprzednim złożeniem rocznej prenumeraty, przeto równocześnie z polecaniem abonamentowem uiścić należy także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i dokładnego doręczania przez c. k. pocztę podać należy obok dokładnego adresu także odnośny pocztowy okrąg doręczeń.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za . . . . . 4 K 20 h	Rocznik 1868 za . . . . . 4 K — h	Rocznik 1887 za . . . . . 5 K — h
" 1850 " . . . . . 10 " 50 "	" 1869 " . . . . . 6 " — "	" 1888 " . . . . . 8 " 40 "
" 1851 " . . . . . 2 " 60 "	" 1870 " . . . . . 2 " 80 "	" 1889 " . . . . . 6 " — "
" 1852 " . . . . . 5 " 20 "	" 1871 " . . . . . 4 " — "	" 1890 " . . . . . 5 " 40 "
" 1853 " . . . . . 6 " 30 "	" 1872 " . . . . . 6 " 40 "	" 1891 " . . . . . 6 " — "
" 1854 " . . . . . 8 " 40 "	" 1873 " . . . . . 6 " 60 "	" 1892 " . . . . . 10 " — "
" 1855 " . . . . . 4 " 70 "	" 1874 " . . . . . 4 " 60 "	" 1893 " . . . . . 6 " — "
" 1856 " . . . . . 4 " 90 "	" 1875 " . . . . . 4 " — "	" 1894 " . . . . . 6 " — "
" 1857 " . . . . . 5 " 70 "	" 1876 " . . . . . 3 " — "	" 1895 " . . . . . 7 " — "
" 1858 " . . . . . 4 " 80 "	" 1877 " . . . . . 2 " — "	" 1896 " . . . . . 7 " — "
" 1859 " . . . . . 4 " — "	" 1878 " . . . . . 4 " 60 "	" 1897 " . . . . . 15 " — "
" 1860 " . . . . . 3 " 40 "	" 1879 " . . . . . 4 " 60 "	" 1898 " . . . . . 6 " — "
" 1861 " . . . . . 3 " — "	" 1880 " . . . . . 4 " 40 "	" 1899 " . . . . . 10 " — "
" 1862 " . . . . . 2 " 80 "	" 1881 " . . . . . 4 " 40 "	" 1900 " . . . . . 7 " — "
" 1863 " . . . . . 2 " 80 "	" 1882 " . . . . . 6 " — "	" 1901 " . . . . . 6 " — "
" 1864 " . . . . . 2 " 80 "	" 1883 " . . . . . 5 " — "	" 1902 " . . . . . 7 " 50 "
" 1865 " . . . . . 4 " — "	" 1884 " . . . . . 5 " — "	" 1903 " . . . . . 9 " — "
" 1866 " . . . . . 4 " 40 "	" 1885 " . . . . . 3 " 60 "	" 1904 " . . . . . 5 " — "
" 1867 " . . . . . 4 " — "	" 1886 " . . . . . 4 " 60 "	

Cenę handlową rocznika 1905 ogłosi się z początkiem roku 1906.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły **niezupełne**, reklamować należy najpóźniej w **przebiegu czterech tygodni** wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg 1. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za **opłatą ceny handlowej** ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są **całkowicie uzupełnione**, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

Rok 1905.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 31. grudnia 1905.

Treść: 220 i 221.) 220. Rozporządzenie, którem w więzieniu celkowym sądu krajowego i sądu powiatowego w Solnogradzie od dnia 1. marca 1906 wprowadza się w życie ustawę z dnia 1. kwietnia 1872, o wykonywaniu kar na wolności w więzieniach odosobnionych i o ustanawianiu komisji do wykonywania kar. — 221. Rozporządzenie, dotyczące utworzenia administracji podatków dla XXI. dzielnicy wiedeńskiej.

220.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 22. grudnia 1905,

którem w więzieniu celkowym sądu krajowego i sądu powiatowego w Solnogradzie od dnia 1. marca 1906 wprowadza się w życie ustawę z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar na wolności w więzieniach odosobnionych i o ustanawianiu komisji do wykonywania kar.

Na zasadzie §u 16. ustawy z dnia 1. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 43, o wykonywaniu kar na wolności w więzieniach odosobnionych i o ustanawianiu komisji do wykonywania kar, rozporządza Ministerstwo sprawiedliwości, by postanowienia tej ustawy wprowadzone były w wykonanie w więzieniu celkowym sądu krajowego i sądu powiatowego w Solnogradzie, począwszy od dnia 1. marca 1906.

Klein wtr.

221.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 29. grudnia 1905,

dotyczące utworzenia administracji podatków dla XXI. dzielnicy wiedeńskiej.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 24. grudnia 1905, ustanawia się dla połączonego w myśl artykułu I n. austr. ustawy krajowej z dnia 28. grudnia 1904, Dz. u. i rozp. kr. Nr. 1 z r. 1905, z c. k. stołecznem i rezydencyjnem miastem Wiedniem obszaru administrację podatków z tytułem: „K. k. Steueradministration für den XXI. Bezirk in Wien“.

Ta administracja podatków rozpocząć ma swe czynności urzędowe równocześnie z magistrackim urzędem dzielnicowym XXI. dzielnicy. Administracja ta ma w obrębie swego obszaru urzędowego taki sam zakres działania, jaki przysługują innym wiedeńskim administracjom podatkowym względem ich okręgów urzędowych. W szczególności stosują się do niej także postanowienia obu ostatnich ustępów reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 22. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 190.

Kosel wtr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße I. 26, także w roku 1906 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1906 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße I. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła w abonamencie tylko za uprzednim złożeniem rocznej prenumeraty, przeto równocześnie z polecaniem abonamentowem uiścić należy także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i dokładnego doręczania przez c. k. pocztę podać należy obok dokładnego adresu także odnośny pocztowy okrąg doręczeń.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za	4 K 20 h	Rocznik 1868 za	4 K — h	Rocznik 1887 za	5 K — h
" 1850 "	10 " 50 "	" 1869 "	6 " — "	" 1888 "	8 " 40 "
" 1851 "	2 " 60 "	" 1870 "	2 " 80 "	" 1889 "	6 " — "
" 1852 "	5 " 20 "	" 1871 "	4 " — "	" 1890 "	5 " 40 "
" 1853 "	6 " 30 "	" 1872 "	6 " 40 "	" 1891 "	6 " — "
" 1854 "	8 " 40 "	" 1873 "	6 " 60 "	" 1892 "	10 " — "
" 1855 "	4 " 70 "	" 1874 "	4 " 60 "	" 1893 "	6 " — "
" 1856 "	4 " 90 "	" 1875 "	4 " — "	" 1894 "	6 " — "
" 1857 "	5 " 70 "	" 1876 "	3 " — "	" 1895 "	7 " — "
" 1858 "	4 " 80 "	" 1877 "	2 " — "	" 1896 "	7 " — "
" 1859 "	4 " — "	" 1878 "	4 " 60 "	" 1897 "	15 " — "
" 1860 "	3 " 40 "	" 1879 "	4 " 60 "	" 1898 "	6 " — "
" 1861 "	3 " — "	" 1880 "	4 " 40 "	" 1899 "	10 " — "
" 1862 "	2 " 80 "	" 1881 "	4 " 40 "	" 1900 "	7 " — "
" 1863 "	2 " 80 "	" 1882 "	6 " — "	" 1901 "	6 " — "
" 1864 "	2 " 80 "	" 1883 "	5 " — "	" 1902 "	7 " 50 "
" 1865 "	4 " — "	" 1884 "	5 " — "	" 1903 "	9 " — "
" 1866 "	4 " 40 "	" 1885 "	3 " 60 "	" 1904 "	5 " — "
" 1867 "	4 " — "	" 1886 "	4 " 60 "		

Genę handlową rocznika 1905 ogłosi się z początkiem roku 1906.

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

W razie nabycia co najmniej 10ciu dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz przyznaje się opust 20%, w razie nabycia co najmniej 25 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 25% a w razie nabycia co najmniej 35 dowolnych kompletnych roczników Dziennika ustaw państwa naraz, opust 30%.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg I. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.

